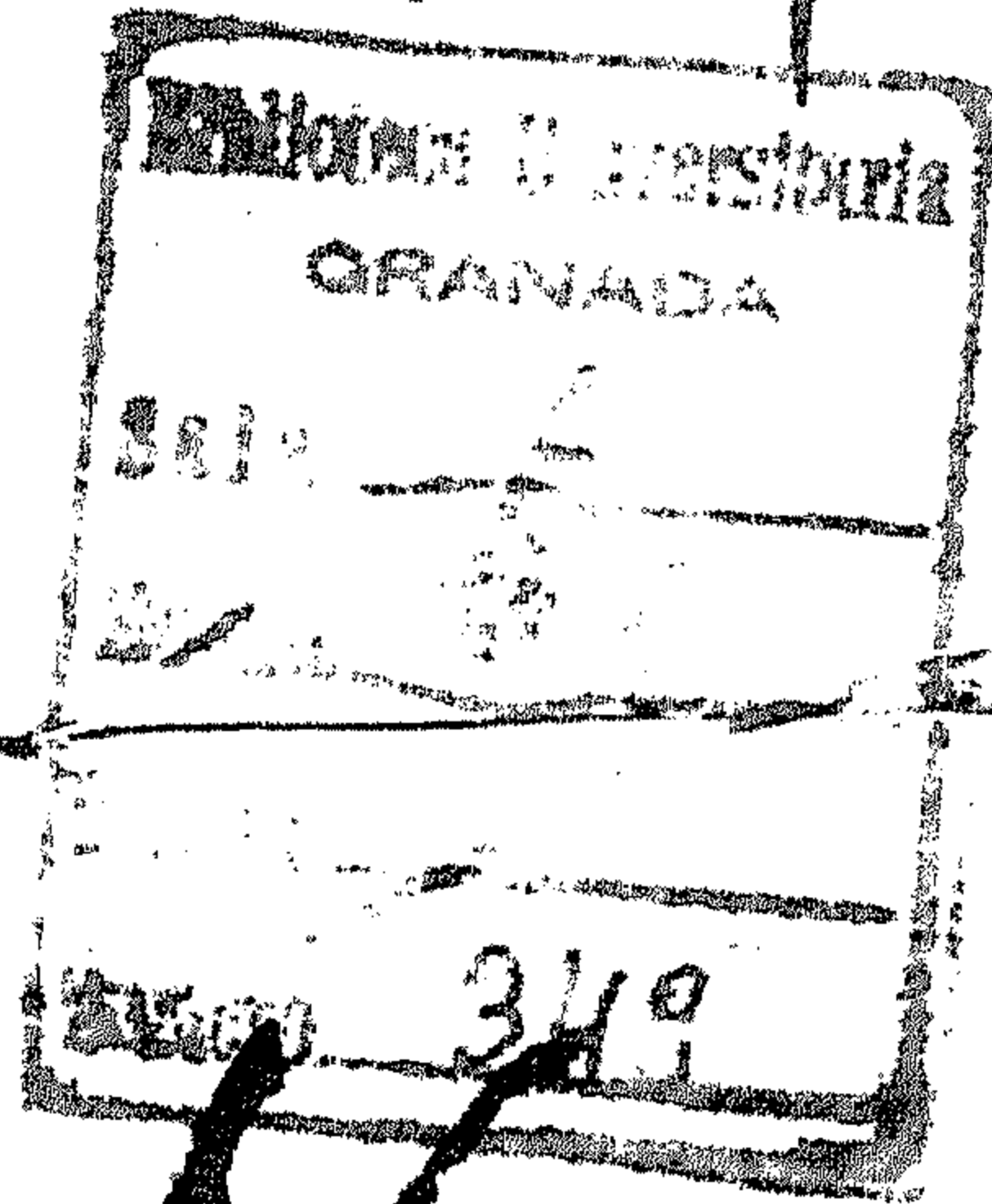
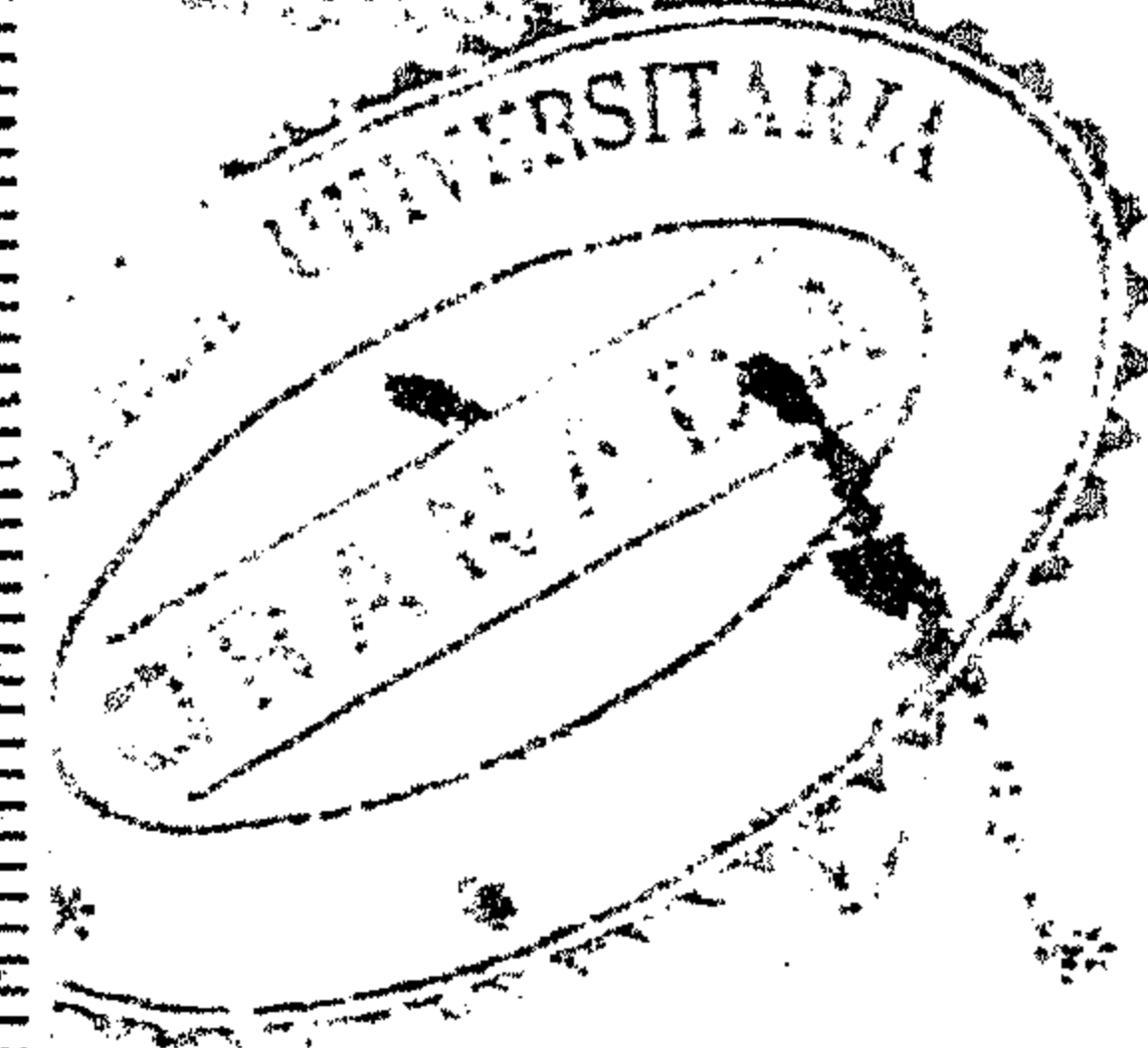
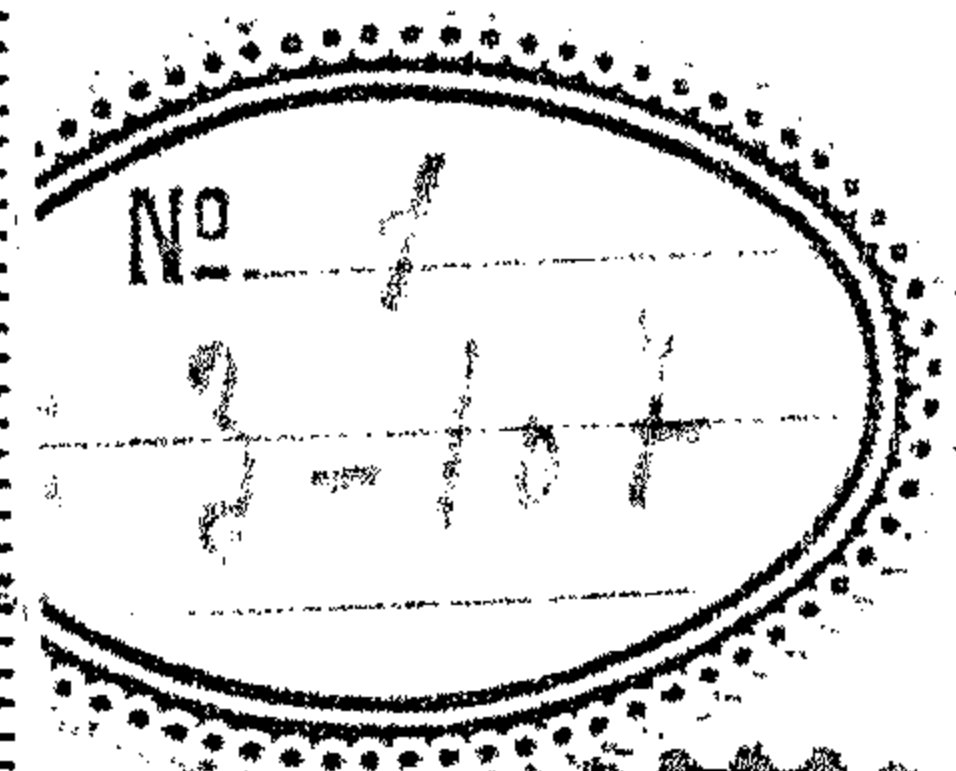
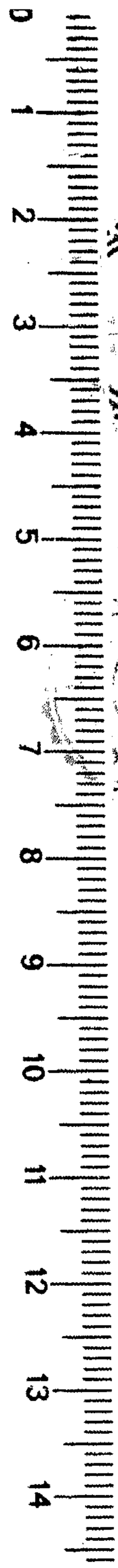

184

16.a.8

24

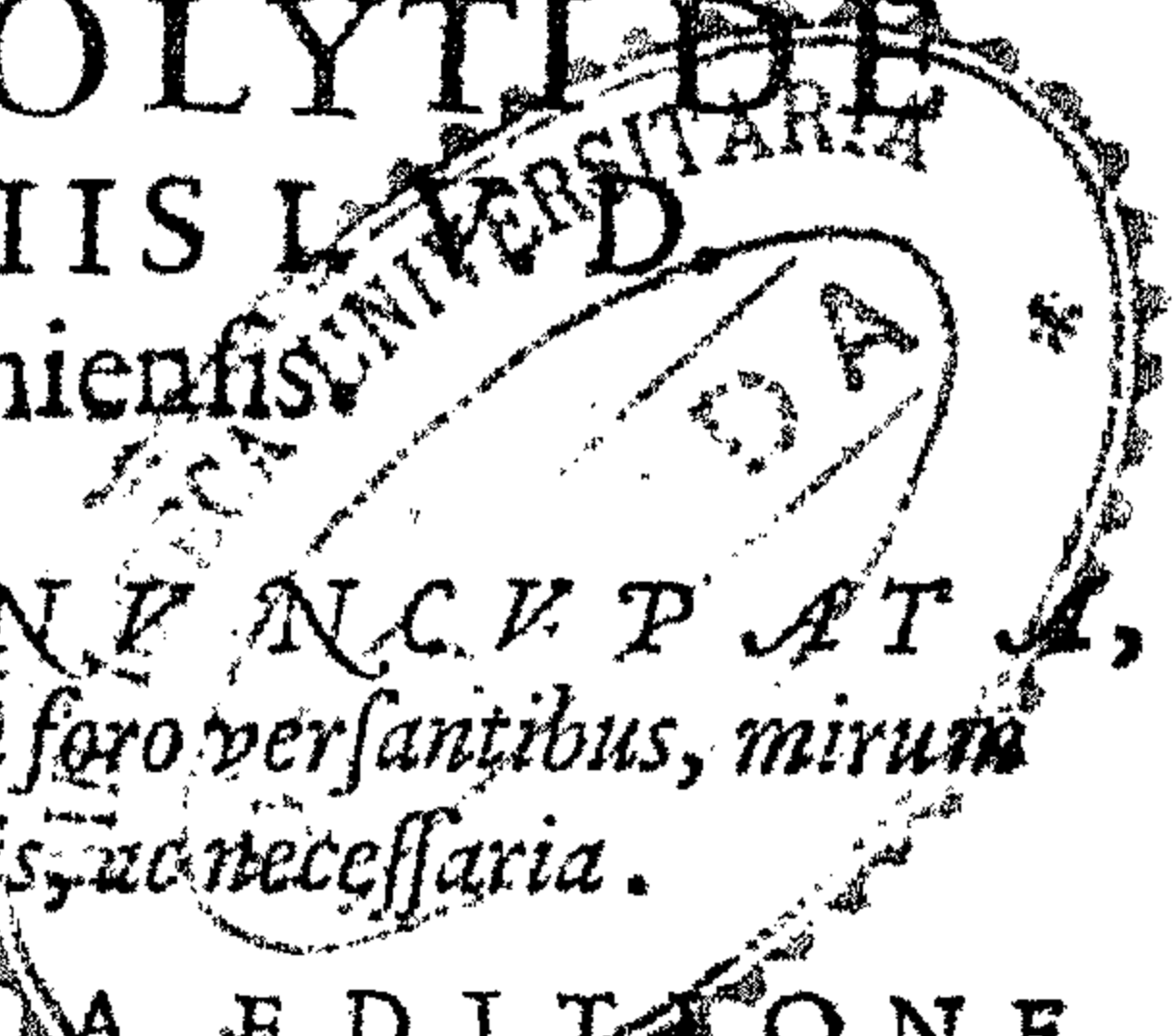
Del Coll^o della Comp^a de iur^e de Granada

PRACTICA

CRIMINALIS

32
B.1572

D. HIPPOLYTI DE
MARSILIIS LIBER
Bononiensis

*AVEROLDI NUNCUPATA,
Iudicibus, ceterisque in foro versantibus, mirum
in modum utilis, ac necessaria.*

HAC POSTERA EDITIONE
recognita, atque summo studio ab
erroribus vindicata.

*Cui nunc recens accessit Index locupletissimus verborum,
ac materiarum selectiorum.*

V E N E T I I S,
Ex Typographia Bartholomei Rubini.

M. D. LXXIII.

HIPPOLYTUS

DE MARSILIIS

I. V. D. BONONIENSIS

REVERENDISSIMO IN

Christo patri, & do. Reuerendis. do. Alberto Aueroldo Brixiano Episcopo
Polensi benemerito.

REFERENDARIO APOSTOLICO

dignissimo, ac Bononiæ, exercitusque Rauennæ, &
totius Aemiliæ Gubernatori optimo, & Vicelegato dignissimo Plurimum se
commendat.

SÆPIVS Reuerendissime præsul repetens verissimum illud Stoicorum, videri omnia à natura producta, ad usum hominis fuisse creata, & homines hominum gratia procreatos, vt sibi inuicem praesidio & auxilio non deessent. Mihi expediens visum fuit ad hominum commodum & vilitatem, Practicam causarum criminalium, vna cum theorica tradere, & in medium adducere, tum propter tyrannum eruultionem, & multorum versantium in palatijs, tum etiam propter maximum periculum, & immensum pondus, quod in ipsis causis criminalibus versari dignoscitur. Nam in talibus causis tractatur de morte, pariter & vita hominum, Ideo in eis non immeritò dici potest consistere pondus diei & estus, vt inquit Bald. in addi. Specu. in titu. de confess. in versi. confessio ista. Quod etiã patet. Nam quælibet pœna corporalis etiam minima, est maior quacunque pecuniaria: vt l. in seruorum. §. fin. in si. ff. de pœnis. Et quoniam conditorum in quacunque disciplina mos est opus suum cuiquam principi, seu insigni viro dirigere, dedicareque: ne labores, vigiliæ, ac lucubrationes sue absque nomine in medium producantur. Quod iamdiu mente voluntas cui præsens hoc Practicæ opus assignare, & inscribere debeam. Tu

solus mihi ac tempestate occurristi inter Italiae praesules Mecenas
novus, & inter sapientes alter Plato sapientissimus oblitus es: cui
inchoata haec civitas Bononiae mihi patria plurimum, cum non modo
ipsius conservanda, verum etiam mirum in modum augenda cu-
ram ter susceperis. Primum, videlicet sub Iulio II. Et iterum sub Leo-
ne X. Ac tertio sub Adriano VI. & Clemente VII. Pontificibus
maximis: a te ut te auspice, & duce aliarum omnium Florentis-
sima hoc tempore dici possit. Et ut de summis divinisque moribus
tuis loquar, omni integritate fulges. continentia Fabium, liberalita-
te Caesarem, gloria Pompeium, sapientia Catonem, fide Regulum,
ac denique quosvis Romanorum illustriores antecellis. Quare ad-
mirentur alij & Latini obstupescant incredibilem tuam in guber-
nando scientiam, in administrando prudentiam, in deliberando celerita-
tem. Extollant alij perfectam, ac summam sapientiam, & inge-
nij acumen velox, Altissimum mentis consilium, animi magni-
tudinem atque constantiam. Praedicent alij quam sis cordatissi-
mus, & oculatissimus: testentur alij te non solum per hanc in-ly-
tam urbem, & universam Romandiolam nominis claritate, &
splendore clarescere, sed etiam per totam Italiam celebrari. Ex-
clamant alij quod omnium hominum iudicio sis assequutus, ut in
quibuscunque rebus peragendis universa Romana curia primas
tibi prudentiae & fortitudinis sine controversia concedat. Tu in-
super adeo literarum studiosos beneficiis fovet, meritis ornas ma-
ximisque stipendijs prosequeris, ut omnium bonorum artium pro-
fessores tibi vni quanta maxime debere fateantur, tibi que de om-
nibus bonarum artium studijs optime merenti quisque officium
suum exhibeat. Qui ingenuas artes profitentur, omni studio eni-
tuntur nomen, & famam tuam perpetuis, ac indelebilibus
litteris celebrare, & te posteris imitandum praepone. Tu vnus
doctorum virorum patronus. Tu praecipuus fateor, ad quod
adiutor nusquam desinis augere bonarum artium disciplinas
tueri doctor, & eos honoribus, commodis, beneficijs, maxi-
misque stipendijs prosequi, cum intelligas literas omnium vir-
tutum esse fundamentum. Illud etiam praecipue admiror, &
obstupesco, quod iustitiam quam maxime colas, & observas,
ac iustitiae trutinam tanta rectitudine teneas, ut nullum fauo-

ri, nullum gratiae, ac potentiae locum concedas. Non finis eos qui
viribus praestant imbecilliorum iura opprimere: non finis inopes
a divitibus, aut plebeios a nobilibus pessimari. Nullus nisi solidae
iustitiae rationem tenes: liberata est tibi in iure reddendo aequitas,
mixta severitati misericordia: & in facile ignoscendo naturalis cle-
mentia. Quae a te sapienter sunt prudenter excogitata, celerrime,
ac fortissime confecta universus populus & praedicat & admira-
tur. Omnem Bononiae, & Romandiolae molem altissima prae-
lentia, & praestantissimo consilio ita modeste & integre administras:
ut in Octavianij, ac Antonini felicia tempora redisse credamur.
Subditorum quippe querelas libenter exauditis, & faciles in-
terpellantibus aditus praestas. Tu in publicis concionibus publi-
cam (ut aiunt) audientiam omnibus praestas: ad omnes ad te
pro iustitia confluit: omnibus pro iustitiae debito satisfacis. Ne-
mo quamvis humilis, & deploratus, te iudicem, suo iure diffi-
dit. Quos iudicas ita prius rationibus convincis, ut inuiti sese me-
rito convictos: & qui plectuntur se poena iustae affectos, fateantur.
Et si quid unquam asperius decernere coactus fueris, misericordia,
lenitate, & beneficiorum largitate compensas. Mirum est cum ad
praesentiam tuam causarum patroni accedunt, postquam multis ver-
bis hincinde disceptatum est, quam velox, & perspicacissimum
sit tibi ingenium illico percipis ubi difficultas consistat, & illi-
co difficultatis nodum resolvit. Procuratorum cavillationes, &
versutias adeo calles, ut eos qui verborum figmenta fabricant.
eos acutis interrogationibus captas, ut vel sibiipsis contradice-
re ostendas: vel eos aperte mentiri, fallacias construxisse pate-
facias hac tua praecipua Iustitia, & aequitatis observatione
cunctos sub bene recteque vivendi norma redegit. Iustitiae
enim observatio concordiam, & tranquillitatem in civitatibus pa-
rit, & ad componendum hominum voluntates quam maxime
conducit. Et ut inquit Aristoteles ut quinto Ethicorum. Iusti-
tia res est, cui (ut Euripides attestatur) non potest matutina,
aut vespertina stellarum claritas comparari, & quam virtutum
& omnium reginam Cicero in iij. Officiorum appellat. Talem
(non fallor) te praesulem, ac iustitiae moderatorem praestas, ut sub
tuo nomine recte diffiniri possit quicquid iusti, aequi, pii consecra-
re ac sanctificare voluerimus. Non omitto etiam nonnullorum su-

perioribus mēſibus machinationes huic ciuitati pernicioſas, & gra-
uiſſimas, quibus tua vigilantia, & ſagacitate prouidiſti, & ſolita
ſapientia irritas reddidiſti & inanes: cum decipi nulla arte poſſis,
ubi animum interponis ad cauendum. Nec putet quiſpiam ſermo-
nem meū aliqua tui aſſentatione prolatum. Quoniam abſurdum,
& temerarium foret admodum, ſi ego humilis ſeruus tuus, & te-
nue mancipium tibi præſuli, & antiſtiti digniſſimo aſſentarer, imò
qui te minus laudant, admirantur, obſtupeſcunt, prædicantq; ſum-
mis merito laudibus inſani, mentis incompoſtes, inuidi, ac detractō-
res potius ceſſendi ſunt quàm aſſentatores. Qui enim calumnioſè
me aſſentatorem aſſirmarent, ponderent incredibilem tuam guber-
nandi ſcientiam, altiſſimam adminiſtrationis prudentiam, & ani-
mi magnitudinem, & conſtantiā contemplantur, aliaq; egregia
opera tua rimentur diligenter, & poſt omni liuore ſemoto iudicent.
Tu quippe vaſerrimi vir ingenij aliorum doctiſſimus hoc æuo dice-
ris. Tu conſilij plenus in rerum omnium experientia cælis nemini.
Tu res quocunq; cædant prouidentia vteris ſapientiſſimus. Scis tem-
pora cum aduerſo vel tranquillo tempore, vt res expoſtulat, conſtan-
tiſſimus fortiter inſequi. Et quantum tua valeat apud Pontificem
maximum autoritas, & cum principibus orbis amicitia, ac beniuo-
lentiā, exploratum ubiq; ſatis extitit. Domus equidem tua omnibus
apertum eſt refugium, liberale hoſpitium, conſilij ſtudium, virtutis
tutela, & Appollinis aditus. Et cum tantæ vir ſis diſciplinæ, ſacun-
diæ, integritatis, nobilitatis, fidei, gratitatis, iuſtitia, ac religioſis
lumen ſplendiſſimū, vt te nihil dignius, nil præſtantius, nil deni-
que excellentius inter Romuleos faſces comperiri poſſit. Magnus in
vrbe ſplendor, ac magnum decus, ſolaq; Brixiæ felicità hac at-
te nuncuparis. Sed quid plura in te conſpicimus quicquid virtutis
humanum genus vniuerſum poſſidet. Es quidem naturæ opus mira-
bile, & virtutum, morumq; omnium viua imago: fidei & probita-
tis ſimulacrum: ſcientiarum theatrum: literarum, ac literatorum
preſidium, & noſtri æui ſpeculum & exemplar admirandum, &
quodam diuinæ prouidentia dono genitum: quem indulgentiſſi-
ma natura ſuis quibuſcunq; peculiaribus donibus exornauit, vt
quas poſſet in te virtutes locaret, & locatas experiretur, & expertas
cæteris imitandas proponeret. Et non ſolum laudandus, & extollen-
dus, ſed tanquam ſol radiens ſummo operè admirandus omnibus elu-
ceſcis.

ceſcis. Taceo præterea virtutes alias quamplures immenſas, quæ
merito de te dici, enarrari, & prædicari poſſent. Nam ſi membra,
artusq; mei omnes in linguas diſertiſſimas verterentur, totuſque
efficerer lingueus, adhuc etiam illas ſufficienter exprimere non poſ-
ſem, iuxta illud Maronis

Si mihi ſint linguæ centum, ſint oraque centum;

Ferrea vox, omnes non poſſem dicere laudes.

Has igitur præſulum decus lucubrationes (vt iſs demum finem im-
ponam) accipias quaſo, in quibus ſi quid aut magnitudine tua,
aut auribus dignum extiterit plurimum delector, ſi minus, non
nè ideo feci vt rem tibi facerem inſuauem. Spero tamen tua ſingis-
lari humanitate fretus, te munuſculum hoc non recuſaturum: non
enim minus Imperatoris eſt (vt Rex ille Perſarum Artaxerſes di-
cere ſolebat) parua munera accipere, quàm magna largiri. Proin-
de ſi quid mihi maius, vel fortuna mea, vel ingenium tuliſſet, id tibi
longè libentius præſtitiſſem. Tanta enim eſt magnitudo in me-
tuorum meritorum, vt ſi mihi illa Ciceronis faciendia, & Craſſi opes
forent, nunquam mihi ſatis vel in te laudando, vel gratiam reſe-
rendo ſatisfacere poſſem. Commentariolum igitur hoc leto animo ac-
cipies, & ea frontis qua ſoles hylaritate, quod tanti quidem apud
omnes futurum eſt quantum tu ipſe exiſtimandum putaueris. Nam
ſola autoritas tua, quæ per vniuerſam Italiam celebratur huic ſa-
mam aſſerre poteſt, cum etiam minima quæq; tuo nomini dedica-
ta, maxima eſſe ceſſeantur. Sic enim Apelles cum Alexandrum
Macedonem pinxerit, immortalitatem conſequutus eſt. Quid mi-
hi de te futurum putem, diuine præſul, qui tanto eminentior es
Alexandro magno virtute, quantum Apelles me pictura? Reli-
quum eſt ne pluribus agam, vt ſimul hoc cum opuſculo & operam
quoq; meam, ſtudium, & diligentiam, fidem, & omnes cogitatio-
nes, tuæ R. D. conſecrem meq; totum ei, vſu, & poſſeſſione dedam,
quæ nunquam præcipua quadam pietate deſtitit, me & omnem ſa-
miliam ſummis honoribus, & emolumento propoſui, fertiliſſimos-
que agros imitata, qui longè plura, ac potiora ferunt, quàm accepe-
rint. Vale præſulum decus, & virtutum exemplar admirandum,
inauditum, & incomparabile.

Marianus Durantius ad Lectores.

*Hippolytus iuris lumen noua gloria mundi
Illustrat, patriam solus ubique suam.
Parcite iam veterum doctos laudare libellos :
Præsidet hic cunctis missus ab arce poli.
Omnia declarat soboles Marsilia phœbus :
Laudatur viuis secula nulla timens .
Imposuit finem nugis archana Sibyllæ.
Temporibus nostris quæ latuere dedit .
Vertat in hunc oculos quisque virtutis amator
Sæpius huic grates, vterque iura ferant.*

Virbij Alexandri Damasi. Pi. ciuis Ap.
Epigrammaton .

*Barbara iam sileant, veterum vel iura quiritorum :
Vendicet & leges: iam sibi nullus apex.
Hippolytus nugas aufert : lucemque perosam
Lux noua: cui debent vtraque iura diu .
Hunc genio obseruat : proles Marsilia tantum:
Et patriæ lumen : Felsina docta colit.
Marte suo vigeat: quanquam pia gloria : discat
Perpetuum titulo : lector habere decus.
Surgit Aueroldo toties de nomine sumptum
Hoc decus : vt constat gloria Cenomanum.
Codex ò felix : felix Marsilius author,
Diuinus semper principis auspitij.
Emptor emes igitur tutus sic fortè libellum
Conspicuum : impressor quem simul arte colit .*

IOANNIS AVRELII BENSÆI
Rauennatis legum professoris Tetra-
sticon ad Lectorem .

*Quæ quondam obtinuit tenebroso enigmatæ iuris
Felsinei Hippolytus, fama, decusque soli :
Hinc magis vt prosit reddenti iura cateruæ:
Quæ quondam obtinuit: nunc docet Hippolytus.*

Eiusdem Epigramma.

*Ceruleo caput extulerat fera maxima ponto:
Hippolytumque suis dilacerauit equis .
Indoluit Dycinna piè miserata pudicum .
Atque iterum vitæ reddidit Hippolytum :
Nam qualis, quantusque foret dea casta futurus .
Nouerat : & quanti ponderis vnus erat .
Fontis Arcini custos: nemorisque Dianæ
Virbius : hic multos vixerat ille dies :
Inde vbi maturus: longoque incanuit æuo
Felsineam petijt sorte vocatus humum :
Hic vbi : quæ nulli quondam dixere priorum :
Dat responsa : velut Pythius orbe nouus :
Hic est iuris apex : orbis clarissima lampas
Hippolytus, multo nomine Marsilius .*

INDEX PARAGRAPHORVM
totius operis incipit feliciter.

§. Principium.	car. I
§. Constante.	car. II
§. Postquam.	car. 33
§. Nunc videndum.	car. 45
§. Diligenter.	car. 60
§. Expedita.	car. 103
§. Quoniam.	car. 120
§. Opportunè.	car. 140
§. Restat.	car. 156
§. Secunda quæstio.	car. 161
§. Successiue.	car. 177
§. Occurrit.	car. 178
§. Sequitur.	car. 182
§. Ulterius.	car. 193
§. Examinanda.	car. 197
§. Quæritur.	car. 202
§. Sequens quæstio.	car. 208
§. Ordine successiuo.	car. 215
§. Superest.	car. 220
§. Ultima quæstio.	car. 225
§. Aggredior.	car. 238
§. Pro complemento.	car. 263
§. Et quia.	car. 270
§. Attingam.	car. 279
§. Occurrunt.	car. 291

INDEX ALPHABETICVS
IN PRACTICAM CRIMINALEM

HIPPOLYTI DE MARSILIIS
Bononiensis Iuriconsulti Clarissimi.

OMNIA NOTATA DIGNA
complectens, feliciter exorditur.

A

Abolutio a iuramento sine cause cognitione est inefficax, in §. nunc videndum. nume. 35	Accusatus debet requirere iudicem vt ponat accusatū ad torturam, alias iudex non debet eum ponere, in §. nunc videndum, nume. 27
Aburditas est euitanda, in §. diligenter, nu. 40	Accusans aliquem quo de iure communi facere tenetur, in §. diligenter. n. 208
Aburdus intellectus fugiendus est in legibus & statutis, in §. vltima nu. 36	Accusans ex necessitate officij excusatur a pœna calumniæ, in §. superest. nu. 5
Acceptatio confessionis vel renuntiationis debet fieri tempore quo fit confessio vel renuntiatio, in §. postq̄, nu. 29	Accusans interfectorem, & postmodum probas hoc fecisse p̄ alium, an debeat succumbere in §. & quia, nn. 15
Accessorium annullat, annullato principali, in §. secūda q̄o, nu. 9. & 10. & nu. 11	Accusans volentē frangere carceres an consequi debeat liberationem, in §. attingam, numero 50
Accessorium nō currit corruente principali, quādo accesso-	Accusator morosus accusatiōne reddit suspectum, in §. diligenter, nu. 201

Accu

I N D E X.

Accusator quando veniat in ex-
penlis condemnandus. in §. su-
perest nu. 2
Accusatio criminis torturam re-
quirat postulatā, quod secus
est in inquisitione, & qd lite
non contestata. in §. nūc vidē-
dum. n. 27. & 28.
Accusatio de vulnere facta secu-
ta morte, an teneat locum ac-
cusationis de morte. in §. seq-
tur. nu. 21. 22. & 23
Accusatio si superuenit pendēte
inquisitione, an cesset inquisi-
tio. in §. constante. nume. 29
Accusatio si fiat contra aliquem
de crimine tanquam cōmissio
tali tempore vel loco, & pro-
batur de alio tēpore vel loco
absolutio sequi debet, licet
crimen plene probatum fue-
rit. in §. & quia. nu. 12
Accusatus per reū in quæstione,
an possit torq̄ri reo postmo-
dū negāte. in §. diligēter. n. 154
Accusatus est, ergo reus est vere,
consequētia non tenet. ib. nu.
mero 170
Accusatus a bannito cui tēpus
banni lapsus est, an habeat
pro confesso ex forma statuti
de habendo contumacē pro
cōfesso, in §. quoniam. nu. 47
Accusatus post conclusionem in
causa, non potest petere qd
accusator se iscribat ad penā
rationis. in §. sequens nu. 21

Accusatus de vulnere seu p̄cus-
sione cū sanguinis effusione,
vel cū alia qualitate quæ au-
get delicti p̄cā, si probata
fuit percussio, sed nō qualitas
an absolui vel condēnari de-
beat. in §. & quia. nu. 11
Accusatus de crimine capitali
qñ possit per procuratorem
cōparere. in §. attingā nu. 21
Acta inducunt notorium. in §.
postquam. nu. 43
Actio civilis ex delicto vbi non
oritur parti, nec actio vel in-
quisitio criminalis oritur rei
publicæ, in §. constāte. nu. 34
Actio oīs habet tēpus continuū
si aliud nō dicatur. ibi. nu. 89
Actione iniuriarum contra mi-
nantem an possit agi. in §. di-
ligenter. nu. 85
Actor si opponat reo, vel econ-
tra, quod nihil probare p̄t,
cum si extra tēpus probato-
riū, an tunc ipse succumbent
in §. sequens. nu. 53
Actus ad præstandam curatoris
auctoritatē ex breuitate tem-
poris nullus. in §. nunc viden-
dum nu. 31. & 33
Actus secundarius a primitiuo re-
gulatur. in §. oportune. nu. 66
Actus iudicialis fortior extraiu-
diciali in §. restat. nu. 17
Actus a principio nullus in qui-
bus casibus validerur supue-
niente habilitate. in §. secūda

numero

I N D E X.

numero 48. vsque ad nu. 57
Actus ex solennitate perperam
interueniēte, an vitietur in §.
sequitur. nu. 45.
Act^o ratione officij facti illegiti-
me tolerantur si cōmuni exi-
stimatione legitimi reputabā-
tur. in §. aggredior. n. 38
Et quid de p̄sentatione p̄ patro-
num factam facta. ibi. nu. 39
Actus a carcerato fact^o an dicat^o
coactus. in §. attingam. nu. 27
Adminiculum vehemens sup-
plet probationē semiplenā.
in §. secunda. nu. 34
Aduocare pro insignibus furi-
bus iudex an debeat p̄mitte-
re. in §. examinanda. nu. 20.
& in §. diligenter. nu. 164. &
an procedendum non serua-
tæ iuris ordine. ibid. nu. 165
Aduocatus publice delinquētī
non est dandus. in §. examinā-
da. nu. 10
Aequitas suadens multa impe-
trat, quæ alias non cōcederē-
tur. in §. sequens. n. 33
Agenti quando constant nullū
ius cōpetere, tunc nō potest
facere iudex quin talē agētē
repellat. in §. cōstāter. nu. 35
Aggressor si est mortuus ab ag-
gresso se defendente, uideretur
magis a seipso occisus quā ab
aggresso. in §. quoniā. nu. 82
Aggressorem occidens etiam se
non defendēdo, mitius puni-

tur, Nec peccat si aggressor
percussit. ibi. nu. 64. & nu.
74. & 85
Aggressorē fugientē an liceat im-
pune p̄cutere ad iniuriā vlcī-
scendā. in §. diligēter. nu. 129
Aggressus quod facit præsumi-
tur facere ad suā defensionē
in §. quoniam. nu. 20
Aggressus non tenetur fugere,
quādo fuga afferet periculū.
ibi. nu. 86
Agi de occiso contra vulneran-
tem mortifere, an possit ante
mortē. in §. & qui. n. 26. & 29
Alienatio rei ecclesiæ sine solen-
nitate quo casu teneat. in §. se-
cunda. nu. 27
Allegans ignorantiam eorum
quæ publice fiunt audiri non
debet. in §. aggredior. nume-
ro. 33
Allegare turpitudinē suam quā-
do liceat, in §. sequens. nu. 41
Allegari an quicquā possit post
conclusionem in causa. ibi. n.
25. & 27
Animæ periculum vbi vertitur,
possunt fieri p̄bationes post
conclusionem in causa. in §. se-
quens. nu. 40
Animal brutum an possit puni-
ri. in §. diligenter. nu. 107
Animus malus ex armorum
genere habere p̄sumitur. in
§. pro complemento. num. 42
Appellans qui appellationi re-

kunziat

I N D E X.

nuntiat expresse, an videatur habere malā causam, in §. examinanda. nu. 19
 Appellare pro capitaliter condemnato an & quādo tertius possit. in §. postquam. nu. 32
 Appellare a tortura & futuro grauamine an reus possit. i. §. expedita. nu. 70
 Appellare continue an possit, q̄ continue grauatur. ibi. nu. 73. & in §. attingam. numer. 19
 Appellare qui potest ex rescripto vel priuilegio, poterit tertio appellare, vt tale priuilegiū aliqd̄ operet̄ vltra ius cōmune, in §. opportune. nu. 44
 Appellare phibitus per statū, an prohibitus implorare officium iudicis per viā supplicationis. ibi. num. 52. & num. 56. & 60
 Appellare a p̄cepto de eo capiēdo infra decē dies īcarceratus an possit. in §. ordine. num. 6
 Appellare an possit ille, p̄ quo lata est sentētia, propterea q̄ condemnatio expensarū est omissa. Et quid si non fuerūt petitæ. i. §. sequēs. nu. 21. & 22
 Appellari an possit ab officio iudicis denegato. i. §. opportune. nume. 75
 Appellatio per principem subla-
 ta intelligitur de friuola. in §. vltima. num. 3
 Appellatio notorie calumniosa
 nō impedit executionē sentētiæ. in §. opportune. nu. 89
 Appellationi renuntiari potest per eū in notorio crimine. in §. examinanda. nu. 6
 Arbitrarius habens facultatē temporis prorogandi in cōpromisso, bis tantū potest prorogare. in §. quoniam. num. 14
 Arbitrarius male arbitrās, an in expensis condemnandus. in §. sequens. nu. 10
 Et quid in arbitratore. ibi. numero 11
 Arbitrium debet esse iuri & æquitati consonum. in §. diligenter nu. 24
 Argumentū ab absurdo est in iure validū. in §. vltima. nu. 33
 Argumentum a solitis est validum. in §. diligenter. num. 34
 Arma habens ad latus licet non posuerit manus ad ea, tamen dicitur intulisse vim cum armis in §. constante. nu. 57
 Arma non portās sed illa habēs in terra prope se an præbeat delationis præsumptionē in §. pro complemento. num. 28
 Arma portanda concessa per superiorem, an possint corā iudice portari. ibi. nu. 7
 Et quid in palatio. ibi. n. 8
 Arma clericorū sunt lachrimæ & orationes. ibi. nu. 2
 Arma portandi iuxta causā licentia fieri potest ibi. nu. 6
 Arma

I N D E X.

Arma cum licentia portans si ip-
 sis abutitur, aliquem percutiēdo ex armorum dilatione puniendus est. ibi. nu. 9
 Arma vetita portans qua pœna puniri debeat ibi. n. 11. & 12.
 Arma facere vel illa vendere an liceat. ibi. nu. 20
 Arma an liceat extrahere extra regnum, prouinciā vel iurisdictionem. ibi. nu. 21
 Arma ferens pluries vno die an semel tantum pœnā incurrisse dicatur. ibi. nu. 34
 Arma ī bello amittētis illa recuperare non potest. ibi. nu. 22
 Arma gestans & percutiens aliquem sine armis, an dicat̄ aggressionē cum armis fecisse. ibi. nu. 35
 Et quid de socio arma ferente. ibi. numero. 36. 38. & 40.
 Arma portans malum animū habere p̄sumitur; nisi ea ligata portauerit. ibi. nu. 41. & 42
 Arma an veniant appellatione suppellectilis. vel massaritarum, ibi. nu. 43
 Armorū vsus regulariter est interdictus. in §. pro complemento. nu. 1
 Armorus vsus quibus non phibitus. ibi. nu. 5. & 6
 Armorū appellatione quid veniat, ibi. nume. 13. 18. & 19.
 Armorum appellatione paruus gladius non venit. ibi. nu. 18
 Armorū appellatione arma ad offendēdū nō veniūt. ibi. n. 19
 Armorū portatio est leue delictum, & non requirit processum. ibi. nu. 44
 Armatus cum aliquo stās, licet arma non extrahat, vel aliū actum non faciat, an opē & auxilium afferre dicatur. in §. pro complemento. nu. 36
 Articulis rei admittis ad instantiam actoris post cōclusionē in causa, an tacite videtur reuocata conclusio in causa antea facta. in §. sequens. nu. 52
 Artificis īsignis mors differēda est. in §. oportune. nu. 6
 Assassinator in crimine sufficiūt pbabilia argumēta. in §. examināda. n. 24. & 27
 Assassinus sine alijs indicijs pōt torqueri vt indicet mādantē. in §. diligenter. nu. 156
 Assassinus pōt renuntiare defensionibus suis. i. §. examināda. nume. 21
 Assassinus a quolibet offendi pōt & cōtra quē iudex ex officio pōt p̄cedere. ibi. 22. 23. & 24
 Assassinus clericus potest p̄ iudicem secularem puniri. ibi. nu. 25. 26. & 27
 Assassinus punitur p̄ solo affectu, licet assassinamentū nō habuerit effectum. ibi. nu. 26
 Afferentis dicto cū iuramento, in his q̄ consistunt in animo statatur,

I N D E X.

stat. in §. diligēter. n. 44. & 106
 Assertioni magni vir creditur.
 in princi. nu. 8
 Assistēs armatus maleficio dici
 tur prae stare opē seu auxiliū
 etiam si arma non mouerit.
 in §. confluente. numero 56. &
 an dicatur vim cum armis in
 ferre. ibi. nu. 57. & num. 60
 Associans post delictū an faciat
 praeumptionē occulti auxiliij
 per quam cogatur probare
 contrarium. ibi. nu. 55
 Attendendum est nō solū quod
 licet, sed etiam quod decet.
 in §. sequens. nu. 34
 Attestationes receptae à iurisdic-
 tionem non habente, con-
 sensu partium validari an pos-
 sint in §. oportune. nu. 29
 Auctoritas in actu inferenda si-
 ne causae cognitione & illius
 mētionē, in iustrumēto. in §.
 nūc videndum. nu. 44
 Auxiliari an dicatur ille ex cu-
 ius praesentia aggressus redi-
 tur timidior, in §. cōstāte. n. 58
 Auxiliator ad delictum non pu-
 niē nō secuto delicto ibi. 65
 Auxiliator an possit agere actio-
 ne mandati, vel ex stipulatu
 aduersus delinquētē, q̄ pro-
 misit dāna reficere. ibi. n. 66
 Auxiliator tenetur de pace vio-
 lata sicut principalis. ibi. nu-
 me. 67. & 76
 Auxiliator an veniat puniendus

poena statuti de committente
 maleficio. ibidem nume. 70
 Auxiliator pluriū an teneat vnz
 poena tantum, Et an & quan-
 do miti⁹ puniat quā principa-
 lis remissive, ibi. nu. 72. & 73
 Auxiliatori nō nocet ficta con-
 fessio principalis contumacis
 habiti pro cōfesso ex forma
 statuti. ibi. nu. 61 & 74
 Auxiliatores alicuius delicti ad
 hoc vt alicui dicatur, qd req-
 ratur. ibi. nu. 45
 Auxilium: Quando non constat
 de principali delinquēte, nō
 pōt pcedi de auxilio cōtra ali-
 quē in §. constante. nume. 40
 Auxilium ad hoc vt sit punibile
 quid requirit, cum quinq;
 seq. ibi. nu. 50
 Auxilium praestasse an dicatur,
 qui armatus maleficio asti-
 tit, liceat arma non moueat,
 & an dicatur vim cum armis
 intulisse. ib. nu. 56. 57. & 60.
 Auxilium & fauor vbicunq; est
 simplex & in eo maleficio
 nō est actū, sed ita est execu-
 tionē mandatū, sicut si nō iter
 uenisset, tūc tale auxilium ar-
 bitrio iudicis punitur sed nō
 poena ordinaria, qua punitur
 p̄cipalis. ib. n. 61. ante med.
 Auxilium praestari an dicatur ac-
 clamando contra eum qui
 offenditur. ibi. nu. 62
 Auxilium praestare an dicatur,
 qui

I N D E X.

qui bannito pecuniā praebet,
 & qui in aduocādo, vel fideiu-
 bendo. ibi. nu. 68. & seq.
 Auxilium quot modis praestetur
 ibi. nu. 71.

B

Bannitus. Quilibet admit-
 titur pro occidēte ban-
 nitum, ad petendum q̄
 contra eum nō proce-
 datur, in §. cōstāte. num. 38.
 qd̄ limita vt in §. postq̄ n. 55.
 & in §. sequitur nu. 19. & 20.
 Bannitus de vna ciuitate intelli-
 gitur bannitus de alia illi con-
 federata. Et quid de locis sub
 eodem dominio cōtētis. in §.
 oportune, nu. 37. & 38. & in
 §. aggredior. nu. 23.
 Bannitus qui nō potuit compa-
 rere in termino bāni propter
 mortem potestatis, nō habe-
 tur pro contumace. in §. sequi-
 tur. nu. 39.
 Bannitus in contumaciam ca-
 put⁹, opponēs ea, q̄ si à prin-
 cipio opposuisset, compulsus
 nō fuisset iudicium suscipere
 an sit audiendus. in §. vltima
 quaestio. nu. 27.
 Bannitus comparens post termi-
 num bāni, & negans delictū
 fecisse, an sit audiēd⁹. ib. n. 28
 Bannitus extra territorium ban-
 ni captus, & duct⁹ iurisdic-
 tione an relaxādu ibidē nu. 34.
 Bannitus seipsum vulnerans an
 excuset⁹ virtute statuti de ban-
 nitis occidendis. in §. aggre-
 dior. nu. 17.
 Bannitus incarceratus, nō pōt
 impune occidi. ibi. nume. 24.
 Bannitus qui de proximo est re-
 bāniendus, an impune possit
 occidi. ibid. nume. 27. & 30.
 Bannitus qui à superiore tollera-
 tur, an possit impune occidi.
 ibi. nu. 28.
 Bannitus rebannitus & non can-
 cellatus de banno, non potest
 impune occidi, nec offendi, ab
 illo qui scit eum est rebānitū
 licet non scit adhuc cancella-
 tus de banno. ibi. nu. 30.
 Bannitus, qui communi aestima-
 tione pro nō bannito capieba-
 tur, an possit impune occidi,
 vigore statuti de bannitis oc-
 cidendis. ibi. nu. 34.
 Bannitus transiens per ciuita-
 tem & comedens in hospicio
 non potest capi nec puniri, si
 erat bannitus vt nō possit sta-
 re nec habitare ī illa ciuitate,
 ibid. nume. 42.
 Bannitus occidens bannitum an
 gaudeat priuilegio statuti de
 Bannitis occidendis. ibi. nu-
 mero 53. & nu. 54.
 Bannitus qui potest impune occi-
 di, an possit post mortem spo-
 liari. ibi. nu. 83.
 Bannitus in ære & in persona ha-
 betur

Prac. Cri. D. Hip. de Marf.

b betur

I N D E X.

betur pro mortuo. ibi.n. 88.
 Bannitus quilibet habetur pro fu-
 gitivo, & quocūq; die capi po-
 test. ibi.nu. 92.
 Bannitus statim q̄ in banno est
 poti⁹ cēset esse i fuga ibi.n. 93
 Bannitus ex cā famolā, interim a
 testimonio repellit. ibi.nu. 94
 Bannitus an sit infamis. ibid.nu
 mero 95.
 Bannitus restitutus à principe, an
 restituat in fama. ibi. nu. 96.
 Bannitus perdit iura ciuitatis, &
 desinit eē ciuis. ib.nu. 98. & 99
 Bannitus an perdat beneficia iu-
 ris cōis, & facultatē succeden-
 di de iure cōi. ibi. nume. 100
 Bannitus non perdit patriā pote-
 statē adeo q̄ ei⁹ filii possint fa-
 cere testamentū. ibi. nu. 101.
 Bannitus an perdat tutelam &
 desinat esse tutor vel curator
 vel arbitrator. ibi. nume. 102
 Bannitus an perdat alimenta ab
 illis q̄ tenebant sibi ad alimē-
 ta ante bannum. ibi. nu. 103
 Bannitus licet ex forma statuti
 debet haberi pro confessio, at
 tamen dēt condemnari p̄ iu-
 dicē, alias nō posset fieri exe-
 cutio bāni cōtra eū. ibi.n. 105
 Bannitus p̄sumitur ille qui au-
 fugit, si de o eiuēdem nominis
 sunt, & vnus ipsorum est ban-
 nitus, & vere non cognoscit
 quis eorum sit bannitus, in §.
 diligenter. nu. 48.

Bannitus impune per statutū oc-
 cidens, an possit per clericum
 occidi. i. §. p̄ cōplemēto. n. 3.
 Banniti persona non reputatur
 esse in rerum natura, in §. ag-
 gredior. n. 50. Quod fallit in
 bannito p̄ debito ciuili ibi.n. 91
 Bannito non licet se defendere
 aduersus offensam sibi fiendā
 quādo talis offensio est p̄missa
 à statuto, in §. vltimus. nu. 7. &
 in §. aggredior. 76
 Bannitum occidens quādo ban-
 num non erat solenne an gau-
 deat priuile. statuti impun-
 tatem continētis. ibi. nu. 10.
 Bannitum dā dicitur ad pati-
 bulum occidēs an iuuetur be-
 neficio statuti de bannitis occi-
 dendis. ibi nu. 41.
 Bannitum si quis ignorāter oc-
 ciderit quē nesciebat esse bā-
 nitū, gaudet beneficio statuti
 p̄mittētī bannitū impune oc-
 cidī posse in §. aggredior. n. 3
 Bannū & cōdemnatio delicti vl-
 tra contumaciā reū conuictū
 exigunt in §. postquā nu. 48.
 Bannum sine causa factum non
 habet vim sententiæ in §. vlti-
 ma. nu. 9
 Bannū in pluribus liberis descri-
 ptum & in vno cancellatum,
 an sufficiat. i. §. aggredior. n. 9
 Bannum principis banniētis de
 terris suis, an trahatur ad po-
 stea quæ sita. ibi. nu. 22.

Banni

I N D E X.

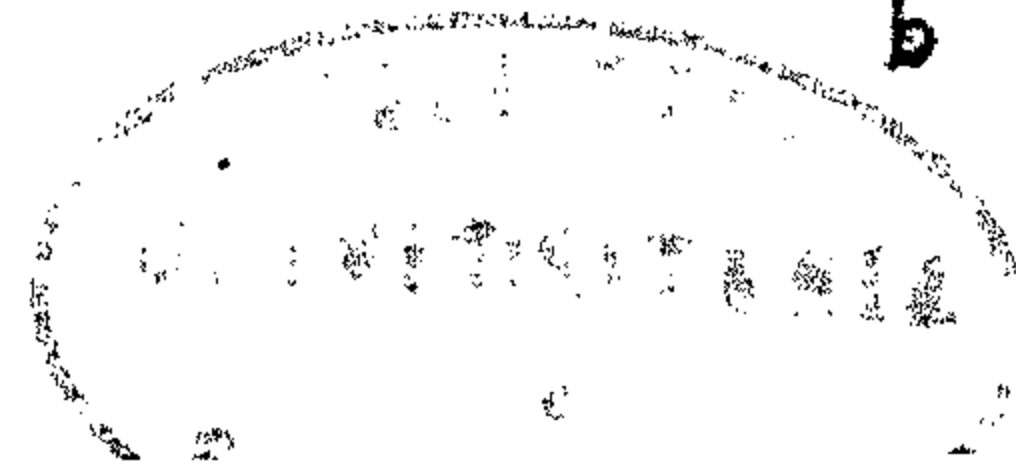
Bāni executio qualiter fieri de-
 beat. in §. aggredior. nu. 105.
 Banna ordine iudiciario spreto
 lata, cancellāda. in §. secunda.
 nume. 72.
 Barifellus vel alius officialis, si
 aliquē cū armis captū datis si-
 deiussoribus nō relaxauerit i
 syndicatu tenebitur. in §. pro
 complemento. nu. 32.
 Belli timor remissionē datariis
 p̄bet. in §. expedita. nu. 5
 Bello in licito nō licet occidere
 inimicū captū, postquā capt⁹
 est. in §. aggredior. nu. 25
 Beneficiū alicui cōcessum mise-
 rationis causa, nō intelligit su-
 blatū per generalē clausulā de
 rogatoriā omniū incōtrariū
 concessorū, nisi de ipsis specia-
 liter fiat singularis mētio. i. §.
 queritur. nu. 14 & 15
 Beneficio statuti p̄mittētis bāni
 tū posse impune occidi. an gau-
 deat, qui ignorāter occidit bā-
 nitū quē nesciebat exulare. in
 §. aggredior. nu. 3
 Et quid de rebannito. ibid.
 4. & 5
 Bona debitoris existentia in alie-
 no territorio, ā excutiēda sint
 in §. attingam. nu. 57
 Bonū publicū est maximi priuile-
 giū. in §. aggredior. nu. 70
 Bonus ex mala cōuersatione effi-
 citur malus. in §. expedita. nu.
 9.

Bonus vir admittitur cū iuramē-
 tū ad probandū cōtra p̄sum-
 ptionē iuris & de iure. i. prin-
 nume. 12
 Bono viro credēs excusatur. ibi.
 Bono viro credendū est ibid. nu
 me. 8
 Breuitas t̄pis plura operat, de q̄
 bus in §. nūc videndū. nu. 33.

C

Alumnia an possint quis
 vti aduersus calumniā-
 tem. in §. oportune nu
 me. 93
 Calumnia euidentis operat vt nō
 stet iuramēto alicui⁹ et casu
 quo alias stari deberet, ibi. nu.
 86. 87. 88. & 89
 Calumniose petita denegāda. ib.
 nume. 84
 Cācellatio actorum quā habeat
 vim sniē. in §. aggredior. n. 7.
 Cācellationes inualidē factē p̄
 magistratū, vel tabelionē, nō
 derogāt scripturę. ibi. nu. 8.
 Cancellatus indebite de banno,
 quā quis dicatur. ibi. nu. 6.
 Canon, lex, vel statutū quō pos-
 sint cōtemni in eorū obseruā-
 tia. in §. constante. nu. 11
 Captura quā est nulla, an tūc cu-
 stos vel potestas teneat. in §.
 attingam. nu. 47
 Captura rei principalis an libe-
 ret fideiussorem, ibi. nu. 55

b 2 Captura

I N D E X.

Captura pſone que pōt fieri cōtra debitore principalē, an cōtra eius heredem fieri poſſit. ibid. nume. 59.

Capturę ad perſonā ad hoc ut pueniri poſſit. quid requiratur. ibid. nu. 56.

Cętera uide infra i uer. Indiciū.

Captus qui dicitur p eccleſiā, an poſſit immunitate gaudere. in §. ulterius. nu. 4.

Captus pōt ſemp appellare a captura, q̄a cōtinue ſtado i carcere de nouo grauat. i. §. ordine. nu. 6.

Captus et in iuſto bello nō pōt ipſe occidi, poſt q̄ eſt captus. i. §. aggredior. nu. 25.

Captus in flagrāti crimine nō eſt fideiuſſoribus relaxandus. in §. attingam. n. 5.

Captus iniuſte ſi nō agit carceres cum poſſit capite puniri. in §. attingam. nu. 42.

Captus iniuſte ſi aliter euadere nō pōt, cuſtodes carceris ſibi occidere licet, nec de homicidio tenetur. ibi. nu. 40.

Capti & carcerati de fuga ſuſpecti materia. ibi. nu. 52.

Capti iniuſte a manibus familię eximes an puniat. ibi. nu. 49.

Carcer eſt ſpecies torture. i. §. expedita. num. 11. & in §. attingam. nu. 8.

Carcer nō ſoluit debitū ſed burſa. in §. attingam. nu. 54.

carcerū cuſtodes ſi duo uel plures ſint, & vnus ex eis cū carcerato auſugiat, alii cuſtodes aliquo modo nō tenentur. in §. attingam. nu. 73.

Carcerari ppter quas cauſas q̄s poſſit. ibi. nu. 61.

Carcerari que pſonę poſſint. ibi. nu. 62.

Carceratus an poſſit citari, & q̄n proceſſus cōtra eū factus ualeat, in §. ſequitur. nu. 37. & in §. attingam. nu. 20.

carceratus an excuſet a termino nō ſolute pſionis. ibi. n. 38.

carceratus fugiens fractis carceribus habetur pro cōteſſo, in §. diligenter. nu. 46.

carceratus iniuſte pro cā capitali an teneat de homicidio, ſi cuſtodes ad euadendū pere merit. ibi. nu. 56. & in §. attingam. nu. 40.

carceratus ſi reperit mortuus i carcere, pſumit cōtra cuſtodem. in §. diligenter. nu. 93.

carceratus ſi eſt male captus, uel ex aliqua cā debet relaxari, nō tñ poterit hoc fieri, niſi cū auctoritate licetia, & cōſenſu iudicis. in §. opportune. n. 19. & in §. attingam. nu. 38.

carceratus regulariter eſt fideiuſſoribus relaxandus. in §. attingam. nu. 1.

carceratus p delicto uel p debito ciuili debet ſtatim relaxari

I N D E X.

ri cū conſtat eū non deliquiſſe, uel debitore nō eſſe. ibi. n. 13.

carceratus q̄ de pximo eſt relaxandus nō debet detineri nec cuſtodiri ſub tā magna cuſtodia ſicut antea. ibi. nu. 14.

carceratus q̄n apparet de pximo relaxandus, debet relaxari a carceribus ante ſuam et ſi ne fideiuſſoribus. ibi. nu. 16.

carceratus d̄r oī die nouiter grauari, & iō tanq̄ ex nouo grauari pōt oī die appellare in §. ordine. nu. 6. & in §. attingam. nu. 19.

carceratus indebite nō ſeruata forma ſtatutorū, auctoritate iudicis relaxari debet. ibi. n. 18.

carceratus an poſſit cōtrahere uel ſe obligare. ibi. nu. 22. & 23.

carceratus an dicat qui p modi cū ſpaciū, & per modicā diſtantiā de carceribus relaxat, ſed tamē habet penes ſe ſemp cuſtodes, ita ut auſugere nō poſſit. ibi. nu. 24.

Carceratus pōt iuſtū metu allegare. ibi. nu. 31.

carceratus p vna cā ciuili uel criminali, an poſſit p alia recommendari. ibi. nu. 32.

carceratus p vno delicto an poſſit pro alio recommendari. ibi. nume. 33.

carceratus iniuſte an poſſit pro iuſta cauſa, ibi recommendari. ibi. nu. 34.

carceratus an poſſit recommendari i carcere die feriato. ibi. nume. 35.

carceratus fugiens de carcere qua pena puniatur. ibi. nu. 36. & ibi qua pena puniat fugiens de carcere aperto. nu. 37.

carceratus iniuſte auſugiens de carcere nō punitur. ibi. nu. 38.

carceratus iniuſte q̄n quis dicitur. ibi. nu. 43.

carceratus iuſte, de carcere auſugiens, habetur pro cōteſſo, ibi. nu. 44. & in quo fallat uide ibid. nu. 45. & 52.

carceratus de carcere aperto fugiens nō habetur pro cōteſſo. ibi. nu. 45.

carceratus an auſugiat periculo poteſtatis. ibi. nu. 46.

carceratus ſi auſugit, quādo nulla eſt captura, an tñ cuſtos uel poteſtas teneat. ibi. n. 47.

Carceratus accuſans uolētē frangere carceres, an liberationē conſequi debeat. ibid. nu. 50.

Carceratus i carcere mortuus, i dubio pſumitur mortuus a cuſtodibus. ibi. nu. 51.

carceratus pauper, a deo q̄ non pōt ſe de ſuo alere, det alimentari a creditore, qui eū incarcerari fecit. ibi. nu. 74.

carcerati ſunt in protectione curię, in §. attingam, nu. 3. uerſ. & ratio eſt.

carcerari dicuntur miſerabiles

I N D E X.

personę. ibi. nu. 76.
 carceratorum relicta dicuntur ad
 pias causas ibid.
 carceratorum causa dicitur pia.
 in §. nunc videndum. nu. 12.
 carceratorum causa est summaria
 sicut miserabilium personarum
 in §. attingam. nu. 75
 cardinales & prelati a Papa pe-
 tentes licentiam eundem ad concilium,
 an possint ire licentia non
 obtenta. in §. aggredior. nu. 67.
 castigandi modum excedens te-
 netur tantum pro percussione
 in quibus modum excessit.
 in §. quoniam. nu. 90. 92. & 93
 casualia non considerata, sed
 premeditata. in §. constante. nu.
 me. 48
 casualia an in dubio presumantur.
 ibi. nu. 61
 causa pecuniaria grauis & ardua
 equiparatur criminali, & in illa
 deueniri potest ad torturam. in
 §. expedita. nu. 60.
 causa civilis habens crimen an-
 nexum, torturam recipere po-
 test. ibid. nu. 61
 causa civilis in quibus differat in
 criminali. ibi. nu. 63. & nu. 68.
 69. & 73. & num. 78. 79. 81. &
 num. 82.
 causa iusta presumitur in iudice
 repellente exceptionem calu-
 niosam. Nec facit sententiam in-
 iustam. in §. opportune. n. 82.
 & 83.
 causa quaelibet est iniusta a dolo
 excusat. in §. aggredior. nu. 78
 causa lucratiua habens originem
 a causa onerosa, censetur onero-
 sa. in §. nunc videndum. nu. 18.
 cause criminales non dirimuntur
 iuramento partis. in §. postquam.
 nume. 1
 Causis in criminalibus non defer-
 tur iuramentum in supplementum
 probationis. ibi. nu. 2. & in §. ex-
 pedita. nu. 74.
 causis in criminalibus ex pluri-
 bus indicijs non fit vera proba-
 tio, secus est in civilibus. in §.
 expedita. nu. 81
 causis in civilibus datur inducia
 deliberatorię, secus in causis,
 criminalibus. ibi. nu. 64.
 cause cognitio in quolibet actu
 est maximi momenti. in §. nunc
 videndum. nu. 34.
 cause cognitio est de iure diuino
 nec est omnimoda. ibi. nu. 43.
 cause cognitio quę in actu interue-
 niat non sufficit, sed est ad vali-
 ditatem actus requiritur, quę in
 instrumento fiat mentio de cau-
 se cognitione, ibi. nu. 44.
 cause cognitio non sufficit quę per
 procuratorem adhibeatur in con-
 tractu minoris, & de ea fiat men-
 tio in instrumento, sed etiam re-
 quiritur quę fiat scriptura de se,
 de tali cause cognitione, ite-
 rum quę reperuerit illum contractum ca-
 dere in utilitatem minoris. ibi.
 num.

I N D E X.

nume. 45
 cautela quę post didicita testifica-
 ta possunt produci testes, in §.
 sequens. nu. 46
 Cautelis in perniciem anime non uten-
 dum, in §. sequitur. nu. 48
 cautionis iuratorię beneficii an
 perdat ille, qui cautionem solit
 est non seruare. in §. diligenter.
 nu. 105
 Cedens omnia iura sua non compre-
 hendit conditionalis, ut in die,
 in §. aggredior. nu. 50
 Christi omnis actio nostra est in-
 structio. in §. occurrit. nu. 8
 Cingendus de proximo pro cincto
 habetur. in §. & quia nu. 29
 Citadus non uenit, quę ius notorie
 constat contrahere. in §. examinan-
 da. n. 8. & in §. aggredior. nu. 127
 citari debet reus ad videndum iu-
 rare testes, qui recipiuntur sup-
 iudicii, alias uigore dictorum te-
 stium non potest torqueri in
 §. nunc videndum. nu. 29
 citari debet pars etiam in noto-
 riis. in §. aggredior. nu. 133
 Citatio trina requiritur quando
 statutum uult quę contumax ha-
 beat pro confessio. nec sufficit
 una pro omnibus. in §. postquam.
 nume. 66
 Citationem non legitime factam, pro
 cessibus & omnia inde sequentia
 sunt nulla. in §. quoniam. n. 44
 & 45. in §. secunda quę. nu. 8. &
 ibi. nu. 87.
 Ciuitas quę ex delicto teneatur. in
 §. constante. nu. 47
 Clausula non obstante qui buscum-
 que in contrarium facientibus
 an sit sufficiens in secundo statu-
 to ad tollendum primum. in §.
 queritur. nu. 12
 Clausula generali reuocatoria
 omnium in contrarium confesso-
 rum, an tollat beneficii mise-
 rationis causa, si non singulari-
 ter exprimat. ibid. nume.
 14. & 15
 Clausula uidelicet saluo alio sta-
 tuto compatibili, in statutis sem-
 per intelligitur. in §. vltima. nu. 7
 Clausule de plenitudine potesta-
 tis effectus. in §. queritur. nu.
 17. & 20
 Clericus incitans pugnautes fit
 irregularis, si fiat homicidium
 in §. constante. nu. 59
 Clericus homicida ante condem-
 nationem non perdit beneficia.
 in §. postquam. nu. 41
 Clericus ex quibuslibet indicijs
 non torquendus, nisi sit infam-
 is. in §. nunc videndum. nu. 51.
 & in §. expedita. nu. 40
 Clericus de delicto quando conuin-
 ci possit per testes laicos. in §.
 diligenter. nu. 31
 Clericus quę possit sine degrada-
 tione puniri. ibi. nu. 160
 Clericus assassinus puniri potest
 per iudicem laicum. ibi. nu. 166. &
 in §. examinanda. nu. 25. 26. 27.

I N D E X.

Clericus in altari aggressus, si se defendendo aggressorem occidat, potest redire ad altare, & missam perficere. in §. p̄m. n. 75
 Clericus qui permittit se cōdemnari a iudice laico, & committere executionem contra eū, & postea allegavit privilegiū clericale cū esset clericus, non debet audiri nisi resectis expensis. in §. diligenter. numero 203.
 Clericus licet non possit instrumenta facere, tamen confecta per eum ualent. in §. sequitur num. 12
 Clericus prohibetur fidei iubere pro alio. & fideiusserit an ualeat fideiussio. ibi. nu. 14
 Clericus qui studiosē seipsum uulnerat, an incidat in canonem. in §. aggredior. nu. 18
 Clericus an possit occidere baniticum, stante statuto quod baniticus possit impune occidi. in §. pro complemento. nu. 3
 clericus an possit pro delicto incarcerari. in §. attingam. numero 70.
 clericus an possit aliqua causa capi a laico ut præsenteretur iudici ecclesiastico, ibi. n. 71
 Clericum vestimentis laicalibus inductum percutiens, quē sciebat clericum, a p̄na excōmunicatiōnis non excusatur, in §. aggredior. nu. 31.
 Clerici contra laicos non admittuntur in causis criminalibus. in §. expedita. nu. 8p
 clerici an possint iniuste condemnatum a morte de facto eripere, in §. attingam. nu. 41
 clericis arma portare an & quando liceat. in §. pro complemento. nu. 4.
 cognoscere non seruato iuris ordine est ius alterius auferre, in §. secunda quęstio. nu. 68. & nemo inferior a principe hoc potest. ibi. nu. 74
 collectæ possunt etiam clericis imponi p̄p publicā utilitatem in §. aggredior. nu. 63.
 Commentariensis an possit sine iudicis licentia incarceratum contra iuris formam, vel statuti relaxare. in §. opportune. numero 19
 Commissarij conscientię quatenus standum. in §. diligenter. nume. 65
 Commissio iudicis cum causæ cognitione ad tempus successoris protenditur. in §. nunc uidentum. nu. 42.
 committens enormē delictum non est securus in aliquo loco in §. diligenter. num. 162
 committens delictum in vna ciuitate, & fugiens ad aliam ciuitatem illi confederatam poterit ibi puniri, in §. opportune. nu. 36

com-

I N D E X.

committere alteri ut ipsum puniat quis possit. in §. expedita. nu. 56.
 comparere per procuratorē in causa criminali post cōclusionē in causa, an quis possit, in §. sequens. nu. 20
 compromissum, Eadem solennitas requiritur in renuntiādo compromissum, quę requiritur in acceptādo ipsū cōpromissum, in §. restat. nu. 11.
 Compromissum fieri inter affines vigore statuti, an possit peti post conclusum in causa. in §. sequens q̄o. nu. 47.
 Compromissum fieri inter affines vigore statuti si nō est petatum in causa principali, nō potest peti in causa appellatiōnis. ibi. nu. 71.
 Concessio super molēdino fiendo, an extendat se ad iā factū in §. secunda. nu. 51
 concessio sequens non intelligitur derogare primæ, de qua nō est facta specialis mētio. in §. queritur. nu. 11.
 concessio vno, an intelligantur concessa omnia per quę deuenitur ad illud. in §. vltima. numero. 37
 conclusio in causa. In causis criminalibus non cōcluditur in causa. in §. examinanda. nu. 15. & in §. sequens. numero. 1. & 5.
 conclusio in causa æquiparatur sententię. in §. sequens nu. 16
 Conclusio in causa nō obstat p̄ductioni i causa criminali ibi. nu. 3. & in quibus locum non habeat. ibi. numero. 6.
 concludi in causa in vno articulo ratur, & in alio nō de partium consensu concludi potest. ibi. nu. 13
 consilium in causa quando dicitur. ibi. nu. 9
 Cōsulum in ca perinde est, ac si esset iudicatum. ibi. nu. 160.
 cōdemnatio an sequi possit ex deductis in inquisitione q̄ nō fuerūt specialiter probata, in §. quoniam. nu. 52
 condemnatio delicti ultra contumaciam reum conuictū exigit. in §. postq̄. nu. 48.
 condemnatus per contumaciā quæ per statutum habet vim confessionis an efficiatur infamis. in §. postquam. nu. 67.
 condēnatus si appellat, vel eius amici & affines pro eo, & nō obstāte appellatiōne iudex suā sententiā capitalē exequi velit, sibi de facto resisti p̄t in §. attingam. nu. 39.
 conductor equi ad uesturam, si dicat equum conductū mortuū esse in via, seu in itinere, diuino iudicio, & p̄bet equū quē ipse æquitauit, in itinere mortuū esse, diuino iudicio,

an

I N D E X

an per talē probationē a solutione equi liberatus erit, in §. & quia, numero 14
Confessio incidenter & nō principaliter facta non est punibilis in §. constante. nume. 49. & in §. postquam. nume. 9.
Confessio nō probabilis non nocet in §. postquam. num. 6.
confessio impossibilis etiam spontanea, an noceat cōfiteō reo. ibid. nume. 7
confessio non verisimilis an oblit confitenti. ibi. nu. 9.
Confessio tempore inhabili facta an quicquam operetur. ibi. nume. 10
confessio contra quā est sententiarum non nocet confitenti. ibi. nu. 11.
confessio coram iudice iurisdictione carente facta nō nocet confiteōi quo ad plenam probationem. ibi. nu. 12.
confessio partis confitentis non validat processum, cuius nullitas provenit ex defectu iurisdictionis iudici ibid. nu. 13
Confessio facta sub spe gratiæ promissæ non nocet confitenti. ibi. nu. 16.
Cōfessio facta eorū notario sine cōmissione iudicis, vel coram iudice nō in figura iudicij, nō est sufficiens ad condemnationem. in §. postquam. num. 17
confessio nuda causam non habens, non nocet confiteōi in ciuilibus. ibi. nu. 21.
Confessio in dubio in fauorem rei interpretanda. ibi. num. 25
Confessio in ciuilibus confiteōi non nocet, & reuocari potest tanquam erronea, si non fuit acceptata per partem. ibi. nu. 26. quod limita vt ibi. nu. 28.
confessio rei per iudicem nomine reipublice acceptata, an sit validior. ibid. nu. 28. & an ex interuallo fieri possit. ibi. nu. 29.
confessio spontanea legitime facta derogat regulis iuris cōmunis. ibi. nu. 30.
confessio ficta inducta a lege vel statuto, idē operatur quod vera & expressa confessio ore tenus facta. ibi. nu. 35.
confessio ficta per statutū inducta an validet processum. ibi. nu. 36. & 39.
Et an sit necessaria iudicis interlocutorio antequā operetur. ibi. nu. 37.
Confessio ficta per statutū prætextu erroris inducta, an reuocari possit, & admittatur probatio in contrarium. ibidem nume. 47
confessio ficta a statuto inducta, qualiter a vera cōfessione differat. ibidem
cōfessio minoris facta in presentia iudicis siue curatore an valent,

I N D E X

lent, in §. nunc videndū. nu. 46
Confessio minoris facta extra iudicium an faciat indicium ad torturā. in §. diligenter. nu. 77
confessio facta extra iudiciū an faciat indicium ad torturam. ibi. nu. 76. & in §. quoniam. nu. 19
confessio extraiudicialis an sit sufficiens ad puniēdum de delicto gloriantem in §. diligenter. nu. 78
cōfessio extraiudicialis an possit reuocari. vt non faciat iudicium. in §. diligenter. num. 79. & in §. examinanda. nu. 32
confessio extraiudicialis iurata nocet confitenti. in §. secunda questio. nu. 62.
confessio facta in mortis articulo an valeat. & quid si sit facta sine causa, & an possit reuocari. in §. diligenter. numero 120. & in §. restat. num. 1. & 2
confessio tacita per pacem suam an faciat indicium ad torturā delicto, in quo fuit facta pax. ibi. nu. 178.
confessio quando dicatur metu tormentorum facta. in §. expectata. nu. 10
confessio incarcerati dicitur violenta & nō spontanea. ibi. nu. 11
cōfessio in tormentis personæ torqueri prohibite an valeat. ibi. nu. 46.
confessio erronea etiā sepius reiterata pōt reuocari, in §. quoniam. nu. 6.
cōfessio in criminalibus an semper ratificanda. ibidem nu. 20
confessio rei criminis licet debeat ratificari per ipsum reū, alias sit inefficax, tamē hoc fallit nisi reus primo ante dictā confessionem extra iudicium fuerit cōfessus illud delictum quia tunc necessario requiritur ratificatio. ibi. nu. 38.
confessio causa pietatis facta an possit parere effectum absque perseuerantia. ibi. nu. 39.
confessio nec ratificatio requiritur quādo delictum est plene probatum. ibi. nu. 40.
confessio de delicto tollitur per innocentiam apparetem. in §. opportune, nu. 17
cōfessio facta per tormenta etiā milies ratificata quando nulla, in §. secūda q̄st. n. 2. 3. 6. & 7
confessio absente parte facta validatur iuramento. ibi. nu. 63
confessio vt erronea post cōclusionem in causa non potest reuocari. in §. sequens. num. 23
cōfessio vt dicat̄ metu tormentorū facta, an sufficiat p̄basse detentionē, licet aliter nō p̄bet̄ tortura. in §. attingam. nu. 29.
confessionem primæ non intelligitur persequentē fuisse derogatum siue speciali mentione. in §. quæ.

I N D E X.

§.quæritur.nu.11.
 Confessus sponte non pot oppo-
 nere de ineptitudine vel iuali-
 ditate, libelli.in §.constante.
 numer. 31.& in §.postquam.
 nu.13
 Confessus sponte perseverare de-
 bet priusquam condemnetur.
 in §.postquam.nu.22
 Confessus super inordinato pro-
 cessu potest condemnari,nisi
 nullitas processus proveniret
 ex defectu iurisdictionis iudi-
 cis.in §.postquam.nu.13
 Confessus super inordinato pro-
 cessu coram delegato non pot
 condemnari ibi. nu.14
 Confessus se occidisse ad sua de-
 fensionem,licet non probet ta-
 lem defensionem,tamen non po-
 terit puniri pena mortis,si ho-
 micidium aliter non probatur.
 ibi.nu.23.& 24.& in §.secun-
 da qo.nu.14
 Confessus sponte delictum nollens
 illud ad banchum iuris ratifi-
 care,an possit cogi cum tortu-
 ra ad ratificandum.in §. quonia.
 nu.18
 Confessus delictum an possit reuo-
 care confessionem pretextu er-
 roris.ibi.numero ibi.num.25
 Confiteri peccata laicus laico qua-
 do possit.in §.constate.nu.10.
 Confiteri sponte an dicatur qui
 torquetur.in §.expedita.nu.4
 Confiteri in tormetis vel metu

tormetorum paria sunt: in §.
 secunda qo.nu.32.
 Congregatio. Quilibet in con-
 gregatione tenetur de proprio
 facto,nisi tulerit auxilium.in
 §.constante.nu.46
 Coniectura tollit aliam.in §.dili-
 genter.nu.194
 Consanguinei condemnati an pos-
 sint de facto resistere iudici
 exequenti sententiam criminalē
 a qua fuit appellatum.in §.di-
 ligenter.nu.53
 Conscientiam publicam,& non
 propriam sequi debet,q habet
 potestatem disponendi secundum
 conscientiam.ibi.nu.25.
 Consequētia non tenet, accusatus
 est,ergo reus est vere.ibidem,
 numero.170
 Consequētia non tenet, p tali
 habetur,ergo talis est.in §.quo-
 niam.nu.21
 Consilium sapientis per calumi-
 niam petitum,non debet a iudi-
 ce concedi.in §. oportune,nu-
 me.84.
 Consilium sapientis ex forma sta-
 tuti post conclusionem in cau-
 sa peti non potest.in §.sequens.
 numero 28.& numero.49
 Constitutio disponens in causis
 pendentibus non habet locum
 si conclusum fuit in causa.in
 §.sequens quæstio. numer.31
 Constitutiones laicorum in foro
 spiritali servandæ,si natura-
 lem

I N D E X.

lem æquitate continerent, in
 §.ultima quæstio.nu.29.
 Consuetudo contra ius commune
 non est servanda, in §.constan-
 te.nu.15.
 Consuetudo mala excusat delin-
 quentem a pœna, in §.quonia,
 nume.97
 Consuetudo excusat notarios a
 pœna falsi.ibi.nu.98
 Consuetudo contradicēs iuri di-
 vino, naturali,vel gentium,di-
 citur usurpatio, ibid.nu.102
 Consuetudo q valeat fideiussio
 ubi agitur de pœna vitæ,vel
 membrorum mutilatione an ab-
 roganda.in §.atingam.nu.9
 Consuetudines malæ ex lōgo tē-
 pore non confirmantur.in §.
 quoniam.nu.103
 Consultus malum consiliū per
 imperitiā præbens an teneat,
 consultore in causa succumbē-
 te, & quid de iudice per illud
 consiliū iudicante.in §.super-
 est.nu.17.& 18
 Contractu principali annullato,
 corrumpit etiam præceptum gua-
 rentigie in eo positum.in §.se-
 cunda quæstio.nu.11.
 Contrariorum eadē est censura.
 ibi.nu.28
 Cōtumacia testatoris ante decla-
 rationem defuncti,an p iudi-
 cet,heredi.in §.postquam.nu-
 mero.46
 contumacia sola non sufficit ad

condemnandum reū, sed ultra
 contumaciam requiruntur vē-
 ræ probationes delicti. ibidē
 nu.ue.48
 contumacia dicitur ficta proba-
 tio.ibi.nu.51.
 Cōtumacia est fictum delictum &
 non verum.ibi.nu.52.
 contumacia dicitur dolus præ-
 sumptus,qui non comprehendit
 mulieres & rusticos.ib.nu.61.
 contumacia dicitur vitium, & est
 peccatum mortale. ibidem. nu-
 me.63
 contumacia an faciat indicium
 ad torturam contra cōtuma-
 cem, in §.diligenter nu. 136
 contumaciam constare ex actis
 an sufficiat, sine iudicis decla-
 ratione.in §.aggredior. nu.122
 contumax debet declarari per
 interlocutoriam iudicis,alias
 non potest condemnari ppter
 talem contumaciam.in §.post-
 quam. nu. 37. & in §. aggre-
 dior.nu.106
 contumax antequam quis dica-
 tur qd requiratur, in §.postq
 nu.42. & in §.aggredior. nu-
 me.121
 contumax in quibus casibus non
 habeatur pro confesso. in §.
 postquam.nu.57.
 contumax dicitur infidelis. ibi.
 nume.64.
 contumax non dicitur ille qui
 est citatus dū est extra terri-
 torium

I N D E X.

torium ciuitatis. ibi. nume. 65
 Contumax vt habeatur pro confesso. ex forma statuti, trina citatio requiritur, nec vna pro omnibus sufficit. ibi. num. 66
 Contumax verus qui non potest appellare, an possit supplicare in §. opportune. nu. 69
 Contumax non potest cōdemnari sine noua citatione, ad faciendam exculpationem, in §. examinanda. nu. 34. & 35
 Contumax innocens non potest nec dēt a iudice condemnari, in §. opportune, nu. 8. in §. secūda quæstio. num. 29. in vltima quæstio. nu. 14. & 17. & in §. aggredior, nu. 135
 Cōuentio principalis vbi rescinditur, rescindi tur etiam penalis, & quælibet accessoria, in §. secunda quæstio, nu. 12.
 Conuersans cum malis hominibus habet contra se indicium iniquitatis & delicti. in §. expedita, nu. 91.
 Corpore vitiatu an possint in causa criminali cōtra clericos testimonium fere, in §. expedita. nume. 79
 Correctio patris in filium licita, in §. aggredior, nu. 79.
 Item & magistri in discipulum. ibi. nu. 80
 Et mariti in vxorem, ibi. nu. 81
 Credendum est bono viro, in principio, nu. 8
 Creditor creditum probare nequens an debeat bona debitoris ad satisfactionem quomodocunq; capere, in §. constante, nu. 37
 Creditor qui debitorem capere fecit, an possit petere tenutam bonorū, in §. attingam, nu. 53
 Creditor quando teneatur debitorem in carceribus alere, ibi. nume. 74.
 crimen enorme an requirat solēnitates requisitas, in aliis criminibus & an recipi possint testes lite non contestata, & parte non citata. in §. diligenter. nume. 157. & 158.
 Crimen falsi est enorme, & hēt aliqua specialia ultra alia crimina, in §. attingam. nu. 8.
 Criminis infamiae probatio non sufficit sine confessione, aut iudicis sententia, in §. aggredior num. 111
 Crudelis est, qui famam suam negligit, in §. quoniam. nu. 89
 Curator dandus est minori inquisito vel accusato, aliter non valet processus, in §. nunc videndum. nn. 31.
 Curator si auctorizat minori statim q̄ est sibi datus, non valet talis auctoritas nec talis actus. ibi. nu. 23. & 33
 curatoris defectum supplet presentia iudicis, ibi nu. 46
 Custos carceris quando non teneatur

I N D E X.

neatur de fuga incarcerati, in §. diligenter. nu. 52
 Custodes an teneantur de custodia, si vnus eorum cum carcerato aufugerit, in §. attingam. nume. 73
 Debitor an aliquo iure succurratur, qui post sententiam reperit instrumentum solutionis, in §. opportune, nu. 13.
 Debitore suum propria auctoritate capere ex sola fugæ trepidatione an creditor possit, in §. expedita. nu. 6
 Decretum sicut in contrahendo requiritur, ita in destrahendo in §. restat. nu. 8.
 Decuriones, & constituti indignitate torqueri an possint, in §. expedita, nu. 27.
 Et quid officio finito. ibidem. numero 28.
 Defectus quilibet in teste minimus impedit, vt nō possit parti deferri iuramentum, in supplementum probationis, in §. diligenter. nu. 3
 Defensio tanquam iuris naturalis competit etiam brutis. Quæ per principem tolli non pōt, nec per Papam, in §. quoniam. nu. 76. & 77. & in §. vltima qō. nu. 19. & 22.
 Defensio non censetur maleficiū in §. aggredior. nu. 32
 Defensionem iustam habens par est innocenti, in §. opportune, nume. 27.
 Defensiones rei an audiendæ post conclusionem in causa, in §. occurrunt. num. 3.
 Delegatus an possit condemnare reum de delicto stāte inualiditate
 D
 Annus & furtum sunt diuersa, in §. postquam nume. 4
 Damnum passo quādoq; succurritur sine iudicis. in §. diligenter, nu. 108. & 109. n. 83.
 Dans pecuniam bannito dicitur sibi prestare auxilium, in §. constante. nu. 69
 Datarij ita debent habere remissionem propter timorem belli, sicut propter ipsum bellum in §. expedita. nu. 5.
 Debet verbum, positum in lege necessitatē importat, in §. nunc videndum. nu. 8
 Debitor an possit impune eripi e manibus capientium, si nō debeat eam quantitatem, pro qua capitur, in §. opportune. n. 20.
 Debitor quādo capi possit in domicilio, & extrahi ab illa licite, in §. vltimus, nu. 2
 Debitor priusquā capiatur quid necessarium, in §. attingam, num. 56. & 57
 Debitor non potest iurari suspectus de fuga, quando creditor habet pignus, ibi. nu. 55

neatur

tate

I N D E X.

rate processus reo etiã delictũ Delictum debet plene probari, confitente, in §. postquam. numero. 14
 Delegatus Papę licet geratvices ipsius Papę non tamẽ debet ita acriter puniri vitians literas delegati, sicut vitians literas ipsius Papę, ibidem. numero. 15
 Delictũ debet iudici innotescere ante quã ad vltiora progrediatur. in prin. nu. 5. 6. & 19.
 Delictum eiusdem hominis nõ debet sæpius queri. in §. cõstãte. nu. 91.
 Delictum quãdo est impuniibile non potest de eo formari inquisito. ibi. nu. 100.
 Delictum sub spe gratię a iudice promissã cõfessum an noceat reo, vt possit ex confessione condemnari. in §. postquã. numero. 16
 Delictum fateri an videatur, qui veniam petit. in §. diligenter. nume. 180.
 Delictũ capitale minoris qualiter puniendum. in §. quoniã. nume. 96
 Delictum an possit probari per instrumentum. in §. & q̃a. numero. 41
 Delictum commissum coram delegato Principis mitius puniẽt delictum commissum corã ipso principe, in §. postquam. nume. 15.
 Delictum debet plene probari, alias reus nõ potest condẽnari etiam si sit contumax. ibid. nume. 48.
 Delictum si est plene probatũ, reus potest condẽnari, sine cõfessione, & sine ratificatione. in §. quoniam. nu. 40.
 Delicti præsumptio ex bonæ famę præsumptione tollit. in §. diligenter. nu. 197.
 Delicta non debẽt remanere impunita, in §. diligenter. numero 127
 Delinquens incognitus qualiter ostẽdi debeat testibus. in principio. nu. 18.
 Delinquens quãdo veniat ab ecclesia extrahendus, in §. ulterius, nu. 5
 Delinquere solitus an p̃beat iudicium ad quæstionẽ, in §. diligenter. nu. 99.
 Delinquere in se nõ est minus. quam in alium delinquere. in §. aggredior. nu. 19.
 Dentes non dicuntur arma, adeo q̃ vulnerans aliquem cũ dentibus non cadit in pœnam statuti uulnerãtis cum armis. in §. pro complemento, numero. 17
 Denuntiatio malefici facta per saltuariũ nõ sufficit. ad hoc vt dicatur cõstare iudici delictũ esse cõmissum. in princ. nu. 19
 Denuntiatio maleficij non facit aliquam

I N D E X.

aliquam probationem nec indicium, nisi in leuibus. ibid. nu. 20
 Denuntiatio criminis cum fama, facit indicium ad torturã. ibid. nume. 21
 Denuntiatio de per se est sufficiens ad inquirendũ. ibi. nu. 22.
 Denuntiatio facta per saltuarium sine iuramento an valeat, & aliquid operet, remissiuę, ibidem nume. 23
 Denuntiatio criminis perperam facta inquisitionem inde secutã eneruat. in §. quoniam. num. 46
 Denuntiatio per emptorem de lite mora, an possit fieri post conclusionem in causa, in §. sequẽs. nume. 19
 Denuntians licet ubi coniectura facit pro ipso excusetur à præsumpta calumnia, non tamen excusatur ab expensis, in §. superest. nu. 7
 Denũtiator inquisito absoluto an in expensis condemnandus. ibi. nume. 6
 Derogatio generalis an sufficiat sine specie expressa. in §. quæritur. nu. 16
 Detentum quem fuisse probare sufficit, licet aliter tortura non probetur, ad hoc ut tormentorum metu confessio facta dicatur. in §. attingam. nu. 29
 Dicere non sufficit nisi dictũ probetur. in §. diligenter. num. 174
 Dictio alter, altera, alterum, in Prac. Cri. D. Hip. de Marf. c. num.
 duobus tãtum verificatur. in §. constante. nu. 44
 Dictio libera potestas, nõ tollit iuris solennitatem, in §. cõstãte. nu. 24
 Dictio[mox], incontinenti præsumitur in §. & quia nu. 39
 Dictum impuberis an faciat indicium ad torturam. in §. diligenter. nu. 80
 Dictum cõstitutum in mortis articulo an sufficiat indicium ad torturam, contra illum, quẽ dicit offendisse ibi. nu. 117
 Dictum torti qui de iure nõ poterat torqueri, an faciat indicium contra aliquem. ibi. numero 135
 Dictũ publicę meretricis an faciat indicium ad torturã. ibi. nume. 139
 Dicto scribẽtis obligationẽ priuatam de mandato an standũ in §. diligenter. nu. 39
 Differens producere instrumentũ solutioni, vel aliter tenoris, releuans eum à peritis, non debet auiri illud producendo, nisi resectis expensis. in §. diligenter. nu. 203
 Differentia inter ueram confessionem & fictã a statuto inducta qualis. in §. postquam numero 47
 Dispensatio inferioris à papa sine causę cognitione nullus effectus est in §. nũc videndum.

I N D E X.

numero 37
Dispensatio ppter multitudinē personarū inducitur, i §. quoniam. nu. 104
Dispensatio respiciēs psonas est specialior, quā respiciēs res, vel causas & illa specialior in qua mai or est specialitas, in §. queritur. nu. 8
Dispositionem non inducit, qđ lege cautum non est. in §. constante. nu. 23
Diuinationes & incātationes an faciant iudicia ad torturam. i §. diligenter. nu. 181
Doctor an possit carcerari. ibid. num. 31. ea. & in §. attingam. nume. 68
Doctor non tenetur vltra quā facere potest. in §. expedita numero 32
Doctor non comprehendit sub lege concedente capturam psonæ. ibi. nu. 33
Doctor dicitur in dignitate constitutus. ibi. nu. 5
Doctori attestati de consuetudine an sit credendum. in §. constante, nu. 15
Doctores an torqueri possint. in §. expedita. nu. 20. & nu. 37
Doctorum dicta secundum allegatas leges inelligenda. in §. diligenter. nu. 123
Doct' notorie qui vult doctorari non debet examinari in collegio. in §. aggredior. nu. 128

Docti literati sunt extolendi ad pluralitatem beneficiorum. ib. nume. 68
Dolus in dubio non p̄sumitur in eo, qui faciendo actum licitum excessit modum, in culpa tamen est. in §. quando. numero 67. & 68
Domicilii ratione conueniri an quis possit, ex contractu ubiq; celebrato. in §. oportune, numero 33
Dominis non tenetur ad expensas procuratoris impetrantis per simoniam suo nomine. in §. successiue. nu. 6.
 Et idem in iudicio c̄lumnioso. ibi. nu. 7
Donatio per filium familias si ne consensus patris facta, post modum per patrem ratificata, valida sit, in §. diligenter. numer. 184. & in §. secunda questio. nu. 5
Donatio inter virum & uxorem iurata valet. ibi. nu. 60
Donatio iurata excedens summā legalem, etiam siue insinatio ne tenet, in §. secunda questio. nu. 65
Dotis causa pia est in §. nunc videndum. nu. 14
Dubiis & obscuris semper in mi tiorem partem inclinare debemus. in §. occurrunt. nu. 5

Edictum

I N D E X.

nume. 68

E

Edictum p̄toris quod metus causa, est vox Dei in ore p̄toris sufflata. i §. expedita. n. 22
Eleemosynam facit, qui misericordiā p̄stat. in §. occurrūt. nume. 14
Emphyteuta detentus in carceribus nō cadit a iure suo, si rem soluit canonē rei emphyteuticæ. in §. sequitur. nu. 38
Emphyteuta quātumcunq; promiserit soluere, an intelligat cecidisse a iure suo, p̄ cessatio nem canonis, per sentētiam iudicis. in §. aggredior. nu. 115 & nu. 122
Emptor fructuū an debeat habere fructus qui secūdarie in eodē anno creuerūt. i §. quoniam. nu. 17
Episcopus homicida notorius non debet deponi sine iuris sentētia, & ordine seruato. in §. aggredior, nu. 132
Error cōmunis in quibus nō faciat ius. in §. aggredior. nu. 32
Excedens modū inculpatæ tute læ, si fuit prouocatus nō puni t̄ pro toto, sed pro excessu tantum, in §. qm̄. nu. 66
Excedens modum ex animo & proposito nō puni t̄ pro toto sed pro excessu tantum. ibid.

Excedens modum castigādi nō debet puniri pro toto, sed solū pro excessu. ibi. nu. 90
Excedens modum inculpatæ tute læ ex animo, ex proposito non tamen punitur pro toto, sed pro excessu t̄m. ibi. nu. 92
Exceptio ista delictum est impu nibile, impedit litis ingressū. in §. constante nu. 100
Exceptio inadmissibilis admitti tur ubi de p̄iudicio irrepabili, & de executione irtractabili tractatur, in §. oportune nu. 31. & 36
Exceptio incompetētiae iudicis an possit opponi contra tres sn̄as conformes. nu. 28
Exceptio calumniosa nō admittitur in iudicis summaris in §. oportune. nu. 77
Nec impetrat apellationem. ibi. nu. 78. & 81
Exceptio calumniosa repelli potest, etiam si efficax & vera fuerit. ibi. nu. 81
Exceptio euidenter calumniosa etiam si sit admissa, nunquā t̄m inclusa v̄t. ibi. nu. 85
Exceptio innocentie non intelligitur exceptio statuto excludente omnes exceptiones. ibi. n. 9. in §. vltima qđ. nu. 11
Exceptio non numeratæ dotis, si non potest opponi per lapsū t̄pis, p̄t̄ t̄m implorari officium

I N D E X.

officiū iudicis, in locū deficiē
 ris exceptionis. in §. opportu
 ne. nu. 8

**Exceptio ineptitudinis reddit iu
 diciali retro nullū in §. secun
 da. nu. 88**

**Exceptio q̄ delictū de quo quæ
 ritur est impunibile, an impe
 diat litis ingressum. in §. sequi
 tur. nu. 28. & in §. constante.
 nu. 103**

**Exceptio excōicationis nō pōt
 opponi post cōclusum in cau
 sa. in §. sequens quæstio. nu.
 24. & 30.**

**Exceptio grauaminis vbi habet
 cau am successiuam, tūc nō fi
 nitur nisi excipiendi per litis
 contestationem. in §. ordine.
 nume. 7**

**Exceptio notoria, quæ ex suspi
 cione sententiæ apparet, pōt
 opponi cōtra tres sentētiās
 cōformes, in §. sequēs. n. 44.**

**Exceptio nullitatis an & quādo
 impediatur executionē senten
 tiæ. in §. vlti. nu. 17**

**Excōmunicatio ab episcopo la
 ta de gēmis in capite nō ferē
 di, an liget mulieres, q̄ vna
 nimitur recipere prohibitionē
 noluerunt. in §. aggredior. nu
 me. 40**

**Exculpatio offēsi est maximi
 momenti. in §. diligenter. nu
 me. 200**

**Executio sententiæ capitalis dif
 fertur, si accusati sūt testes q̄
 deposuerunt in ipsa causa q̄
 falsā dixerūt donec sup hoc
 sit pronuntiatū, in §. opportu
 ne, nu. 1**

**Executio sentētiæ capitalis dif
 fertur, donec reus reddiderit
 rōnes domino suo ibid. nu. 2**

**Executio sentētiæ capitalis dif
 fertur, si reus accusat de ma
 iori crimine. ibi. nu. 5.**

**Executio sententiæ corporalis
 differtur, quādo reus est insi
 gnis artifex ī aliquo artificio
 ibid. nu. 6**

**Executio sententiæ corporalis
 potest fieri in p̄sona rei illa
 die, qua ipse re^o cepit corpus
 Christi. ibi. nu. 30**

**Executio sententiæ nō impedi
 tur appellationē notorie ca
 lumniosam. ibidem. num. 89**

**Executio libere etiam incitato
 condemnato post sententiā
 ipso iure prolatam fieri po
 test, in §. aggredior. nu. 120**

**Executio cōtra excōicatum an
 te declarationem est suspen
 sa. in §. postquam. nu. 39. &
 in §. diligenter. nu. 172. & in
 §. aggredior. nu. 110.**

**Executio in personam hæredis
 fieri non pōt, quando hères
 adiuit hæreditatē cum bene
 ficio inuentarij. in §. attingā.
 nume. 60**

**Executiue proceditur in noto
 riis,**

I N D E X.

rijs, in §. aggredior. num. 134

**Executor merus habēs consciē
 tiam contra sententiam, quā
 videt iniquam, an debeat il
 lā exequi, maxime in causa
 criminali. in §. expedita. nu.
 71. & 72**

**Executor sententiæ male exe
 quēs, an teneatur ad expen
 sas, in §. superest. nu. 19**

**Executores testamentorum
 non possunt esse religiosi
 maxime sancti Francisci, nisi
 cum licentia superioris, at
 tamen si executi sunt aliqua
 contenta in aliquo testa
 mento, & non fuit oppositū,
 valet talis executio, in §. se
 quitur. nu. 13**

**Eximens aliquē in manibus fa
 milia cadit in pœnam, quā
 non euitat etiā si velit osten
 dere quod exemptus non
 erat debitor illius quātitatis
 pro qua fuit captus, in §. op
 portune. nu. 20. & in §. attingā.
 nu. 60.**

**Existens in mortis articulo ne
 que omnino viuit, neq; om
 nino mortuus est, in §. & q̄a.
 nume. 32**

**Expensæ si non fuerunt petite,
 & iudex omisit condenare,
 an a tali omissione possit ap
 pellari. in §. superest num. 22**

**Expensarum condēnatio quan
 do facienda. ibi. nu. 20.**

**Experiētia cuiuslibet artificio p
 bet incrementū. in prin. nu. 2**

**Experiētia est maxima rerū in
 uentrix. ibi. nu. 4**

**Experiētia artis est mater, quā
 cognitio sequitur veritatis. ib.
 nu. 24**

**Experiētia est rerum magistra.
 in §. secunda q̄o. nu. 35.**

**Experimentum verorum ser
 monum quale est. in §. expe
 dita. nume. 26**

**Expositū multipliciter veritatē
 obnubulat. in §. secunda. nu
 me. 58.**

**Extensio licet in pœnalibus &
 odiosis regulariter non fiat.
 tamen fit quando extensio
 tendit ad bonum publicum,
 ne delicta remaneat impuni
 ta. in §. diligenter. nu. 130**

**Extensio vbi tēdit ad fauorem
 reipublicæ, ita debemus ex
 tendere legem vel statutum
 odiosum, sicut legem vel sta
 tutum fauorabile, in §. aggre
 dior. n. 59.**

**Extensio ex identitate rationis
 de similibus ad similia, etiā
 ī exorbitatibus fauore reipu
 blicæ fit. ibi. nu. 64**

F

F Actū. In facto a se facto
 vnus testis plene p̄bat
 in §. diligenter. nu. 131

Factum

I N D E X.

- Factum de facto, de facto reuocatur, in §. postquam. nu. 49
 Factum difficile h̄i pro infecto, in §. nunc videndum. nu. 16
 Facta a non vero prelato, qui verus credebatur valent, in §. aggredior. nu. 36
 Falsans literas delegati, an tantū puniendus quantum falsificans literas delegantis, in §. postquam. nu. 15
 Falsi crimen est enorme, & habet aliqua specialia vltra alia crimina, in §. attingam, numero 7. & 8
 Fama bona inquisiti. facit corrumpere inquisitionem, in §. constante. nu. 17
 Fama bona in genere tollit indicia in specie, in §. diligenter. nume. 196
 Fama pro bona probata tollit præsumptionem delicti. ibid. nume. 197
 Fama seu infamia rei inquisitionem debet præcedere, in §. constāte. nu. 12. quod restringit ut ibi. nu. 18. & 20
 Fama de per se sola non facit indicium ad torturam, ibidem nume. 18
 Quod fallit in vehementi fama ut ibi. nu. 39
 Fama seu indicia releuat iudicē male inquirentem, in §. constante, nu. 96
 Fama mala ad hoc vt noceat de-
- linquenti debet, esse in eodē genere mali, in §. diligenter. nume. 86
 Fama mala minantis probata, an præsumatur durare in diuerso genere mali. ibi.
 Famam præcedere verba inquisitionis non probant, licet dicant in §. constante. nu. 16
 Famam propriā negligēs crudelis est, in §. quoniam, num. 89
 Familia potestatis quādo teneatur de occiso residenti capturæ, in §. diligenter. nu. 55
 Famulus aufugiens a dño præsumit subtraxisse res furto sublatis. in §. diligenter. nu. 47
 Feriis renūtiāns, intelligitur tantum renūtiare præsentibus, non autem futuris, in §. aggredior. nu. 46
 Fictio in statutis penālibus non cadit, in §. & quia, nu. 33
 Fideiubere pro alio vbi de pena corporali agitur, nemo potest, in §. examinanda. nu. 12. & in §. attingam. nu. 2
 Quod limita vt ibi. nu. 9
 Fideiubere vnus potest pro alio si plures sunt inuenti cum armis, in §. pro complemento, nume. 30
 Fideiubens in casu vulneris, an & quando teneatur de morte secuta ex vulnere, in §. & quia vero. nu. 30
 Fideiussio vbi agitur de pœna

I N D E X.

- mutilationis membrorū ex consuetudine valet, in §. attingam, nu. 9.
 Fideiussor sine excussione principalis quo casu cōueniri potest, in §. aggredior. nume. 129
 Fideiussor non facta excussione contra principalem cōueniri potest vbi principalem nō esse soluendo notorium est, in §. examinanda. nu. 9.
 Fideiussor promittens solvere libere sine aliqua exceptione, an præsumatur renūtiāse beneficio de fideiussoribus in §. vltima. nu. 2.
 Fideiussor non liberatur, p capturam principalis debitoris, in §. attingam, nu. 55
 Fideiussoribus non est quis relaxādu, s̄t in casu quo esset relaxādu fideiussoribus. qñ alias aufugit de carceribus. in §. diligenter, n. 110. & in §. attingam. nu. 7
 Filiusfamilias potest esse iudicio in causis criminalibus sine consensu patris, in §. expedita, nu. 82
 Filiusfamilias sine licentia patris officium iudicis implorare potest, in §. opportune, numero. 72
 Quid de emancipato, ibidem nume. 73
 Filiusfamilias si donat cā mortis sine cōsēsu patris, & pater po-
- stea ratificet, an recōualescat donatio. in §. diligenter. num. 184. & in §. secunda quæstio. nume. 5.
 Filiusfamilias qui cōuenitur ex delicto potest stare in iudicio sine cōsensu patris, in §. sequēs quæst. nu. 54.
 Filius si verberaret, patrē eū castigantē, & hoc casu cū resistētē pater occideret, pœna parricidij, nec alia pœna non tenetur, in §. aggredior. nu. 79
 Filiusfamilias an possit, p debito incarcerari, in §. attingā, n. 69
 Filii ex matrimonio gradus prohibiti, ante dispensationem nati sunt illegitimi, in §. diliter, nu. 188
 Firmitatem non habent quę de facto sunt, in §. postq̄. num. 49
 Forensis an cōprehendatur sub statuto puniente portātes arma, in §. pro complemento, nume. 23
 Forensis vel alius prohibitus arma portare, si cū ipsis armis fuit inuētus, sed non fuit captus, an debeat puniri pœna statuti puniētis arma portantes. ib. nu. 24. & 25
 Forensi remittit satisfactio quā quis tenetur præstare ex forma legis vel statuti. in §. diligenter, nu. 104
 Frater religiosus tanq̄ bon⁹ vir in testē admittit in causa fra-

I N D E X.

eris in prin. nu. 11
 Fratibus communionē habē-
 tibus dotis solutio unius q̄
 reddendam promisit, ex quo
 fieri debeat, in §. diligenter.
 nume. 35
 Friuola dicuntur, quæ probata
 non releuant, & non sunt in
 consideratione, in §. ultima.
 nume. 30.
 Fuga an faciat indicium ad tor-
 turam, in §. diligenter. nu. 41
 Fuga non facit indicium qñ fu-
 giens dubitabat seu suspicio
 nē habebat q̄ cōtra eum for-
 maretur inquisitio uel accu-
 satio. ibi. nume. 42
 Fuga an tollatur per iuramen-
 tū fugientis. ibidem nume-
 ro. 43
 Fuga in quibus casibus faciat p-
 bationem. ibid. num. 45. 46.
 47. 48. & 49
 Fuga operatur reuocationem
 mandati, ibi. nu. 49.
 Fugare aliquem est iniuria. in §.
 quoniam, nu. 87
 Maxime nobilem qui non te-
 netur dare terga fugæ. ibi. nu
 mero. 88
 Fugiens de carcere, aut fractor
 illius, qua pœna puniatur, in
 §. attingam, numero. 36. 37.
 & 38
 Fundans se in lege vel statuto
 debet inherere uerbis eorū,
 in §. diligenter, nu. 113

Fur in dubio præsumitur qui
 est solitus furari, in §. diligen-
 ter, nume. 102
 Furem propria auctoritate ca-
 pere, quando & in quibus p-
 missum. ibi. nu. 128
 Furtiue res suas accipere ab in-
 iusto detentore, an liceat in
 §. constante, nu. 36
 Furtum ex coniecturis proba-
 tur, in prin. nu. 7
 Furtum & damnum sunt diuer-
 sa, in § postquam, nu. 4
 Furtum quādo est commissum
 ī aliqua domo vicini torque-
 ri possunt, in §. diligenter. nu-
 mero. 97
 Fustes ante percussione arma
 non dicuntur, in §. pro com-
 plemento, nu. 14.

G

Generalitas statuti restrin-
 gitur ad habilia, in §.
 aggredior. nu. 55
 Quod tamen limita ut
 ibi. nu. 58
 Gladius paruus an ueniat appel-
 latione armorum, in §. pr o
 complemento, nu. 18.
 Glossæ dictum maioris est au-
 thoritatis quā doctōris, in
 §. constante, nu. 15
 Grauamen. De grauamine suc-
 cessiuo uide plura in §. attingam.
 nu. 19. cū plu. ib. uer. seq.

Gu-

I N D E X.

Gubernator ciuitatis nec etiā
 legatus de latere nō possunt
 supplere solennitates proces-
 sus, in §. secunda. nu. 75
 Guarnimentum. Non ualet inq-
 sitio de guarnimento andata
 uel caualcata cōtra aliquem,
 nisi appareat de principali
 delinquente, in §. constante,
 nume. 41

H

Habetur uerbum est no-
 ta improprietatis, in §.
 quoniam, nu. 22
 Habilitas superueniens
 nō ualidat actum inhabilem
 propter aliquem inhabilita-
 tem existentem tēpore actus
 gesti, in §. diligenter. nu. 183.
 cum pluribus seq. & in §. se-
 cunda quæstio. nu. 3. & 4. cū
 seq. Sed contrarium uide ib.
 nume. 48
 Hæres adiens hæreditatem cū
 beneficio inuentarii, an eui-
 tet executionem in personā
 suā, in §. attingam, nu. 60
 Hæreticus libe: penes aliquem
 repertus an illum præsumat
 hæreticum, in §. diligenter,
 num. 92.
 Homicida etiā lege permittē-
 te est infamis, in §. aggredior
 nume. 12.
 Homicida in facto graui nō po-

test recipi in testem sine tor-
 tura, ibi. nu. 14
 Homicidam condemnare capi-
 taliter quē impulsit iracundia
 in iudicis potestate est, in §.
 quoniam, nu. 94. & 95
 Homicidium fuisse perpetrari
 an sufficiat allegare sine occi-
 si nomine, & idem de furto,
 in princ. nu. 27
 Homicidium ex actu ad formā
 statuti concessis secutum, an
 impunibile, in §. aggredior,
 nume. 77
 Homicidiū oē habet in se dolū
 & delictum, et si a statuto per-
 mittatur, ibi. nu. 13
 Homicidia quādo impunibilia,
 in §. ulterius, nu. 7. 8. & 9

I

Iactantia an faciant indicatiū
 in §. diligenter, nu. 36
 Identitas equi cōducti ad ui-
 cturā qui dicitur mortuus
 in itinere, debet probari per
 conductorem equi, in §. &
 quia, nume. 14
 Ignoscendum est ei qui prouo-
 catus deliquit, in §. quoniam,
 nu. 62. & nu. 69
 Ignorantia iuris in dānis euitā-
 dis non nocet, in §. nunc uidē-
 dum, nu. 17. & quid in causa
 lucratiua trahente originem
 ab onerosa, ibi. nu. 18

Igno-

I N D E X.

Ignorantiam eorum, quæ publi-
cæ sunt allegans non audien-
ter, num. 181
Incantator nō dicitur medicus
in §. & quia nu. 23
Ignoranti in iis quæ sunt iuris
Incarceratus iuste pro causa ca-
non succurritur, in §. nunc vi-
pitali, an teneatur de homici-
dendū, nu. 15
dio, sicut custodes ad euadēdū pe-
remerit, in §. diligēter, nu. 56
Illicitam perueniens ad optimū
Incarceratus mortuus an præ-
finem, non excusatur a pēna,
sumptionē faciat cōtra custo-
in §. successiue, nu. 5
dē de dolo vel culpa, ibi. n. 93
Imaginem sacram percussus,
Incarceratus est sub curiæ pro-
qua pēna puniendus, in §. &
tectione, in §. aggredior. n. 24
quia nu. 25.
Incarceratus regulariter ē fide-
Immunitas ecclesiæ concessa nō
iurioribus relaxandus, & in q
porrigitur ad futuram eccle-
bus casibus fallat, §. attingā
siam, in §. aggredior. nu. 44
nu. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8
Impositio onerum personaliū
Incarceratus indebite statim re-
non extenditur ad doctores,
laxandus non expectata alia
in §. expedita. nu. 34
interlocutoria, ibi. nu. 13. &
Impossibile reputatur illud qđ
an requiratur iudicis auctori-
nō decet in §. sequens, nu. 35
tas. ibi. nu. 18
Impossibilitas excusat ab excō-
Incarceratus de proximo rela-
municatione, in §. sequitur,
xandus an detinendus sub ar-
nume. 34
cta custodia. ibi. nu. 14
Impossibilitas excusat appellan-
Et quid de sensibus & infirmis,
tem a prosecutione appella-
ibi. nu. 15
tionis, ibi. nu. 35
Incarceratus quando fideiussori-
Impossibilitas annullat contra-
bus relaxandus, ibi. nu. 16
ctum ibi. nu. 34
Incarceratus omni die dicitur
Impossibilium nulla est obliga-
grauari, ideo tñquam a nouo
tio. ibi. nu. 32
grauamine potest omni die
Impuberis dictum an faciat indi-
appellare, ibi. nu. 19
cium ad torturam, in §. diligē-
Incarceratus an possit citari, in
ter. nume. 80
§. attingam, nu. 20
Impuberes duo an & qñ pbent
Incarceratus an possit contrahe-
delictū, in §. diligenter, nu. 82
re, ibi. nu. 22. & 23
Incantationes an faciant indi-
cium, ad torturam, in §. dili-

bet

I N D E X.

bet custodes ne fagiat, ibi. nu-
mero 24. & 26
Incarceratus pro una causa, an
possit pro alia recommenda-
ri, ibidem. nu. 32
Incarceratus pro vno delicto an
possit pro alio reccommen-
dari, ibi. nu. 33
Incarceratus indebite an possit
p iusta causa recommendari
ibi. nu. 34
Incarceratos an excuset iuris
ignorantia, in non consulendo
peritiores, in §. nunc vidē-
dum. nu. 15
Incertitudo illati vulneris in ri-
xa, præsumptionē in nequio-
rem dirigit, in §. diligenter,
nume. 101
Incipi ab executione ī notoriis
an possit in §. examinanda,
nu. 7. & in §. aggredior. nume-
ro. 134
Inculpatio offensi facit aliquem
præsumptionem, in §. diligen-
ter, nu. 121
Indebitum solutum vigore alicu-
ius sententiæ repeti pōt æqui-
tate suadente, in §. sequens,
nume. 38
Indicium ad torturam facit in
criminalibus illud, qđ in ciui-
libus facit probationem se-
miplenam, in §. diligenter, nu-
mero 2. & nu. 116
Indicium an summatur contra
illum qui maleficium primo
inuenit, & contra anxiū solli-
citatore. ibi. nu. 150
Indicium vnum an sufficiat ad
torturam, ibi. nu. 177
Indicium vnum per aliud tolli-
tur, ibi. nu. 192. sicut præsum-
ptio vna tollit aliam, ibi. nu-
me. 193. Et idem in coniectu-
ris, ibi. nu. 194
Indicium fugæ tollitur per iura-
mentum fugientis. ibi. nu. 43
Indicia indubitata quæ sint, in
§. quoniam. nu. 34. & in §. dili-
genter, nu. 153
Indicia capturam debent præce-
dere in §. constante. nu. 1.
Indicia capturā cur debeāt præ-
cedere, in §. constante. num. 3
Indicia quando sunt loco diffama-
tionis, ibi. nu. 19
Indicia et in crimine læse maie-
statis torturā præcedere dēt
in §. diligenter, nu. 175.
Indicia superuenientia an cōfir-
ment torturā præcedentē in
debita factā, & confessionem
ex ea extortā, ibi. nu. 183. &
in §. secunda qō. nu. 3
Indicia an sufficiant ad torturā,
iudicis arbitrio relictum est,
in §. diligenter, nu. 23
Indicia multum vrgentia faciūt
plenam probationē. ibi. n. 21
Indicia perfectionem in genere
suo requirunt, priusquam vi-
res habeant, ibi. nu. 29
Indicia releuant iudicē quantū-
cun-

I N D E X.

cunq; iniuste inquirētem, i. §. conitante. nu. 96
 Indicia secunda per quæ reus re-
 petitur in tortura, debēt esse
 diuersi generis. in §. quoniā.
 numero 9
 Indicia multum vrgentia faciūt
 plenam probationē, in §. secū-
 da. nu. 33
 Indiciorū copia an clauda reo
 ante torturā, cū termino ad
 illa purganda, in §. nunc vidē-
 dum. nu. 1
 Indiciorum copia an dāda p iu-
 dicē reo non petenti, & si nō
 dederit an puniēdus. ibi. n. 3.
 & nu. 19
 Indiciis nō pcedentibus etiā
 in crimine læsæ maiestatis,
 non potest deueniri ad captu-
 ram, nec torturam. in §. con-
 stante. nu. 2.
 Indiciis duobus à remotis an
 iuuet aliud ad torturā, in §.
 diligenter. nu. 11
 Induciæ declaratoriæ in causis
 criminalibus non danē, nec
 reus cum iuramēto respōdet,
 in §. expedita. nu. 64. 65. & 66
 & in his causis iurisdictio an
 prorogetur. ibi. nu. 67
 Infamia debet pcedere inqsi-
 tionē, alias inquisitio nō tenet,
 in §. conitante nu. 12
 Infamis contra aliquem sine q-
 stione non auditur, in §. dili-
 genter. num. 62
 Infamis repellitur ab accusatio-
 ne. ibi. nu. 205.
 Infamis ad famā de ordinata iu-
 stitia reintegrari non potest
 in §. aggredior. nu. 97
 Infamis ad hoc q quis sit, cōse-
 sio ipsius in iudicio requiri-
 tur uel sententia iudicis, nec
 sufficit criminis pbatio ibi.
 num. 111
 Infamis non efficit ille qui est
 cōdemnatus per cōtumaciā,
 licet ex forma statuti cōtu-
 max habeatur pro cōfessio, in
 §. postquam, nu. 67
 Infamis admittitur ad testimo-
 niū qñ ueritas aliter haberi
 nō pōt in §. diligenter. nu. 81.
 post princip.
 Infames ad testimoniū admittū-
 tur in crimine apud locū in-
 famen commisso. ibi. nu. 124
 Infinitas est euitāda, i §. quoniā
 nu. 10
 Infirmus & senex carcerati nō
 debent detineri & custodiri
 sub tam magnā & stricta cu-
 stodia, sicut iuuenes & sani. in
 §. attingam. nu. 15
 Inimicitia an & qñ faciat indi-
 cium ad torturam, i §. diligē-
 ter, nu. 69
 Inimicū captū occidere in bel-
 lo licito est illicitum in §. ag-
 gredior. nu. 25
 Initium attendit vbi de delicti
 executione agit. in §. quoniā
 nu.

I N D E X.

nu. 91
 Initium potius q̄ finis attendit. in
 §. vltimus. uume. 1. & nume. 6.
 Iniuria est fugare aliquem. in §.
 quoniā. nu. 87
 Iniriam per pecuniā remittēs
 est infamis. in §. dil igēter. nu-
 mero 179
 Innocens q̄ plectit homicidio
 non releuat homicidam. in §.
 oportune. nu. 12
 Innocēti par est, q̄ habet iustas
 defensiones. i. §. oportune. nu-
 me. 17. & in §. vltima. numer.
 39
 Innocentē capi faciēs, qua pena
 teneatur, siue cā sit ciuiliis.
 siue criminalis. in §. cōstan-
 te, num. 4
 Innocētia rei cōdēnati retardat
 mortis executionē. i. §. oport-
 une. numer. 7. & in §. secun-
 da quæstio. nu. 30
 Innocētia q̄ p̄sumptiones p̄ba-
 tur. in §. vltima. nu. 15
 Innocētia potest probari per te-
 stes domesticos & familiares.
 in §. oportune. nu. 15
 Innocētia accusati uel inquisiti,
 ēt absentis uel ignoratis per
 quemlibet probari potest, in
 §. oportune, nu. 16
 Innocentia rei qñ apparet, tol-
 litur seu annullatur eius con-
 fessio, quā de delicto fecit.
 ibi. nu. 17
 Innocētia rei condēnati qñ cō-
 stat, iudex nō potest eū absol-
 uere, sine sentētia & uolūtate
 superioris. ibi. nu. 18
 Innocentiæ indicium p̄bet, qui
 accusat' sponte subit carcerē
 in §. diligenter. nu. 204
 Innocentię iura multū deferunt.
 in §. oportune, nu. 16
 Inqri an possit de delicto cōtra
 reū cuius nomē ignoratur, &
 de delicto qñ ignorat nomē
 offensi. in prin. nu. 17
 Inquisitio corrumpit p̄bata bona
 fama inquisiti. in §. conitante.
 num. 17
 Inquisitio in quibus casibus ua-
 leat infamia nō pcedēte,
 in §. conitante. nu. 20
 Inquisitio gn̄alis an ualeat nō p̄-
 cedente infamia. ibi. in fi.
 Inquisitio de cōscientia prin-
 cipis emans ualet, non p̄ce-
 dente infamia. ibi. nu. 21.
 Inquisitio formari nō pōt infa-
 mia nō pcedēte, licet statu-
 rum dicat q̄ iudex libere pos-
 sit inquirere. in §. conitante.
 nu. 23. in fine.
 Inquisitio succedit loco libelli.
 ibi, nu. 32
 Inquisitio cū p̄cedētibus in-
 diciis an formari possit. ibi.
 numero 33
 Inquisitio anteq̄ à iudice forme-
 tur, debet primo interrogari
 pars offensa an velit accusa-
 re necne. ibi. nu. 39
 Inquisitio

I N D E X.

- Inquisitio de auxilio an valeat, nisi prius iudici cōstet, de principali delinquente, ibi. nu. 40. & seq. & quid si non apponatur verbum assitendo. ibi. nume. 42. car. eadem, & numero 77
- Inquisitio in qua dicitur alterū alteri præstitisse auxilium, an valeant si sint plures. ibidē. nume. 43
- Inquisitio de auxilio, ad hoc ut procedat, oportet dicere in ipsa inquisitione, quod fuit præstitum ut delictū habilius committeretur. ibi. nu. 51
- Inquisitio de furto, necessario dicere debet, quod res furata spectabat ad talem, iure dominij vel quasi, alias non procedit, ibi. nume. 78
- Inquisitio furti an valeat per verbum subtraxit, nisi dictione furto. ibi. nu. 79
- Inquisitio an requirat solennitates, quæ in accusatione requiruntur. ibi. nu. 83
- Inquisitio an cesset, si pendente inquisitione superveniat accusator. ibi. nu. 92
- Inquisitio non potest formari ad dictum socij criminis. ibi. nume. 93. car. ea. & in §. diligenter. nu. 67.
- Inquisitio formari non potest super delicto impunibile. ibi. nume. 100
- Inquisitio si facta sit de vulnere cū cicatrice, & probatū sit vulnus simpliciter, non potest sequi condēnatio. in §. quoniā. nume. 57
- Inquisitio requirit probationē omnium cōtentorū, alias corrumpit, ibid. nume. 58.
- Idem etiam de sentētia iudicis. ibi. nu. 59
- Inquisitio quādo est iēpta, quid sequitur est ipso iure nullum. in §. secunda. quæstio. nume. 87
- Inquisitio quando est calūniosa vel inepta, tūc pro reo admittitur procurator, licet causa sit criminalis, in §. sequitur. numero 30
- Inquisitio de crimine cōmissio certo tempore, vel loco, & perbetur de alio, non arctat inquisitum ad absolutiōnē obtinendam, in §. & quia. num. 12. 13. & 14
- Inquisitio si cōtineat, quod aliquis interfecit Titium, postea probatur quod hoc fecit per aliū, debet sequi absolutio. ibi. nume. 15
- Inquisitionis verba non probant famam publicam præcedit. in §. constante. nume. 16. Et in §. quoniam. nu. 58
- Inquisitor qui inique processit an teneatur ad expensas. in §. superest. nu. 5

Inscriptio

I N D E X.

- Inscriptio ad penam talionis non potest peri post conciusum in causa. in §. sequens quæstio. nume. 21
- Insequens fugientē, qui in fuga cecidit & se vulneravit an puniendus poena statuti de vulnerantibus. in §. & quia. num. 9
- Instigator si contra inquisitum protestatur se nolle intromittere contra ipsum inquisitum, postea tamen informat iudicem quantum potest contra ipsum inquisitum, mittendo testes & similia, an teneatur ad expensas, si absolvitur reus. in §. superest. numero 4
- Instructor admittitur in causa criminali ad docendū de innocentia inquisiti. in §. sequitur. nume. 46
- Instrumentum releuatoriū a petitis producere tardans non audiendus, nisi refusis prius expensis. in §. diligenter. nu. 203
- Instrumentum per clericum cōfectum valet, si ei non opponatur. in §. sequitur. nu. 12
- Instrumento falso utens de se presumptionem falsitatis facit. in §. diligenter. nu. 49
- Instrumenta an sint de nouo repetita, statur iuramento produentis. in §. diligenter. nu. 111. quod limita, ut ibid.
- Instrumenta facta per notarium fictum an valeant, cum appareat illum non esse notarium. in §. aggredior. nu. 35
- Iniunctus an & quādo teneatur fugere. in §. quoniā. nu. 86. & 87
- Intellectus absurdus fugiendus in legibus & statutis. in §. vltima quæstio. nu. 36
- Interpretatio vera a practica sumitur, nec est ab ea recedendū in prin. nu. 3
- Invalida a principio propter aliquam inhabilitate an validentur ex post, si superveniat habilitas. in §. diligenter. nu. 183. cū pluribus sequenti.
- Inventus cū armis sed non captus an debeat puniri pro portatione armorum, in §. pro cōplemento, nu. 24
- Inventus cum armis ad pedes in terra. an pro armorū delatione puniri possit. ibidem. nume. 28
- Inventus de nocte cū armis an relaxandus datis fideiussoribus, & qui sint fideiussores idonei. ibi. nu. 29. & 30
- Et quid de muliere arma gestante. ibi. nu. 31. & 32
- Inventus ferre arma pluries vno die, an semel tantum poenam incurrisse dicatur. ibidem. nume. 34
- Inventus cū pluribus sociis armatus, an de armorum portatione puniri poterit, si statuti puniat

I N D E X.

puniat habentes homines armatos secum aut in domo. ibid. nume. 37
Iudex faciēs aliquem indebite capi in ciuilibus vel criminalibus qua pœna puniatur. in §. constante. nu. 3. & 4
Iudex quando ex forma statuti vel rescripti hēt plenissimā potestatem procedendi & cōdēnandi prout sibi placuerit vel voluerit, nulla seruata dispositione legis vel statuti, tamen propter hoc nō poterit tollere ius quęsitum parti ex iurisdictionē vci ciuili, vel ex forma alicuius statuti. ib. nu. 25. in fine.
Iudex qui tenetur aliqd facere sub pœna, nō cadit in pœnā si illud non fecit, eo, quia nō fuit iterpellatus vt illud faceret. in §. nūc videntum. nu. 4
Iudex non dās copiam indiciorum reo ante torturā, puniri debet. ibi. nu. 19
Iudex in mitiorem semp parte inclinare debet, in §. occurrūt, nume. 5.
Iudex maiorem honorē consequitur in absoluendo quā in condemnando. ibidem nu. 7
Iudex fideiussores nō idoneos p capto acceptans, an possit reū iterū capere. in §. 1. attingam. nume. 10.
Iudex obligatus est carceratos

vilitare, & curare q̄ necessaria habeant. ibid. nu. 72
Iudex rē litigiosam sequestrare quādo possit, ne partes veniat ad arma. in §. pro cōplemento, nu. 41. & 46.
Iudex delegatus an possit facere capi aliquē, in §. attingam. nume. 78.
Iudex causarum criminaliū cū cōta mature cōsideret. in §. occurrunt. nu. 4
Iudex ad hoc vt possit facere aliquē personaliter capi. cuius qualitatis esse debeat. in §. attingam. nu. 77.
Iudex i criminalibus an possit a captura incipere. in §. constante, nu. 5.
Iudex quando possit sine metu pœnę reum culpatum capere non p̄cedentibus indicis. ibi. numero 6
Iudex in quibus casibus procedere pōt ad inquirendū non p̄cedere infamia, vel diffamatione. ibi. nu. 20
Iudex nō pōt denegare reo defensionē p̄textu alicuius liberi arbitrii. ibi. nu. 26
Iudex liberum habēs arbitriū in procedēdo an teneat seruare instantiam. ibid. nu. 29
Iudex æquitatē seruare debet, etiam in iis quę arbitrio suo committūtur. ibi. nu. 30.
Iudex non potest agentē audi-

re,

I N D E X.

re, quem scit ius non habere. ibi. num. 35
Iudex contra occisorem bāniti inquirens, an debeat quēlibet admittere pro defensione homicidæ ibi. nu. 38
Iudex inquirens quid obseruare debeat. ibi. nu. 39
Iudex inquirens de auxilio qd dicere debeat. ib. nu. 64
Iudex post lapsum tempus sibi ad inquirendum a lege vel statuto datū, an inquirere possit ibi. nu. 80. 81. & 82
Iudex inquirens succedit loco accusatoris. ibi. nu. 82
Iudex quo casu pœnam mutare vel minorare possit. ib. nu. 84
Iudex originis an possit inquirere de delicto commisso in alio territorio, ibi. nu. 90
Iudex an possit formare inquisitionem contra socium criminis propter delictum socij criminis. ibi. nu. 93
Iudex iniuste inquirens tenetur ad sumptus. litis. ib. n. 94
Iudex quando ad syndici denūciationem male inq̄rit, an tūc faciat litem suā, ac si motu proprio inquisiisset. ibid. numero 95. & 98
Iudex non p̄sumitur dolo nec calumnia inq̄rere. ibid. nu. 98
Iudex inquirendo quo casu non pœnam ordinariā delicti, sed mitiorem imponere pōt. ibi.
 numero. 99
Iudex an possit reo statuere inducias, vt respondeat. ibi. nu. 100
Iudex in negatorijs rei qualiter se debeat gerere. in §. nunc vindendum. nu. 1
Iudex super nō petitis nō sedet ibi. numero 6
Iudex nemine petere defensionē rei tenetur quærere ibid. nu. 7
Iudex officium suum exercere debet non imploratū pro subuentione pauperum ib. nu. 10
Iudex in actibus piis debet supplere ex officio, nu. 13.
Iudex plenas p̄bationes delicti habens, an debeat tormentis reum dare. ibi. nu. 21
Iudex torquens pro delicto per probationes claro, tenetur in syndicato. ibi. nu. 24
Iudex reum perseuerantē negādo in tortura, etiam se delictū probatum fuerit ordinariā pœna punire non poterit. ibi. numero 26
Iudex reum ad torturā ponere non potest, nisi accusator req̄rat, secus si per inquisitionem processerit. ibi. nu. 27
Iudex an possit torquere virtute primæ depositionis testium sine resumptione, & quæ super hoc veniant seruanda, & an testes veniant per iudicem examinandi. ibi. nu. 29. & 30
Iudex aliquem spolians sine cau-

Prac. Crim. D. Hipp. de Mars.

d se

I N D E X.

sa cognitione ante omnia ille uenit restituendus. ibi. nu. 38.

Iudex sine causę cognitione procedens, homini priuato cōparatur, cui non obediendū est. ibi. nu. 39. & in §. secunda quęstio. nu. 80. & in §. successiue. nu. 3

Iudex contra clericum ex quibuscunque iudicijs ad torturā procedere nō potest, nisi ipse clericus infamatus fuerit. in §. nunc videndum. nu. 51

Iudex regulas iuris si qui debet, non conscientiam suam, quę uribus aduersatur. in §. diligenter. nu. 26

Iudex i arbitrariis qualiter iudicare debeat. ibi. nu. 27. & 28

Iudex si velit exequi sententiam criminalem, a qua appellatū est, amici & cōsanguinei condemnati de facto impune resistere possunt. ibi. nu. 53. & in §. attingam. nume. 49

Iudex si iniuste non precedētibus iudicijs aliquem torfit, si ille indebite tortus iudicē occidit, pœna mortis puniri nō debet sed alia mitiori. in §. diligenter. nu. 58

Iudex nullo modo potest procedere ad sententiam ferendam pro ea parte pro qua testis varians primo testificatus est. ibi. numero 75

Iudex p insignibus furibus nō

debet pati aliquem aduocare. ibi. nu. 164. & in §. examināda nu. 20

Iudex nō potest incipere a minis. seu meru torturę, aut a terrore aliquo, q̄a talis metus & suspicio torturę æquiparatur. in §. expedita. nu. 1

Iudex terminos iuris excedens, habendus est vt priuatus. ibi. nume. 57

Iudex aduersus absentem contumacē cōtra quē habet indicia criminis commissi, qualiter se debeat gerere. ibi. nu. 84

Iudex seuerus in criminalibus est ab officio deponendus. ibi. nume. 86. ubi multa de iudicū crudelitate.

Iudex aliquē indebite torquēs, an & qua pœna puniendus, ibi. nume. 87

Iudex in criminalibus fauore, vel odio iniuste procedēs, lege Cor. de sic. tenet. ibi. nume. 88

Iudex si debite & iuste reum torfit, qui reus mortuus est in tortura, vel est debilitatus aliquo membro, an hoc casu puniat aliqua pœna. ibi. nu. 89

Iudex qui fecit ligare reū, vt eū torqueret, & talis reus male ligatus fuit, ex quo cecidit, vel sibi brachium fregit, an teneatur. ibi. nu. 90

Iudex torquens ultra tres vices tribus diuersis, dicit immoderate

I N D E X.

rate pcedere. in §. qm̄, nu. 9

Iudex q̄n contra reū. plenas probationes delicti habet, tunc sine cōfessione, & ratificatione sua ipsum cōdemnare poterit. ibi. nu. 40

Iudex nolens reū fideiussoribus relaxandum relaxare, an teneatur actione iniuriarum in syndicatu. ibi. nu. 51

Iudex videns sententiā iniustā conscientię, potest consulere & potius credere officio, quā illam exequi. in §. oportune. nu. 11

Iudex maleficiorum potest ex officio suo testes examinare a parte nō productos, vbi queritur de partis innocentia, etiā ipsā parte non postulante. in §. oportune, nu. 14. & in §. sequitur. nu. 43. & 44. & in §. in viti ma quęstio. numero 12

Iudex qui innocentē condemnauit an possit eū absoluerē, in §. oportune. nu. 18

Iudex aperte calumniā videns, nō debet curare de appellatione interposita a iuredictione exceptionis. ibi. nu. 78

Iudex potest supplere pro reo q̄n videt euidentem actoris calumniam. ibi. nu. 79

Iudex si exceptiones rationabiles repellat, vehementi calūnię pręsumptiōe motus, sententia iniusta nō est. ibi. n. 83

Iudex si vehementer calumniā in opponēte exceptionem peremptoriam suspicetur, potest eam non admittēre, & licet ille appellet, factam iudicis nō irritabitur, nisi ille suę exceptionis veritatem probauerit. ibi. nu. 88

Iudex an possit aliquem cōdemnare sine spontanea cōfessione. in §. secunda quęstio. numero 1

Iudex etiam si liberū arbitrium in criminalibus habeat, legitimis iudicijs nō precedētibus non poterit aliquē ad torturā ponere, alias i syndicatu teneatur. in §. constante. nume. 27 & in §. secunda quęstio. num. 6.

Iudex nō potest interrogare reū de delictis, de quibus nulla sunt iudicia. ibi. nu. 13

Iudex an possit reum ex iudicijs indubitatis cōdemnare ad mortem, ibi. nu. 37

Iudex si dedit alicui licentiam, vt in flumine publico molēdinum faciat, si ille habeat molendinum iam factū, illi illius concessionis virtute retinere poterit. ibi. nu. 51

Iudex extraordinem procedēs, dicitur de facto pcedere, ibi. nume. 69

Iudex pręcipiens sine causę cognitione pœnam non irrogat. ibi.

I N D E X.

ibi.nu.79.80. & 81
 Iudex iniuste facit, qui ordinem non seruat, ibi.nu.83
 Iudex torquens non præambulis iudicijs, an puniendus in syndicato & qua pœna, in §. successiue, nu. 1. & 10
 Iudex procedens sine debita causæ cognitione facit litem suam. ibi.nu.2
 Iudex delinquens in officium, non iuuatur ratione officii, ibid.nu.3
 Iudex ferens sententiam etiam iuste post instantiæ terminum, puniri debet. ibi.nu.8
 Iudex prætergrediens legum limites, præsumitur dolosus, ibi.nume.9
 Iudex aliquem indebite vel dolosæ torquens, mortis pœna puniri debet, ibi.nu.10
 Iudex ad quem in criminalibus, an teneatur stare processui iudicis a quo, vel nouum processum inchoare, in §. occurrit, numero.4
 Iudex quando possit cōpellere reum cōparere personaliter, siue sit locus tortura, siue simplici interrogationi, in §. sequitur nu.7.
 Iudex si procedit contra aliquem qui ex iusta causa comparere non potest, si ipsi iudex talem causam scit. processus est nullus. ibi.nu.36
 Iudex debet audire extraneum allegantem innocentiam absentis, ibi.nu.47
 Iudex in notorijs potest de facto supplere, in §. examinanda, numero.11
 Iudex timore tumultus an possit tempore dilationis procedere ad executionem capitalem. ibi.nume.30
 Iudex fatuus est, qui ommissa pœna statutaria imponit pœnam iuris communis, in §. quæritur nume.6.
 Iudex an possit ex officio suo inducere testes cōtra reum accusatore præsentem, in §. sequens. nume.7
 Iudex an possit inuitis partibus, vel altera tantum concludere in causa, ibi.nu.10
 Iudex potest tacite & expresse reuocare conclusionem in causa, ibi.nu.12
 Iudex suspectus post conclusionem in causa recusari non potest, ibi.nu.22
 Iudex ex officio suo debet manifestæ iniquitati occurrere, et si patri per pactum, seu statutum via præclusa esset, ibid.nume.36
 Iudex tollere non potest, ea quæ iuris civilis sunt, si in se equitatem naturalem habeant ibid.nume.39
 Iudex inquirens contra aliquem ad

I N D E X.

ad promotionem uel quærelam alterius, si inquisitum absoluit, ex aliqua causa, semper dicitur in expensis condemnare illum, ad cuius promotionem uel quærelam facta fuit inquisitio, in §. superest, nu. 2.
 Iudex dolo, culpa, vel negligentia iniuste vexas an teneatur ad sumptus, in §. superest, numero 8.
 Iudex mala inquirens an teneatur ad interessum partis vel reipublicæ, vel etiam si malum si deiusiorem accepit, ibid.nu.9
 Iudex in sententia taxationem expensarum reseruans, si semel taxauit, an possit taxationem reuocare, ibi.nu.13
 Iudex cui post confessionem & condemnationem de rei innocentia liquet, non debet contra eum facere, nec executionem corporalem committere, in §. vltima. nu.13.
 Iudex quo casu iudicium & bannum nullum fuisse declarare possit, si bannitus per contumaciam captus & condemnatus fuerit. ibi.nu.27
 Iudex procedens contra aliquem tanquam contumacem, pro confessio haberi debet, quam debeat seruare cautelam, in §. aggredior. nu.106
 Iudicis præcipitata voluntas est nouerca iustitiæ, in §. occur-

runt, nume.2
 Iudicis iustus sine causæ cognitione non excusat a pœna, in §. nunc videndum, nu.41
 Iudicis præceptum impossibile nullius est momenti, in §. sequitur, num.33
 Iudicis arbitrium iuri & æquitati debet esse consonum, in §. diligenter. nu.24
 Iudicis declaratio an in notorijs requiratur, in §. postquam, numero 44
 Iudicis officium implorari, an possit propter suspicionem de furto, in §. diligenter. nu.299
 Iudicis nullæ sunt partes in cogendo post conclusionem in causa, in §. sequens. nu.18
 Iudicis presentia supplet defectum curatoris. in §. nunc videndum. nu.46
 Iudici exequenti de facto potest resisti, & quid in iniuste & indebite factis, in §. diligenter, nu.51. & 54
 Iudici ante oia an necesse sit quod si bi constet de deliquente & de offendente, in prius. nu.17
 Iudici commissum ex officio necessitatem non inducit, nisi aliter expensum fuerit, in §. nunc videndum, nu.9
 Iudicis non obstante appellatione exequenti sententiam capitalem an possit de facto resisti, in §. attingam. nu.39

I N D E X.

Judices capiendi potestatem qui habeant, in §. attingam. n. 77
 Judicandum an idem sit de facto ro inimico, quæadmodum de præfenti, in §. expedita. nu. 8
 Iudicium agitatedum cum excommunicato valet, si nõ fuit reiectus a parte vel a iudice. in §. sequitur. nu. 10
 Iudicium sine misericordia erit illi, q. noluit facere misericordiam delinquentibus, in §. occurrunt. nu. 12
 Iuramentum appositum super contractu nullo nihil operatur in §. postquam, nu. 58
 Iuramentum calumniæ non petitum nec præstitum, an annullat processum, in §. nunc videndum, nu. 5
 Iuramentum in supplementum probationis an deferatur in causis criminalibus, in §. postquam. nu. 2. 4. & 5. & in §. expedita, nu. 74
 Iuramentum non est deferendum ei contra quæ est præsumptio q. abiuret, in §. postquam. nu. 4
 Iuramentum deferri potest in criminali ciuilitate intentata. ibid. nu. 5.
 Iuramentum validat donationes inualidas, vt puta inter virum & vxorem. in §. secunda quæstio. nu. 60
 Iuramentum validat stipulationem alteri factam. ibi. n. 61

Iuramentum cõfirmat confessionem extraiudicialem, ibid. nume. 62
 Iuramentum conualidat confessionem absente parte factam. ibid. nu. 63
 Iuramentum tollit beneficium velleiani, ibi. nu. 64
 Iuramentum supplet defectum insinuationis. ibi. nu. 65
 Iuramentum sustinet contractum qui non potest probari nisi per instrumentum vigore statuti. ibi. nu. 66
 Iuramentum de veritate vel de calumnia post conclusionem in causa nõ admittitur, in §. sequens. nu. 29
 Iuramentum deferri in supplementum probationis an possit peti post conclusionem in causa ibi. nu. 48
 Iuramento partis probato dolo notarii de interesse standum est, in §. superest, nu. 13
 Iurisdictio in causis criminalibus prorogari non potest, in §. expedita. nu. 67
 Ius diuinum licet tolli nõ possit a principe, potest tamen, ab ipso principe moderari. in §. quoniam, nu. 99
 Ius diuinum dicitur ius naturale, ibi. nu. 100
 Ius naturale per principem etiã suppleri nõ potest. ibid. nu. 101
 Ius sibi dicere licitum est priuato,

I N D E X.

ro, quando suspicio est q. reus aufugiat, & delictum remaneat impunitum, in §. diligenter, nume. 128
 Iuris solemnitas in notorijs relaxatur, in §. aggredior. nu. 126
 Iuramentum est transgredi propter enormitatem delicti, in §. diligenter. nu. 159
 Iura loquentia in occidente an habeant locum in mortaliter vulnerante, in §. & quia, n. 26
 Iura loquentia in pace an locum habeant in treuga, in §. aggredior nu. 87
 Iura prohibetia clericis imponi onus collectarum, non extenduntur ad casum in quo est necessitas propter publicam vtilitatem quæ sine clericorum subsidio tueri non potest, ibi. n. 63
 Iustus nimis nullus esse debet, in §. occurrunt. nu. 13

famam contra clericum, in §. diligenter. nu. 134
 Lapides vel fustes ante percussione arma non dicuntur, in §. pro complemento. nu. 14
 Laudum latum non præcedente compromisso, non potest ratificari per partes, in §. diligenter. nu. 186
 Laudum non potest ratificari a partibus antequam feratur. ibi. nu. 187
 Legatum relictum incarcerationis apud hostes etiã pro beneficio vt redimantur, dicitur pium in §. nunc videndum. nu. 13
 Legatum factum pro puella maritanda, quæ iam nupserat an valeat, in §. secunda quæstio. n. 53. Et idem de vidua. ibi. n. 55
 Legitima filio bannito banno capitali an debeat, in §. aggredior, nu. 89
 Legitimus reputatur partus ex matrimonio reputato legitimo ibi. nu. 37

L

Laicus potest confiteri peccata laico, quando periculum est in mora expectando clericum, in §. constante, nume. 10
 Laicus non admittitur in testem contra clericum in causa criminali. in §. diligenter, nu. 81. qd tamen limita, ibi. nu. 132. & in §. expedita, nume. 80
 Laicus admittitur ad probandum

Lex est omne q. ratione consistit. in §. occurrunt. nu. 3
 Lex noua tollit antiquam, in §. quæritur. nu. 2. Et idem in statuti. ibid. nu. 3. Et quid si expressum non sit, ibi. nu. 13.
 Lex, canon, & statutum, quo casu possunt conteni, in eorum obseruantia, in §. costante. nu. 11
 Lex ea probatione q. fieri potest contentatur in difficilibus proba-

I N D E X.

tionibus, in §. diligenter, nu-
me. 126.
Lex & statutum nunquam tollit
probationem quæ fit per rei
evidentiam, in §. ultima, nu. 5
Lex corrigens ubi desiderat ali-
quid expresse fieri, tunc ad sa-
tisfaciendū legi est necesse q̄
fiat expresse verbis singulari-
bus, & non alio modo, in §.
quæritur. nu. 13
Lex odiosa quando extendenda,
in §. aggredior, nu. 59
Legis aut statuti verbis inherere
debet, qui super illis se fundat
in §. diligenter. nu. 113
Legum dispositiones naturali-
bus conveniunt, in §. sequi-
tur, nume. 40
Libera potestas non excludit so-
lemnitates iuris. in §. constante
nume. 24
Libera potestas data iudici intel-
ligitur solum circa solemnita-
tem processus, non circa alia,
ibi. nu. 25. in fi.
Libera potestas iudici data ī ma-
leficiis, intelligitur in his in
quibus nō reperitur pœna ex-
pressa, secus in illis in quibus
reperitur pœna expressa. ibid.
nume. 28
Libellus an requiratur quando
iudicis officium imploratur,
in §. opportune. nu. 70
Libellus ineptus destruit sequen-
tia, in §. secunda. num. 87

Libertatem restituere qui tenet,
ab obligatione qualiter libere
tur, in §. attingam. nu. 25
Licentia intrandi claustrum mo-
nialiū cōcessa, primā tñ vicē
admittit, in §. quoniam, nu. 16
Licentia de faciendo quidpiam,
durat si cum causæ cognitione
facta fuerit, in §. nunc viden-
dum, nu. 42
Licentia data ad faciendum ope-
ratur in iam facto, in §. secun-
da quæstio. nu. 51
Limitatio ad regulam odia re-
stringi, in §. diligenter, nume-
ro 130
Lis debet esse contestata anteq̄
reus ponatur ad torturā, & no-
mē rei receptū inter reos, in §.
nunc videndum, num. 28
Literæ. Si scribitur litera Titio
q̄ ipse caueat ne capiatur, q̄
commisit tale delictū, si tacet
lecta tali litera, an ex hoc con-
tra eum oriatur iudiciū ad tor-
curam de dicto delicto, in §. di-
ligenter, nu. 137
Literæ receptæ cum taciturnita-
te admonitoriæ an faciant fidē
in ciuilibus, ibi. nu. 138
Literis Papæ non est parendum,
contra notorium facti, in §. ag-
gredior, nu. 130
Locus a communiter accidenti-
bus facit iudiciū indubitariū
in §. diligenter, nu. 33. & in §. se-
cunda quæstio. nn. 36

Ma-

I N D E X.

M

Magistro licitum est per-
cutere discipulum vt
eū instruat, in §. aggre-
dior, nu. 80
Magistratus temporales durante
officio non possunt conueniri
nisi actio sit tempore peritura
in §. constante, nu. 8
Magistratus minores pp enormi-
tatem delicti an possint iura
transgredi. in §. diligenter, nu-
mero 176
Magistratus maiores durante of-
ficio torqueri non debent, in
§. expedita, nu. 39
Maleficii denuntiatio etiam per
ministrālē nullā facit p̄batio-
nē vel iudicium, nisi ī leuibus
delictis, in prin. nu. 20
Malus semel, semper præsumitur
malus in eodem genere mali,
in §. diligenter. nu. 100
Mandatarius contra mandātem
an faciat iudicium ad torturā.
in §. diligenter. nu. 37
Mandatum iudicis excusat a pœ-
na, quando est factum cū cau-
sæ cognitione, in §. nunc vi-
dendum. num. 41
Mandatum iudicis, commissio,
vel licentia durat in rēpus suc-
cessoris si sit facta cum causæ
cognitione. ibid. nu. 42
Marito licitum est verberare vxorē
rem ex causa, & eam corrigere
in §. aggredior, nu. 81
Massarius, qui delictum cōmisit,
an cadat in pœnam statuti de
maleficiis denunciandis, si non
denunciauerit. in §. aggredior,
nume. 20
Marrimoniū si contractum est in
gradu prohibito, licet postea
superueniat dispēsatio, tñ filii
ante nati non erunt legitimi,
in §. diligenter. nu. 188
Matrimonium contractum post
decennium valet, licet docens
de errore semper audiatur, &
proles inde secuta est legitima
in §. ordine. nu. 9
Medici vitium an excuset vulne-
rātem, vel vulnerati inobediē-
tia aut superueniēs infirmitas,
in §. & quia, nume. 20. & 21.
Et quid si vulneratus adhibue-
rit incantationes, ibi dem nu-
mero 22
Memoria defuncti potest damna-
ri, in §. diligenter, num. 168
Mendaciū an faciat iudicium ad
torturā. in §. diligenter, nu. 74
& nume. 98
Mentiri pro leui inimicitia de fa-
cili quis non præsumitur, in §.
diligenter, nu. 70
Mentiri non præsumitur consti-
tutus in mortis articulo, in §.
diligenter, nu. 19. & in §. restat
nume. 1
Mercatores falliti & fugitiui an
pos-

I N D E X.

possint torqueri, vt indicet pe-
 cunias sibi datas, quas dicunt
 perdidisse. in §. expedita. nu. 62
 Meretricatio & accessus ad publi-
 cas meretrices non nuptas est
 impuni bilis de iure fori. in §.
 aggredior. nume. 24
 Meretrix publica an faciat indi-
 cium ad torturam; in §. diligē-
 ter. nu. 139
 Meretrix carcerari potest, in §. at-
 tingam, nume. 66
 Meretrix maritata an possit in-
 carcerari, in §. attingam. nu-
 mero, 67
 Metus cadens inconstantem vi-
 rum a. s. tum eneruat. in §. expe-
 dita. nume. 23
 Metus probatur ex indicibus & p-
 bationibus, ibi. nu. 21
 Metus improvisus instantis peri-
 culi rectum iudicium tollit, &
 consilium deliberandi, in §.
 quoniam, nu. 84
 Metum offendēdi inferēs an pa-
 cē promissam rumpere dicat,
 in §. diligēter. nu. 90. & in §. ex-
 pedina. nu. 7
 Miles pro debito non pōt incar-
 carcerari, in §. expedita. nu. 30
 Milites torqueri an possint, &
 quid de doctoribus. ibi. nu-
 me. 36. & 37
 Minæ præcedentes maleficium,
 an faciant indicium ad tortu-
 ram. in §. diligenter numero.
 85

Minæ an in lucant iustum metū.
 ibi. nu. 88
 Minæ rumpunt pacem. ibi. nu-
 mero 90
 Minor an possit petere restitutio-
 nem in integrum, per procura-
 torem in causā criminali, in
 §. sequitur, nu. 5
 Minor pōt restitutionem in inte-
 grum implorare aduersus sen-
 tentiā, in casib. in quibus non
 admittitur appellatio in §.
 opportune. nu. 59
 Minor 14. ann. an torqueri pos-
 sit. in §. expedita. nu. 38
 Minor delinquens mitius puni-
 tur quam maior, in §. quoniā,
 nume. 96
 Minori inquisito dari debet cu-
 rator ad respondendum, alias
 non valet processus, in §. nunc
 videndum. nu. 31
 Misericordiam præstans, eleemo-
 synam facit, in §. occurrunt,
 nume. 14
 Misericordiam qui negat facere
 negat Christum. ibidem nu-
 mero 9
 Missio in possessionem ex secun-
 do decreto facta sine causē, co-
 gnitione est nulla. in §. nunc vi-
 dendum. nu. 35
 Missus in possessionem sine cau-
 sē cognitione non facit fru-
 ctus suos ibi.
 Modus in torquendo seruandus
 in §. constante. nu. 27

Modus

I N D E X.

Modus nō curatur, dummodo
 effectus habeatur, vt in iusti-
 tia, in §. secunda quæstio. nu-
 me. 21. & 22
 Mora iuncta periculo est multi-
 priuilegii, in §. constāte. nu-
 mero. 11
 Morientes non dicunt semper
 verum. in §. restat. nu. 12
 Mortis timore oppressus est simi-
 lis mortuo, ibi. nu. 13
 Mortē qui alteri minatur, potest
 in illo actu ab illo occidi: quia
 non debet expectare, se percu-
 ti, in §. diligēter. nu. 87
 Mortuus in carcere dicitur mor-
 tuus in cruciatu, in §. expedi-
 ta. nu. 12
 Mortuus in carcere culpa cuius
 præsumatur mortuus, in §. at-
 tingam. nu. 51
 Mortuus & ad mortem vulnera-
 tus æquiparantur, in §. & quia
 nume. 29
 Mortuus proprie quis dicatur,
 ibi. nu. 35
 Mortuus repertus in strata præ-
 sumitur mortuus ab eo, penes
 cuius hostium repertus est, in
 §. diligenter, nu. 107
 Mortuus repertus in strata & ne-
 scitur a quo, præsumitur mor-
 tus ab illo, qui illam stratum
 frequentabat, ibi. nu. 108
 Monachus subditus ratiociniis
 non pōt transire ad striciorē
 regulā, nisi primo reddat rō-

nes, in §. opportune. nu. 4
 Mox, qualiter exponatur, in §.
 & quia, nu. 39
 Mulier prægnans nō torquenda,
 donec pepererit, in §. nunc vi-
 dendum, nu. 47. Nec etiam in
 fra 49. dies a die part. ibi. nu. 48
 Mulier prægnans nō potest cogi
 venire ad testificandum si
 est periculum partus in fine-
 re. ibi. nu. 49
 Mulier an & quando possit esse
 testis, remissive, in §. diligen-
 ter, nu. 140
 Mulier quæ a viro vapulauit vt
 cōtractui consentiret, & post
 modum præstitit, consensum
 metu plagarum dī cōsensisse,
 in §. expedita, nu. 2
 Mulier in excussis mariti bonis,
 an possit agere hypothecaria
 contra tertios possessores, in
 §. aggredior. nu. 119
 Mulier quo casu non præferatur
 creditoribus mariti in bonis
 in instrumento dotali expres-
 se obligatis. ibi. nu. 118
 Mulier pro debito ciuili capi an
 & quando possit, in §. attingā.
 nu. 63. 64. & 65
 Mulier bannita prægnans, non
 potest impune occidi, nec of-
 fēdi uigore statuti permittē-
 tis bannitū posse impune of-
 fēdi, in §. nūc vidēdū, nu. 50
 Mulier si est inuenta cum armis,
 nō inueniens fideiussorem de
 soluen-

I N D E X.

soluēda pœna, debet stari sue iuratoriæ cautioni. in §. p complemento. numer. 31. & 32. & in §. attingam. nume. 64

Mulier intercedens pro alio non iuuatur velleyano, quando apposuit iuramentum in obligatione. in §. secūda quæst. nu. 64

Cætera vide supra in versu. Inuentus de nocte

Multa propter moram concessa quæ alias non concederentur, in §. constante. nu. 7

Multa impediunt contrahenda, quæ nō dirimunt contracta. in §. sequitur à nu. 6. vsque ad nume. 14

Munerum abstinentia commendatur. in §. occurrunt nume. 4

Mutilati vel corpore viciati an possint in causâ criminali cōtra clericos testimonium ferre. in §. expedita. nu. 79

Negatiua quando inducat necessitatem præcisam in §. sequitur. num. 15. & 18

Nobilis insultatus a rustico non tenetur fugere. in §. quoniam nume. 88

Nomen turpe facit indicium iniquitatis. in §. expedita. numero 52

Notarius non potest de cōsensu

partium sine cōmissione iudicis recipere dicta nec iuramenta testium. in §. postquā. n. 17

Notarius scribens reum coram tortura spōte cōfessam, falsū committit & venit puniendus. in §. expedita. nu. 24

Notarius officii suū male exercēs an teneatur ad expensas lite factas. in §. superest. nu. 12

Notarius falsi notatus ex forma statuti an possit instrumenta cōficere ante sententiā iudicis, in §. aggredior. numero 108.

Notarius sine iudicis cōmissione non potest confessionem recipere. in §. postq̄. nu. 19

Notari⁹ criminofus an sententiā declaratoriā non est ab officio depositus. ibid. nume. 40 & in §. aggredior. nume. 132

Notarius possit esse rogatus de qualitate vulneris, & instrumentum conficere sine cōmissione. in §. & quia. nu. 40

Notarii simplicitas non pebet nocere parti in §. superest. n. 14

Notarium à pœna falsi excusat consuetudo. in §. quoniam. numero 98

Notorium pro sententia nō habetur. in §. aggredior. nu. 13

Notorium sententię æquipartur in §. secūda quæstio. nu. 5

Notorium inducit plenā probationem, ibi. nu. 44

Notorium dicitur probatio probat.

I N D E X.

bat. ibi. nu. 46. & 47

Notorium vbi est, non est disputare, sed disputatum esse. ibi. nume. 46

Notorium vt probeatur in causa criminali admittitur procurator, in §. sequitur. nu. 26

Notoria vidētur excepta in qua libet dispensatione. in §. sequēs nume. 43

Nullitatis exceptio nō impedit executionem sententię, nisi probatio nullitatis sit in p̄mptu, quia tunc bene impedit. in §. vltima quæstio. nu. 17

Nuntii malas religiones facientes puniendi. in §. superest. numero 16

Obligatio impossibilium nulla. in §. sequitur. nu. 32

Obligatio mulieris intercedentis cū iuramento valida, licet Velleyano nō fuerit renuntiatum, in §. secūda. n. 64

Obscurū. Semper in obscuris benignor pars est secūda. in §. secūda quæstio. nu. 67

Occidens ignoranter bannitum gaudet tamen beneficio statuti permittētis bannitos posse impune occidi. in §. aggredior numero 3

Occidens bannitum rebannitum sed non adhuc cācellatū de bāno non punitur. ibi. nu. 4.

Occidens bannitum quando bannum nō erat solēne, an puniatur, licet statutum existat quod bannitus impune occidi possit ibi. nu. 10

Occidens bannitū non humana sed æterna pœna punitur. ibi. numero 11

Occidens bannitum licet humana pœna non puniatur, infamis tamen esse debet. ibid. numero 12

Occidens aggressorē etiā se nō defendendo, licet non excusetur a delicto tamen mitius punitur. in §. quoniam. num. 64. & nu. 85.

Occidens hominem pro sua defensione nō committit peccatum. ibi. nu. 74

Occidens aggressorem se defendendo non tenetur de occiso. ibidem. nu. 80

Occidens aliquem se defendēdo non dicitur cōmittere maleficium. ibi. nu. 81

Occidens aliquem in actu vel ludo à lege seu statuto p̄missio, an aliqua pœna puniatur. in §. vltimus. nu. 9

Occidens aliquem manu vacua, an ita puniendus ac si cum armis occidisset, in §. pro complemento. nu. 33

Occidi an possit impune qui alteri

I N D E X.

- ri mortem minatur, in §. diligenter. nu. 87
- Occisus repertus in uia, an præbeāt p̄sumptionē homicidij, penes cuius hostium repertus est. ibi. nume. 107
- Offendens ex noua causa non dicitur rumpere pacem. in §. aggredior. nu. 85
- Offensa quando dicatur facta ex noua cā, ut non dicatur rupta pax. ibi. nu. 86
- Offensus remittens iniuriam p̄ pecuniam est infamis. in §. diligenter. nu. 179
- Offensi constituti in mortis articulo dictum an faciat iudicium ad tortutam. ibi. nu. 117
- Offensi exculpatio est maximi momenti. in §. diligenter. numero 200
- Officialis inquisit' de barataria si arripit fugam habetur pro cōfesso in §. diligenter. nu. 45.
- Officialis procedens de facto, facit litem suam. in §. successiue, nume. 8
- Officialis non relaxans captum cum armis datis fideiussorib' tenetur in syndicato. in §. pro complemento nu. 32
- Officialis nō est pro minimo sindicandus. in §. & quia. nu. 7
- Officiali exequenti de facto, de facto potest renūtiari. in §. expedita. nume. 28
- Officium iudicis & exceptio dif
- ferunt realiter & essentialiter in §. oportune, nu. 55
- Officiū iudicis in qbus implorari possit. ibi. nu. 56. 57. & 58
- Officium iudicis non pōt per statutum tolli. ibi. nu. 62
- Officium iudicis quādo imploratur an requiratur libellus. ibi. nume. 70
- Officium iudicis ubi imploratur non habet locum recōuentio. ibi. nu. 71
- Officium iudicis est perpetuū, & perpetuo implorari potest. ibi. nu. 74
- Officium iudicis si denegatur impetranti potest appellare. ibi. nume. 75
- Omittens producere vel petere calumniam nō audiendus postea, nisi refectis expēsis. in §. oportune. nu. 91
- Onerum impositio, an extendat ad doctorem, in §. expedita. numero 34
- Opem præstare dī, qui dī maleficiū cōmittitur, armatus assistit, et si arma non moueat. in §. constante. nu. 56
- Opponi nihil pōt eo, quod Princeps facit de plenitudine potestatis, in §. q̄ritur. nu. 18
- Ordo iuris in notorijs nō requiritur, in §. secunda qō. nu. 41.
- Ordo est in summarijs nō seruari ordinem. ibi. nu. 43
- Nec curantur apices iuris. ibid. nume.

I N D E X.

- nume. 44
- Ordo ubi non est deficit substantia. ibi. nu. 77
- Ordo iudiciorū fuit introductus p̄ publicā utilitatē. ibi. nu. 85
- Ordo iudici non potest remitti a partibus. ibi. nu. 84. & 85
- Ordinis omisio p̄sumptionem fraudis inducit, ibi. nu. 71
- Ordinis omisio in extraordinarijs iudicijs vitiat ipsū iudicium. ibi. nu. 82
- Ordo potest renūtiari. ibidem. numero 86
- P
- Papa an possit dispēsare testem de non iurando in testimonio ferēdo. in §. diligenter. nu. 66
- Papa defensionem a iure naturali introductam tollere nō potest, sed bene illam, quæ de iure positiuo introducta est, in §. quoniam. nu. 77. & 79
- Papa concedens episcopo testamenti facientem, an intelligat de testamento iam facto. in §. secunda quæstio. nu. 54
- Papa si alicui mandet prouideri in certo loco de prima vacatura, de illa quæ ante Papæ prouisionā vacabat prouideri poterit, saltem si Papa illā vacare ignorabat. ibi. nu. 57
- Papa ordinem iudicarium tollere non pōt. ibi. nu. 70
- Papa de potentia ordinaria an possit in causa criminali procuratorem admittere. in §. sequitur. nu. 16
- Papa si aliquibus monialibus cōcessit q̄ aliquas collectas soluere non teneantur, & postea misit legatū de latere, cui potestatem dedit, q̄ omnibus celestas imponere possit nō obstatibus quibuscunq; priuilegijs & gratijs in contrariū facientibus, illis monialib' impendere non poterit. in §. quæritur. nume. 15
- Paria sunt cōfiteri in tormentis, vel metu tormentorum. in §. secunda. nu. 32
- Pars benignior in testibus pari numero discordantibus preualere debet, in §. diligenter. nu. 191. & in §. occurrunt. numero 6
- Pars an possit compelli per censuram ecclesiasticā quod parti victæ faciat liberationem. & q̄n. in §. ordine. nu. 19
- Pars in notorijs citanda. in §. aggredior. nu. 133
- Partes an possit cogi per iudicē ad concludendum. in §. sequens nume. 11
- Parum est nihil æquipatantur. in §. & quia. nu. 6
- Pater magis vere de filio q̄ de seipso.

I N D E X.

seipso. in §. expedita. n. 50.
 Pater si facit legatum filie suae
 quae remanebit vidua, comprehendit etiam filiam quae ante testamentum erat vidua. in §. secunda qd. nu. 55
 Pater faciens pacem pro se & filiis intelligitur de presentibus non autem de futuris. in §. aggredior. nu. 48
 Patris licita est percussio & correctio in filium. in §. aggredior nunc. 79
 Patris consensus non requisitus quando filius familias ex delicto conuenitur. in §. sequens. numero 54
 Patientia nihil operatur ubi requiritur scriptura de necessitate. in §. aggredior. n. 29
 Pauper factus culpa sua non iuuatur paupertate. in §. ordine numero 13
 Pauper an possit esse testis, in pri. n. nu. 9
 Pauper ab accusando repellitur, in §. diligenter. nu. 206
 Pauperi an remittatur satisfactio quam quis prestare tenetur. ibi. nunc. 104
 Paupertas excusat appellatorem a prosecutione appellationis, in §. ordine. nu. 12
 Pax facta de vulnere an extendatur ad mortem secuta. in §. sequitur. nu. 22. & in §. & quia. num. 31
 Pax bannito facta an seruanda. in §. aggredior. nu. 84
 Pacem faciens & permittens non offendere, de rumpere pacem, si infert metum offendendi. in §. expedita. nu. 7
 Pacem faciens pro se & adherentibus, vel aliis non trahitur ad futuros. in §. aggredior. nu. 47. & 48. & idem de substitutione. ibi. nu. 49
 Peccare in misericordia melius est quam in seueritate. in §. occurrunt. nu. 10
 Percutere incipientes semper in culpa dicitur. in §. quonia. nu. 71. & animum reperiendi habere dicitur. ibi. numero 73
 Percussione probata, & non qualitate, accusatus an absoluedus. in §. & quia. nu. 11
 Percussorem non iuuat vulneratus, quod medici culpa dicunt sed mori. in §. diligenter. numer. 118
 Percussus insequens vulnerantem qui fugiebat, & eum occidens, an teneatur ut homicida. in §. quoniam. nu. 65
 Percutiens percutere volentem, qui non percussit, an dicatur defensionis causa percutere. in §. expedita. nu. 19
 Percuties aliquem cum unguibus, non tenet poena statuti punientis vulnerantem vel percutientem aliquem cum armis vel cum sanguinis effusione. in §. pro complemento.

I N D E X.

complemento, nu. 15
 Percutiens aliquem cum amphora plena vino, vel cum vase vitreo, aut cum pera panis, non incurrit poenam statuti punientis percutientem aliquem cum armis, ibi. nu. 16
 Percutiens seu vulnerans aliquem cum dentibus, statuti punientis percutientem cum armis non tenetur, ibi. nu. 17
 Percutiens aliquem cum paruo gladio, poena statuti punientis percutientem cum armis non tenetur. ibi. nu. 18
 Percutiens aliquem cum tridente tria vulnera faciente, an puniendus pro unico vulnere, in §. pro complemento. num. 39
 Percutiens aliquem cum armis, an puniendus de percussione & de armorum portatione, in §. & quia, num. 38
 Percutiens imaginem Dei, vel Beatæ virginis, vel Sanctorum debet puniri poena mortis, in §. & quia, nu. 25
 Perius est infamis, cuius dictum non probat, in §. restat, numero 14. & 15
 Perseuerantia quid sit, in §. quoniam. nu. 37
 Perseuerare in diuersis temporibus idem est, quod pluries committeri, ibi. nu. 36
 Personæ miserabiles incarcerationis æquiparantur, in §. nunc
 Prae. Crim. D. Hipp. de Mars.
 videndum, nu. 11
 Personæ capi quæ possint. in §. attingam. nu. 62
 Petens aliquem torqueri, debet primo iurare quod non habet alias probationes, in §. nunc videndum, nu. 25
 Petitio qualisqualis requiritur quando imploratur officium iudicis in §. opportune. nu. 70
 Physiognomia bona prodest reo mala nocet, in §. expedita, numero 53
 Pignora subrogantur loco fidei iussoris, in §. attingam. nu. 11
 Plecti capitaliter ex iudiciis indubitatis, an quis possit. in §. diligenter, nu. 152
 Poena legalis quando possit per iudicem ex causa minui, vel mutari. in §. constante, nu. 84
 Poena iudici imposita propter tardatam expeditionem, qualiter intelligenda, in §. nunc videndum, nu. 4
 Poena ex solis presumptionibus debet esse mitis, in §. quonia. nunc. 33
 Poenam esse collatam in arbitrio iudicis quando intelligatur, in §. successiue, numero 12. & 13
 Poena arbitraria iudicis an possit imponi usque ad mortem inclusiue, in §. opportune. numero 51
 Poena pro delicto commensuranda

I N D E X.

- da, in §. expedita, nu. 58. & in §. opportune, nu. 47
- Pœna mitior in dubio intelligitur, ibi, nu. 40
- Pœna qualitati criminis respōdere debet, in §. opportune, numero. 46
- Pœna in delictis quæ atēdi debent, an legalis, aut statutaria, in §. queritur, nu. 1. & 5
- Pœna perpetui carceris æquiparatur morti, in §. attingam, nume. 30
- Pœna promittentis representare carceratū, quid requirat, ibi, nu. 48
- Pœna vera delicti non imponitur reo damnato ex præsumptionibus, in §. postquam, nu. 50
- Pœna si sit pmissa toties quoties contrafactū fuerit, talis promissio habebit locū tantum in bina contrafactione, in §. quoniam, nu. 13
- Pœna mortis quando pro delicto ē imponēda, & ex aliqua cā debet minorari, tūc nō potest imponi minor pœna corporalis, sed transmutari debet in pœna pecuniaria, vel in alia corporis afflictiva, in §. quoniam, nu. 95
- Pœna imposta pro delicto manifesto sine ordine iudicario valet, in §. secunda quæstio, nu. 40
- Pœna ubi est expressa i lege vel statuto, tunc nihil operatur arbitrium iudicis, in §. successue, nume. 13
- Pœna statutaria tollit pœnam iuris communis, in §. queritur nume. 5. & 6.
- Pœna dēt tenere suos auctores, & si aliqua lex diceret contrarium, vel aliquod statutū, esset iniuquum, & nō seruādum in §. vltima qō, nu. 38
- Pœna capitalis est triplex, in §. opportune, nu. 39
- Pœna capitis proprie intelligitur de pœna mortis naturalis, sed improprie intelligit de morte ciuili, ibi, nu. 50
- Pœnæ capitis appellatione an veniat pœna mortis, ibidem, nume. 39
- Penitentia siue temporalis siue spiritalis, p peccato manifesto imposta, sine ordine iudicario, an teneat, in §. secunda qō, nume. 40
- Positio quādo nō debet admitti rōne personę, vel ratione materiæ, vel rōne formę tūc contumax in non respōdendo non habetur pro confesso in §. postquam, nu. 57
- Positiones post conclusionē in cā produci non possunt, in §. sequens quæstio, nu. 26
- Positionibus criminosis nō dēt reus in causis criminalibus respon-

I N D E X.

- respondere, in §. expedita, numero 66
- Potentia in habitu idem operatur q̄ potentia in actu, in §. expedita, nu. 7
- Potestas iudicii libera in maleficiis data qualiter limitanda, in §. constante, nu. 28
- Potestas habens generale mandatum, an possit torquere nō præcedentibus iudiciis, ibid, nume. 27
- Practica est vtilissima, & est rerum magistra, in prin. nu. 1
- Pregnans nō cogenda vt veniat ad testimoniū, si sit periculū partus in itinere, in §. nunc videndum, nu. 49
- Præparans se ad fugam iudiciū habet contra se ad torturam in §. diligenter, nu. 50
- Præscriptio currit ignorantī, & hēt tepus cōtinuum, nisi specialiter contrarium reperiat in §. constante, nu. 86. & 87
- Præsentatio prima an liberet vadimoniū de iudicio sisti, & quid de illo q̄ promissit præsetare toties quoties, i §. quoniam, nu. 11. 12. & 13
- Præsentatio facta per patronū fictum ecclesiæ, nō vitatur, licet postea appareat illum non fuisse patronum, in §. aggreior, nu. 39
- Præsumptio consilii vel occulti auxiliū contra associantē post delictū oritur, per quam cogitur talis probare contrarium, in §. constante, nu. 55
- Præsumptio violēta an sufficiat in criminalibus ad cōdemnādum, in §. diligenter, nu. 22
- Præsumptio violēta neminem damnat criminaliter, in §. quoniam, nu. 32
- Præsumptio minus est quam iudicium, in §. diligenter, numero. 114
- Præsumptio vna tollit aliam, ibid, nu. 193
- Præsumptio delicti tollitur ex probatione bonæ famæ, ibi, nume. 195
- Præsumptiones pspicuae faciūt argumentum, ibi, nu. 115
- Præsumptiones ex coniecturis elicite, an dicantur manifestæ, in princ. nu. 7
- Præcarium in instrumento appositum annullatū est, annullato instrumento, in §. secunda quæstio, nu. 10
- Princeps non vult vnico verbo totam iuris machinā destrucere, in §. constante, nu. 25
- Princeps in cā criminali an possit de plenitudine potestatis tollere defensionem, in §. expedita, nu. 76. & in §. opportune, nu. 61
- Princeps tollere non potest ea quæ sunt iuris ciuilis, si in se habeant æquitatē naturālē,

I N D E X.

in §.sequens.nu. 39
Princeps per rescriptum potest
 admittere procuratorem in
 causa criminali, in §.sequitur
 nume. 17
Principis quando facit actum q
 non potest valere nisi eum fa
 ciat de plenitudine potesta
 tis, tunc valet talis actus, etiā
 si non apponat clausulam de
 plenitudine potestatis, quia
 intelligitur illam semper ap
 ponere, vt actus magis valeat
 quam pereat, in §.quæritur,
 nume. 20
Princeps non potest tollere nec
 dare ea quæ sunt iuris natura
 lis, nec illa supplere, in §. vlti
 ma quæstio. nu. 20
Princeps de potestatis plenitudi
 ne potest tollere defensionē,
 in causa ciuili & pecuniaria,
 secus in causa criminali. ibid.
 nume. 22
Princeps si aliquid de plenitudi
 ne potestatis faciat nihil ei
 opponi potest, in §.quæritur,
 nume. 18
Princeps si quid ex certa sciētia
 vel plenitudine potestatis fa
 ciat, contra illud quis audire
 non det, imo ei perpetuum si
 lentium imponi. ibi. nu. 19
Principali annullato, annullatur
 accessorium, in §.secunda qō.
 nu. 10. 11. & 12
Priuilegium meretur amittere,
 qui cōcessa abutitur potesta
 te, in §.pro complemento, nu
 mero 10
Priuilegium non torquēdi ces
 sat in crimine læsæ maiesta
 tis, in §.expedita. nu. 45
Priuilegium, quod vltra ius cō
 mune non operatur dicitur
 ius cōe non priuilegium, in
 §.opportune. nu. 44
Priuilegia militum ad doctores
 extenduntur, in §. expedita.
 nume. 37
Probari potest non probatum
 in causa recursus ad superio
 rem, sic in causa appellationis
 in §.opportune. nu. 53
Probari an possit illud quod est
 extra tempus probatorium,
 in §.sequens. nu. 53
Probatio per coniecturas in q
 bus admittitur, in prin. n. 13
Probatio ex coniecturis facta
 dicitur euidens. ibi. nu. 14
Probatio cōiecturalis an & quā
 do contineatur probationis
 appellatione. ibi. nu. 15
Probatio semiplena vna cum fa
 ma non sufficit in causis cri
 minalibus, in §.expedita. nu
 mero 77
Probatio delicti plena contra
 reum tollitur per torturam
 constanter passam, in §. quo
 niam. nume. 41
Probatio vera ex pluribus indi
 ciis fieri an possit, & in quib⁹
 cau-

I N D E X.

causis habeat locum, in §. dili
 genter, nume. 12. & 13
Probatio quotiescunq; in ciuili
 bus probat, in criminalibus
 indicium ad torturam facit,
 ibi. nu. 133
Probatio per visum derogat le
 gibus & statutis, in §.secunda
 quæst. num. 23. Et ponuntur
 multi casus, ibi. num. 24. 25.
 & 27
Probatio semiplena an & quan
 do releuet accusatorem a ca
 lumnia. in §.constante. nu. 97
Probatio licet habeat intelle
 ctus ambiguos si tamen est
 conclusiua in omni intelle
 ctu, pdest probanti, in §. quo
 niam. nu. 61
Probatio plena in causis ciuili
 bus ex pluribus indicijs fit. in
 §.expedita, nu. 81
Probationis difficilis in his quæ
 sunt, & vbi materia de sui na
 tura per legitimas probatio
 nes non est probabilis, tunc
 lex contentatur ea probatio
 ne quæ fieri potest, in §. dili
 genter. nu. 127
Probationem semiplenā quid
 quid in ciuilibus facit, etiā fa
 cit indicium ad torturam, in
 §.diligenter, nu. 2
Probationem semiplenam sup
 plet vehemens adminiculum
 in §.diligenter nu. 20
Probationes cōtra principalem
 an noceant auxiliatori, in §.
 constante, nu. 75
Probationes au fieri possint post
 conclusum in causa, in §. se
 quens qō. nu. 14. & nu. 32. &
 nu. 40. & 42. & nu. 45
Probationes & productiones te
 stim & iuriū post cōclusionē
 in causa sunt sublata, in §. vlt
 ima qō. nu. 25. & 26
Probationes in specie præferun
 tur probationibus in genere
 in §. diligenter, nu. 198
Probationes in cōtrarium con
 tra præsumptionē iuris & de
 iure admisse valent, si non sit
 oppositum, in §.sequit. nu. 11
Probationes factæ tēpore lapso
 sed admisse parte nō opponē
 te, sed validæ, ibi. nu. 9
Probationes factæ cōtra accusa
 tum de vulnere, quando non
 præiudicent accusato, in §.
 quoniam. nu. 50
Probationes eneruantur p ne
 gationem in tormētis perse
 uerāter astructam, in §. nunc
 videndum. nu. 26
Probationes iudici fiendæ, in §.
 postquam. nu. 20
Probationes de nouo repertæ
 possunt produci post conclu
 sum in causa, in §.sequēs quæ
 stio. nu. 45
Probationem plures species ad
 probandū qñ simul inungan
 tur. in §.diligenter. nu. 9

I N D E X.

Procedi potest contra reū ordi-
ne nō serua o propter enor-
mitatem criminis in §. diligē-
ter. nume. 165

Processus factus contra vulnerā-
tem, an profit vbi agiū de oc-
ciso. in §. & quia. nu. 36

Procurator illius i dubio præsu-
mitur. pœnes quem reperiū-
tur acta causæ. in §. diligenter
nu. 95

Procurator an possit interuenire
in instituta accusa. ione ca-
pitali vbi est notoria calūnia
in §. opportune. nu. 90

Procurator si impetrauit & ob-
tinuit p simeis nomine d-
mini, dominus nō tenet sibi
restituere expēsas quas fecit.
& idem in iudicio calūnioso.
in §. successiue. n. 6. & 7

Procurator in causa criminali
an admittatur, & an ad vnum
articulum, in §. sequitur, nu-
mero. 1. 2 & 3

Procurator et si reus sit in carce-
ribus detentus non potest in-
teruenire ad actum substan-
tialem, iudicii, sed ad alium
actum. ibi. nu. 2

Procurator in cā criminali, an
admittat ad opponēdas exce-
ptiones dilatorias, ibi. nu. 4

Procurator nō potest restitutio-
nem in integrum petere i cau-
sa criminali. ibi. nu. 5

Procurator interuenire pōt in
causa criminali, quando peti-
tur, quod sententia declaree
nulla, ibi. nu. 6

Procurator tunc cōparere non
potest, vbi pbata sunt iudicia
contra reum, sed debet ipse
reus personaliter comparere
- ibi. nu. 7

Procurator si interuenit in cā
criminali & non fuit reiectus
sed tacite admissus, & nō fuit
oppositum an valeat iudiciū.
ibi. nu. 8

Procurator in cā criminali non
pōt a Papa de potestate ordi-
naria admitti. ibi. nu. 16

Procurator in criminali causa
non pōt per principis rescri-
ptum admitti. ibi. nu. 117

Procurator p vniuersitate inter-
uenire pōt, si contra vniuersi-
tatem criminaliter agitur. ibi
dem nu. 24

Procurator in causa criminali
admittitur pro personis illu-
stribus, ibi. nu. 25

Procurator admittit ad proban-
dam notorium in causa crimi-
nali, ibi. nu. 26

Procurator an admittatur in
criminalibus pro reo absen-
te, quando extat statutum q
in causis criminalibus possit
procedi contra absentem. ibi
dem. nu. 27

Procurator admittitur in cau-
sa criminali quando inquisi-
tio

I N D E X.

109. & 113

tio formata contra reum est
calumniosa. ibi. n. 29

Procurator admittitur p reo li-
cet causa sit criminalis, quando
inquisitio est inepta aliquo
respectu, ibi. nu. 30

Procurator in cā criminali ad-
mittitur pro reo, qn constat
iudici q ipse reus est incarce-
ratus in aliqua alia ciuitate
vel loco, ibi. nu. 31. & in §. at-
tingam. nu. 21

Procurator in causa criminali
potest conditionaliter compa-
rere, si apparuerit vulnus non
esse mortale, secus si appare-
bit, esse mortale, in §. sequitur
nume. 41

Procurator non potest interue-
nire quando in causis crimi-
nalibus imponitur pœna ip-
so iure, ibi. nu. 42

Procurator in causa criminali
potest interuenire post cōclu-
sum in causa. in §. sequens qō.
nume. 20

Producētis iuramēto an instru-
mēta sint de nouo reperta, sta-
tur, in §. diligenter, nu. 111

Produci aliquid iuris vel facti
an possit post conclusionē in
causa, in §. sequens qō, nume.
17. & nu. 50

Prohibitum a lege vel a statuto
faciens an teneatur ad pœnā,
sine sententia iudicis declara-
toria, in §. aggredior. numero

Promittens iudici præsentare
aliquem ad ipsius iudicis man-
datum liberatur per primam
præsentationem, in §. quoniā
nume. 11

Prouocatus delinquens nō puni-
tur, & si punitur non tamen
vera pœna delicti, in §. quo-
niam, nu. 62

Prouocatus excedēs modum in
culpatæ tutelæ, non punitur
pro toto, sed pro excessu tan-
tum, ibi. nu. 63

Prouocatus semper ad suam de-
fensionem fecisse præsumitur
ibi. nu. 70. & 72

Prouocatus quando non teneat
fugere, sed resistere & suā mo-
ri salutem, ibi. nu. 86

Prouocato iura adeo fauent, ut
de occiso aggressore in defen-
sione non puniatur, ibi. num.
80. & 81. & contra aggressorē
præsumunt. ibi. nu. 82

Publicatio testium non obstat,
quin etiam ad offensam non
possint in causa criminali pro-
duci, & examinari testes. in §.
sequens quest. nume. 6. & 8.
quod tamen limita & intelli-
ge, vt ibi.

Q Valitas quælibet apposi-
ta in accusatione vel

I N D E X.

inquisitione debet speciali-
ter probari alias non potest
sequi condemnatio. in §. quo
niam. nume. 52. in §. & quia.
nu. 11

Quæstio an possit infligi sine iu-
dicis pronuntiatione. in §.
nunc videndum. n. 2. & n. 20

Quæstio in delicto per veras p-
bationes liquido locum non
habet, ibi. nu. 22

Quilibet in congregatione te-
netur de proprio facto, etiã
nisi tulerit auxilium, in §. con-
stante, nu. 46

R

Rapiens vitiatam, an præ-
sumatur rapuisse p-
& cadat in pœnam sta-
tuti de raptoribus, in §.
diligenter, nu. 106

Ratificatio confessionis delicti
non requiritur quando reus
ante torturam extra iudiciũ
confessus fuit delictum, in §.
quoniam, nu. 38

Ratificatio nec confessio requi-
ritur quando crimen est ple-
ne probatum. ibi. nu. 40

Ratificatio requirit tot scelenni-
tates, quod requiruntur in ce-
lebrando ipsum actum, in §.
restat, nu. 10

Ratio legis latens habetur pro
expressa, in §. diligenter, nu-
mero. 207

Ratio eadẽ est de toto quo ad
totũ, quæ de parte quo ad par-
tem, in §. diligenter, nu. 30

Ratio naturalis subrogatur lo-
co legis, in §. occurrit. nu. 1

Ratio naturalis corrigit legem.
ibi. nu. 2

Rationale dictum ita debet mo-
vere iudicem ad iudicandum
sicut ipsa lex, ibi. nu. 3

Receptio literæ cũ taciturnita-
te admonitoria fugienda pœ-
næ cõmissis sceleris, an faciat
iudicium ad torturã, in §. dili-
genter, nu. 137. & an in civili-
bus faciat plenam probatio-
nem. ibi. nu. 138

Reclamans contra factum prin-
cipis, de plenitudine potesta-
tis repellendus, in §. quæritur
numero 19

Recomendatio carcerari an pos-
sit fieri die feriata. in §. attingam.
nu. 25

Reconciliatio nõ roborat testi-
monium inimici contra ini-
micũ, in §. diligenter. nu. 189

Reconuentio in causis crimina-
libus locum non habet, in §.
expedita, nu. 68

Reconuentio an habeat locum
quõ officium iudicis implora-
tur, in §. opportune, num. 71

Recreatio ex colluctatione per-
missa a iure virtutis gratia, in
§. ulterius, nu. 10

Recur-

I N D E X.

Recurfus. Ille qui nõ potest ap-
pellare, potest tamẽ implora-
re officium iudicis per viam
recursus ad superiorem, in §.
opportune. nu. 52

Recurfus ad superiorem regula-
tur secũdum appellationem,
quorum ad tempus exerci-
tij & terminationis eius, in
§. opportune. nu. 65

Recurfus ad superiorẽ in grau-
mine quantum tempus ha-
beat. ibi. nu. 67

Recurfus haberi non potest ad
superiorem, quõ non põt ap-
pellari a sententia, nisi benefi-
cio ætatis vel matrimonii,
ibi. nu. 68

Recursum ad superiorem an ha-
bere possit contumax verus
qui appellare non potest. ibi.
nume. 69

Regens civitatem habetur loco
principis, in §. constante, nu-
mero. 22

Regula, qui semel malus quali-
ter intelligenda, in §. diligen-
ter, nu. 100

Regula, infinitas est euitanda,
in quibus locum habeat, in §.
quoniam, nu. 10

Regula accessorium in quibus
non habeat verum, in §. secũ-
da quæstio. nu. 59

Relaxandus fideiussoribus non
est, quõ semel a carceribus ausu-
git, in §. diligenter. nu. 119

Relicta carceratorum dicuntur
relicta ad pias causas, in §. at-
tingam. nu. 76

Religiosi Sancti Francisci quan-
do possunt esse testamẽti exe-
cutores. in §. sequitur. nu. 13

Remissio an in delictis fiat, in §.
opportune, nu. 32

Remissio in contractibus ad iu-
dicem loci cõtractus celebra-
ti, an fiat. ibi. nu. 34

Remissio rei criminis hodie nõ
fit de cõsuetudine totius Ita-
liæ. ibi. nu. 35

Remissoria ad partes calumnio-
se petita non concedenda, in
§. opportune. nu. 80

Renuntiã appellationi videtur
habere malam causam, in §.
examinanda. nu. 19

Renuntiatio non accepta p par-
tem, non nocet renuntianti,
in §. postquam. nu. 27

Repetitio torturæ quæ repeti-
non debuit operatur vt con-
fessio in ea facta non valeat,
in §. quoniam. nu. 42

Res indeterminata stat in iudi-
cis arbitrio, in §. successiue,
nume. 12

Rem prohibitam extra territo-
riũ portantẽ, an sufficiat in-
venire, ut possit puniri. in §.
pro complemento. nu. 26

Res tempore perituræ fallentiã
imponunt iuris regulis de nõ
alic nando, in §. constante, nu-
mero

I N D E X.

- mero 7
 Res furtive penes reū repertæ, an præbeant indicium ad torturam, in §. diligenter. num. 91. & 96
 Res furtivas quo casu qui accipere potest, in §. contiare. numero 36
 Rescriptam vetans causæ cognitionē est de facto suspectū, in §. nunc videndū. nu. 40
 Rescriptū sup primo beneficio vacaturo, an trahat ad iā adeptū in §. secūda qō. nu. 57
 Rescripto principis quod publicæ utilitati repugnat non est parēdum, in §. aggredior. nu. 71
 Rescripta ad lites an trahantur ad futuras, in §. aggredior. numero. 45
 Reseruatō qualiter effectū cōservatorium actus, in §. diligenter. nu. 145. Et quid reseruatō exceptionum operetur. ibi. nu. 146
 Respublica officialibus suis arbitrium generale præbens, non intelligit contra bonum publicum in §. aggredior. nu. 70
 Reipublicæ utilitas quantæ potentie. ibi. num. 157. vsque ad nu. 63
 Resistētiam facere actu licito, non licet, in §. aggredior. numero 76
 Restitutio in integrū aduersus sententiā quæ transiit in re iudicatā, an peti debeat principe, in his quæ non trāseunt in rem iudicatā. in §. ordine. nu. 21
 Renocatio confessionis facta in carcere, nihil operatur, in §. restat. nu. 16
 Reus confessus nō est interrogāndus de criminibus quorū indicia non extant, in §. constāte, nu. 14
 Reus an possit interrogari de socijs. de quibus nō sunt indicia. ibi. nu. 18
 Reus cōfessus si nō appareat de delicto saltem per famam, an puniendus, in §. postq̄. nu. 6
 Reus coram notario nō cōmissō cōfitens, vel corā iudice p̄ tribunali non sedēte, an sibi præiudicet. ibi. nu. 17
 Reus cōfitens homicidiū ad suā defensionē perpetrāsse, nisi p̄bet defensionē puniendus, & qua pœna. ibi. nu. 23. & 24
 Re^o criminis renūtiare defensionibus suis nō p̄t. ibi. n. 33
 Reus sponte delictū confessus, nō relaxatur fideiussores, sup pœna pecuniaria imponēda. ibi. nu. 34
 Reus ex p̄sumptionibus conuictus mitius puniendus quā ex probationibus. ibi. nu. 50
 Reus ante quā ad torturam ponatur,

I N D E X.

- natur, requiritur q̄ lis cōtestata sit, & nomen rei, in reos receptum. in §. nunc videndū. numero 28
 Reus contra quem sunt indicia si minor vigintiquinque annis fuerit, torqueri non debet, nisi curator sibi dat^o fuerit, aliter processus est nullus. ibi. nu. 31
 Reus confessus delictum an possit sine nouis iudiciis repeti in tormentis, vt mandantem manifestet, & quid de assassino. in §. diligenter. nu. 155. & 156
 Reus enormis criminis an possit renūtiare defensionibus, & an possit capi vbique. ibi. nume 162. & 163
 Re^o enormis criminis ante mortem potest mutilari. ibi. nume. 169
 Reus an torquendus p̄pter indicia contra eū existētia, si alia sint pro eo. ibi. nu. 190
 Reus in causis criminalibus cū iuramento respondere nō debet in §. expedita nu. 65
 Reus in causis criminalibus criminosis positionibus respondere non debet. ibi. nu. 66.
 Reus p̄ crimine enormi, an possit diē in honorē Dei feriato qōni mandari. ibi. nu. 83.
 Reus post torturā nō statim trāsumendus vt confessionē ratificet, in §. quoniam. nu. 1.
 Reus sufficiēter tortus an iterū torquendus. ibi. nu. 2. & 5. & nume. 18
 Reus sponte cōfessus delictū, si postea nō vult illā cōfessionē ratificare, ad banchum iuris an possit cogi cum tortura ad ratificādum, ibi. nu. 18
 Reus q̄ delictū cōfessus est, an possit suā cōfessionē reuocare p̄rextu erroris. ibi. nu. 25
 Reus p̄cedentibus iudiciis indubitatis, delictū cōmississe in tortura cōfessus, si postea ad iuris banchum negauit, an ad perseuerādum in dicta sua cōfessione, iterum cum tortura cogi possit. ibi. nu. 26
 Reus cōfessus de se crimen, an possit sine nouis iudiciis repeti in tortura. ibi. nu. 28
 Reus habēs cōtra se indicia indubitata, an possit sine alijs p̄barionibus plecti capitaliter. ibi. nu. 29. Et ponitur exemplum ibi. nu. 30. Et quid si sit impube nu. 31
 Reus qñ dicatur in sua cōfessione perseuerare. ibi. nu. 35.
 Reus quo casu possit sine ratificatione condemnari. ibi. nume. 38. & 40.
 Reus confessus post tormenta repetita, quæ repeti non debuerant, an plectendus ibi. nu. 42. & 43

Reus

I N D E X.

Reus quo casu ante sniam et sine fideiussoribus relaxari debeat. ibi. nu. 50

Reus qñ est fideiussoribus relaxandus, si iudex eñ relaxare nollit actione iniuriarum in syndicato contra eñ agere p̄t. ibi. nume. 51. & in §. attingā. nume. 12. & 17

Reus die qua Eucharestiā recipit, nō debet plecti. in §. oportune. nume. 30

Reus pro delicto alibi comisso remitti an deat ad iudicem loci delicti. ibid. nu. 32. & 35. Et quid in ciuitatibus confederatis. ibi. nu. 36

Reus si confiteatur homicidiū ad suam defensionē fecisse, licet ex tali confessione intentio curiæ fundata sit, attamen ex tali confessione reus ad mortē cōdemnari non poterit. in §. secunda questio. nu. 14

Reus accusat⁹ vel inquisitus contra quem proceditur in causa criminali, quādo est carceratus ab alio iudice ex aliqua causa, tūc potest in causa accusationis vel inquisitionis contra eñ formata p̄ procuratorem respondere, in §. sequitur nume. 31

Reus confessus, cui datus est terminus ad faciendā defensionē, an possit tali termino renūtiare, & in quibus fallat. §. examinanda. nume. 1. & 2. & nume. 3. 5. & 6. & nume. 13 14. 16. 17. & 21

Reus repertus in flagrāti crimine defensionibus suis renūtiare potest. ibi. nume. 3

Reus in flagrāti crimine deprehensus an possit de facto puniri. ibi. nu. 4

Reus si dixerit se defensiones nō haberi, renūtiatio defensionū non valet. ibi. nume. 5

Reus omittendo defensiones suas sibi præiudicare potest, maxime si latro publicus sit. ibi. numero 14

Reus sponte delictum confessus, an possit relaxari fideiussoribus. ibi. nu. 18

Reus qui defensionē renūtiavit an possit reuocare confessionē. ibi. nume. 31

Reus extra iurisdictionē captus puniri nō potest, sed relaxari. in §. vltima qō. nu. 34

Reus fideiussoribus relaxandus an datis pignoribus solis veniat relaxandus. in §. attingā. nu. 11

Et quid si iudex noluerit acceptare. ibi. nu. 12. & 17

Reus quo casu ante sniam et sine fideiussoribus relaxandus sit. ibi. nu. 16

Rei innocētia si post confessionē liqueat, tunc executio corporalis contra eñ fieri non debet, in §. secunda questio. nu. 30

Reo

I N D E X.

Reo confesso vel cōuicto, iudex dare debet terminū defensionis. in §. examinanda. nu. 33.

Reum culpātū capere præcedēribus iudiciis iudex quādo possit sine metu poenæ. in §. cōstante. nume. 6

Reo constanter questionē passo iudex qd facere debeat ne in syndicato molesteretur. in §. quoniam. nu. 48

Rixa noua superueniēs an dicatur rumpere pacē, in §. egregior. nu. 85. Et quando puniatur ex antiqua causa. ibid. nume. 86

Rixæ si plures interfuerint, & mortui sint aliqui, vel vulnerati, & nescitur à quibus, quis puniri debeat, in §. constante. nume. 77

gredior. nu. 104

Sanguinem suū redimere quomodocunq; an liceat. in §. diligenter. nume. 57

Satisfactio pauperi an remittenda, si cauere non possit. ibi. nume. 104

Scientia quæ misericordiam veterat cauenda est, in §. occurrūt, nume. 11.

Scribendis dicto an credatur. de mandato ei factoque deberet scribere talem librum nomine illius qui nescit scribere, in §. diligenter. nu. 39

Scriptura faciens fidē de prohibito p̄ statutū an sit sufficiens ad poenam irrogandam. in §. pro complemento. nu. 27

Scripturæ mille priuatæ, nō faciūt plenam fidem, in §. diligenter. nu. 16

Securitas eundi & redeundi alicui concessa, intelligitur p̄ prima uice tantum. in §. quoniā. nume. 15

Senes decrepiti non possunt de iure torqueri. in §. expedita. nume. 41

Senes carcerati nō debent detineri sub magna custodia sicut iuuenes, in §. attingam. nu. 15

Sententia quo casu de nocte fieri possit. in §. constante. n. 10

Sententia aduersus cōtumacē lata respicit potius vitiū contumaciæ, quam ius partis, in §.

S

Salutis æternæ quilibet præsumitur memor, in §. restat. numero 2

Saluus conductus an possit per iudicē inquirentē concedi, ab omnibus processibus seu condemnationibus cōtra eñ existentibus, vt veniat ad se defendendū ab inquisitione contra eum formata, in §. cōstante. nume. 100

Saluus conductus an possit fieri bannito per iudicem, in §. ag-

§

I N D E X.

§. postq. nume. 53
 Sententia iudicis requirit pba-
 tionem omnem contentorū.
 in §. quoniam. nume. 59
 Sententia lata p̄textu alicui⁹
 p̄sumptionis retractat ex
 alia p̄sumptione fortiori.
 in §. oportune, nu. 21. & in §.
 ordine. nume. 20
 Sententia lata in causa crimina-
 li etiam absque principis cō-
 sultatione, in quibus casibus
 retractari possit in §. oportu-
 ne. nu. 21. 22. 23. & 24
 Sententia lata contra aliquē ex
 consilio vnius doctoris, retra-
 ctatur p̄ superuenientia con-
 siliij peritoris doctoris. ibi.
 nu. 22. & in §. ordine. nume-
 ro 4
 Sententia lata cōtra aliquē pro
 morte Titij reuocat, si appa-
 ret Titium viuere, in §. oportu-
 ne. nu. 23
 Sententia reuocat si victor de
 ipsius iniustitia confitetur, si
 cet in rem transuerit iudica-
 tam, in §. oportune. nu. 24. &
 in §. ordine. nu. 18. & 19
 Sententia lata ex pro aione
 p̄uilegiata nō transit in rem
 iudicatam. in §. oportune. nu-
 me. 25. & in §. ordine. nu. 16
 Sententia reuocat p̄ instrumen-
 ta de nouo reperta. in §. oporto-
 tune. nu. 26
 Sententia in causis criminalibus
 an & quando transeat in rem
 iudicatam. in §. ordine. nu. 1.
 cum seq.
 Sententia lata vigore statuti cō-
 tra contumace an transeat in
 rem iudicatam. ibi. nu. 2
 Sententia p̄ peritis in arte lata nū-
 quam in rem iudicatā transit
 ibi. nu. 3
 Sententia nō transit in rem iudi-
 catam vbi grauamē est succes-
 suum, ibi. nu. 5
 Sententia lata in causa matrimo-
 niali non transit in rem iudi-
 catam. ibi. nu. 8
 Sententia nutriens peccatū per
 partes remissibiles nō transit
 in rem iudicatam. ibi. nu. 10
 Sententia lata super ætate non
 trāsit in rem iudicatā, si fuit
 lata ex aspectu, quando in ea
 nō fuit adhibita plena causæ
 cognitio. ibi. nu. 11
 Sententia lata cōtra pauperem,
 qui propter eius paupertatē
 nō potuit prosequi appellatio-
 nē nō transit in rem iudicatā
 ibi. nu. 12
 Sententia nō transit in rem iudi-
 catam quando appellatio fuit
 impeditus p̄sequi appellatio-
 nem factō iudicis. ibi. nu. 14.
 Sententia non transit in rem iu-
 dicatā, quando de eius iniqui-
 tate euidenter apparet. ibid.
 nume. 15
 Sententia nō transit in rem iudi-
 catam

I N D E X.

catam qñ pars contra quā est
 lata dimissa est ad producēdū
 testes vel instrumēta, & non
 opposuit. ibi. nu. 17.
 Sententia iudicis declaratoria,
 in quibus casibus requisita,
 ante quā dispositio à iure vel
 statuto expressa effectū forti-
 atur, in §. aggredior. nu. 207
 vsque ad num. 117. 118. 123.
 & nu. 124
 Sententia canonis vel legis, offi-
 cium iudicis executiuum nō
 habet, siue hominis sententia
 cum causæ cognitione, ibid.
 nume. 107
 Sententia iudicis in poenis re-
 quiritur. ibi. nu. 114
 Sententia & causæ cognitio in
 notorijs an req̄sita. ibi. n. 125
 & in §. postq. numero 45
 Sententia parte absente non cita-
 ta, quo casu valeat, in §. aggre-
 dior. nu. 127
 Sequestratio bonorum in bonos
 alicuius an possit fieri quādo
 offertur satisfactio de iudicio
 sisti, & iudicato soluendo. in
 §. attingam. nu. 58
 Seruus ad ratiocinia obligatus,
 non prius libertatem sibi re-
 lictum consequitur, quē red-
 ditis rationibus, in §. oportu-
 ne nume. 3
 Socius si reperitur mortuus in
 domo socij, & ipse socius ta-
 cet, talis taciturnitas facit cōtra
 eum indicium ad torturam,
 de tali homicidio, in §. expe-
 dita. nu. 93
 Socius criminis an faciat indi-
 cium ad torturam contra so-
 cium eiusdē criminis, si aliud
 non hēat adminiculum, in §.
 diligenter. nu. 59. & 60. Et an
 requiratur q̄ sit in quæstione
 ibi. nu. 61. & 68
 Socij criminis dictum nō opera-
 tur, quod possit formari inq̄-
 sitorio, in §. diligenter. nu. 67
 Socij criminis dictum non facit
 probationem ad condemnan-
 dum, sed solum quāque facit
 indicium ad torturam. ibid.
 numero 68
 Socios habēs armatos cum ipse
 sit inermis an puniendus de
 armorum delatione, in §. pro-
 complemento. nu. 37
 Solennitas eadē in destruendo
 requiritur, quæ in construendo,
 vt in ratificatione, & alijs
 in §. restat. nu. 6. 10. & 11
 Solennitas iuris in notorijs rela-
 xatur, in §. secunda quæstio.
 nume. 42. & in §. aggredior
 nume. 126
 Solennitas superueniens contra-
 ctui in solēnizato, an roboret
 contractum, in §. secunda quæ-
 stio. nu. 48
 Solēnitas minus legitime inter-
 ueniēs in actu, illum non vi-
 ciat, quando actus ille sine ip-
 sa

I N D E X.

- sa solennitate fieri potest. in §. sequitur, nu. 45
- Solennitas sententiæ nec causæ cognitio in notoriis requirit. in §. aggredior. nu. 125
- Solennitas eadem requiritur in renuntiando, quæ requiritur in acceptando, in §. restat. numero. 11
- Solennitates requisitæ in accusatione, requirunt in inquisitione, in §. constante. nu. 83
- Solennitates, aut ordo iuris in causa civili nõ curantur quando cõstat de ueritate rei, & qd in criminalibus, in §. secunda quæstio. nu. 38. & 39
- Solennitates processus neque legatus de latere supplere potest. in §. secunda qõ. nu. 75.
- Solutio. an aliquo iure succuratur condemnato ad soluendũ qui post sententiam cõdemnatoriam reperit instrumẽtũ solutionis, in §. oportune. n. 13
- Spoliatus à iudice licet non sit ante omnia restituendus, tamen si iudex aliquem spoliat sine causæ cognitione, ille ante omnia est restituendus, in §. nunc videndũ. numero 38 & in §. secunda quæstio. numero 73
- Statutum contemni põt, si in eius obseruantia mora piculũ akerat, in §. constante. numero 11
- Statutũ si permittit qd bñitus à centum libris & abinde infra possit offendi & vulnerari citra tamen mortem, si aliquis eũ vulnerauerit, & ex illis uulneribus mortuus sit uulneras nõ tenetur de morte. in §. quoniam. nume. 92
- Statutum si extat, qd in bñito aliquem pro aliquo delicto debeat seruari certa forma, & alio statuto cauetur, quod si capiat bñitus debeat decapitari nulla exceptione vel defensione sua audita, vel admissa, si est captus bñitus cui non fuerit seruata illa forma in bñito, eũ nõ poterit decapitari, in §. ultima quæstio nu. 7
- Statutũ tollens oēs exceptiones debet intelligi & limitari nisi pars velit incõtinẽri probare excepta, quia tunc admittitur. ibid. nu. 16
- Statutum deferens iurẽm damnũ passõ, intelligitur probato prius damno illato. in prin. nume. 6
- Statutũ superioris qd possit infringi de aliquo delicto cõtra nõ diffamatum, non ualet, in §. constante. nu. 13
- Statutum, qd post sex menses nõ possit de maleficio cognosci, qualiter intelligendum. ibi. nume. 85
- Statutum qd de damno dato steet iura

I N D E X.

- iuramẽto damnificati, an habeat locũ in causa criminali. in §. postquam. nu. 3
- Statutũ cõcedẽs bñitũ impune occidi, an extẽdat se ad bñitum ex contumacia. ibi. numero. 45
- Statutum qd cõtumax habeat p cõfessõ, an requirat libellum pcessisse, aut inquisitionẽ. ibi. nu. 56
- Statutũ uolens contumacem haberi pro cõfessõ, an & qn cõprehendat mulieres, & rusticos, & an se extendat ad qualitatem delicti aggrauantem ratione personæ, ibid. numero 60. & 62
- Statutũ uolẽs cõtumacẽ haberi p cõfessõ, an porrigat extra territorium. ibi. nu. 65
- Statutũ pdictũ an requirat trinã citationem. ibi. nu. 66
- Statutum qd liceat pronũtiare sine causæ cognitione non ualet, ibi. nu. 36
- Statutũ qd mulier et minor non obligat sine iudiciis auctoritate causæ cognitionẽ in instrumento infertã requirit. ibi. nu. 45
- Statutũ de bñitis impune occidẽdis, non includit prægnaem. ibi. nu. 50
- Statutũ qd de damno dato steet iuramento damnũ passõ, an includat falsariũ. in §. diligẽ. Prac. crim. D. Hipp. de Marf. f. instigãte
- ter. nu. 103
- Statutum si dicauerit qd rapiẽs per vim mulierem puniatur pœna mortis, si quis rapuerit mulierem solutam quæ fuit alias tacta, aut deflorata, in pœnam statuti non cadit. ibi. nu. 106
- Statutũ qd credatur libro mercatoris, an intelligendum de mercatore infami. ibi. n. 112
- Statutum absoluens delinquẽtes, an cõprehendat enormissimũ criminis reos. ibi. nu. 161
- Statutum prẽmians accusantẽ an requirat probationes. ibi. nume. 173
- Statutũ de mulieribus ne sine cõsensũ propinquorũ contractent, an includat contractũ postea per parentes ratũ habitum. ibi. nu. 185
- Statutum quod de dãno dato steet accusatoris iuramẽto, an habeat locũ in furto. in §. expedita. na. 75
- Statutũ qd de differẽtijs inter afines fiat cõpromissum, in causis criminalibus locum non habebit. ibi. nu. 78
- Statutum loquens in maiore, an habeat locũ in maiore ex priuilegio. in §. quoniã. nu. 14
- Statutũ puniẽs delictũ cõmissũ in strata, & inq̃sitiõ dicit cõmissum in uia, non punit inq̃sitiõ. ibi. nu. 53. Et de

I N D E X.

- instigante, cui⁹ inquisitio dicit illum mādasse delictū cōmitti. ibi. nu. 54. & 55
- Statutum si puniat abducentem mulierē honestæ victæ, bone conditionis & famæ, oēs istæ qualitates venient probādę vt mulierem abducēs statutū pœna puniatur. ibi. nume. 56. & 57
- Statutum tollens defensionē intelligitur de ciuili non autē de naturali. ibi. nu. 78
- Statutū de cōtumace pro cōfesso habēdo, an includat innocētē. in §. oportune. nu. 8. & in §. secunda. nu. 29
- Statutū de excludēdis exceptionib⁹, nō excludit exceptionē innocentie. in §. oportune. nu. 9. & in §. vltima quæstio. nume. 11
- Statutum an debeat vltra ius cōe operari. ibidem. nume. 41. & 42. & 43
- Statutū, quōd scđm ius cōe potest exponi, interpretādū contra ius cōmune, vt aliquid operetur. ibi. nu. 45
- Statutum si in causis capitalibus pœnam phibeat, an dicta prohibitionē non obstante, aliqua via reo ad mortem condemnato succurri possit. ibi. nu. 52
- Statutū si disposuerit quod i cā ciuili nullus ad aliquā exceptionē admitti possit, nisi re⁹ psonaliter cōpareat, iudicis officium implorari poterit, vt informationes capiat, q̄ ipse inq̄situs est cleric⁹, vel q̄ ille occisus erat bānitus, & q̄ ex statuti forma impune occidi poterat. ibi. nu. 54
- Statutum si dictauerit q̄ in cā capitali aliquis procurator ad aliquam exceptionem vel declinatoriam opponēdam nō admittatur, sed principalis psonaliter cōparere debeat; si pcurator compareat, non debet opponere exceptionē declinatoriam, sed iudicis officium implorare. ibidem. numero 56
- Statutum an possit tollere recursum ad superiorem in causis criminalibus. ibi. nu. 61
- Statutū q̄ nō possit in causis criminalib⁹ appellari an valeat ibi. nu. 63. & 64
- Statutū si dixerit, iudicē debere concedere consiliū sapiētis à parte petitū, si ipse iudex viderit dictū consiliū sapiētis calūniose petitū, ipsum denegare debet. ibi. nu. 84
- Statutum calumniatorē punire prohibens non valet. ibi. numero 92
- Statutū si dictauerit q̄ cōtra instrumentū publicū aliqua exceptio, nisi solutionis oppōi nō possit,

I N D E X

- possit, poterit oppōi exceptio quæ notorie ex ipsius instrumenti inspectione apparet. in §. secunda quæstio. nu. 25
- Statutum prohibens contra sni am opponi de nullitate, locū non habet in nullitate, quæ ex actorum inspectione apparet. ibi. nu. 26
- Statutū si dictauerit q̄ cōtumax pro cōfesso haberi debeat, si iudici liqueat, talē absentē esse innocētē, & non culpabilē, licet contumax sit, iudex eum condemnare nō poterit ibidem nume. 29
- Statutū si disposuerit, q̄ quicūq; bānitū ceperit habeat centū, habebit locū et in illo qui iam bannitum ceperat. ibi. nu. 52
- Statutum de luxu vestiū puniēdo, an extendatur ad vestes iā factas. ibi. nu. 56
- Statutum si dictauerit, quōd veditio seu alius contractus excedens summā centū nō possit pbari nisi p instrum publicū, tūc si factus sit cōtract⁹ excedēs dictā summā & in eo iuramentū appositū sit, sed de ipso contractu non fuit factum instrumentum, sed solum testes iterfuerūt, an iuramentū in dicto contractu appositū probari poterit, quop̄ bato, iudex ad ipsius contra-
- ctus obseruatiā partes etiā cogere poterit. ibi. nu. 66
- Statutū promittēs impunitatē occidenti bannitum, de quo bānito intelligat. in §. sequit. nume. 20
- Statutum de occidēdis impune animalibus in proprio fundo repertis, an includat animal, quōd aufugit, & extra occisum est, in §. vltimus. an. 3
- Statutum vltimum primo derogat in §. quæritur. nu. 4
- Statutū quōd attendi debeat, vbi sunt duo statuta cōtraria. in §. quæritur. nu. 7
- Statutū unum si personas respiciat aliud autē respiciat res, statutū psonas respiciēs attendi debet. ibi. nu. 8
- Statutum tollens aliud, de primo mentionem facere dēt. ibi. nu. 10
- Statutū si disposuerit q̄ nō possit reus opponere cōtra intentionē actoris, nihilomni⁹ equitate suadēre, iudex talē agerē repellere poterit. in §. sequēs nume. 33
- Statutum q̄ à snia nō possit appellari, nō habet locū vbi grauiamem est notorium. ibi. numero. 43
- Statutū cogēs partes ad faciēdū cōpromissum, nō petitū i cā principali, an possit peti in cā appellationis. ibi. nu. 51

I N D E X.

Statutū tollēs oēs defensiones legitimas an includat & friuolas, in §. vltima. nu. 1.4.16. 24.31. & 32

Statutū nunq̄ tollit probationē q̄ sit p rei euidētiam. ibi. nu. 5

Statutū tollēs oēs exceptiones & defensiones, nō tāgit illas, q̄ ex alio statuto prouenient. ibi. nume. 6

Statutū vnum per aliud limitatur. ibi. nu. 8

Statutū procedens p viā regulæ, intelligitur repetitū in alijs statutis. ibi. nu. 10

Statutū tollens omnē exceptionē & defensionē, intelligi debet nisi pars incōtinenti excepta probare velit. ibi. nu. 16

Statutū contumacē p confesso, habens, an includat innocentem. in §. vltima quæstio. nume. 14. & 27

Statutū dans iurisdictionē contra in defensum est iniustum. ibi. nu. 21

Statutū defensionem tollens est nullius valoris. ibi. nu. 23

Statutum tollēs oēs defensiones, nō solum tollit friuolas, sed et legitimas. ibi. nu. 31

Statutum tollēs defensiones nō intelligitur tollere succinctas & promptas & perēptorias. ibi. nu. 32

Statutum trahens maleficium extra suos authores, an ini-

quum ibi. nume. 38

Statutū permittens bannitū posse impune occidi valet & tenet in §. aggredior. nu. 1

Statutū permittens bannitū p debitō pecuniario impune occidi posse. non valet, neq; tenet. ibi. nu. 2

Statutū ipunitatē occifori exulis statuens reclamatur iuri diuino. ibid. nume. 11. Nec releuat ab infamia, ibid. numero 12

Statutum offendendi bannitum impunitatem prestans, an videatur et pmittere q̄ possit impune occidi. ibi. num. 15. Et an extendatur vsq; ad bonum combustionem. ibi. nume. 16

Statutum p̄mians banniti occiforem, an trahatur extra bannientis territorium. ibid. nume. 21

Statutū q̄ sub excōicationis pœna, nulla mulier possit portare plas, an liget mulieres, q̄ vnanimiter illud statutū recipere noluerunt. ibi. nu. 40

Statutū q̄ bannitus occidatur, an in eo qui ducit ad mortē locum habeat. ibi. nu. 41

Statutum q̄ banniti non possint stare, nec habitare in ciuitate, alias possint ibi capi & decapitari, an comprehendat bannitum per ciuitatem transeun-

I N D E X.

transeuntem, & vt hospitem comedentem. ibi. nu. 42

Statutū loquens de bannitis, cōprehendit bannitos tpe statuti, non expost. ibi. nu. 43

Statutū loquens p verba præteriti tps, q̄ trahatur ad tempus futurum. ibi. nu. 51

Statutū loquēs super priuilegijs concessis, q̄ habeat locū in concedendis. ibi. nu. 52

Statutū dicens q̄ bannitus possit impune occidi vel offendi, an comprehendat et bannitum adeo q̄ tunc bannitus possit impune bannitum occidere. ibi. nu. 53

Statutū licet generaliter loquatur. tamē talis generalitas ad habiles personas restringi debet. ibi. nu. 55

Statutū odiosum quando extendendum. ibi. nu. 59

Statutū dans præmium accusati delinquētē, fauore reipublice, ne delicta impunita remaneāt, extenditur ad denuntiātem. ibi. nu. 60 & 61

Statutum cōcernens publicā utilitatem dicitur pium & fauorabile. ibid. nu. 65

Statutum contra rēpublicā nō interpretandum in eo quod pōt alios tangere. in §. aggredior. nu. 69

Statutum in fauorem reipublice et si sit cōtra clericos, est validum. ibi. nu. 71

Statutum q̄ publice interest non seruari, non seruādum. ibi. nu. 73

Statutum de bannitis offendendis, & non occidendis, an includat casum, q̄ offendens perimit bannitum p̄ resistētiam. ibi. nu. 75

Statutum de amissione eundi p feloniam a vasallo cōmissam qualiter intelligēdum. ibid. numero 112

Statutum licet possit ipso facto aliquē bannire, vel ad mortē cōdemnare, iudicis tamē sentētia requiritur, nec sufficit criminis probatio. ibidem numero 113

Statutum de puniendis percutientibus & vulnerantibus, an includat vulnus cum vnguib; factum, in §. p cōplemento. nu. 15

Et quid in vulnere cum amphora vini plena aut pera panis facto. ibi. nume. 16. Et quid de mordente. ibi. nu. 17

Statutum si dixerit, q̄ sententia sit nulla, nisi infra 10. dies in camera actōrum registrata fuerit si talis sententia non fuerit registrata infra illos decem dies, ad hoc vt sit nulla requiritur q̄ iudicis sentētia declaratoria sequatur. ibid. nume. 117

I N D E X.

- Statutū de armis non deferēdis an cōprehēdat extraneos & aduenas, in §. p cōpl emēto. nu. 23. 24. & 25
- Statutū si distauerit, q̄ qui portauerit arma puniat in 10. & alio statuto caueat, q̄ vulnerās aliquē in 20. puniat, an aliquem cum armis vulnerans vtraq; p̄na puniri debeat. ibi. nu. 38
- Statutū si puniat aliquē insultantem cum armis, & aliquis quempiā sine armis insultauerit, sed postea eū cū armis vulnerauerit, an in statuti p̄nā incidat. ibi. nu. 40
- Statutum si vulnerantē puniat, in vulnuscum faciente locum non habet. in §. & quia. num. 4
- Statutum si dixerit q̄ syndicus percussiones sanguinolentas denunciare teneatur, non tenetur denunciare percussiones, vbi est leuissima cutis scissura. ibi. n. 5
- Statutum prohibens alienare domum in forensē, in parua domo locum non habet. ibi. num. 6
- Statutū de tortura loquēs includit leuiter tortū. ibi. nu. 8
- Statutum si vulnerantem puniat, & quispiam aliquem fugauit, ex qua fugatione in terram cecidit, & seipsum vulnerauerit, an statuti p̄na puniri debeat. ibi. nu. 9
- Statutū vulnerantē puniens de dolofo intelligitur ibi. nu. 10
- Statutū si puniat delinquentē in strata, & inquisitio dicat delictum esse commissum in via, inquisitus puniri nō poterit. in §. & quia. nu. 13
- Statutum loquēs in contractu, nō habet locum in quasi contractu. ibi. nu. 34
- Statuti qualitates specificæ probandæ prius quam p̄na illius locum habeat, in §. quoniam. nu. 56. & 57
- Statuti forma si contumax pro confesso habeatur, ad hoc vt pro confesso habeatur sola contumacia non sufficit. in §. postquam. nu. 36
- Statuti ex forma si contumax pro confesso haberi debeat, si antequam super dicta contumacia pronuntiatū fuerit, contumax decedat, talis contumacia hæredi non præiudicat. ibi. nu. 46
- Statuto si non exprimeretur q̄ quis ipso iure p̄nā incurreret, nec p̄ sententiā, tūc semper sententiā intelligi debet, in §. aggredior. nu. 124
- Statuto vel lege se fundans ipsius legis vel statuti verbis inherere debet, in §. diligenter. n. 113

Statuta

I N D E X.

T

- Statuta in odiosis & p̄nalibus ad casum fictum nunquam extenduntur, in §. quoniam. num. 23
- Statuta loci possunt semper produci, & cur, in §. sequens questio. num. 47
- Statuta laicorum sunt seruāda in foro spiritali si continēt naturalem æquitatē. in §. vltima. num. 29
- Statuta ciuilitè intelligenda & interpretanda, & non iudaice, ibi. nu. 35
- Statuta nō patrocinantur bānitatis qui extra protectionē cōmunis sunt, in §. aggredior. num. 56
- Statutorum beneficia nō dātur bannitis. ibi. nu. 57
- Statutis duobus stantibus, qd̄ illorum dicatur specialibus. ibi. num. 66.
- Stipulari alteri possibile cum iuramento, in §. secunda questio. num. 61
- Substantia deficit vbi nō est ordo. ibi. nu. 77
- Supellectilis appellatione an veniant arma, in §. pro complemento. nu. 43
- Supplicare an & in quibus sit licitum vbi appellare nō licet. in §. opportune. nu. 68
- Suspectus est qui se ingerit. in §. diligenter. nu. 151
- Abellio de cōsensu partiū sine iudicis p̄sentia nō p̄t dictatestū recipere nec iuramētū sine commissione, in §. postquā. nu. 18
- Taciturnitas an iudicium faciat ad torturam, in §. diligenter. num. 137. & in §. expedita. u me. 93
- Taciturnitas ad alium obligandū non habetur pro cōsensu. in §. aggredior. nu. 62
- Taciturnitas inducit cōsensum vbi tractatur de fauore reipublicæ. ibidem.
- Talis quisque nō dicitur, donec pro tali declaratus est. in §. postquam. nu. 38. & in §. diligenter. nu. 171
- Talis esse aliud est, & aliud haberi pro tali, in §. quoniam. mero 21
- Tarditas accusandi facit iudiciū pro reo, in §. diligenter. numero 201
- Tempus omne cōtinuū est, vbi de odio finiēdo agitur. in §. constante. nu. 88
- Tēpus ad appellādum hoc operatur quod ipsa appellatio. in §. expedita. nu. 18
- Tēpus datum ad inquirendum de delicto currit nō a die sciētix sed a die commissi delicti. in §. constante. nu. 85

f 4 Testator

I N D E X.

- Testator in testamento mādās vsurarū restitutionē, an præsūmēdus vsurarius, in §. restat. nume. 5
- Testator si legat centū p puel- la maritanda, si illa sit marita- ta tempore testamenti. tamē legatum consequi debet, in §. secunda qō. num. 53
- Testator si instituit Titū & sub- stituit sibi Caiū & eius filios intelligitur solū de filiis na- tis & non de nascituris. in §. aggredior. nu. 49
- Testamētū excōmunicati post absolutiōē reconualescit. in §. secunda qō. nu. 49
- Testamētum manifesti vsurariū factum non p̄stita satisfactio- ne, licet sit nullū, tamen reco- ualescit, si ex post p̄stat cau- tionem. ibi. nu. 50
- Testimoniū īpueris an faciat indicium ad torturā. in §. dili- genter. nu. 80
- Testimonium laici cōtra cleri- cū an faciat indicium ad tor- turam. ibi. nu. 132. & an ad- mittatur ad probādum famā contra laicum. ibi. nu. 134
- Testimonium quæstionē inde- bite passi an faciat indicium ad torturam contra alium. ibid. nume. 135
- Testis pauper quādo admittatur & fidem faciat. in principio. nume. 9
- Testis frater religiosus nūquid admittatur in causa fratris. ibi. nume. 11
- Testis dicens casualiter se homi- cidam an puniatur, in §. con- stante, nu. 49
- Testis vnicus ī criminalibus an faciat indicium ad torturam, & quando, Et quid si sint indi- cia. in §. diligenter. num. 1. 5. 6. & num. 71. & 132
- Testis non reddens rationem dicti sui, nō eneruat dictum alterius reddentis rationem. ibi. nu. 4
- Testis vnus deponens sine causa an faciat semiplenā p̄batio- nem. ibi. nu. 32
- Et quid de variante an præbeat causam sententiæ. ibid. nu- me. 75
- Testis vnicus in facto proprio plene probat. ibid. nume- ro. 131
- Testis an & quando mulier esse possit. ibi. nu. 140
- Testis qui nō debet examinari an faciat indicium ad torturā. ibi. nu. 141. & 144
- Testis intra terminū nō exami- natus, an præbeat aliquod in- dicitum. ibid. nu. 142
- Testis examinatus sine iuramē- to vel non legitime, an faciat præsumptionem. ib. nu. 143. 144. & 148. & in §. secunda quæstio. nu. 78

Testis

I N D E X

- Testis periurus nō probat, in §. restat. nu. 15
- Testis dictū de auditu facit indi- cium ad torturam cōtra assas- sinum, in §. examinanda. nu- mero 28
- Testis dictū de auditu facit qua- lem qualem p̄sumptionem. ibid. nume. 29
- Testis inique testificās qualiter puniēdus. in §. supest. n. 15.
- Testis inimici de facto recepti, licet supueniat reconciliatio non recōualescit testimoniū. in §. diligenter. nu. 189
- Testis variiter examinati depo- sitio, an suscipiatur, & quæ in §. quoniam. nu. 7
- Testis excommunicati vel infā- mis examinatio an retardan- da. in §. vltima quæstio. nu- me. 18
- Testi domestico & familiari cre- ditur, si est bonus vir. in princi- pio. nume. 10
- Testes deponentes de mandato an sint idonei. in §. diligenter. numero 38
- Testes facientes indicium ad tor- turā, an debeant reddere ra- tionem dicti sui, etiam nō in- terrogati. ibi. nu. 31
- Testes singulares deponētes de duabus cōfessionibus, un⁹ de vna alius de alia nō probat. in §. diligenter. nu. 10
- Testes plures singulares an ve- ram p̄bationem faciant. ibi. dem. nume. 14. & 17
- Testes mille singulares tantum probant quantum vnus. ibi. numero 15
- Testes duo singulares sup eodē facto, an coniungantur ad fa- ciēdum indicium quæstionis. ibi. nume. 149
- Testes an possint recipi lite nō contestata, & parte nō citata ibidē. nume. 158
- Testes quando nō cognoscunt delinquētem nomine, nec eū de quo ponunt, debet p̄sona eius ipsis ostendi, vt cogno- scāt an sit ille nec ne. in prin- cipio. nume. 18
- Testes in mortis articulo exami- nate per notariū nō commis- sum, faciunt præsumptionē. in §. constante. nu. 9
- Testes examinati extra iudiciū per syndicum super inq̄stio- ne ipsum excusant, ibidē nu- me. 99
- Testes ī causa criminali debent examinari a iudice, non ab alio in §. nunc videndum. nu- me. 30.
- Testes non integri regulariter non admittuntur vbi tracta- tur de condemnando, secus vbi tractatur de inquirendo vel torquendo, quia tunc ad- mittuntur, in §. diligenter. n. 3. ante fin.

Testes

I N D E X.

Testes duo sup remotis a maleficio an requiratur ad faciendum indicium ad torturam. ibi. nume. 7

Testes quando deponunt de veritate facti, licet oī exceptione maiores esse debeant, tamen quando requiruntur duo testes ad probandum indicium remotum de maleficio, nō requiruntur q̄ sint testes omni exceptione maiores. ibi. nu. 8

Testes sine iuramento nec etiā in civilibus non admittuntur ibi. nu. 63. Et quid in teste affidato. ibi. nu. 64

Testes qui non admittantur sine tortura. ibi. nu. 83

Testes inhabiles qualiter admittantur. ibi. nu. 84.

Testes inordinate recepti nō p̄bāt, etiā si sint recepti a Cardinalibus, ibi. nu. 147. & in §. secunda q̄. nu. 76

Testes in causis criminalibus an cogendi testificari. ibidem. numero 182

Testes an, & quando, & in quibus casibus torqueri possunt, in §. expedita. nu. 48

Testes si dicunt quod viderunt duos simul rixantes, in illa rixa vnus ipsorum, statim dimissa rixa, reperitur vulneratus, ex hoc resultat indicium indubitatum, ex quo poterit deueniri ad condemnationē, in §. quoniam. nu. 30

Testes domestici & minus idonei ad innocentiam probandam admittuntur. in §. opportune numero 15

Testes publicaris attestacionibus & post conclusionem in causa possunt produci in causa criminali. in §. sequens q̄. nu. 2. & 8

Testes in causa hæresis non obstante processu publicatione produci possunt, ibi. nume. 4

Testes ad reuocandum testamentum tot requiruntur quot ad probandum, in §. restat, nu. 7

Idem in instrumento, ibidem. nume. 9

Testes primo deponentes postea iurantes, an probent, in §. secunda questio. nu. 4

Testibus duobus in specie deponentibus potius est credendum, quā pluribus in genere. in §. diligenter, nume 199

Testium numerus in causis civilibus supplet, quod deficit in fide, secus in criminalibus, in §. expedita. nu. 82

Testibus post depositionem sollemnem dicentibus se falsum tulisse testimonium, an credendum, §. restat. nume. 3

In testibus minori parti discordantibus, pars benignior preualet. in §. diligenter. numer.

I N D E X.

191. & in §. occurrunt. numero 6

Tormetorum formidine aliqd faciens an sibi præiudicet. in §. expedita. nu. 3

Torquendus nemo, nisi in subsidium probationum, in §. nunc videndum. nume. 23

Torquendi metus torturæ equi paratur. in §. expedita. n. 2

Torquere plus est, quā in priuato carcere retinere, in §. expedita. nu. 87

Torqueri aliquis non potest nō præcedentibus indicibus, a iudice habente largum & generale arbitrium in criminalibus. in §. constante. nu. 27

Torqueri aliquem perens iurare tenerur de probationum defectu, in §. nunc videndum. num. 25

Torqueri an possit reus minor 25. an. & quō. ibi. n. 31

Torqueri nō debet mulier prægnans. ibi. nu. 47

Torqueri an possint decuriones & in dignitate constituti. in §. expedita. n. 27. Et quid finito officio. ibi. nu. 28

Torqueri an possint doctores ibidem. nu. 29. & 37

Torqueri an possint de iure milites. ibi. nu. 36. & num. 43

Torqueri non pōt minores 14. annis. ibi. nu. 38

Torqueri non debent maiores magistratus durante officio. ibi. nu. 39

Torqueri non possunt clerici in sacris constituti, dummodo nō sint infames. ibi. nu. 40

Torqueri nō debent senes decrepiti. ibi. nu. 41

Torqueri non debet utilis reipublicæ, licet cōtra se habeat indicia. ibi. nume. 42

Torqueri omnes possunt in crimine læsæ maiestatis, aliquo priuilegio non obstante. ibi. dem. nume. 45

Torqueri in quibus causis quis possit, ibi. nu. 47

Torqueri an, & quando, & in quibus casibus possunt testes. ibi. nume. 48

Torqueri an in causa pecuniaria quis possit. ibi. nu. 58

Torqueri possunt mercatores cessantes & fugitiui, vt iudicet pecunias ipsis datas ad mercandum, quas dicunt perdidisse, ibi. nu. 62

Torqueri an possit vltim⁹ reus qui tribus vicibus fuit confessus delictum in tortura, postea semper ductus ad banchum iuris, negauit. in §. quoniam. nu. 5

Tortura an possit dari in secretis tractatibus & consiliis propter probationis difficultatē, in principio. nu. 16

Tortura an dari possit indicibus non

I N D E X.

- nō pcedētibz in crimine læ
sæ maiest. in §. cōstante. nu. 2
- Tortura an possit itelligi sine iu
dicis pronuntiatione, in §.
nunc videndum. nu. 2
- Tortura data impossibile est p
bare confessionem sponta
neam, in §.expedita. nu. 4
- Tortura qūo probetur, i §. expe
dita, nu. 14. 15. & 16
- Tortura potest inferri reis etiā
die feriata in honorem Dei,
ibi. nu. 83
- Tortura cum moderamine infli
genda. ibi. nu. 85
- Tortura leuis non dicitur tortu
ra. in §. quoniam. nu. 3. & in §.
& quia. nu. 8
- Tortura an sit grauior pēna quā
mēbri mutilatio. in §. expedi
ta. nu. 59
- Tortura vt repeti possit, secūda
indicia debent esse diuersa a
primis. in §. quoniam. nu. 9
- Torturæ metus & tortura equi
parantur, in §. secunda quæ
stio. num. 31
- Torturam a quo debeat icipere
iudex, quādo plures sunt tor
quendi. in §. expedita. nu. 49
50. 51. 52. & 54
- Torturam reus an possit sponte.
subire iudice non decernēte.
ibi. nume. 55
- Torturā indebite passus qua pē
na puniendus, si iudicē occi
derit. in §. diligenter. nume.
- ro 58
- Tortus non confessus an & quā
do debeat relaxari, & absol
ui, in §. quoniam. nu. 49
- Tortus semel an debeat iterū
torqueri. ibi. nu. 2
- Trāfactio euidenter calumniosa
ex parte actōris vel rei nō va
let, in §. opportune, n. 87
- Transitus per ciuitatē etiam cū
refectioe nō includitur sub
habitatione. in §. aggredior.
num. 42
- Treuga percussa an admittat of
fensionem ex iusta causa. in
§.aggredior. nu. 87
- Turpitudinē suam allegare quā
do liceat, in §. sequens quæ
stio. nume. 41

V

- V**acillatio an sit per se
sufficiens indicium ad
torturam. in §. diligen
ter. nume. 74. & num.
98. & in §. quoniam. num.
4. & nu. 27
- Varietas operatur qa iudex nul
lo modo potest pcedere ad
sentētiā ferēdam p ea par
te p qua testis variās primo
testificatus est, in §. diligen
ter, nume. 75
- Vehementia sunt maximi effē
ctus in §. diligenter. nu. 19. &
20. car. 54. & in §. sequēs quæ
stio.

I N D E X.

- stio. nume. 34
- Venditio motu facta an possit
reuocari per titu. de aliena.
iudi. mutan. cau. fa. §. expedi
ta. nume. 9
- Veniam petens an delictū fate
ri uideatur. in §. diligenter.
nume. 180
- Veniam petere nō tenetur filius
vel libertus quando implorā
officium iudicis contra partē
vel dominum, in §. oportune,
nume. 73
- Verbera nō dantur ad mensurā
& nemo in defensione modū
tenere potest, in §. quoniam.
nume. 83
- Verbū (pertinere) qualiter stet,
& quid comprehendat. in §. cō
stante nu. 78
- Verbum (debet) appositū in le
ge necessitatem importat, in
§. nunc videndum, nu. 8
- Verbum (habetur) est nota im
proprietas, in §. qm nu. 22
- Verba in statutis capiuntur pro
prie, in §. oportune. nu. 49
- Verba quæ verificantur tam in
ciuili quā in criminali, de qua
morte in dubio, sunt intelli
gēda. ibi. nu. 48
- Verba in potiori significatu
intelligenda, in §. diligenter.
nume. 122
- Verba futuri temporis qualiter
interpretāda. in §. aggredior.
nume. 116
- Verisimile maius tollit minus.
in §. diligenter. n. 195
- Verisimile quod non est, est quo
dam falsitatis imo in §. expe
dita. nume. 25
- Veritas quando aliter haberi
nō potest receditur a regulis
iuris. vt cōmunis. vt patet in
plurib⁹ casibus positus in §. di
ligēter. nu. 80. cū pluribus nu
me. ibi. sequēti. & ibidem. nu
mero 124
- Veritas q aliter haberi nō pos
sit cui incumbat. onus probā
di. in casibus in quibus admit
tuntur testes inhabiles, in
§. diligenter. numero 84. in
fine
- Veritas quādo aliter haberi. nō
potest admittitur vxor cōtra
maritum. in §. diligenter. nu
mero 125
- Veritas est quærēda, & inuenta
attendenda, in §. secunda quæ
stio. nu. 15
- Veritas in delictis inspicitur.
ibi. nu. 16
- Veritas est probatio probata &
est notoria. ibi. nu. 17
- Veritas omnia vincit, ibidem.
numero 19
- Veritas quomodo inueniā nō
refert, dum modo inueniatur
ibi. nume. 21
- Veritas eius quod multipliciter
exponitur. ignoratur. ibi. nu.
nume. 58

Veritati

I N D E X.

- Veritari omnia cedunt, ibidem nume. 18
- Veritatem curare debemus, potius quam de apicibus iuris disputare, ibi. nu. 20
- Via differt a strata, & ideo si statutum punit delictum commissum in strata, & inquisitio dicit delictum esse commissum via, inquisitus non debet puniri, in §. quoniam, nu. 53. & in §. & quia. nu. 13
- Via benignior. in dubijs & obiculis, maxime in criminalibus sequenda, in §. secunda quaestio nu. 67
- Vicini an possint capi et torqueri pro furto inueniendo, in §. diligenter. nu. 97
- Victor cōfitemens de iniustitia sententiae locum reuocationis iudici praebet, in §. oportune, nume. 24
- Victus victori cōdemnatur in expensis, nō obitate qd̄ habuerit iustam causam litigandi, quādo statutum est in loco q̄ victus victori cōdemnatur in expensis. in §. oportune. numero 43
- Victus victori cōdemnatur in expensis in causis criminalibus in §. superest. nu. 1
- Vim vi repellere licet cum moderamine inculpatae tutelae. in §. quoniam. nu. 63
- Violenta ex praesumptione nemo cōdemnatur criminaliter maxime ad mortem. in §. quoniam. nu. 32
- Violenta per lapsum longi temporis praesumitur cōuersa in consensum. in §. diligēter. numero 202
- Viri literate propter publicam vtilitatē ecclesiae vniuersalis ad pluralitatem beneficiorū sunt admittēdi, in §. aggredior. nume. 68
- Vltima derogāt prioribus in vltimis voluntatibus & in statutis. in §. q̄ritur. nume. 3. & 4.
- Vngues non dicuntur arma, & ideo percutiens aliquē vnguibz nō punitur poena statuti punientis aliquem vulneratē cum armis. in §. pro complemento. nu. 15
- Vsus promptum reddit artificium, in principio. nu. 2
- Vtilis reipublicae non debet torqueri. in §. expedita. nu. 42
- Vtilitas publica plura operatur. in §. aggredior. num. 61. cum pluribus sequenti.
- Vtilitas publica praefertur voluntati Papae. ibidem nume. 67. & 71
- Vtilitas publica dicitur iusta causa. ibi, nu. 74
- Vulneras an teneatur de occiso si vulneratus medicum habere voluerit. in §. & q̄a nu. 18
- Et quid si medicum habueris imperitum

I N D E X.

- imperitum vel noxia comederit. ibi. nu. 19
- Vulnerans aliquē & postmodū occidēs, an teneatur de vulnere & de homicidio. ibi. numero 37
- Vulnerans mortaliter non potest statim puniri de occiso. ibi. nume. 28
- Vulneratus dicēs se mori ex medici culpa, an iuuet vulneratē in §. restat. nu. 4. & in §. quia. nume. 24
- Vulneratus mortaliter an habēdus pro mortuo. in §. & quia nume. 27
- Vulnerat⁹ ex interuallo moriēs an p̄sumat in dubio mortuus ex dicto vulnere. ibidem numero 16
- Vulneratum non esse mortuum ex vulnere difficile est probare. ibi. nu. 17
- Vulnus quid sit. in §. & quia. numero 1
- Vulneris appellatione an veniantumor, & liuor. in §. & quia nume. 2
- Vulnera non dantur ad mensuram. in §. quoniam. nu. 83
- Vulnusculum habet in se delictum. in §. & quia. nu. 3
- Vulnusculū an inciudatur sub statuto de vulneribus. in §. & quia. nu. 4. & 5
- Vxor quo casu admittatur in testem contra maritum. in §. diligenter. nu. 105
- Vxor si fuit percussa à marito. quia nolebat cōsentire contractui fidendo, si postea cōsētit, & dicit se sponte facere tamē dicitur fecisse p̄ metū in §. expedita. nume. 20

F I N I S.

PRACTICA CAUSARVM
CRIMINALIVM

EXCELLENTISSIMI I. V. D.

DOMI. HIPPOLYTI DE

Marsiliis Bononiensis, quæ

Auerolda nuncupatur.

S V M M A R I V M.

1

*P*RACTICA est utilissima, & est
verum magistra.

2

*U*sus promptum reddit artificium.

*E*xperientia cuilibet artificio præbet in-
crementum.

3

*I*nterpretatio vera à practica sumitur,
nec est ab ea recedendum.

4

*E*xperientia artis est mater, quam co-
gnitio sequitur veritatis.

*E*xperientia est maxima rerum inuentrix.

5

*D*elictum debet iudici innotescere antequam ad ulteriora
progradiatur. 6. & 19.

6

*S*tatutum deferens iuramentum damnatum passo, intelligitur
probato prius damno illato.

7

*F*urtum ex coniecturis probato.

*P*ræsumptiones ex coniecturis elicite an dicantur manifestæ.

8

*C*redendum est bono viro.

*A*ssertioni magni viri creditur.

9

*T*estis pauper quando admittatur & fidem faciat.

10

*T*esti domestico, & familiari creditur, si est bonus vir.

11

*F*rater religiosus tanquam bonus vir in testem admittitur in
causa fratris.

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

- 12 Bonus vir admittitur cum iuramento ad probandum contra presumptionem iuris & de iure.
Bono viro credens excusatur.
- 13 Probatio per coniecturas, in quibus admittatur.
- 14 Probatio ex coniecturis facta dicitur evidens.
- 15 Probationis appellatione, an & quando contineatur coniecturalis probatio.
- 16 Tortura an possit dari in secretis tractatibus, & consilijs propter probationis difficultatem.
- 17 Iudici ante oia an necesse sit, quod sibi constet de delinquente, & de offenso.
Homicidium fuisse perpetratum, an sufficiat allegare sine occisi nomine, & idem de furto.
- 18 Delinquens incognitus qualiter ostendi debeat testibus.
- 19 Maleficii denuntiatio etiam per ministralem loci facta nullam facit probationem vel indicium, nisi in leuibus delictis.
- 20 Denuntiatio criminis cum fama facit indicium ad torturam.
- 21 Denuntiatio de per se est sufficiens ad inquirendum.
- 22 Denuntiatio facta per saltuarium sine iuramento an valeat, & aliquid operetur, remissiuè.

PRINCIPIVM.

SI superioribus annis in operibus, & lecturis meis, maxime in lectura mea super tit. ff. de quaestio. & in lectura. ff. ad leg. Corneliam de sica. & in rep. mea. l. fi. C. de proba. & in alijs operibus meis, & in singularibus quoque meis plura dixerim circa materiam causarum criminalium, vt in dictis operibus meis dignoscitur. Attamen vt materiam ipsam omnib. reddam pinguiorem, & diem Lectoribus lac in potum Statuti ultra omnia praedicta ad perpetuam scholarium, & ve-

PRINCIPIVM. 2

& versantium in palatijs vtilitatem, & practicam causarum criminalium, vna cum theorica tradere, & illam, quantum in me erit, docere, sequendo dictum Imperatoris in auth. vt diuinæ iuss. subscript. habe. in prin. versic. Ideo namque. & Papæ in c. frequens. in prin. versic. & propterea. de resti. (pol. in 6. vbi dicunt: voluntarios labores appetimus, vt quietem nobis, & alijs præparemus. † Practica enim magnam affert vtilitatem, cum videatur rerum magistra: vt in c. quam sit. in prin. de elect. in 6. & in c. cupientes. in prin. eo. tit. & in c. statutum. in prin. de rescript. eod. lib. † Et usus promptum reddit artificium, & cuilibet artificio præbet experientia incrementum, vt in l. legatis. §. ornatricibus. ff. de leg. 3. & in c. fraternitatis. de frigi. & malefici. & in l. milites la. 2. & ibi gl. in ver. exercitio. C. de re mili. lib. 12. & voluit gl. in d. c. quam sit. † Et vera interpretatio à practica sumitur, secundum Bal. in c. 1. in prin. de feu. sine culpa non amittitur. que refert & sequitur d. Phil. Deci. in cons. suo. 11. inci. quoniam & c. in 5. col. in fi. ver. ad hoc fundamentum. vbi etiam dicit, quod hac actione à practica non est recedendum. allegat Bal. in l. illud. per illam text. ff. de excusa tuto. pro quo facit carmen illud vulgatum. Ediscas usum quauis preceperis artem. Et facit quod dixit Bal. in consil. suo. 302. inci. proponitur & c. in 2. col. 3. vol. & in c. contingit. in 2. col. de dolo & coruma. vbi dicit quod experientia facit artem. Et ibi subdit, quod multa experimeta cognitio veritatis insequitur. Quod etiam dixit Spe. in tit. de lib. concep. in prin. vbi allegat et Aristotelem in prin. Metaphisices dicentem, quod experientia facit artem. & dicit quod Usus & ars docuit, quod sapit omnis homo. de quo latius ibi per Spe. vbi et dicit, quod experientia est multum necessaria ad regimen iuris & iustitiæ. Vnde Imperator in auth. de appel. & intra quod tempus. in prin. dicit ex rerum experientia inuenimus. Pro quibus facit in arg. tex. in c. vt constitueretur. i. vers. expertus credo. ibi. Cogunt. n. multas inuenire medicinas multorum experimeta morborum. §. 9. dis. Et facit et tex. in l. legauit. i. vers. quotidiana. n. sunt. ff. de lib.

PRACT. HYPOL. DE MARS.

leg. & rex. in l. iusto. in prin. in ver. ibi enim propter as-
 fiduā, & quotidianam. & c. ff. de vsuc. & l. certi cōdictio.
 in §. si nummos. ver. cū quotidie. ff. si cert. pet. & l. palā.
 in §. si qua cauponā. ver. vt multę assolēt & c. ff. de ritu
 nupt. Attento q̄ parū prodesset habere theoreticā ipsa-
 rū causarū criminaliū sine practica, maxime tyronibus
 qui cupiūt se exercere in officiis. Idcirco practica ip-
 sam conabor quā breuius, & clarius potero tradere &
 explicare, ponēdo ēt aliquas quæstiones circa materiā
 ipsarū multū vtilēs quotidianas, & necessarias, non ta-
 ctas, nec examinatas ab aliquo docente antiquo, nec
 moderno, vsque ad hęc tpa. Practicā ergo istā gratiose
 suscipite, curiose plegite, & fructuose memoriæ cōmen-
 date, ut digni efficiamini respublicas diuersorū princi-
 pū, & locorū vestro patrocinio gubernare, vt inqt Im-
 perator in proemio institutionū. in fi. & in l. aduocati.
 C. de aduocatis diuersorū iudi. Præmissa igitur inuoca-
 tione omnipotentis Dei, & gloriosissime virginis Mariæ,
 ac totius celestis curiæ, deuenio breuiter ad rē ipsam.

SCITOTE igitur q̄ qñ commissum est aliqd̄ de-
 lictū cuiuscūq; cōditionis, iudex loci nō pōt procedere
 regulariter ad capturā alicuius psonæ, nec ad inquire-
 dum, nec aliqd̄ aliud facere cōtra aliquē, nisi primo, &
 ante oia sibi cōstet tale delictū esse commissum. Et iō
 qñ aliquis venit ad iudicē, & dicit; Dñe iudex apotheca,
 vel domus mea fuit fracta, & bona mea ibi existētia
 fuerūt derobata. Et q̄a habeo suspicionē in tali, puta in
 Titio, Iō peto & requiro, vt eū capi faciatis, & cōtra eū
 procedatis iuris remedijs oportunis. Tūc iudex regula-
 riter nō pōt procedere ad capturā alicuius, nisi primo
 mittat iudice maleficiorū, militē vel notariū ad locū
 cōmissi delicti, vt videat ostiū fractū, vel parietē, vel si-
 milia, & referat ipsi potestati, vel iudici q̄ inuenit, vel
 reperit. Similiter si factum fuit homicidiū, iudex ante-
 quā contra aliquē procedat, debet mittere eodē modo
 ad locū, vbi est cadauer illius mortui, & debent scribi
 vulnera quot & qualia hēt, & postea ipse notarius, vel
 miles

PRINCIPIVM.

miles dēt facere relationem in scriptis in libro Malefi-
 ciorū de his, q̄ vidit, & reperit, quę relatio cōmuniter
 per totā Italiā dicitur, seu appellatur, Visum & reper-
 tū fuit & c. q̄a semper illa relatio sic incipit, Visum & re-
 pertū fuit p me ser Ioan. notariū Maleficiorū domini
 Potestatis Bononiæ cadauer Titii de tali domo, vel ca-
 sata, habēs tria vulnera, videlicet, Vnū in capite, aliud
 in tergo, aliud in crure. Et istud qđ ante oia debeat cō-
 stare iudici de delicto, alias † nō possit cōtra aliquem
 5 procedere, probat rex. not. in l. i. §. itē illud. ff. ad Sylla-
 nia. & ibi Bart. hoc videtur sentire, & voluit Tācre. de
 Corneto in Cōpēdiosa sua in ti. de citatio. & dilatio.
 & in tit. de qō. circa pbationes. in 15. q. & Bar. & Lud.
 Ro. in l. si. in 1. col. ff. de qō. & Bar. in l. i. ff. de test. milit.
 sentit hoc. & hoc ēt pbat rex. in l. i. C. vbi cause fisca
 & facit l. si qramus. ff. de test. & in l. si qs ne qō. & q̄ ibi
 late dixi. ff. de qō. Et idē voluit Ang. de Are. i tract. suo
 Maleficiorū. in verbo, fama publica. in 18. char. in uers.
 duodecimo tu iudex & c. ubi inter cætera dicit, q̄ si di-
 cit esse cōmissum furtū, vel aliud maleficiū, iudex dēt
 mittere ad locū ad uidendū, ut supra dixi. & subdit q̄ si
 aliter fiat iudex, seu potestas tenetur in syndicatu. Et
 hęc partē firmat Gand. in suo tract. maleficiorū sub ru-
 brica de p̄sumptionib. & indiciis dubitatis. in 2. col. in
 uer. itē lex p̄sumit aliquē potius simplicitate, quā mali-
 tia deliquisse, Ibi. Aliud ēt notatu dignū obliuioni nō
 trade. & noluit Bal. in addit. Spec. in tit. de sentētijs. in
 18. co. in fi. ubi dixit, q̄ si qs cōfiteretur se hominē occi-
 disse, & illū post ea proieciſſe in mari, si nō constat de
 corpore mortuo, ille nō poterit occidi, nec puniri de
 homicidio, saltē nisi p̄betur per famā illū fuisse mor-
 tuū, de quo latius dixi in l. i. i prin. in 2. co. ff. de q. Pro
 q̄bus faciūt dicta p Ale. in cōf. 53. inc. uiso themate. in
 2. uol. per totū. & p Ias. in l. error. in 4. col. uer. addē qđ
 uult. nu. 6. & c. C. de iur. & fa. igno. ubi ēt ad p̄dicta all-
 gat Ang. in l. unica. in 2. col. C. de cōfes. & in l. certū. in
 priū. ff. ei. & Bal. in c. at si clerici. in 2. co. extra de iud. Et

PRACT. HYPPOL. DE MARS.

¶ primo ante oīa debeat cōstare iudici delicto, voluit Bald. in l. si qñ. C. unde vi. & Alex. in cōf. 19. inci. circa primū. i. 1. 2. 3. & 4. col. i. 7. vol. Et adeo hoc verbū est
 6 ¶ t̄ stāte statuto, q̄ de damno dato stetur sacramēto dānū passi: tñ nō stabitur eius sac̄o, nisi primo sit p̄batū dānū esse datū. ita no. dicit Bar. i. l. diu⁹ Traianus ver. itē sunt statuta. ff. de test. mil. quē refert et seq̄. d. Phi. Dec. in cōf. 83. inc. in cā accusationis & c. in 2. col. ver. & primo, q̄a cū tale statutū. & vide infra e. n. 19. Sed circa hāc concl. & prædictas doctrinas. videlicet, q̄ añ oīa debet constare iudici delictū esse cōmissū, oriūtur aliquæ dubitationes notabiles, & quotidianæ nō omit tēdæ. Quarū prima hæc est, videlicet, qñ directe, nec p̄ testes nō pōt cōstare delictū eē cōmissū an tali calu ali quo remedio possit succurri dānū passo? Exēplū pōt poni tale, qđ vere cōtigit his pximis diebus in hac no stra ciuitate Bononiæ. Quidā scholaris forēsis reuersus à patria sua portauit certā quātitatē pecuniarū, vt cōi ter faciūt scholares forenses, & dictas pecunias posuit i quadā eius capsā in camera sua, existēte i domo cuius dā viri, cū quo icepit stare ad dozina, & vna die dū iste scholaris esset extra domū, uel ad scholas, uel alibi cū quadā clauē adulterina fuit apta eius camera, & simi liter eius capsā & fuerūt furatæ & asportatæ prædictæ eius pecuniæ. Postea uero fuit clausa capsā, & camera, adeo q̄ nō poterat apparere de uiolētia, nec de aliqua fractura nec de aliquo furto. Ipse autē scholaris una die uolens accipere aliquas pecunias, reperit illas fuisse furto subtractas, & statim de hoc cōquest⁹ est cū sociis, & cū amicis suis, & cū aliis p̄sonis. Qui scholaris acces sit ad prætē, & fecit eius q̄relā, & ab eo periit, vt deberet procedere de tali furto cōtra dñm domus, in qua morabatur, quē habebat suspectū, & cōtra quē erāt non nulla indicia. Qui præ vocari fecit dēt̄m dñm domus, & eum incepit interrogare sup dicto furto, qui dñs do mus primo, & ante oīa dixit, q̄ aliqđ furtū non fuerat factū dicto scholaris, nec mō aliquo cōstabat de tali fur

to,

PRINCIPIVM. 4

to, iō ipse, nec alius debebat vexari, molestari, nec in quietari p̄ dicto asserto furto. Iste autē scholaris nō poterat p̄bare tale furtū fuisse commissum. Querebatur quō hoc casu posset succurri dicto scholaris? In quo ego consultus dixi, q̄ licet nō posset plene, nec directe pro bari dictū furtū fuisse cōmissum, tñ poterat quo ad in quirēdū satis hoc p̄bari ex cōiecturis, & p̄sumptioni bus. Nā t̄ furtū probatur ex cōiecturis, s̄m Bar. in l. si quis ex argētariis. in §. an vero. ff. de edē. argumēto. l. oēs. §. à barbaris. ff. de re. mil. & dicit q̄ ita no. Doc. in l. si creditor. C. de pig. act. Et subdit Bar. in d. §. an vero. q̄ tales p̄sumptiones dicētur manifestæ licet ex cōiecturis p̄ueniāt. arg. ff. de leg. 1. ibi. si nō fuerit euidēs & c. & de manum. test. l. si quis locuplex in si. ibi. vt aptissime curare videatur. Et hāc doctrinā Bar. refert & sequitur Alex. in cōf. l. inc. visis & oportune. in 5. col. in 1. vol. & in d. l. si quis ex argētariis. in §. prætor ait. in vlt. col. ubi et ad hoc allegat Bar. in l. si qñ. C. unde vi. & Spec. in ti. de fur. in si. & in ti. de pig. in §. i. in ver. & not. cum uers. seq̄. & Bar. in l. i. ff. fur. aduer. nau. & Bal. in rub. C. depoli. & in l. i. & in l. certi. C. loca. de quo etiā vide per eundē Alex. in cōf. 146. inc. viso themate. in 6. vol. Sed in dicto casu cōcurrūt plures coniecturæ, qđ dem furtū fuerit factū dicto scholaris vt statim ostēdā: ergo dictū furtū dicitur esse probatū. Quod autē adsint cōiecturæ dicti furri pater. Nā statim q̄ ipse scholaris uidit suas pecunias non adesse, sed exportatas fuisse, de hoc cōquestus est cū sociis, & amicis suis, & hæc affirmabāt dicti socii & ei⁹ amici: ergo hæc est vna cōiectura dicti furri cōmissi, p̄ quā p̄batur ipsum furtū, vt dicit Bar. & alii in locis p̄allegatis. Alia et cōcurrūt cōiectura dicti furri, videlicet, bonitas, & legalitas, & vita honesta in t̄ps p̄teritū dicti scholaris, & ego sequēs cōsiliū d. Ale. quod ipse dat in consi. suo 53. inci. viso themate. in 2. vol. fieri feci capitulū sup bonitate, & legalitate dicti scholaris. & sup illo feci examinare testes, q̄ deposuerūt dictū scholarē fuisse, & esse hoīem p̄bū, & morige

A 4 raturum,

PRACT. HYPPOL. DEMARSIL.

ratum, bonæ conditionis, vitæ & famæ, ac cōscientiæ,
& nō solitum mentiri in aliquo. Ex quibus testibus re-
sultat alia præsumptio & cōiectura p̄stās iustā & iuri-
dicā causam iudici credendi dicto scholari dictas pecu-
8 nias fuisse sibi furto sublatas. Nā clarū ē ī iure, q̄ cre-
dēdū est bono viro: vt glo. not. in l. Titio fund⁹ in ver-
actiōes, ff. de cōdi. & demōstra. q̄ dicit. sing. Bald. ī c. sã
ctorū. de p̄scr. & ī c. cū. cōtingat. de rescri. & Pe. de Anc.
in c. fi. extra de app. & Ang. ī l. i. ff. de eo p̄ quē fact. erit.
& Ioā. de Imo. in conf. suo. 104. & Bal. in l. inditia. C.
de rei vend. in fin. & Ang. in l. in bonæ fidei. ff. de rei
ven. & Alex. in conf. suo 31. inci. visis & accurate. in 4.
col. in 2. volu. & in conf. 190. inci. visis attestarionib⁹
in 3. col. in 7. vol. Et similis ē glo. in c. cupiētes in prin.
in uer. no. itiam. de elect. in 6. Pro quib. gl. uidetur rex.
in c. nobilissimus. 97. dist. & ibi glo. ult. & illum tex. ad
hoc allegauit Innoc. in c. cum in iure. in prin. de offic.
dele. & Ang. in l. quæcunque in fin. ff. de publiciana. &
Ias. in repetit. in l. admonendū in 77. col. de iureiur. Et
idem quod dixit gl. in d. l. Titio fundus. dixit Cy. in l.
1. in 4. q. circa fin. C. de ser. & aqua. & Bar. in l. de pu-
pillo. in §. si q̄s ipsi prætori, in 8. q̄o. in fin. ff. de ope. no.
nun. & Bar. in l. qui fundū. in §. pcurator. ff. de vsucap.
pro empt. & in l. si. eo. tit. quē refert & sequitur Ale. in d.
conf. suo 31. Pro quibus facit optime gl. in l. 1. ff. de ripa-
muni. in vers. qualitatē q̄ dixit, q̄ si quis tenetur satisfi-
dare in aliquo casu ex forma legis, vel statuti, q̄ tñ sta-
tur suæ iuratoriæ cautioni si sit p̄sona bonæ cōditio-
nis, vitæ, & famæ. Et illā gl. p̄ sing. alle. Bal. in c. 2. de iu-
dic. & Barb. in c. corā. & in c. cū R. canonicus. de offi. de
leg. Et facit qd̄ voluit d. Ant. in c. cū olim de dolo, & cō-
ru. ī prin. vbi dicit, q̄ assertioni magni viri creditur, &
sic qualis qualis fides ei adhibet sine iuramēto. ad qd̄
alle. dēt̄m c. nobilissimus. Et facit qd̄ voluit Io. And. in
addit. Spe. in ti. de locato. ī rub. vbi dixit, q̄ si Castella-
n⁹ alicuius arcis habuit cām se absentādī, & arcē cōmi-
sit bono viro custodiēdā, si ille postea se rebellauit dño

Arcis,

PRINCIPIVM.

Arcis, uel cōtra eū fecit tractatū, q̄ ipse Castellanus nō
tenetur, sed est excusatus, quia credidit bono viro. Et
facit quod voluit do. Anto. in c. cum oporteat. de accu-
sa. quē refert & sequitur Ang. in l. ea quidē. in 33. col.
C. de accusa. vbi dixit, q̄ creditur testi cōiuncto in
causa cōiuncti, q̄ ipse testis est bonæ conditionis,
vitæ, & famæ. Et facit dictū do. Alex. in l. 1. in 2. col.
ver. Adde et q̄ non pōt imputari. ff. de eo p̄ quē fac-
erit. vbi dixit q̄ dictū boni viri causa tit. putatū ap-
tū ad p̄scribendū. Et facit et, nā bono viro creditur, si ē
9 examinatus ī testē, licet sit pauper, † fm Ang. de Ale.
ī tract. malef. ī verbo, & ad quærelā. col. ix. ver. decimo
octauo quæro & c. licet alias testis pauper repellatur,
vt habetur in l. iiii. in prin. ff. de testi. & in §. si vero ab-
sunt in auth. de hæredi. & fal. de quo articulo an. & q̄n
testis pauper admittatur in testē. vide et do. Franc. de
are. in conf. 13. incip. viso diligenter. in x. col. ver. ex p̄-
dictis & c. & do. Alex. ī cōsi. suo. 93. inci. repetitus. in 2.
co. in 6. vol. & ī cōsi. cxxxi. incip. p̄spectis in 6. vol. & ibi
in cōsi. 237. inci. p̄spectis ī i. col. & in cōsi. 136. inci. visis. ī
2. colū in vii. vol. & in cōsi. 65. incip. habita super cōtē-
tis & c. in vltimis verbis. in. i. vol. & in cōsi. ccxxxviii.
īcip. viso processu. in 2. col. & d. Philip. Deci. in cōsi.
cv. incip. & p̄ tenui facultate. col. 3. in si. vers. accedit
q̄ iste testis ē pauper. & in cōsi. 163. inci. in cā matrimo-
niali. col. 3. in prin. ver. sed ad ista et r̄ndetur. & in cōsi.
cccx. incip. visis & c. in vlti. col. ver. & maxime p̄dicta vi-
dētur p̄cedere. & Ias. in auth. præterea in vlti. col.
C. vñ uir & uxor. & in l. fideiussor. in. i. col. ff. qui satisfi-
cog ad quæ vide et glo. nota. in l. 2. in vers. si inopia. C.
de tuto. vel curato. qui nō satisfi. Facit et, nā creditur
† testi domestico & familiari, si ē bonus vir, fm Inno.
do. Ang. & Io. de Imo. in c. ī literis de test. Bal. & Sal. in
l. 4. C. de test. licet regulariter talib. testib. familiarib.
& domesticis nō credatur: vt habetur in c. repellatur.
extra de accusa. & in l. penul. ff. de testib. & voluit Spe. ī
tit. de teste. §. i. ver. itē q̄ ē familiaris & c. Et dixit Io. de
Imo.

21 Imo. in c. cum R. Canonici. de offic. deleg. ¶ q̄ fra-
 ter religiosus tanquā bonus vir admittitur in testē in
 causa fratris, licet alias frater non admittatur pro fra-
 tre, vt in l. parētes. C. de testib. & voluit Specu. in d. ti-
 tu. de testib. in d. §. 1. verſ. item q̄ est frater. Et dixit
 Bal. in addi. Spe. in tit. de homi. in verbo, an mortuus
 &c. q̄ statur dētō vnus folius medici, an vtilnus sic lera-
 le, si talis medic⁹ est hō bonæ cōditionis, vitę, & famę,
 licet alias requirantur duo medici, vt late dixi post Bar.
 in l. si. in fi. ff. ad legē Cor. de fca. Et facit dictū domi.
 Ant. in c. vidua. de regula. in fi. vbi dixit q̄ bonus vir
 admittitur cum iuramēto ad probandum contra præ-
 sumptionē iuris & de iure, licet alias cōtra talē p̄sum-
 ptionē ¶ nō admittatur probatio in contrariū, nisi p̄
 12 cōfessionē partis: vt in authen. sed iā neceſſe. C. de do-
 na. ante nup. & voluit gl. in auth. de æqualitate dotis.
 in §. aliud. in ver. scribat. & Azo in summa. in tit. de do-
 na. ante nup. & gl. in l. in cōtractibus. i. prin. in ver. nul-
 lo mō. C. de nō nu. pec. & ibi Bal. in 4. q̄o. & Salyc. in l.
 2. C. de dolo. Et facit q̄d voluit Pet. de Anc. in c. si. ex-
 tra q̄d metus cau. vbi dixit, q̄ excusatur credēs bono,
 seu fide digno viro. alle. ad hoc Cy. in l. 4. de ser. fugi. &
 idē dixit Bal. in c. cū cōtingat. de rescrip. & in c. sancto-
 rū. de p̄scrip. Et facit no. verbū Ang. in l. in bonæ fidei.
 ff. de rei vēdi. vbi dicit q̄ ipse alias iuuit quēdā Pote-
 statē à p̄na tpe syndicatus. Nā ille Potestas dū erat in
 officio, habebat quēdā hoīem captū, q̄ erat bonę cōdi-
 tionis, vitę, & famę, & ipse p̄misit illū ire p̄ palatiū, ha-
 bita tñ prius fide ab ipso, q̄ nō recederet de palatio si-
 ne sui licētia: tñ postea aufugit illicētiatus. dubitabat
 an Potestas teneretur creditori suo satisfacere. & dicit
 ibi Ang. q̄ nō, q̄a est excusatus, q̄a credidit bono viro
 p̄ gl. in d. l. Titio fundus. cū si. ff. de cōditio. & demōstra-
 tio. & idē dixit Oldra. i. conf. 92. inc. Rex habebat &c.
 quē refert & seq̄tur d. Fely. in c. Petrus in 1. col. de ho-
 mic. Pro q̄bus ēt faciūt dicta p̄ dom. Fely. in c. sup̄ his.
 in vlt. col. de accusa. & p̄ Ias. in l. 1. in 3. colum. ff. de eo

per

per quē factū erit in verſi. secūdo limita. Et possent ad-
 duci plures & plures alix doctrinæ, quas simul reduxi
 in repetitione mea. l. fina. C. de p̄ba. in 2. & 3. char. vbi
 adduxi forte centū iura, & doctrinas ad propositū di-
 ctæ glos. quas breuitatis causa nō refero. Et ex p̄dictis
 in casu dicti scholaris dixi, quod ex dictis præsumptio-
 nib. & cōiecturis erat p̄batū furtū fuisse commissū. Et
 tāto magis per dictas coniecturas potest dici probatū
 esse dictum furtū, quia ī tali probatione nō tractatur
 de præiudicio alicuius: quia non sit probatū furtū esse
 cōmissum necnē in genere, & nō specialiter per aliquē
 hoc nō facit alicui præiudiciū, vt de se patet. Cōcut re-
 bat etiam alia rātio in casu dicti scholaris, q̄d probatū
 esset dictū furtum fuisse commissum, & p̄petratū. Nā
 furta cōmuniter clam & occulte cōmittūtur, vt omni-
 bus notū est. Sed vbi tractatur de p̄bādo clandestina,
 & occulta, & illa quæ sunt difficilis p̄bationis, vt ēstur
 13 tum: admittitur probatio per coniecturas: vt habetur
 in capit. præterea. de testibus. & voluit Bart. in l. in illa
 stipulatione, si calendis in finalib. verbis. ff. de verbo.
 oblig. & in l. de pupilio. in §. si qs ipsi p̄tori. in 8. quæst.
 ff. de ope. no. nūtia. & ī d. l. si qs ex argētariis. §. an. vero.
 ff. de edēdi. & Fede. de Senis ī cōs. suo. i. 19. inci. nulli du-
 bum. vbi plura iura ad hoc allegat. & Iason. late in l. cū
 ea. in 2. col. C. de transact. & Alex. in cons. 146. incip. vi-
 so themate in 6. volumi. & ibi in consi. 189. incipi. in
 causa & lite. in 3. colum. & uolunt doctores in pluribus
 aliis locis, quos retuli ego in repetitione mea rub. C.
 de probatio. in 64. colum. in princī. Et talis probatio
 14 ¶ quæ sit per coniecturas, dicitur euidēs probatio. & il-
 lud dicitur euidenter apparere, quod apparet ex con-
 iecturis, seu ex præsumptionibus. text. est & hoc no-
 rat. expresse Barto. in l. licet Imperator. ff. de legat.
 1. in uersicu. si non fuerit euidens diuersa uoluntas &
 probatur. in l. si quis locuplex. ff. de manumif. testamē.
 & habetur in l. si creditor C. de pig. act. & in l. si tutor
 petitus. C. de pericu. & tut. uel curato. & uoluit Lu-
 do.

PRACT. HYPOL. DE MARS.

do. Rom. in l. 1. C. de test. mili. & Io. de Ana. in cōsi. 49. incip. dubiū de quo queritur, & i cōsil. suo 3. incip. viso testamēto in 2. col. & Abb. in cap. licet causam. in 3. col. lū. ver. nota vndecimo. de pbatio. & Ludo. Ro. in consi. suo 271. incip. vis tota & c. in finali. verbis. & Barb. in c. sup quæstionū. in §. intentionis. in 2. col. de offic. delega. Pro qua faciunt dicta p Bald. in ca. 1. in §. conuenticulam. in 3. col. de pace iuramēto firman. vbi dixit, qd
15 appellatione probationis ꝑ continetur etiā pbatio cōiecturalis, dummodo lex habeat coniecturam pro veritate. allegat l. Lucius. ff. de conditio. & demon. Et faciūt etiā dicta per Bal. in c. per tuas. in 2. col. ver. opponitur. extra de probatio. vbi dixit, qd illud, quod non potest clari probari per rerum naturam, probatur argumentis, & iudiciis, de quibus latius dixi in repetitione mea rubricæ. C. de probatio. in 63. col. Et facit ad prædicta quod voluit Bald. in l. quicumque. in pen. col.
16 C. de seruis fugit. in versic. 8. nota & c. ꝑ vbi dixit, qd in secretis tractatibus, & cōsiliis propter difficultatem probationis peruenitur ad torturam, & quādoque ab condemnationem, vel absolutionem ex solis iudiciis, si sunt ita certa, quod vix denegare sufficiat. alleg. l. milites. §. oportet. C. de quæst. & Dyn. in l. 2. ff. de excusatuto. Et istud dictum refert & sequitur d. Catal. in suo tractatu syndica. in versic. 406. incip. adde quod alibi dicit Bald. & c. & dom. Franc. de Curte in consi. 56. incipiente super processu. in 8. col. Et sic ex istis omnibus in casu dicti scholaris Potestas habuit dictum furtum pro probato, & processit ad vltiora ad fauorem dicti scholaris, adeo quod ipse recuperavit magnam partem pecuniarum suarum à prædicto domino domus, & hoc per intermissam personam cuiusdam religiosi, qui sibi portauit tales pecunias, & rogauit dictū scholarē, ut non vellet vltius quærere, & ita quieuit dictus scholaris & c. modo quæri potest de alia dubitatione. vidimus supra quod ante omnia debet constare iudici de delicto commissio. antequam iudex ipse possit

PRINCIPIVM. 7

fit procedere contra delinquentes. Sed quæro ego an etiam sit necesse quod ipsi iudici ante omnia con-
17 stet ꝑ de delinquentē & de offenso, videlicet de illo contra quem est commissum delictum. in quo reperio Angel. de Arer. in §. quadrupli. in 1. colum. versu. Quarto inducit ista glo. insti. de actioni. vbi dicit qd valet, & tenet inquisitio, licet ignoret nomē. occisoris: dummodo de corpore cōstet. alleg. ad hoc glo. in l. 1. in §. item illud. ff. ad Syllani. sed dicit postea qd cōtra hoc uidet tex. & hoc ibi not. Bald. in l. licet gratis. in §. possum. ibi, vt certi hominis factū arguam. ff. nauis, caupo. stabular. & hoc tenet ibi do. Floria. s. qd nō possit inquiri, nisi sciatur cōtra quē, & psona delinquentis designet nomine. Attramē dicit Ang. qd cōtrariū tenet illa glos. & iō ipsa sic distinguit, videlicet, aut est p̄sens qui deliqt, & tūc licet ignoret nomē: vt qd ignotus vel mutus est, vel nō vult loqui, vel non intelligitur. & sic nomen eius nō potest sciri, & clarū est qd cōtra hoc corpus p̄sens, de quo cōstat ꝑ testes, quod cōmisit maleficiū, qd ꝑcedit accusatio, vel inquisitio, Aut ē absens à longe, vt quia aufugit: & tūc dicit quod est fiēda diligētia per officialē de inuenēdo nomine: sed si nō potest habere nomen, debet inquirere de signis: vt quia est claudus in tali crure, vel habet talem manum aridam, & est breuis staturæ, vel habet talem cicatricem in facie, vel tale signū in persona: nam omnia ista fiunt ad recognoscendum l. ad recognoscendum. C. de ingenu. & manumif. & facit. l. certum. ff. si cert. perat. & quod notat glo. in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. & facit l. fina. ff. de his qui deiece. vel effuder. & l. demonstratio. in princip. & ibi Bartol. ff. de conditio. & demonstratio. & in processu deponent testes de delicto. & de omnibus istis, & de ætate, & de aliis. Et tunc si aliquo tempore talis inquisitus, & condemnatus rediret in locum delicti, & caperetur, fieret recognitio vtrum esset ille homo, & idem corpus, qui fuit tali tempore inquisitus & condemnatus de tali homicido,

PRACT. HYPOL. DE MARS.

cidio, vel delicto, & an ipse commiserit dictum homicidium, vel delictum: & facta recognitione per legitimam & spontaneam confessionem, dato sine preiudicio veritatis, quod non fuisset verum, quod ipse non fuisset ille, qui non commiserit illud delictum, tamen ex noua confessione in iudicio sponte facta poterit decapitari. vt in l. inde Neratius. in §. final. cum l. sequen. ff. ad leg. Aquil. & in l. qui seruum. & ibi do. Floria. ff. de interrogat. actio. ita dixit Angel. in d. §. quadrupli. Et subdit etiam, quod ista recognitio delicti, & identitatis personæ, est necessaria, allegat plures doctores ad hoc, de quibus ibi per eum. De qua recognitione banni dixi in singulari meo 60. incipiente, per totam fere Italianam &c. Quo autem ad offensum an valeat accusatio, vel inquisitio si ignoratur offensus, vel eius nomen, in quo Angel. de Aret. vbi supra tenet, quod valeat, dummodo de corpore constet. allegat ad hoc glo. in l. si cum exceptione. in §. in hac, in vers. ignorantiam. ff. quod met. causa. & ibi dicit domi. Floria. quod hoc etiam voluit gloss. ordinaria. 2. quæstio. 8. cap. fina. §. libellorum in gloss. 2. ita residet Angel. in d. §. quadrupli. in 1. colum. instit. de actioni. De quo etiam per Alexand. in consil. 23. incip. viso processu &c. in 7. volum. & per domi. Flor. in l. item Mella. in §. sed si plures. in vlt. colum. ver. 4. casu principali. Ibi. Et ideo procedit libellus. ff. ad l. Aqu. Tu aut ad prædicta adde quod gl. illam in d. l. 1. in §. item illud. ff. ad Syllan. refert & sequitur d. Fel. in c. significante. in 3. col. de rescriptis. Et dictam gloss. in d. §. libellorum. ad hoc pro singula. allegauit Ioan. de Imo. in cap. tuz in 2. colum. de procura. & Bald. in l. data opera. in quintadecima. colum. C. qui accusat. non pos. & in dict. l. licet gratis. in §. possumus. ff. nautæ, caup. stabu. & in repertorio suo. in verbo, homicidium. in primo versic. & in l. quoties. §. si quis nomen. ff. de hæ. instituen. vbi etiam subdit, quod ipse vidi de facto, quod fuit facta inquisitio contra vnū, qui occide-

PRINCIPIVM.

8

occiderat, quædam, cuius nomen ignorabatur, qui fuit postea missus ad furcas. Et illam gloss. etiam refert, & sequitur Angel. in l. prima. in §. interdum. ff. si pars heredita. peta. ubi dicit ibi esse casum pro illa gloss. uidelicet, quod si constat Titium hominem occidisse, & ignoratur quis sit occisus: Vel constat furtum esse factum, & ignoratur cui sit factum ut uidemus quotidie in istis furibus qui capiuntur cum diuersis rebus subtractis, & ignoratur cuius fuerint illæ res quod tamē potest formari inquisitio contra eum hoc modo, uidelicet, Talis, puta, Gaius occidit unum hominem in tali loco, & tali tempore cuius nomen ignoratur: & quod in tali loco, tali tempore talis rem subtraxit contra uoluntatem domini ipsius rei. Ita dicit Angel. in dicto §. interdum. & ibi subdit, quod uidit utrunque praticari, scilicet formare inquisitionem maleficii, quando non cognoscitur delinquens, & quando non cognoscitur offensus: & dicit quod est bona practica ex quo non potest constare de nomine, per illum text. Ad quod facit secundum eum. l. quoties §. si quis nomen, ff. de hæredita. instituen. & alia allegat de quibus ibi per eum. Item dict. gloss. in dicto §. libellorum. refert & sequitur Angel. de Aret. in tractatu maleficiorum. in uerbo, hæc est quendam inquisitio. in ultimo uersicul. & Bald. in l. solam. in quarta colum. C. de testib. & plura dicit de illa gloss. domi. Augu. Ari. in additio. ad Angel. de Aret. in dicto ultimo uersicu. & domi. Felyn. in cap. significante. in tertia colum. de rescriptis. Adde etiam prædictis Bald. in additio. Specul. in titu. de accusatio. in uersicul. sed nunquam procedit &c. ubi dicit allegando dictam glossam, quod sufficit allegare corpus humanum fuisse occisum, licet nesciatur cuius sit, aut unde uenerit. Et idem dicit, quando constat de furto, licet persona damnum passa sit incognita, & illam gloss. d. §. libellorum. refert & sequitur Bald. in authen. sed nouo iure in penul. col. C. de seruis fugit.

&

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

& Angel. in l. 1. §. occisum. ff. ad Syllan. & l. falsus. in §. penult. ff. de frt. & in l. 1. in 2. colum. C. de confess. Et idem dicas etiam esse in confesso occidisse aliquem quem non cognoscebat, secundum Bald. in l. additio. Specu. in titu. de confess. & Angel. in dicta l. vnica. in 2. col. C. de confes. & Bald. & Imol. in d. l. quoties. in §. si quis nomen. ff. de h. eredi. insti. & ibi Angel. Et de materia ista & illius gl. vide d. Fel. latius loquentē in c. auditis. in 17. col. de p̄scr. & in d. c. significate. Et vltra prædictam circa dictam materiam adde, quod quando delinquens est incognitus testibus, non eius persona, sed eius nomen & cognomen, quod tūc debet ostendi ꝛ persona talis delinquentis ipsis testibus in habitu consueto ut illū recognoscāt, an sit ille, q̄ deliquit, ita dicit Bald. post glo. ibi in cap. cum causam. in penult. col. in versu. itē quæro nunq̄d testes & extra de testib. de quo latius dixi in l. data opera. vltra med. C. q̄ accus. nō pos. Et idē dixit Bald. in addi. Specu. in tit. de accusa. in versicu. sed quid si statutum dicit. & Bal. in l. 1. in 1. col. ff. si ex noxa. causa agatur. & Bald. in repet. suo in uerbo, Exhibere, de quo etiam per Ludo. Roman. in l. 1. §. fin. ff. de publi. & Floria. in l. 3. in §. ideoque diuus. ff. de testibus & Bald. in repet. suo. in uerbo, Accusatio. in uersicul. Accusator potest petere &c. Modo ulterius circa materiam supra tactam, uidelicet, quod ante omnia debet constare iudici delictum esse commissum, de quo uult inquirere & procedere, Aduertas & te-
19 neas menti, quod tali casu non sufficit etiam ꝛ quod hoc constet iudici per denuntiationem maleficii factam per saltuariū, uel per ministralem ad hoc deputatum: quoniam non obstante tali denuntiatione iudex etiam debet aliter se informare de ipso maleficio commissio: quia talis denuntiatio non sufficit, ita not. dixit dō. Anton. de But. in cap. uestra. in 38. colum. in sua repe. de coha. cleri. & mul. quem refert & sequitur domi. Nico. Mileus in reperto. suo. in uerbo. Inquisitio. i. 2. not. seu uersic. Nec etiā talis denuntiatio.

PRINCIPIVM.

20 tiatio ꝛ facit aliquam probationē, uel indicium, nisi in leuibus delictis, s̄m Bar. per illum tex. in l. diuus. la. 2. in 3. q. ff. de cust. reo. & Sal. in l. ea quidem. C. de accu. & uoluit Alex. in consi. 1. in 3. uol. inci. uiso processu. in 3. col. uers. accedit &c. & Ang. de Aret. in trac. malefi. in uerbo, necnō ad denuntiationē. in 4. char. in uer. quæro an iudex. Talis denuntiatio ꝛ tñ cum fama facit indicium ad torturā secundum Bar. in consi. 111. inc. do. Paci de Burgo &c. de quo latius dixi in cōsi. meo extraordinario 30. incip. quia mei oris est &c. in 2. char. ꝛ Itē denuntiatio de per se est sufficiens ad inquirendū, secundum Bar. in l. diuus. la. 2. ff. de cust. reo. in 2. col. in d. 3. q. & Ang. de Aret. in d. tract. in uer. necnon ad denuntiationem. col. 2. uer. tertio quæro ratione finis, & effectus. ꝛ An aut talis denuntiatio facta per saltuariū sine iuramento ualeat, & aliquid operetur, uide d. Barth. Cæpo in consi. 39. incip. Lucius in 5. col. nu. 41. uersu. sed posset quis dubitare.

S V M M A R I V M.

- 1 Indicia capturam debent præcedere.
- 2 Indicijs non præcedentibus etiam in crimine lese maiestatis nō potest deueniri ad capturam, nec torturam.
- 3 Indicia capturam cur debeant præcedere.
- 4 Innocentem capi faciens qua pœna teneatur siue causa sit civilis siue criminalis.
- 5 Iudex in criminalibus an possit à captura incipere.
- 6 Reum culpatum capere non præcedentibus indicijs iudex quando possit sine metu pœnæ.
- 7 Multa propter moram concedi quæ alias non concederentur. Res tempore perituræ fallentiam imponunt iuris regulis de non alienando.
- 8 Magistratus temporales durante officio non possunt conueniri, nisi actio sit temporaria peritura.
- 9 Testes in mortis articulo examinati per notarium non commissum, faciunt præsumptionem.
- 10 Confiteri peccata laicus laico quando possit.

Sententia quo casu de nocte ferri possit.

- 11 *Lex canon, & statutum quo casus possint contemni in eorum obseruantia.*
- Mora iuncta periculo est multi priuilegii.*
- 12 *Fama, seu infamia rei inquisitionem debet præcedere.*
- 13 *Statutum superioris quod possit inquiri de aliquo delicto contra non diffamatum, non valet.*
- 14 *Reus confessus non est interrogandus de criminibus, quorum indicia non extant.*
- 15 *Glossæ dictum maioris autoritatis est quàm doctõris.*
Consuetudo contra ius commune non seruanda est.
- 16 *Famam præcedere verba inquisitionis non probant, licet dicant.*
- 17 *Fama bonæ inquisiti facit corrumpere inquisitionem.*
- 18 *Reus an possit interrogari de sociis, de quibus nõ sunt indicia.*
- 19 *Indicia quando sunt loco diffamationis.*
- 20 *Iudex in quibus casibus potest procedere ad inquirendum non præcedente infamia, vel diffamatione.*
- 21 *Inquisitio de conscientia principis emanans valet, non præcedente infamia.*
- 22 *Regens ciuitatem habetur loco principis.*
- 23 *Dispositionem non inducit quod lege cautum non est.*
- 24 *Dictio, libera potestas, non tollit iuris solemnitatem.*
- 25 *Princeps non vult unico verbo totam iuris machinam deseruere.*
- 26 *Iudex non potest denegare reo defensionem prætextu alicuius liberi arbitrij.*
- 27 *Potestas habens generale arbitrium an possit torquere non præcedentibus indiciis.*
Modus in torquendo seruandus.
- 28 *Potestas Iudici libera in maleficiis data qualiter limitanda.*
- 29 *Iudex liberum habens arbitriũ in procedendo an teneatur seruare instantiam.*
- 30 *Iudex æquitatem seruare debet etiã in his quæ arbitrio suo committuntur.*
- 31 *Confessus spontè non potest opponere de ineptitudine, vel inualiditate*

- ualiditate libelli.*
- 32 *Inquisitio succedit loco libelli.*
 - 33 *Inquisitio non præcedentibus indicijs an formari possit.*
 - 34 *Actio civilis ex delicto ubi non oritur parti, nec actio, vel inquisitio criminalis oritur reipublicæ.*
 - 35 *Iudex non potest agentem audire, quem scit ius non habere.*
 - 36 *Furtiue res suas accipere ab iniusto detentore an liceat.*
 - 37 *Creditor creditum probare nequens, an debeat bona debitoris ad satisfactionem quomodocunque capere.*
 - 38 *Iudex contra occisorem banniti inquirens an debeat quemlibet admittere pro defensione homicide.*
 - 39 *Iudex inquirens quid obseruare debeat.*
 - 40 *Inquisitio de auxilio an valeat, nisi prius iudici constet de principali delinquente. Et quid si non apponatur verbum assistendo. nu. 42. & 77.*
 - 43 *Inquisitio in qua dicitur, alterum alteri præstitisse auxilium, an valeat si sint plures.*
 - 44 *Dictio alter, a, um. in duobus tantum verificatum.*
 - 45 *Auxiliatores alicuius delicti ad hoc vt aliqui dicantur, quid requiratur.*
 - 46 *Quilibet in congregatione tenetur de proprio facto, nisi tulerit auxilium.*
 - 47 *Ciuitas quando ex delicto teneatur.*
 - 48 *Casualia non consideranda, sed præcogitata. Et an in dubio præsumenda nu. 61.*
 - 49 *Testis dicens casualiter se homicidam an puniendus.*
 - 50 *Auxilium ad hoc vt sit punibile, quid requirat.*
 - 55 *Associans post delictum an faciat præsumptionem oculi auxiliij, per quam cogatur probare contrarium.*
 - 56 *Auxilium præstasse an dicatur, qui armatus in malef. assistit licet arma non moueat. Et an dicatur vim cum armis intulisse 57. & 60.*
 - 58 *Auxiliari an dicatur ille ex cuius præsentia aggressus redditur timidior.*
 - 59 *Clericus incitans pugnantes fit irregularis, si fiat homicidium.*
 - 62 *Auxilium præstari an dicatur acclamando contra eum*

- qui offenditur.
- 61 Auxiliatori non nocet ficta confessio principalis contumacis habitus pro confesso ex forma statuti 74.
- 64 Iudex Inquirens de auxilio quid dicere debeat.
- 65 Auxiliator ad delictum non punitur non sequuto delicto.
- 66 Auxiliator an possit agere actione mandati, vel ex stipulatu adversus delinquentem, qui promisit damna reficere.
- 67 Auxiliator tenetur de pace violata, sicut principalis. 76.
- 68 Auxilium prestare an dicatur, qui bannio pecuniam præbet. & qui in advocando, vel fideiubendo, & nu. seq.
- 70 Auxiliator an veniat puniendus pœna statuti de committente maleficio.
- 71 Auxilium quot modis præstetur.
- 72 Auxiliator plurimum an teneatur una pœna tantum, Et an, & quando mitius puniatur quam principalis remissive numero.
- 73 Et an probationes contra principalem noceant auxiliatori. numero. 75.
- 78 Verbum, pertinere, qualiter fiet, & quid comprehendat.
- 79 Inquisitio furti an valeat per verbum, substraxit, sine dictione furto.
- 81 Iudex an possit inquirere post datum terminum ad accusandum. & civ. nu. 82.
- 83 Inquisitio an requirat solemnitates, quæ in accusatione requiruntur.
- 84 Pœna legalis quando possit per iudicem ex causa minui, vel mutari.
- 85 Statutum, quod post sex menses non possit de maleficio cognosci, qualiter intelligendum.
- 86 Prescriptio currit ignorantibus, Et habet tempus continuum, nisi specialiter contrarium cautum reperiat. nu. 87.
- 88 Tempus omne est continuum ubi de odio finiendo agitur.
- 89 Actio omnis habet tempus continuum, si aliud non dicatur.
- 90 Iudex originis an possit inquirere de delicto commissio in alieno territorio.
- 91 Delictum eiusdem hominis non debet sæpius queri.
- 92 Inquisitio an cesset, si pendente inquisitione superueniat

- accusator.
- 93 Iudex an possit formare inquisitionem contra socium criminis propter delictum socii criminis.
- 94 Iudex iniuste inquirens tenetur ad sumptus litis. Et quid si ad syndici denunciatiorem male inquireat, an faciat litem suam. nu. seq. & 98.
- 96 Indicia relevant iudicem quantumcunque iniuste inquirentem.
- 97 Probatio semiplena an & quando relevet accusatorem à calumniis.
- 99 Testes examinati extra iudicium per syndicum super inquisitione ipsum excusant.
- 100 Iudex an possit reo statuere inducias ut respondeat.

Onstante vero ipsi iudici de maleficio commisso, non tamen potest secure nec debet ipse iudex procedere ad capturam alicuius asserti rei, nisi primo contra eum, quem vult capi facere præcedant indicia, quoniam regulariter indicia debent præcedere capturam, ut habetur in l. 1. in prin. ff. de q. & in l. pe. vbi est gl. no. in ver. Innocentia. C. eo. ti. & habetur prescribentes in Cle. 1. de homi. de quo latius dixi in d. l. 1. in prin. in 2. co. ff. de qo. vbi est posui aliquos casus in quibus deuenitur ad torturam sine indicijs, de quibus est habetur per Aug. de Ari. in suis add. ad tra. Ang. de Are. sup. malef. in ver. fama publica. in 1. char. in addit. inc. tunc autem adde per Gandi. in tract. suo maleficiorum, in rubri. de qo. & torment. in ver. Nunc videndum est, quo ordine sint habenda tormenta. At tamen regulariter non deuenitur ad capturam nisi præcedant indicia ut dixi, tamen imo est in crimine læsæ maiestatis non potest deueniri ad capturam, nec torturam, nisi præcedant indicia secundum Bal. post gl. in l. si quis alicui. C. ad le. Iul. maiest. Et ratio quare indicia debent præcedere capturam potest esse: quia qui facit aliquem capi, qui postea apparet innocens, debet puniri ad similitudinem supplicij, secundum Bald. in l. 2. in fi. C. de his qui latr. occul. vbi dicit, quia ratio est: quia innocens non debet, nec in sumptibus nec in aliquo vexari

- 4 nec grauari, ut ibi per eum. In causa autē ciuili q̄ t̄ facit aliquē capi indebite, tenetur actione iniuriarū, p̄ quam etiā consequitur dānū. l. pe. ubi p̄ scribētes. C. q̄ bonis ce. pos. & habetur in l. si creditores in fin. de priuil. credito. & in l. si uero. §. 1. ff. q̄ satisfd. cogan. & not. Bal. in l. fina. in §. & si prefatam. C. de iure de libe. & Ange. in l. nemo carcerē. C. de exac. tri. lib. 10. quos refert & sequitur. Alex. in cōs. suo 17. inci. requisitus in causa. pen. colum. in 6. vo
- 5 lu. t̄ Fateor tamē q̄ si uult iudex, potest in istis criminalibus incipere a captura personæ, secundū Bal. in l. 2. C. de his qui latr. & Ang. i l. itē apud Labeonē. in §. q̄stionis uerbo. ff. de iniu. & in authē. ut iu. sine quo. sus. in §. sciētes. & iō dixit. Sal. i l. nullus. C. de exhi. re. q̄ i malefi. Iudex statim pōt capere malefactorē p̄habita aliqua informatione. quod etiā dixit Bal. in Reper. suo in uer. Iudex. in 2. colū. in uer. Iudex in criminalib. & c. ubi alle. ad hoc glo. quam dicit not. ad hoc in l. sed & si is. in uer. nemo extrahi ibi, secus in criminali & c. ff. de i ius uo. Sed poterat ad hoc alle. tex. no. in c. si clericos. extra de sen. ex com. in 6. de quib. etiā dixi in l. 1. in prin. i 1. col. ff. de qō. & in singu. meo 92. incip. iudex & c. de quo etiā uide per Alexan. in cōs. suo 240. inci. p̄spectis & c. in 1. col. i fi. 6. vol. Et scias q̄ etiā in uno casu licitū est iudici, etiā nō p̄cedentibus aliquibus iudiciis capere reū inculpatum, & hoc quādo talis assertus reus esset suspectus de arripiēdo fugam, ut quia cōponeret sarcinulas, uel se p̄pararet aliter ad fugā. & sic quando periculū esset i mora: quo casu
- 6 iudex eum licite t̄ capi faciet sine metu p̄næ ar. tex. & que ibi habētur in l. ait p̄tor. in §. si debitorē. ff. de his que in Frau. cred. Pro quo faciūt dicta p̄ Bal. in c. 2. §. si q̄s uero. in 2. col. de pace iura. fir. & in c. dilect⁹. in 3. col.
- 7 ce ap. Nec ē hoc incōueniēs, t̄ quia q̄n res est tpe peritura, & periculū ē in mora, conceduntur a iure plura, que alias non cōcederentur. Et ideo dixit Bart. in l. Seius, & Augerius. ff. ad leg. Fal. q̄ sententia est ferenda ad istātiā partis, alias non ualet. dicit tamē ibi Bar. q̄ hoc fallit, nisi iurisdictio sit tēpore peritura: quia tūc iudex poterit fer-

- re sententiam etiam sine requisitione partiū: quod dictū refert. & sequitur Barb. in c. cōsulnit. in 3. col. de offic. de leg. Et facit tex. in l. pro h̄rede §. 1. ff. de acqui. h̄ere. ubi dicitur, quod licet se immiscens h̄ereditati, & uedēs res h̄ereditatis uideatur uelle adire h̄ereditatē: fallit tamē nisi alienaret res h̄ereditarias tēpore perituras & illum
- 8 cit ē t̄ nā magistratus temporales durante officio non p̄nt cōueniri. c. phibent. 2. q. 1. l. pars literarū. ff. de iudi. l. 2. ff. de in ius voc. & facit c. aduersus. §. si iūcta gl. pe. de immu. eccle. compelluntur t̄n p̄stare cautionē de respōdendo finito officio, ut dicit rex. in l. si adulteriū cū incestu. §. si. ff. de adul. & uoluit gl. in d. c. prohibētur. in uer. magistratū. att̄n hoc fallit, nisi actio sit tēpore peritura. quia tunc tales magistratus cogūtur suscipere iudiciū v̄ que ad lit. contest. l. Senarus. cōsulto cauetur. ff. de offi. p̄. fid. & ita tenet Saly. in Liubemus. C. ad leg. Iul. repe. de quo ēt. per Bart. in l. nec magistratus. ff. de iud. & ibi per Ang. & p̄ doct. in c. legebatur. de ma. & obe. & in §. si quis aūt. & in §. necessitatē. in authē. ut iud. sine quoquo sus. in auth. ut diff. iud. in §. si tamen. Et adduci etiā potest qd̄ uoluit d. Anto. in c. si. extra de iureiur. in 6. co. & Lu. Ro. in l. si uero, in §. de viro. in 54. fal. ff. solu. matr. ubi dicūt,
- 9 q̄ testes t̄ examinati in mortis articulo p̄ notariū etiā sine cōmissione iudicis propter angustia tēporis faciūt aliqualem p̄sumptionem. Et facit gl. no. in c. pastoralis. §. 2. in uerbo p̄terqua in mortis articulo. de off. ord. q̄ dixit q̄ propter necessitatem q̄n res est tēpore peritura, ut
- 10 q̄n quis est statim moritur⁹. qd̄ t̄ tūc laicus pōt cōfiteri peccata suo laico. quod etiā uoluit glo. in c. 2. i ul. glo. de p̄. & remis. in 6. & glo. i c. cō inferior. in 1. glo. de ma. & obe. & glo. in c. unū in §. nomine autē criminis. in uersū.

quia facile. 25. dist. Et hoc est voluit tex. in c. que penitet. de pe. dist. 1. & tex. in c. qui vult. de pe. dist. 6. Et facit etiam ad predicta quod voluit Bal. in c. 1. in vlt. verbis. in ti. qualiter debet iurare vasal. ibi dixit quod si sunt duo domini eiusdem castri, & vnus ipsorum committat delictum, quod alter non poterit eum punire de tali delicto, cum par in pare non habeat imperium: vt in l. ille a quo. in §. tepelluum. ff. ad Treb. cum si. Hoc tamen fallit secundum eum, nisi periculum sit in mora: quia tunc poterit eum punire. Et facit l. diuus Pius. ff. de pet. hare. & c. licet. extra de fer. & faciunt dicta per Bar. & Bal. in l. minorē. C. de trasac. vbi dixerunt, quod licet sententia debeat ferri de die & non de nocte. p. tex. in §. sedebunt. in athen. de iudi. & in c. consuluit. de off. deleg. cum si. Istud fallit. nisi iurisdictio iudicis esset tempore peritura, quia tunc poterit ferri de nocte. & idem tenet Bal. in l. casus. C. de testa. & voluit Bar. Bal. & Ang. in l. more Romano. ff. de fer. licet aliter loquatur Io. de Imo. in d. c. consuluit: Item facit etiam non licet iudex non teneatur facere copiam sui de nocte, vt habetur in d. §. sedebunt. Istud tamen non habet locum vbi periculum esset in mora. Ita habetur in l. 1. §. dies. cōiuncta gl. ff. quando ap. sit. & facit quod voluit Lud. Rom. in consi. suo 454. incip. in re presentī. circa 4. col. in ver. vlt. ubi dicit, quod quando periculum est in mora, potest interponi secundum decretum etiam contra non latitante: & dicit quod ista est sing. determinatio Io. An. in c. consultationibus. de offi. de le. quod secundum eum valde commentat Bal. in c. 1. in 7. col. in tit. de mil. vas. qui contu. est & facit no. verbū Old. in consi. suo 65. incip. hic agitur. in 2. co. in vers. p̄terea. vbi dixit, quod in casu, in quo alias de iure requiritur citatio partis quod relaxatur ipsa citatio, & valet actus, quando periculum est in mora, & facit etiam quod voluit Pet. de Ancha. in consi. 277. incip. ex predicta. in vlt. col. vbi dixit quod contemni potest statutum, lex, vel canon si in eius obseruatione mora affert periculum. alle. l. de pupillo. §. p̄terea generaliter ff. de oper. no. nun. & c. si. de iud. & c. licet. de fer. Et faciunt etiam optime dicta per Lu. Ro. in repe. l. si vero. in §. de viro. in 40. fall. ff. so. ma. vbi adducit fere omnes text. loquentes

de

de periculo morae. Et faciunt etiam dicta per Ang. de Are. in fti. de leg. agna. tu. in prin. in vlti. col. ver. vlt. scias. vbi dicit, quod antequam tutor possit administrare bona pupilli requiruntur quatuor, at tamen dicit ipse, quod si aliqua res pupilli sunt tempore peritura, quod poterit ipse tutor administrare tales res, et non precedentibus illis quatuor requisitis. Et dicit Ioan. de Imo. in Cle. 1. in 8. col. de procu. quod in causis, in quibus procurator non potest precise compelli ad defendendum dominum, quod tamen hoc fallit quoniam res domini esset tempore peritura, quia tunc posset precise compelli eum defendere. Et faciunt etiam dicta per Fel. in c. cum accessissent. de constit. in 10. col. vbi ponit aliqua no. dicta circa hanc materiam & per las. in repe. l. admonendi. in 86. col. ff. de iureiurand. & l. vinum. in 3. col. in ver. primo probo & c. ff. si cert. pet. ubi plura not. in hac materia adducit, & in l. 1. §. sed excipiuntur. ff. de fer. Et faciunt quae ego latissime dixi in l. 1. C. de except. rei iudi. in prin. & in repeti. mea l. si. in 10. char. C. de proba. Redeundo. modo ad propositum, quoniam non est periculum in mora iudex communiter antequam faciat capere reum, recipit primo indicia contra ipsum reum, nam damnus passus, seu accusans dat iudici testes, qui deponunt cum iuramento illud, quod sciunt de ipso furto, uel homicidio, uel alio delicto: & notarius malefactorum scribit dicta ipsorum testium non in libro authentico malefactorum, sed in quadam Vacheta seu bastardello, quae dicta seu indicia sunt multiplicis generis: Nam aliqui testes deponunt de ipso maleficio immediato, aliqui vero deponunt de aliquibus circumstantiis remotis ab ipso maleficio: nam aliqui dicunt: uidi eum uulnerare Titium: alius dicit, uidi eum abfugiente, cum gladio euaginato, uel sanguinolento: alius dicit, audiui eum ante illud uulnus illatum dicere, intra paucos dies faciam unam meam uindictam: uel faciam aliquem male contentum, uel faciam dici de me, uel breuiabo iter alicui, uel similia. Vel si loquamur in materia furti unus testis dicit: Titium furantem talem ueste: alius dicit, uidi Titium exeuntem talem domum, in qua fuit commissum furtum cum uno bastardello sub brachio, uel uidi ipsum uendere in occulto

unam

unam uestem: uel uidi eum pignori tradere, uel depone-
 re talem uestem apud talem, alius dicit, uidi talem scia-
 lā, uel talem rem, ut puta instrumentum ferreum aptum
 ad rūpendum, uel per uim aperiendum apothecas, uel ca-
 pſas repertum in loco furti cōmissi in domo talis perso-
 nā: alius testis dicit: reperi illa nocte, qua fuit cōmissum
 furtū Titii prope illam apothecam: & similia dicunt, &
 idē in aliis criminibus & delictis. Et postquam examina-
 ti sunt tales testes, & recepta sunt talia indicia, tūc iudex
 facit capere reū inculpatū de tali delicto. Postea cōtra eū
 sic captū format inquisitionē ipsius delicti s̄m formā tra-
 ditā ab Ang. de Are. in tracta. suo malefi. in princ. Et illa
 formata iudex facit ducere reū corā se, & notarius ibi ad
 banchū iuris legit in uulgari dictā inquisitionē reo: & il-
 la sibi lecta iudex interrogat reū, an uera sint contēta in
 ipsa inquisitione: & tūc aut reus cōfiteatur, aut negat. Et de
 utroque. s. qñ negat, uel confiteatur uidebimus late infra.
 Sed antequam intrem talem materiam, aduertat diligen-
 ter q̄ licet istis modernis temporibus multi iudices mi-
 nus docti & minus practici procedāt ad formandā inqui-
 sitionem, ut supra dictum est: tñ nō potest de iure sic pro-
 cedi, nec potest inquisitio tali modo formari, aliis nō prę-
 cedentib. uel concurrentib. Et ideo teneas menti ne er-
 res, q̄ plura sunt, quę debent præcedere inquisitionem:
 quę si nō præcedunt, reddunt ipsam inquisitionē & pro-
 cessum nullum & inualidum. † Et primo fama seu infam-
 ia ipsius rei debet præcedere inquisitionem alias inqui-
 sitio non procedit. tex. est in cap. qualiter & quādo. de ac-
 cu. & habetur in c. inquisitionis. eod. titu. & in ca. 1. & 2.
 eodem tit. lib. 6. & in c. licet Hely. de sim. & in capi. Deus
 omnipotens. 2. quęsti. 1. in princ. & uoluit Spec. in titu.
 de inquisi. in §. 1. in prin. & Barto. in l. cōgruit. ff. de offic.
 præsid. & Bal. in tit. de pac. constan. in §. damna. circa fi. &
 Alex. in consi. 120. incip. uiso processu. in princ. in 7. uol.
 & Salyc. in l. quōd promulgatis. C. de offic. præfec. ur. per
 illum tex. & Rapha. Cum. in consi. suo. 130. incip. quo ad
 primum. in princip. ubi not. loquitur. Et intantum est
 uerum

uerum hoc, quōd inquisitio non procedit contra non
 diffamatū, q̄ licet testes pducti sup tali inquisitione pro-
 bent crimen contentū in ipsa inquisitione, de quo inqui-
 situs nō erat infamatus: tñ tales testes illi inquisito non
 præiudicant, nec ex eorū dicto cōdēnabitur. ita not. dixit
 Spe. in tit. de inquisitio. in §. nunc uidendum. in 3. col. in
 prin. quem refert & sequitur Bal. ibi, in addi. in ulti. uer.
 de quo est tex. clarus, & apertus, quem ipsi non allegant
 in c. inquisitionis. in §. tertię dubitationis. de accus. Pro
 quib. faciūt optime dicta per Bal. in c. 1. de offic. or. p̄ illū
 tex. ubi dixit, q̄ si statutū dicit q̄ ptās in criminalib⁹ libe-
 re possit inquirere, q̄ tñ p hoc non poterit inquirere nō
 præcedente infamia: & idem dixit Io. And. in c. cū oport-
 teat. post principium. de accu. Et illud dictū Bal. in d. c. 1.
 de offic. ordi. refert, & approbat Ias. in l. milites. C. de te-
 sta. mil. ubi ē subdit, q̄ licet Papa mandet inquireri in ge-
 nere cōtra delinquentes, tñ hoc mandatū Papę debet in-
 telligi & limitari, fama præcedente & non aliter. Et facit
 3 et ad prædicta: nā non ualeat † statutū superioris, q̄ pos-
 sit inquireri de aliquo delicto contra non diffamatū ita no-
 dixit Car. in Clem. 1. in ulti. col. in uer. nono quęro. de of-
 fic. ordi. Pro quibus faciunt optime: nam licet reus inqui-
 situs cōfessus fuerit spōte, uel in tormētis aliqua crimina.
 de quibus pcedebant indicia contra eū, tñ nō poterit uigo-
 4 re cōcessionis suę interrogari † de aliis delictis, de quibus
 nō extāt indicia aliqua cōtra eū. ita dixit Ang. de Are. in
 tract. malefi. in uerbo, fama publi. in ulti. uerſi. & Alex. in
 cōſi. 175. inci. uiso themate. in 2. col. & do. Barth. Cep. in
 consi. 39. incip. Lucius. in 11. col. & Gand. in tract. suo mā-
 lefi. sub rub. de quęstio. & tor. in 4. col. in uerſi. sed quid si
 persona & c. & in uerſi. ibi seq. incip. sed quid de quęstio-
 ne quę tota die occurrit de factō & c. licet ibi dicat, q̄ de
 consuetudine Italia seruat contrarium, tamen hęc cōsue-
 tudinē bonis iuribus & rationibus reprobat d. Aug. Ari.
 in add. suis ad Ang. de Are. in tract. malefi. in uerbo, fama
 publ. in d. ulti. uerſi. ubi multum not. loquitur. Sed ultra
 15 do. Aug. in dicto loco facit. † nam licet nedum Gand. sed
 etiam

etiã gl. quę est maioris autoritatis dicat aliquid de cõsue-
tudine seruari, tñ illa cõsuetudo probari nõ debet si est
cõtra ius cõmune. ita dixit Bal. in l. si is q. §. 1. in lectu. an-
tiqua. ff. de pig. & Bal. in l. cõsentaneũ. in §. oppo. C. quo
modo & quãdo iud. Pro quo faciũt dicta p̄ Io. de Imo. in
l. 1. in §. nuntiatio. col. 3. uer. tu põt. dicere. ff. de oper. no.
nũ. Et dixit d. Alex. in l. post dotẽ. col. 10. uer. & iuxta hoc
q̄ri põsser. ff. so. mat. se putare q̄ si plures, & plures docti
affirmarẽt i lecturis suis ita de cõsuetudine seruari, q̄ eis
non creditur, quia nõ reperitur iure cautũ, q̄ eorũ uoce
motus cõsuetudo p̄betur q̄ est facti, ut in l. 2. C. q̄ sit lõ.
consue. quę oĩa ponit Soc. in suo. cons. 97. inci. p̄sens
cõsultatio & c. in antep. col. in 3. vol. Sed vltra Soc. dicas
tu q̄ idẽ tenuit Pau. de Cast. referẽs Ray. in l. Titia. ff. de
sol. & do. Fran. de Are. in consi. suo 133. incip. in causã
quę uertitur inter homines & cõmune. in 2. col. & etiã in
3. ibi seq. & idẽ firmat Ias. qui late loquitur circa hoc in
l. de q̄bus. in pen. col. ff. de legi. vbi refert aliquos tenere
cõtrarium quos tñ reprobat affirmãdo dictã opi. de quo
vide etiã Ias. in l. fructus. in ante. col. in uer. adde q̄ cũ ista
ff. sol. mat. & in repe. l. admonedi. in 54. col. post me. ff. de
iureiur. & per d. Bar. Cep. in consi. suo 39. inci. Lucius. in
4. col. & Soci. in consi. 67. incip. uis inuestituris. in 9.
column. & d. Par. de Pu. in tract. synd. in 39. char. in 2. col.
post prin. q̄ d. Roc. de Cur. in c. si. in 69. col. extra de con-
sue. & d. Phil. Deci. in cõsi. 165. incip. uiso tenore. in vlt.
col. uer. non obstat vltimo. & in consi. 142. inci. & p̄ te-
nui facultate. in prin. & ibi in 3. col. in prin. uer. nec oblt.
q̄ doctori asserẽti ita esse de cõsuetudine credat. & in cõ-
si. 285. incip. & pro tenui & c. in fi. Et scias quòd licet in
inquisitione dicatur fama publica p̄cedente, q̄ per talia
verba nõ p̄batur fama, nec talia uerba sufficiũt ad essen-
16 tiã famę, nisi aliter p̄betur ipsa fama. † Ita dixit Raph.
Fulg. in consi. suo 107. inci. super eo. in 2. col. & in consi.
136. incip. in causa criminali in vlti. col. & Io. de Ana.
in cõsi. 59. incip. uisa inquisitione. & d. Phil. Deci. in cõsi.
170. inci. uiso themate. in 1. col. uer. sed p̄dictis nullo mo-
do

do obstantibus. & in consilio 189. incipi. lætatus sum.
in vl. colũ. uer. est ergo uidẽdum. Pro quo optime faciũt
quę ergo dixi in l. 1. §. si quis dicatur. in 2. col. ff. de quę-
71 stio. Item scias etiã quòd † inquisitio corrui si
proberur de bona fama inquisiti. ita not. dixit Raha.
Cum. in cõsi. suo 135. incip. ad primum. in 2. col. de quo
latius dicam infra in materia indiciorũ. Sed an possit
18 reus interrogari † de sociis de quibus aliqua non sunt
iudicia. vide d. Flo. in l. ait lex. §. idẽ Iulianas. ff. ad leg.
Aqui. & vide quę dixi in l. repeti. in 8. col. ff. de quę-
stio. & in l. vnus. in §. cogniturum. in 14. col. eo. tit. &
vide Ang. de Are. in tracta. malefi. in uerbo, Semproniu
mandatorem. in 2. col. in uer. sic. & bene not. & in uerbo,
fama publica. in 14. char. in uer. quæro aliquis. vbi di-
xit, q̄ cõfessus delictum potest poni in carcerem solũ
modo propter hoc, ut manifestet consocios, & mandã-
zem. & vide d. Lud. Bo. in consi. suo 8. in 4. col. in princ. &
d. Phil. Deci. in consi. 189. incip. lætatus sum. in 6. col. &
Bal. in Marg. sua in uerbo, cõfessio. iu 2. uer. & uide Ia.
de Bel. in sua practica iudiciali causarũ criminaliũ. sub
rubr. de quęstio. & quali. tor. in 11. col. ubi ponit plu-
res casus in quib. reus de se cõfessus põt interrogari de
consociis. Supradictã tamẽ conclusionẽ q̄ fama seu infã-
mia debet p̄cedere inquisitionem restringe, secundũ
Ang. de Are. in tracta. malefi. in uerbo fama publica. in
2. uer. inci. & tene m̄ti q̄ tẽpore & c. ubi dicit q̄ si cõtra
Titiu non laborat diffamatio, tamẽ sunt iudicia contra
eũ, licet cõmuniter reputeĩ bonũ, tũc credit q̄ si sunt iudi-
19 cia contra eum, q̄ potest inquiri. † q̄a iudicia sunt loco
diffamationis, & dicit, q̄ ita declaratur d. c. qualiter &
quãdo extra de accu. Et hanc opinionẽ sequitur, d. Aug.
de Ari. i suis addi. dicẽs, q̄ fortiora sunt iudicia sup uerita-
te q̄ diffamatio, q̄a p̄ iudicia deueniũt ad torturã, ut ha-
betur in l. 1. in §. 2. & 3. ff. de quęst. & in l. si. eo. ri. quod est
fortius ergo p̄ iudicia potuit fieri quod minus est, s. in
inquisitio praterea dici non possunt esse iudicia super ue-
ritate quin in ipsis non contineatur diffamatio ipsius
rei,

rei,quādo indicia sunt propinqua & nō remota,vel de-
 clarat.Bart.in d.l.fin.ff.de quæstio.ita residet dō.Au.vbi
 supra.Mihi autē videtur q̄ ista limitatio & restrictio sit
 vera si p̄cedant indicia p̄pinqua de ipso maleficio.quia
 ex talib. iudiciis p̄pinquis non pōt dici q̄ nō cōstet de
 infamia ipsius.rei,vt de se patet:secus autē dicerē vbi p̄
 cederēt indicia mediata & remota ab ipso maleficio:q̄
 extalib.indiciis remotis & mediatis nō pōt recte dici,q̄
 oriatur infamia rei de malef. sed potius q̄dā suspitio.Et
 sicut dico idē esse vbi solū adesset vnus testis q̄ deponeret
 de maleficio propinquo:nā isto casū nō posset dici,q̄ ta
 le iudicium esset loco diffamationis, cū ipsa infamia seu
 diffamatio nō possit p̄bari nisi per duos testes ad min^o
 iuxta regulā: q̄ in ore duorū vel triū stat oē verbū c.in
 oī negotio. extra de testib.l.vbi numerus.ff.eod.Et ideo
 cū indicia sub regētur loco diffamationis. debēt sapere
 eius naturā & p̄bari per duos testes.ar.l. si eū §.qui iniu
 riarum. ff. si quis cau. & l. si donante. §. si sponsus. ff. de
 donat. vir. & uxor. & l. filix. §. Titix. ff. de conditio.
 & demonstra. cum simil. Item dictā conclusionem quōd
 infamia debet p̄cedere inquisitionē, dicas esse veram re
 gulariter, sed tamē fallit in aliquib. casibus quibus po
 20 test iudex † procedere ad inquirendū nō p̄cedente in
 famia vel diffamatione, quos casus ponit Ang.in repet.
 l. si vacātia. in 19.col.vers. quarto quærit & c. C. de bon.
 va.lib. 10. & eos refert & sequit Ang. de Are. in tract. ma
 lef. in verbo. hęc est q̄dā inquisitio. in ver. quarto i princi
 paliter q̄ro & c. Et inter alios casus vnus ē quādo inquisi
 tio fit parte p̄sente & nō opponēte de p̄cedēte infamia:
 nam tūc valet & tenet inquisitio nō p̄cedente infamia.
 alle. ad hoc q̄ habentur in c. 2. de accus. in 6. Alius est ca
 sus secundū Ange. in d. l. si vacantiā. in 19.col. videlicet,
 quando inquisitio format̄ contra cōfessum crimē spōte,
 quia hoc casu ualet inquisitio infamia nō p̄cedente alle.
 not. in c. 1. de accusa. in 6. quod dicit Ang. esse multum.
 no. Item fallit etiam secundum eum, inquisitione
 generali, quæ fit ad inuestigādū facinerosos homines, de
 qua

qua habetur in l. cōgruit. ff. de offic. p̄sid. & i c. 1. de offic.
 or. & in cap. irrefragabili. eo. tit. & 10. quæst. 1. in c. pla
 cuit. & in c. excōmunicamus. de hæreti. & dicit q̄ hoc ē
 voluit Host. in sum. de accu. & in d. c. qualiter & q̄n. Et
 p̄ ista dicit Ang. vbi supra patet q̄ syndicatores potesta
 tis, vel capitanei, & eorū officialiū possunt cōtra eos inq̄
 rere de delictis p̄ eos cōmissis in eorum officiis non p̄æ
 cedēte fama vel infamia publica, nec clamorosa insinua
 tione: & dicit ipse Angel. quōd ita seruetur de con
 sueudine.

Alium ē dicit esse casum, videlicet, vbi inquisitio fit ad
 publicam vtilitatē in causa mere ciuili & pecuniaria. al
 leg. quæ habentur in d. l. si vacātia. & C. de bon. p̄script.
 l. si quis intra. Alium etiam dicit esse casum: q̄ valeat in
 quisitio non p̄cedente infamia, videlicet vbi p̄ inquisi
 tionem proceditur ad denūciationē publici officialis, vt
 habetur in l. ea quidē. C. de accusa. in c. 1. de offi. ordina.
 & in c. 1. in §. si. de offic. cult. & dicit, q̄ ita tenet Host. in
 d. c. qualiter & q̄n. Item dicit q̄ alius est casus, videlicet,
 vbi iudex inquit ex mero & puro officio suo, & non
 ad postulationem alterius, vt habetur secundū eū in c. 1.
 de offi. ordi. Et ideo subdit ipse An. q̄ cauti debēt esse re
 ctiores terrarū, vt cū format̄ inquisitionē cōtra aliquem,
 semper dicāt: Hęc est quædā inquisitio, quā facit talis cō
 tra talē ex mero suo officio, q̄ tunc nō tenetur dare co
 piam diffamationis. Itē dicit etiam Angel. in d. l. si va
 cantia, in 9. colum. q̄ fallit etiam in alio casu, videlicet,
 vbi iudex inquit ex necessitate sui officii, vel vbi verti
 tur periculū animarū, vt not. in cap. ad nostrā. il. 2. de iu
 riuirado. & in c. nō est. de spōs & in c. cū nobis §. pen. de
 electio. & dicit q̄ ita tenet Hosti. in dicto cap. qualiter &
 q̄n. Et dicit postea Angel. q̄ ex p̄dictis patet generaliter
 doctrina. An & q̄n formatur specialis inquisitio, fit ne
 cesse quod diffamatio p̄cedat: & dicit quod vbi cūque
 inquisitio formatur ad postulationē alterius, & nō ex ne
 cessitate officii, neque ad denūciationē alicui^o officialis,
 & in eo quo nō vertitur periculū animæ, tūc semp̄ est ne
 cesse,

esse, quod præcedat diffamatio: sed in alii casibus superius adductis non requiritur præcedentia diffamationis, ita finaliter residet & concludit Ang. in d.l. si uacantia. in 19. col. C. de bo. ua. lib. 10. Ego autem circa hos casus adductos per An. dico quod alius est etiam casus, quem ipse non ponit, in quo ualet inquisitio infamia non præcedente: qui casus est, quando inquisitio emanat de conscientia principis: quia tunc ualet etiam infamia non præcedente, ita dixit Bald. in l. nullus. C. ad leg. Iul. maie. ubi ad hoc alle. Inno. in c. cum oporteat. de accu. Et idem dixit gl. no. in c. 2. de accu. in 6. quæ similiter ad hoc alle. In noc. in d. cum oporteat. & idem Ang. de Arc. in trac. malef. in uerbo, fama publica. in 3. uer. incip. aduertendum autem est &c. ubi alle. Bald. in d. l. nullus. & Innoc. in d. c. cum oporteat. Et subdit Ang. ubi supra quod debet notare iudex ex istis, ut quando crimen est atrox, & non habet ita urgentia indicia, quod tunc iudex faciat inquisitionem de conscientia regentis ciuitatem, & faciat hoc apparere in actis: quia in regens ciuitatem habetur loco principis, secundum glo. & Cy. in l. fin. C. de præscr. long. temp. & Bartol. in l. hostes. ff. de capti. & hoc modo dicit Ang. quod non poterit dicta inquisitio annullari ex hoc, quod fama & indicia non laborent contra inquisitum. Ita residet Ang. in d. uer. aduertendum tñ est. Pro quibus faciunt dicta per eum in d. tract. in uerbo. che hai tradito la tua patria. in 2. uer. inci. quæro aliquis &c. Item quod ualeat inquisitio non præcedente diffamatione quando fit ex conscientia principis, firmavit d. Barth. Cep. in cōsi. suo. 17. inci. uisa. in ult. col. uer. Et maxime cum dicta inquisitio. de quo ergo dixi satis late in sing. meo 14. inci. ad hoc ut inquisitio &c. ad quod uide et aliqua per Alex. in cōsi. 34. inci. uisis &c. in 1. col. in 6. uolu. Hac tñ conclusionem limita & intelligas procedere quoniam inquisitio format de mandato seu ex conscientia principis ex motu proprio ipsius principis: nam tunc non requiritur nec diffamatio nec alia, sed secus si ad postulationem alterius princeps hoc mandat, quia tunc debet præcedere diffamatio. ita dixit gl. sing. in d. c. 2. in uerfi. fuerat extra de accus. lib. 6. que

quæ à scribentibus communiter approbatur. Itē intelligatur etiam prædictam conclusionem esse uerā, & procedere, quando princeps affirmat ad suam notitiam peruenisse quod talis deliquit, & ita loquitur Innoc. in d. cap. cum oporteat. ubi etiam dicit Ioan. And. quod hoc casu requiritur quod princeps hoc assertiue dicat sibi constare, alias non uideretur sibi remittere, quod non debeat primo recipi testes super infamia, ita not. dixit do. Ale. in cōsi. suo. 179. inci. in causa angelorū. in pen. colum. in 2. uolu. quod est uere singulare & non. cum sæpe contingat in facto: & nunc est in facto in hac ciuitate Bononiæ mihi patria. Et idē dixit do. Phil. Deci. in cōsi. 175. inci. in causa falsitatis &c. in 2. col. uer. secundo principaliter nullitas processus & in cōsi. 170. incip. uiso themate. in 2. col. uer. nec obstat &c. & in cōsi. 189. incip. Leratus sum &c. in ult. col. uerfi. Nec obstat, quod quoniam inquisitio format. & do. Felyn. in c. 1. in 5. col. de rescrip. & do. Phil. Dec. in cōsi. 256. inc. in causa inquisitionis. in ult. col. ad fin. uerfi. Non obstat quod formata fuit inquisitio. Et uide etiā alias limitationes ad doctrinam Innocē. in d. c. cum oporteat. & sequa. quas ponit Spe. in tit. de inqsi. in §. nunc tractamus. uerfi. hoc autē not. & ibi Ioan. And. in addit. & uide latius per Dominicū post Ioan. And. in d. c. 2. de accus. in 6. & per doct. in c. cum oporteat. & quæ ego dixi in sing. meo 14. inc. ad hoc ut inquisitio &c. Modo redeūdo ad casus enumeratos per Ang. in d. l. si uacantia. C. de bon. uac. lib. 10. in 29. col. inquantū ipse dicit inter alia, quod quoniam iudex inquit ex officio ualet inquisitio non præcedente infamia. & alle. c. 1. de off. or. Ego dico quod in hoc Ang. non recte loquitur iudicio meo, quoniam contra hoc dictū faciunt plura dicta, & plura iura, & rationes. Et primo facit illud, quod supra dixi de infamia, quod debet præcedere inquisitionem: quā et Papa, uel Imperator cum eius mandato non potest tollere, ut uolūt doct. quos supra adduxi ad hoc, quos non reperiō causa breuitatis. Itē dico quod licet Ang. per illo dictō alleget c. 1. de off. or. quod hoc ibi non probatur, ut patet uerbis illius text. imo gl. & doc. ibi oēs, & maxime do. Ant. post Bal. in uerfi. cōtrariū, Cū ergo istud dictū lege non probetur: ergo Pract. Crim. D. Hyp. de Mars. C. viribus

23 uiribus non subsistit: serubescimus. n. cum sine lege loquimur. l. illam. C. de coll. in §. cōsideremus. in aut. de tri. & semis. & facit tex. in §. cum igitur. uer. optimum. in authen. de non elig. sec. nub. in uer. nec quælibet est lex aliquid tale dicens. ex quo tex. probatur q̄ illud q̄ non est lege cautum, nō inducit dispōnem. de quo tex. aliqua dicit Bal. in auth. ex testō. in ul. col. C. de sec. nup. ad q̄ facit ē l. prauaricationis. §. si. ff. de pr. qua. & facit l. si seruum quis. ver. non dixit p̄tor. ff. de acq. hær. de quo ē per Ale. in consi. 396. inc. circa hanc dubitationem. in 5. co. & facit l. liberto. in §. Largius Euripianus. ff. de ann. le. c. in ter corporalia. ante fi. C. de transf. epi. & faciunt dicta per d. Phi. Dec. in cōsi. 55. in 6. col. in prin. & in consi. 70. in fi. 1. co. & per Ias. in l. vinum. in 5. co. ff. si cer. pe. & in l. illam. in 3. co. C. de coll. Cum ergo ille text. allegatus per Ang. hoc nō dicat, ergo dcm̄ suū nō p̄cedit. d. l. seruum quis. & l. si quis stipulatus sit Stichū aut Pāphilū. in ver. q̄ rentib. respiciendus erit sermo stipulationis. ff. de uerb. ob. & l. fideiussores magistratuū. §. p̄ Aurelio. in ver. lecta subscript. ff. de fideiuss. & l. ad p̄bōnē. in ver. sed quē tenor designat. C. de p̄b. Et faciunt alia adducta p̄ Barb. in d. consi. inc. circa hanc dubit. in 5. co. q̄d̄ consil. est insertū inter cons. Alex. in nu. 396. fm̄ ord. meū. & est cōs. 52. in 4. vo. Nec ob. p̄dictis si Ang. uel aliquis alius diceret q̄ imo ille tex. d. c. 1. de off. or. p̄bat dcm̄ An. vc3, q̄ q̄n̄ iudex p̄cedit ex offō suo, v3 inquisitio, infamia non p̄cedente, & hoc p̄bat ille tex. p̄ uerbum, liberā p̄tatem in eo positam. Qm̄ r̄ndeo hoc non esse verum, eo quia gl. ibi tenet contrariū. s. q̄ p̄cedere debeat diffamatio, & dicit Bal. q̄ si statutum dicit, q̄ p̄tās in crialib. liberē possit inquirere, q̄ tñ p̄ hoc non poterit inquirere infamia non p̄cedente, quod dcm̄ refert & seq. Ias. in l. milites. C. de test. mili. & dixi ē sup. Item dico q̄ illud

24 verbum, liberam p̄tatem, non tollit solennitates iuris fm̄ d. Ant. in d. c. 1. de off. or. ubi dicit, q̄ in concessione liberē p̄tatis non v̄ dari p̄tās ad aliquid faciendū contra iura, sed videtur restricta ad limites iuris, & idem dicit

cic

cit Io. de Imo. ibi. Et idem firmat ibi Pe. de Anc. dicēs, q̄ is cui conceditur libera p̄tās, tenetur obseruare cōtōnes & iura. & idem dicit si concedatur liberum arb. de quo se remittit postea ad ea quę h̄r in cle. pastoralis. de re iud. & in c. quanto. & in c. ueniens. de iu. iur. ad quę facit optime quod no. in c. irrefragabili. de off. or. vbi habetur, q̄ si datur alicui libera p̄tās procedendi, q̄ tñ per hoc non uidetur data p̄tās excludendi formam iuris. & ibi d. Ant. colligit per illum tex. q̄ si data ē p̄tās delegato cum clausula, q̄ liberē possit p̄cedere, & cām terminare, q̄ p̄ hoc non uidetur data p̄tās procedendi iuris ordine non seruato. Et facit ēt, nam licet iudex h̄z beat liberum arb. in crialib. tñ non poterit aliquem ponere ad tort. non p̄cedentib. iudiciis, alias teneretur in syndicatu. ita dixit Pau. de Leaz. in c. grauis. de depo. & Alex. in l. filius. in 5. apoll. ff. de don. De quo ego latius dixi in l. pe. in 5. col. ff. de q̄ō. Et faciunt dicta per Bal. in l. si q̄n̄. in prin. C. de inoff. test. ubi tex. dicit q̄ concessio testandi liberē facta à principe, intelligitur l̄tīmē & iuris solennitates seruata. Ex quo subdit ibi Bal. q̄ si usurarius impetrat à Papa ut possit testari, quod tñ non poterit testari nisi p̄stita satisfatione, de qua in c. quamquam. de usu. in 6. Item dicit, q̄ licet princeps concedat alicui q̄ possit liberē testari, tñ non poterit filium p̄terire uel exheredare sine cām l̄tīma. Item dicit postea Bal. in d. l. si quando. q̄ si Papa concedit monacho q̄ possit testari de bonis paternis, quod ista concessio intelligitur fm̄ ius cano. Item dicit q̄ Imperator concedat alicui quod possit instituere filium suum spurium, intelligitur tñ seruata testamentorum solennitate. Et faciunt et dicta p̄ Bal. in c. 1. in 1. col. de rescr. ubi dicit q̄ si Papa concedit per rescriptum alicui q̄ possit liberē appellare, non tamen poterit in causa momentaneę possessionis appellare, nec ēt si esset uerus contumax, nec contra p̄pria cōfessionē scienter & sponte factā, nec ab interlocutoria sine expressione causę, nec in aliis similibus casibus, in quibus est prohibita appellatio. & alleg. ibi

C 2 Bal.

25 Bald. rationē dicens: qđ ratio est, † quia non vult prin-
 cept vnico verbo totam machinā iuris subuerrere alle.
 d. l. si qñ. C. de inof. test. & facit optime glos. in authenti.
 oēs peregrini. in ver. liberam. C. commu. de successio.
 vbi text. dicit, qđ peregrini habent facultatem liberam
 testandi. & glo. ibi dicit, dūmodo testentur secūdum ius
 commune. Et facit glo. in l. 1. C. de sac. sanct. eccle. vbi
 tex. dicit habeat vnusquisque licentiā testādi, & liber sit
 stylus, tñ gl. ibi dicit, seruata iuris solennitate. Et facit ēc
 dictū Bal. in l. 1. C. si propter pu. pens. vbi dicit, qđ data li-
 bera potestate iudici procedēdi in aliqua causa, vel cōtra
 aliquē, intelligitur tñ iuris ordine seruato, Et idē si datū
 est alicui liberū arbitriū, per id qđ dixit Bald. in c. 1. in §.
 iudices. in 3. col. de pa. iur. fir. vbi dixit qđ verbū libere, re-
 quirat ordinē iuris: Et dixit do. Catal. in tract. suo syndi.
 in ver. 112. inc. adde qđ vbi iudex & c. qđ vbi ex forma sta-
 tuti, vel rescripti iudex habet plenissimā potestātē proce-
 dēdi & cōdēnandi prout sibi placuerit vel voluerit, nulla
 seruata dispositione legis vel statuti, qđ tñ nō poterit tol-
 lere ius quāsitum parū ex iure gentiū, vel ciuili, vel etiā
 ex forma alicuius statuti: vñ si reus p̄scriptit, nō poterit
 sibi tollere ius ex p̄scriptione quāsitū. Itē si reus est to-
 tus exceptione Velleiani, vel Macedoniani, nō potest ta-
 men eū condēnare, & subdit ibi d. Catal. qđ illa potestas
 data vt supra operatur solū in solennitate processus, & in
 solennitate sentētiæ: & in his q̄ penderēt principaliter ex
 facto iudicis, vt esset dare multas dilationes, & supplere
 ex officio ēt parte nō petentes & dicit qđ hanc doctrinā
 sentit Bart. in extraua. ad repri. in verbo, videbitur expe-
 dire. Et faciūt optime dicta per Ale. in consi. 65. incip. ha-
 bita super contentis in 2. co. in 1. vol. vbi dicit, qđ p̄textu
 alicuius liberi, & absoluti arbitrii nō pōt iudex denega-
 re † defensiones reo, & alle. plura de qbus ibi p̄ eū. & idē
 26 dicit Pet. de Anc. in cōsi. suo 166. inc. visis diligenter om-
 nib. in prin. Et pro p̄dictis faciunt ēt dicta per Alber.
 de Ros. in 3. parte statu. quest. 32. incip. Item quæro quia
 sape & c. vbi circa fin. dicit alleg. Guid. de Suza, qđ si po-
 testati

testati sit datū arbitrium & qđ absolutus sit ab obseruatiā
 statutorū, qđ intelligitur de leuibus, nō aut de substantiali-
 bus, ad qđ alleg. plura iura de qbus per eum. & dicit idē
 Albe. ibi in 37. q. inci. an potestas habens & c. qđ potestas
 habens largū & generale arbitrium in maleficiis, qđ tñ
 27 † nō poterit aliquē torquere non p̄cedentibus iudiciis,
 nec etiā poterit excedere modū in torquendo, & allegat
 aliqua iura. Pro quibus oibus faciūt etiā dicta per Lu-
 do. Rom. in consi. 322. inci. in casu proposit. & c. & per
 Bald. in l. dotalem. in fin. ff. de test. mil. & in c. 1. in 8. colū.
 de mil. va. qui contumax est. Et sic p̄ ista videtur mihi qđ
 non procedat dictū Angel. in d. l. si vacantia. in 19. col. in
 quātum dicit, qđ qñ iudex procedit ex eius mero officio,
 qđ potest formare inquisitionē nō p̄cedente infamia, qđ
 dico hoc nō esse verū, ēt (quod fortius est,) si ipse iudex
 haberet liberā potestātē, & liberum arbitriū in malefi-
 ciis, per iura & doctri. superius allegata: Fateor tñ qđ ali-
 qua sunt iura, & doctri. in qbus dicitur, quod habēs li-
 berā potestātē nō tenetur seruare solēnitates iuris: sed il-
 lis iuribus & doctri. respōdet Barb. in d. c. 1. post prin.
 de offi. or. vbi tenet hāc partē: qđ ēt tenet Aug. de Arimī.
 in suis add. ad trac. Ang. de Are. sup. male. in verbo, hęc
 est qđā inquisitio. in 5. add. inci. tu aut in hac materia ad-
 de qđ inquantū primo supra & c. vbi dicit qđ hanc partem
 cōtra Ang. tenuit Gand. in trac. malef. sub rub. quō co-
 gnoscatur de maleficiis per inquisitionē. in ver. si aut iu-
 dex accedat. & idē secūdū eū tenet Host. in sum. de inq-
 sitione. in §. & qualiter. in ver. qđ si alias cōtra singularē p̄-
 sonā inq̄sio fiat & c. de quo latius per d. Ang. vbi supra.
 Et in dicta materia liberæ potestatis datæ alicui vide ēt
 do. Ant. in c. cū dilectus. in 4. col. de cōsue. & vide Ang. de
 Are. in trac. male. in verbo, metitores de mal. dadi. in 3.
 char. in ver. quæro quæ sit p̄na & c. in fi. Et circa p̄dictam
 materiā liberę potestatis datę iudici nolo omittere aliqua sa-
 18 tis no. † Et iō scias qđ si data est libera potestatis iudici in ma-
 leficiis, intelligit esse data in his in qbus nō reperit p̄na
 expressa. nō aut in illis, in qbus reperitur p̄na expressa,

ita dixit Pau. de Cast. in l. certo generi. in §. si totus. in fi. verbis. ff. de ser. ru. p̄d. alle. l. ille aut ille. in §. cū in verbis. ff. de leg. 3. p̄ quo et facit in ar. l. cōtinuus. in §. cū ita. ff. de verb. obl. & idē tenet Bal. in c. 1. in 7. co. de mili. va. q̄ cōtu. est. & Pau. de Ca. in cōs. 119. inc. notandū est. in 2. col. & Corfe. in no. suo. in ver. statutū. in no. inc. statuto caue tur q̄ p̄ homicidio & c. & d. Geor. Natā. in Cle. s̄epe. in §. nō sic tñ. in 25. col. de ver. sig. & Soc. in cōs. 120. inc. cū in p̄senti & c. in 9. col. de quō etiam dixi in repe. mea rubr. C. de prob. in 1. col. in ver. & p̄ hoc dicto facit & c. Pro q̄ bus facit optime q̄t dixit Bal. in l. si. circa. fi. C. de prob. 9 & Lud. Ro. in consi. 322. inci. in casu. † Scias et q̄ iudex habēs liberū arbitriū in p̄cedendo nō tenetur seruare in stantiā secundū Bar. in l. si. in prin. per illum tex. ff. loca. & Bal. in l. 1. C. de iure delib. & in l. obseruare. §. p̄ficisci in 11. q. ff. de offi. p̄conf. & Bal. & Ange. in l. 1. ff. de testa. mili. & Angel. in l. milites. in lect. Flor. & ibi fulg. C. de restam. mili. & Pe. de Anc. in c. canonū statuta. de cōstitu. in ver. ad p̄dicta facit q̄o statuti & c. & Pau. de Cas. in l. q̄ Romæ. in §. Callimachus col. 2. ver. sed q̄d operatur ista libera. ff. de ver. ob. & in l. filiusfa. ff. de dona. & do. Ale. q̄ refert p̄dictos doct. in cōs. suo l. inc. visis actis & c. in 3. co. in 2. vol. Et dicta materia liberi arbitrii dati iudici. vide Ias. in §. in bonafidei. in 6. col. insti. de actio. & Ale. in cōs. fil. 264. inc. viso puncto. in 4. col. & Lud. Ro. in consi. 322. inc. in casu & c. & Bal. in l. dotalem. ff. de test. mili. & in l. si q̄s maior. C. de trans. Bart. & Bal. in l. cū hi. in §. causa co gnita. ff. de transa. † Et scias et q̄ in his q̄ cōmittūtur ar bitrio iudicis ipse iudex debet seruare equitatē. ita dicit Io. And. in c. 1. de cōstit. quē refert & sequitur do. Felyn. in c. quoniā frequēter. in §. porro. in 2. col. vt lit. nō cōtesta. p̄ quo faciūt dicta per domi. An. in c. inquisitionis. de accu sa. per gl. ibi. & per Specula. in titulo de offi. omn. iudi. in §. deseruit. in penul. col. in versi. itē si promisi & c. & ibi in vlti. col. in versi. & generaliter. & facit c. alligantur. 26. q. vl. & quē habētur in l. placuit. C. de iudi. Vltē etiam di co q̄ Ang. in d. l. si vacatiā, non bene loquitur inquantū dicit

dicit q̄ iudex procedens ex necessitate officii sui pōt for mare inquisitionē non p̄cedente diffamatione: nā dico hoc nō esse verū p̄ iura, & doctrinas superius alle. & hoc tanto magis est verū: q̄ licet sit coactus procedere ex ne cessitate officii sui, tñ per hoc non est quod necessitetur omittere solennitates à iure requisitas in similibus. Quo vero ad illā limitationē secūdam, quā dedi supra, videli cet, q̄ pōt per iudicem formari inquisitio contra sponte confessum, secundū Ang. nulla infamia p̄cedente & c. Di co q̄ duplex est ratio. Prima, quia ex tali propria con fessione oritur diffamatio, & integra & legitima p̄batio. Secunda ratio est, quia et si talis inquisitio non potuisset de iure formari, & sic esset nulla: non tñ posset p̄ ipsum reū sponte cōfessum opponi talis nullitas & inualiditas: 31 † q̄a spōte cōfessus nō potest opponere de ineptitudine vel de inualiditate libelli, secundū Bal. in l. 2. in fin. C. de re iudi. & in l. 1. §. initio. circa. fi. ff. de offi. p̄fec. vrb. & vo luit d. Fely. in c. qualiter & q̄n. il. 2. in §. licet autem. in 1. colu. de accu. vbi alleg. Bal. in d. l. 2. de re iudica. Eodem mō nō pōt opponere de ineptitudine vel de inualiditate 32 inquisitionis: cū inquisitio † succedat loco libelli, vt di cunt docto. in d. c. qualiter & q̄n. la. 2. de accus. & voluit Cardi. in Cle. s̄epe. in §. 1. in 2. colum. de verbo. signifi. de quo vide et quē ego latius dixi in sing. meo 301. inci. in confessum & c. in princ. & in l. 1. in §. diuus Antoninus in 3. & 4. colum. ff. de quæstio. Et per ista confirmo dictam limitationem datam ab Angel. vbi supra.

Modo vltē progrediēdo dico aliud, videlicet, q̄ ad hoc vt inq̄sitio possit formari, debent p̄cedere indicia, 33 alias indiciis non p̄cedentibus, † inq̄sitio formari nō potest ita dixit Rapha. Fulgo. in cōs. 107. inc. super eo. & in consi. 149. inc. super inquisitione & c. in fin. & in consi. 173. inci. in causa inquisitionis formatæ & c. post princ. & Rapha. Cuman. in consil. 135. incip. ad primum & c. post princ. Attēde etiam q̄ ad hoc vt iudex valide & de iure possit formare inquisitionem de delicto cōtra reū, q̄ viribus subsistat, requiritur aliud, videlicet, q̄ ex delicto

34 commissio per eum sit orta actio ciuili parti (loquor in delictis commissis contra priuatos) nā ubi ex delicto non oritur actio ciuili parti: tunc nec est Reipublicæ oritur actio vel inquisitio criminalis, ita not. dixit Sal. in l. eos C. de fur. & voluit Bar. in consi. suo 100. inc. à d. Cyn. de Bononia &c. in 1. col. & Soc. in consi. suo 127. inci. visis capitulis. in 1. col. & d. Barth. Cep. in consi. suo 58. inci. Paulus Faber. in pen. col. versic. tertia qō. est. in fi. & do. Nellus in tract. bannitorum. in 2. parte secundi temporis. in 1. q. in fi. i. col. & d. Paris de Puteo in suo tract. syn. in 51. char. in 1. col. & pro quo faciunt not. verba Dyn. in consi. suo 38. inci. q̄ cōtra &c. in vers. Item patet quia casu. & facit l. si pup. in §. videamus. ff. de nego. gest. & l. quoties. in §. is qui temporali. ff. de excus. tuto. cum si. & facit et quod dixit Alex. in consi. suo 207. inci. viso summario. in 3. col. in 2. volu. ubi dicit q̄ qñ iudici, agentis & nullum ius cōpetere constat, q̄ tunc non pōt facere
 35 ipse iudex, quin repellat talē agentē, ad quod alleg. no. in l. vbi pactum. C. de transac. & in l. si vnus. in §. pactus. ff. de pactis. & in l. 2. ff. de fer. & per Inno. in c. 1. de offic. vica. & docto. in Clem. 1. §. si. de sequest. poss. & fruct. de quo et ego dixi in rep. mea. l. vnicæ. C. de rap. vir. nu. 17. Et circa hoc pñt poni plura exēpla. Vnū est, qñ duo essent socii bonorū alicuius hypothecæ, & unus ipsorum furtiue seu clam asportat & cōtractat aliquas res dictæ apothecæ, tūc nō poterit per iudicem inquisitio formari contra talē socium: ratio est, quia contra eū nulla est orta actio ciuili. alteri socio. per l. merito. ff. pro soc. Potest et poni exēplum in mutuante vel deponente re aliqua penes vicinum vel alium: nā si postea clam abstulerit, nulla cōpetit actio illi vicino, cū ille rem suā exportauerit: ergo nec reipublicæ cōpetet actio vel inquisitio criminalis contra illum. Potest et poni exēplum in illo, cui bona aliqua detinētur ab aliquo potente iniuste &
 36 indebite: nam esset sibi licitū & permittum q̄ dictas res furtiue accipere, secundum Inn. in c. cū olim. de restitu. spo. quem refert & sequitur Bal. in l. 2. in 15. col. in vers.

sed

sed nunquid per furtū. C. de fer. & aqua. & Bal. in reper. suo. in verbo Dominium. in pe. col. in vers. dñs pōt rem suam &c. & Alex. in consi. suo 471. incip. pulchre respondet in 2. col. & d. Flo. in l. itaque. in 3. col. ff. ad l. Aquil. & Bal. in Marg. sua. in verbo, Castrum. in vlt. ver. Ad quod etiam faciunt dicta per Inn. in c. plerique. de immu. ec-
 37 cle. ubi dicit q̄ licitum est q̄ creditori, qui non pōt probare creditū suū, accipere quocunq̄ bona debitoris, vt sibi satisfaciatur, quod dictum refert & sequitur Bal. in l. 1. in 2. col. C. de testib. & Alex. in consi. suo 474. inci. vī fa inquisitione. in 3. col. & in consi. 135. incip. circa primam. in 1. col. in 1. vol. & ibi in 5. col. dicit, q̄ qñ creditor accipit rem debitoris pro sibi satisfaciendo, non tenetur vi bono. rauto. quia noluit rapinam committere, sed credidit hoc sibi licere subsistente causa debiti, allegat hoc voluisse Ros. in libellis suis, de quo latius ibi per eū. Potest etiā poni exemplum, si loquamur in homicidio, in eo qui interfecit bannitum stante statuto, q̄ bannitus possit impunē occidi: qm̄ tunc non oritur aliqua actio ciuili parti. per l. Gracchus. C. de adult. ergo nec reipublicæ comperit inquisitio criminalis. & ideo hoc casu si iudex formaret inquisitionem contra talem occidentem bannitum, quilibet de populo siue aliquo mandato q̄ pōt cōparere, & ostendere bannū illius mortui, & petere, quod contra eum vltius non procedatur, ita dixit Bar. in l. vbi pactū. C. de transa. quem ibi sequuntur scribentes, & fuit originalis doctrina Richar. Malum. in l. filius familias. per glo. ibi, in §. veterani. ff. de procu. quā doctrinā ibi refert & sequitur Ang. l. quos prohibet. ff. de postu. & vbiq̄ firmat illam fuisse Richar. Mal. in d. §. veterani. & idem voluit Ang. post Cyn. in l. reos. C. de accusa. & Abb. in c. licet. de accusa. & Barto. in consi. suo 100. inci. a do. Cyno de Bononia. & Pet. de Anc. in c. veniens. in pen. col. de accusa. & volunt docto. in pluribus aliis locis, quos latius cumulaui in l. si quis ne quæstio. in 25. col. ff. de qō. Requiritur et ad validitatem inquisitionis quod iudex qui vult inquirere. q̄ Primo interro-

get

get patrem offensam, an ipsa velit accusare reum, qui offendit necne: & tunc si offensus erit in mora, vel dixerit se nolle accusare, tunc iudex poterit procedere per inquisitionem, aliter non poterit procedere per inquisitionem, ita dixit gl. no. in c. presbyter si a plebe. 2. q. 7. in gl. pen. quam gl. pro ualde not. refert & sequitur Bald. in l. senatus. C. qui accusare non possunt. dicens quod ratio est: quia preferendus est, qui maius ius habet, & melius fundamentum: ad quod allegat et quae habentur in simili in l. 1. in §. denunciari. ff. de vent. in spi. & in l. si tñ. ff. de leg. 2. & in l. necessario. ff. de in diē addic. & in l. quamuis indubitati. C. de adulteriis, & in l. 2. §. si. ff. de adulteriis. Itē hanc partē per illam glo. et firmavit do. Barth. Cepo. in cautela sua 27. inc. tu scis &c. ubi ipse allegat hoc tenuisse Lud. Ro. in suis sing. Et idem tenuit Ang. in authen. de tempo. nō solu. pecu. in princ. & in repeti. l. si vacantia. in 3. col. C. de bon. vac. lib. 12. & dom. Alex. in l. 2. §. si publico. in 2. apostil. ff. de adult. & do. Anodeus Iustinus in tract. suo syndi. in 3. char. in 3. col. post med. Et ideo iudex antequam formet inquisitionem contra reū, debet facere diēnam interrogationē offenso alias non valeret inquisitio: ad quae etiam vide do. Nellum in tractatu bannitorum in 2. parte. primi tempo. in 60. quæst. incip. statuto aliquo conetur. circa med. versic. & per hoc dixi. Scias et ultra præmissa quod quā tractamus de inquisitione fienda contra aliquem de auxilio cooperatiuo præstito delinquenti ad committendum delictum, ut sæpissime contingit, quod tali casu non valet nec procedit talis inquisitio de auxilio. † nisi primo constet ipsi iudici de principali delicto, & ne principali delinquente, ita dixit multum not. Pet. de Anch. in consi. suo 216. inc. nos Barth. de Salyceto. in fi. verbis. ubi dixit, quod si non constat de delicto principalis, non potest procedi contra alios tãquam contra auxiliantes, ad quod alleg. Bart. in l. si is qui rem pignori dedit in §. si tu Titium. ff. de furt. & idem voluit Bal. in consi. suo 229. inc. verba inquisitionis &c. in ult. col. in 3. vol. & in consi. 24. incip. de accessorio. in 7. volu.

vbi

vbi no. loquitur. & Bertachi. in reper. suo. in verbo, opē rarius in 53. vers. inci. opē præstans &c. & idem firmat do. Alex. in l. si duo patroni. in princ. in glo. in vers. alteri. ff. de iureiu. de quo etiam dixi in consi. meo 49. incip. Domine Deus omnipotens. cui omne cor patet. in 4. char. Et faciunt optime dicta per Alex. in consi. suo 223. inci. viso processu. in 2. col. in 2. vol. vbi dicit, quod nō valet
 41 inquisitio formata † contra aliquos de guarnimēto, an data, vel caualcata, nisi appareat de principali faciente dictum guarnimentum, & sic de capite ipsorum, qui alios coadunati ad prædicta. quod est valde no. illud dictum Pet. de Anch. etiam refert & sequitur Io. de Ana. in c. significasti. la 2. in 15. col. post med. de homic. Itē quod non constant de principali delinquente non possit tūc procedi contra aliquē de auxilio, tenuit Bar. & Alex. in l. si is qui. §. si tu Titium. ff. de furt. & Alex. in consi. suo 390. secundum ordi. meum, quod incipit, Copiose adeo &c. circa finem. & in consi. 99. incip. in causa inquisitionis. in pe. col. in 1. vol. & in consi. 237. inci. ponderatis. in 4. col. ante medium. Circa quod vide et omnino in simili Dy. in consi. suo 41. inc. quō talis est &c. Et pro prædictis faciūt plura & plura quae cumulaui late in materia incertitudinis. in repe. mea rubr. C. de præb. in fi. quae omnia tene menti, quia sæpius in facto contingunt. Et in eadē materia auxilii præstiti maleficio teneas menti aliud videlicet, quod inquisitio facta contra aliquem de auxilio præstito † non valet, nec procedit de iure, nisi in ipsa inquisitione appositū fuerit verbū, Assistendo, alias si diceret, quod talis inquisitio præstitit auxiliū homicidio, & nō apponeret verbum, Assistēdo, nō pcederet inquisitio, ita sing. dixit Bar. in l. q. seruo. in §. si. ff. de fur. quē refert & sequitur Alex. in l. si. ff. de sic. in 9. apostil. & Bert. in rep. suo. in verbo, Auxiliū, in 21. ver. & Ang. de Are. in trac. male. in verbo. Et dcō maleficio semp altitit in 1. ver. p quo faciūt et optime dcā p Ang. Are. in suo trac. in verbo. Andream auxiliatorē. in 1. ver. añ fi. Et teneas et mēti quod nō pcedit inquisitio, in
 43 qua dī, † alterū alteri præstitisse auxiliū, si inquisiti sūt tres,
 vel

44 vel plures, quia hæc dictio, alter altera alterum ¶ verificatur in duobus tantum. Ita no. dixit Bal. in l. ancillæ. C. de fur. in 1. col. vbi dicit hoc obtinuisse in facto. quem refert & sequitur Catal. in tract. synd. in vers. 564. inci. adde quia vidi &c. & idem est dixit d. Flo. in l. Mævius. in §. arbiter. ff. commu. diuidun. & Bertha. in rept. suo. in verbo, Alter altera alterum. & in verbo Auxilium in 13. ver. de quo est per Pau. de Cast. in cons. suo. 18. inci. quidam testator &c. & per Alex. in l. si duo in prin. circa medium. ff. de iureiur. Ideo tene menti prædicta, vt non erres in formanda inquisitione, quando delinquentes sunt plures duobus. Et postquam intraui materiam auxiliū præstiti maleficio, quia est plusquam quotidiana & admodū utilis, aduertat ad aliqua profecto notatu digna, quæ sæpissime de facto contingunt. Et ideo scias, quod
 45 ¶ ad hoc, vt aliqui dicantur auxiliatores alicuius delicti, vel alicuius committentis aliquod maleficio, oportet, qd ad hoc principaliter fuerint adunati. l. 2. in §. homines. ff. vi bo. rapt. sed si apparet in facto oēs in rixa pariter fuisse principales, nec causa fauendi vnus alteri in loco conuenisse, & insultū fecisse, sed quolibet illud qd fecit, vt principalem fecisse: tunc censendi sunt omnes pariter principales, & prout deliquerūt sunt puniendi, vt in l. si in rixa. ff. de sica. ita formaliter dixit Pet. de Ancha. in cons. suo 116. inci. nos Bartholomæus de Salyceto. ante fin. Pro quo faciunt optimæ dicta p Bal. in l. nō iō minus in 9. col. C. qui accu. non pos. vbi dixit, qd qn plures sunt congregati in aliquo loco, qd tūc quilibet ipsorū
 46 tenetur de eo quod ¶ facit non de eo quod alii faciunt, nisi probaretur clare & distincte quod vnus impendisset auxilium alteri. quod dictum refert & sequitur Ang. de Are. in trac. maleficiorum. in verbo. Et dicto maleficio semper astitit. in vlt. col. in verbo. Et aduertat &c. & d. Augu. de Ari. in add. suis in eodem tractatu. in verbo. Et dictus Andreas armatus. in prima add. in fin. & idem dixit ipse Bal. in Marg. sua. in verbo, delinquentibus. & Pau. de Cast. in cons. suo 292. incip. in causa incarcerationum.

rorum. Pro quibus faciunt etiam dicta per Bal. in l. data opera in antep. col. ver. sed pone, Titius rixabatur &c. C. qui accu. non pos. vbi no. dixit: Pone Titius rixabatur cum Seio, quo stante superuenit frater Seii, & occidit Titium: quæritur an Seius qui dedit causam rixæ teneatur de isto homicidio? & dicit Bald. vt detur quod sic, quia principalis tenetur de facto accessorii, vt habetur in l. quoniam multa facinora. C. ad leg. Iul. de vi. & not. in l. 2. in §. si quis. ff. vi bo. rapt. & facit quod not. in c. cū homo. 33. quæstio. 5. Sed in contrarium facit quod dicit Bal. quia frater non tenetur de delicto fratris, vt l. sancimus. C. de pœnis. nec etiam tenetur principalis ex facto auxiliatoris, nisi mandauerit, vel ratum habuerit, vt extra de rest. spol. cum ad sedem. & dixit quod ista est veritas, vt not. 23. q. vlt. c. si. in glo. in ver. volentes. Et si dicatur quod ambo steterunt armari simul: ergo vnus alteri dedit opem, vt no. Inn. in c. continebatur. de clerico percusso. ad hoc respondet & dicit, quod hic constat contrarium, quod non erat cum illo, nec in auxilio suo eum vocauit pro se, vt in l. si familia. ff. de iuris. omnium iudic. Ita formaliter dixit Bal. in l. data opera. in antep. col. quod dictum refert & sequitur Alex. in l. si. in 9. ver. sic. ff. ad l. Corneliam. de sica. Et idem dixit ipse Bald. in l. 1. in pe. col. ver. quæritur vnus &c. C. vnde vi. & glo. in c. vlt. 23. q. vlt. & d. Fel. in c. Petrus. in 1. col. de homic. & ibi ego dixi, & est rex. de hoc. in c. quia præsulatus. 1. q. 4. Et pro suprascripta doctrina Perr. de Anch. facit optime voluit Bar. in l. aut facta. §. si. ff. de pœnis. in vlt. col. vbi dicit, ¶ quod ciuitas tenetur & obligatur ex delicto, quando omnes de ciuitate communicato consilio, & præcedente deliberatione iuerunt ad delinquendum, alias secus. quam doctrinam Bar. refert & sequitur Abb. in c. dilectus. il. 2. & ibi Ioan. de Ana. extra de simo. & Abb. in c. in Genesi. in 3. col. extra de electio. Et idem tenuit Io. An. in c. felicis. in §. si. de pœnis. in sexto. in nouella. & ibi Gemi. in 2. col. & Car. in clem. 1. in vers. ciuitas. in 2. q. de pœnis. & Ang. in cons. 164. inc. cum multitudo &c. de

PR ACT. HYPPOL. DE MARS.

de quo et per Pau. de Cast. in cōsi. 86. inci. in causā Sfor-
 tii &c. Et per illā doctrinā Bar. dixit Io. de Lign. in cle. r.
 de pē. se alias cum maximo honore defendisse ciuitatem
 Bononię corā Papa, vt non posset ciuitas tanquam re-
 bellis puniri vel subici interdicto, et si hoies ciuitatis fe-
 cissent rebellionē: ex quo non apparebat, quod de hoc
 præcessisset collegialis deliberatio. Et idem et per dictā
 doctrinā Bart. consuluit Fran. de Are. in consi. suo. 119.
 inci. sicut Ioannes &c. in 16. col. cum seq. de quo Iarius
 valde per Ias. in l. ciuitas. in 1. col. ff. si cer. pet. Tene men-
 ti prædicta tanquam nota. & multum vtilia. Et vide etiā
 do. Aug. de Ari. in add. ad tractatum Ang. de Aret. super
 maleficiis. in verbo, & dicto maleficio semper astitit. in
 prima addi. ante si. vbi alleg. not. consilium Cy. quem vi-
 de. de quo et dicā infra. Item ad corroborationem do-
 ctrinæ Pet. de Anch. in d. consi. suo 216. incip. Nos Bar-
 tholomæus de Salyteto. facit optime gl. not. in l. si in ri-
 xa. ff. de siccar. quæ dixit q̄ licet q̄n plures percusserunt
 vnum oēs nō teneātur: quia debet contēplari ictus vniuf-
 cuiusque: hoc dicit illa gl. esse verū, nisi appareret, quod
 oēs non a casu sed ex proposito interfuissent: quia tunc
 omnes tenētur. & idē dicit ibi Bar. per illā gl. & voluit et
 Gād. in suo trac. malef. sub rubri. de homi. in 3. col. vers.
 pone quæstionē quā ego multoties vidi. &c. circa mediū.
 de quo et dixi in sing. meo 217. inci. ter vel quater &c.
 Et sic patet q̄ ad hoc, ut unus teneatur ex facto alterius,
 oportet q̄ p̄cesserit tractatus, & ordinamentū de conue-
 niēdo in simul ad maleficiū cōmittendū, alias unus nō te-
 netur pro delicto alterius. Quibus et addi pōt qd̄ voluit
 Raph. Ful. in l. qs sit fugitiu⁹. §. 1. ff. de ædil. edict. ubi dicit
 amicus meus uenit ad me, & dicit uenias mecū, q̄a uolo
 esse in uno negocio meo. ego accipio ensē, & sequor
 eū: ipse aut̄ obuiā vadit inimico suo, & eū p̄cutit, & occi-
 dit an ego tenear quasi auxiliū p̄stiterim? In quo dicit q̄
 si ignorās secutus sum, & cū ipse insultatus est illū ego me
 retraxi, q̄ nullā p̄cā debeo pati. si autem non potuit di-
 scedere, adhuc sum innocens. vbi aut̄ cū potuissē recede-
 dere,

§. CONSTANTE.

24

dere, sterissem, tūc sine dubio nō essem innocēs. ita ad li-
 terā dixit Raph. Fulg. in d. l. quis sit fugitiuus. in §. 1. ff. de
 ædil. edict. Et vide q̄ dicā infra in nu. 77. vbi posui no. ver-
 48 ba. Et scias circa hanc materiam, q̄ illa quæ casuali-
 ter fiūt & nō ex proposito, nō sunt in consideratione, &
 per consequēs nō puniuntur, Ita dixit Abb. in consi. suo
 62. inc. in cōtrouersia &c. in si. 3. col. vers. Nec habet p̄di-
 ctis obstare. nu. 10. in 2. vol. Et si examinatur testis, & ca-
 49 sualiter seu incidēter dicat se esse homicidā: q̄ ex tali con-
 fessione nō poterit puniri, nec cōdēnari. Ita dixit Bal. in
 l. presbyteri. in vlt. col. C. de epif. & cle. Et hoc etiam pro-
 cedit, & locū habet in illo, qui excipiendo confitetur cri-
 men seu delictū, secundum Alex. in l. 2. in §. si publico. in
 appost. posita sub litera K, inc. quæro vtrū; an crimen pos-
 sit puniri per viā exceptionis. ff. de adult. vbi plura alle-
 gar. Et faciunt et dicta per Ias. in l. de fideicomisso. in 2. &
 7. not. & ibi Bal. in 2. not. C. de trāsa. & faciunt q̄ ego di-
 xi in consi. meo. 67. inc. Domine Deus celi Rex & terræ.
 &c. in 9. char. in si. uerfi. Pro quo facit. nā illa quæ casuali-
 ter &c. & dixi infra i. §. postq̄ nu. 9. Item circa hanc mate-
 riam auxiliū præstiti. vide omnino d. Fely. in c. sicut di-
 gnū. in 2. & 3. col. de homi. ubi dicit, q̄ ista materia patiē
 plures limitationes. Et primo dicit q̄ limitatur, nisi p̄sta-
 tio operis vel auxiliū non fuisset illa q̄ dedisset causam de-
 licti. s̄m Saly. in l. 1. in vlt. char. C. de rapt. virgi. pro quo
 dicit bene facere qd̄ voluit Bal. in l. iudices. C. ad legem
 Iuli. pecu. vbi dixit, q̄ auxiliū ad hoc vt sit punibile,
 50 oportet q̄ sit de actu proximo, puta q̄ assistat faciētis:
 secus aut̄ in actu remoto, pro quo est bonus tex. cū gl. se-
 cundū eum in c. felicitis. §. illud autem. in ver. simplici fa-
 uore. de p̄cā. in 6. per quā dicit do. Cardi. i clem. 1. in 12.
 q. de p̄cā. notabilem differētiam esse inter fauorē pro-
 prie sumendo, & simplicem fauorē. Et iō secundum eum
 dicit Bal. & Lud. Rom. in l. 1. §. sed si in eo. alias in §. serui.
 ff. ad Sylla. q̄ ad hoc vt inquisitio procedat, & teneat pp̄
 opē præstitā, oportet dicere in inquisitione, q̄ fuit p̄stita,
 51 q̄ vt habilis maleficiū committeretur, quod etiā sentit
 Bar.

Barto. in l. qui seruo. ff. de furt. & in l. si in rixa. in fi. ff. de sicca. de qua gloss. d. cap. felicis de pen. dicam etiam aliqua infra.

Secundo etiam ipse limitat hanc materiam & hanc regulam, quod prestans opem, vel auxilium in maleficio, tenetur, ut principalis. ut in l. is qui opem ff. de fur. & in §. ope. instit. de oblig. quæ ex del. nasc. ut voluit glo. in clem. 2. de pœ. & Sal. in l. 1. C. de rapt. virg. & Ang. in l. 1. C. de Nili agger. non rumpen. cum si hoc esset verum dummodo constet per sententiam de præstatione opis, quia non sufficeret quod principalis esset condemnatus forte propter contumaciam: vel si hoc esset confessus ad hoc ut sua accusatio noceret accusato de ope, secundum Bartol. in l. si is qui rem. §. si tu Titium. in fin. ff. de furt. imo dicit ipse dom. Felyn. vbi supra, quod confessio publici malefactoris non nocent isti, secundum Bal. in consi. suo incip. assessoris delicto. imo nec sententia lata contra principalem ordinarie convictum, secundum Pet. de Anch. in consi. suo 216. inc. nos Bartholomæus & c. p. Ang. in d. §. si tu Titium. & d. Maria. in c. qualiter & quando. 2. de accus. q. 11. art. 60.

Tercio limitat, nisi ex qualitate extrinseca augeatur, vel minuatur poena ex confessione vel negatione, quia nec augebitur, nec minuetur poena ex confessione vel negatione in præstante opem, secundum Bar. in l. libertis quos. §. posthumus. in fi. ff. de alimen. & ciba. lega.

Quarto limitat, nisi post delictum commissum aliquis assisteret maleficio: & malefactori in auxilium, quia non dicitur proprie dedisse opem delicto, secundum Bar. in l. non solum. in §. si iuramento. ff. de iniu. vbi dicit se vidisse multos assessores errare in hoc. & idem tenet Barto. in l. si quis in graui. in §. si quisquam. ff. ad Sylla. & in l. furti. in §. ope. ff. de fur. & Bar. & Bal. in l. raptores. C. de episc. & cler. ad quod vide etiam Dy. in consi. 41. inc. quæstio talis est & c. dicit postea ipse d. Fel. verum esse, quod contra associantem post delictum oritur præsumptio consilii, vel occulti auxilii, per quam cogitur talis proba-

re

re contrarium, ita dicit se intelligere quod not. Bal. in l. non iō minus. in pen. col. C. de accusat. Quinto limitat, nisi ignorāter quis præstasset opem, puta quia diceret se vel le ire rus & comodasset equum & arma, & postea occidisset hominē, secundum Bal. in l. quocunque. in pe. col. vers. nota sexto. C. de ser. fug. p. l. apud antiquos. C. de fur. Sexto limitat, nisi essemus in actibus, vbi quis repellitur pro homicidio: quia prestans opem homicidio non repellitur: quia licet teneatur ut homicida, non tamen est homicida, secundum Bar. in d. l. is qui opem. propter glo. ibi. in ver. manifestus.

Septimo & vltimo limitat, nisi lex expresse aliter puniret principale, quā præstantem opem, prout in casu dicte. l. 1. C. de raptu virgi. & d. 1. C. de Nili agge. non rump. ita limitat d. Fel. prædictam regulam, & materiam præstantis opem, vel auxiliū. in d. c. sicut dignū. vbi post prædicta subdit, quod ille dicitur prestare opem, qui dum maleficiū committitur assistit armatus, et si arma non moueat: ita voluit Inno. in c. continentiam. de cler. percus. de quo dixi et infra. nume. 61. circa fi. in ver. & adde et & c. & dicit quod videtur de hoc tex. ibi. in d. c. sicut dignū. in §. illi aut. Et illud dictum Innoc. secundum eum multum commendat Bal. in l. data opera. in 2. col. vers. ite notandum est. C. q. accus. non pos. & ibi et in 22. col. & in l. 1. post prin. C. de ser. fug. & facit glo. in l. licet. in ver. pergētes. C. de pac. & idem secundum eum tenet Petr. de Anch. in regula accessoriū. de reg. iur. in 6. & Io. de Ana. in c. si pfodiens. de homici. & in c. ita quorūdam. de Iudæis. Et iō dixit Bar. in l. idem est. in §. armis.

ff. de vi & vi arma. quod ille qui habet arma ad laus, licet non posuerit manus ad ea, tamen dicitur intulisse vim cum armis. quod refert Ludo. Roma. in sing. suo. 562. incip. insultus factus cum armis. & idem tenuit Albe. de Ro. in 2. par. statu. q. 38. & do. Maria. Soc. in d. c. qualiter & quando. arti. 60. & Pet. de Ancha. in d. consi. 216. vbi dicit regulam esse in iure, quod ille dicitur auxiliari ex cuius presentia insultatus redditur timidior. allegat Io. An. in d. c. continentiam. & idem tenet Bal. in l. non iō minus. in pe. col. vers. ite quero. C. de accus. pro quo faciunt dicta per Inno. in c. petiuo.

PRACT. HYPPOL. DE MARSIL.

de homici. & per Abb. in c. significasti. 2. in gl. 1. in versi.
 59 unde plus dico. de homic. vbi dicunt qd si clericus ¶ assistit
 bello iniusto, licet nihil faciat, sed p̄sentia sua accēdat pu-
 gnantes: qd̄ homicidia sequētia faciūt ipsū irregularē
 & faciūt alia adducta per eū ibi, de quo ēt infra dicam, in
 versi. scias ēt &c. Dicit postea do. Fel. vbi supra, qd̄ existē
 60 tes armatus in loco, vbi ¶ vidētes arma timuerunt, si de-
 ponit arma & intulit vim: dicitur intulisse vim cū armis.
 ad qd̄ alleg. gl. in l. idē est. in §. armis. in ver. deiectū. ff. de
 vi & vi arma. Dicit postea qd̄ oīa ista, quæ dicuntur de p̄-
 sentia adhibita maleficio, intelligūtur dummodo illa p̄-
 sentia fuerit ex p̄posito animo se immiscēdi si oporteret
 secus aut si casualiter & ex accidēti, secundū Petr. de An-
 cha. in d. consi. 216. prope fi. recurrendo ad coniecturas
 ¶ Sed an in dubio p̄sumatur casualiter, vel ex proposito
 61 affuisse: vide Bal. in l. 1. i. lect. antiqua. ff. de seruo corrup.
 & in c. 1. de benef. fratris vbi seqtur Inn. in d. c. cōtinen-
 tiā. ita residet d. Fel. circa hāc materiā auxiliū in d. c. sicut
 dignū. quæ oīa multum sunt not. quoniā sunt quotidiana.
 Sed tu vltra d. Fely. vbi supra in hac materia auxiliū,
 adde Cy. in cōsi. inc. Albertus & Bartholomæus fratres
 &c. vbi dicit, qd̄ si duo insultarunt Titū, & vnus dedit ei
 vnū vulnus mortale, alter vero intulit ei vulnus nō mor-
 tale: qd̄ licet vulneratus moriatur, tñ ille q̄ intulit vulnus
 nō mortale nō debet mori, sed debet puniri inquātū de-
 lic̄t, qd̄ dictū pro valde no. refert & seqtur d. Aug. de Ari.
 in addi. ad tra. Ang. de Are. sup̄ maleficiis. in verbo, & di-
 cto maleficio semp̄ assistit. in 1. add. ante fi. Pro quo dicto
 faciūt q̄ dixi supra in nu. 45. cū sequē. Itē adde ēt & tene-
 mēti gl. no. in c. felicis. i. verbo, simplici fauore. de pe. lib.
 6. q̄ dicit, qd̄ vbiunque auxiliū & fauor est simplex, ex
 eo qd̄ maleficium nō est ex eo auct. i. sed ita est executio-
 ni mandatū sicut si nō interuenisset, quod tunc auxiliū,
 & fauor arbitrio iudicis puniēdus est, & nō pena ordina-
 ria, qua punitur principalis Et hāc gl. & eius doctrinā se-
 qtur Ang. in l. furti. in §. ope. ff. de furt. & Ang. in l. is qui
 opē. eo. ri. vbi multū exclamat de ista doctrina, & dicit eā
 esse

§. CONSTANTE.

26

esse mēti tenendā. Et hanc gl. & hanc partē tenet firmi-
 ter d. Aug. Ari. in addi. Ang. de Are. in lib. malefi. i. verbo,
 & dicto maleficio semp̄ assistit. in 4. char. in addi. inci. tu
 aut in hac materia adde, qd̄ Canonistæ hāc difficultatē te-
 tegerūt in c. 1. de offi. dele. post gl. &c. in 2. co. vbi dicit, qd̄
 similis est gl. in cle. 1. de p̄en. sup̄ verbo, defensauerit. cir-
 ca mediū. Et refert alias se defensasse quendā a p̄ena fur-
 carū, q̄ noctis tempore pr̄stiterat auxiliū quinque la-
 tronibus, q̄ noctis tēpore furati fuerāt vnā apothecam,
 ex qua exportarunt vnā petiā villuti, qui acceperunt
 vnū aliū, qui pr̄stitit eis auxiliū: nam iste vltimū, qui
 sibi pr̄stitit auxiliū nihil fecit, q̄ non aperuit apothecā,
 nec exportauit illā petiā villuti: sed stetit tantū sup̄ stra-
 ta cū aliis quatuor, interim qd̄ ille alter surripiebat illam
 petiā villuti, & apothecā illemet fr̄gebat. Nam dicebat
 ipse d. Aug. qd̄ ille sextus p̄stauit simplicem fauorem, quia
 omnino illi quinque illud delictū executioni mādassent
 sine isto sexto, & iō dicebat per ibi supradicta, qd̄ talis nō
 debet puniri p̄ena ordinaria: & refert qd̄ in dicta facti cō-
 tingentia ita fuit iudicatū: q̄ oīa dicit esse bene notā. &
 idē tenet Berta. in reperto. suo in verbo, auxiliū. in pen-
 col. & antepe. versi. in fi. & uide supra in hoc. §. nu. 50. Et
 alia plura not. dicit Aug. de Arimi. in dicta sua addi. quē
 vide. Et multa ēt utilia dicit domi. Bartho. Cepo. in con-
 sil. suo 34. incip. si vnquam &c. in 5. & 7. colum. nu. 9. Et
 uide ēt nota. uerba Bal. in marga. sua in verbo, delinquē-
 tibus, vbi nota. loqur. & Bart. in l. omnes. C. de agri. &
 censib. lib. 1. 1. Et adde ēt his q̄ dixi supra in hoc. §. in nu.
 56. qd̄ ille qui stat armatus cū delinquēte idicitur ei p̄sta-
 re auxiliū, licet arma non mouerit secundum Inno. in c.
 continentia. de cleri. percussio. qd̄ idem tenuit Bart. in l. si
 in rixa. in penult. colum. vers. potest puniri etiā &c. ff. de
 sicca. & in l. qui seruo. §. si. ff. de furtis. & in l. 1. §. sed in eo.
 ff. ad Syllania. & Flori. in l. in hac. ff. ad leg. Aquil. & Alex.
 in l. is qui opē. ff. de furt. vbi dixit hoc verū, etiam si stat a
 longe, de quo ēt per Bal. in l. nō ideo minus. in 3. colum.
 C. de accusa. & per eundem Bal. in marga. sua. in verbo,
 D 2 auxiliū.

auxilium.& in l.1. & 2.col.in versicu. dicitur consulere,
 C.de seruis fugiti.& in l.raptores.in 2.colum. ver.unum
 adde.C.de episco.& cleri.& in tit.de benefi.fra.in 1.col.
 per illū tex.& in d.l.nō iō minus.in vlti.colum. in versic.
 itē quæro quomodo.& vide Lud.Roman.confi. suo 117.
 incipient.ex præmissa statuti particula &c.Itē scias etiā,
 62 qđ † auxiliium etiā dicitur præstari acclamādo cōtra eū,
 qui offenditur secundū Rayne.de Forli.in l.1.in §.hoc re
 scriptū.ff.ad Syllan.& est tex.in d.l.1.in §.potuisse.& vo
 luit Imo.in c.1.de homici.& Alexan.in l.is qui.ff.de fur.
 63 Scias ēt qđ auxiliatori † nō nocet ficta cōfessio principa
 lis contumacis habiti pro cōfesso ex forma statuti,secun
 dū Bart.in l.si is qui.in § si tu Titū.in fi.ff.de furt.& in d.
 l.renūtiaste.§.fi.ff.de adulte. Teneas etiā menti in hac ma
 teria auxilii p̄stiti, qđ iudex in inquisitione debet dicere
 64 qđ talis auxiliator sciēter,† & nō ignorāter p̄stitit opem
 & auxiliū tali maleficio,& malefactori,& hoc debet p̄
 bari,alias non procederet inquisitio, ita not.dixit Ang.
 in §.iubemus.in authenti.de eccle.rir.& Bart.in l.omnes
 C.de agric.& censu.lib.11.& Alexan.in l.is q opem.ff.de
 furt.Item teneas etiā menti,quod licet puniatur affectus
 non sequuto effectu vt in l.is q cum telo.C. de sica. & in
 l.si q̄s non dicā rapere.C.de epis.& cleri.& in c.si q̄s non
 dicā,& in c.si q̄s postulatus.cū aliis pluribus capitulis. de
 pœni.dist.1.& voluit d. Fely. in tracta. suo de conatu.in
 prin. vbi alia plura iura ad hoc adducit, Tñ hoc fallit in
 65 auxilio.† Nā auxiliator ad delictū nō punitur nō sequu
 to delicto,ita dicit gl.prima not.& ibi Dy.in l.fed & si di
 uortii.ff.rerū amota.& voluit Bal.in l.1.in 2.colum.vers.
 quarto oppono.C.de seruis fugiti. p̄ quo facit l. sæpe. ff.
 de verbo.sign.Scias ēt in hac materia not.verbū, videli
 cet,qđ auxiliator, cui delinquēs p̄misit reficere omnia
 damna q̄ possent ei inferri propter delictum cōmissum
 66 vel committēdū,† non tñ potest agere actione mādati,
 vel ex stipulatu secundū gl.in l.quoniam multa. in versic.
 supplicii.C.ad legem Iuliā de vi.quam sequitur Bartol.
 in l.1.§.nūc tractemus.in lectu.Nicol.de Neapo.in 1.co
 lum.

lum.versic.facit ad quæstionē.ff.de tutel.& ratio. distra.&
 vide Innocē.in c.sicut.el 2.in gl.in verbo,iniuste.de iure
 iuran.& Bal.in marga.sua in verbo, opē & Cardi.in cle.
 2.in 3.quæst.de re iudi.Item scias vltorius, qđ auxiliator
 67 † tenetur de pace rupta sicut principalis secundum Ioan.
 And.in addi.Spe.in tit.de treuga & pace. in fi. i additio.
 inc.conuertitur casus.de quo ēt per Ale.in d.l.is q opem
 68 ff.de furtis.Itē scias etiam,qđ illo,qui dat pecuniā † ban
 nito,dicitur sibi p̄stare auxiliium secundum Bart.in l.cu
 iusque.ff.ad legē Iuliam maiēsta.& in l.in furti. in §.ope.
 ff.de furt.quē refert & sequitur Paul.de Cast.in cōfi.suo
 297.incipien.viso supra scripto puncto &c. in 3. colum.
 69 Et idem etiam dicas esse in aduocando † pro eo, vel fi
 deiubendo pro eo secundū Bar.in l.post legatū.§. sunt q.
 ff.de his quib.vt indig.& in dicto.§.ope.in 1.col.Et idem
 dicas in testificante sponte pro eo scđm Bar.in d.l.post le
 70 gatū.in §.his vero.Itē an auxiliator puniat p̄na † statuti
 de cōmittēte maleficiū, vide Bal.in additio. Spe.in tit.de
 appel.versic.fed pone quæstionē de facto: vbi tenet qđ nō.
 & vide Imo.Ale.& alios.in d.l.is q opē.ff. de furt.& Bal.
 in l.nihil interest.ff.de sica.Flor. in l. si q̄s fumo.in pri.ff.
 ad leg. Aquil.& i l.ita vulneratus co.2.uer. no. demū.nu.
 9.eo.tit.Bar. i l.in furti.in §.ope.ff.de fur.in 1.co. ver.ve
 nio ad fm.& Saly. i l.1.C.de rap.virg.tex.& ibi doct.in c.
 mulieres.de sen.excō.Abb. i c.sicut dignū.in 3.co.de ho
 mi.& in c.2.in 2.col.in versic.& aduerte ad unū. de offic.
 deleg.Lud.Rom.in l.si is q pro empt.ff.de usucap.& uide
 doc.in rub.& in l.1.ff.ne q̄s eum qui in ius uoca.ui exim.
 & in l.si quis per aliū.eo.ti.& doc.in c.si quis suadēte.17.
 q.4.de quo dixi in cōfi. meo in causa Matthæi spadini.in
 2.cōfi.ubi plene hoc examinaui, & in ordine est cōfi.30.
 & incipit,licet in consi.&c.& dixi ēt in c.ad falsariorum.
 70 de cri.falsi.† Item quot modis auxiliū præstetur, & idē
 domi.Bartho.Cepo.in consi.suo.1.& latius p̄ Berta.in re
 perro.suo.in verbo, auxiliū. in 2.colum. in 4. versicu.&
 uide Bal.in l.ob hec uerba.ff.de infam.Scias etiam quod
 72 auxiliator pluriū delinquentium † tenetur una pœna tā

tum fm Bar. in consi. suo inci. lege municipali. quod est
 233. & in l. si in rixa. in 2. col. in versi. 2. facit ad aliud. &
 ibi per Alex. ff. de sic. & ibi etiam in ver. & per hoc po-
 test solui quæstio & c. Bal. in l. cum rōnibus. C. qui accu-
 non poss. & Ang. de Are. in tra. malefi. in uer. Andream
 auxiliatorem. Itē an & quando auxiliator mitius punia-
 73 tur quam principalis. uide latē per Berta. in reper. suo
 in verbo, auxilium. in pe. col. in 4. uer. ubi latissime lo-
 74 quitur. Et teneas etiam menti quod non nocet ꝑ ficta
 confessio principalis contumacis habiti pro cōfessio ex
 forma statuti, fm Bar. in l. si is qui. in §. si tu Titium. in
 fi. ff. de fur. & in l. denunciaffe. in §. si. ff. de adul. & Alex. in
 d. §. si tu Titium. & dixi supr. eo. nu. 63. Et an probōnes
 75 veræ factę contra principalem ꝑ noceant auxilia. ori, ui-
 de Bal. in consi. suo 24. inc. de accessorio delicto. & c. in
 5. vol. vbi multum not. loquitur. & Sal. in l. i. C. de rapt.
 vir. & doc. in l. si. uteris. C. de fi. inst. & Ange. de Aret. in
 tra. malefi. in uerb. & dicto maleficio semper astitit. Itē
 76 scias ēt q̄ auxiliator tenetur de pace ꝑrupra, sicut prin-
 cipalis, fm Io. An. in add. Spe. in ti. de treu. & pa. in fi. in
 add. inc. conuertitur casus. & Alex. in l. is qui opem. ff.
 de fur. & dixi supra eo. nu. 67. Ultimo circa hanc mate-
 riam non omitto unum, vcz, q̄ licet nemo puniatur de
 auxilio, nisi appareat de principali delinquente, ut dixi
 sup. in hoc §. in nu. 40. Attamen si plures fuerunt in ri-
 77 xa, ꝑ mortui sunt aliqui uel uulnerati, & nescitur a
 quibus, q̄ tali casu si apparet quis fuerit inceptor rixę,
 tunc solus punitur de homicidio, uel de uulneribus, ne
 delicta remaneant impunita. Ita dixit multum no. qui-
 dam modernus do. Bonifacius de Vitalinis de Mantua.
 in tra. suo malefi. in ti. de insultu & percussione. in 7. co.
 in ver. sunt tñ qui dicunt & c. ubi ad hoc all. opti. tex. in
 l. qm̄ multa. C. ad l. Iul. de ui pub. in uer. in eum suppli-
 cium exerceri, qui uim facere tentauit & c. de quo ibi
 latius per eum. Sed istud dictum fuit originaliter Bald.
 quem ipse non alle. in l. i. in 6. col. in uer. sed quæro qui
 dicantur principales & c. C. de ser. fu. ubi ad hoc all. illū
 tex.

tex. in d. l. qm̄ multa. q̄ ēt uoluit Ale. in l. si. in 6. apost. ff.
 de sic. & uoluit ēt d. Bar. Cep. in consi. suo 34. inc. si unq̄.
 in 4. cha. in ul. col. & hoc ēt uoluit Gan. in tra. suo male.
 sub ru. de defen. a reo fac. in 3. col. uer. i. inc. sed pone q̄
 ego & c. q̄ at uoluit Ia. de B. l. in sua pract. cārum crim.
 sub ru. de qō. in pe. col. in fi. de quo ego dixi in sing. meo
 403. inc. superiorib. annis & c. uide tñ quæ dixi in l. i. in
 §. diuus Adr. in ul. col. in prin. ff. de sic. & d. Bar. Cepo. in
 consi. suo 36. inci. in casu isto. in 3. col. & uide quæ dixi
 sup. in hoc §. in nu. 46. in uer. ꝑ quib. faciunt & c. & in n.
 47. in uer. itē ad corroboratiouē doctrinæ Pet. de Anc.
 & c. Tene menti prædicta in materia auxilii, quia forte
 alibi simul collecta non inueniēs prædicta. Mō redeūdo
 ad mām inquisit. formandę per iudicē ad aliud aduerte
 vcz, q̄ qñ sumus in materia furti, & iudex format cōtra
 furē inquisitionē de furto, dicens inter alia, q̄ ipse fur
 accessit tali tpe ad domū, uel apothecā talis, puta Titii,
 & furto subtraxit uestē, uel aliā rē qua pertinebat ad ip-
 sum Titium. Certē hoc casu talis inquisitio non ꝑcedit
 78 sed corruit, quia necesse est, ut dicat, ꝑ talis res furata
 pertinebat ad Tit. de iure dñii uel quasi, alias si simplici-
 ter diceret, q̄ ad Tit. pertinebat, nō ꝑcedit inquisitio,
 uel accusatio, qm̄ illud uerbū, pertinere, latissimē sumit
 & ēt cōprehendit eū, cui debetur actione personali, ut
 habetur in l. uerbum pertinere. ff. de uer. si. itē non com-
 peteret accusatio uel inquisitio pro furto, & sic deberet
 seq̄ absolutio. Ita singulariter & mirabiliter dixit do. Ma-
 ria. Soci. in cōsi. suo 8. inc. uisis & diligēter. in 2. colū. ubi
 dicit q̄ ita singulariter consuluit Bar. in consi. suo 154. in-
 cip. uidetur dicendū dictos accusatos & c. & hoc ꝑ not. in
 l. i. §. Scæuola. si qs testam. lib. esse insus sue. & ꝑ Cyn. in
 l. si abducta. C. de furt. de quo latius ego dixi i sing. meo.
 275. inc. statui oīno & c. ubi uideas. Itē scias ēt q̄ in inq̄si-
 79 tione furti nō sufficit dicere ꝑ qđ inquisitus subtraxit, ni-
 si adiiciatur uerbū furto. secundū Iaso. in l. sub ꝑtextu. in
 2. col. C. de tranfact. & qđ de uerbo asportauit, uide ibid.
 Addo ꝑterea circa dictā materiā inquisitionis forman-

de contra reū de aliquo delicto, quòd iudex debet animaduertere, q̄ non sit elapsum tempus sibi datum à lege vel a statuto ad inquirendum: † quia tunc non posset inquirere. ita dicit Pau. de Cast. in consi. suo 197. inci. visa inq̄stione. in vl. col. i. fi. & Cat. in iuo trac. syn. in ver. 146. inci. adde an iudex debeat &c. vbi alle. rōem dī cēs: ad quid esset factū statutū, si illud iudices non deberent seruare: & dicit q̄ conscientia non debet eos mouere, quia non sunt in foro p̄nitentia, sed iudiciali. Et scias etiam quòd iudex non potest inquirere post terminum datum ad accusandum. † secundum Bart. in l. non solum. §. quanquam. ff. de iniuriis. & no. Ioan. de Platea, in l. filiusfamilias. in §. veterani. ff. de proc. & Sal. in l. querelam. C. de falsis. & in l. ita demum. C. de procur. Et ratio potest esse, quia † iudex inquirens succedit loco accusatoris secundum Bart. in extrauaganti, ad reprimen. in verbo. per inquisitionē. & in l. 2. in §. si publico. in 5. col. ff. de adult. de quo latius dixi in rub. extra de accus. circa princ. & idem dixit Bart. in l. querelam. C. de fal. & ideo ille solennitates † quæ requiruntur in accusatione, requiruntur etiam in inquisitione. ita dixit Alexan. in consi. suo 64. in ep. viso themate. in 2. col. in 1. volum. Et ibi etiam subdit, quod statutum repellens accusatorem videtur etiam repellere iudicem inquirentem. allegat notata in d. l. non solum, in d. §. quanquam. ff. de iniuriis. & in pluribus aliis locis, de quibus ibi per eum: de quo etiam per Ang. in tract. suo malefi. in verbo, hæc est quædam inquisitio. in 5. char. 1. col. de quo etiam per Pet. de Anch. in repeti. c. canonum statuta. in 86. col. in prin. extra de consti. & per Berth. in reperro. suo. in verbo. inquisitio. in 3. col. in 10. ver. & ibi. in 5. col. in 6. versic. Quod tamen limita singulariter secundum Host. in c. in archiepiscopatu. de raptu. quem refert & sequitur Bald. in reperro. suo in verbo p̄na. in 2. col. in versi. p̄na legalis &c. vbi singulariter dicunt vnum ex quo colligitur differentiam esse inter accusationem & inquisitionem, Nam dicunt quod licet p̄na legalis possit per iudicem

ex

ex causa minui vel mutari. vt in l. quid ergo. in §. p̄na grauior. in gl. fi. ff. de his qui noran. in fa. & not. in d. cap. in archiepiscopatu. de raptori. tamen hoc solum habet
 §4 locum † quando iudex procedit ex denunciatione, vel per inquisitionem: secus autem si procedit per accusationem: quia tunc non poterit mutare vel minorare p̄nam legalem, quod est singulare verbum. Et scias etiā quod stante statuto qđ de maleficiis non possit cognosci post
 §5 sex menses, quòd istud statutum debet † intelligi siue maleficium sit manifestum siue occultum: quia nō à die scientiæ, sed à die delicti commissi connumeratur tempus. ita not. dixit Bal. in l. fin. C. de dolo. & ibi Sal. & idē tenet Ang. in l. si. ff. si quis testamen. liber esse iussus fuerit. & Bal. & Alex. in l. eum qui. in §. in popularibus. ad fi. ff. de iureiuran. pro quibus facit text. in l. adulter. in verbo. quod continuum numeratur. C. de adulte. Et licet aliqui teneant quod tale tempus non currat nisi à die scientiæ, tamen communis opinio est in contrarium, secundum do. Alex. in d. l. fin. C. de dolo. & in d. §. in popularibus. & mouentur doctor. tenentes hanc partem ex pluribus rationibus, & potissime qua † p̄scriptio currit ignorantibus. l. si partem. §. 1. ff. quemad. seru. amit. l. si. in fi. C. de p̄script. long. tempo. Item alia ratione: quia regulariter
 §7 † omnes p̄scriptiones habent tempus continuum, nisi si contrarium specialiter reperiatur, vt not. gloss. in rubri. ff. de diuer. & tempo. p̄scrip. & ibi Bart. & gloss. in l. 1. ad fi. eodem titu. de quo latius per dom. Alex. in d. l. fi. C. de dolo. vbi alia etiam ponit circa hanc materiam. & vide etiam dom. Nellum in trac. suo bannitorum. in 2. parte primi tempor. in 3. quæstio. vbi late examinat hanc quæstionem. & finaliter tenet communem opin. videlicet, quòd tale tempus incipiat currere à die commissi delicti, & non à die scientiæ. & inter alia allegat rationem, videlicet, quòd vbicunque agitur de odio finiendo, † omne tempus est continuum: ita secundum eum dixit Guil. de Cun. in l. si cum exceptione. §. satis enim clementer. ff. quod met. causa. vnde dicit, quod omnia

uis

90 nis actio ad vindictam, † & omnis accusatio habet tempus continuum, si aliud non dicatur, de quo latius p do. Nellum vbi supra. Et subdit ipse ibi ante finem dictæ 3. q. quod licet iudex elapso dicto tpe statuti non possit cognoscere de dicto maleficio ipso iure, tñ poterit cognoscere s̄m aliquos virtute restitutionis in integrum, quæ conceditur ob iustam ignorantiam pp clausulam generalē. l. 1. in fi. ff. ex quib. cau. maior. & habentur in l. cum filius. in §. in hac ff. de verb. obl. per glo. & Bart. in l. 1. §. si quis propter, ff. de itin. actuque priua. & in aliis iuribus ibi per eum allegatis. Attamen dicit hoc non obstare: quia illud in pœnarū executoribus non habet locum vt ff. de minori. l. auxilium. §. in delictis. ita residet d. Nellus in d. 3. qō. quod est multum not. de qua quæstio. vide ēt Ang. de Are. in tracta. malefic. in ver. inchoata & facta. in prin. & ibi do. Aug. de Arimi. in prima addit. & vide omnino Soc. in consi. suo 108. incip. supposito statuto. per totum. in 4. vol. Pōt ēt quæri in hac materia inquisitionis formandæ. an † iudex originis alicuius possit inquirere contra ipsum de delicto commisso in alieno territorio. in qua quæstione doctor. sunt multum varii. & si vellem hęc quæstionem plene examinare, cōtererē multū tēporis. Ideo statui loqui remissive. Videtur pro parte negativa quod non possit inquirere. Io. Andr. in additio. Spec. in tit. de compe. iudi. adi. in §. 1. in additio. incip. antequam exeamus. & Bal. in l. 1. C. de ædil. actio. & Sal. in l. seruos. C. ad l. Iul. de vi. & Alb. de Rosa. in 3. par. statutu. q. 19. alias 36. Sed in contrarium vide Ang. de Aret. in tract. malefi. in verbo, hęc est quædam inquisitio. in pen. char. in ver. quærit hic Ang. an in delictis. & ibi do. Aug. de Ari. in addi. vbi adducunt plures doctores contrarios. & vide ēt Bert. in repert. suo in verbo, inquisit. in 1. col. in fi. & d. Lud. Bolog. in consi. suo 57. incip. Reuerendissime domine 1. & 2. col. Et finaliter magis communis opinio videtur q̄ nō possit inquirere, & ideo credo q̄ si fuerit inquisitum & processum contra talem delinquentē per iudicē loci delicti. quod iudex loci originis

91 nis non poterit. cum de delicto eiusdē hominis non debeat sepius quæri. † vt in l. licet. in §. si. ff. nau. caup. stabula. l. in delictis. fi. ff. de noxal. c. super his. de accusat. cū simi. De qua quæstione videas etiam Bal. in suo reperto. in ver. iudex. in 5. col. in princ. & in consi. suo 210. incip. quæstio. super qua & c. in 4. vol. & Lud. Bolog. in consi. suo 8. in 2. colum. ad fin. Ioan. Andr. in c. vt animarum. de constitutio. in 6. & Io. Cal. in c. 1. de raptori. Bar. post Cy. in l. cunctos populos. in 8. q. prin. C. de summa trini. Io. de Ligna. in clem. pastoralis. de re iudi. Abb. in consi. suo 24. incip. Rodolphus ciuis Corneri. ante fin. 1. col. in 1. vol. Bal. in repertor. suo. in ver. deliquēs extra locum, & Ioan. de Ana. in c. 1. in 6. colum. de rapto. Pet. de Anch. in repe. c. 1. in 58. colum. de consti. Bal. in l. cunctos populos. in 8. col. versi. sed hic quæritur si bannitus. C. de summa trini. quem refert & sequitur Nellus in tracta. suo bannitorum. in 2. parte secundi temporis. in 57. quæstione. incip. sed tunc econuerso. & Iaso. in l. fina. ff. de iurisdic. om. iudi. in 6. colum. versic. 16. limita & c. Quæri etiam pōtēst. an pendente † inquisitione si superueniat accusator, an tunc cesset inquisitio. de quo vide domi. Geor. nat. in clemen. in §. quæ. omnia in 5. colum. de verbo. signifi. & Bar. post Cy. in l. si maritus. §. si autem extraneus. ff. de adult. & Bal. in l. denique. in §. 1. ff. de mino. Ang. de Are. in tracta. maleficio. in primo verbo. in pen. char. in 2. col. & q̄ dixi in l. 1. §. cum quis latrones. in 4. col. ff. de quæst. versic. & adduci potest. & uide Innoc. in c. super literis. de rescrip. vbi tenet qđ pendente inquisitione, si ante sententiam superueniat accusatio, qđ tunc cessat inquisitio tãquam remediū extraordinariū. de quo etiã per Ang. in l. si uacãtia. post med. de bon. uacan. & p Alexan. q̄ alios plures allegat in l. si maritus. ff. de adulte. & uide Bertachi. in repertorio suo. in uerbo, inquisitio in 5. colum. in ulti. uerfi. cum quatuor uersiculis sequentibus.

92 Vltorius tene mēti, qđ licet ī aliquibus casibus socius criminis admittatur cōtra sociū criminis, tñ propter dictū socii criminis iudex † nō pōt formare inquisitionē con-

tra socium criminis. Ita dixit Raph. Fulgo. in consil. suo
 126. incip. super eo. in ult. col. & in consil. 173. inc. in cau-
 sa inquisitionis. in 1. colum. & Io. de Ana. in consil. 59. in-
 cip. visa inquisitione. & do. Philip. Dec. in consil. 189. in-
 cipien. lætatus sum & c. in fi. & in consil. 175. in causa fal-
 sitatis. in 2. colum. versu. secundo dato quod eius dictum
 deberet attendi. & faciunt dicta per do. Floria. in l. repe-
 tita. ff. de fide instrumen. Teneas menti prædicta requisi-
 ta ad hoc ut iudex possit formare inquisitionem contra
 aliquem: ne, quando eris iudex, errares & indebite for-
 mares inquisitionem contra aliquem. Quoniam iudex
 94 † temere & indebite formans inquisitionem contra ali-
 quem, & iniuste inquirens, tenetur ad sumptus litis, se-
 cundum Cyn. in l. sancimus. C. de iudi. & Bald. in l. non
 ignorat. C. de fruct. & litis expen. de quo latius per Ca-
 tald. in tract. suo syndic. in versu. 133. incip. adde quod
 iudex tenetur. & vide quæ dixi in l. patre vel marito. in
 4. col. circa medium. ff. de quæstio. An autem quando iu-
 95 dex male inquirat ad denunciationem syndici † tunc fa-
 ciat litem suam, sicut si motu proprio inquisiisset? vi-
 de Bal. in l. secunda. §. si præses. ff. de magistrat. conue. vbi
 videtur tenere quod sic, licet contrarium videatur in l. 2. in
 96 §. si publico. ff. de adult. vbi dicit Cyn. quod fama † seu
 indicia releuant iudicem quantumcunque indebite in-
 quirentem. ut ibi per eum in 12. quæstione. Et dicit Bal.
 97 in l. si. C. de probatio, quod semiplena probatio † rele-
 uat accusatorem a calumnia, nisi reus contrarium ple-
 ne prober. & hoc etiam voluit Bal. in additio. Spec. in ti-
 tu. de accusatione. in penult. versu. vbi dicit quod vnus te-
 stis excusat accusatorem à pena talionis. & similiter de-
 bet excusare iudicem inquirentem per ea quæ supra di-
 xi de accusatione & inquisitione. Et scias etiam circa
 98 hanc materiam quod licet inquisitio non proberur, † ta-
 men iudex, qui processit ad inquisitionem ex officio nō
 præsumitur in dolo, nec in calumnia: nec præsumitur
 quod falso processerit ad inquirendum. ita dixit Bald. in
 l. athletas. in §. calumniator. in 1. colum. post medium. ff.

de

de his qui notan. infam. & ibi idem dicit in accusatore.
 Et vide Bal. in l. si. in 2. col. C. de testib. vbi dicit, quod te-
 stes examinati extra iudicium per syndicum super in-
 99 quisione, ipsum excusant † alleg. glo. in l. si cum quæ-
 stio. ff. de his quibus. ut indig. de quo etiam per Alex. in
 l. Athletus seruus. ff. de falsis. Et idem firmavit Ang. in l.
 quæro. in §. seruum. ff. de ædil. edic. quem omnino vide.
 Scias etiam quod quando iudex inquirendo non seruat
 superius dicta, & alia requisita ad validitatem inquisitio-
 nis, sed procedit extra ordinem contra aliquem delin-
 quentem, quod tunc non potest ei imponere penam or-
 dinariam ipsius delicti, sed mitiorem debet ei impone-
 nere, Ita dixit Bal. in reper. suo. in versu. pena in vl. col. in
 ver. inc. pena ordinaria. ad quæ alle. c. quæadmodū. i. fi. de
 iureiu. & quæ habentur in c. 1. in fin. de exceptio. An autē
 100 iudex inquirens possit facere saluum conductum reo in-
 quisto † ab omnibus processibus, seu condemnationi-
 bus contra eum existentibus, ut veniat ad se defenden-
 dum ad inquisitionē contra eum formata, vide Bar. in l.
 qui reus. ff. de publ. iudi. & Ang. in sua disputatione inci.
 Bonon. quidam. & late per Catal. alios allegans in tract.
 synd. in ver. 571. incip. adde quod iudex potest dare & c.
 Et vide etiam do. Maria. Socin. in reper. rubricæ. extra
 de dilatio. in 30. char. in 2. col. Et scias in hac materia in-
 quisionis formandæ, quod quando delictum non est puni-
 bile, non potest de eo vel super eo formari inquisitio, se-
 cundum Bar. & alios in l. vbi pactum. C. de transa. & Bal.
 in l. decuriones. C. de infra. pro quo facit, nam si exceptio
 ista videlicet, delictum commissum est impunibile, im-
 pedit litis ingressum, secundum Bart. in l. si seruus. C. de
 his qui ad eccle. consu. quem refert & sequitur Ias. in ru-
 bri. C. ut nemo priua. circa princ. & idem voluit Iaso.
 vbi latius loquitur in l. nam & postea. in prin. in 2. col. ff.
 de iureiuran. de quo dixi etiam in consil. meo. incip. spi-
 ritum sapientiæ & c. in fi. Alia plura facientia ad mate-
 riam inquisitionis formandæ, vide per Bertach. in reper-
 to. suo. in versu. inquisitio, & c. per discursum illius ver-
 bi,

bi,

S V M M A R I V M.

- 1 Cause criminales non dirimuntur iuramento iuris.
- 2 Iuramentum in supplementum probationis an deferatur in causis criminalibus. 4. 5.
- 3 Statutum quod de damno dato fitur iuramento damnificati, an habeat locum in causa criminali.
- 4 Furtum, & damnum sunt diuersa.
- 6 Reus confessus si non appareat de delicto saltem per famam, an puniendus.
- 7 Confessio impossibilis etiam spontanea an noceat confitenti reo.
- 8 Confessio non verisimilis an obsit confitenti.
- 9 Confessio incidenter facta an sit potens ad puniendum confessum pena ordinaria.
- 10 Confessio tempore inhabili facta an quicquam operetur. & quid si alias fuit contra eandem confessionem sententiatum. nume. 11.
- 12 Confessio coram iudice iurisdictione carente facta non nocet confitenti quo ad plenam probationem.
- 13 Confessio partis confitentis non validat processum cuius nullitas provenit ex defectu iurisdictionis iudicis.
- 14 Delegatus an possit condemnare reum de delicto stante inualiditate processus, reo etiam delictum confitente.
- 15 Falsans literas delegati, an tantum puniendus, quantum falsificans literas delegantis.
- 16 Delictum sub spe gratiae promissae a iudice confessum an noceat reo, ut possit ex confessione condemnari.
- 17 Reus coram notario non commissio confitens, vel coram iudice pro tribunali non sedente, an sibi praeiudicet.
- 18 Tabellio de consensu partium sine iudicis praesentia non potest dicta testium recipere, nec iuramenta sine commissione.
- 19 Notarius sine iudicis commissione non potest confessionem recipere.

- cipere.
- 20 Probationes iudicis fiendae sunt.
 - 21 Confessio nuda causam non habens non nocet confitenti in civilibus.
 - 22 Confessus sponte, perseverare debet priusquam condemnetur.
 - 23 Reus confitens homicidium ad suam defensionem perpetrasse nisi probetur defensionem puniendus. Et qua pena nu. 24.
 - 25 Confessio in dubio in fauorem rei interpretanda.
 - 26 Confessio in civilibus confitenti non nocet & reuocari potest tamquam erronea, si non fuit acceptata per partem.
 - 27 Renuntiatio non acceptata per partem non nocet renuntianti.
 - 28 Confessio rei per iudicem nomine reipublicae accepta an sit validior.
Et an ex intervallo fieri possit. 29.
 - 30 Confessio spontanea legitime facta derogat regulis iuris communis.
 - 32 Appellare pro capitaliter condemnato an & quando tertius possit.
 - 33 Reus criminis renunciare defensionibus suis non potest.
 - 34 Reus sponte delictum confessus non relaxatur fideiussoribus sine per pena pecuniaria imponenda.
 - 35 Confessio ficta inducitur a lege vel statuto idem operatur quod vera.
 - 36 Confessio ficta per statutum inducitur an validet processum nullum 59.
Et an sit necessaria iudicis interlocutoria antequam operetur. 37.
 - 38 Talis quisque non dicitur donec pro tali declaratus sit.
 - 39 Exequutio contra excommunicatum ante sententiam declarationis suspensa est.
 - 40 Notarius criminofus ante sententiam declaratoriam non est ab officio depositus.
 - 41 Clericus homicida ante condemnationem non perdit beneficia.
 - 42 Contumax antequam quis dicatur quid requiratur.
 - 43 Acta inducunt notorium.

- 44 *Iudicis declaratio in notoriis an requisita. Et an super notoriis requiratur sententia. 45.*
- 46 *Contumacia testatoris ante declarationem defuncti an præiudicet heredi.*
- 47 *Confessio ficta per statutum prætextu erroris inducta an reuocari possit, & admittatur probatio in contrarium.*
Differentia inter veram confessionem & fictam à statuto inducta qualis.
- 48 *Bannum & condemnatio delicti ultra contumaciam reum convictum exigunt.*
- 49 *Firmitatem non habent quæ de facto fiunt.*
- 50 *Reus ex præsumptionibus convictus mitius puniendus quam ex probationibus.*
- 51 *Contumacia dicitur ficta probatio. Et est fictum delictum. nume. 52.*
- 53 *Sententia aduersus contumacem lata respicit potius vitium contumaciæ, quam ius partis.*
- 54 *Statutum concedens bannitum impunè occidi, an extendat se ad bannitum ex contumacia.*
- 56 *Statutum quo contumax habetur pro confesso, an requiras libellum præcessisse aut inquisitionem.*
- 57 *Contumax in quibus casibus non habeatur pro confesso.*
- 58 *Iuramentum appositum super contractu nullo nihil operatur.*
- 60 *Statutum volens contumacem haberi pro confesso an & quando comprehendat mulieres, & rusticos. Et an se extendat ad qualitatem delicti aggramantem ratione persone. 62.*
- 61 *Contumacia dicitur dolus præsumptus, qui non comprehendit mulieres & rusticos. Et dicitur vitium, & est peccatum mortale 63.*
- 64 *Contumax dicitur infidelis.*
- 65 *Statutum volens contumacem haberi pro confesso, an porrigatur extra territorium. Et an dictum statutum requirat trinam citationem. 66.*
- 67 *Condemnatus per contumaciam, quæ per statutum habet vim confessionis, an efficiatur infamis.*

Postquam

§. POSTQUAM.

33
Postquam vidimus materiam inquisitionis formandæ, deueniendum est ad sequentia fienda per ipsum iudicem. Et vides quod formata inquisitione seruatis seruandis iudex ad banchum iuris facit conducere coram se reum accusatum, uel inquisitum, & ipse iudex facit legere inquisitionem, & illam uulgarizari si reus est homo idiota, & literatum si reus, & facit quod reus respondit inquisitioni negando, uel confitendo contenta in ea. Sed aduertat in ipsa responsione, quoniam aliqui sunt iudices minus prudentes, & indocti, qui uehementer errant in pluribus. Nam antequam reus respondeat inquisitioni, deferunt sibi iuramentum de veritate dicenda, quod profectum fiendum non est: quoniam causæ criminales non dirimuntur iuramento partis, ut habetur in l. si. C. de proba. & in l. dolū. C. de dolo. & in l. metum. C. quod met. can. & voluit Bar. in l. maritns. ff. de quæst. & Bald. in l. 1. in 2. col. versi. non obstat & c. C. quomodo & quando iudex. Et Ias. in repe. l. admonendi. in 103. col. ff. de iureiur. & do. Phil. Dec. in confi. suo 37. incip. in causa. in vlt. col. in fi. Nec etiam in talibus causis criminalibus, deferretur iuramentum in supplementum probationis, secundum Pet. de Anch. in c. mediatores. versi. nota tertio. de testi. lib. 6. vbi pro hoc allegat glo. in c. iam literis. in ver. probata. extra de testi. quæ dicit quod in causa criminali etiam ciuilitate intetata, licet actor habeat præsumptionem pro se, non tamen deferretur ei iuramentum, sed imo habet locum tunc regula, quod actore non probante & c. quod etiam voluit glo. in c. cum sint. iura. in ver. actori. de regu. iur. in 6. & voluit Alex. in confi. suo 66. incip. viso processu. & c. in 1. col. in 1. vol. in confi. 122. inci. viso processu vtriusque causæ. in 2. col. in 2. vo. & Abb. in c. fi. in prin. in vlt. col. de iureiur. & do. Anto. in d. c. tam literis. de testi. & do. Phi. Dec. in confi. suo 32. inci. in causa. in vlti. col. Et ideo stante statuto quod de damno dato fitur sacramento damnum passi, non habet locum in furto: & sic in causa criminali, nisi qua-

Pract. Crim. D. Hyp. de Mars. E tenus

4 tenus ius cōmune disponderet. Nā furtū & damnū sunt diuersa. Ita not. Bal. in l. nauta. in §. quecunque. ff. nau. caupo. stabu. & idem firmavit Albe. de Ro. in. 2. par. stat. q. 63. inci. item quæro aliam quæstionem & c. & Bal. in l. ait prætor. in prin. ff. de iureiuran. & Bal. in l. si feruus feruum. in §. si oliuam. ff. ad leg. Aqu. & Alex. post Lud. Ro. in l. 2. ff. de. dam. infec. & Alberi. in l. 1. in. §. occisurum. ff. ad Syllan. & Alex. in consi. suo. 167. inci. requisitus. vt breuibus dicam & c. in 1. col. in 2. vol. & habetur per alios quam plures docto. quos ego retuli in l. de minore. in §. tormenta. in. 1. col. ff. de quæsti. Item quo ad primū dictum. videlicet, q̄ causæ criminales non dirimuntur iuramento, & ideo iudex non debet deferre iuramentū reo de veritate dicenda quando facit eum respōdere inquisitioni: facit optime tex. in c. clericos. de choa. cleri. & mulie. vbi habetur, q̄ nō est deferendum iuramentū ei cōtra quē est præsumptio q̄ abiret: per quē dixit Spe. in tit. de iura. calū. in §. nūc dicamus. in prin. q̄ iuramentū calūniæ de nō petendis dilatoriis frustratoriis debet onūti: quoniā raro esset q̄ litigātes nō essent periuri q̄ dictū sequitur Abb. in c. 1. in 4. col. ver. quæro, nunquid in causā criminali. nu. 12. de iura. calū. & do. Fel. in c. 1. circa prin. de offi. ord. vbi subdit illud q̄ ēt dixit Abb. in c. ceterum. in 2. col. versi. sed iuxta hoc quæro nunquid valeat cōsuetudo. nu. 4. eod. titu. nō valere consuetudinē, q̄ exigatur iuramēta calūniæ i calculo sentētiæ: nā si q̄ respōdit falsum, vel petit falsas dilationes: iurabit i fine cōtrariū, ne puniatur. Pro quibus facit tex. in l. ambiguitates. C. de indic. vidui. tol. per quē tex. dixit ibi Bal. q̄ nō debet dari materia deierandi nec debet deferri iuramentū ei, quem est verisimile deierare: & vide ibi Ios. i h. uerb. Scđo nota. Sed cui dubiū q̄ reus in criminalibus vt euadat uitā iurabit falsū, nō dico semel, sed millies, & ceterum millis, nisi esset aliquis sanctus homo ita bonæ cōsciētiæ, ac sanctæ uitæ q̄ potius velleret mori, q̄ falsū iurare: sed profecto tales homines recesserūt ab aula, & semē eorū in totū est eradicatū. Et ideo cū tales rei criminis præsumantur

sumantur deierare, non est sibi deferendum tale iuramentum. Et pro hac parte facit tex. valde no. in c. ille qui hominē. 22. q. 5. & in c. qui exigit. ibi, sequens. vbi dicit tex. q̄ ille qui hominē prouocat ad iurādum, & scit eum falsum iuraturum, vincit homicidam: quia homicida corpus occidit, ille autem animam, imo duas animas, scilicet animam eius quem ad iurandum prouocat, & suam: pro quibus faciūt dicta p̄ d. Fel. in c. apostolicæ. 2. col. versi. & prædictis & c. de except. Et facit etiam: nam non est iniungendum alicui per iuramentū illud, quod verisimile sit, q̄ nō debeat obseruare. arg. c. ita ergo. & c. nō ē 22. q. 1. & c. ex tenore. de sentē. excō. & quod voluit glo. in d. c. clericos. in ver. redeuntes. & quod dixit ibi Abb. vbi inquit q̄ esset prouidendum (ut ipse pluries dixit) q̄ scholares non iurarent obedire rectori: quia de facili transgrediuntur iuramentū. & incurrūt periurium: sed potius esset prouidendum p̄na cōtra inobedientes, sicut facit Papa in d. c. clericos. & faciunt optime dicta per Ias. in reper. l. admonendi. in 113. col. in prin. ff. de iureiur. Et per ista teneo q̄ iudex in criminalibus causis non debeat deferre iuramentum reo de veritate dicenda, quando responderet inquisitioni. & hanc partē per dicta iura tenui in l. penul. in pen. col. ff. de quæstio. vbi reprobauī Barto. Bal. & alios Doctores tenentes contrarium in pluribus locis, quos ibi adduxi, quæ videas per te. Credo tamen q̄ in causa criminali, in qua agitur de p̄na pecuniaria, vt est causa criminalis ciuilitate iutentata, q̄ posset deferri iuramentū eo, & etiam in supplementum probationis, de quo dixi in l. maritus, in 3. col. in fi. ff. de quæstio. ubi videas. Modo prosequendo in responsione rei facta inquisitioni. Scias q̄ aut sponte confitetur sine tormentis, & sine minis. & sine aliquo alio actu violentiæ contenta in inquisitione, & tūc notarius scribit talē spontaneā confessionem. Postea interueniente termino duorū, vel trium dierū, iudex ipse vadit denuo ad banchū iuris cum notario maleficiorū, & facit coram eis ducere reum: & ibi notarius nouiter legis vulgarizando dictum inquisitionē

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

& dictam eius spontaneam confessionem, postea notarius an-
 tequam reus aliquid dicat, dicit hæc verba, videlicet, Be-
 ne aduectas ad quæ tibi dicta, & lecta sunt: quia hic tracta-
 tur de vita tua, ideo si ista, quæ tibi lecta sunt, & continetur
 in dicta inquisitione, & similiter si spontanea confessio tua,
 quam fecisti sunt vera, ea confirma: si autem non sunt vera,
 similiter dicas illa non esse vera. Tunc si ipse reus iterum di-
 cit illa esse vera, & affirmat eius confessionem: tunc, quia di-
 citur ratificasse & pseuerasse in confessione sua, iudex di-
 cit reo. Ego do tibi dies octo, vel decem, vel plures, vel pau-
 ciores, prout ipsi iudici videbitur, ad faciendum tuas defen-
 siones alias elapso dicto termino, procedam ad sententiam & ad
 executionem contra te secundum formam iuris & statutorum.
 Quibus peractis reus reponitur ad carceres inferiores, ubi
 potest cum procuratoribus, & aduocatis ordinare suas defen-
 siones, si quas habet, & facere vult. Sed diligenter aduer-
 tas, quod etiam in hoc casu spontaneam confessionem iudex non
 semper potest, nec debet procedere ad sententiam condem-
 natoriam, & ad eius executionem. Nam aliqui sunt casus,
 in quibus etiam spontanea confessio non est sufficiens ad
 condemnandum ipsum reum sponte confessum, Et pri-
 mo hoc patet in confessione non probabili, ut puta si
 reus confitetur homicidium commisisse in aliquem homi-
 nem, & eum postea proiecisse in mari. Nam hoc casu
 non debet puniri reus: si non constat de corpore mortuo,
 saltem per famam secundum Bald. in addi. Specu. in titu.
 de sententiis. in 18. col. & in l. cum probatio. ff. de pro-
 ba. in suis addi. & in authen. sed nouo iure. C. de fur. & in
 addi. Specu. in titu. de confes. in 2. colum. ver. Titius confi-
 tetur, de quo latius dixi in l. 1. prin. in 2. col. & in 13. ff. de
 quæst. & quæ dixi supra in prin. huius operis, in nu. 5. ubi
 videas. Patet etiam in confessione impossibili, quod talis con-
 fessio est si sit spontanea, non nocet tamen reo confitenti, puta si
 reus confitetur hominem occidisse, qui tamen est viuus, nam tali
 casu talis confessio est spontanea non nocet ipsi rei reo con-
 fitenti. tex. est in l. inde Neratius in §. si quis hominem viuum.
 ff. ad leg. Aquil. & habetur in l. confessionibus. & in l. si is.
 ff. de

§. POSTQVAM.

ff. de interro. act. & voluit d. Ant. in c. significasti. in 2. col.
 de homi. & Bal. in l. 1. in 8. col. in ver. sed quod dices. el 2. de
 confes. E faciant dicta per Ale. in cons. suo 339. inc. in cau-
 sa inquisitionis formata. in 1. co. ubi loquitur de reo confessio
 occidisse aliquem veneno &c. de qua materia latius dixi in
 l. 1. in prin. 14. col. ff. de quæst. Costat hoc et in alia con-
 fessione: vide licet in confessione non verisimili, quoniam
 8 etiam talis confessio non nocet confitenti, tamen de qua late di-
 xi in d. l. 1. in prin. in 25. col. ff. de quæst. de qua et per Ias. in
 l. magistratibus. in 2. col. ff. de iuris. om. iudi. ubi videas.

Item alia est confessio spontanea, quæ non nocet confitenti
 ad eum condemnandum, videlicet, confessio facta inciden-
 9 ter, & non principaliter. Nam talis confessio tamen incidenter fa-
 cta non operatur, nec est tantæ potestatis, quod confessus possit
 puniri saltim poenæ ordinaria delicti, secundum Bar. in l. si con-
 fessus. ver. secundo casu. ff. de custo. reo. & Io. de Imo. in c.
 si. in pen. col. de confes. & Abb. in c. at si clerici. in prin. in
 2. col. ver. si. notatur siue ratio. nu. 6. de iudic. & Imo. in c.
 examinata. in si. eod. tit. Abb. in c. 1. col. si. ver. Notatum ex
 isto textu. nu. 16. per illum text. de except. & in c. 2. col.
 10. ver. quæro, pone quod quis succubat in exceptione spo-
 liationis. nu. 26. de ordi. cogni. & in c. si. in ult. no. de rest.
 spolia. & in cons. suo 25. inc. canonicus &c. in si. ver. an au-
 tē hoc casu potest deponi. uolu. 1. & Ange. in dispu. sua inci.
 Astensis miles. in 2. col. & in alia disputa. sua inci. duo no-
 biles gallici &c. in 3. char. & uoluerunt alii doctores in di-
 uersis locis, quos adduxi in l. 1. in §. diuus Antoninus. in ult.
 col. in prin. ff. de quæst. & in d. l. 1. in prin. in 15. col. in uer. &
 ultra prædicta tria &c. & uoluit Sal. in l. mercalé. C. de cod.
 ob turpē cau. & uide supra. in §. constante. nu. 49. Alius est
 et casus, in quo confessio est spontanea non nocet confiten-
 10 ti: uidelicet, quoniam talis confessio tamen fit tempore inhabili:
 quia tunc non nocet confitenti. ita dixit Bal. in c. si. de offi. de-
 leg. in pen. col. in uer. si. pone quod maleficius &c. ubi dicit, quod
 si maleficius est noxium: tamen lapsus est tempus datum ad in-
 quirendum performam statuti tandem reus confitetur malefi-
 cium, utrum ex ista confessione possit condemnari? & dicitur

q̄ non allegat rationem dicēs, q̄ quoties quis cōfiteatur
 id, cuius nomine cum aliquo non sit actio, non valet cō-
 fessio, vt habetur in l. confessionibus. ff. de interr. actio.
 sed post præscriptionē ipso iure accusatio abolita est,
 imo etiā ipsum maleficiū, accusatio autē est abolita quo
 ad publicā iniuriam maleficiū autē quo ad priuatam iniu-
 riā: ita q̄ nulla actio esse pōt: vt ff. quod met. cau. l. si cum
 exceptione. in §. satis enim clemēter. & ff. de iniu. in l. sed
 si vnus. in §. si cū ante iudicem. ergo confessio nō valet.
 qđ est nota. secundum Bal. ibi. & idem firmavit Soci. in
 consi. suo 108. inci. supposito statuto. in pe. col. post me-
 diū. & ibi in seq. col. Pro quibus faciūt dicta per Barb. in
 c. cum contingat. in 2. col. extta de rescrip. & p̄ do. Fel. in
 c. afferte. in 2. no. de præsump. de quo ēt per do. Franc. de
 Are. in c. cum P. in 6. colū. de accu. & per Ale. in l. nō tan-
 tum. in pe. addi. ff. de appell. ad quē vide bonū text. in l. si
 quis postquā. ff. de fideiuss. & Bal. in l. querelā. ante fi. C.
 de fals. de quo etiam dixi in l. 1. in prin. in 15. col. vers. ad
 de etiā q̄ requiritur. ff. de quæst. Prædictis etiam adde
 alium casum in quo confessio etiā spontanea non nocet
 cōfidenti, qui casus est, qñ aliquis confitetur aliquid, &
 11 cōtra talem eius confessionem alias fuit † sententiā.
 nam hoc casu talis confessio nō nocet ipsi confidenti. Ita
 dixit Inno. in c. mulieri. de iureiurā. quod dictum refert
 & sequitur Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cle.
 & in auth. nouo iure. C. de pēna iudi. q̄ male iu. de quo la-
 rius dixi in sing. meo 257. inc. nemo audiēdus est & c. vbi
 videas & in repe. mea rub. C. de proba. in 25. co. in vers.
 ultimo circa hanc materiam. & ibi in 32. col. in versicu.
 quinimo & c. Alius est et casus, in quo confessio ēt spon-
 tanea non nocet confidenti: videlicet, qñ iudex, coram
 quo esset facta talis cōfessio careret iurisdictione, nā tūc
 12 talis cōfessio † nō nocet cōfidenti quo ad plenā proba-
 tionem, ad quōd dicendū moueor. nā tu scis, q̄ cōfessio
 & tantæ potētis, q̄ ēt cōfessus super inordinato proces-
 su potest condemnari. ita dicit Inn. quē oēs sequuntur in
 c. qualiter & qñ. el. 2. de accus. in cap. per inquisitionem.

de elec. & voluit Abb. antiquus in c. Pisanis. de restit. spo-
 li. & Bal. in l. edita. in 5. col. C. de eden. & voluit alii plu-
 res doc. in pluribus aliis locis, quos ego retuli in sing.
 meo. 201. inc. in confessum & c. & in l. 1. in §. diuus Anto-
 ninus. in 3. col. ff. de quæst. Hæc tamen doctrina Inno. &
 aliorum limitatur, nisi nullitas processus pueniret ex de-
 fectu iurisdictionis iudicis. nā tunc confessio partis con-
 13 fitentis † nō validat processum ita notā. p̄ scribentes in
 c. si at clerici. in prin. de iudi. & in c. olim. vbi est bonus
 tex. secundū d. Abb. extra de rescri. ita no. dixit Car. Ale.
 in c. dilecto. in 2. col. in fi. de app. & Soci. in cōsi. suo 108.
 inc. supposito statuto & c. in vlt. co. in 4. vol. Pro quibus op-
 time faciūt quæ dixi in sing. meo 10. inc. tu scis & c. ita in
 proposito dici pōt, q̄ talis confessio facta coram iudice
 incōpetenti ratione iurisdictionis, nō nocebit cōfidenti
 quo ad plenam probationem. de quo etiā dixi in d. sing.
 meo 10. inc. tu scis & c. & vide omnino quæ dixi infra in
 hoc §. in nu. 58. in vers. & pro istis faciūt dicta per Ang.
 de Are. & c. Item alius est et casus, in quo confessio non
 præiudicat confidenti: q̄ casus est in cōfessione facta corā
 delegato, & nō corā ordinario: quoniam talis delegatus
 non posset cōdemnare reū de delicto, stāte inualiditate
 14 processus, † licet ipse reus esset cōfessus delictū ita sin-
 gul. dicit Ang. in consi. suo 217. inc. in causa accusationis
 productæ per Fel. in vlt. col. vbi limitat dictum Inno. &
 sequa. in d. c. qualiter & qñ. il. 2. habere locum tantum
 coram iudice ordinario: secus coram delegato. qđ dictū
 pro valde sing. refert & sequitur do. Aug. de Ari. in suis ad-
 di. ad tract. Ang. sup̄ maleficiis. in verbo, qui iudex addi-
 dit. in pe. addi. de quo ēt dixi in sing. meo 201. inc. in cō-
 fessum & c. & in repe. mea l. si. in 57. char. circa mediū. C.
 de p̄ba. vbi videas. Et faciūt optime in arg. dicta p̄ Abb.
 in c. olim ex literis. in 1. col. in vers. & ex hoc, & ex illo
 tex. infra, de rescrip. vbi dicit, q̄ licet delegat⁹ Pape gerat
 15 vices ipsius Pape: nō tñt̄ det̄ illa acriter paniri vitias seu
 falsans literas delegati, sicut falsans literas ipsius Pape.
 Alius p̄terea est casus, in quo ēt spōte cōfessus delictū

non potest puniri: qui casus est in illo, qui confessus est delictum sub spe gratiæ sibi fiendæ promissæ sibi à iudice: vt puta quando iudex dixisset reo, Confitearis delictum libere, quia promitto tibi parcere, vel promitto tibi quod nullam penam patieris: hoc casu si ipse reus confiteatur
 26 delictum, non potest ex tali confessione condemnari. ita multum fing. & mirabiliter dixit do. Ioan. de Imol. in consil. suo 109. incip. visa inquisitione &c. & mouetur ex pluribus iuribus, & rationib. de quibus ibi per eum, pro quo faciunt optime dicta per d. Nico. mil. in repert. suo in verbo, confessio in versi. confessione persuasione aduersarii &c. & faciunt etiam dicta per Ias. in l. error. in 3. col. C. de iur. & facti igno. Et idem quod dixit d. Ioan. de Imol. in d. consil. voluit do. Paris. de Puteo in suo tracta. synd. in 108. char. in versi. sequitur quotidiana quaestio &c. de quo etiam dixit in d. singu. meo. 201. incip. in confessum &c. & in l. 1. in §. quaestioni. in vlt. colum. ff. de quaestio. tene menti: quia est singulare verbum, quod saepe practicum iudices indocti, & modicæ fidei. Item alius est casus, in quo confessio etiam spontanea non nocet confitenti, vt ex ea possit condemnari: videlicet, quando reus confiteretur delictum coram notario, qui ad hoc
 17 non haberet commissionem à iudice: Vel confiteretur coram iudice non sedente pro tribunali, vel in non figura iudicii: nam tunc confessio talis non esset sufficiens ad condemnandum ipsum reum, secundum gl. no. in l. iubemus. C. de libe. causa. quæ dixit, quod confessio facta coram tabellione absque presentia iudicis, non præiudicat. Et dicit ibi Salyc. quod si talis confessio fieret coram iudice, ad hoc vt præiudicet reo confitenti, debet fieri iudice sedente pro tribunali. Et dixit fortius Bal. in titu. de pace constan. in versi. secundum mores & leges illius
 18 ciuitatis: quod etiam tabellio non potest de consensu partium sine presentia iudicis recipere dicta testium, nec iuramenta, nulla facta sibi commissione per iudicem: vt dixit Bal. in addi. Spec. in titu. de teste. in vlti. col. ver. nunquam reperitur &c. quod nunquam reperitur quod

nota-

notarius possit recipere iuramenta testium sine commissione iudicis. allegat glo. in l. hac consultissima. in §. fina. C. de testa. & subdit ibi Bald. idem esse in instrumen. &
 19 confessione: quia etiam notarius non potest illam recipere sine commissione iudicis. alleg. gloss. in d. l. iubemus, quam dicit esse ordinariam. Et subdit ibi Bal. quod recipere spectat ad iudicem, scribere vero ad tabellionem. Pro quibus facit illud videlicet, quod probationes sunt fiendæ iudici. l. quinquaginta. ff. de proba. l. eos. & l. si quando. C. de rebus alie. non alie. l. 2. C. ex quibus causis maio. l. doce ancillam. C. de rei vend. cum simi. de quibus latius dixi in l. 1. in prin. in 4. colum. versic. septimo requiritur. ff. de quaestio. & in l. de minore. in §. plurium. in 2. colum. eo. titu. Alium etiam habes casum, in quo confessio est spontanea non nocet confitente, vt ex ea damnari possit, qui casus est in confessione nuda non habente causam: nam sicut talis confessio sine causa non
 21 nocet confitenti in ciuilibus, vt in l. cum de indebito. ff. de proba. & in c. si cautio. de fide instrum. cum sim. ita nec nocet in criminalibus. ita singul. dixit Pet. de Anch. in consil. suo 23. incip. visa inquisitione formata contra Phil. in singulariter notandum &c. quod est de quo dicto feci mentionem in l. 1. in §. præterea. in 16. col. ff. de quaestio. vbi in d. §. adduxi plura, quæ requirunt causam, alias sunt nulla. Adde vltimus alium casum notabilem in quo confessio etiam spontanea non est potens ad condemnandum reum confessum. Nam in criminalibus si quis vltro confiteatur sine tormentis, sed sponte: tunc nisi
 22 talis confitens pluries in sua confessione perseverauerit, non potest ex tali sua confessione condemnari. ita sing. dixit Raph. Cuma. in consil. suo 138. inci. hoc maxime propositum &c. in 2. col. vbi dicit quaestioni fidem adhibendam non esse diuus August. constituit. ff. de quaest. l. 1. & subdit. imo diu quorundam claruit sententia, assententium quod in criminalibus si quis vltro & sine tormentis confiteatur, nisi pluries in sua confessione perseverauerit, non possit ex sua confessione damnari. non enim
 secundum

secundum eos confessio in criminali statim præiudicat, sic intelligitur. ff. de quæstio. l. 1. §. diuus. & §. si quis ultro. solenniter enim in criminalibus proceditur. C. de fal. l. 2. & de proba. l. sciant. de pœnis. l. qui sententiam. unde secundum sententiã eorũ in l. 1. C. de custo. reo. tutius esse dicunt, si iudex faciat reum diuersis diebus in sua confessione perseverare. ita formaliter dicit Rapha. Cuma. in d. consi. suo 138. inci. hoc maxime propositum & c. quod est multum. Et iudicio meo ratio huius dicti potest esse, quia talia sponte confitens delictum, de quo vertitur pœna vitæ suæ, non videtur in rectitudine, vel in plenitudine intellectus: sed magis videtur delirare, & non esse compotens menti: & ideo debet sæpius de hoc interrogari, ut videatur, an perseveret in tali sua cõfessione, vel an illam improbet, vel reuocaret: & hanc credo fore rationem. Et de istis pluribus confessionibus, de quibus supra dixi, vide quæ dixi in singul. meo 329. incip. plures sunt casus & c. Et circa prædictam materiam confessionis aduertas etiam ad vnum singulare verbum perpetua memoria dignum, quod licet quando reus dicit in iudicio, Confiteor me occidisse hominem ad meam defensionem, per talem confessionem sic fundata intentio Curia, adeo quod ipso inquisito nõ probate fecisse ad suam defensionem, debet sequi condēnatio: quia talis cõfessio diuiditur, & statur ei cõtra ipsum inquisitũ: secus aut pro eo, quia hēt præsumptionē iuris cõtra t̄ se, q̄ nõ fecerit ad suã defensionē, ut dixit Bar. in l. Aurelius. in §. idē quæ sit. ff. de libe. leg. de quo et per Bal. in addi. Spec. in ti. de confessionib. in 2. col. in ver. confiteor me occidisse. & in l. si filius. in §. in exceptionib. ff. de interrog. act. & in l. codicillum. C. de codi. & per eundē in l. 1. C. de confess. & p Bal. Imo. & Moder. in l. 2. ff. de verb. obl. & per Abb. post gl. in c. cum venissent. de insti. & per doct. in c. 1. de cõfess. in 6. & per Abb. & alios in c. bonæ. de postul. prælat. & per alios doct. quos retu. in sing. meo 184. incip. confessio inquisiti & c. At tamen scias q̄ si de homicidio non constat aliter, nisi quia reus captus & inquisitus dixit, interfeci,

interfeci, seu occidi ad meam defensionem, & suam defensionem non probat: tamen per dictam confessionem non punietur pœna mortis. ita sing. dixit Abb. in c. auditis. circa ult. col. de præscrip. quem referri & sequitur d. Fel. ibi dicens hoc esse dictum sing. & alibi non reperiri, & quod apud praticos aduocatos est in solenni cultu. & idem dixit ipse in c. significasti. el 2. de homicidio. in penul. col. quod dictum etiam sequitur do. Alex. in l. non solum. in §. sciendũ. vers. & ibi subdit tu. 5. ff. de oper. noui nunt. quod vere est sing. & aureum verbum. de quo etiã dixi in dicto sing. meo 185. incip. confessio inquisiti & c. & in l. reperi. in 7. col. in vers. quartus est casus. ff. de quæstio. Et ex hac doctrina nondum elapsi sunt duo menses, quibus consului, & quasi quendam à pœna mortis, qui erat inquisitus de furto, & confessus fuit q̄ bona contenta in inquisitione asportauit & contractauit tãquam bona sua, & ad eum spectãtia iure dominii vel quasi postea ipse nõ probauit dicta bona ad eũ spectare ut dixit, nec curia inquirēs nõ habebat alias p̄bationes de dicto furto, nisi dictã confessionē dicti inquisiti. Ego dixi q̄ per dictã responsione dictus inquisitus non poterat puniri pœna mortis, q̄ ita obtinui. ideo teneas perpetuo menti. Et istis etiam adde q̄ confessio in dubio t̄ interpretatur in fauorem rei, secundum do. Ant. in c. ex literis. el 1. in fin. de sponsa. quem refert & sequitur dom. Philip. Decius in consi. suo 118. incip. viso. in ult. col. & in consi. 189. incip. letatus sum. in 7. col. in fi. ad quod etiam vide eum in consi. 278. incip. non leuis. in 4. colum. & Alex. in consi. 80. incip. in causa. ante finem. in 7. vol. & ibi in consi. 167. incip. visis. in fin. 2. colum. Præterea circa dictam materiam confessionis dicebam vnum forte non vanum nec contemnendum, videlicet, tu scis quod in criminalibus proceditur ad instar ciuiliũ causarum. l. absentem. ff. de pœnis. Sed in causis ciuilibus confessio t̄ non nocet confitenti, sed reuocari potest tanquã erronea, si non fuit acceptata per partem, secundum Cyn. in l. vnica. in 6. quæstio. C. de confessio. & ibi Salic. in 15. oppo. & Sali. non liube-

libemus. C. de libe. causa. & l. generaliter. in 6. quæst. C. de non numera. pecu. vbi refert se sæpius pro hac parte consuluisse. & dicit etiam hoc tenuisse Richar. de Sal. & ita etiam dom. Alex. prædicta & alia adducens ad hoc in consi. suo 364. incip. in causa appellationis. & domi. Floria. de sancto Petro in l. fin. ff. de interrog. actio. & in consi. suo 90. incipiente, fere omnis vis &c. in 1. colum. in 1. volu. & habetur per dom. Franc. de Curte in consi. suo 78. incip. super &c. & per domi. Fel. in cap. si cautio. in 5. colum. versi. fortius dixit &c. de fide instrumen. & per Soc. in fallentiis suis, in fallen. 69. incipi. primo fallit nisi post dictam &c. Pro quibus faciunt dicta per Bal. in simili. in cap. cum venissent. in 3. colum. per illum text. de eo qui mittitur in pos. rei seruan. cau. vbi dixit, quod
 27 ¶ renunciatio non nocet renuntianti, quando non est acceptata per partem. & voluit Iason. in l. postquam liti. in prin. C. de pac. vbi not. loquitur in materia ista, ita puto quod non esset ponere os supra cælum, si diceremus quod similiter in causis criminalibus quando fit aliqua confessio per reum, quod tunc iudex nomine reipublice
 28 talem confessionem acceptaret, ¶ quoniam tunc magis præiudicaret ipsi reo, & tunc esset validior & securior, nec postea de facili posset impugnari: argumen. prædictorum iurium. Sed contrarium expresse tenet Alexan. in consi. suo 120. incipien. viso processu. in 3. colum. in 7. vol. ad quod allegat plura de quibus ibi per eum. Et scias quod talis acceptatio confessionis, vel renunciationis
 29 debet fieri ¶ tempore, quo fit confessio vel renunciatio: non aut ex interuallo ¶ in gl. in l. consensu. in ver. consentire. ff. de act. & obl. & in l. 1. ff. de contrah. emp. & voluit Abb. c. dilectus. de sponsalib. Modo post oia suprã dicta circa materiã spontaneæ confessionis scias, quod confessio spontanea legitime facta habens omnia requisita est
 30 magnæ ac summæ importantiæ, & habet magnum robur & effectum: nam derogat regulis iuris ¶ communis, vt apparet ex verbis Bal. in l. 1. in §. cum urbem. alias in §. initio. ante fi. ff. de officio præfect. urb. & in l. 2. ad fi.

C. de

C. de re iud. vbi dixit, quod sponte confessus non potest
 31 opponere ¶ de ineptitudine libelli, quod alias posset, per glo. si. cum materia sua. instit. de obligatio. in princ. & dixi supra. in §. constante. nu. 31. & in consi. meo 51. incip. licet nedum plene &c. in 15. char. & idem voluit do. Fel. in cap. qualiter & quando. in §. licet au. em. in 1. col. de accus. apparet etiam ex his quæ voluit Bal. post gl. ibi in lictus fustium. in fi. ff. de his qui notan. infam. & in l. 1. §. cum urbem. in vlt. colum. de offic. præfec. vr. & Ang. in l. 2. C. quorum appel. non recipiun. vbi dixerunt, quod licet tertius possit appellare pro condemnato capitaliter etiam ipso inuito: vt habetur in l. non tantum. ff. de ap-
 32 pella. tamen istud fallit, ¶ nisi talis reus condemnatus sponte confessus sit crimen, & in eo perseverauerit, quia nunc non poterit appellare. de qua materia habetur et per dom. i. el. in c. cum super in prin. de re iud. & dixi ego in l. 1. in §. diuus Antoninus. in 4. colum. de quæst. Item apparet etiam: nam reus criminis regulariter non potest
 33 renunciare defensionibus suis, ¶ seu termino defensionis, vt habetur per glo. & doct. in l. pactum inter hæredem. ff. de pac. de quo late dixi in l. 1. §. fi. in pen. col. ff. de quæstio. & in l. vnus. in §. cogniturum. in 2. col. eod. titu. & habetur per Ias. in l. iubemus. in 12. col. C. de iud. & p. do. Parid. de Puteo in tract. synd. in 30. char. in 4. col. sub c. incip. an potestas qui misit &c. tamen hoc fallit quãdo reus sponte fuit confessus delictum: quia tunc reus potest renunciare defensionibus suis, & talis renunciatio valet & tenet, secundum Bald. in l. accusatoribus. in 1. col. C. de accus. & in l. 1. in 23. col. versi. super quinta: C. qui accusa. non pos. de quo latius dixi in l. vnus. in §. cogniturum. in 12. col. versi. fallit tñ ista cõclusio. ff. de qõni. Pro quibus faciunt optime dicta per Bal. in l. a præcedente. in fi. C. de dilatio. quem vide. Item patet et in alio casu Nã licet vbi tractatur de pœna pecuniaria imponenda, reus sit fideiussorib. relaxãdus: tñ hoc fallit, nisi ipse reus
 34 sponte sit confessus delictum: quia tunc ¶ non relaxatur fideiussoribus, ita not. dixit Bald. in l. nullus. C. de exhiben.

exhiben. reis. quod dictum refert & sequitur dom. Aug.
 de Arim. in addi. ad trac. Ang. de Are. in trac. malefic. in
 verbo, pro quibus Antonius fideiussit. in 1. addi. & idem
 dixit Ang. de Aret. in tract. malefic. in verbo, fama publi-
 ca. in 9. char. in versic. decimo quæro. de quo dixi ego in
 d. §. cogniturum. in 13. col. teneas menti prædictos casus.
 quia sunt notandi in contingencia facti. Dicta autē huc-
 usque in materia confessionis loquuntur in vera confes-
 sione facta à reo ore proprio. Sed modo aliqua accipias
 circa confessionem non propriam & expressam, sed fictā
 inductam à statuto, vel lege propter contumaciam, vel
 ex alia causa. Et primo scias quod idem operatur ficta cōfes-
 35 sio inducta ꝑ à lege vel à statuto, quod operatur vera & ex-
 pressa confessio ore tenus facta. Nam ille qui ex forma
 statuti habetur pro confessio, perinde est, ac si vere in iu-
 dicio esset cōfessus factum cū qualitatib. in accusatione,
 vel in inquisitione deductis, ita dixit Bar. & Bal. in l. quo-
 niam. ff. de his qui not. infam. & probatur. in l. si tutor. &
 ibi hoc voluit Cynus, & Bal. C. de interdict. matrimo. &
 voluit dom. Francisc. de Aret. in consil. suo 147. incip. visa
 consultatione & statutis. in 1. col. & Aug. & Sal. & Paul.
 de Cast. & Alex. in l. is qui. C. qui testa. facere possunt. &
 ibi las. in 3. col. Et adeo est verum hoc, quod idem ope-
 ratur ficta confessio inducta à statuto quod operatur ve-
 ras: quod sicut cōfessio vera facta super processu nullo valet
 & validat ipsum processum, ut late dixi in l. 1. §. diuus An-
 toninus. in 3. & 4. col. ff. de quō. & in sing. meo 201. incip.
 36 in confessum &c. ita validat ꝑ processum nullum confes-
 sio ficta inducta per statutū. ita not. dixit Barto. in consil.
 suo, incip. à do. Cyno. de Bononia col. 2. vers. super quar-
 to quem refert & sequitur do. Nellus in tract. suo banni-
 to. in prima parte secundi temporis. quæstio. 49. inci. quæ-
 ritur an tales in fi. Sed contrarium tamen tenuit expres-
 se Angel. de Aret. in tracta. suo maleficiorum. in verbo,
 qui iudex videns, in vers. quæritur tamen an tale statu-
 tum &c. circa medium. vbi alleg. ad hoc Bald. in additio.
 Specu. & alios de quibus ibi per eum, de quo est dixi, in-
 fra,

fra, in hoc. §. nume. 58. in vers. incip. & pro istis faciunt
 dicta per Ang. de Are. &c. ex quo prædicta doctrina red-
 ditur dubia, Scias tamen quod ad hoc ut talis ficta confessio
 inducta à statuto propter contumaciam operetur vires
 37 confessionis, ut ex ea sequi ꝑ possit condemnatio, quod ne-
 cesse est antea hoc declarare per interlocutoriam iudi-
 cis. Exēplum, pone. ex forma statuti contumax debet ha-
 beri pro confessio, certe hoc casu ad hoc ut habeat ꝑ cō-
 fessio, nō sufficit sola cōtumacia, sed requiritur quod super
 tali cōtumacia iudex interloquatur ipsum haberi ꝑ con-
 fessio, cū fuerit & sit cōtumax: alias si iudex contra con-
 tumacē procederet ad aliquā sententiā cōdemnatoriā si-
 ne tali interlocutoria, talis sententiā nō valeret, ita dixit
 domi. Ant. in c. cum dilecti, de dolo & contuma. in 5. col.
 in vers. ultimo aduerte. & idē dixit ipse in c. cum dilecti.
 de elect. quod etiam videtur tenere Bart. in l. fina. in §.
 quod si actor. C. de iuramen. calum. & Paul. de Cast. in
 consil. suo 33. incip. super primo &c. in 2. col. vbi expresse
 affirmat hanc partē. & idē voluit Ang. de Are. in tract. ma-
 lefi. in verbo, qui iudex videns. in 5. char. in ver. statutū dī-
 cit. & ibi per d. Augusti. in suis addi. &c. Pro quibus faciunt
 quæ dixi in sing. meo 283. inc. lapsus termini. & infra, in
 §. aggredior. nu. 106. Et faciunt quæ dixi in authē. agri-
 cultores. in 2. & 3. col. C. quæ res pig. oblig. pos. & in l. 1.
 in 13. colū. C. de execu. rei iudi. Ad quæ et vide do. Nel-
 lum in tractatu bannit. in 3. part. 1. temp. in 10. quæstio.
 incip. quæritur an post lapsum &c. & in 4. par. 1. tempo-
 ris. in 2. quæstio. post mediū. vbi dixi, quod sufficit quod talis ꝑ
 nūtiatio cōtumaciæ fiat vna cū diffinitiva: ad quæ allegat
 iura. de quibus ibi ꝑ eū, quod est singu. no. in practica, cum
 sæpius occurrat in facto. & vide etiam domi. Nellū in d.
 suo tract. in 3. parte. 1. tēporis. in d. 2. quō. & quod ego dixi in
 rub. ff. de falsis ultra medium. Et pro prædictis faciunt opti-
 me no. verba. las. in l. properandū. in §. 1. in 2. col. C. de
 iudi. vbi multū not. loquitur in materia ista. Pro quibus et
 38 optime facit. Nā quod non dicitur talis, ꝑ quousque nō est
 pronunciatus pro tali, sicut Soci. in consil. suo li. inci. præ-
 stantissime

stantissime doctor. in 3. col. & Paul. de Cast. in consil. 32. incip. omisso ordine. in fin. uerbis. & faciunt pro hoc dicta per Pet. de Ancha. in consil. suo 240. incipien. per prædicta. circa fin. ubi dixit, q̄ omnis executio est suspensa
 39 contra excommunicatum, † antequã sit declaratum per sententiam ipsum esse excommunicatum. & faciunt quæ ego late dixi in rubri. extra de cri. fal. ubi latissime loquutus sum. & in rubric. ff. de fal. Et facit etiam, nam notarius criminofus non est propterea † depositus à dignitate, uel officio, sed requiritur sententia declaratoria, secundum Inno. in c. qualiter & quando. de accusa. & quæ refert & sequitur Bald. in l. ictus fustium. in ulti. col. ff. de
 40 his qui not. infa. Et ideo † clericus homicida non perdit beneficia, nisi postquam fuerit condemnatus de homicidio per sententiam iudicis secundum Inno. in c. cum nostris. de concess. præben. quem refert. Bal. in l. athletas in §. calumniator. in princ. ff. de his qui not. infa. & uoluit Bal. quem uide, in c. sicut. in 2. col. de coha. cle. & muli. & faciunt quæ latius dixi in consil. meo. incip. misericordia domini &c. in 6. cha. Contra prædicta tamen facit non parum glo. in l. pen. §. si. in versi. per contumaciam. C. ad
 42 treb. q̄ dixit, q̄ ad hoc ut quis dicatur contumax, † sufficit constare ex actis, licet super hoc iudex non pronuntiet: quam glo. ibi dixit unicam & solitariã Bald. & idem ipse dixit in auth. sed cum testator. in pe. col. C. ad legē fal. & in c. 1. in 7. colū. uer. sed an sufficiat. de mili. uasal. qui contum. est. de qua glo. loquutus sum in l. 2. in fine. C. de fide instru. pro qua glo. facit, Nam acta inducunt
 43 † notoriū, secundum Alexan. in consil. 404. incip. Christi saluaroris. in pen. col. & Ludo. Ro. in consil. 273. incip. clarum est &c. in fi. uerbis. & Alexan. in consil. 77. in causa & lite. in pe. colum. in fin. in 2. uolu. & Abb. in consil. 43. incip. in præfenti quæstione. in fin. uol. 1. & in notoriis non requiritur declaratio † iudicis, secundum plures doct. quos retuli in rep. rubr. C. de proba. in 44. colum. in uersic. attamen ubicunque &c. Contrariã tamen partem puto de iure æriorum: uidelicet, q̄ super tali contumacia

rumacia requiratur interlocutoria iudicis, nõ obstante q̄ illa cõstet ex actis: eo quia èt sup notoriis requiritur
 45 † sententia iudicis, ut satis late dixi in dicta repet. mea rubr. C. de probatio. in 46. col. uerf. attende &c. & tamẽ vi de Pau. de cast. in d. l. pen. C. ad Trebel. Scias tamen vnũ in supradicta materia uidelicet, q̄ si ex forma statuti contumax debet haberi pro confesso: si antequã super dicta
 46 contumacia sit pronunciatũ decedat contumax, † non p̄iudicaret talis cõtumacia hæredi. ita no. dixit Bart. in l. 1. §. sed hæc cõstitutio. ff. de calūniato. & in l. eius q̄ delatorẽ. in fi. 1. col. ff. de iure fisci, & in l. 2. in §. q̄ si actor. C. de iuramen. cal. in fi. & Bal. in l. 1. in 3. col. uerf. sed dubitatur eo casu. &c. C. ne ex delic. defunctorum. & in c. uasal. in uer. dicit Io. monachi &c. si de feudo fuerit cõtrouer. Itẽ scias èt q̄ sicut vera cõfessio aliquando potest reuocari
 47 † tanquã erronea ut late satis an dixi, in l. 1. §. si. ad finem. ff. de quæst. ita eodẽ mō poterit reuocari ficta cõfessio inducta per statutũ p̄textu erroris: & contra talẽ confessionẽ admittit̄ probatio. ita singulariter dixit d. Fran. de Are. in consil. suo 147. incip. uisa consultatione &c. in 3. col. quæ refert Ias. in l. is qui. in 3. col. qui testa. facere pos. ubi sequitur opi. d. Fran. in d. consil. & plura not. adducit, de quo èt ego late loquutus sum in l. 1. §. si. in pen. & ult. col. ff. de quæstio. uide tñ differentiã in tribus casibus inter uerã confessionẽ & fictam inductã à statuto, quam ponit Ang. de Are. in tract. malefi. in uerbo, q̄ iudex uides. in uerbo, q̄ ritur añ an tale statutũ &c. circa finem. & ibi in addi. Itẽ èt teneas mēti perpetuo, q̄ cõtumax licet ex forma statuti debeat haberi pro confesso, tñ ad hoc ut ualeat condemnatio de delicto contra accusatũ vel in
 48 quisitum de crimine, † debet ultra contumaciam cõstare de delicto, & debet cõuinci de ipso, aliter nõ ualeat bānũ nec condēnatio, ita p̄bat rex. in l. raptores. C. de epifco. & cleri. post prin. in uerbo, cõuisti interficiãtur &c. & ibi èt circa med. d. l. in uer. post legitimas & iuri cognitatas probationes &c. & ibi èt in fine legis. in uerf. reperti & conuisti fuerint &c. & ita per illum text. & per alia
 Pract. Crim. D. Hyp. de Mars. E plura

PRACT. HYPPOL. DE MARS.

plura iura dixit Spec. & ibi Ioan. And. post eam in tit. de accusatione. in 4. parte. in §. fin. in 9. colum. versic. sed pone A. fuit accusatus &c. quod est singula. not. pro adiuvandis amicis bannitis, quando banniti fuerunt propter eorum contumaciam. & non ex aliquibus probationibus. Et idem etiam tenet Oldra. in consi. suo 75. in cip. hic agitur &c. post principium in versic. & doctor. iuris canonici &c. de quo etiam dixi in repet. mea l. 1. C. de raptu virginum. in nume. 129. incip. nota etiam ex isto tex. &c. Vide tamen Bal. in c. 1. §. iniuria. in 6. col. ver. quero utrum valeat statutum de pace iuramen. firm. Et licet Ioan. And. vbi supra, referat Guido. de Suza. dicere istud esse verum de iure: sed quod contrarium servatur de facto: tamen dico quod per dicta verba non probatur quod contrarium servetur de facto ut dixi, supra. in §. 1. in nu. 15. & casu quo hoc probaretur per testes, vel per instrumenta, scilicet quod contrarium servaretur de facto, istud non releuat, quia attendi debet, quod de iure fit, non autem quod de facto fit. imo quae de facto fiunt, nullam habent firmitatem vel robur: sed imo de facto reuocantur, secundum glossam. in l. minor. ff. de euictio. & Bal. in l. si pacto quo poenam. C. de pact. de quo latius dixi in l. 1. in prin. in 7. col. ff. de quaestio. Item pro praedicta doctrina Spe. mihi videtur etiam tex. in authen. qua in prouincia in §. 1. in versic. si tamen omnino appareat obnoxius &c. C. vbi de crimine agi oportet. & tex. in argu. in l. si. §. si. ff. de bonis eorum qui ante sententiam sibi mortem consciue. & tex. in l. 2. in §. si autem. in versic. & conuicti &c. C. de his qui latro. occul. Item etiam pro dicta doctrina est optimus tex. in c. deus omnipotens. in versic. nullum ante veram iustamque probationem iudicare aut condemnare debemus &c. 2. q. 1. Et pro praedictis etiam facit in arg. illud videlicet, quod quando aliquis damnatur ex praesumptionibus, & non ex probationibus: tunc nunquam debet sibi imponi vera poena delicti, sed alia minor. ita dixit Inn. in c. quia verisimile. de praesumptio. quod dictum pro valde not. referunt & sequuntur doct. in c. afferte.

§. POST QVAM.

42

ferte. extra de praesumptio. & Bal. in l. non est verisimile. ff. quod metus causa. & in c. 1. in fi. quib. mod. feud. amitta. Et idem voluit Bal. in l. eius. in §. 1. in fi. ff. de testa. & d. Abb. in c. auditis. in antep. col. de praescri. & voluit Pau. de Cast. in consi. suo 197. inc. visa inquisitione. Et illud dictum Innocentio. etiam sequitur. d. Ant. & Abb. in c. quanto de praesump. & in cap. constitutus de testi. & Oldra. in consi. 192. inc. viso diligenter &c. Bald. in consi. suo 220. incip. in quaest. in 2. colum. in 3. volum. & Alexand. in consi. 188. incip. viso in vlti. col. in 7. volu. & dixi in consilio meo 10. incip. non auferas. post principium. & in l. 1. in 9. Charta. C. de fisa. & voluit Spec. in tit. de praesump. in §. species in ver. in summa. & Petr. de Anch. in regula, semel malus. in 10. col. de regul. iur. in 6. de quo latius dixi in l. repeti. in 6. col. ff. de quaest. Et facit etiam ratio. Nam si contumacia dicitur ficta probatio & non vera, secundum do. Nellum in tractatu bannito. in prima parte primi tempo. in 1. quaest. in vlt. col. & voluit Ang. de Aret. in tractatu maleficiorum. in verbo, qui iudex videns &c. in versic. quaeritur tamen an tale statutum. in princ. ubi plura ad hoc allegat. Et ideo dixit no. Bald. in l. si filio. la. 2. ff. solu. matrimo. circa finem. quod contumacia si est fictum delictum & non verum, de quo etiam per Bald. in l. & in multis. C. de appell. & per Ioan. de Imol. in l. pe. in §. ad crimem. ff. de publi. iudi. & per Bertha. in reperto. suo in verbo, contumacia. in 2. colum. in 2. vers. Pro quibus facit etiam, nam sententia lata contra aliquem contumacem si magis praesumitur lata propter vitium contumaciae, quam propter ius partis. text. est in l. praeses. C. de pign. & in l. si ideo. ff. de euict. & in l. Papinianus. in §. meminisse. & in l. repudiantis. in §. si. ff. de inoffi. testa. & in c. si. de empr. & vendi. quae iura ad hoc allegat Ludo. Rom. in consi. suo 329. incip. praesens consultatio. in pen. col. vbi alleg. Bar. in l. saepe. ff. de re iudic. & l. res inter alios. C. quibus res iudi. non nocet. & d. Ant. in c. quauis de re iudi. Pro quibus faciunt optime dicta per d. Ili. in cap. fraternitatis. in 2. colum. vers. tertio fallit. de haereticis & in c. in literis. in 10. col. ver. pro

quo optime facit. de constitu. & per Bal. in l. 1. circa finē.
 C. de calumnia. & per Soci. in cons. suo 18. incip. profe-
 quendo. in 1. col. Et faciūt quæ latius dixi in singulari
 meo 4. inc. quāuis aliquo casu &c. Et p prædicta doctri.
 Spec. in d. tit. de accusa. §. fi. in 9. colum. in d. vers. sed po-
 ne, A fuit accusatus &c. & p aliis superius adductis, facit
 optime in argu. singu. verbum Ale. in l. omne delictum.
 circa pen. ff. de re militari. vbi dixit, q̄ ad hoc, vt accidēs
 bānitum gaudeat beneficio statuti permittētis bannitū
 54 posse impune occidi, † debet occidere bānitū ex veris
 probationibus delicti, nō aut bannitū ex cōtumacia: qa
 tale statutū; nō intelligitur de bānito ex cōtumacia, alle-
 gat hoc voluisse Bal. Io. de Imo. in l. mora. ff. solu. matri.
 qđ profecto est sing. verbū, maxime ad restrictionē do-
 ctrinæ Bart. & sequaciū in l. vbi pactū. C. de trasact. vbi
 dixit, q̄ si potestas inquirat cōtra occidentē bannitū, q̄
 ex forma statuti poterat impune occidi, q̄ tunc quilibet
 de populo pōt cōparere & ostēdere bannū illius mortui
 & dictū statutū, & petere q̄ contra eū vltērius nō proce-
 datur. sed imo absoluat ab inquisitione contra eum
 55 formata. & iudex debet tūc desistere, & † volūt alii plu-
 res doc. quos retuli in l. si quis ne qō. in 25. colum. ff. de
 quaest. & supra in §. cōstante. num. 38. Quæ doctrina Bar.
 & aliorum poterit restringi in occidente bannitū ex ve-
 ris probationibus delicti, nō autē in occidente bannitū
 cōtumacia, ita ex illa doctrina do. Ale. in d. l. oē delictū.
 poterit fieri dicta restrictio: qđ tenendū est ppetuo cor-
 di. Et pro illa doctrina do. Ale. in d. l. oē delictum, faciūt
 optime q̄ alias ego dixi, in l. infans, ante mediū, versic.
 circa terriū. ff. de sicariis. vbi videas. Et vltra prædicta in
 hac materia cōtumaciæ teneas mēti perpetuo vnū singu-
 lare verbū & multū quotidianum, videlicet q̄ stāte statu-
 to q̄ cōtumax habeatur pro cōfesso, intelligitur tale sta-
 56 tutū, dūmodo pcedat libellus seu † inq̄sitiō valida: sed si
 in ciuilibus pcedat libellus iualidus, vel in criminali pce-
 dat inq̄sitiō iualida sequuta cōtumacia, ipse reus nō ha-
 bebūt p cōfesso. tex. est no. & hoc voluit Bar. in l. si filius.

la. 2. ff. de interr. act. & facit tex. idē probās in l. sed si sine.
 §. sed si seruus. eo. ti. & illū tex. in d. l. si filius. ad hoc alle.
 Lu. Ro. in cōs. suo 224. inc. ista captura &c. i. col. vbi di-
 cit, q̄ ex vera contumacia, in quā q̄s incidit iudicio exi-
 stēte nullo, nō pōt resultare aliq̄s validus iuris effectus,
 & allegat ad hoc. d. l. si filius. Et ideo dixit Bal. in d. l. si fi-
 lius, q̄ si aliq̄s accusator à bānito, q̄ ex forma statuti nō
 debet audiri, & sic accusatio est nulla inūalida, licet hoc
 casu ipse accusatus patiatur sibi labi terminus: nō tñ ha-
 bebatur pro cōfesso ex forma alterius statuti. Et subdit
 57 ēt ibi Bal. & dicit: Nota hic arg. q̄ vbi positio nō dēt ad-
 mitti † ratione psonæ, vel ratione materiæ, vel ratione
 formæ, q̄ tūc cōtumax nō habet pro cōfesso. alle. Spe. in
 ti. de teste. in §. nūc videndū. vers. ceterū. Et idē ēt voluit
 Bar. in l. 2. in §. q̄ si actor. circa fi. C. de iuram. calum. & ibi
 Bal. q̄ dicit in ver. vltērius nota. &c. q̄ si libellus est ine-
 ptus, vel nō concludēs, sicut non pōt reus tūc ex uera cō-
 fessione cōdemnari, ita nec ex ficta poterit cōdēnari, qđ
 dicit ipse Bal. esse nota. dignum.

Subdit postea ipse Bal. ibi, q̄ facit ad q̄ q̄ bānitus ha-
 beatur p cōfesso: q̄ istud debet intelligi, qñ accusatio,
 uel inq̄sitiō concludit crimen, & punibile crimē, alias est
 impossibile, q̄ fiat cōdēnatio, ita dicit Bal. in d. §. si actor.
 circa finē. Pro quibus ēt optime faciunt dicta per eundē
 Bal. in addi. Spe. in tit. de accusa. in 1. parte. in 5. col. uers.
 & not. q̄ ubi libellus &c. ubi dicit, q̄ qñ libellus est ince-
 ptus siue propter omissionem modi & formæ substan-
 tialis, siue propter alias ineptitudines, bannum tunc la-
 tum tanquam in contumacem non ualet, nec contumax
 uideretur confessus maleficium. alleg. d. l. si filius. & d. l. 2.
 in §. si nautem. C. de iura. calum. Et dicit postea q̄ si non
 ualet bannum, non ualet etiam subsequens sententiā,
 quæ fundatur in banno: & dicit etiam, q̄ non meretur
 executionem sententiæ, quæ est ipso iure nulla. ita refi-
 det Bal. ubi supra. Et dicit Bal. in cons. suo 371. incip. ūi-
 sis dictis statutis &c. in 2. uol. q̄ quando processus est nul-
 lus, quia nullitas apparet ex dispositione statuti, & si e-

rat error expressus, quo casu citatus nō tenebatur cōpare: tūc nō cōparendo nō dicitur cōtumax, nec pōt haberi pro cōfesso: allegat iura de quibus ibi per eū. Pro quibus optime faciūt dicta p̄ eundē Bal. i. l. certi cōdictio. in prin. in vlt. col. ff. si cert. pet. & per Ale. in l. absentē. ff. de p̄cōn. Et facit gl. in l. emptione. C. plus valere q̄ agi. q̄ dicitur q̄ iuramētū appositū super cōtractu † nullo, nō validat ipsum cōtractū. & facit gl. in auth. si qua mulier. C. ad Velleia. Et facit dictū Bal. in cōf. suo 106. inc. verba accusationis & c. in 1. vol. qd̄ dictū retuli in cōf. meo inc. in nomine patris summi, & oīpotentis Dei & c. in 12. char. & faciunt dicta per Pet. de Anch. in cōf. suo 408. inc. probata rāta viri sequitā & c. in si. verbis. Et p̄ istis faciūt dicta per Ang. de Are. in tracta. malef. in verbo, q̄ iudex uīdens & c. in vers. q̄ritur tamen an tale statutum & c. circa med. vbi dixit; q̄ licet cōfessio facta sup̄ processu inualido valeat, secundū Inno. in c. qualiter & q̄n. el 2. de accusa. de quo dixi late supra in hoc. §. in nu. 12. hoc est verū in vera cōfessione: secus aut̄ in ficta inducta p̄ statutū ex contumacia: q̄a talis confessio nō valet, nec validat processum nullū. ad qd̄ alleg. Bal. in d. addi. inc. & nota q̄ vbi libellus & c. & alia de quibus ibi per eū. Item teneas etiam menti in hac materia cōtumacię, q̄ statutū volēs, q̄ cōtumax habeatur pro cōfesso, tale statutū nō intelligitur † in minore, in muliere, nec in rustico, nisi sint in dolo expresso, & non p̄sumpto, vt est contumacia, ita dixit Pau. de Cast. in l. vbi exigitur. in si. prin. ff. de eden. pro quo faciunt optime dicta per Bal. & Ang. & Alex. in l. 2. in 1. col. ff. si quis in ius voc. non ierit. & idem expresse dixit d. Phil. de Peru. in c. Nicolao. in vlt. col. de appel. vbi refert hoc voluisse Bald. & Ang. in d. l. vbi exigitur. ff. de eden. quod dicit ipse esse sing. menti tenēdum. Pro quo faciūt dicta per Bar. in l. minor. la. i. ff. de minori.

61 vbi inter cetera dicit, q̄ contumacia † dicitur dolus p̄sumptus & non verus & ideo minor mulier, & rusticus iuuantur, tene mētī p̄dicta, q̄a notabilia, & quotidiana sunt. Scias vlt̄erius in hac materia, q̄ si ex forma statu

ti contumax habeatur pro cōfesso, istud intelligitur quo ad delictū, † nō aut̄ quo ad qualitātē delicti aggrauantē ratione p̄sonę, vel aliter, vel ēt quo ad qualitātē p̄sonę, in qua delinq̄tur. ita not. do. Pe. Anch. in cōf. suo 408. pro quo faciūt dicta p̄ Bal. i. l. si aduersarius. ver. sed si nō opponatur. C. de fide instr. ubi dixit, q̄ si q̄s debet ex forma statuti haberi p̄ cōfesso. intelligitur sup̄ intētatis rā tū, & nō super aliis, quod est no. Item scias q̄ cōtumacia dicitur vitiū. † l. sancimus. C. de iudi. Item contumacia est peccatū mortale, secundū Abb. in c. 1. in 3. col. extra de iudi. Itē cōtumax dicitur infidelis. c. si qui sunt p̄sbyte-
63 ri. † § 1. dist. de quibus latius per Ias. in d. l. sancimus. in pen. col. in si. C. de iudi. Itē in p̄dicta materia contumacię tene mētī perpetuo vnū sing. verbū: videlicet, q̄ statuta Italix volētia, q̄ cōtumax habeatur pro cōfesso, non cōprehendunt † delinquentē existentē extra territoriiū statuentiū, vnde si delinquēs est extra territoriiū banniētis, & citetur à iudice loci delicti hoc casu ipso nō cōparetē, nō habebit p̄ cōfesso virtute dicti statuti. ita sing. dixit d. Ant. in c. p̄posuisti. in 2. colum. de foro cōpe. qd̄ dictū p̄ valde sing. refert & sequitur d. Catal. in tract. syndic. in ver. 543. inc. adde & tene mētī perpetuo & c. qd̄ dictū habet rationē in se p̄ tex. in l. si. ff. de iurisd. om. iudi. & c. si. de cōst. in 6. cum si. de quo etiam dixi in cōf. meo
82. incip. scientiarum omnium largitor & c. in 9. char. Et ideo vt talis delinquens habeatur pro cōfesso ex forma dicti statuti, cautela esset, q̄ iudex loci delicti, qui non potest ipsum reum delinquentem existentem extra territorium ipsius iudicis valide, & iuridice citare, mitteret literas iudici loci vbi est ipse reus delinquens & ipsum rogare, q̄ in subsidium iuris veller facere citare talem reum existentem in suo territorio, vt debeat coram eo tali die personaliter comparere ad respondendū inquisitioni contra eum formatę: iuxta ea quę dixi in sing. meo 138. incip. iudex vnus territorii & c. & dicta per Ias. in l. properandum. in §. si autem reus. in 1. & 2. col. C. de iudi. & per Bal. in cōf. suo 450. incip. quidā in

terra Burgi &c. in 2. vol. quæ omnia tene mēti: quia pau-
cis sunt nota. Scias ēt in hac materia contumaciæ, q̄ stan-
te dicto statuto, q̄ cōtumax habeatur pro cōfesso, q̄ hoc
66 hoc † intelligitur per trinam citationē nec tali casu suf-
ficit vna pro omnibus p̄ magnum præiudicium, quod
inde sequitur, ita dixit Bal. in l. receptitia. ante fin. C. de
confi. pecu. quem refert & sequitur do. Catal. in tracta.
syndi. in versic. 543. incipien. adde & tene menti perpe-
tuo &c. in fi. Ultimo circa prædictam materiam contuma-
ciæ scias ēt, q̄ condemnatus per contumaciam, quæ ex
57 forma statuti habet vim cōfessionis, † non efficitur infa-
mis. ita dixit Bar. in l. i. de his qui not. infa-
sa. de quo latius per Alex. qui allegat alios tenentes hanc
partem in confi. suo 114. incip. repetitus vt dicam &c. in
6. vol. alia etiam plura not. in materia contumaciæ. vide
in repe. mea. l. de vno quoque. ff. de re iudic. in materia
contumaciæ, vbi plura singularia posui.

S Y M M A R I V M.

- 1 Iudex in negatorijs rei qualiter se debeat gerere.
- 2 Quæstio an possit infligi sine iudicis pronuntiatione 20.
- 3 Indiciorum copia an danda per iudicem reo non petenti. Et si non dederit an puniendus 19.
- 4 Pœna iudici imposta propter tardatam expeditionem qualiter intelligenda.
- 5 Iuramentum calumniæ non petitum, nec præstitum, an annulet processum.
- 6 Iudex super non petitis non sedet.
- 7 Iudex nemine petente defensiones rei tenetur quærere.
- 8 Verbum debet positum in lege necessitatem importat.
- 9 Iudici commissum ex officio necessitatem inducit, nisi aliter expressum fuerit.
- 10 Iudex officium suum exercere debet non imploratum pro subventionem pauperum.
- 11 Personæ miserabiles incarceratis comparantur.
- 12 Carceratorum causa dicitur pia.

13 Lega-

- 13 Legatum relictum incarceratis apud hostes etiam pro maleficio, vt redimantur, dicitur pium.
Iudex in actibus pijs debet supplere ex officio.
- 14 Dotis causa pia est.
- 15 Ignoranti in his quæ sunt iuris non succurritur.
- 15 Ignoranti in his quæ sunt iuris non succurritur.
Incarceratos an excuset iuris ignorantia in non consulendo peritiores.
- 16 Factum difficile habetur pro infecto.
- 17 Ignorantia iuris in damnis evitandis non nocet. Et quid in causa lucrativa trahente originem ab onerosa. 18.
- 21 Iudex plenas delicti probationes habent, an debeat tormentis reum dare.
- 22 Quæstio in delicto per veras probationes liquido, locum non habet.
- 23 Torquendus nemo nisi in subsidium probationum.
- 24 Iudex torquens pro delicto per probationes claro tenetur in syndicatu.
- 25 Torqueri aliquē petens iurare tenetur de probationis defectu.
- 26 Probationes enervantur per negationem in tormentis perseuerentur astrictam.
- 27 Accusatio criminis torturam requirit postulatam quod secus in inquisitione. Et quid lite non contestata. 28.
- 29 Iudex an possit torquere virtute primæ depositionis testium sine resumptione, & quæ super hoc veniant seruanda. Et an testes veniant per iudicem examinandi. 30.
- 31 Torqueri an possit reus minor 25. omnis & quomodo.
- 32 Actus ad præstandam curatoris auctoritatem ex breuitate temporis nullus 33.
- 34 Causæ cognitio in quolibet actu est maximi momenti.
- 35 Absolutio a iuramento sine causæ cognitione est inefficax.
- 36 Statutum, quod liceat pronuntiare sine causæ cognitione non valet.
- 37 Dispensatio inferioris à papa sine causæ cognitione nullius effectus est.
- 38 Iudex aliquem spolians sine causæ cognitione, ante omnia ille venit restituendus.

- 39 *Iudex sine causæ cognitione procedens homini privato compa-
ratur cui non obediendum est.*
- 40 *Rescriptum vetans causæ cognitionem est de falso suspectū.*
- 41 *Iudicis iussus sine causæ cognitione non excusat à pœna.*
- 42 *Commissio iudicis cum causæ cognitione ad tempus successores
protenditur.*
- 43 *Causæ cognitio est de iure diuino, nec est omittenda.*
- 44 *Authoritas in actu inferenda, sine causæ cognitione & il-
lius mentione in instrumento corripit.*
- 45 *Statutum, quod mulier & minor non obligentur sine iudi-
cis Authoritate, causæ cognitionem in instrumento inser-
tam requirit.*
- 46 *Confessio minoris facta in præsentia iudicis sine curatore, an
valeat.*
- 47 *Mulier prægnans non torquenda donec repererit. Nec etiam
intra quadraginta dies à die partus. 48.*
- 49 *Prægnans non cogenda ut veniat ad testimonium ferendum
si sit periculum partus in itinere.*
- 50 *Statutū de bānitis impune occidēdis non includit prægnantē.*
- 51 *Clericus ex quibuslibet iudiciis non torquendus, nisi sit in-
famis.*

§

N V N C videndū est, quid fiendum sit a iu-
dice, qñ reus respondet inquisitioni ne-
gando omnia cōtenta in inquisitione esse
vera: in quo dicas, quòd tunc iudex debet
dare copiam indiciorum reo recepto-
rum contra eum, cū termino cōpetenti ad illa purganda,
cū cōminatione, q̄ si illa in illo termino nō purgauerit,
q̄ illa purgabit cū tortura, ita dixit Ang. de Are. in trac.
malefi. in verbo, fama publi. in 1. char. in vers. & sic bene
not. † & in eodē tractatu in eodē ver. in uers. itē aduer-
tas q̄ nō sufficit &c. & ibi in addi. & idē voluit Gand. in
suo tract. malefi. in rub. inc. quæritur nūquid torquendus
sit audiendus. & in eod. tractatu sub rubr. de qō. & torm.
in 4. col. in vers. sed qd erit de qōne &c. & uoluit Bart. in
l. fin. in pen. q. ff. de quæstio. & Bald. in l. 2. in princ. C. d
eden.

eden. & no. doct. in c. cum oporteat. de accu. & Pau. de lez-
za. in commento. c. grauis. de deposito. circa vl. col. in ver.
quid si torquendus quærit &c. & alleg. plures rationes,
quas ponit d. Alex. in consi. suo 65. inci. habita super con-
tentis &c. in primo volu. in 1. colū. & voluit Ang. & Imo.
in l. custodias. ff. de publi. iud. Bar. in l. vnuius. in §. reus. &
in §. cogniturum. ff. de quæstio. & in l. si postulauerit. §.
quæstioni. ff. d. adulte. de quo etiam per do. Barth. Cepo.
in consi. suo 64. incp. super articulo &c. & in consi. ibi se-
quenti. Et dixit Bar. in cōf. suo inci. pūctus quæstionis &c.
q̄ etiam data dicta copia indiciorum, non potest procedi
2 ad torturā, † nisi primo pronuntietur per iudicem deue-
niendum esse ad torturā: quod dictum refert & sequitur
do. Franc. Bru. in tract. suo de iudiciis & tortu. in 9. char.
in 4. colum. ubi etiam subdit, q̄ si fiat pronuntiatio. iu-
dicis, q̄ deueniendum sit ad torturam, quod a tali pronū-
tiatione licet sit interlocutoria, poterit appellari per ip-
sum reū, cum contineat grauamen irrecuperabile. alleg.
Bar. & alios in l. si. ff. de ap. reci. & Bal. in l. 2. C. de episco.
audi. de quo per do. Fran. in d. suo tra. in d. loco. & p̄ Gan.
in trac. male. sub rub. de quæst. & tortu. in 3. col. ver. sed
qd de qōne. de facto &c. de quibus et dixi in l. 1. in prin.
in 3. col. ff. de quæst. in uer. tertio requiritur &c. Sed pōt hic
quæri de vno, videlicet, vtrū talis copia indiciorū debeat
3 per iudicem dari reo non petenti, † sed solū si illa petat
in quo dico aduertendū esse. Nā primo videtur dicēdū,
q̄ iudex nō teneatur dare dictā copiā indiciorū cū dicto
termino reo nō petenti. arg. tex. multū not. in l. vnuius fa-
cinoris. in §. cogniturū. in uerbo, reo postulante &c. ff. de
qō. ubi dicitur, q̄ defensio nullo tpe est per iudicē dene-
ganda reo postulante, ex quo tex. pōt inferri in casu no-
stro, q̄ reo postulante danda sit talis copia indiciorū. alias
secus, ut probat ille tex. à contrario sensu. ad quod uide
Ang. de Are. in lib. malefi. in verbo, fama pub. in 5. char.
in ver. itē aduertat. & ibi oīno in addi. pro quo faciūt no-
ta. per Gand. in tracta. suo malefi. sub rubr. de homi-
cidariis. in 2. colum. post princ. Quinimo etiam si iudex
ad

ad hoc non esset requisitus per ipsum reum. Ita in simili dixit Abb. in c. penu. in pen. col. in versi. & nota vnum pulchrum dictum. nu. 19. de iudi. vbi dixit, q̄ vbi iudici imponitur p̄na, si causam non expedierit intra instantiam, quod comittatur p̄na, si pars petat & instat † apud iudicē, quod causam ipsam expediat, alias non cadit in p̄nam, si dictam causam nō expedierit intra tempus instantiæ: & idem dixit d. Catal. in tract. suo syndi. in versi. 42. incip. adde q̄ si iudex &c. & Bald. in consil. suo 61. incip. super contentis &c. in 6. col. & Barba. in c. consuluit. in 4. col. de offi. deleg. in rub. extra de accus. in 1. col. & in c. de causis. in 6. col. de offi. deleg. & in consil. suo 32. incip. viso præsens consultationis p̄cto. in 1. col. in 2. vol. vbi plura iura, & plures doctrinas allegat ad hoc. Pro quo etiā facit tex. in l. 1. in §. magistratibus. ff. de magistr. conue. vbi dicitur, q̄ magistratus, qui non dedit tutorē, uel curatorē minori, tenetur, q̄ est verum, dicit tex. si interpellatus fuit alias non. Et faciunt dicta per Ioan. Cal. in consil. suo 3. in titu. de p̄n. vbi dicit q̄ si per statutum imponitur p̄na iudici si non administrauerit iustitiam, quod hoc casu si nō administrauit, quia non fuit hoc petum per partem, q̄ non cadit in p̄nam: allegat iura de quibus ibi per eum, ad prædicta etiam facit glo. nota. in l. vniuersa. in ver. præbeatur. C. de præci. imper. offe. vbi tex. dicit q̄ habēs terminum seu dilationem soluendi creditoribus suis, tenetur satisfacere de soluendo finito termino dilationis, alias non gaudet commodo dictæ dilationis, & glo. ibi dicit hoc esse verū, si talis satisfactio petatur a creditore alias secus &c. Et dicit ibi Pau. de cast. in si. p̄ illam gl. q̄ quando lex vel statutum mandat fideiussores præstare, alias annullat actum, puta quādo forensis agit contra ciuem teneatur præstare fideiussorē de expensis soluendis, alias non valeat, processus: modo pone q̄ forensis agit contra ciuē, & nō præstauit talem fideiussionē, quia non fuit petitū: opponit q̄ processus est nullus, dicit Pau. de Cast. ibi. i. cōringētia facti dixisse hoc nō esse verū si nō fuit petita, de quo ibi latius p̄ eū pro quo allegat l. peto.

peto. §. fratre. ff. de lega. 2. in versi. q̄ si cautio non fuerit, ab eo, q̄ primo loco admissus ē, desiderata, &c. Et dicit ēt facere quod dicitur de iuramēto calumniæ, q̄ nisi præstetur nō valet p̄cessus, nā hoc est verum † si fuerit petitū, alias secus. alle. not. in l. secunda, in §. sed verum. C. de iura. calum. & in c. 1. eo. ti. in 6. Et dicit Pau. de Cast. in d. l. peto in d. §. frater, q̄ illum textum ipse aliquando allegauit ad quæstionem statuti dicentis, q̄ appellans, vel petens restitutionē debeat cauere cum fideiussore de reficientis expensis, & aliter processus factus nō valeat: quæritur si cautio non fuit petita, nec ea obtulit, sed in causa processit, vtrum processus sit nullus: & dicit q̄ ille text. facit q̄ nō. & q̄ dictum statutum debet intelligi, si fuit petita & non præstita: nā vsufructuarius non facit fructus suos, nisi cautionem præstiterit de vtendo & fruendo arbitrio boni viri: & tamen si sciente & patiente proprietario vsus est non præstita cautione, facit fructus suos, allegat notata in l. vxori per Bar. ff. de vsufruc. leg. Et illam doctrinam Pau. de Cast. in d. §. fratre. refert & sequitur d. Feli. in c. sicut. in 4. col. de rescri. & d. Alex. in consil. suo 443. secundum or. meum incip. visis narratis &c. & faciunt etiam pro istis alia plura & plura quæ adduxi. Forte, vltra omnes in l. vnius facinoris. in §. cognitum. in 2. & 3. colum. ff. de quæstio. vbi videas. Item pro hac parte, q̄ iudex non teneatur dare reo copiā iudiciorum si ipse reus non petierit: facit optime in argu. regula illa iuris, videlicet, q̄ officium iudicis non impartitur nisi petētibus: vt habetur in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. cum si. ibi a doc. allegatis. Item facit etiam alia regula videlicet, q̄ super † nō petitus iudex nō dicit sedere, de qua habetur per Bald. in cap. 1. i. prin. vt lite nō cōte. vbi allegat text. quē dicit sing. in l. si ex testamento. ff. de excep. rei iudi. & idē dixit Per. de Anc. in cōsilio suo 199. inci. super diligenter omnibus &c. circa med. versic. secūdo principaliter & Bald. in consil. 61. inci. super contentis. in 6. volu. Pro quibus etiā faciūt dicta per Bald. in cap. 1. de cōtē. inter me. & dñm de por. feu. & in l. cum Papinia. in 2. col. C. de senten. Et sic ex istis omnibus

PR ACT. HIPPOL. DE MARSIL.

omnibus videtur dicendū, q̄ si reus nō petat dictā copiā
indiciorum cum termino cōpetenti ad illa purgāda, q̄ iu-
dex non teneatur eā sibi dare, sed possit pcedere ad vltē-
riora. Sed in cōtrarium, q̄ imo iudex debeat dare reo di-
ctā copiā indiciorum, et si ipse reus illā non petat, facit,
nam ista datio copię indiciorum est defensio: eo q̄a habi-
ta tali copia, ipse reus potest opponere contra p̄sonas, &
contra dicta testiū examinatorum super dictis indicis:
& hoc satis de se patet. Sed iudex ex officio et nemine pe-
7 tente debet quærere † defensiones rei. l. si non defendan-
tur. ff. de poen. volunt doct. in l. 1. §. si. ff. de quæst. per illum
tex. & voluit do. Alex. in cons. suo 486. incip. pulchre re-
sponderet & c. in fin. & Angel. in cons. suo 38. incip. factum
tale est, Christoforus Petri & c. in vlt. col. ante fi. & Raph.
Cuma. in cons. suo 134. inci. visis denuntia. & c. in 2. col.
post mediū. & Bar. multū no. in cons. suo c. inc. a do. Cyn.
de Bononia. in vlt. co. & in cōs. 107. inc. visis omnibus sta-
rutis. & in l. 4. in §. hoc aut iudicium. ff. de dam. infect. & in
cons. suo inci. factum sic proponitur. Bernanducius p̄cus-
sit. Herculanū & c. quē refert & sequitur affirmando hāc
partem Pau. de Cast. i cons. suo 33. inc. super primo quæsi-
to. in 2. col. & idem voluit ipse Paul. de Cast. in cons. suo
207. inc. super 1. in vlti. col. & Cepo. in cons. suo 46. inci.
quidā dñs & c. in vlt. co. & in cons. suo 47. inci. quanquam
in vlt. col. Et dixit Bart. in d. cons. 107. inc. visis omnibus
& c. quod iudex debet quærere innocentiam partis, etiam
si se non defendat per d. l. si non defendantur. & dicit q̄d
non solum hoc debet facere ante sententiam, sed et post
sententiam: & si eum non reperiat culpabilem, debet fa-
cere, quod potest vt absoluat. ita formaliter dicit Bar-
tol. in d. cons. q̄d est summe not. & idem tenet Do. de san-
cto Gemi. in cons. suo 26. incip. casus & c. in 2. colum.
de quo et dicam infra. Itē pro hac parte quod iudex te-
neatur dare reo et non petenti copiam indiciorum pro-
batur ex text. d. l. si non defendantur. quoniam verbū de-
8 ber, appositū † in illa l. si nō defendātur, est necessitatis,
& importat necessitatē, secundū gl. in clemen. attenden-

tes.

§. NVNC VIDENDVM.

48

tes. in verbo, debet. de sta. mo. quā approbat d. Fely. in c.
exceptionē in 3. col. de excep. circa med. & probatur in
l. 1. ff. q̄ q̄sque iu. & in l. prator. in prin. ff. de eden. & uo-
luit gl. & ibi doc. in c. proposuit. de appe. & Bar. in l. 3. C.
de pig. & Ang. in l. 1. C. quō & q̄n iu. Pro quo etiam facit
nā quando committitur aliquid iudici expediendum ex
9 † officio, semper intelligitur esse necessitatis, nisi ex-
presse diceretur, quod esset in eius arbitrio facere vel
nō facere. ita dixit Card. in d. c. exceptionē. vbi et dicit
se dixisse in c. 1. de dilatio. & eū refert & sequitur do. Fely.
in d. c. exceptionē. in 2. colum. ergo ex istis satis apparet,
q̄ licet reus non petat talē copiam indiciorū, attamē iu-
dex iustus & rectus secundū rigorem & æquitatē debet
eam dare ipsi reo. Itē pro hac parte facit, nā iudex debet
10 † exercere officiū suū et nō imploratū, q̄n † tale officium
respicit miserabiles p̄sonas vel actū piū, vel causam piā
secundum Bar. Ale. & alios, in l. 4. in §. hoc aut iudicium,
ff. de dam. infect. sed carcerati dicuntur miserabiles p̄sonæ,
11 † vt voluit Bar. in tracta. suo carceratorū. in fi. & est tex.
& ibi doc. in l. si qs ad declinandā. C. de episco. & cle. &
docto. in l. 1. C. quādo impera. inter pup. & viduā, & Cy.
in l. fin. C. si quis alteri vel sibi. & Moder. in l. diuus. ff. de
12 feriis. Item causa carceratorum dicitur † causa pia, vt
voluit Bar. in d. tract. in fin. & legatū factū pro redēptio-
ne captiuorum, etiam si sint carcerati pro maleficio, di-
citur piū, secundū gl. in c. sacrorū canonum statuta 12. q.
2. quem refert & sequitur Bal. in l. illud. in prin. C. de sa-
13 cro sanct. eccle. † Et q̄ tale legatū factū carceratis dicat
pium, tenuit etiā Bal. & alii in l. si qs pro redēptione. C.
de dona. & in l. nulli. C. de episco. & cleri. & in auth. simi-
liter. C. ad l. fal. ergo tali casu iudex det impartire officiū
suum et nō imploratum: & sic cum causa carceratorū sit
pia, & ipsi carcerati sint miserabiles p̄sonæ, debet iudex
dare reo carcerato copiā indiciorū cū termino cōpetenti
ad illi purgāda, et reo nō petente, per p̄dicta. Ex quibus
apparet hāc questionē esse dubiā & ambiguā. Quid ergo
dicendū? Mihi videtur pro cōcordia esse distinguendū hoc
modo

modo videlicet, q̄ aut reus carceratus, est homo idiota
vt rusticus, mulier, vel pupillus, vel alius verisimiliter mi-
nores iuris solennitates, & homo verisimiliter nesciens
facere suas defensiones. Aut est homo prudens, vel lste-
ratus, vel talis conditionis, qui verisimiliter scit petere
talem copiam & scit facere defensiones suas.

Primo casu, teneo q̄ iudex ex officio suo etiam ipso
reo non petente teneatur dare sibi copiam indiciorum
cum termino competentis ad illa purganda, ad quod mo-
ueor arg. tex. not. in l. nec quicquam. in §. circa aduoca-
tos. ff. de officio proconsul. vbi dicitur, quod vbi iudex
debet exercere officium suum circa miserabiles personas
prout sunt mulieres, pupilli & similes. tunc siue ipsi tales
petant, siue non petant, tamen iudex vltro debet eis da-
re aduocatos. Et illum text. ad hoc pro not. allegat Bart.
& post eum do. Alex. in d. l. 4. in §. hoc autem iudicium.
ff. de dam. infect. & hoc voluit Cyn. in l. 1. in 14. q. ff. de iu-
risd. om. iudi. quem refert & sequitur dom. Alex. in d. §.
hoc autem iudicium, post princ. vbi respondet ad iura,
quæ videntur contraria. Et vltra prædicta, quod in acti-
bus piis iudex debeat supplere ex officio, voluit etiam
Bal. in l. mulierem. per illum textum. C. si mancipi. ita ve-
ne prostituatur. & Innoc. in cap. ad nostram. de iure inr.
Bald. in l. nec quicquam in §. vbi decretum. in colum. 10.
de offic. proconsul. & in authen. ad hæc. in fin. C. de vsur.
& in l. vnica. in 17. col. C. de confessis. & Ang. in l. hæredi-
tas. §. 1. ff. de per. hær. & Lud. Ro. in auth. similiter. in 11.
sing. C. ad l. Falc. & dicit etiam ipse d. Alex. in d. §. hoc au-
tem iudicium, pro hac parte bene faceret tex. in l. si cum
dotem. §. eo autem tempore. versi. nec non illud quoque.
ff. solut. matrimo. vbi probatur. quod in causa dotis iu-
dex interponit officium suum etiam non petitum: quia
14 causa dotis ¶ est causa pia. l. cum is. §. si mulier. ff. de con-
di. inde. & notat Bartol. in l. si constante. in 9. quæstio. 1.
partis. in fine. ff. solut. matrimo. & in l. si ego. in princ. ff.
de iure dot. & voluit etiam Raph. & Pau. de Cast. d. §. eo
autem tempore. ponderantes illum text. ad hoc scilicet,
quod

¶ in causa dotis iudex interponit officium suum etiam
non petitum. Et pro hac parte quod iudex debeat dare
ex officio suo copiam indiciorum reo, illo etiam non pe-
tente, quando talis reus est homo grossus, in expertus, &
literarū ignarus, & talis q̄ verisimiliter nescit facere suas
defensiones, facit optime in argumen. text. in l. 3. §. præ-
tereæ. ff. de susp. tuto. & faciūt not. verba Paul. de Cast.
in dicta l. 4. in §. hoc autem iudicium. in fin. ff. de dam. in-
fect. Et facit etiam in argumen. rubrum & nigrum tituli.
C. vt q̄ desunt aduoca. par. iud. suppl. Et profecto durum
& iniquum ac absurdū esset, qđ in tali casu tractatur de
tortura rei, & sic de p̄iudicio irreparabili, posset proce-
di contra ipsum reum ad torturā nō data sibi copia indi-
ciorum ipso nesciēte illā petere, & ignare defensionū iu-
rium sibi competentium. Nec obstat si diceretur, qđ nō
est sibi succurrendū in hoc, quoniam in his quæ sunt iu-
15 ris ¶ ignorāti non succurritur, vt est tex. in l. iuris. & in l.
error. & in l. regula. ff. de iuris & facti ignoran. & hoc nō
solum procedit in masculo, sed etiam in foemina l. eman-
cipati. & l. quamuis. C. de iuris & facti ignoran. l. iuris. C.
qui admitti. Sed ille reus poterat consulere peritiores,
& assumere procuratores & aduocatos, qui talem co-
piam indiciorum accepissent seu petissent pro eo: ergo
iudex non debet supplere ex officio aliquo non petente.
Quoniam respondeo quod prædicta nō obstant, eo quia
communiter (vt docet experientia) iudices tenent reos
criminis in carceribus secretis, & non permittunt, quod
ipsi possint alioqui nec procuratores nec aduocatos, nec
aliquē aliam personam, donec non est completus proces-
sus, & non est datus terminus ipsis reis ad faciendas eorū
defensiones, & hoc faciunt iudices, ne ab aliquo instruā-
tur ad occultandam delictum, & sic iura prædicta nō ha-
bent locum in eis, cum non sit in potestate eorum consu-
lere peritiores. Quando enim esset in potestate eorum
consulere peritiores, & nō cōsulerent: tunc posset eis im-
putari, & iuris ignorātia eos nō excusaret, vt est tex. in
l. regula. §. sed iuris. ff. de iuris & fac. ignoran. & ibi gl. in
Pract. Crim. D. Hyp. de Mars. G versi.

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

verfi. raro & in dicta l. iuris. C. qui admitti. vbi late p
 Alexand qui referendo Bald. & Ludo. Roman. dicit
 quod nedum hoc habet locum quando reus omnino
 non potest cōsulere peritiores, sed etiam habet locū,
 quando non facile possunt consulere. Et quando quis
 16 facile non potest facere aliquid, † perinde est ac si il-
 lud facere non posset, secundū gloss. in cap. quamuis.
 in uerbo continuatis. de officio or. in 6. Et facit glos.
 in cap. faciat. 22. quæstio. 2. quæ uult, quod illud dici-
 tur non posse fieri, quod commode fieri non potest, p
 quo faciunt dicta per Cardin. in cap. perpendimus, ex
 tra de senten. excommu. & ibi domi. Fely. ponit plura
 nota. dicta in proposito. in c. accepimus. in 2. col. de fi
 de instrumen. ad quod etiam uide Bal. in consi. 29. inci
 pien. casus. vir donauit & c. in 2. colum. in 3. volu. Præ-
 terea et considerandum est quod iura loquētia i igno-
 rantia iuris, quæ non excusat ignorātē, loquūtur in lu-
 cris acquirēdis, quæ nō excusat et mulierē tractātē de
 lucro: & tamē excusat talis ignorantia quādo tales nō
 potuerunt cōsulere peritiores vel nō facile potuerūt,
 & sic in lucris captandis quāto ergo fortius, ubi agitur
 de damno euitādo habet excusare ignorantia iuris, quā
 nō pōt haberi facultas consulendi peritiores. Et regu-
 17 lariter ignorantia iuris non nocet in dānis† euitādis,
 put est in casu nostro, vbi agit de graui & magno pui-
 dicio, vt habet i l. iuris, & in l. error. ff. de iuris & facti
 igno. & uoluit glo. in regula. eo. tit. Et adeo ē vera dicta
 regula, quod ignorantia iuris non nocet damnis, quā et
 si esset causa lucratiua, quæ tñ haberet originē à causa
 18 onerosa, quā nō censetur esse lucrū, † sed imo onus, da-
 to q̄ lucrū afferat, vt uoluit gl. singu. in l. si donaturus. §.
 si. in glo. vlt. & ibi Bal. ff. de dona. ob causam. & ibi Taf.
 q̄ allegat multas concordantias. & i l. si emācipata. C.
 de iuris & facti ignoran. etiam tali casu iuris ignoran-
 tia non nocebit ignorantia: ita ergo in casu nostro ista
 iuris ignorantia nō nocebit reo si ipse nō potuerit cō-
 sulere peritiores, & per eum nō steterit, q̄ eos non cō-
 suleret

§. NVNC VIDENTVM. 50

suleret. Apparet igitur ex prædictis, quā non obstat dicta
 oppositio. Itē apparet et quod talibus personis misera-
 bilibus iudex tenetur dare copiā indiciorū, et si illa non
 petierint. Et ideo cū in tali casu ad hoc teneat, sequitur
 quod si eā copiā non dederit, debet puniri secundū Bar.
 19 & Alex. † in d. l. 4. in §. hoc aut iudiciū. & maxime cum
 hoc videatur fecisse dolose prout in dubio videtur fecit
 se, vt dicit Bar. & latius Alex. in d. l. 4. §. hoc aut iudiciū.
 alias est in §. in eū quicquid. ff. de dam. infec. Secūdo vero
 casu si est homo prudēs, sagax, literatus, vel expertus vel
 talis qui verisimiliter scit petere talem copiā, & scit face-
 re uas defensiones, & tūc habet locum iura primo loco
 allegata uidelicet. quod talibus psonis iudex nō tenetur
 dare talē copiā, si eam nō petierint. imputent enim seip-
 sos postquā poterant, & sciebant petere dictam copiā,
 si illam nō petierint: nec hoc casu possunt se conqueri de
 iudice, eo quia damnum, quod quis sua culpa sentit, sibi
 impuret & nō aliis, vt in regula, damnum. de reg. iur. in
 6. cum concordan. ibi positus. Pro quo facit etiam regu-
 la illa, uidelicet, q̄ scientia & patientia cum taciturnita-
 te æquiparatur consensui secundū Bar. & Ang. in l. si fi-
 lius. C. de peti. hære. & in l. q̄ in aliena. §. sed & si nō adie-
 rit. ff. de acquir. hære. de quo latius dixi in ling. meo. 87.
 inc. patientia & c. Tene menti prædicta. quia hæc quæstio
 sæpe contingit de facto. Data autē dicta copia cum ter-
 mino ad purgāda dicta indicia si in tali termino reus nō
 purgauerit dicta indicia aliquo mō, iudex p sua interlo-
 cutoriā pronūciabit indicia data reo cū termino nō esse
 20 purgata, & iō deueniendū esse ad torturā. † ita dixit. do-
 mi. Fran. Bru. in suo tra. de ind. & tor. in 9. char. in 4. col.
 vbi dicit, q̄ hoc uoluit Bar. in cons. suo inci. pūctus quæstio
 nis talis est & c. de quo latius dixi in l. 1. in prin. 3. col. ff.
 de quæst. & hoc facto iudex postea ponet reū ad torturā.
 Quod tamen sane intellige, quā alię probationes haberi
 21 non pnt de ipso delicto: secus aut si iudex † haberet ple-
 nas probationes delicti: quā tūc non debet ponere reū ad
 torturā, cū certus certiorari non debet. l. 1. in fin. ff. de
 G 2 actio.

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

actio. emptio. l. 2. ff. de eden. l. si legibus. C. de episc. audiē.
 cum simi. de quo plenius dixi in l. 1. in prin. in 3. col. ff.
 de quæst. Et ideo dixit multum not. Ang. in l. & si certus.
 22 ff. ad Sylla. † q̄ si maleficiū est liquidū per veras probatio-
 nes, qđ tunc iudex male facit ponere reum ad torturam
 ideo tenetur tali casu in syndicato. & idē dixit do. Catal.
 in tracta. syndi. in vers. 151. incipien. adde quando &c. &
 faciunt dicta per Cyn. in l. 2. C. quorum appel. non recip.
 vbi dixit, qđ iudex maleficiorum qui reum plene conui-
 ctum torquet, vt confiteatur delictum & sic vt apud acta
 reperiatur confessus & conuictus ad hoc vt nō posset ap-
 23 pellare iuxta dicta l. 2. male faciunt: quia nemo † est tor-
 quendus, nisi in subsidium probationum. Item hanc opi-
 nio. quod liquidato delicto per probationes reus non de-
 beat torqueri, alias iudex torquens teneatur in syndica-
 24 tu, tenet † d. Franc. in suo tracta. de indi. & tortu. in 10.
 char. in prima co. & idē tenet dom. Augustin. de Arim. in
 additio. ad Ang. de Aret. in tracta. maleficiorum. in ver-
 bo, fama publica. in 15. char. versic. secundo quæro &c.
 Pro quibus faciunt dicta per Bal. in l. 1. in 2. col. in ver. vl-
 terius no. C. de iura. calum. vbi dixit, quod ille qui petit
 25 aliquem torqueri debet primo iurare † quod nō habet
 alias probationes, quam torturam. Et ideo dixit Ioan.
 And. in c. cum in contemplatione. de regul. iur. q̄ de faci-
 li non est deueniendum ad torturam. Et facit etiam, nam
 ad hoc vt iudex possit deuenire ad torturā contra reum,
 oportet, vt dixi, q̄ nō sint aliæ probationes, nisi ipsa tur-
 tura: alias si alia probatio est contra eum, nō pōt iudex
 deuenire ad torturā. ita pbat tex. in l. diuus Pius. & in l.
 edictū. & ibi doc. ff. de quæstio. & text. in l. quoties. C. eo.
 tit. & hoc firmat Gand. in suo tractatu malefici. sub rubr.
 de qō. & tormen. in prin. vbi dicit, q̄ iudex q̄ quæstionē
 de aliquo habere intēdi, debet habere hāc consideratio-
 nē, vt nō facile nec repēte procedat ad eam, si aliqua alia
 leuiori via pōt obiecti criminis veritas haberi, quantūcū-
 que adsint indicia vel verisimilia argumenta. Et idē etiā
 dixit Ang. de Are. in tractat. suo malef. i verbo, fama pu-
 blica

§. NVNC VIDENDVM. 51

blica in 15. char. in ver. secūdo quæro &c. Pro quo dicie
 facere text. in d. l. edictum, & ibi Bart. Et subdit q̄ iudex
 debet esse cautus, & ficere apparere in actis, q̄ ipse iudex
 non ualens aliter ueritatē habere declarauit deueniendū
 esse ad torturā, alias aut posset teneri in syndicato. Et sic
 ista est cōmunis opi. doct. q̄ probato delicto iudex non
 possit ponere reū ad torturā. de quo dixi et in l. 1. in prin.
 in 3. col. in uers. quarto requiritur. ff. de quæst. & in repe.
 mea. l. fin. in 86. char. C. de proba. & in singu. meo. 108. in
 cip. alias fui interrogatus &c. & in consil. meo incip. li-
 cet nedum plene. in 14. chart. q̄ est in ordine 2. ubi etiā
 latius loquutus sum. Quinimo tene menti perpetuo q̄ si
 iudex habet plenas probationes maleficii, & uult et ha-
 bere cōfessionem maleficii ab ipso reo, ut sit conuictus
 & confessus, & non possit appellare, iuxta l. 2. C. quorum
 appella. non recipi. & ideo facit ipsum reū ponere ad tor-
 26 tura: tūc si ipse reus † in tortura perseuerat negādo, tūc
 iudex non poterit ulterius eū cōdemnare de dicto deli-
 cto ut antea poterat ex plenis pbationibus cōtra eū exi-
 stentibus: q̄a per talē torturā, & negationē, & perseueran-
 tiam ipsius rei probationes, quæ erāt cōtra est sunt debili-
 ratæ, & magis uidetur uerū illud qđ ipse reus dicit, & ne-
 gat cum perseuerātia, quā illud quod deposuerūt testes
 contra eū receptos. Ita sing. & egregie dixit Alber. de Ro-
 sa. in l. edictum. per glo. ibi. ff. de quæst. ubi etiam ego di-
 xi. Quod dictum pro ualde no. refert & sequitur do. Bar.
 Cepo. in cōs. suo. 23. inc. quidam rustici &c. ubi alia addu-
 cit. De quo ego latius dixi in singu. meo 262. incip. quod
 potui nolui &c. Item antequā reus torqueatur si sumus
 27 in accusatione, requiritur q̄ accusans † petat & requirat
 à iudice, q̄ ipse iudex ponat reū ad torturā, alias ipso ac-
 cusatore hoc non requirente iudex non potest nec de-
 bet ipsum ponere ad torturam: secus autem in inquisi-
 tione, ita dixit Bal. in c. 1. in §. iudices. in 3. col. uers. quæ-
 ro, utrum. de pa. iur. fir. de quo etiam dixi in dict. l. 1. in
 prin. in 4. col. uersic. requiritur & quinto &c. ff. de quæst.
 28 Item requiritur etiam q̄ lis sit contestata, † & nomen

rei sit receptum inter reos, secundū Bar. in l. si adulteriū
 in princip. per illū tex. ff. de adult. de quo etiā dixi latius
 in d. l. 1. in prin. in 4. col. uer. sexto requiritur. ff. de quæst.
 ubi etiam posui qñ nomē rei dicatur positum inter reos,
 & quid hoc significet. Et ad uertas diligēter ne erres ut uī
 di doctissimos uiros, inexpertos tñ errare. Nam quando
 reus negat contenta in inquisitione uel accusatione fore
 uera, & iudex uult sibi dare copiā indiciorum, ut postea
 deueniat ad torturam, q̄ tunc ipse iudex debet facere cū
 tare reum, & eum ducere coram se: & similiter habere co
 ram se illos testes, quos primo examinauit pro iudiciis
 29 habendis, & eis † deferre iuramentum in præsentia ip
 sus rei, & eos iterum repetere & examinare. alias nisi pri
 mo hoc fecerit, nō posset iudex procedere ad torturam
 uigore primæ depositionis uictorum testium: eo quia ip
 se reus non fuisset citatus ad uidentū iurare testes cōtra
 eū ut requiritur. & per consequēs dictum eorū nihil ope
 raretur: nec quo ad plenā probationē, nec etiam quo ad
 indicia. ita not. dixit Ang. de Are. in tractatu maleficio
 rum. in uerbo, fama publica præcedēte. in 9. char. in uer.
 quæro qualiter &c. ubi allegat ad hoc Bar. idem dicen
 tem in l. fin. ff. de quæst. & idem uoluit Saly. in l. si. in fi. C.
 de quæstio. & Bald. in l. iubemus. in 2. col. uer. si. item di
 xi. C. de proba. & Ang. in repet. l. si uacātia in 27. col. C.
 de bon. uacan. lib. 10. & Inno. in c. per inquisitionem. de
 elect. & Abb. in c. bonæ. el. 1. col. post Innoc. ibi de elect.
 & do. Alex. in cōsilio suo 65. inci. habita super contētis.
 in 1. uol. & in cons. 179. inci. in causa Angelorum. in 3.
 col. & idem dixit Gandi. in tract. suo maleficiorum. sub
 rubr. quomodo de maleficiis cognoscatur per inquisi
 tionē. in 2. col. in uer. sed nunquid in introductione &c.
 de quo ēt dixi in l. 1. in prin. in 2. col. in fi. ff. de quæst. Itē
 scias etiā q̄ ad hoc ut uigore testium receptorū possit iu
 dex ponere reū ad torturā, debēt tales testes examinari a
 30 iudice, † & nō sufficit q̄ notarius eos examina: erit: quo
 niā in causis criminalibus iudex ipsemet debet facere il
 los examinari per aliū, ita colligitur ex cle. 1. & ibi cla
 rius

rius per gl. de offi. deleg. & per Bal. in rub. de contro. in
 sti. in 2. col. de quo ēt dixi in l. 1. in prin. in 4. col. uer. 7.
 31 requiritur. ff. de quæstio. Teneas etiā menti † q̄ si reus,
 contra quem sunt indicia, est minor 25. annis, q̄ nō pore
 rit torqueri, etiam si omnia supradiēta sint obseruata, nī
 si antequam respondeat inquisitioni, sit datus sibi cura
 tor, imo casu quo non fuerit sibi datus curator, & sine
 curatore ipse responderit inquisitioni, & processum fue
 rit cōtra eum, processus erit nullus. Ita no. dixit Ang. de
 Aret. in tracta. maleficiorū. in uerbo, cōparent dicti inq
 siti & cōfitentur totū. in uer. nec nō sis bene cautus &c.
 alle. l. clarū. C. de auto. præstan. & q̄ ibi habentur. Et sub
 dit Ang. ubi supra q̄ si minor sine curatore cōfiteatur ēt
 spōte, talis cōfessio ei nō nocet ita dicit uoluisse Cy. in d.
 l. clarum. & Barto. in l. En. in §. pupillus. ff. de uerbo. obli
 ga. & Saly. in l. 1. C. de confes. Et subdit etiam Ange. ubi
 supra q̄ si minor sine curatore dicat iudici; do. Iudex nō
 torqueatis me, quia omnia confiteor, & iuro nō contra
 uenire: q̄ etiam talis confessio hęc modo facta cū iura
 mento nō præiudicat minori, & hoc dicit uoluisse Bal.
 in l. 1. in 14. colum. in uer. sed pone. C. de confes. de qua
 materia dandi curatorē minoribus in criminalibus vi
 de quæ plenius dixi in l. 1. in prin. in 5. colum. uer. octa
 uo requiritur. ff. de quæstio. & ultra ibi dicta uide etiam
 Gandi. in tract. suo malefic. sub rubr. de aliquibus q̄o. uā
 riis in maleficiis. in 6. co. in uer. sed quæritur. & in eodē
 tract. sub rubr. de filiofam. in 1. uer. ubi oīno uide & ui
 de ēt Dyn. in cōs. suo. 41. inc. quæstio talis est, cōtinetur
 &c. Sed ultra oīa. quæ dixi in d. uer. 8. requiritur &c.
 Adde & diligenter aduerte, q̄ qñ iudex dat curatorē mī
 nori inquisito, debet caute agere. Nā nō debet pati nec
 admittere, qđ eo momento tēporis, quo datus est cura
 tor, eodē tēpore autorizer in aliquo ipsi minori. Nam ef
 32 fet nullus tūc ille actus propter † breuitatē tēporis: ex
 quo apparet, q̄ in tali p̄statione autoritatis nō præcessit
 nec interuenit aliqua cāq̄ cognitio, cō ad ualiditatē actus
 debet interuenire. Et ad hoc dicēdū moueor ex sing. di
 cto

33 **to** Pet. de Ancha. in consi. suo 83. incip. visis diligenter actis &c. vbi dixit, qd si eodem momento temporis, quo est designatus t curator minori per decretum iudicis sit prestita autoritas ipsius curatoris in aliquo actu fiendo per ipsum minorem, quod tunc non valet talis actus, quia non interuenit causæ cognitio ipsius curatoris interponentis autoritatē ex modicitate, vel ex breuitate temporis, quæ causæ cognitio in similibus interuenire debet. Et illud consi. Pet. de Ancha. ad hoc refert & sequitur d. Alex. in consi. suo 217. incip. visis verbis. in vlt. col. & Barba. in consi. suo incip. scripsit ecclesiasticus &c. quod est inter consilia do. Alex. in ordine meo 470. in vlt. colum. Et idem dixit ipse Pet. de Ancha. in consi. 36. incip. visa quadam petitione &c. in 1. col. & in consi. 116. incip. secundum ordinem &c. in 2. col. Et idem dixit Raph. Cuma. in consi. suo 180. incip. videtur prima fronte &c. in 2. colum. & Iaso. in d.l. iudices. C. de iudic. & Bald. in consi. suo 325. incip. quod præsumatur. in 3. vol. Ias. in l. 2. in 5. col. in prin. C. de edendo. Pro qua doctrina facit optime not. verbum Gemin. in ca. ponderet. l. distin. vbi text. dicit, qd tempore egemus, vt aliquid maturius agamus. & subdit. non præcipitemus consilia & opera nostra, neque eorum ordinem corrumpamus. & ibi per illum text. dicit ipse Gemin. qd iudex qui habito processu incontinenti fert sententiam, dicitur talis sententia fulminatoria, & non valet propter breuitatem temporis, quod dictum refert & sequitur Barba. in cap. super quæstio. §. intentionis. in 4. col. de officio deleg. & in d. consi. 470. in pe. char. in vlt. col. Et facit quod voluit d. Card. in clem. pastoralis. §. verum. in princ. de re iudi. vbi dixit, quod præcipitata voluntas iudicis est nouerca iustitiæ. Et facit illud vulgare videlicet, qd repentiniæ responsionis comes est pœnitentia. Et dixit Barb. in d. §. intentionis, quod illud idem, quod dixit Gem. in d. c. ponderet. dixit etiam Bart. in l. prolatam. in fi. C. de sent. & idem etiam dixit Pau. de Cast. in consi. suo 198. incip. super hoc puncto. in vlt. col. & Pet. de Ancha. in consi. suo

188. incip. visis consiliis post princ. & faciunt dicta per d. Anto. in cap. si pro debilitate de offic. de leg. vbi dixit, quod si consultor repente consultat, quod consilium est nullum ipso iure, quod dictum refert & sequitur Alex. in d.l. prolatam. Et faciunt alia plura, quæ adduci possent circa hanc breuitatem temporis, quæ alias adduxi in l. statuliber. in pen. col. ff. de quæstio. vbi videas. Cum ergo contractus factus per minorem cum autoritate curatoris interposita eodem tempore, quo est datus curator, & sic sine causæ cognitione non valet propter breuitatem temporis in causa ciuili, & sic in re pecuniaria: quâto magis debet hoc habere locum in actu, seu in causa criminali, vbi agitur non de bonis temporalibus, sed de vita & morte hominis, vt in casu nostro. certe indubitanter multo magis non debet valere. arg. c. vbi periculum. de electio. in 6. Causæ enim cognitio in quolibet actu t est magnæ importantiæ. Et ideo dixit Bal. & Sal. in l. 1. C. si aduer. dona qd decretum interpositam causa non cognita est nullum, quod dictum refert & sequitur Ang. de Aret. in §. tripl. instit. de Actio. in 3. col. Et dixit Pet. de Anch. in consi. suo 198. incip. prædictis subtiliter in prin. ver. in præiudicium, quod absolutio à iuramento præstito non præmissa causæ cognitione t est nulla. allegat not. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de constit. & in l. prolatam. C. de senten. Et dixit Ang. in l. ab arbitr. §. 1. ff. qui satisfacere cogan. quod non valet captura, quam iudex decernit contra allegatum suspectum de fuga, nisi ipse iudex adhibuerit causæ cognitionem. Et dixit Fed. de Senis. in consi. suo 251. incip. casus talis est. Iacob. de Roma. &c. quod præceptum factum iudici seculari per iudicem ecclesiasticum sine causæ cognitione est nullum. Et dixit Lud. Rom. in consi. suo 454. incip. in re præsentia &c. ad fi. qd missio in possessionem ex secundo decreto facta sine causæ cognitione est nulla. Et ideo videmus qd missus in possessionem sine causæ cognitione non facit fructus suos, secundum Inno. in c. consultationibus. post prin. de iure pat. quem sequitur Bal. in l. 2. in pe. col. C.

de ferui. & aqua. & Lud. Rom. in d. conf. 454. ad fi. Qui-
 36 nimo non valet statutum, † q̄ liceret pronunciare sine
 causæ cognitione secundum Bal. in repeti. l. 2. in 2. char.
 ver. sed quid de const. ff. de iureiu. vbi alleg. Io. And. in c.
 si. de app. in 6. Et ista omnia refert & sequitur d. Fel. in d.
 c. ecclesia sanctæ Mariæ de consti. in 8. & 9. col. vbi et di-
 37 cit, q̄ dispensatio † inferioris a Papa sine causæ cogni-
 tione non valet, ad quod allegat plura, de quib. ibi p̄ eū.
 38 Et subdit, q̄ licet spoliatus à iudice nō sit ante oīa † re-
 stituendus, cum pro eius authoritate præsumatur: iuxta
 gl. ordinariā. & ibi Arch. in c. presentiu. in ver. in aliam.
 7. q. 1. & p̄ Host. in sum. de restit. spolia. in §. qñ fienda. in
 prin. & p̄ alia iura per eū alleg. Attamen si iudex aliquē
 spoliavit sine causæ cognitione: ille ante oīa est restituē-
 dus, s̄m Archi. & doct. in c. notū. 2. q. 1. Pro quo facit se-
 cundū d. Fel. quod no. Card. in cle. 1. in fi. de celeb. missa.
 vbi dicit, p̄ qñ iudex procedit sine causæ cognitione,
 39. cēset tanquā priuatus, nec est sibi obediēdū: ad qđ ip-
 se d. Fel. allegat plura de quib. ibi p̄ eū. Et subdit et ipse
 vbi supra, q̄ adeo iura requirunt causæ cognitionem,
 quod rescriptū vetans causæ cognitionem est suspectū
 40 de falso. † alle. tex. in c. 2. de rescr. & ibi Imo. post alios
 dicentem, q̄ ille text. quotidie allegatur, ad hoc dicit et
 41 q̄ illud q̄ dicitur, q̄ iussus iudicis excusat à pœna: † ve-
 per gl. & doct. in l. iuste possidet. ff. de acqui. pos. debet in-
 telligi, dummodo emanauerit cum causæ cognitione, &
 alias non excusat à pœna, secundum Bar. in d. l. iuste pos-
 sidet. in prin. vbi etiam per alios. Dicit postea do. Fel. vbi
 supra. q̄ licet cōmissio iudicis super aliqua executione
 daret et in tēpus successoris, vt puta licentia de capiēdo
 42 debitorem, vt per Bar. in l. fundi. † ff. de acq. poss. hoc est
 verūm si talis cōmissio, vel licentia fuit facta cum causæ
 cognitione, alias se cust quia nō transit ad successorē, s̄m
 Ang. in d. l. fundi. de quo latius per d. Felin. vbi supra qui
 alia plura in hac materiā causæ cognitionis allegat, quæ
 omitto breuitatis causa. Addit et vnū aliud, videlicet, q̄
 cāe cognitio est iure diuino, q̄ merito omitti nō debet,
 secun-

43 † secūdū Abb. in c. 1. in 2. col. de cau. pos. & proprie. & c.
 Modo in proposito nostro si reus minor. qui nō prodest
 stare in iudicio, nec aliquod iudiciale validū facere sine
 interuētū, curatoris facit aliquē actū cū authoritate cura-
 toris dati eo instati, quo celebrat actus & sic sine cāe co-
 gnitione, non valebit actus: & hoc maxime in causis cri-
 minalibus, vbi de grauissimo p̄iudicio agitur. Et p̄ conie-
 quēs, si reus minor cū tali curatore faciat aliquā confes-
 sionē, talis cōfessio erit inualida, & nō poterit vigore ia-
 lis cōfessionis condemnari per prædicta. Paria. n. sunt q̄
 nō interueniat authoritas curatoris in actu minoris, vel
 interueniat minus legitime. l. quoties. ff. qui satisd. cog. l.
 scire oportet §. sufficit. ff. de excu. tut. l. non putauit. §. nō
 quæuis. ff. de bo. pos. cont. tab. l. 4. §. condēnatum. ff. de re
 iud. cū si. Quinimo dico fortius: videlicet, quod et si per
 curatorem datū minori fuisset adhibita causæ cognitio,
 attē actus factus esset nullus aliis nō cōcurrentibus. Nā
 ad hoc ut authoritas interponēda in actu operetur vires
 authoritatis interpositæ, non solū requiritur causæ cogni-
 44 tio, † sed et requiritur q̄ in instrumento ipsius actus fiat
 mētio de ipsa causæ cognitione: alias act⁹ q̄ fit est nullus,
 ita not. dixit Pet. de Anch. in cons. suo 83. incip. Visis di-
 ligenter actis col. 1. ver. super quo aduertendū, q̄ autho-
 ritas iudicis & c. vbi allegat p̄ hoc l. magis puro. §. nō pas-
 sim. & l. qui neque. ff. de rebus eod. & Bar. in l. prolaram.
 C. de senten. & alia plura, de quibus ibi per eum. Si ergo
 fuerit interposita autoritas p̄ curatorem in actu minoris,
 & interuenerit causæ cognitio, sed de ea nō fuerit facta
 aliqua mentio in instrumento actus gesti per ipsum mi-
 norē, talis actus erit nullus, & inualidus, & p̄ cōsequens
 nō præiudicabit ipsi minori. Quinimo fortius dico, q̄ p̄
 curatorem datū minori esset adhibita cāe cognitio in in-
 terpositione dictæ authoritatis, & in instrō actus gesti p̄
 minorē fuisset p̄ not. riū facta specialis mentio causæ co-
 gnitionis, vel et p̄ iudicē corā quo fuit factus actus, fuisset
 facta mētio de dicta causæ cognitione: attē nec et per
 hoc valeret dictus actus per minorē factus: quoniā non
 sufficit

sufficit quod adhibeatur causæ cognitio per curatorem, nisi fiat mentio in instrumento: sed etiam hoc non sufficit ut actus factus a minore ualeat: sed etiam requiritur quod de ipsa causæ cognitione fiat scriptura de per se diuisa ab eo, sup quo interponitur autoritas, ita multum sing. dixit Pau. de Cast. in consi. suo 91. incip. super eo quod quæritur &c. ubi dicit quod hoc uoluit Spec. in tit. de procuratoribus. in §. 1. in uers. quid si solum per libellum, quod dictum refert & sequitur dom. Felin. in d. cap. ecclesia sanctæ Mariæ. in 8. colum. de const. ubi dicit, quod hanc partem tenuit etiam Inno. in c. quoniam contra. de proba. & idem tenuit Socin. in consi. suo 115. incip. circa primam. in 1. col. in 1. uol. Sed ego ultra. do. Fel. in adduco not. doctrinam Paul. de Cast. in l. cum hi. in §. prætor. ff. de transactio. ubi dicit, qd si statutum dicit

45 ¶ quod mulier uel minor non possit se obligare sine auctoritate iudicis, qd tunc non sufficit qd iudex auctoritate interponat, nisi contineatur in instr. qd adhibuit causæ cognitionem, & reperit illum contractum cædere in utilitatem ipsius minoris, & hoc quia statutum noluit committere iudici reum negligendam, sed perquirendam, & allegat Spec. in tit. de empt. & uenditio. in §. nunc dicendum. in uers. & breuiter. Et subdit Pau. de Cast. ubi supra quod licet aliqui dicant quod ubi reperitur interpositum decretum iudicis, præsumitur adhibita causæ cognitio, quod tamen hoc non uidetur uerum per illum tex. d. §. si prætor. nisi in instrumento expresse hoc caueatur, & uidetur sufficere quod dicatur causa cognita, licet non exprimantur particularia alleg. Bal. in l. 1. C. de fide instr. & iure hastæ fisca. lib. 10. Ex istis ergo supradictis habes quomodo sit procedendum cum minore, & quando est sibi dandus curator, maxime in criminalibus, quæ solennitates sunt seruandæ. tene menti prædicta: quia ista forte ita late alibi non inuenies. Ex quibus ego alias annullaui unum processum factum contra minorem, in quo non erant seruata prædicta, licet illi iudices se multum existimarent & reputarent se doctissimos. No-

lo tamē omittere unum in hac materia not. uerbum. Bal. in c. 1. in §. sacramentum. in pe. col. uers. modo quæro &c. de pace iuram. firman. in usib. feud. ubi dicit, qd

46 ¶ confessio minoris facta sine curatore ualeat: quia præsentia iudicis supplet defectum curatoris, & dicit quod hoc tenet Cyn. in d. l. clarum. C. de aut præst. uide etiam & dixi in repetit. mea. l. fin. C. de proba. in 3. q. extraor. sed hoc tamen in practica non seruatur, nec forte de iure subsistit. Modo ulterius progrediēdo scias, quod quando coniungeret, quod contra aliquam mulierem procederetur per uiam accusationis, uel inquisitionis, & contra eam essent indicia, quæ purgari deberent per torturam, tunc si ipsa mulier sit prægnans, ¶ differenda est

47 ¶ tortura donec pepererit, & etiam debent decurrere 40. dies ex post, in quibus male stat in partu, secundū Bart. in l. prægnantis. ff. de poen. post glo. ibi. & idem tenet Io. de Ana. in c. intelleximus. in 2. seu 3. col. extra de his qui filios occi. Et rationem allegat Barto. dicens, quod ratio est quia cum ipsa mulier in illis quadraginta diebus sit debilis, posset mori. debet ergo expectari, donec sit fortis ad torturam: & idem tenet Bal. in l. Imperator. ff. de sta. homi. ubi subdit, qd si in istis temporibus mulier torqueatur, scilicet, quando est prægnans, uel quando est in

48 ¶ tra quadraginta dies a die partus, quod ¶ confessio facta in tali tortura non ualeret. Et idem etiam credo posse dici, quod etiam ultra dictos quadraginta dies non poterit torqueri, si non reperiatur nutrix puero, & hoc ne ipse puer periret casu quo mater periret. ad quod seruiunt uerba Bar. in d. l. prægnantis. ubi dicit, qd differtur mors mulieris prægnantis, & puerperæ quando ultra puerperium non reperiretur nutrix puero: quem refert & sequitur Ioan. de Ana. in d. c. intelleximus. in ult. col. Et faciunt etiam dicta per Bal. in d. l. Imperator. ubi dicit, qd sicut debet differri mors prægnantis mulieris, uel membri mutilatio, ita tortura. Nec etiam secundū eum

49 ¶ posset cogi uenire ¶ ad testificandum, si est periculum partus in itinere. Et subdit quod eadem ratione si deberet

PRACT. HIPPOCRATIS DE MARS.

ret ire in exilium, debet differri. Item quia istud beneficiū fit partui, & non ipsi mulieri. fit subdit et eidē ratione q̄ si potest bannitus impune occidi t̄ vigore statuti, non poterit occidi mulier pręgnans bannita, donec est pręgnans: quia grauissimū facinus committit, qui pręgnantē occidit. & idē dixit d. Nellus in tracta. bannit. in 2. par. 2. tempo. q. 15. inc. viso &c. Et subdit etiam Io. de Ana. in d. ca. in elleximus. de his qui filios occi. q̄ prędicta procedunt, etiam si partus esset adulterinus, vel in carcere conceptus, & etiam si ipsa mulier esset pręgnas decem, vel viginti dierum tantū: quia licet nondū sit anima. tamen spes est eius. ad quę etiā vide Ang. de Aret. in tract. suo malefi. in verbo fama publ. in 6. char. in vers. sexto quęro. quę omnia retuli in l. 1. in prin. in 5. col. in vers. 9. requiritur. ff. de quęstionib.

Sciis etiam vltius, q̄ si per iudicem procederetur contra clericū de aliquo delicto, non posset iudex p̄cedere ad torturā et existentibus contra eum quibuscunque t̄ iudiciis, nisi ipse clericus alias sit infamis: ita dixit Abb. antiquus in c. grauis. extra de deposito, & eum ibi sequitur Pau. de Leaz. & eū et refert Io. de Ana. in c. 1. circa 5. col. de cle. percus. & Abb. in c. cū in contēplatione. de reg. iur. & d. Alex. in l. si. ff. de quęst. & in l. milites. C. de quęst. & ide Barbat. in c. si constiterit. in 3. col. de accu. & d. Fel. in c. veniens. in 2. col. de testi. & in c. vniuersitatis. de sent. exc. de quo latius dixi in sing. meo. 55. inc. aduertat ad vnū &c. vbi videas. Item teneas et perpetuo menti in contingencia facti, q̄ in cā criminali t̄ mutilati mēbris, vel corpore vitiatu nō p̄nt testificari contra clericū. ita dixit Abb. antiquos in c. 1. de excep. quem refert & sequitur Bal. in sua marg. in verbo, mutilati &c.

Istis omnib. seruatis pōt postea iudex ponere reū ad torturā, & pro quolibet sufficiētī indicio pōt ipsum reū ter squassare: & ita seruat cōis practica totius Italię. Et debet ipse iudex facere, & curare quod ante torturā non comedat de proximo, sed sit ieiunus ad minus per quinque, vel sex horas ante torturā: quoniā multi reperiuntur,

§. NVNC VIDENDVM. 56

tur, qui torquentur post cibum, qui omnia quę comedunt euomunt, & quandoque etiam euomunt propriū sanguinem & reuoluitur sibi cholera, & cerebrum, adeo quod per duas, vel tres horas non sunt in plenitudine intellectus. Et ex hac causa q̄n reus videt quod hora consueta non datur sibi cibus, tunc cōtristatur valde, cognoscens, q̄ debet torqueri in breui. Posito postea reo ad torturā, si iudex videt illum non timere torturā, vt multi reperiuntur, qui habēt aliquas incātationes vt multos habui in fortis in diuersis locis, & officiis, in quibus fui per Italiā, q̄ nō sentiebāt torturā, tunc iudex mutet tormētum, & adhibeatur aliud genus tormēti. Nā plura & plura sunt genera tormētorum vt late & extense satis dixi in l. 1. in prin. in 1. col. ver. vltius dicitur hic &c. ff. de q̄o. Et scias q̄ q̄n iudex vult oppugnare incātationes rei & illis vult obuiare, tūc mutet carcerē reo, & non p̄mittat, q̄ ipse aliquid de suo exportet secū de his, quę habebat ibi secum in carcerem: & similiter spoliet eum omnibus vestibus suis, & etiam camisia: quia vt plurimum habēt incātationes suas in vestibus vel in camisia. Item caueat super oīa ne aliq̄s det sibi comedere: imo velit videre oīa q̄ sibi portant ad comedendum: & si aliqua ex illis sint sibi suspecta, illa p̄iciat & subroget de suo: & nō permittat mō aliquo, q̄ detur sibi panis vel placēta aliqua: nā in placētis, & panibus cōmuniter ponūtur incātationes cōtra tormēta. & inter alias incātationes vidē alias vnā mirabilē & verā: nā habebā vnū sartorē in fortis pro fura, contra quē erant fortissima indicia. ego eū pluries posui ad torturā, & ad alia tormēta, nec vnquā ipse sentiebat talia tormēta. finaliter fuit mihi necesse eū liberare, quo liberaro post plures dies ipse venit ad me p̄ vno obseq̄o iuridico, videlicet, vt facerē capere quendā eius debitore de fuga suspectū, ego eū in seruiui, postea petii ab eo, vt vellet mihi dicere veritatē, si eo tpe quo erat in fortis meis, dū ego faciebā eū torquere, ipse habebat aliquas incātationes supra se cōtra tormēta: & ipse dixit, q̄ sic, & mihi narrauit, q̄ q̄dā ei amita fecerat sibi

quandam

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

quandam placentam cum farina frumenti simul cum lacte matris & filia, & miscuit omnia simul, & fecit unam placentam: & postquam fuit cocta misit eam dicto reo, qui reus quotidie comedebat parum dictæ placentæ: & quousque habebat etiam quid minimum dictæ placentæ in corpore nihil penitus sentiebat dicta tormenta. & etiam alias à quâ pluribus reis sensu hoc de isto lacte matris & filia. Ideo iudex diligenter debet advertere ad istum panem, & placentas, quæ reis portantur ad comedendum: quia magis communiter fiunt in istis incantationes contra tormenta, quam in aliis rebus. & exper rus loquor. Item iudex in quantum potest non permittat reum tacite loqui de per se submissa uoce, maxime dum ligatur ad torturam, sed rumpat uerba sua eum continue interrogando de aliquo. Nam dum ligantur dicunt aliqua uerba a se submissa uoce, quæ uerba sunt in passione Domini nostri Iesu Christi: quibus dictis dormiunt in tortura, & nihil sentiunt. & incipiunt ibi, quæ queritis. Iesum Nazarenum: si ergo me queritis, sinite hos abire. & sequuntur dicendo omnia quæcunque uerba quæ dixit Christus in passione sua usque ad uerbum, & inclinato capite emisit spiritum: & cum dixerint talia uerba, dormiunt, & non sentiunt. ideo est necesse quod iudex sit sagax & astutus, dum ipse reus ligatur ad torturam, ut eum interroget de aliquibus, & non permittat, ut à seipso loquatur. Ego alias dum essem Capitaneus uallis Lugani cum magno labore habui a quodam ribaldo carcerato pro falsa moneta quedam uerba, quæ si dicantur in aure rei quando est ligatus ad torturam, uel positus ad aliud tormentum rumpunt omnes incantationes: adeo quod dictis talibus uerbis sentit ipse reus tormenta, & in eis cruciatur, sicut si nihil dixisset, uel nihil comedisset, ex quibus uerbis pluries consequutus fui honorem contra plures reos diuersorum delictorum in pluribus & diuersis locis Italia, in quibus fui assessor & officialis: ideo tene menti prædicta, & uide etiam quæ dixi in l. 1. in prin. in 11. & 12. col. ff. de quæst. ubi posui

plura

§. DILIGENTER.

37

plura genera tormentorum, quæ sæpe practicantur à iudicibus contra reos.

S V M M A R I V M.

- 1 Testis unus in criminalibus an faciat indicium ad torturam & quando. Et quid si sint indicia. nume. 5. 6. & 71. & 132.
- 2 Indicium ad torturam facit in criminalibus illud, quod in civilibus facit probationem semiplenam. 116.
- 3 Defectus qui ibet in teste minimus impedit, ut non possit pariter deferri iuramentum in supplementum probationis.
- 4 Testis non reddens rationem dicti sui, non eneruat dictum alterius reddentis rationem.
- 7 Testes duo super remotis à maleficio an requirantur ad faciendum indicium ad torturam. Et an debeant esse omni exceptione maiores. S. 72.
- 9 Probationum plures species ad probandum quando simul iungantur.
- 10 Testes singulares in diuersis non debent simul iungi. Et an faciant veram probationem. 14. 17.
- 11 Indicijs duobus à remotis, an unum iuret aliud ad torturam.
- 12 Probatio vera ex pluribus indicijs fieri an possit, & in quibus causis habeat locum 13.
- 15 Testes mille singulares tantum probant quantum unus.
- 16 Scripturæ mille priuatæ fidem plenam facere nequeunt.
- 18 Fama de per se sola an faciat indicium ad torturam. Et quid si fama sit uehemens. 19.
- 20 Vehementia sunt maximi effectus.
Probationem semiplenam supplet uehemens adminiculum.
- 21 Indicia multum uergentia faciunt plenam probationem.
- 22 Præsumptio uolenta an sufficiat in criminalibus ad condemnandum.
- 23 Indicia an sufficiant ad torturam iudicis arbitrio relicti est.
- 14 Iudicis arbitrium iuri & aequitati debet esse uersatum
- 25 Conscientiam publicam & non propriam sequi debet, qui disponendi secundum conscientiam facultatem habet.

Pract. Crim. D. Hyp. de Mars.

H

26 In-

- 26 Iudex regulas iuris sequi debet non conscientiam suam quæ in-
ribus aduersatur.
- 27 Iudex in arbitrariis qualiter iudicare debeat.
- 29 Indicia perfectionem in genere suo requirunt priusquam vires
habeant.
- 30 Ratio eadem est de toto quo ad totum, quæ de parte quo ad
partem.
- 31 Testes facientes indicium ad torturam, an debeant reddere ra-
tioneu dicti sui, etiam non interrogati.
- 32 Testis vnus deponens sine causa an faciat semiplenam proba-
tionem.
Et quid de variante an præbeat causam sententiæ. 75.
- 33 Locus a communiter accidentibus facit indicium indubitatum
ad torturam.
- 34 Argumentum a foliis est validum.
- 35 Fratibus communionem habentibus dotis solutio vnus quam
reddendam promisit, ex quo fieri debeat.
- 36 Iactantia an faciant indicium ad torturam.
- 37 Mandatarius contra mandantem an faciat indicium ad tor-
turam.
- 38 Testes deponentes de mandato an sint idonei.
- 39 Dicto scriptionis obligationem priuatam de mandato an stan-
dum.
- 40 Absurditas est vitanda.
- 41 Fuga an faciat indicium ad torturam. 42. Et an tollatur per-
iuramentum fugientis. 43. Et quid in preparante fu-
gam. 50.
- 44 Afferentis dicto cum iuramento in his quæ consistunt in animo
statur. 109.
- 45 Fuga in quibus casibus faciat probationem vsque ad nu. 49.
- 49 Fuga operatur reuocationem mandati.
- 51 Iudici exequenti de facto potest resisti. Et quid in iniuste vel
indebite factis. 54.
- 52 Custis carceris quando non teneatur de fuga incarcerati.
- 53 Consanguinei condemnati an possint de facto resistere iudici
exequenti sententiam criminalem a qua fuit appellatum.
- 55 Familia potestatis quando teneatur de occiso resistenti ca-
ptura.

- ptura.
- 56 Incarceratus iniuste pro causa capitali an teneatur de homi-
cidio, si custodes ad euadendum peremerit.
- 57 Sanguinem suum redimere quomodocunque an liceat.
- 58 Torturam indebite passus qua pœna puniendus, si iudicem oc-
ciderit.
- 59 Socius criminis, an faciat indicium ad torturam contra socium
eiusdem criminis, si aliud non habeat adminiculum 60. Et
an requiratur quod sit in quæstione. 61. 8.
- 62 Infamis contra aliquem sine quæstione non auditur.
- 63 Testes sine iuramento nec etiam in civilibus non admit-
tuntur.
Et quid in teste affidato. 64.
- 65 Commissarii conscientie quatenus standum.
- 66 Papa an possit dispensare teste de i. in iurando in testimonio fe-
rendo.
- 67 Inquisitio ad dictum socii criminis an possit formari.
- 69 Inimicitia an & quando faciat indicium ad torturam.
- 70 Mentiri pro leui inimicitia de facili quis potest presumitur.
- 74 Mendacium an faciat indicium ad torturam. Et quid si contra
mendacium nu. 98.
- 76 Confessio facta extra iudicium an faciat indicium ad torturam. Et
quid in confessione minoris. 77.
- 78 Confessio extraiudicialis an sit sufficiens ad puniendum de deli-
cto gloriantem. Et an possit reuocari. 79.
- 80 Testimonium impuberis an faciat indicium ad torturam.
- 81 Clericus de delicto quando conuinci possit per testes laicos.
- 82 Impuberes duo an & quando probent delictum.
- 83 Testes qui non admittantur sine toriura. Et quando inhabilitas
testis admittatur. 84.
- 85 Minæ præcedentes maleficium an faciant indicium ad tortu-
ram.
- 86 Fama mala minantis probata an præsumatur durare in diuer-
so genere mali.
- 87 Occidi an possit impune qui alteri mortem minatur.
- 88 Minæ an inducunt iustum metum.
- 89 Actione iniuriarum contra minantem an possit agi.

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

- 90 Metum offendendi inferens an pacem promissam rumpere dicatur.
- 91 Res furtivæ penes reum repertæ an præbeant indicium ad torturam 96.
- 92 Hæreticus liber penes aliquem repertus, an illum præsumat hæreticum.
- 93 Incarceratus mortuus an præsumptionem faciat contra custodem de dolo, vel culpa.
- 94 Instrumento falso utens de se præsumptionem falsitatis facit.
- 95 Procurator illius in dubio præsumitur, penes quem reperiuntur acta cause.
- 97 Vicini an possint capi, & torqueri pro furto inveniendæ.
- 99 Delinquere solitus an præbeat indicium ad quæstionem.
- 100 Regula, qui semel malus, qualiter est intelligenda.
- 101 Incertitudo illati vulneris in rixa præsumptionem in nequioræm dirigit.
- 102 Fur in dubio præsumitur qui est solitus furari.
- 103 Statutum quod de damno dato stetur iuramento damnum passus, an includat falsarium.
- 104 Satisfactio pauperi an remittenda si cauere non possit.
- 105 Cautionis iuratoriæ beneficium an perdat ille, qui cautionem solitus est non servare.
- 106 Rapiens vitæ an præsumatur rapuisse per vim, & cadat in pœnam statuti de raptoribus.
- 107 Occisus repertus in via an præbeat præsumptionem homicidii, penes cuius ostium repertus est n. seq.
- 110 Relaxandus fideiussoribus non est, qui semel e carceribus aufugit.
- 111 Producentis iuramento an instrumenta sint de nouo reperta, statuitur.
- 112 Statutum quod credatur libro mercatoris, an intelligendū de mercatore infami.
- 113 Legis aut statuti verbis hæerere debet, qui super illis se fundat.
- 114 Præsumptio minus est quàm indicium.
- 115 Præsumptiones perspicuæ faciunt argumentum.
- 117 Offensi consueti in mortis articulo dictum an faciat indicium ad torturam.

118 Per-

§. DILIGENTER.

39

- 118 Percussorem non iuuat vulneratus qui medici culpa dixit se mori.
- 119 Confessio facta in mortis articulo an valeat. Et quid si sit facta sine causa, & an possit reuocari 120.
- 121 Inculpatio offensi facit aliquam præsumptionem.
- 122 Verba in potiori significatu intelligenda.
- 123 Doctorum dicta secundum allegatas leges intelligenda.
- 124 Infames in testimonium admittuntur in crimine apud locum infamem commissi.
- 125 Vxor quo casu admittatur in tectem contra maritum.
- 126 Lex ea probatione que fieri potest, contentatur in difficultibus probationibus.
- 128 Furem propria autoritate capere quando, & quibus permissum.
- 129 Aggressorem fugientem an liceat impune percutere ad iniuriam vlciscendam.
- 130 Limitatio ad regulam, odia restringi.
- 131 Testis vnicus in facto proprio plene probat.
- 132 Testimonium laici contra clericum an faciat indicium ad torturam. Et an admittatur ad probandam famam contra laicum. 134.
- 135 Testimonium quæstionem indebite passus an faciat indicium ad torturam contra alium.
- 136 Contumacia an faciat indicium ad torturam contra contumacem.
- 137 Receptio literæ cum taciturnitate admonitoriæ fugiendæ pœnæ commissi sceleris an faciat indicium ad torturam. Et an in civilibus faciat plenam probationem. 138.
- 139 Meretrix publica an faciat indicium ad torturam.
- 140 Mulier an & quando possit esse testis, remissive.
- 141 Testis qui non debet examinari, an faciat indicium ad torturam.
- 142 Testis intra terminum non examinatus, an præbeat aliquod indicium.
- 143 Testis examinatus sine iuramento, vel non legitime, an faciat præsumptionem. 144. 148.
- 145 Reservatio qualiter operetur effectum conseruatiuum actus.

H 3 E

- Et quid reservatio exceptionū operetur* 146.
- 147 *Testes inordinate recepti non probant.*
- 149 *Testes duo singulares super eodē factō, an cōiungantur ad faciendum indicium quæstionis.*
- 150 *Indicium an sumatur contra illum, qui maleficium primo inuenit, & contra impium sollicitatorem.*
- 151 *Suspectus est qui si ingerit.*
- 152 *Plecti capitaliter ex iudiciis indubitatis an quis possit.*
- 153 *Indicia indubitata quæ sint rem. sive.*
- 154 *Accusatus pro reū in quæstione an possit torqueri reo post modum exante.*
- 155 *Reus cōf. sive delictum an possit sine nouis iudiciis repeti in tormentis, ut mandantē manifestet. Et quid de assassino.* 156.
- 157 *Crimē enorme an requirat solennitates requisitas in aliis criminibus. Et an possint recipi testes lite non contestata & parte nou citata.* 158.
- 159 *Iura licitum est transgredi propter enormitatem delicti.*
- 160 *Clericus quando possit sine degradatione puniri.*
- 161 *Statutum absoluens delinquentes, an comprehendat enormissimū criminis reos.*
- 162 *Reus enormis criminis an possit renuntiare defensionibus. Et an possit capi ubique.* 163.
- 164 *Advocare pro insignibus furibus iudex an debeat permittere.*
Et an procedendum non seruato iuris ordine. 165.
- 166 *Clericus assassinus puniri potest per iudicem laicum.*
- 167 *Animal brutum an possit puniri*
- 168 *Memoria defuncti potest damnari.*
- 169 *Reus enormis criminis ante mortem potest mutilari.*
- 170 *Consequentiā non tenet accusatus est, ergo reus est uere.*
- 173 *Statutum præmiā accusantem an requirat probationes.*
- 174 *Dicere non sufficit nisi dictum probetur.*
- 175 *Indicia etiam in crimine lesæ maiestatis torturam præcedere debent.*
- 176 *Magistratus minores propter enormitatem delicti an possint iura transgredi.*
- 177 *Indicium unum an sufficiat ad torturam.*

Confessio

- 178 *Confessio tacita per pacem sequutam an faciat indicium ad torturam delicto, in quo fuit facta pax.*
- 179 *Iniuriam remittens per pecuniam est infamis.*
- 180 *Delictū fatori an uideatur, qui ueniam petit.*
- 181 *Incantationes an faciant indicium ad torturam.*
- 182 *Testes in causis criminalibus an cogendi testificari.*
- 183 *Indicia superuenientia an cōfirment torturam præcedentem indebite factam, & confessionē ex ea extortam.*
- 184 *Donatio per filium familias sine consensu patris facta postmodum per patrem ratificata, an ualida sit.*
- 185 *Statutum de mulieribus ne sine consensu propinquorum contrahant, an includat contractū postea per parentes ratum habitum.*
- 186 *Laudum latum non præcedente compromisso non potest ratificari per partes.*
- 187 *Laudū non potest ratificari a partibus antequam feratur.*
- 188 *Filij ex matrimonio gradus prohibiti ante dispensationem nati sunt illegitimi.*
- 189 *Reconciliatio non roborat testimonium inimici contra inimicum.*
- 190 *Reus an torquendus propter indicia contra eum existentia, si alia sint pro eo.* 196.
- 191 *Pars benignior in testibus minori parti discordantibus præualet.*
- 192 *Indicium unum per aliud tollitur. Sicut præsumptio una tollit aliam.* 193. & idem in coniecturis. 194.
- 195 *Verisimile maius tollit minus.*
- 197 *Delicti præsumptio ex bonæ famæ præsumptione tollitur.*
- 198 *Probationes in specie præferantur probationibus in genere.*
- 199 *Testibus duobus in specie deponentibus potius est credendum quam pluribus in genere.*
- 200 *Offensi excusatio est maximi momenti.*
- 201 *Accusator morosus accusationem reddit suspectam.*
- 202 *Violentia per lapsum longi temporis ideo præsumitur conuersa in consensum.*
- 203 *Instrumentum releuatorium à petitis producere tardans*

H 4 audiendus

audiendus nisi refusus prius expensis.

- 204 *Innocentia indicium præbet, quia accusatus sponte subit carcerem.*
 205 *Infamis repellitur ab accusatione. Similiter & pauper.* 206.
 207 *Ratio legis latens habetur pro expressa.*
 208 *Accusans aliquem duo de iure communi facere tenetur.*
 209 *Iudicis officium implorari non possit propter suspicionem de furto.*

§

Diligenter Tamen uenit aduertendum quãdo vigore indiciorum iudex deuenit ad torturam, ut indicia sint sufficientia, ne si indicia essent minus legitima iudex ipse teneretur postea in syndicatu: nam quilibet testis non facit indicium ad torturã. Et ideo scias quod dictum vnus testis de maleficio, qui uiderit ipsum reum committentem maleficio, facit ipse solus indicium ad torturã, quando est integer, ita dixit Bar. in l. ff. de quæst. & in l. admonendi. ff. de iur. iur. in 1. 1. col. & Cyn. in l. 3. C. ad leg. Iul. maie. & Innoc. in cap. sicut. de symo. & Bald. in l. 2. in 1. col. C. quorum ap. non reci. & in cons. suo 97 incip. an mandatarius & c. ante fi. in 5. uolu. & in l. si quis ex argentiarijs. in §. quod si plures. ff. de ede. & Ang. in l. fin. in princ. ff. quod me. causa. & in aut. de testa. imperfe. in prin. 2. colum. de quo latius valde dixi in lege fina. in 2. colum. uersi. quærit ulterius hic Bartol. & c. ff. de quæstio. Et pro hoc facit optime: nam vnus testis omni exceptione maior in causis ciuilibus facit semiplenam probationem. ut habetur per doc. in l. admonendi. ff. de iure iur. & in l. in bonæ fidei. C. eod. Et illud, quod in ciuilibus facit semiplenam probationem, in criminalibus facit indicium ad torturã, secundum Bart. in l. si. ff. de in lit. iuran. quod est uoluit do. Paris de Put. in tracta. suo syndica. in cv. cha. ubi ad hoc ipse allegat glo. in l. 2. i. §. si absq. ff. si ex no. causa agat. & etiam ad hoc refert & sequit Alex. in d. l. fina. ff. de quõ. de quo ibi dixi in 2. col. & idem dixit Ang. de Aret. in tract. malef. in uerbo

bo, fama publica. in uersi. iuramentum autem. de quo est magis late dixi in l. fina. in 2. col. ff. de quæst. Et prædicta intellige ut supra dixi quoniam ille testis deponens de ipso maleficio. de visu est omni exceptione maior nam tunc facit indicium ad torturam. Et docto. omnes dicentes quod vnus testis de visu facit indicium ad torturam, loquuntur in teste omni exceptione maiore, & non in aliis testibus. ita not. dixit Bal. in l. milites. C. de quæst. & idem dixit Bal. in c. 1. §. sacramentum. in 2. col. de consuet. recti. feud. ubi dixit, quod quilibet minimus defectus in teste impedit, ut non possit parti deferri iuramentum in supplementum probationis, & sic inferit Bald. quod talis testis non facit semiplenam probationem, sed si non facit semiplenam probationem, ergo non facit indicium ad torturam, cum ista parificentur a iure, ut dixi supra proxime. Et pro hoc facit quod dixit Ioann. Andr. in capit. cum in contemplatione. de regul. iur. & Bal. in l. 2. in 1. col. C. quorum ap. non reci. ubi dixerunt, quod licet vnus testis de maleficio faciat indicium ad torturam, tamen hoc fallit, nisi aliqua alia coniectura resistat, quod dictum pro no. refert et sequitur Alex. in consil. 124. incip. quoniam abunde & recte & c. circa princ. 2. col. in 6. uolu. quod est sing. no. ad quæ etiam facit, quod dixit ipse Alex. in consil. suo 180. incip. in causa, & lite. in 2. col. in 6. uolu. & in eod. uol. in 183. consil. incip. in causa & lite. in 3. col. Et facit, quod uoluit Bal. in l. fin. in prin. 2. col. C. qui & aduer. quos, ubi dixit, quod quando semiplena probatio aliqua præsumptione eliditur, non est tunc locus delationi iuramenti. Et idem dixit Ludo. Roman. in consilio suo 91. incip. uisis. in p. colum. Item pro hac parte facit: nam ad hoc ut possit deueniri ad deferendum iuramentum in supplementum probationis semiplene factæ per unum teste. necesse est, quod ille testis sit integer & omni exceptione maior: alias ille testis non facit semiplenam probationem, sed solum inducit iudicem ad suspensionem, ut in simili dixit glo. in l. et matris. ff. de proba. & ita firmat docto. in d. l. admonendi. & in d. l. in bonæ fidei. & d. Alex. in consilio suo 238. incip. uisio

viso processu. circa me. Et faciunt dicta p Bald. in rub. de cōtro. inuesti. circa prin. vbi dixit, q̄ testis faciēs semiple nā probationē ad hoc vt possit deferri iuramentū in supplementū probationis, debet esse oī exceptione maior: nā si aliquo mō læderetur opinio illius testis, nō deberet iuramentū deferri. Pro quibus oībus uide q̄ dixi in singu. meo 197. incip. ad hoc. & in singu. 83. incip. in ore vulgi &c. Vide tñ omnino Bal. in l. 1. in 6. col. C. de summa trinita. vbi hæc dicta restringit vt procedāt, vbi tractatur de condemnādo: sed secus est vbi tractatur de inq̄redo vel torquēdo: quia tunc ēt testes nō integri admittuntur. qđ dictū refert & sequitur d. Paris de Puteo in tracta. syndica. in 94. char. in vlti. col. qđ dictum tñ ego non audeo affirmare propter multa cōtraria, q̄ occurrente casu adduci possent. Et circa p̄dictā materiā testis deponētis de maleficio de visu, qđ nō faciat iudiciū ad torturā, nisi sit oī exceptione maior: vide etiam que dixi in consilio meo 74. incip. summi numinis &c. in pen. charta. & in consilio 101. incip. Illumina quæso me seruū tuum domine &c. in 8. char. per totū. Et scias q̄ testis nō reddens rationem dicti sui non † debilitat dictum testis reddentis rationem dicti sui, adeo q̄ non possit deferri iuramentum in supplementum probationis ei, qui p̄xit illum testem reddentem rationem dicti sui: ita dixit Bald. in l. de quibus. in pen. col. ff. de legi. quem refert & sequitur d. Fely. in c. cum causam. in 6. col. in uersic. fallit quarto. de testi. de quo etiam dixi in d. sing. meo 197. incip. quo ad hoc. & in l. proprietatis. C. de probat. Item limita etiam illud quod supra dixi, videlicet, q̄ vnus testis de visu facit iudiciū ad torturam seu semiplenam probationem in ciuilibus. hoc est verum quādo solū tractat de tortura inferenda: secus aut si ex forma statuti vel legis deberet stari iudiciis quantum ad plenam probationem: quia tunc necesse est, q̄ tale iudiciū probetur per duos testes. Ista est glo. ualde no. in authen. de test. imperfec. in prin. i. ver. derelinquāt & ibi voluit Ang. vbi inq̄t, q̄ si statutum dicit, q̄ in maleficiis iudiciū habeatur

pro

pro plena probatione, qđ tñ licet vnus testis deponat de ueritate & de ipso maleficio, tñ nō poterit ex tali iudicio seq̄ cōdenatio, nisi tale iudiciū probetur p̄ duos testes, qđ est not. de quo dixi latius in sing. meo 269. inc. alias dixi tibi &c. Et teneas ēt perpetuo menti vnū singulare uerbū lucri plenū, uidelicet, q̄ vnus testis solus de maleficio sine aliis iudiciis † nō facit iudiciū ad torturā: eo q̄ vnus solus testis sine aliis iudiciis nō facit semiplenam p̄bationem, cū sit q̄ ea, q̄ non faciunt semiplenam probationē in ciuilibus, non faciunt iudiciū ad torturā in criminalibus. ita uoluit Cyn. in l. fi. C. de quæst. quem refert & sequitur Ale. in consi. 313. incip. uiso themate. in 2. col. quos refert & sequitur Ias. in repe. l. admonēdi in 78. col. in uers. decimo, p̄dicta regula. ff. de iureiu. pro quo ēt faciunt dicta per Phil. dec. in cōs. suo 37. inci. in causa. in 4. col. in princ. de quo ēt dixi in sing. meo 342. inc. qñ testis &c. & in consil. meo 101. inci. Illumina quæso me seruū tuū domine &c. in 9. charta. Et pro p̄dictis facit optime qđ uoluit d. Ale. in consi. suo 11. inc. circa prin. in 2. co. in 1. vol. vbi dixit, q̄ dato q̄ in crimine lese maiestatis, vel symoniæ specialiter sit inductū, qđ testes infames nō repellātur a testimonio, vel ab accusatione. c. licet. il. 1. & c. p̄ tuas. de symo. l. famosi. & l. 2. ff. ad legē Iul. maie. & not. gl. in l. 3. §. lex. Iulia. ff. de testi. tñ nō dicuntur integri testes, vt in d. c. p̄ tuas. & iō nō sufficeret vnus talis testis ad torturā inferendam in illum, † cōtra quem testificatur, p̄ ea q̄ habentur in d. §. item lex corne. & in præalleg. cū utrobique not. p̄ Bar. ita dicit Ale. in dicto consi. 11. quod est singu. uerbum. de quo etiam dixi in consi. d. meo 101. incip. Illumina quæso me seruū tuū domine &c. vbi late satis locutus sum in materia ista in occurrenti casu. vide tamen omnino quæ ego dixi infra, in hoc §. num. 177. Scias etiam quod licet vnus testis de visu quando est omni exceptione maior faciat iudiciū ad torturam, vt dixi: istud est verum quando deponit de ipso maleficio immediato & prop̄ in quo: sed secus est quando deponit super remotis a maleficio,

&

& super mediatis ipsi maleficio. nam super remotis à ma-
 7 leficio requiruntur † duo testes ad faciendum iudicium
 ad torturam: & in talibus vnus testis nō facit iudicium.
 ita sing. dixit glo. in l. si. C. fam. hercisc. quam ibi summe
 not. Bart. & docto. ibi. & in l. si. ff. de quæstio. & idem vo-
 luit Bart. in l. admonendi. ff. de iureiur. & Inno. & Cy in
 l. 4. C. ad l. Iul. maiest. & voluit Bal. in l. 2. in 1. col. C. quo-
 rum appel. non reci. & in l. si quis ex argentariis. in §. qd̄
 si plures. ff. de eden. de quo latissime dixi in l. 1. in §. idem
 Cornelio. & ibi in §. præterea. in 8. col. in vers. præterea
 contra dictum &c. & in l. de minore. in §. plurium. in 8.
 col. in vers. quod autem & in l. vnus facinoris. in §. te-
 stes torquendi. in 1. col. ff. de quæstio. Et in hac materia
 teneas menti perpetuo notabile. verbum Soci. in consi.
 suo 54. incip. visis testibus. in 3. col. in 3. vol. vbi dicit, qd̄
 licet quando testis deponit de veritate facti debeat esse
 8 omni exceptione maior: † tamen quando requiruntur
 duo testes ad probandum iudicium remotum à malefi-
 cio, non requiritur q̄ sint omni exceptione maiores, &
 tali casu admittuntur etiam infames, ad quod allegat Bal.
 in l. cunctos populos. C. de sum. trinita. & fide catho. &
 Bart. in l. 1. in §. quæstioni. ff. de quæstio. & in l. si. ff. de ex-
 cusa. tut. quod est multū no. in practica. Item scias etiam
 circa prædicta, quod si essent plures testes, qui depone-
 rent singulariter super diuersis, tamen tales testes non
 iungerentur simul ad faciendum iudicium perfectū &
 sufficiens: ratio est, quia nunquam iunguntur simul plu-
 9 res species probationum † ad probandum, nisi quando
 vnaquæque species de per se in esse suo est perfecta, secū-
 dum Bal. in l. si qs ex argētariis. post prin. ff. de eden. quē
 refert & sequitur d. Alex. in consi. suo 355. inci. sentio in
 dubium reuocari. in 2. col. vbi subdit quod si fama est
 plene probata, potest iūgi cum alia specie probationis:
 vt puta cum vno teste deponente de veritate facti, qui fa-
 cit semiplenam probationem. sed vbi fama non esset ple-
 ne probata, non posset iungi cum alia specie probatio-
 nis, & dicit Bal. ita intelligere glo. in l. 2. in vers. legiti-
 mis.

mis. ff. de excu. tut. per l. 1. C. qui nume. tutel. & ex hoc di-
 cit d. Alex. in d. cōsi. quod si esset vnus testis de fama, &
 vnus de veritate, & vnus de alio iudicio, isti tales non cō-
 iungerentur: q̄a iudiciū debet probari per duos testes, vt
 habetur per gloss. in l. fina. C. fami. hercif. & idem tenet
 d. Ant. in c. licet ex quadam. de testi. vbi dicit, q̄ testes sin-
 10 gulares deponentes de duabus confessionibus: † vnus
 de vna, & alius de alia, non debent simul iungi, quod di-
 ctum refert & approbat d. Alexan. in consi. suo 292. inc.
 viso processu. in 3. col. vbi dicit quod idem videtur velle,
 licet non tam clare Abb. in c. cum causam. in 4. col. & ibi
 d. Felyn. in pen. & vlti. col. de proba. vbi dicit q̄ testes sin-
 gulares non debent iungi ad faciendam plenam probatio-
 nem. & dicit q̄ istud est etiam de mente Cyn. in l. 1. C.
 quæ sit long. consue. circa pen. col. De quo articulo an &
 quando probationes diuersi generis iungantur ad faciē-
 dam plenam probationem, vide etiam ultra prædicta la-
 tius per me dicta in l. de minore. in §. plurium. in 17. col.
 in vers. & bene aduertas. ff. de quæstio. & in l. vnus faci-
 noris in §. testes torquendi. eod. titu. & vide Ias. in reper.
 l. admonendi. in 97. & 98. colū. de iureiuran. Et teneas ta-
 men mente singularia verba do. Alex. in consil. suo 77.
 incip. in causa accusationis &c. ad fi. in 1. vol. vbi dixit, q̄
 illud q̄ dicitur, q̄ testes singulares non probant, intelli-
 gitur quo ad plenam probationem: sed quo ad iudiciū
 vna præsumptio iuuat aliam, ut patet secundum eum ex
 notatis p Barto. in l. fin. ff. de quæstio. & per Ioan. Andr.
 in addit. Spec. in tit. de præsump. in §. species. vers. violen-
 ta. vbi tractat an ad torturam requiratur plura iudicia,
 an sufficiat unum. & dicunt quod etiam quando sunt
 11 duo † iudicia à remotis, unum iuuat aliud. & plus dicit
 Ioan. Andr. secundum eum, q̄ in practica seruetur, q̄ pro
 vno iudicio proceditur ad torturam, de quo latius infra
 in hoc §. nu. 77. Item circa hanc materiam iudiciorum
 12 scias, q̄ licet ex pluribus iudiciis fiat vera probatio, † se-
 cundum glo. no. in l. 2. in verbo, legitimis. ff. de excusa.
 tut. quam ad hoc alleg. Iacob. But. in addit. ad tracta.
 Alb.

Alb. Gand. super maleficiis. sub rub. de præsump. & iudiciis indubitatis. in 3. col. circa med. & illam dixit singul. Io. de Ana. in cons. suo 49. inci. dubiū de quo & Bald. in rub. extra de prob. in 2. char. & in c. accedens il 2. in fi. ut lit. non contest. & Barb. in rub. extra de prob. in 2. char. & in cons. suo incip. scribitur primo Reg. in quib. locis ipse Barba. adducit et alias gl. & aliquos tex. idem dicentes qd. gl. quam etiam refert & sequitur do. Alexan. in cons. 365. incip. requisitus in causa & c. ubi dicit, qd. idem uoluit gl. in l. 3. §. eiusdem. ff. de test. quam etiam ad hoc propositum allegauit Lud. Ro. in l. 1. §. hoc rescriptum. in pen. col. ff. ad sylla. & in cons. suo 7. incip. uisis necessariis. in 1. col. & Pau. de Castr. in cons. suo 291. incip. uiso puncto. in pen. col. & illam gl. etiam referunt & sequuntur plures & plures doct. quos retuli, accuratius in repe. mea rub. C. de prob. in 62. col. in uers. ultra prædicta & c. ubi nedum late, sed etiam latissime locutus sum de prædicta gl. & in repetit. mea. l. fi. in 75. char. C. de probat. de qua gl. habetur etiam per Iason. in repet. l. admonendi. in 96. & 97. col. ff. de iureiuran. Attamen prædicta gl. & alia iura uolentia, qd. ex pluribus iudiciis fiat uera probatio: habent locum ¶ solum in civilibus tantum, secus autem in criminalibus. per tex. in l. fi. C. de prob. ita dicit gl. not. in c. ueniens. il 1. extra de testi. & uolunt docto. in locis superius allegat. & doctor. alii quos ego adduxi in d. repet. mea. rub. C. de probat. in 62. col. am. Pro quibus faciunt dicta per dom. Alex. in cons. suo 158. inci. in causa & lite. in ult. col. in 5. uol. Item etiam scias qd. prædictæ glo. & iura non habet locum in testibus ¶ singularibus: quia etiam ex pluribus testibus singularibus non resultat uera probatio, quod tamen secus est in aliis probationib. quæ inuicē sunt cōmissibiles, ut unus testis de ueritate & duo de fama: nā isti testes faciūt integram probationem. ita dixit Nico. de Neap. in d. l. 2. ff. de execu. tu 10. ubi dixit qd. illud, quod ibi uoluit glo. in pluribus præsumptionibus non habet locum in pluribus testib. singularibus: sed in aliis præsumptionibus inuicē commissibilibus,

fibilibus, ut dixi. quod etiā firmat do. Anto. in c. licet ex quadā de testi. & Abb. in c. cum causam. de proba. & do. Alex. in cons. suo 355. incip. sentio in dubium reuocari. Et ratio quare ex pluribus testibus singularibus non resultat uera probatio est: quia tñ probant ¶ mille testes singulares, quantum unus, ita dixit Bal. in liurisiurandi. C. de testi. & in c. tā literis, extra de testi. & in addi. Spec. in tit. de teste. in 4. col. uers. et mille. & Ias. in rep. l. admonendi. in 95. colum. ff. de iureiur. & Alex. in cons. 73. inc. non puto. in 4. col. in 1. uol. Pro quo facit, nā mille scripturæ priuatæ ¶ nō faciunt plenā fidē, em Soc. in cons. suo 41. inc. antequam. in 5. col. in 1. uol. quod et firmavit Bal. in rub. de controuer. inuesti. in 1. col. Vide tñ Alex. in cons. 77. inc. in causa accusationis. in ultimis uerbis. in 1. uol. Est tñ uerū qd. testes singulares possent esse ita nobiles, qd. iudici adducerent credulitatem, & indubitatam fidem, & tunc ¶ iudex non deberet curare de illa singularitate, sed secundum eos deberet iudicare ita singul. & mirabiliter dixit Pau. de Cast. in l. admonendi. ff. de iureiur. & l. Lucius. ff. de his qui not. in fa. in suis recollectis Florentinis. Et istud dictum pro ualde singul. refert & sequitur do. Io. Bapt. de sancto Seucrino. in repet. l. admonendi. in 7. char. in 2. col. de iureiur. & do. Fran. Bru. in suo tracta. de indi. & tor. in 1. char. in 3. co. circa prin. de quo latius dixi in sing. meo 114. incip. uulgatum & tritum est & c. ubi uideas. Et de materia d. gl. l. 2. ff. de excusat. uide plura, quæ ego dixi in repet. mea rub. C. de proba. in 62. col. & in col. ibi seq. ubi late locutus sum.

Modo ultra pmissa postquā sumus in materia iudiciorū plura sunt uidentia, q̄ sunt necessaria & utilia, ac multū practicable. Et primo scias, qd. fama ¶ de per se sola nō facit iudicium ad torturā, secundum Io. And. in add. Specu. in ti. de proba. in §. uidentū. in uers. 13. iuxta fin. illius addi. & Bal. in l. milites. C. de quest. Cy. in l. fi. C. eo. do. An. i. c. ueniens. il 1. in 4. co. de testib. Ang. de Are. in tract. maleñ. in uers. fama publica. in uers. & an fama. Bal. in addi. Spe. in ti. de senten. in vit. col. & Ale. in cons. suo 5. incip.

ci. in causa inquisitionis. in 2. colum. in 1. vol. & Ias. in re
 pe. l. admonendi in 90. colum. in princ. de iureiuran. de
 quo late dixi in l. de minore in §. plurium. in 5. colum. in
 uer. nota ulterius & c. ff. de quaestio. Et ratio quare fama
 non facit indicium, potest esse, quia fama est res fragilis
 & perniosa, transmissa ab his, qui desiderant ad hoc fa-
 mam esse: ita dixit Barto. in tract. de tortura. que refert
 & sequitur do. Paris de Puteo. in trac. synd. in 100. car.
 in 3. col. Et idem autem quod fama non faciat indicium ad tor-
 19 turam non habet locum in uehementi fama: nam ve-
 hementi fama est sufficiens indicium ad torturam. ita si-
 gula. dicit Barto. in consi. suo 191. incip. domi. Paci de
 Burgo sancti sepulchri legu doctori & c. quem refert &
 sequitur Bald. in consi. suo 13 l. incip. uisus dictis artic. in
 2. col. 2. volum. & uoluit etiam d. Alex. in l. fina. in 3. ad-
 di. ff. de quaest. & Bald. in cap. 1. in §. iniuria. in 6. colum.
 de pace iuramen. firman. versi. sed nunquid ex tali cofes-
 sione. & do. Feli. in ca. ueniens. in 5. col. de testib. Pro quo
 20 faciunt nam ista uehementia in sunt magni effectus. Et
 ideo dixit Bald. in consi. suo incip. quidam Petrucius de
 Viterbio & c. quem refert & sequitur Soc. in col. suo 89.
 incip. in causa agitata & c. in 6. colum. in 1. vol. quod uehe-
 mens adminiculum supplet semiplenam probationem.
 & Soci. in d. consi. adducit etiam Bald. in l. ea quidem. in
 2. colum. C. de accus. ubi dixit, quod uehemens adminiculū
 est suppletio defectus probationis, de quo latius per So-
 ci. ubi supra. Item uehemens opinio habetur pro scien-
 tia & pro certitudine, ut late habetur per d. Feli. in c. 1.
 in 1. col. de sum. trinita. & per me in l. patre vel marito.
 in 12. colum. ff. de quaest. & in l. de minore. in §. plurium.
 in 6. col. ff. de quaestio. in versi. hanc tamē conclusionem.
 co. tit. & in sing. meo 205. incip. uehemens opi. & in alio
 meo singu. 97. incip. fama sola & c. & in repeti. mea rub.
 C. de probatio. in 47. col. & in repeti. mea l. fi. C. de pro-
 21 bar. in 80. char. Et ultra prædicta teneas perpetuo men-
 ti unum uidelicet, quod indicia multum uigentia in faciunt
 plenam probationem, ita multum not. dixit Abb. in cō-
 sil.

sil. suo 113. incip. in tria sunt & c. in 2. co. in prin. in 2.
 vol. quod est singulare uerbum, quod alibi non memini me u-
 disse. Contra hoc dictum tamen facit non parum, quod uoluit Ioā.
 de Ana. in consi. suo 59. inci. uisa inquisitione. in 2. col.
 post prin. ubi dixit quod presumptiones probabiles & ue-
 hementes non operantur, quod ex ipsis in causa criminali pos-
 sit reus condemnari, ad quod allegat plura iura, de quibus ibi
 per eum. Pro quo facit etiam: nam uolenta præsumptio, quod
 22 fit in ciuilibus, habet uim plene probationis in crimi-
 nalis in non sufficit ad condemnandum, sicut doct. in c. qua-
 uerisimile, & in c. afferte. de presumptione. & Bal. in l. fi. in
 vl. co. C. de probatio. & do. An. & Abb. in d. c. afferte. &
 Lu. Ro. in l. 1. in §. si quis in uilla. ff. ad sylla. Ale. in cōsi.
 19. incip. uiso processu in 5. col. in 1. vol. & latius per
 Iaso. alios referentem in l. 1. in 6. co. uer. Primo ex regu.
 C. de seruis fugi. uide tamen Ioā. de Ana. in c. tua nos. §. fi.
 in 2. co. uer. nota quod ex istis & c. extra de homicidio. Plu-
 ra etiam alia in hac materia indiciorum habes notare. Unum
 est quod arbitrio iudicis relinquitur an indicia existētia cō-
 23 tra reum sint sufficiētia ad torturam in ita dixit Bar. in l. fi.
 ff. de q. Bal. in l. 2. in 1. co. C. quorum. app. non re. Io. And.
 in c. cum in contemplatione. de reg. iur. Ale. cons. 77. inc.
 in causa accusationis. in 3. col. in 1. vol. & ibi in cons.
 65. inc. habita sup contētis. in fi. Et licet hoc sit uerum,
 quod an indicia sint sufficiētia ad torturam necne, relinqua-
 24 tur arbitrio iudicis: tamen tale eius arbitrium in debet esse
 iuri & æquitati consonum, alias non ualeat, ita not. dixit
 Lu. Rom. in consi. suo 376. inc. quæstio est: nunquid & c.
 in pe. col. ubi pro hoc allegat glo. in l. eas causas. ff. de
 condi. & demonstr. & hoc etiam uoluit Bal. in disput. sua.
 inc. staturo cauetur quod fœnerator & c. in vlti. col. arg.
 l. codicillis. §. fin. ff. de lega. 2. & idem etiam dixit d.
 Alex. in consi. suo 21. incip. uisus uerbis. in pen. col. in
 fin. ubi alleg. Bald. in d. sua disputa. & plura alia, de
 quibus ibi per eum: pro quibus facit etiam tex. in l. 1.
 in prin. ff. de uisur. in versi. ita tamen, ut legem non of-
 fendat, & c. Et facit etiam: nam qui habet potestatem
 Pract. Crim. D. Hip. de Mars. I di-

25 disponendi secundū conscientiā, † non debet sequi propriā cōscientiā, sed publicā. tex. est iuncta gl. in c. iudicet. 3. q. 7. in ver. volūtatis, & voluit Cyn. in l. q̄squis. C. ad leg. Iul. maie. & Bal. in l. 1. C. qui accusā. nō pos. Et iō dixit Bal. in l. fi. C. de p̄na iudi. q̄ male iudi. iudicē debere seq̄ regulas legū, & nō conscientiā suā,
 26 † q̄ legibus aduersatur. de quo ēt p̄ Bal. in l. 2. in 4. nota. C. de fideicōmis. & p̄ Lu. Ro. in rep. rubr. ff. de arbi. in 2. col. ad fi. & vide tex. i l. 1. ff. de sol. & tex. & ibi Bal. in l. certi iuris. in fi. C. de iud. & Ias. in §. sed iste in pe. & vl. co. instit. de actio. & vide gl. & do. Ant. i c. vt debit⁹. in ver. rōnabili causā de appel. vbi dicit, q̄ in arbitra-
 27 riis iudex † dēt facere suū arbitriū cū conf. peritorū. alleg. q̄ habētur in c. ne innitaris. de cōsti. Et subdit ēt ibi d. An. p̄ illā gl. q̄ si cōmittitur aliqd̄ iudici expediē dū secundū q̄ sibi videtur, intelligitur tñ habito cōsilio peritorum. quod ēt voluit d. An. in c. 1. in 8. col. de cōstit. quē seq̄tur Cardi. Alex. in d. c. vt debitus. in 11. col. ad quē ēt vide Soci. in cons. 92. inc. circa primum. in vers. Secūdo responde. & in cons. 120. inc. cū in præsenti. in 8. col. & Ludo. Bolo. in cōsi. 47. incip. vilis igitur & diligenter consideratis in pen. col. & Matth. in no. suo 14. inc. nota. q̄ ubi iudex, & gl. in clemēti. sepe. in uerbo, defensionis. de uerb. signifi. & Io. And. in c. 1. de cōsti. quē refert & seq̄tur d. Feli. in c. quoniā frequēter. in §. porro. in 2. co. ut j̄t. nō cōtest. ubi dicit q̄ i his
 28 q̄ sunt commissa arbitrio iudicis, † iudex dēt seruare æquitatē. Itē de isto arbitrio uide do. Pari. de puteo in tract. suo syndica. in 19. char. in 3. co. cū tribus col. ibi seq̄. & Pau. de Cast. in l. si filiusfa. donare. ff. de donat. & uide oīno d. Catal. in tract. suo syn. in uer. 139. inc. adde q̄ si dat̄ arbitriū potestati. & q̄ ego dixi in repet. mea. l. fi. C. de p̄b. in 73. cha. & in l. q̄onis modū. in 4. & 5. col. ff. de q̄o. & in repe. mea rub. C. de p̄bat. in l. col. & supra, in hac practica i §. constāte. Et ad dicta superius proxime adde Bal. in l. cū circa. C. de iure do. ubi dixit, q̄ iudiciū, q̄ mouet iudicis aīum aliqualter est

est sufficiens, a iure si sit approbatum, q̄ dictum refert & seq̄ Bertachi. in repet. sua, in uerbo. iudiciū. in 2. col. ad q̄ uide. Bal. in cons. 276. in tex. in quo & c. in 1. col. ante fi. in uol. 1. Item scias ēt circa hāc materiā iudicio-
 29 rū q̄ iudicia † debent esse perfecta in genere suo, alias nō operātur uires iudiciorū. ita no. dixit Bal. in cōs. suo 229. inc. uerba inquisitionis. in 2. co. in 3. uol. Nam sicut probationes in criminalibus ad condēnādū debēt esse luce meridiana clariores, ut in l. fi. C. de p̄bat. & in l. adictos. C. de app. & in l. absentē. ff. de p̄enis. c. pitaciū. 20. q. 3. ita & iudicia i genere suo ad torturā debēt esse clara,
 30 & talia † q̄ de iure subsistāt. Pro quo facit regula illa uidelicet, q̄ eadē est rō de toto quo ad totū: q̄ est de parte quo ad partē, & ecōtra l. quæ de tota. ff. de rei uen. cū si. de quo ego ēt dixi in cons. meo 20. inci. digneris quæso clemētissime deus oīpotens & c. in prin. Et iō ex hoc dicebā, q̄ sicut in criminalibus ad plenā probationē faciē
 31 dam † testes debēt reddere rōnem dicti sui, ēt nō interrogati, s̄ in Sal. in l. fi. C. de p̄b. quē refert & sequit̄ Ale. in cōs. suo 15. inc. uiso processu inquisitionis formate. i 8. co. in 1. uol. & uoluit Ias. in repe. l. admo. i 101. col. de iure iur. & do. Phil. Dec. in cōs. 37. inci. in causa. in 3. co. Itz ēt ad faciendū iudiciū ad torturā debēt reddere rōnem dicti sui ēt nō interrogati, q̄ est diligēter notandū. Pro quo faciūt not. uerba Lud. Ro. in repe. rub. ff. de arb. in 10. col. in prin. in vers. scias tñ & c. vbi dixit, q̄ licet vnus testis deponēdo faciat semiplenā probationē, vt in l. admonēdi. ff. de iure iur. cū si. istud est verū, si talis testis de
 32 ponit † cū causa: secus aut̄ si deponit sine causa, q̄ dicit uoluisse Bal. in c. 1. in §. cū aut̄. de cōtro. inuest. de quo ēt dixi in l. 1. in §. p̄terea. in 17. col. ff. de q̄o. Contrarium tamen tenet d. Phil. Dec. in cons. suo inc. in causa inquisitionis. post princi. Sed dictū suum non obstat: q̄ iura p̄ eū allegata loquuntur in ciuilibus, non aut̄ in criminalibus, ergo nō obstat. Et adde ēt Bald. in hac materia in cons. suo 275. inci. ad euidētiā. in 1. col. in 1. uol. vbi dicit, q̄ qñ iudex procedit per inquisitionem cōtra ali-
 I a quem

quem, debet interrogare testē de causa & scientia, alia dictum testis non probat: nam cū in se assumat officiū inquirendi, debet formare ipse interrogatoria ex seipso ita dicit Bal. in d. confi. Item teneas etiā menti a liud vti le in materia ista indiciorū, uidelicet, q̄ locus cōmuni-
 33 ter accidentibus: † facit indicium indubitatum ad torturam, ita not. dixit Bal. in add. Specu. in titu. de senten in antep. col. in ver. ad mortem. & i. l. si. circa si. ff. de her. insti. p̄ quo faciūt quæ dixi in sing. meo priō. Et facit et:
 34 nā ualidū est argumētū à solitis. l. illud. & ibi Bar. ff. de excusa. tuto. l. 2. ff. de spō. l. cū de in rem verso. ff. de usur. l. uel vniuersorū. ff. de pigno. actio. Et ex hoc dixit singulare verbū Bal. uidelicet, q̄ si aliqui fratres stant in cōmunione, & maior natu communia recipit & distribuit
 35 † & minor natu accipit vxorem, & se obligat ad restitutionem dotis, qđ talis restitutio dotis debet fieri de cōmuni patrimonio, quia sicut cæteri redditus peruenerūt ad manus maioris fratris, ita & illa dos puenisse cēsetur. ita sing. dixit Bal. in cōfi. suo 120. inci. duo fratres: unus maior & c. quē refert & sequit Soci. in cōfi. suo 46. inci. cū in p̄senti. in antepe. col. qđ est summe not. Scias
 36 et in hac materia indiciorum, q̄ iactationes † nō faciūt indicium ad torturam, q̄ sæpeminus faciūt homines qui magna minātur. ita dixit Bal. in confi. suo 275. incip. ad euidētiam. in prin. in 1. vol. & idē uoluit Ray. in l. si. ff. de here. inst. quem refert & sequitur Ale. in confi. suo 179. inci. in causa angelorum in. 2. col. circa mediū. Cōtrariū tamē tenet d. Paris de pu. in tract. suo syndica. in 2. cha. in 3. colum. ver. an si probetur. de quo etiā aliqđp Spec. in tit. de præsum. §. fin. in ult. col. & uide omnino q̄ ego dixi in l. i. in §. præterea. in. 8. colū. uerfi. modo his uis & c. cum uerfi. seq. ibi. ff. de quæstio. Et ultra præmissa q̄ in dicia uidentur esse fundamentum causæ criminalis: iō de pluribus quæredum est an in ipsis causis criminalibus faciāt indicium ad torturā, quæ oīa quotidie occurrūt
 37 in facto. † Quæro igitur an mādatus cōtra mādantē faciat indicium ad torturā. in huo Bal. i cōfi. suo 97. inc. an mādatus

mādatus & c. in 5. volu. tenet q̄ faciat indicium quo ad instructionē, nō autem quo ad probationem. & hæc si acceptauit mādatus, sed si nō acceptauit facit indicium ad torturā. De quo et per Berth. in reper. suo in uerbo mādatus. in ult. col. in ulti. uerfi. ubi subdit, q̄ assasino eius assertio facit indicium ad torturā. alleg. l. nō iō minus. C. de accūs. d. aut Alex. in confi. suo 88. incip. quoniam omne. in pe. col. uerfi. præterea. in. 5. uol. dicit, q̄ testes deponentes de mandato & commissione sibi facta sūt idonei, allegat plura, de quibus ibi p̄ eū, de qua quæstione dixi etiā i. l. i. in §. diuus Antoninus. in prin. 3. col. de qō. Mihi autem nunquam placuerunt dicta p̄ dictos docto. in locis præalleg. & hoc ex pluribus, & priō inquātum dicit Bal. in d. confi. 97. q̄ si mādatus nō acceptauit mādatus, q̄ facit indicium ad torturā. Sed uellē & ego scire à Bal. quomodo probatur q̄ mādatus acceptauerit mandatum, certe non uideo hoc. & iō mihi non placet dictum Bal. nam non sufficit dicere, sed quod d̄r debet p̄bari, ut latissime dixi in l. i. in §. si q̄s dicat in 1. col. ff. de q̄st. Itē inquātū d. Ale. i d. confi. suo 88. dicit, q̄
 38 testes deponētes de mādato & cōmissione eis facta sūt idonei. Dico q̄ istud non obstat: eo q̄ ipse Alex. loquit̄ i casu, in quo interfuerūt plures test. & nō unus tm̄, sed in casu q̄onis nostræ loquimur, ubi interuenit unus testis tantum, scilicet ipse mādatus, ergo de uno nō i fert̄ ad aliud. itē do. Alex. in d. suo cōfi. loquit̄ in cā civili, nos aut loquimur in causa criminali ubi agitur de ualde maiori præiudicio. iuxta l. in seruorū. ff. de pen. & sic de uno nō infertur ad aliud. Præterea dico nō sēper esse uerū, q̄ etiā in causis ciuilibus testes de mādato & cōmissione sibi facta probent: & hoc apparet ex doctrina Io. de Imo. in cōfi. suo 52. inci. in causa quæ uertitur. i. 2. col. ubi dixit, q̄ si aliquis scripsit aliq̄ literā priuatā alicuius obligationis pro aliquo qui nescit scribere, q̄ tali casu
 39 non crederetur † dicto ipsius scriberis de mādato ei facto, qđ deberet scribere talē literā nomine illius qui se obligabat. qđ dictū et̄ retuli in repeti. mea rub. C. de proba.

proba. in § 8. colu. & in sing. meo 471. incip. sæpe contingit &c. Sed in hoc dubio dicat doct. quicquid velint: Mihi uideretur dicendum quod mandatarium non sit idoneus testis contra mandantem, adeo quod eius dictum contra mandantem faciat indicium ad torturam. Et ad hoc dicendum moueor potissime ex duabus rationibus: primo quia talis mandatarium est solus testis in hoc, quo casu testis est de uisu & omni exceptione maior non facit indicium de per se, si alia non concurrant indicia, ut dixi supra in hac practica in hoc. §. in nu. 5. Cum ergo talis mandatarium sit solus & secum non concurrant aliqua alia indicia, ergo dictum suum non facit indicium ad torturam contra mandantem. Secunda est ratio: quia talis mandatarium deponit super remotis a male. & non deponit de maleficio consummato: ideo talis testis non probat: nam quando sumus in his, que sunt remota a maleficio, requiruntur duo testes ad faciendum sufficiens indicium ad torturam, ut dixit glo. not. in l. si. C. fami. her. de qua dixit late. supra in hoc. §. nu. 7. Alia est ratio urgentissima me mouet & inclinat in hac opinionem, nam si diceremus quod dictum mandatarium esset sufficiens ad torturam contra mandantem sine aliis indiis, sequeretur maximum inconueniens & absurdum, uidelicet quod uolens nocere alicui posset destruere & lacerare eum, & quot homines, uellet: nam si tacite haberet aliquem odio posset dicere quod ille talis dedisset sibi mandatum ad aliquem occidendum uel uulnerandum, uel ad aliud maleficium committendum: & quod ipse tamen noluit acceptare
40 tale mandatum quod non est dicendum, nec esse tolerandum, cum tamen absurditas sepe fugienda & euitanda sit. l. nam absurdum. ff. de bo. liber. clemen. 2. de magistris. c. cum sit. de ludæ. c. ex ore. de priuileg. c. quemadmodum. de iureiu. c. in Genesi. de elec. & uoluit d. Fra. de cur. in consi. suo 60. inc. dux Phil. in 14. colum. & dixi infra in hoc. §. numer. 73. Et malitiis hominum est obuiandum. cap. sedes apostolica. de rescri. l. in fundo. ff. de rei. vend. Nec est aliquid concedendum, permittendum, nec tolerandum per quod quis inuitetur ad delinquendum. ut in l. conuenire. ff. de pac. dot. & in l. ambitates. in fi. C. de indi. uidui. tol. cum sim. ibi in gloss.

gloss. allega. Pro quibus faciunt quæ dixi in consil. meo 102. incip. pauci sunt dies. &c. in fi. Ex istis itaque mihi uideretur dicendum, quod non concurreribus alijs indiis presumptionibus, uel coniecturis contra ipsum mandantem, nisi dictum mandatarium, tale dictum seu testimonium ipsius mandatarium non faciat indicium ad tort. contra eum: tene meti, quia sæpe de facto ista contingunt. Quæro modo ulterius, an fu
41 gat faciat indicium ad torturam: in quo dicas quod sic regulariter, ut habet per scribentes in l. si. ff. de quæst. & in l. Cornelia. ff. ad Sylla. & per Ange. de Are. in tracta. suo maleficiorum. in uerbo, fama publica. in 9. char. in uerbi. an fuga. de quo late dixi in repe. mea. l. si. in 80. char. C. de prob. Quod tamen intellige esse uerum, quando quis aufugit ante accusationem uel inquisitionem contra eum formatam, uel ante quam contra eum sit ad aliquem actum processum: secus autem si aufugit postquam fuit accusatus uel inquisitus: quia tunc si aufugit, talis fuga contra eum non facit indicium. ita dixit Bart. in l. i. ff. de bono. eorum que ante sententiam sibi mortem consci. quam doctrinam sequitur & multum commendat Ang. in l. si. in pen. col. C. de quæstio. & Matthesi. consi. 193. incip. not. quod rota &c. & Lud. Ro. in l. in lege cornelia. in 2. col. ff. ad Sylla. & Ang. de Are. in tracta. maleficio. in uerbo, fama publica. in uer. an fuga sit sufficiens, de qua materia latius locutus sum, in rep. mea rub. C. de pb. in 54. col. & in singu. meo 115. inc. fuga. & in d. repe. in 97. col. de quo est per Iaso. in l. admonedi. in 90. col. ff. de iureiu. & in repe. illius legis. in 67. col. in fi. & per Io. An. in addi. Spe. in tit. de præsum. in §. species. in addi. inc. hic est instandum. & per d. Fran. Bru. late loquentem in suo tracta. de indi. & tor. in 3. char. in 1. col. cum ibi sequitur. Sed tu ultra do. Bart. & oes dicas, quod non solum fuga non facit indicium quando quis fugit postquam contra eum est formata accusatio uel in
42 quisitio, sed est quando habet suspicionem tamen quod contra eum formeretur accusatio uel inquisitio. nam tunc si fugit fuga contra eum non facit indicium ad torturam. ita dixit Lud. Rom. in d. leg. in lege cornelia. ff. ad Sylla. quod dictum refert & sequitur d. Philip. Dec. in consi. suo

234. incip. in effectu &c. in. 1. col. de quo latius dixi in
 singul. meo 497. incip. sæpissime in iure &c. Pro quo fa-
 ciunt fin. dicta quæ ego adduxi in l. 1. in prin. in 10. col. ff.
 de quæstio. vbi late posui quod idē operatur timor seu
 suspitio rei, quod operatur existētia ipsius rei, ad quod
 uide ēt do. Pet. Phil. Cor. in consi. suo 58. incip. uisa in
 quisiōne. in 2. col. uerfi. & dato in. 2. uol. item casu quo
 in aliquo casu fuga inducat. aliq̄ præsumptionem uel in-
 diciū contra aliquem, tunc talis præsumptio taliter
 inducta tollitur p̄ iuramentū ipsius fugientis. ita sing. di-
 xit Cyn. in l. fi. C. de requi. reis. quod dictū p̄ ualde not.
 refert & sequit̄ do. Fran. Brun. in tract. suo de indi. & tor-
 tu. in. 3. char. in 2. col. & do. Pet. Philip. Cor. in cōsi. suo
 58. incip. uisa. in quisiōne. in 4. col. in 2. uol. de quo ēt di-
 xi in dicto singul. meo. cxv. incip. fuga &c. Et ex istis oī-
 bus ego infero q̄ fuga nunquā faciet īdiciū ad torturā :
 q̄a aut fuga erit post accusationē uel in quisiōnē : & tūc
 nō faciet īdiciū, secundum Bart. & alios, ut dixi supra.
 Aut post suspitioē accusationis uel in quisiōnis, &
 idē erit ut ēt dixi : & sic nunquā fuga faciet īdiciū : q̄a
 aufugiēs poterit sēper dicere qđ aufugit p̄p̄ suspitioē
 quā habebat, ne contra eū formaretur accusatio uel in-
 quisiō, & stabit ī hoc dicto suo cū iuramēto, q̄a suspitio
 ē qđ iacēs in corde uel aīo, q̄ uiderit nō pōt, ut de se pa-
 44 tet. Et in his, q̄ cōsistūt in corde uel in aīo, † statur di-
 cto asserētis cū iuramento, ut dixit glo. apud aliquos
 sing. in §. alie. insti. de acti. quam glo. refert & seq. Bar. in
 l. celsus in 2. col. ff. de usuc. & Io. de Ana. in cōsi. suo 44.
 incip. in quæsti. stabioli &c. & Ludo. Ro. in consi. 398. in-
 cipi. ut clarior &c. ad fi. & in cōsi. 76. incip. in causa nobi-
 lis uiri &c. in 3. col. & in cōsi. 102. inci. sup̄ eo. in pen. co.
 & in cōsi. 322. inci. hæc istorū quinque. in. 1. col. & Cæp.
 cōsi. 34. inci. uisa accusatione. in pen. col. & Ang. de Are.
 in. §. fi. insti. de uulg. substitu. in pen. col. & do. Fely. in c.
 significasti il. 1. extra de homi. & Io. de Ana. ibi in 2. col.
 ubi dicit, q̄ idem uoluit glo. in c. præsentium de testi.
 & ibi doc. & ī c. si uero il. 2. de sentē. excō. & in ca. pasto-
 ralis

rālis ubi bonus tex. ad hec. de excep. Et in ultra eum di-
 cas, q̄ idem uoluit gloss. in l. 1. in. §. hoc interdictū. ff. de
 itinē. actuoq; priua. & in l. si cui. §. iisdē. ff. de accusatio. de
 qua materia latissime forte ultra omnes locutus sum ī
 repeti. mea rub. C. de p̄ba. in 27. col. Tene mēti prædicta:
 quia ista est consideratio mea noua. Et scias q̄ aliqui sūt
 casus in quibus fuga facit nedum īdiciū, sed etiam pro-
 45 bationē. Vnus est casus in † officiali in quisiō de barata-
 ria: nā tūc si fugit, habetur pro confesso. ita dixit d. Fely.
 in c. nullus. de præsump. & dicit q̄ de hoc est casus in l.
 cōsiliarios. C. de offi. asses. de quo facit festū Bar. & ibi
 d. Abb. in c. veritatis. de dolo & contu. in 15. col. & Bal.
 in l. in bonæ fidei. in 4. col. C. de reb. cre. & Bar. in d. l. le-
 ge cornelia. ff. ad sylla. & Imo. in d. c. nullus. qđ tñ limita-
 secundū do. Felyn. ibi, nisi talis fugiēs esset reductus quā-
 uis inimicus ad locū unde aufugit: quia tunc ut condē-
 netur debet legitime p̄bari ipsa barataria. ad qđ alleg.
 §. necessitatē. in authen. ut iudi. sine quoquo suffra. & Sa-
 ly. in d. l. admonēdi. ff. de iure iur. prout ibi refert Lud. Ro.
 in 21. col. Item alius est casus in quo fuga facit probatio-
 46 nē, † uidelicet, ī eo qui aufugit fractis carceribus: quia
 talis habetur pro confesso, secundū glo. & Bar. in l. eos
 p̄ illum rex. ff. de custo. reo. quod dictū tñ impugnat &
 postea saluat ipse do. Fel. in d. c. nullus, subdēs q̄ hoc tñ
 nō habet locū, vbi qs aufugit de carcere aperto. scđm
 Guil. de Cug. & Bal. in l. succurritur. ff. ex q̄. cau. maio. &
 idē dicit si nō aufugisset de carcere, sed de palatio præ-
 toris. qđ sequitur. Lud. Roma. in d. l. admonēdi. in 21.
 col. & idē in fugiēte ostio aperto dixit Ang. in l. uerū la-
 2. per illum rex. ff. de fur. & in l. 1. ff. de effrac. Itē subdit
 ēt d. Fel. in d. c. nullus. de præsump. q̄ ista nō habēt locū
 in eo, q̄ erat ī carcere p̄ generalis in quisiōne, scđm Bal.
 in consi. incip. In Xpi nomine, pūctus qōnis est: an aufu-
 giēs &c. Itē alius est casus in quo fuga facit probationē
 47 uidericet, in famulo † fugiēte a domino: nā si reperiunt̄
 amissæ aliquæ res domini, uideēt q̄ famulus illas res fur-
 to subtraxerit, scđm glo. not. in §. si uero il. 3. in uer. factū. in
 auth.

auth. de exhibē. reis. & voluit Ias. in l. admonēdi. in pe.
 char. in 1. col. de iureiur. & in repe. d. l. in 68. col. in qui-
 bus locis multa ponit ad materia fugæ. Itē alius est ca-
 sus, videlicet qñ lex punit ipsam fugā tāquam specificū
 crimen seu delictū, non autē tanquam signū delicti, puta
 militē fugientē, vt in l. desertorē. C. de deserto. & l. de-
 sertorē. ff. de re mili. de quo latius p do. Fely. vbi supra
 Itē alius est casus secundū eum, in quo fuga facit proba-
 tionem, videlicet, qñ agitur de probando crimine so-
 lius suspitionis, videlicet, an qs sit suspectus vel nō, vt ex
 ista suspitione sola sequatur aliquis effectus: quia fuga
 probata statim est pbata suspitio, vt in l. i. in prin. & in
 l. impuberibus. §. si. ff. de suspic. turo. & ita not. doct. In
 eū in locis proxime allegatis. ita dixit do. Fely. i d. c. nul-
 lus. de psump. quæ oīa ego retuli in repeti. mea rub. C.
 de proba. in 54. col. Sed tu vltra do. Fely. dicas q fugā ē
 facit probationē in alio casu: nā tollit. incertitudinē &
 dubitationē, & iō si duo sunt banniti eiusdē nominis, &
 nescitur vere quis ipsoru sit bānitus. iuxta l. duo sunt Ti-
 48 tii. ff. de test. tur. tūc ille qui aufugit iudicatur esse ille,
 qui est bannitus, ita dixit Bal. in l. volūtatis. in fi. C. de
 fideicom. Itē ē scias q fugā operatur reuocationē māda-
 49 ti, t secundū Rapha. Cuma. in consi. 146. inc. Symō &
 Helias in 3. col. allegat aliqua de quibus ibi per eum. Et
 scias ē vltra do. Fely. vbi supra q in omnibus prædictis
 casibus forte idē esset nedū in fugiente, & qñ quis esset
 in fuga, sed ē si nondum aufugisset, sed essent aliqua si-
 50 gna euidētia qualiter t vult aufugere & iā se pparasset
 ad fugā, ad quod dicendū moueor arg. eius qd dixit An-
 gel. & gl. ibi in l. pignoris gratia. C. de pign. actio. vbi di-
 cit, q illud qd dicit, videlicet, q debitor fugitiuus pōt
 capi a creditore & duci ad iudicē, vt habetur in l. ait præ-
 tor. in §. si debitorē. ff. q in frau. cre. non solū habet locū
 in debitore fugiēte, sed ē in debitore, i quo sunt aliqua
 signa euidētia ad fugā. i. qualiter vult fugere. Et iō dixit
 Bal. in d. l. pignoris. q illud qd operatur fuga i actu, ope-
 ratur in promp. Et facit dictum Bal. in c. ad nostram.
 de

de appel. ubi qrit, an ille dicatur Apostata qui nō fugit
 de monasterio, sed habet animū fugiēdi: & dicit q sic.
 p quo allegat rex. & gl. fin. in l. si qs sit fugitiuus. in §.
 apud celsum. ff. de ædili. edic. qd ē tenet Barb. in d. c.
 ad nostrā. & faciūt dicta per do. Ale. in consi. 42. inc. su-
 per pmissio themate. in 14. col. in 1. uol. & in cōsi. 288.
 inc. & si celeberrime & c. in ult. col. & uide q ego dixi
 in sing. meo 43. incip. debitor fugitiuus. & q dixi in re-
 peti. mea l. fina. C. de probatio. in 67. char. & in l. i. in
 princi. ff. de qō. & in d. repet. mea rub. de proba. in 54.
 col. Et aduerte inquantū do. Fely. ut supra retuli, dicit
 q aufugiēs de carcere habetur p cōfessio: nā hoc non
 credo procedere in illo, q iniuste tenebatur in carce-
 re: nā talis fugiens nō debet haberi p cōfessio, cū licita
 fuerit sibi fuga. arg. eius qd dixit Bar. in l. prohibitū.
 C. de iure fil. lib. 10. ubi dixit, q iudici exequeti de fa-
 51 cto pōt resisti, t de quo late dixi in l. i. in prin. i 6. col.
 ad fi. ff. de qō. & in l. edictū. in 2. col. eod. tit. Item facit:
 nā si captura erat iniusta, ergo nulla. Sed aufugiēte de
 52 carcere qñ captura est nulla, t tūc custos nō tenetur,
 Im Ang. i l. quoties. §. 1. ff. de cōdi. insti. de quo ē infra
 in §. attingā. nu. 46. Et facit ē: nā si iudex vult exequi
 sentētiā criminalē à qua est appellatū, amici & cōsan-
 guinei condemnati possunt de facto impune resistere.
 53 t ita dixit Inno. in c. si qñ. de offi. deleg. quē refert &
 sequit Bal. in l. adictos. C. de epis. aud. quos refert Ias.
 in §. pœnales. in 24. co. institu. de actio. Et facit ē: nam
 qñ iudex infert iniuste grauamē irreparabile, pōt sibi
 54 impune resisti, ut qñ uellet i debite aliquē torquere.
 ita dixit Cyn. in l. i. C. unde ui. in fi. & idē dixit Bal. in
 repeti. l. i. C. unde ui. in 24. col. uer. duodecimo qazro
 an iudici possit resisti & c. & Pau. de Leaza. in cōmen.
 rub. de rest. spolia. & Bal. in l. ut uim. in 7. q. ff. de iust. &
 iure. quos refert & sequit Alexan. in consi. 144. incip.
 post reditū. in 1. col. in 2. uol. Et hac ratione motus di-
 55 xi in l. i. in prin. in 13. limi. ff. de sica. t licet familia po-
 restatis nō teneatur de occiso, qñ capiendus nō uult p-
 mittere

mittere se capi, vt est tex. & ibi Bar. & alii in l. si fer-
 nus. C. de his q̄ ad eccl. confug. & in l. quemadmodū.
 in §. si. ff. ad leg. Aquil. & Bal. in l. i. C. vnde vi. & in l. si.
 C. de exhi. reis. & in l. nec timorē. C. qđ me. cau. Bal. &
 Ang. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. Pau. de Cast. in cōf.
 194. inc. viso superscripto pūcto. in 2. col. Albe. de Ro
 fa. in 4. parte statuto. q. 36. inc. adhuc q̄ritur. & Catal.
 in tract. synd. in ver. 339. inc. Adde quod baroarius. &
 in eo. tracta. in ver. 205. inc. Adde qđ si familia. & Ang.
 de Aret. in tract. maleficioꝝ. in verbo, fama publica.
 in verfi. verū, quia tñ p̄dicta habent locū vbi talis fa-
 milia iuste procederet, secus si iniuste, q̄a si iniuste ita
 teneretur de occiso, sicut qlibet alius, ad qđ allegauī
 aliqua de q̄bus ēt dixi latius in l. i. in prin. in 2. col. ff.
 de qō. Itē p̄ hac limitatione & restrictione mea facit:
 nā iniuste carceratus pro causa capitali, si nō pōt ali-
 56 ter euadere, t̄licitū est sibi occidere custodes carceris
 ne tenetur de occiso. ita dixit. do. Paris de Put. i tra.
 Syndi. in 25. char. in 3. col. & in eo. trac. in 81. char. in
 4. col. vbi alleg. plura iura. postea allegat rōnem dicēs,
 57 qđ licet quocunq; redimere t̄ sanguinē suū, vt h̄r in
 l. i. ff. de bonis eorū q̄ ante sen. sibi mor. consci. qđ ēt
 Bal. in l. & si legibus. C. si cōtra ius vel vti. pub. & Old.
 in cōf. 53. inc. cōsueuit dubitari. in vl. co. de q̄bus dixi
 infra in §. attingā. nu. 39. Et facit ēt: nā si iudex iniuste
 nō p̄cedētib. iudiciis torfit aliquē, tunc si ille indebite
 58 tortus occidit iudicē, nō dēt t̄ puniri p̄na mortis, sed
 alia mitiori p̄na. ita dixit d. Par. de Pu. i tra. suo Syn.
 in 31. ch. in 2. co. in fi. vbi refer quādā facti cōtingētia.
 & alleg. l. si adulteriū cū incestu. in §. imperatores. ff.
 de adul. & leg. Gracchius. C. eo. de quo latius dixi in
 sing. meo 455. inc. difficilimū est iustū dolorē tēperare
 & c. Tene mēti p̄dicta, q̄a singularia sunt & multū quo-
 59 tidiana. Vt̄erius q̄ro an socius criminis t̄ faciat indi-
 ciū ad torturā cōtra sociū eiusdē criminis: in quo ue-
 nit notāter aduertēdū, cū ista materia socii criminis
 sit multū quotidiana & practicabilis in materia causa

rum

rū criminaliū. & ego in hac materia pluries cōsului, &
 oretenus allegauī, & cognoui, qđ dicta materia est male
 intellecta a Modernis iudicibus, & ab aliis, q̄ uersantur
 in palatiis. Et iō scias qđ regulariter socius criminis nō
 facit iudiciū cōtra sociū eiusdē criminis, ut habet in l. i.
 in §. diuus Antoninus. ff. de qō. & in l. qm̄ liberi. C. de te-
 sti. & habetur 4. q. 3. §. itē liberi. & in c. 1. de cōfes. & i c.
 ueniēs. de test. & in c. p̄sonas, & in c. sicut eo. ti. & uoluit
 Spe. in ti. de teste. §. i. uer. itē qđ est socius. Et licet regula-
 riter hoc sit uerū, attñ dicas, qđ hoc procedit in crimini-
 bus, in q̄bus socius criminis nō pōt interrogari de cōso-
 ciis, q̄a tūc nō faciūt iudiciū, ut in dictis locis habet, sed
 in casibus, in q̄bus socius criminis pōt iterrogari de cō-
 sociis, dictū socii criminis facit iudiciū ad torturā, ita te-
 net Cyn. post Pet. in l. si. C. de accu. & do. Ant. in c. i. de
 cōfes. & Pau. de Leaza. in c. grauis. de depo. & Ale. in cōf.
 313. inc. uiso themate antelcripto. & in cōf. 120. inc. vi-
 so processu. in 1. col. in fi. in 7. uol. de quo ēt uide latius
 dicta per me in l. i. §. diuus Antoninus. in 2. co. ff. de que-
 stio. ubi ēt posui, quæ sint delicta, de q̄bus socius crimi-
 nis pōt interrogari de consociis. Et scias qđ licet, ut di-
 xi, assertio socii criminis sit sufficiens iudiciū ad torturā
 in certo casu, attñ tene menti, qđ talis assertio, seu con-
 60 fessio, seu depositio socii criminis de t̄ per se sola non
 est sufficiens iudiciū ad torturā. ita singul. dixit do. Ale.
 in cōf. suo 375. incipien. quoniam abunde & c. in fi. alle-
 gat hoc uoluisse Saly. in l. si. C. de accus. & Ioan. de Imo.
 in c. i. de cōfes. de quo latius dixi in singu. meo 209. inc.
 socius & c. & idē dixit Gand. in tract. suo malef. sub rub.
 de qō. & tor. in 4. co. in prin. uer. sed quid si persona & c.
 & in materia ēt uide d. Ale. in cōf. suo. 69. inc. uisa facti
 narratione & c. in 2. uol. circa fi. & uide qđ dixi in d. l. i. §.
 diuus Antoninus. Et hic adde do. Fran. de Are. in c. cum
 P. manconella. in 7. col. de accusa. ubi dixit, qđ ad hoc
 ut credatur socio criminis ēt in criminibus exceptis, ul-
 tra alia adminicula, & coniecturas, requiritur, uel qđ ex
 numero testiū, uel ex qualitate deponētū, uel ex p̄sona

eorum

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

eorū cōtra quos deponitur, uerisimille sit eos nō mēti
 ri casus est s̄m eum in c. fidei fauorē. in §. fi. de hær. in 6.
 Itē teneas ēr mēti perpetuo qđ ī casibus, ī quibus credi
 tur socio criminis, non creditur ei etiam in criminibus
 61 exceptis, nisi dictum suum † fecerit in tortura: alia si
 illud dixit sine tortura ei nō creditur cōtra sociū crimi
 nis. ita sing. dixit Raph. Ful. in cōs. suo 172. incip. in cā
 inquisitionis. in 1. col. añ fi. & ibi allegat. nota rationes.
 Et tu ēr dicas, qđ ratio ēr esse pōt: qđ talis socius nomi
 nās alium in socium, est ipse iam infamis ppter cōfes
 62 sionē delicti factā per eum. Sed infamist cōtra aliquē
 nō auditur sine, tortura ut est tex. in c. illi qui. 5. q. 5. &
 in c. in primis 2. q. 1. in fi. & uoluit gl. in c. cū P. de accu.
 & in c. per tuas. de simo. & d. Alex. in cōs. 6. incip. circa
 primum & c. in 2. col. in 1. vol. Et in materia uide Salyc.
 in l. fina. in ul. col. uerfi. quæro nunc an cum tormentis
 & c. C. de accusa. Et Barto. in l. 1. in 4. col. C. de sum. cri
 nita. & fide catho. & dixi etiam infra in §. numer. 83.
 Aliud etiam uenit singulariter notandum circa hāc ma
 teriam socii criminis, in quo audeo dicere, qđ totus mū
 dus errat, quod uere alias mihi fecit honorem, & ma
 gnum lucrum attulit. Nā si capiti sunt duo, uel plures
 rei socij criminis, & unus uel plures ipsorum confiteat̄
 sponte uel in tortura crimē: itē cōfiteatur quod alius ca
 ptus fuit eius socius in illomet delicto: au hoc casu tali
 confessio, uel dictū faciat indicatiū ad torturā cōtra dictos
 socios: & hoc quando sumus ī casu, in quo socius crimi
 nis pōt interrogari de cōsocii. In quo uidetur dicendū
 quod sic: qm̄, ut supra dixi in casibus, in qbus socius cri
 minis pōt interrogari de cōsociis, dictum socii facit in
 diciū ad torturā. Sed cōtrarium ē uerius, uidelicet qđ in
 dicto casu tale dictū socii nō facit indicatiū ad torturā cō
 tra sociū. Ratio est: quia talis socius, qui fecit dictā cōfes
 sionē in tortura, uel extra torturā illā fecit sine aliquo
 iuramēto: qđ erat in tortura, & habebat man⁹ ligatas, &
 nō poterat iurare, & iudex credit satis esse, qđ hoc dice
 ret in tortura, putās forte quod tortura subrageit loco
 iuramenti:

§. DILIGENTER. 72

iuramēti: merito nō ualet tale dictū, & eius uigore soci⁹
 nō pōt torqueri: in similibus. n. non admittuntur testes
 sine iuramēto ubi tractatur de torturia, uel de alio præ
 63 iudicio irreparabili: Imo etiā in ciuilibus † admitū
 tur testes sine iuramento, ut habetur in l. iurandi. C.
 de test. & in c. tuis q̄stionibus. extra eo. & ibi in c. nuper.
 & in c. itē iurandi. 4. q. 3. & ī c. hortamur. 3. q. 9. cōsi.
 Et hoc nō solū habet locū ī teste producto abvna parte:
 sed ēr habet locum in eo, cuius dicto standū est de uolū
 64 tate utriusque partis uel uigore alicuius statuti, uel al
 terius dispositionis, secundū Ang. in repe. l. si uacātia. in
 2. col. C. de bon. vac. lib. 10. ubi sing. dixit, quod licet ex
 dispositione alicuius statuti stari debeat simplici uerbo
 nuntii: tñ dicto suo non stabitur, nisi primo iurauerit
 añ eius dictū. allegat tex. no. in l. thepōpus. ff. de plega.
 qđ dicit esse utile ad statutum uolens qđ stetur simplici
 uerbo accusatoris de dāno ipsi dato, qđ ei nō credit,
 nisi primo iuret. allegat l. qui bona. §. q. damni. ff. de dā.
 infect. & l. si qñ. C. vn̄ vi. quā doctrinā refert & sequitur
 d. Mar. Soci. ī repe. c. qualiter & qñ. el 2. de accusa. ī 7. q.
 nonæ qōnis princ. de quo ēr per d. Fely. in c. significasti.
 l. 1. in fi. de homi. & in c. qđ indicāte. in 1. col. de p̄scrip.
 Pro qbus facit. tex. ī c. circa me. de frigi. & male. cōiūcto
 tex. in c. continebatur. de despon. impu. Et faciunt di
 cta p̄ Ang. & Pau. de Cast. in l. de pupillo. in §. qui opus.
 ff. de oper. no. nu. ubi dixerūt, qđ ubi cōmittit aliquid
 65 † cōsciētix alicuius per l. uel per statutū, uel p̄ principē,
 si uult cōmissarius qđ eius sētētia ualeat, requirit qđ añ
 eius sētētiā iuret, qđ ita dicta sibi cōsciētia sua. alias nō
 est stādum eius cōsciētix. qđ dictū refert & sequit̄ Alex.
 in cōs. suo 217. inc. uisib. uerbis & c. in pen. col. de quo ēr
 dixi in rep. mea. l. si. C. de p̄ba. ī 27. cha. Itē quo ad illud,
 qđ dixi qđ socius cri. nō audit sine iurō, scias quod adeo
 hoc uerū, quod Papa ēr nō pōt dispēsare, qđ testis infe
 66 rēdo testimonio ī iudicio nō deat iurare. † ita sin. dixit
 Aug. de Anco. in li. de potestate eccles. q. 55. art. ult. quia
 hoc est de iure diuino, quod testis iuret, ut habet Gen.
 l. j. quod

li. qđ dictū pro stupēdo & canonistis incognitio refert
& sequitur d. Fely. in c. constitutus. in 8. col. de rescript. de
quo latius dixi in singu. meo 214. inc. ad ualiditatem di
cti testis &c. Modo in proposito cū socius criminis cōti
teatur in tortura, uel spōte talē fuisse eius sociū in eodē
crimine, talis eius cōfessio nō facit iudiciū ad torturā cō
tra dictū sociū, cū fuerit facta sine iuramento aliquo. Et
iō ego alias in ciuitate ista Bononiæ mihi patria ppter
hoc defensiui unū a morte, q uocabatur Ludouic. de Pa
riſiis, q erat claudus: nā ipse fuit captus cū uno ei⁹ socio
p furto, & ille eius socius seruatis seruadis fuit positus
ad torturā, & cōfessus fuit furtū: & interrogatus de cōso
ciis dixit, qđ dictus Ludouicus fuit eius socius in dicto
furto: ex quo dicto ipse Ludouicus similiter fuit positus
ad torturā: in qua ipse cōfessus fuit uerū esse q cōmisit
dictū furtū: & hoc ēt ex post ratificauit: habito postea
termino ad suā defensionē faciendā ego cōparui p eius
aduocato: & dixi q illa sua cōfessio erat nulla, & p cōse
quēs ei in aliquo nō p iudicabar: & qđ dicta cōfessio di
cti Ludouici esset nullā mouebat, & dicebā, qđ dictū il
lius socii, q dixit, qđ dictus Ludouicus fuit eius socius ad
furandū, nō faciebat mō aliquo iudiciū, pp qđ ipse Lu
douicus posset poni ad torturā, eo qā illud qđ dixit ille
socius nō dixit tāquā accusator ipsius Ludouici, qā pro
cessum fuit p inquisitionē, ergo illud dixit tanquā testis
de necessitate: sed testes in causis maxime criminalibus
nō probāt, nec faciūt iudiciū, quādo deponūt sine iura
mēto, ut in iuribus superius allegatis: ergo dictū illius so
cii factū sine aliquo iuramēto nō faciebat aliqđ iudiciū
cōtra dictū Ludouicū, ex quo posset torqueri: & sic p cō
sequēs ei⁹ cōfessio fuit nulla: & sic ex hoc liberaui dictū
Ludouicū a pœna mortis, & adhuc uiuit. Et ideo qñ tu
eris iudex bene aduertas, qñ vnus reus dicit aliquē fuis
se eius sociū illius criminis ut facias, qđ talis re⁹ primo
iuret de ueritate dicēda quo ad socios & auxiliares il
lius delicti alias dictū talis socii sine iuramēto nihil ope
raretur p p̄dicta. Tene mēti: qā plures etiā doctissimi
decipiuntur

decipiuntur in hoc credētes satis esse habere dictū socii
criminis, et nō animaduertunt ad iuramentū, sine quo
nil penit⁹ ualet tale dictū socii criminis. Et de isto socio
criminis, si uis alia uidere, uide Can. i c. 1. de cōf. Bar. i l.
reperi. §. is q. ff. de qō. & late. i fin. meo 209. inci. socius &c.
Item scias etiam quod licet dictum socii criminis quādo
que faciat iudiciū ad torturā, ut dixi, tñ ad dictū socii
67 criminis † non pōt formari inquisitio secūdum Rapha.
Fulg. in consi. suo 136. incip. in causa criminationis &c.
in ulti. col. uer. nouissime uero &c. & idem ipse dixit in
consil. suo 107. incip. super eo. in 3. col. quem refert &
sequit d. Phil. Dec. cōf. suo 189. inci. Lætatus sum &c. in
5. col. post prin. & ante si. licet ibi in sequenti col. addu
cat Angel. & Saly. in contrariū. de quo etiam per eūdem
in consil. suo 175. incipien. in causa falsitatis in 2. col. &
in consi. 234. inci. in effectu &c. in 1. col. Adde etiam q
68 dictum socii criminis nunq̄ † facit probationē ad cōde
mandū, sed solū facit iudiciū ad torturā. ita dixit Saly. in l.
fi. C. de accusa. i ulti. col. uer. quæro modo &c. & Ang. i l.
& si certus. ff. ad sylla. quos refert & sequit d. Phil. dec. i
d. consi. 189. incip. Lætatus sum &c. in 6. colum. De qua
materia socii criminis uide etiam Gandy. in tractat. suo
maleficio. sub rub. de quæst. & torm. i 4. col. in uerſi. sed
quid si persona &c. tex. & gl. in l. si filiū. C. de libera. cau
sa. & in c. 1. de test. i. 6. & in l. qui accusare. C. de accus. &
Io. de An. in c. significauit. in 2. col. de adul. tex. gl. & doc.
i c. fi. de testi. cog. & Io. de Ana. in cōf. lix. in 2. col. Ang.
de Are. in tracta. malef. in uerbo, fama publica i 4. cha.
in uerſi. quæro an particeps &c. Alex. in cōf. 132. inci.
uisa facti narratione. in fi. in. 1. volu. & in cōf. 69. incip.
uisa facti narratione. in 3. col. in 2. vol. & uide plura que
dixi & quæ postea addidi in d. l. 1. §. diuus Antonin⁹. ff.
de quæst. in quibus locis multa reperies in materia de
qua uide ēt Iaso. in l. 1. §. si tibi. ff. de cōdi. ob tur. causā.

Quæro ulterius an inimicitia faciat iudiciū ad torturā?
69 in quo dicast q aut quærim⁹ de leui inimicitia, aut de
capitali. Primo casu inimicitia leuis non facit iudiciū:

nā p leui inimicitia quis nō p̄sumit̄ aliq̄ue offende-
 re. arg. eorū quæ dicuntur ab Inno. & ab aliis in c. eū oportet. de accu. & à doc. in auth. si dicat. C. de testi. ubi dicunt, q̄ nō credit inimico capitali p̄ducto in testē: sed secus e inimico nō capitali: q̄a talis testis admittit, licet si bi diminuat de fide. de quo etiam per doct. in l. liberi. C. de inoffic. testamen. & in authen. si uero dicatur. C. de testi. & in §. si uero dicat. in aut. de testi. & in l. testiū. ff. de testi. Et rationē assignat Saly. i. d. auth. si uero dicat. uide
 70 licet, † q̄a pro leui inimicitia de facili quis non p̄sumitur mentiri, ut habetur in d. §. si uero quis dicat. in auth. de testi. & in l. licet. ff. de arbi. Secūdo casu si loquitur in inimicitia capitali, & talis inimicitia capitalis facit iudiciū ad torturā, secundū Specu. in tit. de p̄sump. §. species. uer si. sed pone, P. minatus est T. ubi dixit, quod si reperitur q̄dam mortuus, & nescitur à quo fuerit mortuus: si p̄batur qd Titus erat inimicus suus, & erat offensus ab illo mortuo, q̄ ex hoc ille Titus inimicus suus poterit poni ad torturā sine aliis iudiciis, qd dictū refert & sequitur Lud. Ro. in l. 1. in §. hoc rescriptū. ff. ad sylla. dices illud dictū Spec. p̄cedere in inimico capitali: sed secus i alio inimico. qd dictū ēt refert & sequitur Ang. de Are. in tracta. malefi. in uerbo, fama publica. in 2. char. in uer si. quæro quid si reperiatur. & Ang. in l. si. in pe. col. C. de quæst. & est de mente Bar. in l. fin. in penu. col. ff. de q̄st. & d. Lau. Calc. in cons. suo 62. inc. In Christi saluatoris &c. in 1. col. de quo etiā habetur per Gan. in tract. suo maleficiorum. sub rub. de aliquibus quæstio. uariis in maleficiis. in 6. col. in uer si. item pone. & illud dictum Spec. etiam refert & sequit. d. Fran. Bru. in tract. suo de indi. & tor. i quarta char. in 3. col. Mihi autem nūquā placuit illud dictū Specu. & sequacium, etiā si solū loquamur in inimico capitali: sed sēper reputauī illud dictū nimis periculosū & iniustū, & ideo dico, q̄ illud dictum non est tenendum pluribus rationibus. Et primo, quia cōtra illud dictū tenuit Gan. in tract. suo male. sub rub. de p̄sump. & indi. in dubi. quibus plerunq; peruenitur ad torturam. in 5. col.

uer si.

uer si. q̄a ratio. iuncto uer sic. ibi sequenti. ubi dicit q̄ ad hoc ut inimicitia operet, q̄ inimicus possit torqueri, necesse est ut cū inimicitia cōcurrat fama: alias per solā famam non cōcurrere inimicitia nō poterit reus torqueri. Ecce ergo q̄ ista duo requiruntur simul, nec alterū sufficit ad torturā, ergo cōtra Spe. & sequa. Item p̄ hac parte q̄ nō sufficiat sola inimicitia etiam capitalis ad ponēdū aliq̄ue ad torturā, tenuit Iaco. de Bel. ut refert Io. de Imo. in l. si. ff. de hæredi. insti. Præterea cōtra dictū Spe. & sequa. facit: nam licet unus testis omni exceptione maior
 71 faciat iudiciū ad torturā, † ut not. glo. in l. si quis. C. ad leg. Iul. maiestat. & uoluit Bar. in l. 1. §. 2. & in l. maritus, & in l. pe. ff. de quæst. & habetur in l. cap. 5. ff. de adult. & per Ang. de Are. in tract. malefi. in uerbo, fama publica. in 2. char. in uer si. quæro an unum &c. attamē hoc est uerū, quādo ipse testis deponit de malefi. secus autē quādo unus testis etiā omni exceptione maior deponit sup aliquibus remotis à malefi. q̄a tūc talis testis solus nō facit iudiciū ad torturā, sed opus ē ut tale remotū ab ipso malefici. p̄betur ad min⁹ p̄ duos † testes ita uoluit gl. apud
 72 oēs sin. in l. si. C. fa. erci. q̄ Bar. ibi multū not. ad hoc. & idē uoluit Bar. p̄ illā gl. in l. si. ff. de quæst. & in l. admonēdi. in 1. col. ff. de iureiurād. & Cy. in l. 3. C. ad le. Iul. maiest. & Bal. in l. 2. i 1. col. C. quo. app. nō rec. & Bal. in cōs. suo 77. inci. an mādatararius &c. ante si. in 5. vol. & in l. si q̄s ex argētariis. in §. quod si plures. ff. de edē. & Ang. in l. si. ff. qd me. cā. & in auth. de testa. impfe. in prin. in 2. col. uer. & not. diligēter. Sal. i. l. si. C. de quæst. & Ang. de Aret. in tract. male. in uer b. fama publica. i 2. cha. in uer si. q̄ro qualiter p̄betur iudiciū &c. In. in c. sicut il 1. de sim. Ale. in cōs. i 8. inci. uiso proces. in ult. col. in 1. uo. & i cōs. 224. incip. uiso processu in 2. col. & in cons. cl. incip. in cā. & li te &c. in ult. col. in 5. uolu. & do. Barth. Cæpo. in cōs. suo 40. inci. Lucius. in 3. char. in ult. col. Sed inimicitia ēt capitalis ē aliq̄d remotū ab ipso malefi. homicidii, ut de se patet, ergo ipsa sola non faciet iudicium ad torturā, sicut (ut dixi) ipse solus testis deponēs sup aliquib⁹ remo

K a ris

tis a maleficio nō facit indicium ad torturam, sed ēt ne-
 cesse est, vt secum concurrat alius testis. Ita ē necesse ut
 aliud concurrat cum ipsa inimicitia. Præterea cōsiderā
 dum est, q̄ si esset uerum dictum Spe. & seq. sequeretur
 73 unum absurdum, quod fugiendū est. In l. nam absurdū.
 ff. de bo. liber. & l. 2. ubi gl. C. de condi. inser. uoluit Iaso.
 in l. diuortio. in 3. colū. ff. solu. matrimonio. & dixi i hoc
 §. n. 40. absurdum enim quod sequeretur ē, q̄ si Titius est
 meus inimicus capitalis, & ego sū capitalis inimicus Seii,
 poterit Titius occidere Seiu, ut faciat me torqueri, & sic
 ut mihi occulte noceat, q̄ esset iniustū & iniquū. ergo
 dictū Spec. & sequacium nō est uerum: & contra eū ēt te-
 nuit Bald. in consil. suo 403. incip. quidam fuit. in princ.
 in 3. uolu. de qua quæstione etiā dixi in d. l. 1. in §. præ-
 terea. in 8. & 9. col. ff. de quæstio. q̄ oīa tene mētī: q̄ sūt
 noua & quotidiana, & ego ista pluries habui in facto.
 74 ¶ Quæro ulterius an mēdaciū, seu variatio faciat indicium
 ad torturā? in quo dicas q̄ sic, secūdū Bar. i l. de minore
 i §. plurium. ff. de quæstio. ubi dicit q̄ ex illo tex. pōt satis
 inferri, q̄ ubi alia indicia extrinseca nō præcedūt ex eo,
 q̄ reus corā iudice vadit loquēdo trepide, pauendo, &
 variando q̄ pōt tūc iudex habere indicia sufficiētia ad
 torturā: & iō dicit q̄ iudex, q̄ ē examinador reorū debet
 esse cautus, & faere ei⁹ vel eorū dicta sic varia scribi in
 actis, ne postea possit ei dici, q̄ fecit ponere reū ad tortu-
 rā nō præcedētibus indicis. Q̄ dictū Bar. refert & se-
 quit Ang. de Are. in tractatu suo malef. i uerbo, fama
 pub. in 17. char. in uer. nono quæro & c. ubi dicit, q̄ qñ
 iudex præcedētibus indicis torquet aliquē, & uno sero
 ipse reus dicit unum, alio sero dicit aliud uariādo, q̄ tūc
 iudex nō parcat calamo, sed faciat scribere oēs uariatio-
 nes & omnia quæ dicit, nā tūc dicit ipse, q̄ sepe & sæpi⁹
 ēt aliis indicis nō superueniētibus, iudex poterit eū
 tortura: epetere, ad quod alleg. Bar. in d. §. plurium. & dicit
 hoc esse bene not. quia hoc multoties fecit sibi honorē,
 dū fuit assessor. Sed ultra eū dicas, q̄ hoc idē uolui: Bar.
 in l. fi. in fi. in 2. col. ff. de quæstio & c. Lud. Roman. in cō-
 sil. suo

sil. suo 8. incipiē. uiso facto & c. circa prin. de quo etiā la-
 tius dixi in singula. meo 103. incipi. uarietas in teste & c.
 ad quæ etiam uide dicta per Alex. in consilio suo 2. incip.
 uiso processu. in 3. col. in 7. uolu. & in consil. 127. incipi.
 uiso processu. in 2. col. in 7. uolu. & in consil. 244. incip. in
 causa appellationis. in 5. colum. Et scias etiam q̄ uarietas
 75 ēt operatur alium effectū, eo t̄ quia iudex nullo modo
 potest pcedere ad sententiā ferēdā pro ea parte, p̄ qua
 testis uarians primo testificatus est, ita dixit Inno. in ca.
 præterea. de testi. cog. & d. Anton. in c. cum in tua. in ulti.
 col. de testi. & Angel. in consil. 275. incip. quædam domi-
 na Margareta. & Alexā. in d. cōsi. 364. de quo etiam. dixi
 in dicto sing. meo 103. Prædictam tamē doctrinam Bart.
 in d. §. plurium. & in aliis locis supra allegatis, limita nisi
 iudex torqueret reū indebite et iuste sine iudiciis: nā tūc
 si bene millies vacillaret nō esset talis uacillatio sufficiēs
 ad torturam. per glo. singu. in l. penul. ff. de qō. ita dixit
 d. Aug. de Ari. in d. uer. fama publica. in d. uerf. 9. quæro.
 ubi etiam subdit, q̄ inquantū Bart. in d. §. plurium. dicit,
 q̄ trepidatio uocis, uacillatio, & incōstātia facit indicium
 ad torturam, aduertēdū esse qm̄ Bal. in l. presbyteri. C.
 de episco. & cleri. uidetur uelle q̄ illa sola nō faciāt indi-
 cium, nisi alia concurrāt arbitrio iudicis, quod ēt uideē
 esse mente Bart. in d. l. fin. ff. de quæstio. ubi uidetur uel-
 le, q̄ alia oīa copulatiue cōcurrāt, dū dicit ex uoce, tre-
 pidatione, & incōstātia: de quo dixi etiā in repeti. mea
 l. fi. C. de proba. & in 82. char. & uide etiam d. Alexā. in
 consil. 63. incip. breuiter omissis & c. in 1. uolu. ubi plura
 dicit de teste uario seu uacillate. & dixi in l. de minore.
 76 in §. plurium. in 5. col. ff. de quæsti. Quæro ulterius, t̄ an
 cōfessio facta extra iudicium faciat indicium ad torturam?
 in quo dicas q̄ sic glo. est ad hoc not. in l. capite quinto.
 ff. de adul. & ibi Bar. quā gl. sequitur Ang. de Are. in tra-
 male. in in uerbo. fama publi. in uerfic. quæro unum in-
 dicium. & in uerbo, comparent dicti iquisiti & negāt to-
 rū. i fi. 1. col. & i eo. trac. i uerbo, nec nō ad denūtiatiōē.
 in uerbo, quæro an cōfessio. & Pau. de Ca. in consil. 197.
 K 3 incip.

incip. uisa inquisitione post princ. & do. Franc. Brun. in tract. suo de indi. & tor. in 44. colum. Ludo. Rom. in consil. 451. incipien. quædam mulier. post princ. & in consilio 167. incipi. Antonius accusatus. circa med. & in consi. 7. inci. uisis necessariis. post princ. Petr. de Anc. in consil. 287. incip. & prædicta & c. & Alex. in consi. 159. incip. in causa Angelorum. in fi. 1. col. & ibi in pen. colum. & d. Feli. in c. de hoc. de sim. ubi dixit qd hoc est uoluit Rota in deci. 175. incipi. Item not. qd licet & c. in nouis. Bald. & Ange. in l. 1. C. de confes. & d. Anto. in c. per inquisitionem. in ultim. col. de electi. in c. in tua. in pē. col. de testi. post Inn. Abbas in c. fin. de confes. & in cap. si quis de pur. cano. & Iaso. omnino in l. magistratibus. in 2. colu. ff. de iuris. omn. iudic. Sed dubitari potest, an f hoc etiam habeat locum in confessio. minoris facta extra iudiciū? de quo uide Bald. in l. clarum. C. de auto. præstan. & d. Fran. Bru. in trac. suo de indi. & tor. in 3. char. in 3. col. uersic. aliud est indicium & c. & ibi inter cætera dicit, qd confes. extra iudicium facit iudiciū quando est certa de tēpore & loco cōmissi delicti, ad quod alleg. plura, de quibus ibi per eum. Et in hac materia ultra prædicta teneas et mē
78 ti notabile uerbum, uidelicet, † qd licet ista confessio extra iudicialis non sit sufficiens ad cōdēnationē, sed tantū ad torturā: attamē poterit puniri cōfites tāquā se de delicto glorians extra ordinē arbitrio iudicis, per tex. singula. in c. quā sit graue. de excessi. prælato. ita nota. dixit d. Paris de puteo in tractatu suo syndica. in 69. chart. in 3. colum. post princ. in uersic. adde unum singulare & c. de quibus omnibus dixi in l. de minore. in prin. in 10. col. ff. de quæstio. Et de materia confessionis extraiudicialis qñ faciat iudicium ad torturā, uide do. Feli. singula. loquētē in c. olim. quasi per totum. extra de rescrip. Item scias, qd licet (ut dixi) confessio extraiudicialis faciat iudiciū ad torturam, tamen ut non faciat iudiciū potest re-
79 uocari. † ita dixit nota. Bald. in l. unica. in penult. col. C. de confes. quod dictum pro not. refert & sequit do. Feli. in dicto cap. olim. in 3. col. in uersic. secūd. de rescrip. de quo

quo latius dixi in singula. meo 310. incip. credo te scire. & infra in §. examinando. in nu. 32. Et in materia cōfessionis extraiudicialis, uide etiam dom. Pe. Phili. Cor. in consil. suo 204. incip. Pro decisione & c. in 4. colum. in 1. uolu. & c. in consi. 27. inci. licet moris sit & c. in 3. uol. Utterius quæro an dictū, seu testimonium impuberis
80 † faciat iudiciū ad torturā? i quo dicas qd tale dictū nō facit iudiciū ad torturam, sed solū ad inquirendum, nō autem ad puniēdum, ita dixit gl. not. in l. fi. C. de his qui. ut idig. quā ibi not. Bart. ad hoc. & idem dixit Bar. in l. 2. in §. quod obseruari in 2. col. uersic. secūdo probo & c. C. de iura. cal. & Lud. Rom. in rub. ff. de arbi. in 8. colum. & in l. 1. §. in filii. ff. ad Treb. & gl. in l. inuicti. l. 2. ff. de testi. de quo etiam per gloss. & doct. in l. 1. §. impubes. ff. ad Silla. & per Bar. in l. maritu. ff. de quæstio. in 1. col. in fi. uersic. ulterius oppono & c. & uide etiam glo. in c. testes. 4. q. 3. & Spec. in tit. de teste. §. 1. uersic. item qd est impubes. & c. Et per d. Fran. Bru. in tract. suo de indi. & tor. in 2. char. in 2. col. Istud tamen puto limitandum, & restringēdum nisi essemus i casu, in quo ueritas aliter haberi nō posset: nam tali casu forte dictum impuberis non solū faceret iudicium ad inquirendum, sed et ad torturā. ad quod dicendū moueor ex pluribus. Et primo per no. uerbū 102, And. in addit. Spec. in tit. de teste. i. §. 1. i uersic. te excipitur qd est impubes. ubi dixit, qd licet minor 25. an. nō debeat examinari in testē in causa crim. ut habetur in l. testium. ff. de testi. & in c. 1. 4. q. 3. cum si. tamen iudex non prohibetur saltem in defectum probationis recipere tale minorem in testē, quādo ueritas alteri haberi nō pōt: & idē dicit Ioa. An. in d. 1. uersic. itē qd est mulier & c. qd licet in causa criminali mulier nō admittatur in testē: ut in c. muliere. 33. q. 5. & in c. for. cū ibi not. de uerb. sig. tñ scdm eū admittet mulieres qñ ueritas aliter sciri nō posset: & dicit qd hoc habet æq. ratē: qd dictū refert & sequit d. Ale. i consil. suo 64. inci. uisio themate. i 1. col. i 1. uol. Pro quibus optime facit qd habet in c. peruenit. el 2. de test. cog. & in l. serui. ff. de testi. & in c. quiquam. cum glo. i 4.

q. 2. Et facit qđ uoluit Abb. i c. de cetero. de test. i 1. col. ubi dixit, qđ licet laicu⁹ † nō admittat cōtra clericū in cā criminali, ut habetur i c. laicos. & in c. ibi seq. 2. q. 7. & in ca. ueniens. de testi. el 1. attamē si clericus cōmiserit delictū i loco, ubi nō erat copia clericorū, hoc casu poterit cōuinci p testes laicos. Et facit et qđ uoluit d. An. in c. tertio loco. de pba. ubi dixit, qđ licet domestici nō admittantur in testem. c. repellatur. de accu. l. etiā. & l. parētes. C. de test. tñ admittuntur secundum eū, qñ ueritas aliter sciri non pōt, quod etiā uoluit Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de teste. §. 1. uer. quid si olim. in addi. inci. idē Guido de Suza. & Abb. in ca. cum i tua. de sponsa. & do. Fran. de Aret. in consi. suo. 13. inci. uiso diligenter. in 11. col. ubi not. loquitur. Et facit etiā, nam quādo ueritas aliter sciri non potest, ut ipsa ueritas habeatur, recedim⁹ à regulis iuris communis. & ideo dixit multū sing. Saly. in l. ea qdem. in l. colū. uerū. ad quintā quæstionē. C. de accu. qđ quando ueritas haberi nō pōt à testibus itegris, tūc admittuntur testes minus legitimi, & ibi ipse ponit exēplū de ludente in pstitulo, qui fuit deceptus ppter taxillos male quadratos uel falsos: qđ ad hoc ut ueritas hui⁹ deceptionis & falsitatis haberi possit, poterit pbari p lenones & infames, qđ dictū refert & sequitur Ang. de Aret. in tract. suo malef. i uerbo, metitore, de mal da di. i 1. co. ubi p hoc dicto ipse allegat Inn. in c. cū l. & A. de re iudi. de quo etiā p eundē Ang. i d. suo tra. in uerbo, qui iudex statuit terminū ad opponendū cōtra pcessū in princ. 1. col. Et illud dictū Saly. refert etiā & sequitur Alex. in consi. suo 63. incip. uiso themate in 1. co. i 1. uol. ubi p illo dicto alleg. not. i l. ex cōsensu. C. de repu. & in l. ob carmen. ff. de testi. & in c. ueniēs. el 2. de testi. Itē ad prædicta facit etiam not. uerbum Hosti. & Ioā. And. i c. de testi. cogen. ubi dixerunt, qđ aliq̄ sunt psonæ quæ iurē non compelluntur ad testificandū, de qbus in l. 4. de testi. attamē tales psonæ possunt etiā compelli ad testificandū, quando ueritas aliter sciri non pōt, quia nō ē angustanda facultas pbatōnū l. quoniam C. de hæret. &

istud

istud dictū p fin. refert & sequitur Lu. Ro. i fin. suo. 396. inci. tu habes & c. Et faciūt et dicta p Ias. in d. l. 1. in pe. col. C. de his qui. ut indig. & p Alex. in consi. 102. incip. sup primo & c. ante fin. in 7. uol. & in eo. uo. in cōs. 119. incip. uiso processu. in 3. co. & q̄ ego latissime dixi infra in hoc §. in nu. 124. in pluribus numeris ibi sequētibus. Et faciunt dicta p d. Franci. de cur. in consi. 56. inci. sup pcessu. in 2. co. & quæ ego dixi in l. diuus Pius, in 2. & 3. col. ff. de q̄stio. & in l. de minore. in prin. in 9. co. eod. titu. ubi iter cætera dixi not. esse sing. uerbū Albe. de Ro. fa. in d. l. in testimoniū. ff. de test. ubi dixit, quod qñ delictum aliter probari non pōt nisi per minores qđ tunc

82 duo impuberes † probant ipsum delictū, qđ est singu. uerbum, quod non memini me legisse, quod refert simpliciter Bertha. in suo. reperto. in uerbo, testes qui esse possunt. in ulti. char. in 1. colū. post med. Et teneas etiam menti in materia ista, qđ in casib⁹, in quibus testes inhabiles reprobati à iure ex uitio suo admittuntur, & sic qñ

83 ueritas aliter haberi nō pōt, qđ tūc tales testes nō admittuntur sine tortura, ita dixit glo. & ibi Bal. in l. 3. §. lege Iul. in uer. palam. ff. de testi. p quo est tex. in l. ob carmē. in §. 1. eod. titul. de quo dixi latius in hoc §. nu. 62. ubi uideas. Et teneas etiam mēti & diligenter aduertas, qđ ea q̄ dicuntur, qđ inhabiles admittuntur qñ aliter ueritas haberi non potest ab habilibus, ut in dictis iuribus: qđ hoc intelligitur pcedere, & habere locū qñ ex natura illius fa

84 cti † alii testes haberi nō possunt, sed sec⁹ si ex natura illius negocii alii testes haberi possint, qđ tunc inhabiles nō admittuntur, licet ueritas haberi nō possit. nā sibi imputet, qđ potuit exhibere testes legales, & adhibuit inhabiles, ita not. dixit. d. Ant. i c. tertio loco de pba. & in cōsil. 24. incip. quæstio dubia uulgata habet. & eū refert & sequitur Alex. in consi. suo 64. inci. uiso themate. in 1. uo. p quo alleg. tex. & ibi Abb. in ca. fin. de testib. cogen. Et idem dixit dom. Alex. in cōs. suo 152. inci. uiso pcessu. i 6. col. in 5. uolu. de quo et p Iaso. in l. fin. C. de his qui. bus ut indignis. & per do. Philip. decum in consi. 133.

incip.

incip. viso in ult. col. & latius per me in sing. meo 44. incip. plures sunt &c. Et in prædicta materia de testib. inhabilibus, qui admittuntur, quoniam veritas aliter haberi non potest, vide quæ dixi in consil. meo 102. inci. pauci sunt dies &c. In istis autem supradictis casibus, cui incumbat onus probandi quod veritas aliter haberi non potest, vide do. Francisc. Bru. notabiliter loquentem in suo tract. de iudic. & tort. in 2. char. in 1. col. uer. sed stabit difficultas &c. Quæro nunc de alio quotidiano dubio, quod alias pluries uidi in facto, uidelicet, 85 ¶ an minæ præcedentes maleficiū faciāt indicium ad torturā cōtra ipsum minantē? in quo dicas quod Paul. de Castr. l. 1. C. de his quibus ut idig. dicit, quod tales minæ faciūt indicium ad torturā, licet non faciant probationem. & idem dicit Angel. ibi secundū Ias. ibi. qui refert eū ita tenere, sed Ange. ibi in libro meo hoc non dicit. Sed Ioā. de Imol. in l. fin. in pen. col. ff. de hered. institu. in hoc dubio dicit in effectu post multa, quod tales minæ faciūt indicium ad torturam, attendita qualitate personæ: ut si est potēs, uel diues, uel homo malæ conditionis, uitæ, & famæ, & solitus suas minas mādare executioni, & allegat Bal. ibi. & dicit quod istis qualitatibus probatis, poterit talis minans cōdemnari, ita secundū eū tenent plures doctores. Dicit tamen ipse Ioā. de Imo. ubi supra quod hoc sibi non placet, scilicet quod talis minans, in quo uigeant dictæ qualitates, possit propter dictas minas cōdemnari de delicto sequuto, & hoc, quia in criminalibus requiruntur probationes luce meridiana clariores. l. si. C. de probatio. nec debet quis ex suspitionibus, uel presumptionibus dānari. l. absentē. ff. de penis. Vñ quoniam eū potius uideat dicēdū, quod talis minas, in quo cōcurrūt prædictæ qualitates, debet poni ad torturā ut habeat eius cōfessio. Et subdit Io. de Im. quod quoniam est probata mala fama 86 ¶ minatis, dēt intelligi quod sit malæ famæ in eodē genere: secus si in alio genere mali: secus si in alio genere alleg. Bal. ibi hoc dicētē. & allegat etiam l. spadonem §. qui iura. cū. §. sequenti. ff. de excusat. tuto. & ea quæ habēt in l. si quis ex argētariis. l. §. 2. ff. de edē. & l. iubemus. C. de probatio. quod dicit not. esse pro limitatione regulæ, semel malus. de re. iur.

in

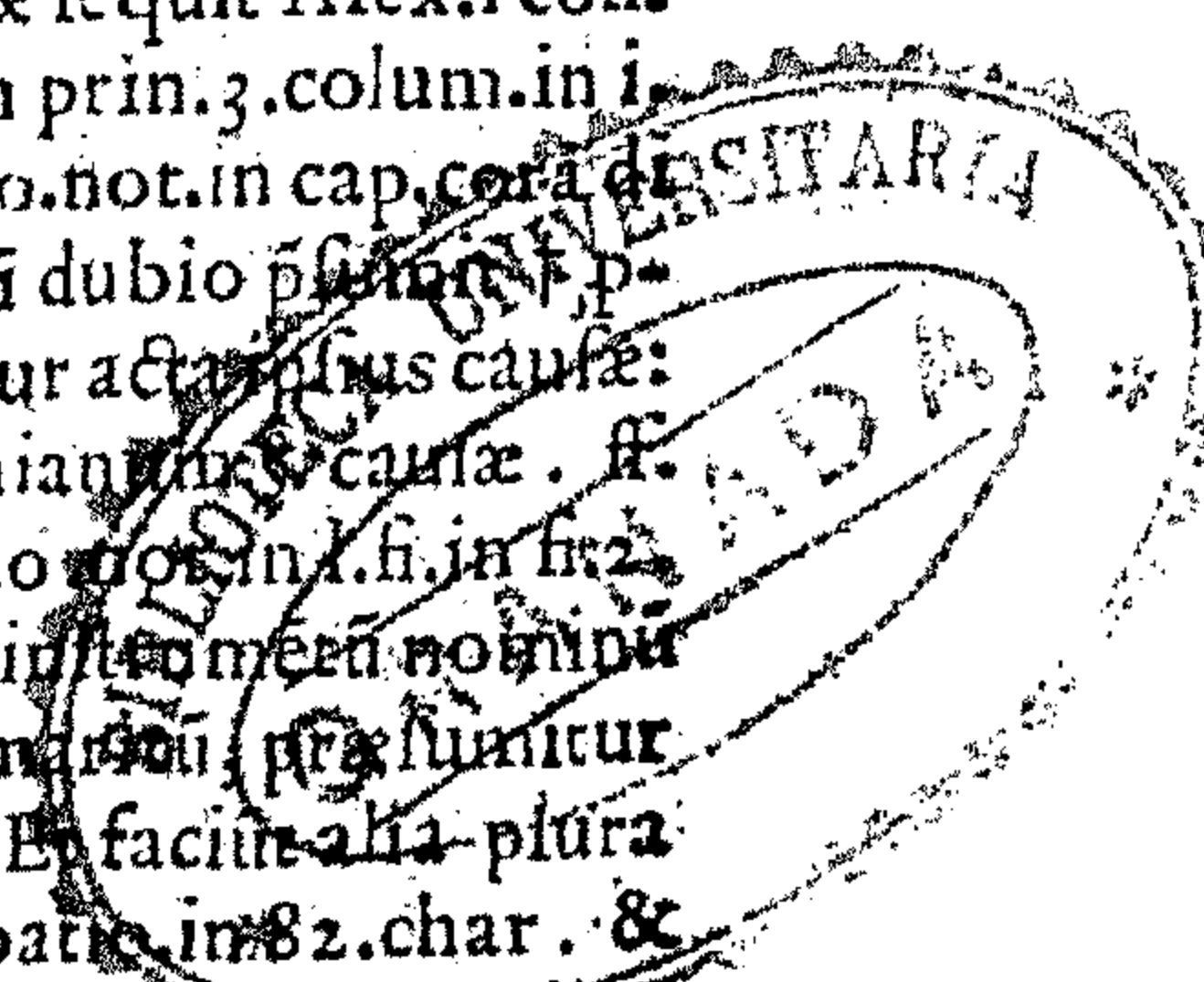
in 6. Tu autem ultra Ioā. de Imo. uide de hac quoniam Gādy. in tractatu suo malefi. sub rubrica, de aliquibus quoniam bus uariis in maleficiis in 6. col. uerfi. item pone &c. ubi idem dicit quod Ioā. de Imo. in d. l. si. ex quo credo quod habuerit prædicta à Gādy. in dicto loco, licet de eo non faciat mentionē & uide Bal. post. Gyn. in l. metū. C. quod met. cā & Cy. in l. 1. C. si quis impera. maledi. & ibi Salyc. & uide Specu. in tit. de præsumptio. in §. species. in uerfi. sed pone P. minatus est T. ubi finaliter tenet, quod si minas non cōsueuit talia facere, non potest ex minis præcedentibus cōdemnari de delicto sequuto, sed bene poterit poni ad torturā. & idē uideretur tenere Cy. in l. metum. C. quod met. caus. & l. 1. C. si quis impe. maled. ubi in hac quæstione se remittit ad Spe. i. d. §. species. in d. §. sed pone P. minatus est T. & uide et aliquid per Bal. in d. l. 1. in 2. col. C. de ser. fugi. & in consil. suo 275. incip. ad euidētia. in prin. in 1. uol. & ibi in consil. sequenti. & d. Paris de Pu. in trac. syndica. in 102. char. in 3. col. Alex. in consil. 179. incip. in causa. in 2. col. in 2. uol. Et per Flo. in l. si seruus. in 2. col. ad finē. ff. ad leg. Aquiliā. Et uide Fran. Bru. in tractatu suo de indi. & tor. in 4. char. in ulti. col. uerfi. quæro ulterius an minæ &c. & uide omnino quæ dixi in consil. meo 72. incip. munda cor meum &c. in 2. 3. & 4. char. ubi accuratius loquutus sum in hac materia. Et postquā sumus in materia minarū, Nolo omittere aliqua in ipsa materia. Ideo teneas menti, quod ille qui 87 minatur mortē alteri, potest in illo actu ab illo occidi, quia non debet expectare se pcuti, ita dixit Bal. in l. 1. C. quoniam liceat se sine iudi. uindic. & Bal. super statutis. in uerbo pax. in 1. uerfi. & Ang. in l. quemadmodū. ff. de inoffic. testamē. quæ refert & sequit̄ Corse. in notab. suis in uerbo, metus Pro quibus faciūt quæ late dixi in l. 1. in prin. in 5. col. uer. nam quis dicitur &c. ff. de sic. Et an ¶ minæ inducant iustum metum uide doct. in l. metum. C. quod met. cā. & Soci. in consil. suo 4. incip. super quæstione. in 6. colum. uerfi. quinimo. el. 2. in 3. uolum. Et scias etiam quod po 89 test. agi actione ¶ iniuriarū cōtra minantem secundū Bal. in repertorio suo. in uerbo, iniuria in 2. col. alleg. tex. singularem

PRACT. HYPOL. DE MARS.

gularē in l. itē apud Labeonē. in §. 2. ff. de iniur. Itē scias
 q̄mittens aliquem nō offendere faciendo pacē, dicit
 90 rumpere talē pacem si infert t̄ metū offendēdi, ita di-
 xit Angel. in l. si cum exceptione. in §. satis. ff. qđ metus
 causa, pro quo optime facit text. in d. l. item apud La-
 beonem. §. 1. de quo dixi etiā in l. 1. in prin. in 10. col. in
 fi. ff. de quæst. Quæro ulterius, si res furtiua reperitur pe-
 91 nes aliquē, utrum talis inuētio facit t̄ indicium ad tortu-
 ram contra illum penes quem reperitur, qđ ipse illā fur-
 to subtraxerit, nisi ipse doceat à quo eam habuerit, in
 quo dicas qđ sic, ita dixit Bar. in l. fin. ff. de quæst. & Ang.
 in l. 7. & in l. milites. & in l. fi. C. de quæst. & in l. ancillę.
 C. de furtis. & Ang. de Are. i tract. suo male. in uerbo, fa-
 ma publica. in 2. char. in uer. quæro an unū indicium. p̄
 quo facit l. inciuilem. i fin. C. de furt. Ad qđ etiam facit
 quod in simili dixit Lud. Ro. in sing. suo 323. incip. eo ip-
 92 so qđ libri hæresis &c. ubi dixit, qđ eo ipso qđ libri hære-
 sis reperiuntur penes aliquē, qđ ille p̄sumitur hæreti-
 cus, & pōt de hæresi condemnari, qđ dicit uoluisse Ar-
 chi. in c. sane. el. 2. 2. q. 4. & hoc p̄ tex. in c. si forte. eadē
 causa. & quæstione, ubi de hoc uidetur casus. p̄ quo fa-
 cit l. maiorē. C. de Fal. ubi habetur, qđ ille q̄ habet penes
 se instrumēta falsa, p̄sumitur falsari⁹, nisi ostēdat à quo
 illa habuerit. & facit tex. in c. ad falsariorū. in prin. de cri-
 mine falsi. & pōt ēt adduci gl. ualde fin. in l. cū ita. in §.
 species. ff. de leg. 2. q̄ dixit, qđ si reperit carcerat⁹ mortuus
 penes custodē carceris, & sic i carcere, qđ ipse custos de-
 93 bet t̄ p̄bare ipsum nō esse mortuū dolo, uel culpa sua,
 alias p̄sumitur cōtra eū: quam gl. ad hoc refert & appro-
 bat Io. de Ana. in d. c. falsariorū. in fi. 1. col. de cri. falsi. &
 do. Alex. in consi. suo 157. incipi. in cā & lite. in 2. col. in
 2. uol. ubi pro illa glo. plura allegat. Et illam gl. dicit ēt
 singu. Ang. de Are. in tractatu maleficio. in uerbo. fama
 publica. in 13. char. in uersicu. secundo quæro &c. & pro
 illa glo. est text. in l. fi. ff. de cust. reo. Itē adduci pōt etiā
 not. dictū Bal. post. Iac. Bur. in l. maiorem. C. de falsis. ubi
 94 dixit, qđ utens falso instrumēto, t̄ p̄sumitur, qđ illud
 fabricauerit,

§. D I L I G E N T E R.

fabricauerit, uel illud falsum fieri fecerit, nisi ostēdat uel
 nominet autore, quod dictū refert & sequit Alex. i cōsi.
 suo 77. incip. in causa accusationis. in prin. 3. colum. in i.
 uol. Et adduci potest etiam in arg. glo. not. in cap. corā d.
 95 lectis. de offi. de leg. quę dicit, qđ ille i dubio p̄sumit p̄-
 curator alicuius, penes quē reperiuntur acta p̄sus cause:
 qđ glo. ad hoc allegat Bar. in l. carbonian. in 2. causa. ff.
 de carbo. edic. Et potest ēt adduci glo. not. in l. fi. in fin. 2.
 glo. C. de pact. cōuen. quę dixit, qđ si in iust. mēn. nō inuē-
 debitorum vxoris reperitur penes maritū, p̄sumitur
 esse cōstitutus procurator ab uxore. Et facit alia plura
 quę dixi in repeti. mea. l. fi. C. de p̄batio. in 82. char. &
 ibi in seq. Scias tamen qđ p̄dicta omnia intelligi-
 tur & locū habent in homine male conditionis, uitæ &
 famæ: quia si apud talem reperiant talia bona furto sub-
 tracta, poterit ipse torqueri tanq̄ p̄sumatur, qđ ipse fur-
 96 to subtraxerit talia bona. t̄ Sed secus ē in illo, qui ē in
 illo, qđ ē bonæ cōditionis uitæ, & famę: & qui nō ē solit⁹
 similia facere, qđ si tales res furatæ reperiatur penes eū,
 nō erit talis inuētio indicium sufficiens ad torturā cōtra
 eum, & non p̄sumetur per hoc qđ ipse talia bona furto
 subtraxerit ita notabiliter dixit Bald. & Ioan. de Imo.
 in l. fi. ff. de hæredi. insti. & Salyce. in l. fin. C. de qđ. quē
 refert & sequitur domi. Aug. de Ari. in addi. ad Ang. de
 Are. i trac. maleficio. i uerbo, fama publica. in 4. char.
 in addi. magna inci. tu autē i hac materia adde qđ minor
 &c. i 2. col. & in eod. tracta. in uerbo, & uestē cęlestē. &c.
 in 5. char. in addi. incip. tu autē inquantū t̄ḡtur hic &c.
 & hanc partem etiā tenuit Ange. de Are. in dicto tracta.
 malef. in d. uerbo, & uestem cęlestem. in 7. char. i uersu.
 quæro an eo ipso &c. & ibi do. Augu. in addi. & d. Alex.
 in consi. suo 5. incip. in cā inquisitionis formatæ. in 2. co-
 lū. in 1. uol. Pro quib⁹ ēt facit optime qđ uoluit Bal. in le-
 ctura antiqua. in l. dñs horreor ū. ff. locati. ubi limitat di-
 cta Bar. ibi, inquātū dixit, qđ si cōmissum est furtū in ali-
 97 qua domo, t̄ qđ uicini possūt capi & torqueri p̄ furto iue-
 niēdo, ut ēt dixit ipse Bar. i l. 1. ff. furti aduer. nautas. & i l.
 1. ff. de

l. ff. de offic. p̄fect. uigi. de quo etiā p̄ do. Francif. Brū. in suo tract. de indi. & tortu. in 2. char. in 4. co. Hoc tñ dicit. Bal. i. d. l. dominus horreorum. esse uerū, & locū habere in uicinis malæ cōditionis, uitæ, & famæ, q̄ sunt cōsueti similia facere: secus autē dicit esse in hominibus, seu uicinis bonæ opinionis uitæ, & famæ: q̄ tales nō possūt torqueri. q̄ doctrinā refert & sequitur Iaso. in l. i. actionib⁹. in pe. col. ff. de in litē iurā. Et ultra eū ibi dicas tu, q̄ idē dixit Bar. in l. i. circa prin. C. loca. quē refert & sequitur do. An. de Arim. in addi. ad trac. Ang. de Aret. sup male. in uerbo, fama publica. in 18. char. in addi. incip. tu autē adde q̄ iste doct. & c. Tene menti hāc limita. ad prædicta iura & doctrinas, q̄ uere ē nobilis & lucrosa, & ego eā bis habui in factō, & obrinui i arduis causis crimi. in hac ciuitate Bono. corā doctissimis iudicibus, sanguinolentis tñ & durissimis, cū quibus longā habui disputationē super hoc passu: finaliter tñ obtinui & liberaui cliēticulos meos à p̄na. Et uide circa hoc quæ dixi in cōs. meo 52. inci. Misericordia dñi nō me deserat & c. in antepē. & pe. char. & uide q̄ dixi infra in hoc §. in nume. 196. Quæro
98 ulterius, an mendacium seu uariatio faciat † indicium ad torturā cōtra mendacē uel uariantē? in quo dicas q̄ sic. ita dixit Lud. Rom. in cōs. suo 8. inci. uiso factō & c. & idē dixit Bar. in l. de minore. in §. pluriū. ff. de quæst. ubi dicit, q̄ iudex examinador eorum debet esse caut⁹, & facere eorū dicta uaria & diuersa scribi in actis, & et debet facere scribere trepidationē & similia, ne ei possit dici, q̄ fecit ponere reum ad torturā nō p̄cedentib⁹ indicatiis. Et istud dictū Bart. refert & sequit Ang. de Are. i tracta. suo malef. in uer. fama publica. in 17. char. in uersu. nono quæro. ubi dicit, q̄ quādo iudex p̄cedentib⁹ indicatiis torquet aliquē, & uno sero ipse reus dicit unum, alio dicit aliud uariādo, qd̄ tūc iudex nō parcat calamo, sed faciat scribere omnes uariationes, & oīa quæ dicit: nā tūc ipse dicit quod sæpe & sæpius etiā aliis indicatiis nō supuenientibus, iudex poterit eū in tortura repetere, ad hoc alleg. Bartol. in dicto. §. plurium. & dicit hoc esse bene no. quia
hoc

hoc multoties fecit sibi honorem dū esset assessor in urbe Ro. Et tu ultra eum dicas q̄ idē uoluit Bart. in l. fina. in 2. colum. ff. de quæst. de quo etiam dixi in singu. meo 103. incipie. uarietas in teste. ubi etiam alia not. adduxi in materia uarietatis & c. de qua materia dixi et aliquid in l. ex libero. in prin. in ulti. col. ff. de quæst. ubi uideas & c. Et uide supra in hoc §. ubi et examinari latius hanc quæstio. nu. 74. & hic etiam tetigi oblitus ibi tetigisse, atramē nō solent quæ abundant uitare scripturas. Vltē
99 ri⁹ q̄ri pōt de notabili & quotidiano dubio, uidelicet, † an solitus delinquere habeat ex hoc indicium delicti cōtra eū. adeo quod possit poni ad torturā? In quo domi. Ale. in cons. suo 77. incip. in causa accusationis. in 3. colum. in princ. i. uolu. tenet quod sic, ubi dicit, quod hāc partem tenuit Bartol. in l. fina. ff. de quæstio. & Bald. in l. fi. ff. de hæredi. instituen. & dicit q̄ hoc tenuit in terminis glo. in l. iubemus. C. de probatio. Et idē tenuit ipse Ale. in cōs. suo l. incip. uisis & oportune & c. in 6. col. in 1. uo. & in consi. 5. incipie. in cā inquisitionis & c. & Salyce. in fin. in ulti. colum. C. de quæ. & Guido de Suza. i tract. de tormentis in 4. colum. Et pro hac facit optime illa regula uulgata, † qui semel malus, semp̄ p̄sumitur malus in eodē genere mali l. nō omnes in §. a Barbaris ff. de remilita. l. si cui. in §. iisdem. ff. de accusationib⁹. l. si aliquid C. de suscep. & archa. lib. 10. uoluit glo. in l. iubemus. C. de probatio. & probatur in c. miramur. 61. distin. & in c. paruuli 22. quæstio. 5. & in ca. non potest. 2. quæst. 7. & in c. scribam. de præsumptio. & in regu. semel malus, de regulis iuris. in 6. & in hac regula fundant se omnes tenentes hāc partē. Et p̄ hac parte & opinionē possunt plura adduci. Et primo adduci potest notabile uerbū Sal. in l. fina. in ulti. col. in uersu. quæro an sufficiat & c. in fin.
101 C. de quæsti. ubi dixit, † quod licet incertitudo tollat potestatem iudici condemnandi aliquem, quando plures fuerunt in rixa, & mortuus uel uulneratus non habet, nisi unicum uulnus, & nescitur à quo fuerit illatum, & similiter tollat potestatem torquēdi aliquem, ut
ueritas

ueritas habeatur quis intulerit dictū uulnus: attamē prædicta omnia limitātur, & restringuntur, nisi unus ipsorum, qui fuerit in rixa sit malæ cōditionis uitæ, & famæ: ut quæ alias alicui alteri intulerit aliqđ uulnus, nā hoc casu non obstāte aliqua incertitudine, poterit talis torqueri ad ueritatē inueniendā, quod est sing. notan. Et hoc idē uideatur uelle Guido de Suza. ī tract. suo de tormētis. in 3. colum. in uersicu. quæ & qualia indicia &c. circa fi. De quo latius dixi in sing. meo 217. ter uel quater &c. Item adduci etiam pōt gloss. in l. inciuilem. C. de furtis, quæ dixit, qđ solitus furari, in dubio præsumitur fur. & gl. in l. cum allegas. C. de usuris. quæ dixit, qđ solitus fœnerari, in dubio præsumit fœnerator. & gl. ī l. Cassius. ff. de senato. quæ dicit, qđ qui semel deliquit psumitur ī futurum delinquere, & facit gl. in l. 3. §. lege Iulia. ff. de resti. & glo. in l. qui cum uno. in §. ignominia. ff. de re milita. & glo. in l. lege Cornelia. ff. ad Sylla. Et facit etiā: nā stante statuto qđ de damno dato stetur sacramēto dānū

102 3 passū, non stabitur si dānū t passus alias iurauit falsū. ita dixit Ioan. And. in addit. Spec. in titu. de teste. §. 1. in 4. char. in addi. incip. allegat Pileum. Et idem dixit Bar. in cap. per tuas. per gloss. ibi de symo. ubi etiam ad hoc allegat tex. formalem in dicto ca. pauuli. 22. quæst. 5. quæ tex. in gloss. etiā ad hoc allegauit Barba. in suo tra. Cardinalium. in 2. quæst. in 9. col. uersicu. quarto limita &c. & idem uoluit Angel. in l. qui iudicio. ff. de accusa. ubi dicit hoc obtinuisse de facto, quem refert & sequitur Barba. in cap. 1. in 3. colu. de accus. Et facit etiam, nam pau-

104 peri t seu forensi remittitur satisfactio qñ cauere non possunt. l. de creationibus. uersicu. in quantum possibile est. C. de episco. audiē. l. cū nō facile. ff. si cui plusq̄ per le. Fal. ubi dixit Ang. per illum text. qđ remittit usufructuario satisfactio. de qua ī l. 1. C. de usufruct. qñ ē pauper, & similiter dicit qđ talis satisfactio remittit forensi stāte statuto, ut in hac ciuitate, quod quis nō audiat, nisi satisfdet de expēsis in casu succūbētiæ. & idem dicit Ioā. de Imo. in dicta l. cū non facile. quos refert & sequit Barb. in cōf.

suo 11.

fil. suo 11. incip. pro præsetis cōsulationis clarissima decisione &c. ī vlti. colum. in 4. volu. Pro quibus facit etiam tex. ī authen. generaliter. C. de episco. & cleri. & ī corpore vnde sumitur. & tex. in §. sed hodie. in si. de satisda. & in l. vnica. C. vt omnes iudi. tam ciuiles quā mili. & ī §. si quis autē pro pecuniaria. ī authen. de sanctissimis episco. & ī authen. cui relictū. C. de ind. vidui. tollen. & in corpore. & faciūt alia plura iura, quæ ad hoc adduxi, in l. 105 1. §. præterea. in 18. colum. ff. de quæstio. t Istud tamē beneficiū iuratoriæ cautionis perdit ille, qui alias talem cautionē nō seruauit, secūdem Bald. in authen. ei qui iurat in prin. C. de bō. autor. iudi. pos. per illū text. & Lud. Roman. in l. 2. ī princi. in 9. colū. ff. solu. matrimo. & Modern. in l. 2. qđ diximus ff. si quis cau. de quo etiam dixi in rep. mea. l. fina. C. de proba. & in singu. meo 74. incip. tu habes regulā. & latius in repet. mea rubri. ff. de fideiussio. ī 22. quæstio. Facit etiā optime ad prædicta sing. uerbum Paul. de Cast. in cōf. suo 303. incipien. viso di

106 cto statuto &c. vbi dicit, t qđ stāte statuto qđ rapiēs mulierē per vim puniatur pœna mortis, quod si quis rapuerit mulierē solutā q̄ fuit alias tacta seu deflorata ab alio nō cadit in pœnā statuti: quia non præsumitur qđ eam rapuerit per vim, cum alias consenserit alteri, quod est sing. not. Et idem uoluit Albe. de Rosa. in 2. parte statut. quæstio. 92. incip. sed pene aliquis &c. & Gandi. in tract. suo malefi. sub rubr. de aliquibus quæstio. variis in malefi. in 1. col. in simi. ī uersu. quæro de facto &c. pro quo faciūt dicta Per Iacob. Butri. ī additio. ad tracta. Gand. de maleficiis. sub rubri. qñ de maleficio cogno. p̄ inquisitione. ī 3. colum. uersicu. vnde quanquam &c. de quo lati⁹ dixi in singu. meo 74. incip. tu habes regulam &c. & idē dixit etiā do. Augu. de Ari. in addi. suis ad Angel. de Aret. in uerbo, che hai adulterata la mia donna ī 7. cha. in addi. incip. tu autē in hac materia de multiplici modo peccandi &c. ante finē. Facit etiam ad prædicta, nam dixit Bart. ī l. ædiles. ff. de via publica. t qđ repertus mortuus ī strata, psumitur mortuus ab eo, penes cuius ostiū

Pract. Cri. D. Hip. de. Mars. L reper-

reperitus est quod dicit Ludou. Rom. in l. 1. §. hoc rescri-
 ptum. ff. ad syllan. esse uerum in illo, qui erat solitus talia
 facere, alias secus. Et dicit Ang. in l. iusto errore. ff. de usu
 108 ca. q. si reperit aliquis mortuus in strata, & nescit a quo
 q. præsimitur mortuus ab illo, qui frequentabat illam
 stratum. qd intelligit Ludo. Rom. in d. §. hoc rescriptum. si
 ille erat solitus talia facere alias secus. quam limitatione
 Ludo. Ro. refert & sequitur Alex. in d. l. ædiles. de uia pu-
 bli. Facit etiam ad prædicta. Nā in his que dependent ab
 109 tanimo, statur dicto asserentis cum iuramento. glo. i §.
 alia. institu. de actio. qua pro singu. allegat Pet. de Anc.
 in consilio. 158. inci. rationes que superius. & Ang. in cō-
 si. 313. inci. uiso. dicto testamento. in 2. col. Sed talia est
 similis glo. in c. significasti. el. 1. de homici. & in c. si uero.
 el. 2. de sent. excom. & in l. si cui. in §. eiusdē. ff. de accusa.
 & in l. atqui natura §. cū me absente. ff. de neg. ges. & in l.
 si. C. de anna. exc. & in l. 1. in §. hoc interdicto. ff. de itine-
 re actuq; priua. & alia est gl. similis. in c. qui & humanis.
 12. qō. 2. & in cap. proposuisti. 82. distin. & in l. 1. C. de si-
 ca. imo etiam hoc probatur in d. c. si uero. el. 2. de sent. ex-
 commu. & in c. si uerum. 31. qō. 2. & in c. in lectum. 24. q.
 2. & in c. nulli. de elec. in 6. & in c. Pastoralis. de excep. de
 quo latissime ego dixi in repet. mea rubri. ff. de fideiuf. in
 8. & 9. col. & ponit etiam Ias. in §. sed istæ. in pen. charta.
 insti. de actio. & dixit et supra in hoc. §. in nu. 44. Sed oīa
 prædicta limita non habere locū in eo, q. alias iurauit &
 fuit periurus: qa nō stabitur iuramēto suo de his q. cōsi-
 stūt in aīo suo, ita dixit d. Fel. i c. significasti. el. 1. de homi.
 ad quod allegat iura, de quib⁹ ibi per eū. Facit et ad præ-
 110 dicta, nā relaxādu fideiuf. floribus nō relaxat, † sed car-
 cerat, si alius aufugit de carceribus: quia per illā fugā per-
 didit priuilegiū, ita dixit Ang. de Are. in tract. maleficio.
 in uer. fama publica. in uer. quarto notandum est. Facit
 111 et nā an instrumenta sint de nouo † reperta, statur iura-
 mēto producentis illa s̄m Bartol. & alios in l. admonen-
 di. ff. de iureiura. & Cano. in c. Pastoralis. de except. qd li-
 mitat Ludo. Rom. in d. l. admonendi. non habere locū in
 illo,

illo, qui alias fuit periurus: qa nō stabitur iuramēto suo.
 de quo latius dixi in repe. mea rubr. ff. de fideiuf. in 22. q.
 Et facit etiam ad prædicta: nam stante statuto, qd creda-
 112 tur † libro mercatoris, intelligitur nisi talis mercator sit
 infamis, uel alias incurrerit infamiam, ita dixit Bal. i l. cū
 ctos populos. in 41. col. C. de summa trini. & fide cat. que
 refert & sequitur Ias. in §. sed istæ. in 24. col. instit. de act.
 & faciunt etiam ad prædicta que dixi in sing. meo. 1. Et
 faciunt alia plura, que dici possēt de solitis, que cā bre-
 uitatis non refero. Contrariā tamēn partē credo uerio-
 re uidelicet q. talis solit⁹ delinquere de stricto rigore iu-
 ris nō possit ex hoc solū, q. sit solitus delinquere, poni
 ad torturā. Et ad hoc dicēdū me mouēt plura. Et prio di-
 co ut dixi supra q. oēs doc. tenētes cōtrariā partē fundāt
 se i illa regula, qd semel malus sēper præsimit⁹ malus,
 113 tūc dico sic, q. fundās se in lege uel statuto. † debet in-
 herere uerbis ipsius legis uel statuti. c. porro. c. accedēti-
 bus. de priuil. Bal. in auth. si qua mulier. i fi. C. de sacrosā.
 eccle. & i l. iubemus. §. fi. C. ad Tre. Ale. in cōsi. l. inci. uis
 & c. i 2. col. in 1. uol. Pau. de Cast. in l. Gallus. i §. & qd si tā-
 tum. in fine. ff. de lib. & post. & i consi. iuo 161. incip. in
 præsentī causa & c. in 2. colū. Modo sic inhæredo uerbis
 dictæ regulæ in qua se fundāt patet q. solitus delinquere
 non potest poni ad torturā, ex hoc pp uerbū, præsumi-
 tur, appositum in dicta regula, semel malus. Et rō ē: quia
 a uerbo præsimitur, descendit uerbū p̄sumptio: & præ-
 114 sumptio est minus quam iudiciū: † ut colligitur ex di-
 ctis per Bal. in l. ea quidem. in 2. col. C. de accus. quem re-
 fert & sequitur d. Amod. Iustinus in tractatu suo syndi-
 ca. in 22. charta. in 1. col. & uoluit Ioan. And. in addi. Spe-
 cu. in tit. de notorio crimine. §. ut autem. in addi. magna.
 Et hoc q. præsumptio sit minus q. iudiciū, firmavit Ias.
 in l. 1. in 2. col. ff. de eo per que fact. erit. Pro quo facit gl.
 in l. 2. C. de calum. Et faciunt dicta per Bal. i l. 1. i 1. col.
 uer. extra quero. ff. de excus. tut. ubi dicit, q. p̄sumptio est
 probatio probans non probatio probata sed iudiciū est
 probatio, probata, secundū Bal. in d. l. ea quidem. Itē subdit

Bal. in d. l. i. ff. de excusa. tut. & dicit quod præsumptio in directæ tangit factum sed iudiciū directæ tangit ipsū factū. Et ideo dicit ibi quod minus est præsumptio quā iudiciū cum ergo in solito delinquere non oriatur iudiciū, sed oriatur solum præsumptio cōtra eū, ergo talis delinquere solitus non poterit torqueri: quia ad ponendum aliquē ad torturā nō sufficiunt præsumptiones, sed requiruntur indicia de necessitate, s̄m Bar. & alios in l. i. ff. de quæst. & doc. in l. milites. & in l. si. C. eo. cum multis simi. Item pro hac parte & opi. mea facit glo. not. quam credo fingi. i. l. absentē. in uerbo, dānari. ff. de pēnis quæ dicit; q̄ ex sola præsumptione quis nō grauatur. quā glo. refert & approbat Io. And. in addi. Specu. in titu. de notorio crimine. in §. ut aut̄ in ulti. additōne. Itē pro hac opinio
115 ne mea facit etiam. Nam perspicuæ præsumptiones faciunt argumentum s̄m Inno. in c. cum in dicecesi. quem refert & sequitur Soc. in consilio suo 90. incip. in cā magnifici & c. in 6. col. i. 3. uol. Sed si faceret iudiciū, nō dixisset Inno. & Socinus ubi supra, qđ faciunt argumētū.

Item q̄ præsumptio ē veritatis non faciat iudiciū ad torturam, dixit expresse glo. in c. literas. el. 2. de præsumptio. Item pro hac parte facit. Nam illud † quod facit semiplenam probationē in ciuilibus, facit iudiciū ad torturam in criminalibus: quod ē procedit negatiue. Ita dixit Bart. in l. fina. ff. de in li. iurand. & d. Paris de Puteo in tractatu syndica. in 105. char. ad quod allegat glo. in l. 2. in §. si absens. ff. si ex noxa. causa agatur. quā etiam ad hoc refert & sequitur Alex. in l. fina. ff. de qō. de quo ego ibi dixi in 2. col. & idem dixit Angel. de Are. in tractatu maleficio. in uerbo, fama publica. in uersicu. iuramentū autem. Sed nullibi reperitur, quod in ciuilibus præsumptio faciat semiplenam probationem, ergo in criminalibus nō faciat iudiciū ad torturā. Et p̄ hac opinione mea qđ solitus delinquere nō hēt cōtra se ex hoc solo iudiciū ad torturam. faciunt optime dicta per Alex. in consil. suo 313. inci. uiso themate antescipto. in 2. col. ubi. not. loquitur & in consil. 133. incip. stantibus. in 5. col. in 7. uol. Fa-

teor

teor tamen quod pro prima opi. contraria multum faciūt dicta p̄ Ang. in l. athletas. in §. calumniatur. in 1. col. ff. de infa. & per Ale. in consil. 101. incip. uiso in pen. col. i. 7. uol. Attñ non recedo ab opinione mea qđ solitus delinquere ex hoc solo non habet contra eum iudiciū ad torturā p̄ supradicta. tene mēti, q̄ ista est cōsideratio mea noua.

Quæro ulterius de importati dubio & multū quotidiana
117 no, uidelicet, † an dictū offensi constituti in mortis articulo faciat iudiciū ad torturam contra illum quem dicit ipsum offendisse. Exēplū: aliquis fuit mortifere uulneratus in loco, ubi non erant testes, uel de nocte, & talis uulneratus in articulo mortis dicit, quod Titius fuit ille, qui eum uulnerauit, an tale dictum faciat iudiciū ad torturam contra dictum Titium: Et possent etiam poni alia exempla in simili. In quo uidetur dicendum quod nō, p̄ textum & quæ ibi uolunt doct. in l. si quis in graui. in §. si quis moriēs. ff. ad sylla. ubi dicitur, qđ nō creditur moriēti de eo qđ dicit, qđ etiam uoluit Ang. de Aret. in tracta. maleficiorum. in uerbo, qui iudex ad probationē suę inquisitionis. in secunda col. & uoluit etiam Bal. in consilio suo. 43. incip. quidam fuit in 1. col. in 4. uolumi. Et pro hac parte facit glo. in l. mater. C. de calum. & faciunt dicta per Alex. in consil. 238. incip. ponderatis narratis in themate & c. in 2. col. & Ange. in consil. 38. incipien. Christophorus Petri & c. in pen. colum. uersic. de secundo & c. ubi loquitur in iudice, & i arbitro, qui in articulo mortis dicunt se tulisse falsam sententiā, uel falsum laudum, q̄ per hoc non præiudicatur sententię, uel laudo, & idē tenent Bar. & Bal. loquentes in teste. in l. gñaliter. in fi. C. de non num. pecu. & in d. l. si quis in graui. in §. 1. & Bal. in authenti. si dicatur. in 3. colū. C. de testi. & Pau. de Cast. in l. Seia. in prin. ad sylla. ubi loquitur de notario asserente in articulo mortis se fecisse falsum instrumentum, qđ per hoc non derogatur ipsi instrumēto, & prædicta affirmat Ias. in l. 1. in 1. & 2. col. ff. de eo per quē fact. erit, & Bal. in c. literas. in 3. col. de præsum.

Pro quibus faciunt ē dicta per Perr. de Ancha. in cap.

118 final. de suc. & ab intesta. ubi dixit, † qđ si uulneratus moriēs dixit se mori culpa medici, qđ per hoc nō iuuat percussorem: quod dictū refert & sequitur do. Fely. in c. literas. in penulti. colum. de præsump. Et dixit Bal. in c. in præsentia. in 4. colum. de probat. qđ si testator in testamento dixit, cōfiteor me teneri ad restitutionē usurarū a diuersis extortarū. qđ tñ per hoc non præsimitur usurarius. Et dixit idem Bal. in additio. Specula. in tit. de confes. in uerfi. confessio facta &c. quod confessio facta ī ultima uoluntate non probat debitum; de quo ēt per d. Franci. Brun. in tracta. suo de indici. & tort. in 4. char. in 2. col. uerfi. 13. an assertio &c. Item facit pro hac parte dictum Bal. in titu. de pa. constan. in uerbo, uasalli nostri. ubi dixit, quod non omnis moriens est sanctus Ioannes Euāgelista, pro quo facit glo. in cap. literas el 2. de psum. quæ dixit, quod morientes non dicunt sēper uerum, qđ ēt dixit Oldra. in consi. 192. incip. uiso diligenter pcessu &c. & Iaso. in repeti. l. admonendi. in 55. col. ff. de iureiu. Item ultra prædicta, quod non faciat indicium ad torturam talis confessio. seu asseueratio, uel testimoniū offensi constituti in articulo mortis, facit optime: nā si aliter diceremus, sequeretur incōueniēs, qđ ipse offensus esset testis in causa propria, & sic cōtra regulam iuris, quæ est quod nemo potest esse testis in cā propria, ut in l. omnibus. C. de testib. & in l. nullus. cum simi. de testi. Et p ista uerba uidetur dicēdū, quod dictū offensi etiam cōstituti in mortis articulo nō faciat indicium ad torturam cōtra illum, quem nominauerit, per prædicta. Sed cōtrariā partem, scilicet quod dictū offensi constituti in mortis articulo faciat indicium ad torturam, tenuit Ang. in dicta l. si qs ī graui. in dicto §. si qs moriēs. qđ ēt ibi ap. pbat Lud. Roman. dummodo talis asserens in articulo mortis illud dicat cum iuramento, & idem uidetur tenere Bal. in authen. si dicatur. C. de testi. & in ca. literas. de præsūp. ī fi. & in cap. quoniā frequenter. ut lit. non cōtesta. Præterea pro ista parte facit. Nā cōfessio facta in mortis articulo ualeat & tenet: & quia cōstitutus in articulo mortis nō psumitur

119 sumitur † mentiri, ita dixit Bal. in consi. suo 25. inci. casus sup quo &c. in 2. col. in 1. uol. & quilibet præsūmitur imemor salu. æter. l. si. C. ad le. Iul. repet. c. sancimus. 2. q. 7. & maxime ille q laborat in extremis, cōtra quē nō p̄t cade re aliqua p̄sumptio q̄ mētiatur: q̄ si unquā habet ueritas ab hoīe, habet qñ recessurus est ab hoc seculo, & qñ anima debet statim separari à corpore. Et p̄ hac parte facit gl. sin. & unica apud omnes in l. 1. in glo. si. circa mediū. C. de fal. causa. adiect. leg. q̄ dixit, q̄ licet cōfessus se habuisse & recepisse pecuniam ab aliquo possit intra biennium opponere exceptionem non nume. pecu. ut in l. in contractibus. in prin. C. de non nu. pecu. tamē cōfētēs in articulo mortis habuisse & recepisse pecuniam ab aliquo, ipse nec eius hæres nō poterit opponere talem exceptionem, quia moriens non expectabat futuram numerationem & illam gloss. ibi multum commēdat Bald. in 1. colum. in fin. & illam etiā pro sin. ad hoc alleg. Bal. in titu. de pace constan. in uerbo, uasalli nostri. & in d. c. literas de præsūp. & illa sequitur Alex. in cōf. 45. inc. habita super his &c. in princ. 4. col. in 1. uol. Pro quibus etiam facit dictum Angel. in consi. 5. incipi. uisis instrumentis & iuribus. in fi. ubi dixit, quod cōfessio facta in extremo uitæ præiudicat, nec præsūmitur facta spe futuræ numerationis, per dictam glo. supra alleg. quā refert & sequitur Ias. in l. si pecuniam. in 2. col. ff. si cer. pe. 120 facit etiam p̄ hac parte. Nā licet cōfessio sine cā † nō ualeat. ut in l. 2. §. circa. ff. de doli excep. & in l. cum de in debito. ff. de probat. & habetur in c. si cautio. de fide instru. tamen si sit facta in mortis articulo sine cā, ualeat & tenet, nec poterit reuocari: ita dixit do. Ant. in d. c. si cautio. in ulti. col. de quo ego latius dixi in repeti. mea rub. C. de prob. in 18. col. in fi. uerfi. limita etiam. Ad p̄dicta facit ēt l. qui cū maior. §. si. ff. de bo. lib. ubi dī, qđ cōfessio testatoris excusat heredem à calumnia. qđ ēt habet ī l. 2. C. de cal. & uoluit Bal. in l. athletas. in §. calūniator. in 1. colū. ff. de his q̄ no. ī fa. ubi dicit, q̄ licet assertio uulnerati non plene probet: tamē p̄ ea multū p̄sumit, adeo

quod excusat à calumnia. & faciunt quæ ego dixi in repeti. mea rub. ff. de fideiuf. in ix. col.

Præterea pro hac parte facit rō naturalis iuncta cum arg. a cōiter accidentibus, uidelicet, q̄ naturaliter & cōmuniter oīs homo uidens se statim, seu de proximo moriturū, nō diceret mendaciū simpliciter, sed nec ēt pro quocunque pretio, & experiētia rerū magistra hoc ostēdit. nā morituri magis timent mentiri, & offendere maiestātē Dei, quā aliquo alio tpe, & uidemus sæpe q̄ maximi ribaldi qui toto tēpore uitæ suæ mala operati sunt, & nunq̄ uoluerūt desistere, tñ in pūcto mortis ueniunt ad pñiam & contritionē. Pro quibus oībus facit illud diui Hiero. dicentis, Facile contēnit oīa, qui cogitat se moriturū, quanto fortius in illis, qui habēt (ut ita dixerim) mortē ante oculos, & cognoscunt non posse tunc mortē euadere. Itē ad prædicta ēt facit qđ uoluit Soc. in cōs. 54. incip. uis testib. in pen. col. in 3. uol. ubi dixit, q̄ inculpatio 121
offensi † facit aliquā p̄sumptionē. ad qđ alleg. gl. & Bal. in d. l. 2. C. de calum. Et ulterius pro ista parte non eundo per arg. quod assertio offensi constituti in mortis articulo faciat iudiciū ad torturā tenuit expresse Iac. de Beluiso in sua prac. iudiciali. sub rub. de quæst. in 5. col. ad quod dicendū mouetur præcipue per illud qđ supra dixi, uel 3, q̄ nemo p̄sumitur immemor salutis æternæ, ut in dictis iurib. Et ista opi. uř mihi magis æqua & rationi ac iuri rationali consona, non obstantibus in contrariū allegatis & adductis. Quibus pōt responderi. Et primo in quantum oēs doctores tenentes contrariā opinionē fundant se in illo tex. dictæ l. si q̄s in graui. in d. §. si quis moriēs. Dico. q̄ ille tex. nō probat eorū intentionē, nā tex. ille nō loquitur de iudicijs, sed loquitur ad plenā probationē quod patet, nā dicit ibi tex. nō esse credendū dño. ego fateor, q̄ nō est credēdū dño in illo casu, quo ad plenā probationē, sed secus quo ad iudiciū. Et q̄ ille tex. loquatur de plena probōne, & nō quo ad iudiciū, patet. Nā 122
uerba † semper debēt intelligi in potiori & in digniori significato l. 1. §. qui in perpetuū. ff. si ager uect. uel emphy.

phy. petatur. l. j. §. biduū. ff. qñ appel. sit. c. pe. de sent. exc. §. sed quoties, instituta de iu. nat. gent. uel de ciuil. cum si ergo illud uerbū, Credendum, loquitur quo ad plenā probationē, & nō quo ad iudiciū, ergo ille tex. nō probat dictū doct. tenentiū contrariū, cū ille tex. hoc nō probet, & dicta doctorū † sunt intelligenda secundum leges, quas allegāt, ut dixit Bar. in l. non solū. in §. liberatio nis uerbo. ff. de libe. lega. & in l. cū quidam. ff. de his quib. ut indig. & Ioan. And. in c. cū nuntius. de testib. & Sal. in l. si ex cautione. in x. col. C. de non nu. pec. Nec obstat ēt illud, uidelicet, q̄ non oīs moriens est sanctus Ioannes Euangelista, & quod morientes nō dicunt semper uerū: quia dico, q̄ licet non oīs moriens sit sanctus Ioannes Euangelista, tñ maior pars morientiū nititur mori sine onere conscientia, ut docet experientia rerū magistra, & ualidum est arg. a cōiter accidentibus, & non a raro contingentibus. l. certi condict. in §. si nummos. ff. si cer. pet. l. palā. §. si qua cauponam. ff. de ritu nup. l. nam ad ea. ff. de legi. l. certi iuris. C. de iud. Itē ille, qui dicit constitutū in mortis articulo, mētiri nō dēt audiri: q̄a dicit nō uerisimile, & dicēs nō uerisimile, non debet audiri, s̄m Pet. de Anch. in cons. suo 157. inci. uisā facti narratione in 7. co. pro quo faciunt quæ dixi supra in §. postq̄. nu. 8. & facit tex. in l. si ita quis, uers. q̄ nemo sanus diceret. ff. de euic. Et sic per ista vř dicendū, q̄ credendum sit offenso cōstituto in mortis articulo, & eius dictum faciat iudiciū ad torturam cōtra illum, quē dicit eum offendisse. At tñ nō obstantibus superius adductis ad utranque partem mihi uidetur finaliter distinguēdum in hac non leui dubitatione, hoc modo uidelicet, Aut talis moriēs in articulo mortis cōstitutus est alienus a mēte & intellectu, ut sæpe morientib. contingit. iuxta tex. in l. hac cōsultrissima. in §. at cum humana fragilitas. C. qui test. fac. pos. & tūc habeat locū prima opinio, q̄ dictum talis nullā probationē nec iudiciū faciat, nā mortis timore oppressus similis est mortuo, ut dicit tex. in l. iubemus. post prī. C. de tes. & uoluit Pau. de Cast. in cōs. 366. incip. uiso puncto &c. Et ideo dixit

dixit Bal. in l. extraneū. in princip. C. de hære. insti. q̄ cōstitutus in mortis articulo, nō potest adire hæreditatē. Si autē talis cōstitutus in mortis articulo, qui est offēsus est in plenitudine intellectus distinguēdū puto, quod aut illud, q̄ ipse asserit, potest probari per alios, aut nō potest probari. Si potest probari p̄ alios, tunc dictū ipsius offēsi nō facit probationē, nec indicium. Sed si nō potest probari p̄ alios, ne veritas pereat, & ne delicta remaneāt impunita: teneo q̄ dictū ipsius offēsi cōstituti in mortis articulo faciat indicium ad torturā. Ad quod dicendum moueor ex pluribus. & primo ex regula illa, quæ dicit, q̄ quādo veritas aliter haberi nō potest, cōceditur illud, q̄ aliter nō cōcederēt, et p̄pter hoc recedit à regulis iuris cōmunis. quod patet ex pluribus iuribus & doctrinis. † Et 124 ideo dixit Saly. in l. ea quidē. in 1. colum. C. de accusa. q̄ si aliquis lusit in prostibulo, & fuit deceptus p̄ taxillos falsos, vel male quadratos, vel aliter: q̄ hāc deceptiōe poterit pbare per lenones, & sic per infames, licet infames in causis criminalibus nō admittātur: vt in l. 3. §. lege Iulia. ff. de testi. & habetur in ca. licet ex quadā. & in ca. testi moniū. de testi. & in cap. forus. §. fin. de verbo. signi. quod dictū refert & sequitur Ang. de Are. in tract. malefi. in verbo. meritore di mal dadi. in 1. col. & in eo. tract. & in ver. qui iudex statuit terminū ad opponendū cōtra processū. in prin. & Alex. in consi. suo 64. incip. viso themate. in 1. colū. in 1. volu. vbi pro illo dicto allegat ea, quæ habent in l. ex cōsensu. C. de repudiis. & in l. ob carmē. ff. de testi. & in c. veniēs. el. 2. de testi. Et facit etiam dictum Spec. in rit. de teste. §. de testiū cōpulsione. versi. sed nūquid vxor. & Abb. in cap. in literis in fin. extra de testi. quod refert & sequitur Alex. in consi. 102. incip. sup primo & c. circa fin. in 7. volum. vbi dixerunt, q̄ quādo veritas aliter haberi 125 nō potest, † vxor admittitur in testē contra maritū licet regulariter nō admittat. Et facit etiā, nā aliquæ sunt personæ, quæ inuitæ nō compelluntur ad testificādū, de quibus in l. 4. ff. de testi. tamē compellūt testificare, quando aliter veritas haberi nō posset. ita no. dixit Host. &

Ioan.

Ioan. And. in c. 1. de testi. cog. q̄ dictum refert & sequit Lud. Ro. in sing. suo. 393. incip. tu habes & c. Et faciunt plura & plura alia, quæ ad hoc p̄positū adduxi in l. diuus Pius in 2. & 3. col. ff. de que. & supra in hoc. §. in nume. 80. cum pluribus numeris ibi sequen. vbi plura adduxi ad hoc propositum. Itē pro p̄dictis etiā facit. Nā in his, quæ sūt difficilis p̄bationis, & vbi materia de sui natura nō est probabilis p̄ legitimas probationes: tunc lex cōtē 126 tat ea probatione, quæ † fieri potest, secūdū Bartol. & Imo. in l. in illa stipulatione si calēdit. in fi. ff. de verb. ob. & Bart. in l. si quis ex argētariis. in §. pen. ff. de edē. de quo dixi latius supra in princ. nume. 13. 14. & 15. & faciūt optime dicta p̄ Pau. de Cast. in consi. suo 119. incip. notādum & c. ad fin. Præterea pro hac parte facit. Nā si diceremus q̄ dictum offēsi cōstituti in mortis articulo, quādo nō adsūt aliqui testes, nō faceret indicium ad torturā, sequere 127 tur q̄ delicta remanerēt impunita cōtra. † l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. l. si lōgius. §. 1. ff. de iudi. l. Stichū. §. 1. ff. de solu. l. si operis. C. de pœnis. cap. vt famæ de serē. excō. cap. licet hely. de symo. q̄ esse nō habet, imo vt delicta nō remaneāt impunita aliqua cōcedunt, quæ alias nō cō 128 cederētur. Quod patet, nā quamuis priuato † nō liceat sibi ius dicere: vt in l. 1. C. q̄n liceat se sine iudice v̄dica. l. si quis in tātam. C. vnde vi. c. placuit. 16. q. 3. c. eū qui. de præbē. in 6. tamē quis potest furē propria auctoritate capere, q̄n est suspicio fugæ. ex qua delictū remaneret impunitū, ita probatur in c. 2. & 3. extra de homic. & habet in l. capite quito. ff. de adult. & ita dixit do. Feli. in d. ca. 2. 129 de homi. vbi subdit not. verbū, ulz, † q̄ si uideo aggressorē meū fugiētem, quem ego accusaui, possum me de iniuria vlcisci, ne delictū suum remanet impunitum, ad q̄ allegat. glo. & ibi Bal. in l. nullus. C. de Iudæ. quā glos. ad hoc allegauit Abb. in cap. 1. in 19. col. de iudi. & in ca. cum nō ab homine in 3. col. eo. ti. & Lud. Rom. in l. si uero. §. de uiro. in 45. fal. ff. sol. ma. itē minor pars uniuersitatis punitur de delicto p̄ eā cōmissō, ne maleficia remaneāt impunita, secūdū Host. & Io. And. & d. An. in c. dilectus.

de

de fimo. quos refert Mill^o i reperto. suo. i uerbo, uniuersitas. in 13. not. &c. Pater et. na licet i in poenalibus & odiosis regulariter no fiat extensio, quia odia debet restringi. c. odia. de reg. in 6. cu si. tamen quando extensio tendit ad fauorem publicum, ne delicta remaneant impunita, fit extensio etiam in poenalibus & odiosis. ita no. dixit Bar. in l. quemadmodum. in prima col. C. de agrico. & censit. li. undecimo, quod dictum refert & sequitur Alexan. in consilio suo 410. incipien. uisa. in prima colum. Pro quo dicto est text. in l. hoc modo. ff. de codit. & demonstr. & in l. si quis in graui. in §. hi quoque. ff. ad sylla. & i l. secunda. C. quando li. se sine iud. uind. & uoluit etiam Bart. in l. 2. in §. exercitium. ff. de infa. & Bal. in l. no sine. C. de bo. q. libe. & Pau. de Cast. in l. bona fides. ff. de positi. Et illud dictum Barto. in dicta l. quemadmodum, refert et sequitur domi. Augu. de Ari. in additio. suis ad tract. Ang. de Are. super maleficiis. in uerbo, che hai tradito la tua patria. in secunda char. in tertia col. & in eod. trac. in uerbo, Sepro nium mandatore. in 6. char. in 1. col. & ibi, in uerbo, Necno ad denuntiationem. in 6. char. in 3. colum. & Iaso. in l. 1. in ult. col. C. de transact. & in l. 1. i 4. col. C. de sacr. fan. eccl. & in l. si certis annis. in 2. col. C. de pact. & in l. si is qui p emptore. in 88. col. ff. de usuca. & in l. qui se patris. in 29. col. C. unde libe. & in l. si quis maior. in 2. col. C. de transact. & d. Ro. de Curte, in c. fi. in li. col. in fin. de consue. & domi. Ant. Corse. in no. suo. in uerbo. Extensio. incip. licet lex poenalis et odiosa, et d. Phili. Deci. in consilio suo 65. in 2. col. Facit et pro hac parte & opi. Nam quando quis deponit de facto proprio, cum presumatur magis scire ueritatem, quam alius, propter hoc recedimus a regulis iuris communis. Quod patet. nam plenam probationem faciendam regulariter in quacunque causa requiruntur duo testes, nec est aliqua causa, quae terminetur ex dicto unius testis tantum, quacunque dignitate pfulgeat, ut in c. licet uniuersis. eo. titu. & in l. iurisiurandi. C. de test. & in

131 c. testes. §. unius uero 3. q. 3. i Attamen i facto proprio unus testis tantum plene probat, ita multum singul. dixit Paul. de

Cast.

Cast. in l. prima. in §. si absens. ff. si ex nox. causa aga. & hoc p tex. in l. quero. §. fin. ff. de edict. ubi creditur uni seruo de facto proprio, ergo a fortiori uni libero. Et idem etiam tenuit idem Pau. de Cast. in l. seruos. C. de testi. & i l. qui cunque. ad fin. C. de ser. fugi. & in consil. suo 329. incip. uisa peritione predicta in 1. col. & in consil. 38. incip. uisis actis & actitatis &c. Et idem tenuit Bal. & Saly. in l. si quis decurio. in 4. oppo. C. de fal. & Soci. in consil. suo 49. incip. in causa episcopi. in 2. col. in 3. uolu. & ibi in consil. 28. incip. uisis &c. in 2. col. Ex quibus omnibus mihi uidetur concludendum quod credatur offenso constituto in mortis articulo, si dicit aliquem eum uulnerasse, & dictum suum faciet contra illum, qui m dicit eum uulnerasse indicium ad torturam, quando talis offensus in mortis articulo est in plenitudine sui intellectus, & est homo bonae conditionis, uitae, & famae: & tale delictum non potest per alios probari, & ista opinio mihi uidetur iusta, & aequa, & optimis rationibus & iuribus roborata, non obstantibus in contrarium adductis. tenementi: quia saepe contingit in facto. Quero ulterius

132 an dictum, seu testimonium laici contra clericum faciat iudicium ad torturam in quo uideretur dicendum quod non: quia laicus non admittitur in testem contra clericum in causa criminali: ut habetur i. c. ueniens. el. 1. extra de testi. & in ca. laicos. 2. quaest. 7. & ibi glo. & uoluit Spe. in tit. de teste. in §. primo. uer. item quod est laicus. & uoluit Ioan. And. in c. p. laris. de homici. in 6. Attamen contrarium est uerius, nam predicta & similia iura dicentia, quod laicus non admittitur contra clericum in causa criminali, intelliguntur, quo ad plenam probationem faciendam: sed secus est quo ad indicium: quia dictum laici facit indicium ad torturam contra clericum. ita fin. dicit Abb. in c. de caetero. de testi. & ibi dom. Felin. quod dictum

133 refert & sequit do. Alex. in l. marit. ff. de quaest. i Pro quo facit quod uoluit Bar. in l. si. in fi. ff. de in lit. iura. ubi dicit quod quotiescunque probatio probat in ciuilibus, in criminalibus facit indicium ad torturam, sed clarum est quod in ciuilibus testimonium laicorum contra clericos plene probat, ergo in criminalibus facit indicium ad torturam. de quo la

tius

134 tius & c. & ibi et dixi, qd laic⁹ † admittitur ad probandū
 famam contra clericū. ita dixit d. Anto. in c. tā literis. in
 vlti. col. de testi. de quo latius in dic. meo fin. 98. Quæro
 135 et † an testimoniū torti qui de iure nō poterat torq̄-
 ri, faciat indicium ad torturā contra aliū? In quo dicas
 quod non, ita dixit Bal. in l. si. C. de accusa. & Jacob. de
 Belufo in sua practica causa. crimi. sub rub. de quæst. &
 qualiter torm. in 11. col. post prin. & ibi col. seq. & istam
 partem etiam tenet Bart. in l. 1. in §. seruus bona fide.
 136 & ibi ego etiā aliquid dixi. ff. de q̄st. Quæro † ulterius
 an contumacia faciat indicium ad torturā contra contu-
 macē? In quo dicas, quod sic secundū Bal. in l. 1. in 11. col.
 C. de hære. insti. & Jacob. de Bel. in sua practica iudiciar.
 causa. cri. sub ru. de criminoso remisso. in prin. & illud di-
 ctum Bal. pro ualde no. refert. & approbat do. Fran. Bru.
 in tract. suo de indi. & tor. in 35. colu. in princ. & uer. ad
 do alium & c. de quo dixi ego in fin. meo 117. inc. ad to-
 rurā & c. & in l. pen. in fi. ff. de q. pro qbus faciunt optime
 q̄ ego dixi in rep. mea. l. de unoquoq; in 38. colu. in fi. ff.
 de re iudi. Quæro etiam de no. dubio in hac materia in-
 dicatorum: quod dubium non memini me unquā uidisse
 tactū ab aliquo i uoce, nec in scriptis usq; ad hāc horā.
 quod dubium tale est: Repertus est aliquis mortu⁹, uel
 uulneratus, & nescitur à quo: uel cōmissū fuit furtū, &
 nescitur à quo: Vel impositus fuit ignis in aliqua domo,
 & nescitur a quo, attamē aliquis, puta Titius scribit unā
 literam Seio, in qua dicit hoc modo, uidelicet; Quoniā
 aliqui testes dicunt te occidisse talem, Vel furtū commi-
 sisse in tali apotheca. Vel imposuisse ignē in tali domo,
 iudex ordinauit & mādauit, ut sis capt⁹ p tali delicto, iō
 animaduertas ne capiaris, Tūc ille Seius recipit talē lite-
 rā, & illā legit, et tacet & nihil dicit se excusando, & dicē-
 do qd mirat de tali re, cū ipse sit innocens à tali delicto,
 137 † an talis receptio dictæ literæ cū taciturnitate faciat
 cōtra dictum Seiū indicium ad torturā de dicto malefi. cō-
 misso? in quo mihi uidetur dicendum quod sic, & hoc
 ppter regulam illam, quæ dicit, qd in criminalib⁹ pcedi-
 tur

tur ad instar ciuiliū ut dicit tex. in l. absente m. ff. de pœ-
 nis, sed in causa ciuili talis receptio similis literæ cum
 taciturnitate facit probationem, ut statim ostendam, er-
 go in criminalibus debet facere indicium ad torturam.
 arg. doctrinæ Barto. in l. fin. in fi. ff. de in litem iuran. ubi
 dicit, quod ea quæ faciunt semiplenam probationem in
 causa ciuili, faciūt indicium ad torturā in causa criminali.
 Quod autē talis receptio literæ cū taciturnitate in ciuili
 138 bus faciat plenā probationē, † uoluit Bar. in l. filius fa-
 milias. la. 2. per illū text. ff. ad Mace. ubi dixit, qd si scribo
 tibi literā, in qua rogo te, ut restituas mihi mea centū, q̄
 tibi mutuauī, quia illis egeo: tūc si tu recipis illā literā,
 & eam legis, & nihil dicis in cōtrariū, sed taces, per ta-
 lē taciturnitatem est probatū creditū meum, & idē dixit
 Bar. in l. quo enim. §. 1. ff. ré rat. hab. & in l. si tabernā. in §.
 idē quæ sit. ff. de pig. & in l. Publia. in fin. ff. de pos. Et idē
 clarius firmat. Mathæ. in not. suo 22. inci. nota. mirabilē,
 & c. ubi alle. d. l. filius fa. & text. in clem. 1. de procurat. Et
 idem uoluit Bald. in l. si procurator absentis. in princ. ff.
 de procur. Barto. & Bald. in l. Titius Seio. ff. de consti. pec-
 cu. & Bald. in rub. C. de fide instrumen. in 13. colum. &
 in l. si literarum. C. de solu. & in l. fin. C. ad Maced. & Bal.
 in l. si literas. C. manda. & in l. fina. C. de nouatio. & in
 c. ex parte. in 7. col. de rescrip. in c. fin. in 8. col. de iureiu.
 & Io. de Imo. in l. qui in domini ff. de testi. & in l. non so-
 lū in §. morte. ff. de oper. no. nun. & in d. cle. 1. de procu.
 in fi. & Ludo. Roma. in l. quæ dotis. in 7. col. ff. solut. ma-
 tri. & Abb. in c. non iuste. in 3. col. de pc. & doct. in d. l. si.
 C. ad Mac. & d. Bart. Cep. in cau. sua 45. inc. pone qd fili⁹
 & Abb. in cōsi. 18. inc. in causa & qōne. in 2. col. in 2. uol.
 de quo et per Ias. in rep. l. admonēdi in 54. col. de iureiu.
 & per me in rep. mea rub. C. de pbari. in li. col. Et p ista
 uidet dicēdū, qd talis receptio d. literæ cū taciturnitate fa-
 ciat indicium ad tortur. cōtra dictum receptatē talē literā
 & tacentem. Contra supradicta tñ fortiter facit quod
 uoluit Bar. & Pau. de Cast. in l. si cū dos. ff. rerū amo. & p
 Paul. de Castr. & Ias. in l. si quidē. C. de transa. iō cogita
 me cum

139 mecum. Potest et queri quod de meretrice publica, tan-
 faciat indicium ad torturam: in quo dicas quod non, secun-
 dum Ale. late in consi. suo 11. inci. circa primu. in 2. col.
 in 1. uol. nisi delictum non posset aliter probari, ut dixi su-
 pra in hoc. §. in numero 81. cum ibi seq. & generaliter
 140 tan quando mulier possit esse testis, uide Ioan. de Ana.
 in c. tanta labes. de symo. ubi late loquitur in materia.
 141 Quæro ulterius de alio dubio uidelicet, an testis qui
 non debuit examinari, si sit examinatus faciat indicium ad
 torturam? in quo dicas quod talis testis, qui non debuit exa-
 minari, examinatus facit indicium qualequale, sicut Bal. in
 l. maritus. in uer. ulterius oppono. ff. de qo. & glo. in l. 3. in
 prin. in uer. aduertendus. ff. de test. Bal. in l. cunctus populus.
 C. de summa trini. Bal. & Sal. & alii in l. seruos. C. de test.
 & uoluit Abb. in c. ex literis. in prin. de transac. & Bal.
 in c. 1. circa prin. de cofes. ubi dicit, quod minor quam ratione
 gratis non debet examinari, examinatus facit indicium solen-
 ne, cum quo dicto concordat Saly. in l. fin. C. de his quibus
 ut indignis. de quo et late per d. Francisc. Brun. in suo tracta.
 de indi. & tor. in 1. char. in ult. col. cum 4. col. ibi seq. Et fa-
 cit quod uoluit do. Flo. in d. l. 4. ff. de testi. ubi per glo. ibi
 dixit, quod licet testis in aliqua causa ut suspectus repellatur a
 testimonio tamen si sit examinatus facit indicium. Et dixit no.
 Bal. in l. cum Titia. in fi. C. de iu. do. quod ubi regulariter re-
 142 quiritur certus numerus test. minor numerus facit indicium.
 Et dixit Bar. in l. 2. ff. de appella. recip. quod testis, qui post da-
 tum terminum ad probandum non est examinatus, sed postea
 examine, facit aliquod indicium. Et bene facit glo. in cap.
 cum olim. el. 1. de priuileg. & tex. in c. cum olim. de dolo
 143 & cotu. per quem dicit ibi Abb. in 3. not. quod testis
 examinatus sine iuramento facit presumptionem. de quo per
 Ale. in consi. 22. incip. animaduersis. in 4. char. in 2. uo-
 lumi. de quo latius dixi in repeti. mea. l. fin. in 81. char. C.
 de proba. de quo etiam dixi in l. maritus. in 2. col. ad fi.
 ff. de questio. & in l. 1. §. diuus Antoninus. eod. tit. & uide
 Bar. in l. seruus pro domino. C. de testa. & in l. si quis ex argen-
 tariis. §. 2. ff. de ede. & Bar. in l. 2. in §. impubes. ff. ad syl. &
 Bal.

Bal. in l. 1. in §. oppo. C. de summa trini. & fide cath. Et cir-
 ca hanc materiam teneas memeri perpetuo, quod in casu, in quo
 144 testis non debet examinari. examinatus facit indicium
 est uerum si a principio antequam fuerit examinatus non fuit
 per partem oppositam contra eum exceptio suae inhabilitatis:
 sed si antequam fuerit examinatus fuit opposita exceptio
 suae inhabilitatis contra eum, & postea fuerit examinatus,
 eius dictum nullum facit indicium, & pro nullo reputatur. ita sicut
 dixit do. Francisc. de Are in c. ex parte Adæ. in 5. char. de
 testi. & ibi alleg. rationem dicens: quia sicut testis a principio
 si repulsus est, nihil penitus probat perducere, quia non
 esset examinatus: ita si examinaretur post reservationem,
 nullum penitus facit indicium exceptione probata,
 145 quia tan reservatio operatur effectum conseruatiuum
 actus, perinde ac si suo tempore factum esset quo ad om-
 nia, ut probat tex. cum gloss. in l. item Labeo. in §. 1. ff. fa-
 mil. herciscund. de quo meminit Bald. in l. terminato. C.
 de fruc. & lit. expen. pro quo bene facit quod not. glo. & doct.
 in c. cum contingat. de foro compe. Et quod talis testis hoc casu
 faciat nullum indicium dicit ipse d. Francisc. se allegare casum non
 auth. de test. in §. si uero. dicatur. circa prin. ubi dicit tex.
 secundum quod perinde est ac si nunquam fuerit examinatus. Et
 ideo dixit Bar. in l. si ille a quo in §. testamento. ff. ad Treb.
 146 tan reservatio exceptionum operatur, quod si postea pateat
 de veritate ipsarum exceptionum, omnia retro sunt nulla. idem di-
 xit Pau. de Cast. in consi. 392. incip. uiso quodam libel-
 lo. in fin. 2. colum. & idem uoluit glo. & ibi doct. in c. cum con-
 tingat. de offi. deleg. quam ad hoc pro sing. allegauit Ias. in
 §. praeterea. in pen. col. Instit. de actio. de quibus omnibus
 latius dixi in sing. meo 198. incip. testis qui non debet exa-
 147 bet examinari &c. scias et tan testes inordinate recepti
 non probant, etiam si essent recepti a Cardinalibus. ita dixit
 Bal. in auth. sed & si quis. in ulti. col. C. de testi. Item scias
 148 etiam quod testis qui non legitime examinatus non faciat indi-
 cium et si talis testis sit omni exceptione maior. ita dixit Bal. in
 c. 1. §. sacramentum. in 2. col. de consue. recti feud. quem re-
 Prac. cri. D. Hippo. de Mars. M fert

fert & sequitur Barb. in cōsi. suo 11. incip. illud & c. i. ante pen. col. in 4. uolum. pro quibus optime faciūt dicta per Ias. in repeti. l. admonendi. in 81. colu. post medium. ff. de iureiur. Quæro ulterius an duo testes singulares sup
149 eodem facto ꝑ coniungantur ad faciendum iudiciū ad torturam: in quo dicas q̄ nō. ita dixit Bal. in l. si qs ex argentariis. §. 1. ff. de eden. quem refert & sequit̄ Ale. i. cōsi. suo 179. incip. in causa angelorum. in fin. 2. colum. quod etiam dixit patere ex not. per do. An. in cap. licet de testi. quo i etiam uoluit domi. Alexand. in cōsi. suo 292. incip. uiso processu causæ & c. in 3. colum. & in cōsil. 405. incip. sentio in dubium & c. in fi. 2. colu. ubi et subdit, q̄ ita etiam intelligit Bald. glo. in l. 2. ff. de excusa. tu. per l. 1. C. qui nu. tu. & idem etiam firmat do. Alex. in cōsi. suo 228. incip. ponderatis narratis & c. ubi dicit, q̄ hoc etiā uoluit Bald. in l. spadonem. §. quarta. ff. de excu. tuto. & i. Iurisiurandi. C. de testi. & Ioā. Cal. & Anto. de But. in c. ueniens. el. 1. de testi. & Nico. de Neapo. in l. 2. in prin. ff. de excusa. tut. & Per. de Anch. in cōsi. suo 267. incip. uisa diligenter & c. Pro quibus et faciūt dicta p me il. uni. facinoris. in §. testes torquēdi. ff. de q̄. Et dicta p Bal. in rub. de cōtro. inuestit. in 1. col. ubi dixit, q̄ si esset duo testes singulares non consentiente in unum rei sine: qui eos produxit, non dicitur habere aliquem testem, & eis nulla fides adhibetur. quod est no. Pro quibus faciunt etiā plura not. quæ adduxi in l. de minore. in §. pluri. in 17. col. i. uer. & bene aduertat & c. ff. de quæstio. & uide et Soci. in cōsi. 89. incip. i. cā. in 8. col. & Ias. in repe. l. admonēdi. in 96. col. cū seq. ff. de iureiur. uideas tñ Cacialupū in sua repeti. l. admonendi. ff. de iureiurando. quem refert. & sequitur Socin. in cōsi. suo 54. incip. uisis testib⁹. in 1. col. in 3. volu. ubi dixerūt, q̄ licet plures semiplenæ ꝑbationes non coniunguntur ad faciendū unū iudiciū. de quo dicto alias multū dubitauī legēdo. Vltterius circa hanc materiam iudiciorū non omitto unū, ul 3, q̄ quandoq; oritur iudiciū ad torturā contra eū, qui nō requisitus se ingerit in perquirēdo malefactorē, adeo qđ dicit
domi.

domi. Paris de Puteo in tractatu suo syndi. in 99. charta. 150 in 4. col. post med. ꝑ iudiciū aliquando sumitur cōtra aliquē, qui priō dicitur uidisse seu inuenisse maleficiū seu occisum, & cōtra aliquē quia ualde sollicitat in curia, & petit q̄ maleficiū inquirat, de quo ad eum nihil spectat. Et refert temporibus suis bis occurrisse de quoda, q̄ dixit inuenisse occisum, & hoc curiæ denūciauit, & ipse eū occiderat. Et similiter refert, q̄ quidā occiderat cōsociū & sæpe ueniebat ad curiā iportune sollicitādovt occisor reperiretur sollicitator fuit captus ut suspectus, & finaliter repertū est qđ ipse illum occiderat. Et ꝑdictorum
151 omnium rō ē regula illa uidelicet, qui se ingerit ꝑsuspectus ē: ut ꝑbat tex. i. l. unius facinoris. i. §. seruo q̄ ultro. ff. de quæstio. & concordat tex. in l. quæ oia. ff. de procura. & in l. fina. & ibi glo. ff. de officio ꝑcto. & in l. seꝑer. ff. de iure immuni. & in l. uxori. in §. qui se. ff. de Falci. & i. l. si quenquam. C. de episco. & cleri cum conco. in glo. allegatis. de quo dixi in d. §. qui ultro. in fi. penult. colum. Vide tamen quæ dixi infra in §. expedita. nume. 93. Quæro ul
152 terius ꝑ an ex iudiciis indubitatis possit quis ad mortē cōdenari: de quo uide quæ latissime dixi in l. repeti. in 5. 6. & 7. colu. ff. de quæstio. quæ dicta ibi non repeto breuitatis cā: & ibi finaliter post adducta ꝑ utra ꝑ parte tenui q̄ non. & ibi in 7. colum. in uerfi. quæ autē sint expo
153 suit quæ dicantur iudicia indubitata, q̄ omnia omitto hic ne idē seꝑius repetā: & in tali materia uide et quæ dixi in repeti. mea rub. C. de proba. in 47. colu. ubi etiam late loquutus sum in materia. & quæ dixi infra in §. qm. nume. 29. Quæro ulterius de alio dubio ul 3, quidam reus fuit inquisitus de quodam malefi. ꝑcedentibus legitimis iudicijs cōtra eum & seruatis seruandis fuit posit⁹ ad torturā, in qua cōfessus fuit se cōmisisse illud delictū. & dixit q̄ Titius fuit eius socius in cōmittēdo tale delictū: postea ductus ad banchū iuris ad ratificandū negat, & nō uult perseuerare i dicta sua cōfessione: sed dicit, q̄ illud quod dixit, & cōfessus est, q̄ fuit ꝑꝑ cruciatū torturæ. & repetitus in tortura ꝑꝑter dictam suam cōfessionē
M 2 perseuerat

154 p̄seuerat ī negatione, † an hoc casu vigore suæ primæ
cōfessionis possit dict. Titius poni ad torturā, tanquā cō
tra eum talis cōfessio faciat iudiciū ad torturā? & loquor
ī delictis de quibus potest quis īterrogari de cōsocijs. In
quo uideretur primo dicendū q̄ sic. cum sit, q̄ ille reus, p̄
pter dictā suā primā confessionem possit repeti ī tortu-
ra, vt volunt scrib. in l. repeti. & ibi late ego dixi. ff. de q̄-
stio. Attamē hac ratione nō obstante, cōtrariā partē cre-
doveriorē. ratio est: q̄a nō est eadem ratio dictæ cōfessio-
nis cōtra ipsum Titium, quæ est contra ipsum reū. nā di-
cta cōfessio contra dictum reū facit nouū iudiciū, vt ip-
se possit repeti in tortura, vt volūt docto. ī dicta l. repeti.
sed nō facit aliquod iudiciū contra ipsū Titium, qui non
negauit nec cōfessus est, ideo nisi vestiatur cū ratificatio-
ne & perseuerantia ipsius rei, qui hoc cōfessus fuit, nō p̄-
bat, sed cū non perseuerauit in dicta sua confessione, di-
citur nuda, & sic nō debet nocere ipsi Titio, & sic nō pote-
rit ex ea torqueri: q̄a tāq̄ accessoria corruit corruēte cō-
fessione rei. in qua nō perseuerauit. arg. reg. accessoriū.
de regu. iur. in 6. de quo etiam dixi in dicta l. repeti. in 8.
colum. in versu. his visis & c. Modo incidenter hic quæro,
155 an † reus qui cōfessus est delictū, possit sine nouis īdi-
cijs repeti in tormētis vt manifestet mādantē? in quo di-
cas q̄ sic, secundū Angel. in l. & si certus. ff. ad sylla. & idē
tenet Ang. de Aret. in suo tracta. malefi. in verbo, Sépro-
niū mandatorem. in 2. colū. in versu. & bene nota. & illud
dictū Angel. in d. l. & si certus. refert & sequitur domi.
Philip. Decius in consi. suo 189. incip. Latatus sum in 6.
colum. Et vide Angel. de Aret. in dicto tracta. malefi. in
verbo, fama publica. in 14. charta. in versu. quæro
aliquis. vbi dicit, q̄ confessus delictum potest poni in car-
cere solummodo propter hoc, vt manifestet mādantē, &
de materia vide Bald. in marga. sua in verbo, Cōfessio. in
2. versu. & do. Flor. in l. ait lex. in §. Iulianus. el 2. ff. ad leg.
Aquil. & domi. Lud. Bolognium in consi. suo 8. in 4.
colum. in prin. i. de quo etiam ego dixi in l. repeti. in 8.
colum. ff. de quæstio. Et in hac materia adde Bald. ī l. nō
ideo

156 ideo minus. in 1. colum. C. de accus. vbi dicit, q̄ † assa-
nus sine alijs iudicijs potest torqueri vt indicet mādantē.
& idem voluit Alexan. post Bart. ī dicta l. repeti. quæ om-
nia sunt multū not. quia quādoque accipiūt ī factō, & ego
hic, & alibi vidi hunc casū in factō. Visis supradictis, se-
157 quitur alia not. dubitatio, quæ est talis vl3, † an ī enor-
mi crimine requirātur solēnia iudicia, & aliæ solēnitates
quæ requirūtur in alijs criminibus? quo primo aspe&u
videtur dicendum quod nō, nā enormitas delicti opera-
tur, vt iudex possit trāsgredi iura, & regulas iuris commu-
nis & statutorū. Quod patet plurib. modis. Et primo ī ta-
158 li enormi delicto † possūt recipi testes lite nō cōtestata
& parte nō citata, & sic cōtra illum titulum, vt lite non
conte. & cōtra regulam l. de vnoquoque. cū vulg. ff. de re
iud. ita dixit Archi. in cap. 1. de homi. in 6. qui dicit quod
ī casu illius capituli possūt recipi testes lite nō cōtesta. &
parte nō citata. quod dictū sequitur ibi Gemini. ī §. fin.
& eos refert & sequitur domi. Fely. in c. quoniā frequen-
ter in prin. in pen. col. vt lite nō conte. Itē p̄ hac parte
159 facit regula illa videlicet, † q̄ propter enormitatē de-
licti, licitum est iura trāsgredi, secundū Innocen. & alios.
in cap. 1. de cōsti. & voluit Bald. in l. quid ergo. in §. pœ-
na grauior. ff. de his qui notan. in fa. ī 4. colum. & ī cap. 1.
in 6. colum. qui seu. dare pos. & in l. & si seuerior. in 2. co-
lum. C. ex quibus causis in fa. irro. & idem Bal. in l. 1. in 5.
col. C. qui accusa. nō pos. & in l. obseruare. in §. proficisci.
in 6. colū. de officio proconsul. & in l. 1. in prin. C. de præ-
ci. impe. offe. & in c. 1. §. iniuria. in prin. de pace iura. fir. &
ī authen. sed nouo iure. ī 1. col. C. de ser. fugi. & ī c. urgē-
tiū. ī fi. de re iudi. & volūt alii plures iurislatores in alijs
locis quos retuli ī l. fin. in repe. mea. C. de proba. in 73.
& 74. char. & in l. 1. in prin. in 9. col. ff. de qō. & in l. vnus.
ī §. cogniturū. ī 14. col. eo. t. it. Facit et ad prædicta: nā cle-
160 ricus faciēs † atrocissimū delictū pōt sine degradatiōe
puniri, s̄m Io. An. ī c. cū nō ab homine. de iud. & Gemi. in
c. fi. de homici. in 6. & Pet. de Anch. in consi. 157. incip. ex
161 narratis in factō. in 5. col. Et facit etiā, † nā statutū cōce-

dens abolitionem delinquentibus non coprededit delinquentes enormissimi criminis, secundum Ang. in disputa. sua i. c. extorta guerra. & Ludo. Roma. in l. si quis in graui. in §. hi quoque. ff. ad syllan. Item facit etiam, nam licet regulariter
162 reus criminis non possit renuntiare confessionibus suis dicitur: ut dixi in l. 1. §. si. in 19. colum. versic. si autem loquimur & c. ff. de qo. & in l. vnus. in §. cogniturum. in 12. co. eo. tit. Tamen committens enorme delictum potest renuntiare confessionibus suis. ita dixit do. Fel. in c. cum venissent. in 3. colu. de testi. & Lud. Rom. in rub. de arb. in 14. col. & Bal. in l. pro
163 nuntiare. C. de ser. Facit etiam, nam qui committens enorme delictum non est secutus in aliquo loco, sed potest ubique capi. l. 1. C. de rap. uir. c. 1. de homi. in 6. in ver. a toto populo christiano defidatus & c. & in c. inter alia. de immu. eccle. c. Felicis. §. pe. de poenis. in 6. l. 3. §. transfugas. in
164 ver. ubicunque. ff. de sica. Item facit nam qui pro insignibus furibus iudex non debet pati aliquem aduocare, sicut Ang. de Are. in trac. mal. in uerbo, & vestem coelestem abstulit. versic. & bene nota & c. pro quo est text. in l. per oes. C. de defen. ciui. quod etiam voluit Lud. Roma. in repe. l. si vero. in §. de viro. in 4. Fal. ff. sol. ma. & Barb. in c. quarenti, in
165 10. col. de off. dele. Item propter enormitatem delicti, potest procedi contra reum ordine iuris non seruato, secundum d. Pardi. de Puteo, in tract. suo syndica. in 5. char. in 2. col. in fi. & ibi subdit quod in crimine assassinatus propter enormitatem delicti non requiritur plena probatio, sed sufficiunt probabilia argumeta, allegat iura de quibus ibi per eum. Item
166 facit nam si assassinus sit clericus, potest puniri per iudicem laicum secundum Lappum in d. c. 1. de homici. in 6. quem refert & sequitur d. Paris ubi supra. Et dixit Bald. in c. cum quidam. in fi. de iureiur. quod licet magnates furcis non suspendantur, tamen hoc fallit quando committunt perditionem, quod est enorme crimen quia tunc suspendantur furcis. Et facit etiam. nam propter enorme crimen animal brutum puniatur. c. mulier. in 5. q. 1. dixit gloss. in l. 2. arbo. fur. ca. 2. quod propter enorme delictum quis potest suspendi, et postea bestiis subiici: quam gloss. dixit fing. Lud. Ro. in l. 2. circa fi. C. quod
 test.

test. fac. pos. Item propter enorme delictum potest danari
168 memoria defuncti. gl. in §. p. contrarium. insti. de heredi. que ab itesta. de se. qua dixit singu. Ang. de Are. in tra. maleficio. in uerbo, quod iudex uidet. uer. & predicta procedunt & c. de lmo. in l. defuncto. ff. de publi. iud. & in c. quoniam frequenter. ut lit. non coest. Item propter enorme delictum
169 licet reus potest spadachiari & ita spadachiatus duci ad mortem, secundum Bald. in l. 1. in 4. col. C. ne ex delicto. def. p. quo facit tex. in l. illustres. C. de modo mul. in uerbo. grauissimum. Item propter enorme delictum potest procedi die feriato. l. puinciarum. C. de feriis. & uoluit Ange. de Are. in tracta. malef. in uerbo inchoata & facta. uerli. quod an uno die. de quo etiam do. Ant. in c. fina. & ibi etiam per Abb. de iud. & in c. si. de feriis. Et adduci potest etiam tex. sin. in l. ad bettias. ff. de poenis ubi propter eminentem utilitatem quis liberatur a morte. de quo tex. aliqua dicit do. Fely. in c. il. ud extra de maio. & obed. Et possent alia plura in hac materia adduci, que alias adduxi in l. vnus. in §. cogniturum in 14. col. cum sequ. ff. de questio. & in l. 1. in prin. in 11. col. eo. tit. & in repe. mea l. unica. C. de rap. uir. nu. c. cum pluribus nu. ibi. sequen. Et sic ex predictis uidetur dicendum, quod quando sumus in enormi crimine, non requiratur solennia iudicia, nec solennitates, que essent seruandae in aliis criminibus. Sed contrarium credo uerius scilicet, quod etiam in enormi, imo enormissimo crimine seruandae sint solennitates omnes requisitae in aliis criminibus. Et in hoc attende quod so. Non potest dici quod in causa accusationis, uel inquisitionis enormis criminis dicatur, quod sumus in delicto enormi, cum non constet quod reus accusatus uel inquisitus commiserit tale delictum: quia si hoc constaret ulterius reus non accusaretur, inquireretur, nec contra eum procederet de tali delicto, sed puniret per ipso delicto poena congrua. Sed in tali casu de necessitate debemus dicere, quod non sumus in tali enormi delicto sed sumus in putatione enormis delicti, ideo merito
170 non habet locum superius adducta. tamen nam non sequitur, talis est accusatus, uel inquisitus de tali enormi crimine, ergo est reus talis criminis uere. Ad quod ego adduco text. no. in l.

fi. C. de accu. in uer. nō statim re^o existimetur & c. Itē ad
duco tex. in l. furti. in princ. ff. de his qui no. infa. in uer.
pēdēte iudicio nondum inter famosos habetur & c. & fa-
cit tex. in l. 1. & in l. nullam. C. ex q. cau. infa. irro. & facit
ēt. nā nō statim quod quis accusatur, re^o ē, sed q̄ conuin-
citur, ita dixit text. in c. fina. in fi. 15. q. ulti. & in c. nōne,
8. q. 4. & in c. eorum 11. q. 3. & in c. laudabilē. ut lit. pēdē.
& hoc uoluit Specu. in titu. de aduo. in §. sequitur. circa
171 prin. pro quibus ēt facit. nā q̄ nō dī talis, donec nō ē
pronūciatus pro tali, secundū Spec. in tit. de instru. edi. i.
§. restat. uer. quid si tabellio & i uer. quid si cōfectū. & So.
in consi. 51. incip. prāstātissime doct. & c. in 4. col. in priō
uolu. & Pau. de Cast. in consil. 32. inci. omisso ordine & c.
in fin. & uerbis. & Pet. de Anch. in consi. 241. incip. per
prādicta. circa fi. ubi dixit, quod omnis executio est su-
172 spēsa † cōtra excōmunicatū, antequā sit declaratū p̄ sē-
tēriam ipsum esse excōmunicatum: de qua materia lati^o
sum loquutus in rubri. extra de crimi. fal. Et facit ēt, nā
173 statutū † dans prēmium accusāti, intelligitur si ipse ac-
cusans probauerit contenta in accusatione esse uera &
non aliter. ita dixit glo. in c. 1. i uer. ostēsum. de eis q̄ fi-
unt a ma. par. ca. & probatur in c. post electionē. & i c. cū
super. de concess. prāben. & uoluit glo. in c. non est. i uer.
allegat. de consuetu. in 6. & gl. in l. si cuius appellatio. ff. de
appel. reci. q̄ in l. 2. in glo. fi. C. quod me. cau. & uoluit A-
lexan. in consi. 296. incip. diuini numinis. in 2. col. & in
consi. 71. in 2. col. in 5. uolu. quod incip. uideretur in cō-
sultatione & c. de quo etiam dixi in l. qui falsum in 6. col.
in princ. ff. de fal. Et facit ēt illud uulgatum uidelicet, qđ
174 † non sufficit dicere, nisi illud quod dicitur probetur:
ut dixit glo. in l. 1. ff. si qua pau. fe. di. & gl. in l. 2. de fer. &
glo. in l. magis puro. in §. illud. ff. de re. eo. & glo. in l. ait p̄-
tor. ff. ui. bo. rap. & in l. 1. ff. de incē. rui. nau. & glo. in cap.
super eo. extra de app. & in cle. 1. de resti. in integ. de quo
etiam dixi in l. qui falsam. in 5. col. in uer. quinimo for-
tius. ff. de fal. Itē p̄ hac parte q̄ in crimine enormi debe-
ant seruari solēnitates, quæ seruātur in aliis criminibus,
facit

175 facit, † nam uidemus quod ēt in crimine lesæ maiesta-
tis, qđ est enormissimum crimen indicia debēt p̄cedere
torturā, sicut in criminibus nō enormibus text. & nota.
& ibi glo. Cyn. Bald. & Sali. in l. si quis alicui. C. ad legem
Iul. maiest. quod ēt uoluit Ang. de Arc. in tracta. suo ma-
lesi. in uerbo, che hai tradito la toa patria. in primis uer-
bis. & d. Francisc. Brun. in suo tracta. de indic. & tortu. in
9. chart. in 1. col. post me. de quo ēt latius dixi in l. pen. in
5. quæst. in princ. ff. de quæstio. & in repe. mea. l. fin. C. de
proba. in 77. char. & dixi etiam supra in §. constante. nu-
mero 2. Et sic ex istis omnibus satis patet per iura & ra-
tiones, superius adductas, qđ in enormibus criminibus
requirūtur indicia, solennia, & aliæ solēnitates, q̄ requi-
rūtur in criminibus non enormibus. Et patet ēt, qđ illud
qđ supra dixi, qđ p̄ enormitatem delicti, licitum est iura
transgredi, habet locum in puniendo, quādo constat reū
esse uerū delinquentem secus autē in procedēdo: quia in
processu nōdū uere scitur, an accusatus uel inquisitus sit
uerus delinquēs necne. Tenemēti, quia nō mētiōr, hęc
cōsideratio mea noua fecit alias mihi magnū honorē in
ciuitate Mediolani corā Capitaneo Iustitiæ in quadam
cā moneræ, in qua oretenus allegauī, & postea in scriptis
cōsului, ut uoti cōpotē facerē illū Capitaneū Iustitiæ, &
eius uicarium, corā quibus agitabatur illa causa. Et circa
illud quod dixi qđ p̄ enormitatem delicti licitū est
176 iura trāsgredi, incidēter teneas menti, † qđ illud habet
locū solū in maioribus magistratibus: sed secus est in mi-
noribus, ut sunt Potestates, & Iudices terrarum, qui iu-
rauerunt seruare statuta: nam tales non possunt leges,
statuta, nec cōsuetudines trāsgredi. ita dixit Bal. in auth.
hodie. C. de iudi. quē refert & seq. Ias. in §. ex maleficiis. i
2. col. insti. de actio. ubi p̄ hoc dicto alleg. Lud. Ro. in l. si
uero. in §. de uiro. in 46. fal. ff. solut. mat. ubi dixit, qđ p̄
enormitatem delicti, nō licet magistratui leges trāsgredi:
sed qđ imo tūc dēt consuli superior, pro quo alleg. text.
quē dicit unicū i iure in l. diuus. la 2. ff. de fal. Et dicit Ias.
ubi s̄. qđ istud dictum Ludo. Roma. alibi non reperitur,
licet

licet videatur sibi, q̄ ille tex. hoc nō p̄bet certe imo ille
 tex. optime probat illud. sed & illud q̄ dixit Bal. in d. au
 thē. hodie. dixit ē ipse in auth. sed nouo iure. circa 2. col.
 C. de ser. fugitiui. De quo ē dixi in sing. meo 243. inc. tu
 scis & illud & c. tene menti p̄dicta: q̄a in hoc multi iudi
 ces errant credentes sibi licere trāsgredi leges, statuta, &
 177 consuetudines & c. Quæro modo vlt̄erius, † an vnū indi
 cium tantū sufficiat ad torturam inferendam, an vero re
 quirantur plura: in quo Bart. in l. maritus. de q̄stio. dicit
 videri q̄ plura indicia requirantur: quia leges de hoc lo
 quentes, loqui videntur in plurali numero, vt in l. 1. circa
 princ. ff. de q̄stio. ibi, aliis argumentis. & in l. vnus. §. 1. eo.
 titu. & in d. l. milites. eo. tit. & facit l. sicut. C. de Fal. Sed q̄
 sufficiat vnū indicium facit gl. in d. l. maritus. quæ loq̄tur in
 singulari dū dicit, sed p̄cedēte suspitione & c. & facit gl.
 in l. si qs. C. ad leg. Iul. maie. Postea dicit Bar. q̄ hoc an suf
 ficiat vnū indicium, vel requirantur plura ad hoc vt quis
 possit poni ad torturā, hoc relinq̄tur arbitrio iudicis. ar.
 l. §. eisdē quoq; ff. de testib. nā secūdem eū possunt esse
 quædā indicia generalia & remota, quæ nō sufficerent si
 ne aliis indiis: & ponit exēplum: si probatur quod ho
 mo est malæ cōditionis. nā hoc est indicium qualequale: vt
 in l. de minore. §. pen. ff. de quæst. & dicit ipse Barto. se pu
 rare q̄ tale indicium nō sufficiat ad torturam sine aliis
 indiis: sed si esset tale indicium vnitū cum alio indicio, vt
 puta, q̄a est homo malæ cōditionis, & cōuersabatur in do
 mo illa, vbi factū fuit tale maleficiū: tūc ista duo generāt
 suspitionē: vt habetur in l. domini horreorū. ff. loca. sed si
 esset vnū indicium non remotum, sed propinquum tangens
 negotiū, de quo q̄ritur, vt puta, vnus bonus testis de visu:
 vel confessio extra indicium, vel est res reperta apud eum:
 tunc dicit Bart. quod tale indicium solum erit sufficiens ad
 torturā. & ita dicit se intelligere glo. in dicta l. maritus. &
 in dicta l. si qs. C. ad leg. Iul. maiesta. ita residet Bartol.
 circa hoc dubiū in d. l. maritus. Sed tu vltra Bartol. vide
 de hoc articulo domi. Pari. de Puteo in tract. suo synd in
 103. charta in vlti. col. vbi inter cætera adducit Azo. in

summa

summa de quæstio. dicentē, quod licet dicatur, q̄ vnus
 testis inducit p̄sumptionē p̄ l. Theopompus. ff. de dote
 p̄lega. tñ si talis testis est de veritate, sufficit ad tortu
 ram, & iura loquentia, q̄ requiratur pluralitas indiciorū
 ad ponendum aliquem ad torturā, non habēt locū, quan
 do extat vnus testis de veritate delicti. Item subdit d. Pa
 ris vbi supra, quod tñ in hoc, an vnum indicium, vel plu
 ra indicia requirantur ad hoc vt reus possit poni ad tor
 turam, quod relinq̄tur arbitrio iudicis. ad quod allega.
 Bart. in d. l. maritu. & in l. fin. ff. de quæstio. & alios etiam
 allegat de quibus ibi per eum. Et idem dixit d. Paris in d.
 suo tract. in 105. char. in 1. col. ver. an ad torturā inferen
 dā. vbi ēt alia plura dicit, de quo ēt ego latius dixi in d. l.
 si. ff. de quæstio. in 1. & 2. col. Ad quem etiam uide d. Paris.
 in d. suo tract. in 94. char. in vlt. col. & ibi in 96. char. in 2.
 col. in vers. si quis est inuentus & c. circa fin. & vide etiam
 Io. An. in addi. Spec. in tit. de p̄sum. in §. species. in ad
 di. incip. hic est instandum & c. circa med. addi. & Iaco. de
 Bel. in authen. de exhi. reis. in §. si vero ēt. quem refert Io.
 de Imo. in l. si. in pe. col. ff. de hæ. insti. & Ias. in repe. l. ad
 monēdi in 62. col. ff. de iureiuran. Et vide oīno supra, in
 hoc. §. nu. 5. & nu. 11. & do. Pe. Phil. Cor. in consi. 58. inci.
 visa inquisitione. in 3. col. in prin. in 2. vol. Quæro vlt̄erius
 178 † an tacita confessio, quæ fit per pacē sequutā, faciat in
 diciū ad torturā de delicto, in quo fuit facta pax? In quo
 do. Fran. Bru. in tract. suo de indiis & tortura. in 4. char.
 2. col. in vers. quæro quid de confessione tacita & c. dicit
 q̄ per talem pacem plene probatur delictū, per ea quæ ha
 bētur per Bar. & Bal. in l. trafigere. C. de transf. & per Bal.
 in c. 1. §. iniuria. de pace iur. firm & dicit q̄ de hoc videtur
 tex. in l. quoniam. C. de infa. postea dicit q̄ Bal. in d. l. quo
 niam. & in l. furti. in §. pactus. eod. tit. dicit, q̄ faciens pa
 cem nunquā intelligitur cōfiteri delictum, quo ad cōdem
 nationē. Item allegat Archid. in c. in omnibus. 2. quæst. 4.
 vbi dicit, q̄ licet paciscens videatur faceri crimen: ut in d.
 l. qm̄. tñ illud est verū, si aliquo dato paciscitur secus est si
 gratis: vt d. §. pactus. Postea quærit ipse do. Franc. Bru. vbi

supra,

supra, quo fieri poterit pax, ut p eam nō uideat quis fateri delictum, ad quod allegat Tācre. de Corneto i sua cōpendiosa dicentē, q̄ fiat hoc modo uidelicet, q̄ dicat. Et hęc facit ut euitet sumptus litis, nō q̄ cōmiserit crimē, de quo facit pacem, allegat d.l. furti. §. pactus. Itē dicit q̄ potest fieri alio modo uidelicet, q̄ is qui iniuriā, uel damnū passus est, remittat per pactū omne dānum & omnē iniuriā, q̄ cōstaret uel cōstare posset sibi ab aliquo illatum quacunque de causa: Vel iniuriat⁹ faciat pacē cū iurante, & ei remittat iniuriā, quā constat uel cōstare posset illā sibi intulisse: q̄a ex hoc nihil uidetur fateri. Postea dicit q̄ alii dicunt generalius, q̄ Notarius debet dicere i instrumēto: Tales fecerūt pacē, & cōcordiā de omnibus iniuriis, uulneribus & offensis, q̄ dicuntur p dictos se inuicem fecisse & inuicē itulisse. nam tunc nō uidetur fateri, ita residet d. Frā. Brū. in d. suo tracta. Tu aut ultra do. Frā. Bru. ubi supra. uide d. Catal. in suo tra. syn. i uer. 62 §. incipi. adde an producens. ubi dicit, q̄ producēs instrumentū pacis, uidetur cōfiteri delictū, si talis pax fuit facta p pecuniā secus si fuit facta gratis, quia tūc nō uidetur cōfiteri delictū. & alleg. d.l. quoniā. C. de infa. & Bal. in d.l. furti. in §. pactus. eod. tit. & alle. ēr Arch. in c. in omnibus. 2. quēst. 4. Et subdit do. Cara. ubi supra in uer. ibi

179 seq. q̄ † qui remittit iniuriā p pecuniā, est ifamis. alle. glo. 23. q. 4. c. si illic. quod etiā no. Bart. secundum eum in §. athletas. in §. siqs. ff. de infa. & uide circa hęc materiā Bal. in cap. 1. in §. seu furtum. i §. colū. uer. si itē quē fuit Ioan. mona. de pace iura. firman. Prēdictis ēr adde

180 q̄ qui petit ueniam, † non uidetur fateri delictū, secundum gloss. in ca. exhibitas in uerbo, ueniā postulauit de homicidio, quod etiā uoluit Ludo. Rom. p illā glo. in l. 1. in prin. ff. de noui. oper. nun. & do. Bart. Cep. in cōf. suo 21. incip. ego Bart. i 6. colum. & uide Paul. de Cast. in cōf. si. 119. incip. norandū & c. circa si. & do. Fely. in cap. testimoniū. in 11. col. uer. & aduerre. extra. de testib. ubi allegat plures Dott. in plurib⁹ locis loquētes circa hęc materiā. Quæro ulterius de dubio sæpissime occurrenti, q̄

181 ego sæpe audiui de facto uidelicet, an † diuinatio seu incantationes faciāt indicatiū ad torturā: q̄ quæstio. ponit do. Francif. Bru. in tract. suo de indicatiis & tor. in §. chart. in 1. co. in prin. ubi dicit, q̄ quādoq; aliquis incantator cōsultus dicit, quod Titius cōmiserit tale furtum, uel aliud delictū: an ex hoc poterit quis poni ad torturā, & dicit qd̄ ipse uidit fieri incantationem in quadam fiala, uel cū forbice & cribro, & dicit q̄ talia nō faciūt indicatiū ad torturam, quia talibus non est adhibēda fides: ut litē apud La beonē. §. si quis astrolog⁹. ubi hoc tenet Ang. ff. de iniur. & facit. l. uerū. C. de infam. Dicit postea q̄ Bal. in quodā suo cōs. incipien. in Dei nomine amen, quia quæstio ista de tortura & c. dicit, q̄ licet ars maleficio. sit re. pbata, ut l. nemo. C. de malefi. & mathe. tamē quandoq; permittit quod maleficiū tollatur p aliud maleficium, si alio modo non potest quam per incantationem ēr dæmonū, ut dicit notari in summa confessorū p magistrū Io. de Ripa sub rubri. de impedimento ligaminis, tñ animus non debet recedere à deo quicquid ore pferat, s̄m opinio. multorum Theologorum. nam licitum ē aliquando de aqua turbida bibere, ubi fluminis stagnātis aqua deficit: medicinæ enim omnes sumuntur nō rōne delectationis, q̄a sunt aridæ, sed solū rōne sanitatis recuperādæ, retinēdæ, uel adipiscendæ, sicut arte & natura manifestū est: sæpe uuln⁹ uulneri additur, ut utrunq; curet. ita s̄m eum dicit Bal. in d. suo cōf. Ex quibus uidet secūdū d. Fran. ubi s̄. q̄ quāuis ars diuinandi sit reprobata, tamen ubi magnum ex delicto immāneret scandalum, forte nec Deo nec hominibus reprehensibilis uideretur dummodo animis à Deo non recedat. non dico q̄ ad torturā pcederetur, sed ad inquisitionē. nā si diuinator aliquē iculpat, poterit iudex pro illo mittere, & uidere qua cōstantia, quo rubore, & quo palore loquatur, & ex hoc sumere indicatiū ueritatis: ut i l. de minore. §. tormēta. ff. de quæst. ita residet dom. Francif. Brun. in dicto suo tract. Ego autē circa hęc materiā dico unū, quod teneo firmiter, q̄ talis diuinatio non faciat indicium ad torturā, sed ad inquirendū ut di-

xit do. Franci. cum existas diuinationib⁹, & incantamentis
 saepe animus hominis inclinatur, & inducit ad credendum
 aliquid esse uel non esse. Et memini me alias tempore iuue-
 rit is meae uidisse rem mirabilem & stupendam, dum eram
 gubernator ciuitatis Albinghanæ in partibus. Ianuesium ul-
 tra Saonam per 30. miliaria. Nam fuerat mortuus quidam
 homo nocturno tempore, & nesciebatur a quo: attamen mul-
 ti erant suspecti de morte sua. & quidam homo senex dixit
 mihi, domine gubernator si uultis scire ueritatem huius
 homicidii, faciatis coram uobis portare cadaver illius mor-
 tui, postea faciatis uocare illos qui sunt suspecti de illo ho-
 micidio, & ueniant unus post alium, ubi est illud cadaver, tunc
 cum superuenit uerus homicida, tunc uulnera illius cadaveris
 fluent sanguine de nouo, & sic habebitis certitudinem illius
 homicidii: Quo audito feci portare coram me illud cada-
 uer, & feci uocari illos suspectos de illo homicidio de u-
 no in unum: & cum superuenit uerus homicida, uulnera illius
 cadaveris inceperunt effluere, & emittere sanguinem. de
 quo summe fui admiratus: attamen nihil dixi, non potest fide-
 tali rei, quae nullibi probatur. attamen ex post per plures
 dies reperta sunt indicia sufficientia ad torturam contra illum
 uerum reum, quem capi feci, qui habita copia indiciorum
 absque tortura confessus fuit se occidisse illum hominem, &
 postea eum condemnauit secundum formam iuris, & statuto-
 rum illius ciuitatis. Quæri etiam potest si an in causis cri-
 minabilibus possint testes cogi testificari? in quo remitto me
 ad dicta per do. Fran. Bru. in tract. suo de iudic. & tor. in 2.
 char. in 1. col. ubi etiam ponit quæ personæ cogi possint.
 Quæro postremo, an si iudex sine iudiciis uel cum iudiciis
 minus legitimis posuit reum ad torturam, qui reus confes-
 sus est delictum, quo casu talis confessio est nulla, etiam si sit
 ratificata, ut habetur in l. penul. ff. de quaestio. & ibi late-
 182 dixi. an si postea superueniant indicia sufficientia,
 confirmet torturam precedentem indebite factam, & confessionem
 ex ea extortam. In quo Bal. formans istam quæstionem in l. si. C. de accu-
 sa. tenet quod non. & hoc dicit procedere: quia fuit ordo puer-
 sus, ut patet ibi in gl. & dicit quod hoc est tenuit gl. expresse

In l. maritus. in 2. lectu. ff. de quaest. quod dicit esse notam.
 Tu ultra Bal. dicas quod idem tenent doct. per gl. ibi in l. pē.
 ff. de quaestio. & in l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acq. he-
 redi. & do. Catal. in tuo tract. syn. in uer. 165. inci. adde
 quod diximus. de quo etiam dixi in repe. l. si. in 32. char. ante
 fin. de prob. Pro qua doct. Bal. & sequacium possunt ali-
 qua in simili adduci. Et primo adduci potest dictum Bal. in l.
 184 si uxor. C. de condi. inser. ubi dixit, quod licet filius factus possit
 sit donare causa mortis cum consensu patris: ut l. tā is. §. 1.
 ff. de dona. causa mor. tñ si filius factus. donat causa mortis sine
 consensu patris, licet postea pater ratificet, non tamen ualebit
 talis donatio: quod dictum refert & sequitur do. Frā. de Are. in
 no. consi. suo 70. incipi. donatio. Et dixit Bal. in cap. cum
 consuetudinis. in 2. col. de consuetu. quod pater non potest
 authorari filio donati causa mortis post donationem factam,
 etiam si donaret fratri in eadem potestate constituto, pro qua
 faciunt dicta per Bal. in ca. quoties. de pac. & dicta per Ol-
 dr. in consi. suo 306. incip. quauis pater & c. in 1. col. & dicta
 latius per Jac. de Bel. in consi. suo inci. Cicolus Petri & c. quod
 consilium est inter consilia Bal. in 6. uolum. nu. 57. & fa-
 ciunt dicta per Bald. in consi. 84. incipien. uerba libelli
 & c. in fin. 2. col. in 1. uolu. & in consi. 166. incip. casus ta-
 lis est & c. in 3. uolum. Et facit etiam dictum Bal. in l. 1. in
 antepe. colu. uerbi. extra quiritur. C. qui admitti. ubi dixit,
 185 quod siate statuto, quod mulier non possit contrahere sine con-
 sensu propinquorum, alias non ualeat contractus, quod si mulier
 contrahit sine consensu propinquorum, licet postea propin-
 qui consentiant, tamen non ualebit contractus: quod dictum
 refert, & sequitur Barba. in repe. rubr. de fide instru. in 13.
 char. in ulti. col. & in ca. causam matrimonii. in ulti. char.
 in 1. col. de officio delega. & in cap. cum iure. in 27. co-
 lum. eo. ti. pro quibus facit gl. in l. si filius. C. de petit. heredi.
 Et idem in simili dixit dom. Alex. in consi. suo. 170. inci.
 uiso processu in ulti. col. pro quo allegat l. si filius. & l. ei
 qui in prin. ff. de test. & l. si minor. ff. si seruus expor. & c. 1.
 de spon. impub. lib. 6 & no. per Bal. in c. si. de ca. mon. &
 per Dyn. in reg. non firmatur. de reg. iur. in 6. Et facit quod

nd. dixit Bal. in titu. de pace cōstan. in verbo sentētiae. vbi
 186 dixit, q̄ laudum † latum non præcedente cōpromissio,
 non pōt ratificari per partes: quod ēt videtur de mente
 Sal. in l. societate. in §. arbitrariū. in 15. q. ff. pro socio. & d.
 An. in c. Quintauallis. vltra me. de iureiur. quod ēt voluit
 Pe. de Anc. in c. canonum statuta. in 14. q. prin. 11. col. de
 consti. & idem tenet Lud. Ro. in l. 1. in fi. ff. de feriis, vbi re
 fert Bal. in dicto verb. sentētiae quoque. & idem voluit
 Io. de Imo. in cons. suo 106. inc. in cā quæ vertitur & ver
 sa est inter Christophorum & c. & pro illo dicto Bald. est
 bonus tex. quē ipse allegat. in d. §. sentētiae quoque. in c.
 examinata. de confr. utili vel inutili, vbi dicitur, q̄ non
 pōt emologari laudum, super quo non præcessit compro
 missum. Et idem voluit Lud. Ro. in cons. suo 155. inc. præ
 missum laudū. vbi cōsuluī super hoc. & dixit nō refraga
 ri sequēs ratificatio, seu emologatio laudi, q̄ nō præces
 sit cōpromissum, & allegat d. c. examinata. & Bald. in d. §.
 sentētiae quoq; & idē dixit ipse Lu. Ro. in cōs. suo 173. in
 fi. & Bal. in cōs. 108. inc. cū plures & c. qd̄ tñ an sit verum
 semper & indistincte nō ex aīo nunc, cū non sit materia
 nostra. ideo me remitto ad dicta p̄ doct. in dictis locis. &
 ad Io. de Imo. in c. nisi essent. in 2. col. de præb. & ad Bal.
 in c. cū dilecta. de resc. & dicta p̄ Bal. in l. fi. i. fi. C. de cōtra
 187 hen. emp. vbi dicit ēt, q̄ † laudū nō pōt ratificari à par
 tibus antequā feratur: qd̄ dicit voluisse Dyn. in cōs. suo
 inci. Ptolomæus & c. qd̄ tñ limita vt ibi per eū, de qua ma
 teria vide ēt Lud. Ro. in cons. 24. in fi. 1. col. & Pet. de An
 cha. in cōs. 254. inci. videtur prima facie dicendū. in fi. &
 Io. de Imo. post Ang. in l. sciendū. circa fi. ff. de verb. obl.
 & Ang. in cons. suo 195. inc. pro conclusione prædictorū.
 & d. And. in c. dilecti. de arb. & Abb. in d. c. examinata. &
 Bal. in l. cū antea. in 1. col. C. de arbi. & Pet. de Ancha. in
 cons. suo 120. inc. vnus ex procuratoribus. Itē vltra præ
 dicta pro hac parte, q̄ habitas superueniēs non valider
 actū à principio nullū facit gl. sing. iūcta tex. in l. pen. ff. de
 quæst. quæ dixit q̄ cōfessio facta in tormētis legitimis in
 diciis non præcedētibus non valet. dato q̄ postea super
 ueniant

ueniant indicia: & dato etiam q̄ ratificetur. de quo glo.
 supra dixi. d. l. pē. & i reperit. mea l. fin. C. de p̄bati. i 22.
 char. post med. Itē vltra p̄dicta p̄ hac parte, q̄ habitas
 superueniens nō valider actū à principio nullū, facit tex.
 in l. obligari. in §. tutor. ff. de auto. tut. & tex. i §. tutor. in
 sti. eo. tit. in quibus iuribus dicit, q̄ si autoritas tutoris
 debet interuenire in ipsa celebratione actus, alias actus
 debet esse nullus, q̄ talis actus ēt non cōvalidatur, si fa
 ctus sit sine illa solēnitare, seu autorit. licet postea talis
 autoritas interueniat. Pro quibus ēt faciūt dicta p̄ Lud.
 Roma. in cōs. suo 59. incip. circa propositā cōsultatione
 circa pen. col. ubi ad hoc q̄ habitas superueniēs nō uali
 det actū à principio inualidū p̄pter aliquā inhabilita
 tē allegat plura. & primo tex. in l. si qs in senatorio. & l.
 si qs tutor. uer. quid ergo. & l. eos ff. de rit. nup. & l. 1. C. si
 rector prouinciæ, & l. & si cōtra. C. de nup. & c. 1. §. nec
 matrimoniū. de sponsa. impub. in 6. in qb̄ iurib̄ patet,
 q̄ si matrimoniū, uel sponsalia sunt nulla: q̄a iter inha
 bilitate legalē: ea inhabilitate cessante, ut q̄a superueni
 at legitima ætas, ipso iure non recōualescent. itē allegat
 ēt Lud. Ro. in dicto cōs. ad hāc materiā. l. 1. C. de cōtra
 cti. iudi. & l. si. C. si maior fac. ubi dicitur, q̄ alienatio fa
 cta il i, qui p̄est alicui loco p̄ iure reddendo, nō recōuale
 scit cessante inhabilitate. ad idē alleg. l. minor. ff. de ser. ex
 por. in uerbo, nulli⁹ momēti & c. & si eo tēpore. de resc.
 in 6. ubi habetur, q̄ cōfessio facta p̄ principē nulliter, eo
 quia inhabili propter defectū ætatis, nō recōualescit ex
 hoc solo q̄ superueniat legitima ætas & alia plura ad hoc
 propositū adducit Lu. Ro. i dicto cōs. Sed ego vltra eū ad
 duco not. uerbū Bar. in l. eū qui. alias inci. Paulus. ff. de sta
 tu ho. ubi dicit, q̄ si cōtractū est matrimoniū in gradu p̄
 188 hibito, † licet superueniat dispēsatio, tñ filii ante nati
 nō erūt legitimi. & idē tenet Bald. in c. 1. §. naturales. in
 ult. col. si de feu. fue. cōtr. inter do. & agna. & dicit q̄ Cy.
 in d. l. Pau. refert q̄ illa q̄st. fuit de facto in quodā Vbald.
 & idē clari⁹ dixit Bal. i l. & si cōtra. C. de nu. i uer. nora er

go &c. & Bald. in l. ex libera. C. de suis & leg. uide tamen
 quæ dixi infra, in §. secunda q. nu. 51. Et facit qd̄ uoluit
 Ioan. And. in additio. Specu. in titu. de teste in §. 1. in 2.
 189 addit. ubi dicit, q̄ si inimicus † recipiat de facto in te-
 stem cōtra inimicū, licet postea supueniat recōciliatio
 inter eos, non tñ reconualescit testimoniū suū. & alleg.
 glo. in auct. de teste. in §. si uero qs dicat. in uerbo, non
 adsit. Et faciūt etiā dicta p̄ Pau. de Cast. in cōs. 322. inci.
 sup̄ primo uideretur &c. ubi dicit, q̄ sentētia nulla ratione
 defectus probationum, non recōualescit ex attestatiōni-
 bus postea receptis. Pro quib⁹ ēt faciūt quæ ego dixi in
 Liurifurādī. in 2. char. C. de testi. & q̄ lati⁹ dixi in l. pen.
 in 6. 7. & 8. col. ff. de quæ. ubi omnino uideas. & in repe.
 mea. l. fin. C. de prob. in 32. char. & in consi. meo 25. in-
 cip. confundentur oēs, qui te derelinquūt domine &c. in
 2. & 3. char. & Pe. de Anch. in cons. 338. inci. de efficacia
 &c. in fi. tene mēti prædicta in materia p̄sentis dubita-
 tionis: quia uere sunt notabilia. Quæro modo ulterius:
 pone aliqua sunt iudicia cōtra reū q̄ cōmisit maleficium:
 aliqua uero sunt p̄ reo q̄ nō cōmisit maleficiū, an uigo.
 190 re iudiciorū existentium cōtra eum † poterit poni ad
 torturam: in quo dicas q̄ nō. & hoc duplici ratione. Pri-
 ma quia semp̄ in obscuris debemus inclinare in beni-
 gniorē partē. l. semp̄ in obscuris. ff. de reg. iu. l. factū cui-
 que. §. si. eo. ritu. reg. in p̄cenis. de reg. iuris. l. 6. c. eos uero.
 50. dist. l. merito. ff. pro socio. l. Arriā. ff. de actio. & obli-
 gatio. Et ubi pōt capi duplex intellect⁹, semp̄ debet capi
 intellect⁹, p̄ quem quis nō cadat in delictū, ut latissime di-
 xi ego adducēdo multas, & quāplures doctrinas in repe.
 mea. l. fi. C. de p̄bat. l. 50. char. & habetur p̄ Frā. de Cur.
 in cōs. suo 70. incip. circa primū. in 2. col. p̄ quib⁹ opti-
 me faciūt, quæ ego dixi in l. uni⁹ facinoris. in §. i. ea cā. in
 uerfi. itē p̄ prædicta regula &c. ff. de quæst. ubi plura no-
 tabilia adduxi faciētia ad materiā istā. Pro quibus facit
 quod dixit Bal. in c. duobus. in 1. col. uersic. q̄ si iudices.
 191. de re iudi. ubi dixit, † q̄ in testib⁹ p̄ti minori discordā.
 192. ribus, p̄ualet benignior pars. Secūda rō est: q̄ † unum
 iudiciū

iudiciū tollit aliud, secūdū Alex. in cōs. suo 77. inci.
 in causa accusationis. in ulti. colum. in 1. uolu. & una præ-
 193 sumptio † tollit aliam. l. diuus ff. de in iteg. restitu. cap.
 accedens. de crimine fal. & ibi glo. ca. tuā. de sponsalib. &
 ibi gl. uoluit Bal. in l. Pacumeatus. ff. de hæredi. institu. &
 Io. de Ana. in cōs. suo 19. incip. uisus istrumētis, in 3. col.
 Alex. in cōs. 103. incip. uidetur. in 7. col. in 1. vol. & Cy.
 in l. si cum dotē. §. transgrediamur. ff. soluto matrimo. &
 Spec. in titu. de expēsis. §. 4. uersic. in hoc &c. circa med.
 docto. in l. si qui adulteri. C. de adulter. & in l. siue possi-
 deris. C. de probati. & habetur in l. mater. & ibi Ang. &
 194 Saly. C. de calum. Et idem dicim⁹ in cōiecturis. † quia
 una cōiectura tollit aliam, secūdū Bal. in cōs. 302. inci.
 proponitur. ante si. in 2. uolu. & Fulg. in cōs. 173. inci. in
 causa. & Angel. in l. iniuriarū. in §. si quis de honore. ff.
 195 de iniur. Et idem dicim⁹ in duob⁹ uerisimilib⁹ † nam
 magis uerisimile tollit minus uerisimile s̄m Bal. in l. fi.
 in 2. oppo. C. de hæredi. insti. Et maior uerisimilitudo
 tollit minorem, secūdum Bald. in l. siue possideris. C. de
 probat. quem refert, & sequitur Ias. in l. si extrane⁹. l. 2.
 col. ff. de cōdi. cā data cā nō sequuta. Et circa hāc mate-
 riam q̄ unum iudiciū tollit aliud teneas p̄petuo mēti
 q̄ istud est adeo uerum, q̄ si cōtra reū adest unū iudiciū
 maleficii: sed pro reo sit probata bona fama, q̄ hoc casu
 196 ipse re⁹ † nō poterit torqueri uigore illius iudiciū, qd̄
 hēt cōtra se: itē not. dixit Bal. in l. fi. C. de prob. in ulti. col.
 quē refert, & seq. d. Ale. in l. fi. in 3. apost. ff. de quæsti. ubi
 dicit, q̄ illud qd̄ dicit, q̄ qñ cōtra reū est aliqd̄ iudiciū,
 q̄ ex hoc ipse re⁹ pōt torqueri: Est uerū & habet locū qñ
 talis reus est ullis p̄sona, & abiecta: secus aut̄ ubi esset uir
 grauis, bonæ uitę, cōditionis, & famę: quia tñc nō pote-
 rit torqueri: qm̄ qualitas præcedētis uitę elidit huiusmo-
 di iudiciū. p̄ l. nō omnis §. a Barbaris. ff. de re milit. &c.
 cum iuuentute. de præsump. quod dixit Alex. ubi supra
 esse not. & idem dixit ipse Alex. in consilio suo 313. incip.
 uiso themate ante scripto. in pe. col. Et idem dixit Bal. in
 l. ea quidē. in antepē. col. uer. itē q̄ro an ifamat⁹. C. de

quæro an infamatus. C. de accusa. vbi et respondet ad cōtraria. & dicit ibi q̄ idē tenuit Gandi. licet non dicat in quo loco. Et idē tenuit Bart. in l. 3. in §. sed si ex improviso. ff. de re mili. & Ale. in d. l. ff. de quæstio. in pe. apostil. Et idē etiam tenuit Alex. in consi. suo 237. incip. ponderatis narratis in themate. in vlti. col. vbi allegat Bal. in dictis locis. Et idem tenuit Catal. in suo tractatu synd. in versic. 542. incip. adde quia sepe &c. ante fin. dicti verbi. & Rapha. Cuma. in consilio suo 135. incip. ad primum &c. in 2. col. in versic. amplius dixit Bal. &c. vbi allegat Bald. in d. l. ea quidē. in d. versic. quæro an infamatus &c. Et idē tenuit d. Petr. Philip. Corn. in consilio suo 58. incip. visa inquisitione. in 4. col. 2. vol. & do. Bartho. Cepo. in consilio suo 40. inc. Lucius &c. in 9. col. Et hanc partem etiam firmavit Ange. in l. milites. C. de quæstio. quem refert. & sequitur Ale. in d. l. ff. de quæstio. in 4. & in pe. apostil. Et hanc partem et firmat do. Phil. Deci. in consi. suo 180. incip. lætatus sum &c. in pe. col. in fi. vbi etiam adducit Bal. in 197 l. 1. in fi. C. loca. vbi cōcludit, q̄ p̄sumptio delicti tollitur ex probatione bonæ famæ: ad quæ vide et Pet. de Ancha. in c. canonum statuta. in 197. col. vers. subijcio similē quæstionem: de constitu. quæ omnia sunt notāda: quia multi essent, qui dicerent cōtrariū, Nā quādo specialiter sunt examinati testes sup̄ mala fama alicuius, tunc tales testes præferuntur testibus deponētibus in genere de bona fama. ita dixit Ludo. Roma. in consi. suo 167. incip. Antonius accusatus. in fi. verbis. vbi allegat hoc voluisse Inno. in c. inquisitionis. & in c. cū oporteat. de accusatio. Pro quo et faciūt dicta p̄ Inno. in c. auditis. de p̄sumpt. vbi dixit, q̄

198 probationes in specie p̄feruntur p̄bationibus in genere: quā dictum refert, & sequitur do. Alexand. in consi. suo 77. incip. in causa accusationis. in prin. 3. colum. in 1. vol. & ibi etiam subdit, q̄ pro hoc facit quod voluit Bald. in l. siue possidetis. in 2. co. C. de prob. vbi dixit, q̄ p̄sumptio in specie tollit p̄sumptionē in genere. Et facit regula, generi per speciem derogatur. de reg. iur. in 6. de quo per d. Francif. de Curte. in consi. suo 56. inc. super processu &c. in 7. col.

7. col. Item illud dictum Inno. in d. c. auditis. de p̄scrip. refert, & sequitur Alex. in consi. suo 148. incip. excellentissime domine &c. in 1. col. in 2. vol. vbi etiam refert Nicol. de Neapo. in l. turpia. in princ. ff. de lega. 1. dicentem,

199 q̄ magis creditur duobus testibus in specie deponētibus, q̄ pluribus deponētibus in genere allegat quā not. p̄ Inno. in d. c. auditis. de quibus omnibus dixi in l. de minore. in §. plurium. in 18. colum. in princ. ff. de quæstio. vbi sequutus sum hanc partē. Sed nūc diligentius, & accuratius cogitans circa p̄dicta inclino in aliam partem tanquā benigniorem. Et hoc primo p̄ regulā, semper in obscuris. & per alia q̄ supra adduxi. Secūdo propter autoritatem tantorum patrum cōtrariū tenentiū, quos supra retuli. Pro qua parte & opinione faciūt optime, q̄ ego dixi in l. falsam. in prin. in 17. col. ff. de fal. & supra in hoc. §. nu. 96. & 97. Quæ oīa teneas menti: quia sepe conferunt honorē, & maximā vtilitatē. Vtterius dico, q̄ omnia superius dicta cōtinens materiā indiciorum existentium cōtra reos quia aliqua et sunt indicia, quæ faciūt pro ipsis reis ideo mihi videtur de talibus indiciis faciētibus p̄ reis aliqua

200 dicere, & in mediū afferre: Ideo scias q̄ exculpatio in offensi est magnæ importatix & multū prodest reo inquisito, vel accusato. Nā si aliquis fuit accusatus, vel inquisitus de vulnere illato in personā Titii, si ipse Titius dicit, q̄ non fuit vulneratus ab illo inquisito, vel accusato, & eū exculpat, nō poterit torqueri ex indiciis existētibus contra eū: quia habet indicium innocentie pro se, ita sing. dixit Bal. in l. 1. in vlt. col. in ver. pone testator. C. commu. de leg. alleg. l. Paulus. §. 1. ff. de bo. lib. quā doctrinā refert & sequitur do. Alex. in consi. suo 24. incip. animaduersis, in 6. colum. in 2. vol. & in consil. 237. incip. ponderatis narratis in themate. circa prin. & in consi. 223. incip. viso processu. in 2. char. in vlt. col. & idē firmat Bal. met in margarita sua. in ver. maleficiū. in 1. ver. & Bal. in reperito. suo. in verbo. vulnus. in 1. ver. & do. Fely. in c. 1. circa fi. de p̄sumpt. & in c. literas. in 5. col. eo. tit. & Gand. in trac. suo maleficiorū. sub rub. de transact. & pac. in malef. in

6. colum. in vlt. versu. inc. sed pone q̄ quidā mortifere vul-
neratus &c. & illā doctrinā Bald. etiam refert & sequitur
Alex. in l. si quis in graui. in §. si quis moriens. ff. ad Sylla.
& in consi. suo 124. incip. quoniam abunde &c. ad fin. in
6. volu. & in consi. 30. incip. ex allegatis &c. in vlti. co-
lum. in 7. vol. de quo etiā per Iaso. in l. 1. in 2. col. ff. de eo
per quē fac. erit. & per eundē in d. l. 1. in fi. C. commu. de
legatis. de quo dixi ego etiam in singu. meo 23. incip. con-
fessio offensi &c. Itē aliud est iudiciū pro reo, quod iudi-
201 ciū est tarditas accusandi. † Nā si accusator multū ste-
tit ad accusandū, eius accusatio postea reddit suspecta, se-
cundum Bald. in consil. suo. 37. incip. quidam tabellio. in
fin. in 3. volu. pro quo facit tex. in cap. 1. in vers. quia si
proclamare voluit, cur tamdiu tacuit &c. de frigi. & ma-
lesi. ad quā vide etiam Iason. in §. fuerat. in 5. colu. inst. de
actio. & in l. 1. in 6. col. ver. itē p̄ extēsiōe &c. C. qui ad-
mit. pro quibus et faciunt dicta per Alexan. in consi. 115.
202 inci. visa. in 1. col. ad fin. in 7. vol. Et facit et. † Nam vio-
lencia per lapsum lōgi tēporis præsimitur cōuersa in cō-
sensum, secūdū Spe. in tit. de p̄sumptio. in §. species. in ver-
ficu. necessaria. Et pro istis faciunt optime dicta per me in
singu. meo 288. incip. tolle moras &c. vbi videas. Et fa-
cit etiam. Nā ille qui differt producere instrumentū solu-
203 tionis vel alterius tenoris releuās eū a petitis, † non de-
bet audiri il lud p̄ducēdo, nisi refectis expēsis quibus sua
tarditate vexauit aduersariū ita dixit Bal. in c. exceptionē
in princ. de excep. quē refert do. Fely. in c. ad audiētiam. el.
2. in 12. col. de rescri. & in c. de cætero. in 4. col. de re iudi.
p̄ quo alleg. c. suscitata. & ibi Abb. in 3. not. de i integ. re-
sti. Et p̄ hoc facit optime no. dictū Aegi. de Belame. i de
cis. sua 216. inc. i causa &c. vbi dicit clericus qui permisit
se condēnare a iudice laico, & committere executionē, &
postea allegauit priuilegiū clericale, cū esset clericus, qd̄
debet condēnari in expēsis, quibus fatigauit actorē tardā-
do opponere dictā exceptionē: quod dictum refert & se-
quitur d. Fel. in c. exceptionē. in princ. de exceptio. & idem
dixit Gem. in c. 1. in 6. col. in princ. de rescrip. in 6. de quo

plenius

plenius dixi in l. patre, vel marito. in 16. col. ff. de q. vbi
videas. & vide etiā in materia Alex. in l. edita. in 4. colū.
ver. teneo opinionem. C. de eden. & Io. An. in additio.
Specu. in ti. de requiren. cōsi. §. insuper ver. tu autē. & An-
gel. in consi. 136. incip. in quæstionē vertente. et Alexan.
in consi. 62. incip. visa facti narratione &c. in 2. colum. in
fi. in 2. volu. & do. Fely. in c. inter monasteriū. in 8. co. de
re iudica. & in c. nullus. circa fi. de præsumptio. & Abb. in
c. sciscitara. in pe. col. de restitutio. in integrū. & i c. ex par-
te. el. 2. post prin. de offi. deleg. & i c. super. eo. ti. & do. Frā
204 cis. de Aret. i c. super his. in 11. co. de accusa. † Aliud est
iudiciū nō debile iudicio meo in signū innocētix rei, & i
eius fauorē: quod iudiciū non memini me vidisse positū,
nec tactū ab aliquo scribēte: qd̄ iudiciū est, quādo aliqs
est accusatus, vel denūtiat⁹, vel iquisit⁹: & est in libertate
posit⁹: tamen spōte se ponit in carcerē. Nam iudicio meo
tale est signū nō leue, & iudiciū, q̄ talis sit innocēs. Nam
nemo est ita fatuus, & insanus, q̄ si est nocēs & verus reus
delicti velit se priuare libertate, & cōstituere se i carcerē,
putās celare veritatem, quæ finaliter mori nō potest, nisi
sciat se innocentē, & loquor vbi tactatur de pœna vitæ. &
ita tenet do. Bartho. Cepo. in consi. suo 31. inci. super ho-
micidio. in 4. colum. ver. decima & vltima. Et vere ego
multos diebus meis præsentaui ad carceres sua spōte, &
semp̄ reperti sunt innocētes, & fuerūt absoluti, & liberati,
& nō credo q̄ aliud cadere possit i capite sani, & prudētis
viri, quā q̄ talis se spōte cōstituens ad carceres sit innocēs
licet tæpe dissuaserim hoc plurib⁹ cliētulis meis memor
illi⁹ dicti Bald. dicētis, quod sub iusto clypeo sæpe peūt
iusti, & sepe succumbit fouēs iustitiā. Et p̄pter hāc spon-
taneā constitutionem in carcerem memini me alias legē
do fecisse quādā considerationem nunquam fatam, nec
relatā ab aliquo, quæ talis est. Tu scis q̄ iura prohibent,
& repellūt inimicū ab accusando, cum magis præsuma-
tur propter odiū & inimicitiam accusare inimicū, quam
propter veritatē, & zelum iustitiæ: vt habetur in c. cum
opor teat. & in c. repelluntur de accusa. & in c. cum P. &

N 4 in

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

In cap. meminimus, eod. titu. in cap. accusatores. & in e.
 omnes. 3. quæstio. 5. & voluit glo. in cap. 1. de accusatio. &
 Specu. in titu. de accusatio. i. §. 1. 15. colum. versicu. item
 205 qd̄ est inimicus & c. Et idem dicim⁹, de infame † q̄ simi-
 liter nō admittitur ad accusandum l. qui accusare. ff. de
 accusa. l. criminis. C. qui accusare nō possunt. c. prohiben-
 tur. 2. quæsti. 1. gl. in c. 1. de accusa. Et Specu. i. titu. de accu-
 sare. in. §. 1. in versu. Item q̄ est infamis. & Host. in sum-
 ma de accus. & Azo in summa. C. qui accusare nō pos. &
 glo. i. rub. C. qui accu. nō pos. Et ratio quare infamis nō ad-
 mittitur ad accusandū est: q̄ alias propter aliqd̄ delictū
 per eum cōmissum incurrit infamiā. Ideo præsumeretur
 etiam nunc fraudulenter accusare p̄ regulam, semel ma-
 206 lus & c. † Item similiter pau p̄ nō admittitur ad accusan-
 dum. l. nōnulli. ff. de accusat. c. prohibetur. 2. q. 1. & voluit
 Spec. in d. titu. in. §. 1. in 13. colum. in ver. itē excipit con-
 tra accusatorem q̄ est pauper. & voluit glo. in d. rub. C. q̄
 accusa. nō pos. Et causa propter quā nō admittitur pau-
 per ad accusandū est, ne p̄pter paupertatē accepta pecu-
 nia indebita accuset, secūdu Specu. in d. versicu. itē exci-
 pitur cōtra accusantem & c. Et in prædictis casibus nulla
 alia ratio assignari potest, p̄pter quam prædicti repellāt
 ab accusando, quā rationes superius allegatæ: ergo illæ
 rationes debēt haberi pro expressis. quia quādo una ra-
 207 tio tātū potest † assignari i lege, vel statuto, illa habe-
 tur pro expressa, secūdu glo. not. & ibi docto. i. l. quavis.
 C. de fideicom. & voluit Cy. in ca. fi. de reg. iur. i. 6. & Bal.
 in l. fina. C. de liberis præte. & Rapha. Cu. in cōsi. 146. in-
 cip. Simon. in. 4. col. & Fulgo. i. cōsi. 78. inci. præsupposito
 statuto & c. in fi. 1. colum. Sed si dictæ causæ cessarent de-
 beret cessare effect⁹: q̄ cessatē causa cessat effectus. l. adi-
 gere. in. §. quavis. ff. de iure patr. c. cum cessante. de appel-
 la. Sed i dictis casibus cessant dictæ præsumptiones: vt sta-
 tim ostēdā. ergo debet cessare effectus q̄ nō possint accu-
 sare. Quod aut̄ cessēt prædictæ p̄sumptiones in dictis ca-
 sibus ostēdo clare, & lucide. Nam accusas aliquem ad hoc
 vt valeat, & p̄cedat ei⁹ accusatio, debet duo facere de iu-
 re

§. DILIGENTER. For

re cōi. primo debet se subscribere, seu inscribere ad pœ-
 nam talionis. l. libellorū. ff. de accusatio. l. 4. C. qui accusa-
 re nō possunt. & l. non prius. C. de calūnia. Quæ pœna ta-
 lionis est vt ipse accusas dicas se velle pati illā pœnā, quā
 deberet pati accusatus, si ipse nō probabit suā accusatio-
 nem. ita dixit glo. i. d. l. 3. C. qui accusare nō pos. & docto.
 208 in dictis locis. † Itē q̄ durius est, tenetur ipse accusas
 intrare carcerē cū accusato, & ibi stare detentū donec p̄-
 bauerit & lata fuerit sentētia, vel cā terminata, aliter nō
 procedit accusatio. & hoc procedit & habet locū tā de iu-
 re ciuili, q̄ de iure canonico. De iure ciuili hoc dicit tex. i.
 l. fin. C. de accusat. & tex. in l. 1. C. de exhiben. reis. & tex.
 & glo. in l. si quis alicui. C. ad leg. Iuliā maiesta. De iure
 autem canonico hoc dicit tex. in c. si quis. 2. q. 8. & tex. in
 c. fina. 3. q. 9. & voluit Bald. in l. sed si is. ff. de in ius vocan.
 Sed si inimicus infamis, vel pauper accusant aliquē, & se
 inscribant ad pœnā talionis: & vltra inscriptiones debeāt
 p̄sonaliter se cōstituere in carcere cū accusato: vt s̄. pro-
 bavi. vere, & indubitāter cessat omnis suspitio, & omnis
 p̄sumptio, q̄ posset obiici, & opponi eis, q̄ accsarēt inde-
 bite alicuius p̄textu, cū nemo sic ita demēs, fatuus, vel
 bestialis, & tātū crudelis sibi ipsi, q̄ vellet indebite aliquē
 accusare, q̄ exponit propriā vitā in carcerib⁹ in mani-
 bus iustitiæ, vbi nō est spes fugæ, vel alteri⁹ auxilii: & hoc
 credo cōstare vnicuiq; sani capitis, ergo prædicti passim
 sunt admittēdi ad accusandū. Nec obtāt præsumptiones,
 quæ sunt cōtra eos, quas supra retuli: q̄ maior est p̄sum-
 ptio in cōtrarium postquā exponuntur propriā vitā, po-
 nēdo se personaliter in carceribus. Et vna præsumptio tol-
 lit aliā. l. diuus. ff. de in integrū restitutio. l. si qui adulte-
 ri. C. de adulte. l. siue possidetis. C. de probatio. c. literas.
 de præsumptio. c. accedēs. de crim. fal. Itē vnū indiciū tol-
 lit aliud. & vna cōiectura tollit aliā: & magis verisimile
 tollit minus verisimile, vt de istis omnibus dixi s̄. in hoc
 §. nu. 192. cū tribus numeris ibi sequē. Et sic ex istis dico,
 q̄ iura superius alleg. dicētia, q̄ inimicus infamis, & pau-
 per nō possunt accusare, sunt delēda: q̄ nō possunt stare,
 nec

nec locum habere statibus dictis iuribus, quibus cauere quod accusans debeat intrare carcerem simul cum accusato, promissa inscriptione ad penam talionis. Et ista fuit consideratio mea noua nunquam audita ab aliquo, quam ego alias feci dum legerem titulum. C. qui accusa. non pos. su. p. gl. rub. Et ideo argu. praedictorum dico, quod ille qui in libertate positus ponit se sponte in carceribus in causa, in qua tractatur de periculo uitae, quod ille habet pro se indicium innocentiae nisi esset aliquis fatuus, uel furiosus, uel alius non compos metis. Tene meti. Modo quia uidimus plura quam posunt damnum passio, uel offenso mediantibus iudiciis. Scias quod est quandoque sine iudiciis succurritur damnum passio. ut puta commissum est furtum in bonis Titii: & licet ipse non habeat aliqua iudicia contra aliquem de furto, attamen si habet aliquam suspicionem quod bona sibi furto subtracta sint in aliquo loco, uel in aliqua domo, potest implorare officium iudicis & petere quod sibi fiat copia perquirendi. in domo illi ubi suspicatur quod sint bona sua, & iudex debet hoc facere. ita dixit Ang. de Are. in tract. suo maleficio. in uerbo, uestem caelestem abstulit. in 9. char. in uersic. & bene nota & c. allegat l. 1. §. hoc. autem. & l. diuus. ff. de seruis fugi. & l. requirendi. C. eo. & dicit quod ita tenet doct. in dictis locis. Et subdit quod hoc est uerum, non tantum in territorio, in quo factum est furtum. sed etiam si factum est furtum in uno loco, & portatum sit in alio territorio, uel loco, & ubi sit assignatum furtum. nam tunc hoc idem poterit imperari a iudice ut possim perquirere in illa domo. in qua suspicor quod apportatum sit tale furtum. ad quod alleg. l. 1. C. ubi quis de curia. & cohorta. li. 1. 1. Et dicit quod hoc uoluit Bal. in d. l. requirendi. De quo est latius per d. Aug. de Ari. in suis addi. in d. uer. & bene nota. & c. & per Gandi. in tractatu suo maleficiorum. in tit. de furibus & latro. in fi. & Io. de Ana. in c. qui cum fure. in 2. col. de furtis de quo est dixi in l. 1. in prin. in 9. col. in fi. ff. de quaesti. Et per ista finem impono pro nunc materiae iudiciorum, quae iudicio meo satis diffuse facta fuit ex supradictis. Hyppolytus.

S V M-

S V M M A R I V M.

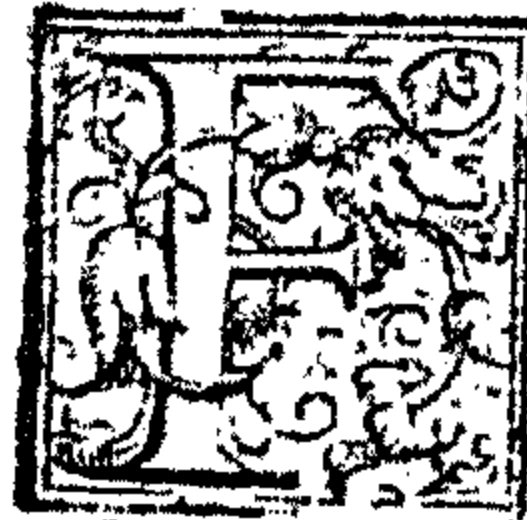
- 1 Iudex an possit incipere a metu torture.
- 2 Torquendi metus, torture aequiparatur.
- 3 Tormentorum formidine aliquid faciens an sibi praedudicet.
- 4 Confiteri sponte an dicatur, qui torquetur.
- 5 Belli timor remissionem dariariis praebet.
- 6 Debitorem suum propria auctoritate capere ex sola fuga trepidatione an creditor possit.
- 7 Metum offendendi inferens pacem foederis percussit violat.
- 8 Iudicandum idem an sit de futuro inimico, quemadmodum de presenti.
- 9 Venditio metu facta an possit reuocari per titulum. de alie. iud. mutan. cau. fac.
- 10 Confessio quando dicatur metu tormentorum facta.
- 11 Confessio incarcerati dicitur violenta & non spontanea. Carcer est species torture.
- 12 Mortuus in carcere dicitur mortuus in cruciati.
- 14 Tortura quibus modis probetur. 15. 16.
- 17 Potentia in habitu hoc potest quod potentia in actu.
- 18 Tempus ad appellandum hoc operatur quod ipsa appellatio.
- 19 Percutiens percutere uolentem, qui non percussit, an dicatur defensionis causa percutere.
- 20 Mulier quae a viro rapulauit, ut contra etui consentiret, & postmodum praestitit consensum, metu plagarum dicitur consensisse.
- 21 Metus probatio ex iudiciis & probationibus fit.
- 22 Edictum praetoris, quod metus causa est uox Dei in ore praetoris insufflata.
- 23 Metus cadens in constantem uirum actum eneruat.
- 24 Notarius scribens reum coram torture sponte confessum, falsum committit, & ueniet puniendus.
- 25 Non uerisimile, est quaedam falsitatis imago.
- 26 Experimentum uerorum sermonum quale est.
- 27 Decuriones, & constituti in dignitate torqueri an possint. Et quid officio finito 28. Et quid de doctoribus. 29.

Miles

- 30 Miles pro debito non potest carcerari. Et an idem de adu-
cato & doctore. 31. 32. 33.
- 34 Onerum impositio an extendatur ad doctorem.
- 35 Doctor dicitur in dignitate constitutus.
- 36 Milites torqueri an possint & quid de doctoribus. 37.
- 38 Torqueri quæ persone non possint. 39. 40. 41. 42. 43. 44.
- 45 Priuilegiū non torquendi cessat in crimine læsæ maiestatis.
- 46 Confessio in tormentis persone torqueri phibite an ualeat.
- 47 Torqueri in quibus causis quis possit.
- 48 Testes an, & quando, & in quibus casibus torqueri possint.
- 49 Torturam à quo debeat incipere iudex quando plures sunt
torquendi. 50. 51. 52. 54.
- 50 Pater magis ueretur de filio, quam de seipso.
- 52 Nomen turpe indicium præbet iniquitatis.
- 53 Physionomia bona prodest reo mala nocet.
- 55 Torturam reus an possit sponte subire iudice non decernente.
- 56 Committre alteri ut ipsam puniat an quis possit.
- 57 Iudex terminos iuris excedens habendus ut priuatus.
- 58 Pœna delicto commensuranda.
- 59 Tortura an sit grauior pœna quam membri mutilatio.
- 60 Causa pecuniaria grauis & ardua æquiparatur criminali,
& in illa deueniri potest ad torturam.
- 61 Causa civilis habens crimen annexum torturam recipere
potest.
- 62 Mercatores banca rumpentes & fugitini an possint tor-
queri.
- 63 Causa civilis in quibus differat à criminali. 68. 69. 73. 78.
79. 81. 82.
- 64 Indiciæ deliberatoriæ in causis criminalibus non dantur,
nec reus cum iuramento respondet. 65. 66. Et in his causis
iurisdictio an prorogetur 67.
- 70 Appellare a tortura & futuro grauamine reus an possit.
- 71 Executor merus habes cōscientiā cōtra suam quā uidet ini-
quā an debeat illā exequi maxime in causa criminali. 72.
- 73 Appellare continue an possit, qui continue grauatur.
- 74 Iuramentum in supplementum probationis in causis crimi-
nalibus stante semiplena probatione, an defferri possit.

Statutum

- 75 Statutum quod de damno dato stetur accusatoris iuramen-
to an habeat locum in furto.
- 76 Princeps in causa criminali an possit de plenitudine pote-
statis tollere defensionem reo.
- 77 Probatio semiplena una cum fama non sufficit in causis cri-
minalibus.
- 79 Mutilati, uel corpore uitiati an possint in causa criminali cō-
tra clericos testimonium ferre.
- 80 Clerici contra laicos nō admittuntur in causis criminalibus.
- 81 Probatio plena in causis civilibus ex pluribus indiciis fit.
- 82 Testium numerus in causis civilibus supplet, quod deficit in
fide, secus in criminalibus.
- 83 Reus pro crimine enormi an possit die in honorem dei feriato
quæstioni mandari.
- 84 Iudex aduersus absentem contumacem cōtra quem habet in-
dicia criminis commissi, qualiter se debeat gerere.
- 85 Tortura cum moderamine infligenda.
- 86 Iudex seuerus in criminalibus ab officio deponendus. Vbi mul-
ta de Iudicum credulitate.
- 87 Iudex aliquem indebite torquens an, & qua pœna punien-
dus. Et quid si iniuste odio, uel favore procedat. 88. Et quid
si reus in tortura moriatur. 89. 90.
- 91 Conuersatio cum iniquis indicium præbet iniquitatis.
- 92 Bonus ex mala conuersatione efficitur malus.
- 93 Taciturnitas indicium facere potest ad torturam.

X P E D I T A materia indiciorum,
successiue uidendum est aliquid circa ma-
teriam torturæ, ad quā deuenitur data
copia indiciorū reo cū termino ad illa pur-
gāda. priō pcedēte respō. negatiua facta in
quæstioni. Circa quā materiā ultra ea quæ dixi s. i. §. nūc uidē dū-
scias priō quod sicut iudex nō pōt incipere à tortura: ut dixi
s. in §. cōstāte, in pluribus uersū. ita nec ēt pōt incipere à
1 minis, seu à metu torturæ seu à terrore aliquo: quia ta-
2 lis metus & talis suspitio torquēdi æquiparāt torturæ: sē-
cundum

cundum Bal. in l. interpositas. circa fi. C. de trans. quæ ibi sequitur doc. & uoluit D. Alex. in l. 1. in §. diu. ff. de qō. & isto casu ita dicet cōfessio facta per torturā, ac si fuisset tortus. Et ideo dixit Bal. in l. nouissime. in prin. ff. qd̄ fal. tat. auto. q̄ paria sunt cōfiteri in tormētis, Vel metu tormētorum, qd̄ etiā dixit Barb. in c. si cōstiterit. in pe. col. de accus. & d. Catal. in tract. synd. i. uer. 165. & Ang. Are. in tracta. malefiorū. in uerbo, fama publica. in uer. post quam aliquis &c. pro quibus faciunt dicta per Inn. i. c. relatū. qd̄ metus causa, & in c. causā matrimonij. de officio deleg. & Ang. in l. qui in aliena. in §. Celsus. ff. de acq. her. ubi oēs concludūt, paria esse confiteri p̄ tormēta, uel metu tormētōrū. Et dixit Bal. in l. 2. in fi. C. quorū appel. nō recip. q̄ ille qui formidine tormētōrū aliquid facit nō sibi præiudicat pro quibus faciunt dicta p̄ Cors. in not. suis in uerbo, metus. & per Barba. in cōs. suo 70. incip. ubi Christus &c. in 3. col. in 4. uol. ubi dixit, qd̄ probato metu uel tortura, ¶ impossibile ē, q̄ q̄s spōte fuerit confessus, allegat Bal. i. l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cleri. & alia plura dicit in materia ista Barba. in dicto cōs. Et facit tex. in l. si quis in uerbo, iacentem. ff. de incē. rui. naufrag. ubi dicitur factū in naufragio, uel pati in naufragio. quod quis fecit, uel passus ē timore naufragij imminetis. & dicit ibi Bart. q̄ ex naufragio dicitur fieri, quod sit trepidatione naufragij. & facit l. 3. §. qui armati. ff. de ui & vi arma. ubi sufficit terror armorum. Et dixit Lud. Rom. in l. lege. Cornelia. in 2. col. ff. ad Syllania. q̄ paria sunt p̄ducere libellum minatoriū accusationis, uel libellū accusationis, ad qd̄ allegat tex. quē dicit non esse alibi i. l. miles. i. §. socer. ff. de adul. Et dixit Ang. in l. 1. C. un̄ ui. q̄ timor geminationis percussio operat̄, ut percussus possit p̄cutere suū percussorē licite. q̄ etiam uoluit Bal. in cōs. suo 289. incip. de ista qōne. in 1. uol. Et faciunt optime dicta per Pet. de Ancha. in cōs. suo 87. incip. præmissa facti serie &c. ubi consuluit ¶ quod dariarii alicuius datii, ita debēt habere remissionem propter timorem belli, sicut p̄pter ipsum bellum. & allegat illud Senecæ, Peior ē bello

bello timor ipse belli. Et faciūt dicta p̄ eundem in cōs. suo 158. incip. rationes superius. & facit gl. in l. ob negotiū. C. de neg. gest. quæ uult, q̄ idē operet existētia curatoris, quod suspitio existētiæ. Et dixit gl. in l. pē. C. de pignora. actio. q̄ idē operatur p̄paratio ad fugā, qd̄ operatur actus ipsius fugæ. Et iō dixit Ale. in cōs. suo 288. inc. & si celeberrime. in ulti. col. q̄ sufficit eē trepidatio fugæ ad hoc, ut possit ¶ q̄s sibi propria autor. ius dicere, & capere debitorē suū. Et idē dixit Bal. in cōs. suo 105. inci. ad euidētiā. ante fi. in 1. uol. ubi dicit, q̄ licite pōt capi ille, q̄ se p̄parat ad fugā. De quo dixi aliqua in singul. meo. 44. incip. debitor fugitiuus &c. ad quæ etiam uide quæ dixi supra in §. diligenter. nu. 41. & 42. & faciunt dicta p̄ Alex. in cōs. suo 42. incip. super præmissio themate. in pen. char. in ulti. col. in 1. uol. ubi dixit, q̄ idē operatur timor litis, qd̄ operatur ipsa lis quo ad trāfactionē faciendā. alle. rex. in d. l. 1. C. de transactio. & l. causas. eo. ti. & not. in l. 3. ff. de transactio. Et dixit Ang. notabile uerb. in l. si cū exceptione. in §. satis. ff. q̄ metus cā. ¶ q̄ p̄mittens nō offendere, dicitur rūpere pacē, si infert metū offendēdi. Et dicit Spec. in titu. de delegato. in §. sequit. in 2. col. uersic. porro, quod si aliquis nō turbat iurisdictionē delegati, sed est præsumptio, uel dubitatio de turbationē, quod potest delegat⁹ ipsum cogere ut caueat de nō turbando. quod ēt uoluit do. Ant. & Io. de Lan. in c. 1. de offi. dele. quos refert d. Feli. in rub. de treuga & pace. i. fi. Et dixit Bal. in c. 1. in ulti. col. quibus causis feu. amit. q̄ idem ¶ indicamus de eo, de quo dubitatur ex uerisimili ratione q̄ debeat effici inimic⁹, ad quod uide, quæ dixi in singul. meo 178. incip. inimic⁹ &c. Et ad prædicta facit dictum Odo. quem refert & sequitur Bal. in l. quoties. C. de rei uendica. ubi dixit, q̄ si timeo mihi ¶ moueri q̄st. sup̄ domo, uel fundo, & ideo eā alieno: postea mihi mouet quæstio, dicit q̄ talis uēditio reuocabitur p̄ titulū de alie. audi. mutan. cau. fact. quod ēt fuit mēta Barto. in l. qui petitorio. C. de rei uēdi. & Bart. i. l. 2. i. §. fi. C. de alie. audi. mutā. cā facta, & Ange. in l. si autē. §. 1. C. de rei. uendica.

dica. Et facit ad prædicta tex. *l. habitatores. §. si. ff. loca.*
 & ibi doctores. ubi dicit, quod iustus timor facit, ut fiat re-
 missio mercedis, licet non sit sequutum periculum, de quibus
 omnibus latius dixi in *repeti. mea l. si. C. de probatio. in*
67. charta, & in l. 1. in prin. in 10. & 11. col. ff. de quæstio.
 ubi supra facta limitavi, videlicet quod tantum operatur timor
 torturæ, quantum ipsa tortura, hoc habere locum in homi-
 nibus timentibus torturam, & qui in ea cruciatur, ut mul-
 tos uidi in diuersis officiis, quæ habui. Sed secus esset in
 illis, qui non timet torturam, nec alia tormeta, ut si pluries
 uidi, quos ego habui in fortis meis, qui alias fuerunt capti,
 & torti, & adeo sunt assuefacti torturæ, quod eam nihil ti-
 ment, & cum non timeant reale illationem tormetorum, mul-
 to minus timebunt minas eorum, argu. *authen. multo*
magis. C. de sacrosan. eccle. Sed merito queritur potest nunc, quoniam
 10 confessio fit dicatur facta metu tormetorum? in quo dicas
 quod nedum dicitur facta metu tormentorum quando reali-
 ter sunt illata, & adhibita tormeta, sed et dicitur facta me-
 tu tormetorum, si non sint adhibita tormeta, quoniam reus fuit
 ligatus ad torquendum, & ductus coram tortura, uel et si mi-
 ne ad torquendo præcesserunt. ita dicit Ang. de Arc. in
 tractatu maleficiorum. in uerbo, fama publica. in uerbo. post
 quam aliquis. & ita dicit uoluisse Iac. Burri. Cy. & Sal. in
 l. 2. C. de custo. reor. & Barto. in l. 1. §. diuus. ff. de quæstio. Et
 idem dicit, si reus sit spoliatus ante torturam, & non ligatus, nec
 aliquo modo minatus. ad quod alleg. Bar. in l. nouissime
 per illum text. ff. de falso tuto. auto. ubi dicit se hoc habuisse
 de facto Florentiæ. Et idem tenet Gad in tracta. suo malefi-
 sub rub. de quæstioni. & tormet. in uersic. dictum est supra. Et
 scias quod si carceratus aliquid confiteatur et sine alia tortura:
 11 talis confessio non dicitur spontanea, sed uolenta: quo-
 nam carcer dicitur species torturæ sicut Barto. in l. cleri-
 cus. alias si clericus. in 2. col. C. de episco. audi. & in l. 1.
 C. qui ad libe. perue. non poss. in fi. ubi dixit quod mortuus in
 11 carcere fit dicit mortuus in cruciatu. pro quo est tex. in c.
 nulli dubium. 3. quæst. 1. in fin. & in materia uide omnino
 Alexan. in consi. suo 275. incip. uiso themate. in ulti. co-
 lum.

lum. ubi hoc tenet. & allegat Pet. de Ancha. idem dicitur
 in consi. suo 23. incipiente, uisa inquisitione formata in
 Philippum. de quo ibi latius per eum. pro quo faciunt dicta
 per me in consilio 28. incipiente, requisitus a ser Francisco
 de Ghisleriis & c. in 1. charta, in uersic. & licet ipse Pe-
 trus & c. & per Gem. in consi. suo 15. incipiente, reuerentem
 de pater. in 4. col. uersic. super secundo. & dicta per Card.
 Alexan. in cap. super eo. el. 2. in 2. col. post medium. post
 do. Philip. de peru. ibi in 1. col. de appellati. & per Bal. in
 cap. at si clerici. in prin. 3. colum. uer. & licet confessus. ex-
 tra de iudi. ubi uidetur innuere contrarium. & uide quod di-
 xi in l. 1. in prin. in 10. col. ff. de quæstio. Item scias quod sufficit
 23 probare quem fuisse detentum, ut eius confessio dicatur
 facta metu tormetorum. ita dixit Bal. in l. falsus. in l. si. C.
 de fur. quem refert & sequitur d. Fran. Bru. in suo tract. de
 indi. & tor. in 12. char. in 3. col. uer. quibus adde & c. Et ita
 dixit do. Catal. in suo tract. synd. in uer. 163. inci. adde an
 tortura & c. ibi ad hoc alleg. Bal. in d. l. falsus. & Cy. in l. 2.
 C. de metu causa. quod etiam uidetur uelle Bald. in l. si quis
 In hoc genus. C. de episc. & cle. & uoluit etiam Barba. in ca. si
 constituerit. in pen. col. extra de accus. de quo etiam dixi in
 repet. mea l. si. in 65. char. post med. C. de probatio. & in l. 1.
 in §. diuus Seuerus. in 1. col. ff. de quæstio. & infra. in §. atti-
 14 gam. num. 27. 28. & 29. Quæro ulterius quomodo probetur
 tortura? in quo dicas quod probatur pluribus modis. Et pri-
 mo probatur a communiter accidentibus: adeo quod si reus
 dicat se confessum fuisse per torturam, & potestas, seu iudex
 dicat quod imo sponte confessus est, quod creditur ipsi reo: quia po-
 testates terrarum, seu iudices ponunt homines ad torturam
 sturno tempore, nemine ibi pro reo existente. Ita dixit Pet. de
 Ancha. in d. consi. suo 23. incipien. uisa inquisitione forma-
 ta contra Philippum & c. in 2. col. uersic. præterea aduerten-
 dum & c. ubi etiam refert Bal. consuluisse per hac parte. quod
 consilium refert, & sequitur Alex. in consi. suo 275. secun-
 dum ordinem meum incip. uiso themate. circa finem. quod
 consilium Bald. in ordine est 669. in 6. uolumi. & incip.
 præmittendum est quod interdum tortura & c. & idem
 Prac. Cri. D. Hip. de Mars. O consuluit

consuluit ipse Bald. & meli^o & clari^o in cōsil. suo 171. in eodem volumi. & incipit, tres sūt casus &c. pro quo dicto faciūt dicta per Bald. in l. prima. C. ne ex delict. defunctorum. in v. colū. vbi dicit, q̄ assessores vidētur homicidæ: quia in camera torquent, & postea ad banchū faciūt scribi, q̄ reus sponte cōfessus est. Et ideo dixit multum no. Bald. in l. 2. C. de cust. reo. in ver. & ideo assessores, quod quādo scriptura dicit, q̄ reus est sponte cōfessus, q̄ talis scriptura vt plurimū est falsa. & illud dictum Pe. de Ancha. in d. cōsi. 23. refert, & sequit̄ d. Paris de Put. in tractatu suo synd. in 96. char. in 3. col. in versū. quidā fuit tort^o. Et hoc etiā firmavit d. Alex. in cōsi. suo 189. inci. in causa & lite. in 3. col. in 6. volu. Pro quibus faciunt dicta per Bal. in l. obseruare. in §. proficisci. in 13. q. ff. de officio p^r 15 conf. Et faciūt quæ dixi in singu. meo primo. † item probatur etiā tortura p̄bata detentione rei, vt dixi: q̄ voluit etiā Alexā. in l. 1. §. diuus Seuerus. ff. de. quest. † Item etiam p̄batur tortura p̄ iudicia & coniectura, secundū Bal. in l. si quis in hoc gen^o. C. de episc. & cleri. p̄ quo facit. Nam cū istud sit difficilis p̄bationis, cum tortura detur ī secreto, vbi nō adest copia testiū, merito poterit p̄bari p̄ iudicia, & cōiecturas: quia in his, quæ sūt difficilis p̄bationis, admittitur p̄bationi p̄ coniecturas vt dixi in d. singu. meo prima, & dixi supra ī princ. huius operis. in num. 13. & 14. Item p̄batur etiā tortura, si reus fuit auditus vociferare in occulto, secundū Alex. in d. l. 1. in d. §. diuus Seuerus. ff. de quest. De qua materia vide etiā Pau. de Leaza. in cap. grauis. de depofi. Cano. in c. cū in contemplatiōe. de reg. iur. Et dixit et̄ do. Alex. in d. §. diuus Seuer^o. q̄ tortura etiā p̄batur p̄ famā ad q̄ alleg. quæ habent̄ in l. de minore. in §. pluriū. & in §. tormenta. ff. de q. Et in hac materia vide etiā Ang. in l. 1. in §. quæ onerandæ. ff. quarū rerū act. nō datur. Et scias q̄ nedū confessio facta p̄ torturā nō p̄cedētib^o iudiciis est nulla: vt est gl. iuncta text. in l. pen. ff. de q. & similiter si sit facta per metum torturæ vt dixi supra, sed etiā si sit postea ratificata statim, vel ex interuallo durante captura rei in fortis ipsius iudicis,

dicis, ita dixit domi. Catal. ī tractatu suo syndi. ī ver. 165. incip. adde q̄ dixim^o in superiorib^o. & alleg. Bart. in d. l. pen. Et hoc q̄ dicit de perseuerantia, intelligit ipse esse verum, si p̄seuerat in tali confessione antequa sit repositus in pristina libertate: q̄ tūc est p̄sūptio, q̄ sicut illicite torfit: ita illicite fecit eū p̄seuerare, seu ratificare metu tormētōrū futurorū. argu. l. si cui. §. iisdē. ff. de accu. Sec^o aut̄ dicit esse, si reus fuisset posit^o in pristina libertate, & postea rediret ad iudicē, & corā eo fateretur delictū: nam tali casu cōfessio sua p̄baret, & esset puniendus: vt habetur in l. 1. C. de cōfessis. & facit. l. pen. ff. de condi. ob causam. Et subdit q̄ hoc suadet ratio manifesta: videlicet, q̄ intelligit̄ metus durare vbiunque durat eadem potestas torquendi. ad q̄ allegat Inno. in c. 1. q̄ metus causa. & in ca. causam matrimonij. de offic. deleg. Et ideo secundum eū dicit Ange. ī l. qui in aliena. in §. Celsus. ff. de acquirē. hæredita. q̄ cautus debet esse aduocat^o inquisiti, q̄ cōfessus fuit ad banchū iuris se maleficiū commisisse, vt faciat p̄bari, q̄ reus primo fuit tortus indebitè nullis p̄cedētib^o iudiciis sufficētibus ad torturā: q̄ quousque detentus fuit, idē met^o torturæ durare p̄sumit̄: ideo talis p̄seuerantia, seu ratificatio nō nocet reo. ita residet d. Catal. in loco supius allegato. Et idē dixit Ang. de Are. ī tractatu maleficio. ī verbo, fama publi. in 4. char. ī ver. & ad uertas. vbi dicit idē voluisset Pet. de Ancha. in clem. 1. de homicid. p̄ tex. in ca. 1. de accusatio. in 6. sed latius super hoc loquitur Augu. de Ari. in suis addit. ibi. qui refert se alias ex hoc euasisse a pœna mortis quēdā, qui vocabat̄, vt ipse, scilicet, Augustinus de arimino. & ibi refert Bald. & Saly. tenere cōtrariū, & male, vt refert plures antiquos & Modernos tenere hanc partē cōtra Bald. & Saly. Ego autē vltra domi. Augu. vbi supra. dico quod idē tenuit d. Paris de Puteo in tractatu suo syndi. in 104. charta in 3. col. ī ver. dat̄ regula &c. vbi idē dicit, quod dixit do. Catal. in loco supius alleg. de quo etiā per do. Alexan. in cōsi. suo 5. incip. in causa inquisitionis &c. in prin. in 1. volu. & in cōsi. 179. incip. in causa Angelorum. in pen. col.

& in consi. suo 224. incip. viso processu inquisitionis for-
mata. in 2. col. & in consi. 275. incip. viso themate. in 2.
col. & Gaudi. in tract. suo malefic. sub rub. de quest. in 5.
col. in versi. pone quidā &c. Et in quantum Ang. in d. l. q.
in aliena. i. d. §. Celsus. ff. de acquir. hære. & do. Catal. & se-
quaces dicunt, q̄ si reus perseverat i cōfessione facta i tor-
tura nō præcedētibz legitimis iudiciis antequam sit posi-
tus in pristina libertate, q̄ talis cōfessio, & perseverantia
ei nō nocet: quia præsumptio est, q̄ sicut eū torfit indebi-
te ita illicita fecerit eū p̄severare metu torturæ: q̄a quo-
usq; detētus fuit, idē metus tormētōrū durare p̄sumitur
Adde d. Paridem de Puteo in tract. suo synd. in 69. char. i
3. col. in versicu. quidā fuit tortus &c. i. fi. vbi dicit, q̄ idē
17 operatur ipsa potētia † i habitu, q̄ operatur ipsa potētia
in actu. quod dicit probari in l. Labeo. ff. de statu libe. & i
c. nō solū. de appellatio. in 6. Ex quo dicit, q̄ confessio rei
cōstitutū in fortiis iudicis, dicitur facta metu tormētōrū
cū iudex semper habeat potestātē, & potentiam in habi-
tu torquendi ipsum reū. Sed tu ultra do. Pari. adde q̄ p̄
hoc optime facit glos. & q̄d̄ ibi voluit Barto. & alii i l. ex
18 iudiciorū. ff. de accusa. quæ dixit, † q̄ idē operatur temp^o
datū ad appellādum, q̄ operatur ipsa appellatio. quam gl.
sequitur Bal. & Imo. in l. qui à latronibus. in §. 1. ff. de test.
& Bald. in l. furti. in 2. col. ff. de his qui no. infra. & Bald. in
l. si is. in §. 1. in 3. colum. C. si penden. appella. & Bald. in c.
consideramus. de electio. & Bal. in c. quoniam contra. in
24. colum. de probatio. & Ioan. de Imo. in l. defuncto. ff.
de pub. iudi. & Ange. in l. si. C. si reus. vel accusa. mor. sue.
de quo etiā per docto. in c. concertatiōi. de appellatio. li.
6. & voluit Bal. in l. addictos. post prin. C. de episco. aud.
vbi ad hoc etiā alleg. glo. similē in l. 1. ff. nil nou. appellat.
& idē firmavit ipse Bal. in l. post rē. in 2. col. ff. de transact.
& Barba. in con. suo 7. inci. visis dubiis eleganter &c. cir-
ca pen. col. in 3. vol. & Oldr. in consi. suo 18. incip. circa
primū. circa me. vbi pro hoc allegat bōum tex. i l. appel-
latione. C. de appella. & in l. vnica. ff. nil no. appell. pen. &
tex. in d. c. non solum. de appe. in 6. vbi text. glos. de hoc.

Et

Et hāc partē etiam tenuit Alex. in l. 3. in §. si seruus. in
vlti. col. ff. de acq. pos. de quo etiā per Corse. in no. suo. 2.
in verbo, appellatio. & in verbo, terminus in 1. not. Et p̄
istis facit optime no. verbū Bar. in l. si ex plagiis. in §. ta-
bernarius. ff. ad legem Aquil. quē refert & sequit Ange.
de Arc. in §. iniuria. i. 1. col. in fi. institut. ad leg. Aquil. vbi
16 dixerunt, q̄ si percutio te ante quā † tu percutias me, dū
tu es in actu precutiēdi me, q̄ dicor tūc fecisse ad meā de-
fensionē. quod etiam voluit Ang. in l. quemadmodum. ff.
de inoffic. test. quē refert & sequitur d. An. Cor. i no. suis
no. 1. i verbo. metus. Pro qua doctrina est text. apertus i
l. 3. C. ad legem Cor. de fisa. & hoc etiā firmavit Ang. i l.
2. circa. fin. C. vnde vi. vbi not. loquit. Et idē dixit Ange.
Are. in tracta. malefic. in verbo, & dictus Titius se defen-
dēdo. in i. charta in vlti. ver. circa mediū. vbi similiter al-
leg. Barto. in d. §. tabernarius. & Bald. in l. 1. C. vnde vi. Et
idem in effectu dixit do. Alex. in cōsil. suo 323. incip. in
casu prædicto. in 3. col. in versicu. circa secūndum, vbi ad
hoc alleg. bonū text. in l. nouissime. in versicu. qd si com-
pulsus. ff. quod falso tuto. auto. per quē tex. dicit Dyn. ibi
quod idē operatur probabilis suspitio tormētōrū, q̄ ip-
sorū illatio. pro quibus etiā faciunt dicta p̄ Bald. in con-
sil. suo 488. incipien. Ioannes. in princ. 5. col. in 3. volu. Et
faciunt dicta. per Pet. de Ancha. in consi. suo 168. inci-
rationes quæ superius &c. vbi dicit, q̄ postquam quis scit
se posse compelli per iudicem ad gerendū actuū nō min^o
dicit coacte facere, licet spōte dicat facere. & dicit de hoc
esse casum in d. l. nouissime. §. q̄ si compulsus. i verbo, si cō-
pulsus aut metu ne compelleretur &c. qd̄ ibi no. Bal. Et
subdit etiam Pet. de Ancha. in d. consil. q̄ inspicitur no-
cendi potentia. sicut nocendi actus. & allegat l. Labeo. ff.
de statu liber. & c. pisanis. de restitutio. spoliator. & idem
firmavit Petr. de Anchara. in consil. suo 57. inci. præmis-
sa facit serie. & in consi. 158. pro quib^o faciūt optime quæ
ego dixi in repetitio. mea l. si. C. de probat. in 66. & 67.
char. & in l. penulti. in 3. & 4. colum. ff. de quæstio. & dicta
per Ange. in l. 1. in §. quæ honorandæ. ff. quarū rerū actio

non datur. Et faciunt not. uerba Bar. in l. penul. in ul. t. 3° col. ff. de cōdic. ob turp. causam. tibi dicit, qd̄ si maritus bene uerberauit uxore, quia nolebat cōsentire cōtractui fiēdo, si postea ex interuallo talis mulier cōsentiat, præsūmitur per metū cōsensisse: quia donec durat in matrimonio illius uiri, semper metus ille durabit. & hāc doctrinā refert, et sequitur Ias. in §. quadrupli. i. 10. col. inst. de act. ubi alleg. Ang. idē dicentē in l. ad inuidiam .C. qd̄ met. causa. Et pro dicto faciūt dicta p̄ domi. Alexan. in conf. 391. incip. in causa prædicta. in 4. colum. ubi ad hoc alleg. glo. fi. in c. 1. quod met. caus. quæ dicit, quod uiuēte uiro semper metus præsūmit̄ durare in uxore. Et adducit etiā Bart. in l. 1. C. quod metus causa. qui dicit, quod si aliq̄s facit aliud metu tyrāni, præsūmit̄ durare metus, donec uiuit tyrānus. adducit etiā Inno. in c. su p̄ hoc. de renūcia. ubi dicit, quod ubi apparent signa extrinseca uiolētiae, nō potest apparere de animo, tūc extrinsecis fit p̄batio q. d. quod si apparēt acta extrinseca uiolētiae, licet timēs uiolētiam inferri faciat animo læto & iucūdo, præsūmit̄ tñ p̄ metū facere, nec audiet̄ uolēs p̄bare, quod spōte fecit, & dicit q̄ tūc nō admittit̄ directā, probatio sed indirecta. & ibi do. Alex. ponit exempla. & dicit quod illud dictum Innocen. sequit̄ Ioan. And. domi. Anto. & Ioan. de Imo. in dicto c. super hoc. in 18. & 19. col. ubi referūt Boatinū dicentem, quod si filius in studio existens renuntiauit beneficio suo, si probat metum fuisse illatū à parētib⁹ in patria, propter quē renūtiauit, nō audietur aduersarius. si dicit se uelle probare p̄ testes, quod libere, & spōte renūtiauit: nā testes non potuerunt uidere metū, quem intrinsece patiebatur. Et idē dicit Abb. ibi referēs Ioā. An. & doct. præalleg. qui dicunt, quod quædā puella rapta & desponsata fuit, & postea aufugit, & raptor uolebat p̄bare, quod tēpore cōtracti matrimonij puella ridebat, ideo spōte cōtraxerat. dicit quod nō admittet̄ talis probatio: quia quęcūque signa sint exteriora demōstratiua letitiæ, nulli⁹ tñ sūt momētī, ex quo apparēt signa intrinseca met⁹: nā animū intrinsecū hominis nullus mortalis cognoscere potest:

pōt: & multi fingūt ridere, qui timēt. ita dicit d. Alex. i. d. cōsi. 391. inci. in causa prædicta. & in consil. 323. incip. in casu supradicto. in 3. & 4. colum. de quibus dixi in singu. meo 325. incipi. dixi tibi alias &c. & vide d. Nellum in tracta. bannitorum. in 4. parte primi tempo. in 4. q. & faciūt optime dicta per d. Phil. Decium in cōsi. suo 219. inci. viso puncto. in 3. colū. ubi plura superi⁹ adducta refert & approbat. & p̄ prædictis etiā faciūt dicta p̄ Bal. in consil. 223. incip. punctus infra scripti cōsiliij &c. in 1. uol. & pau. de Cast. in l. non fatetur. in §. sed an & ipsos. in fin. ff. de confes. & Soci. in consil. suo 27. incip. uisus. in pen. col. in 4. uol. Et circa illud q̄ supra dixi de confessione factā 21 etā metu tormētōrū, scias q̄ metus t̄ probat̄ ex indiciis, & præsumptionibus secundū Pet. de Ancha. consil. 299. incip. uisa suprascripta facti narratione. & Bal. in consil. 26. incip. punctus. in 3. vol. & in l. si quis in hoc genus. versi. adde tamen vnum. C. de episco. & cle. de quo lati⁹ per d. Philip. Deciū in cōsi. 219. incipien. viso puncto. in 1. col. & per Soci. in consil. 4. incip. super. in 6. col. ad fin. in 3. uol. Et circa ipsum metum scias q̄ dictum prætoris dicētis, 22 [Q u o d met⁹ causa gestū est, ratū nō habebō.] t̄ est vox Dei, quā posuit in ore prætoris. ita dixit Raynu. de pœna forti. quem refert & sequit̄ Bal. in rubri. de contro. ipuestit. in fi. Itē etiā scias q̄ non omnis metus inualidat 23 actum, seu cōfessionem, sed solum hęc operatur̄ metus cadens in constātem virū: ut habetur in l. 3. in §. metum ff. q̄ metus causa. & in l. interpositas. C. de transact. Et Idē dicimus in muliere: nam requiritur talis met⁹, q̄ cadat in constantem mulierē, secundū gl. in c. quod locū. de spōsa. quam ad hoc allegat do. An. in c. consulationi. q̄ met. causa. Itē circa ea quæ dixi supra in hoc §. in u. 4. q̄ data tortura, impossibile est probare cōfessionem spontaneā secundū Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cleri. scias q̄ ex hoc dixit no. Bal. in c. 1. in §. iniuria. i. 8. col. versicu. 24 quæro utrum de pace iura. fir. t̄ q̄ si q̄s ductus sub tortura, vel aliis tormētis, vel corā eis cōfiteatur aliqd̄ delictū q̄ tali casu si notari⁹ scribit, q̄ ille fuit spōte cōfessus, cā

mittit falsum, & potest puniri de falso: qđ dictū refert &
sequitur Barb. in c. si confiterit. in pe. col. de accus. & d.
Catal. in tractatu suo syndi. in uerb. 165. incip. Adde qđ
diximus & c. & Bal. & Ludo. Roma. i l. q. in aliena. i §. Cel
sus. ff. de acqui. hære. de quo et ibi p. Ang. & p. Barba. in
quodam consi. suo incip. clemētissimi Dei patris, p. quo
faciūt dicta per Bal. i l. i. i 6. col. in uer. modo iuxta prædi
cta. C. de cōfessis. Et facit et ratio naturalis que est, qđ ne
mo præsumit ita demēs, & fatu⁹ qđ cōfitear crimē, seu
delictum spōte, propter quod imponitur pœna mortis,
uel mutilatiō mēbri, iō præsup̄tio & cōiuctura ē p. ipso
reo in tali casu: Quinimo dicere cōtrariū qđ reus sit spon
te cōfessus delictū, est quædam falsitatis imago. cū sit re
25 motum a uerisimili: t̄ ut dixit Bal. in l. i. i 3. col. de seruis
fugitiuis. p. quo facit tex. in l. milites. in §. oportet. C. de
26 quæstio. Experimentum enim t̄ uerorum sermonum ē,
ut concordet cū rebus sensatis, & uerificetur sermones
nostri in cōem opinionem hominum fruuentium intelle
ctu, ut l. si ita quis in uersicu. qđ nemo sanus diceret. ff. de
euict. Vtterius circa hāc materiā torturæ, scias qđ aliquę
sunt personæ priuilegiatæ, quæ iure nō possunt torque
ri, etiam in causis criminalibus, et si contra eas sint indi
27 cia sufficientia ad torturā. Et primo Decuriones t̄ non
possūt torqueri, & alii i dignitate pos̄ti. l. oēs. C. de decu
rio. li. 10. & iudex cōtrafacietes punitur. ut ibi dicit ibi
tex. qđ cōsuetudo cōtraria nō ē seruāda, & idē habet in l.
2. in 3. filiis. C. de decuri. & i l. diuo Marco. C. de quæf.
quod intelligas etiam finito officio, ut habetur. i l. nihil.
C. de qō. & in l. si quis decurio. C. de fal. & uoluit glos. in
d. l. omnes. de quo latius dixi in l. dictum, in 4. col. ff. de
quæstio. & in sing. meo 179. incip. niget cōmuniter. & la
te etiam ponit d. Fran. Brun. i suo tractatu. de idi. & tort.
i 8. char. in 2. col. Et si officialis uellet aliter facere, posset
28 t̄ ei resisti de facto, ut habetur in d. l. omnes. & i athen.
quomodo oportet episc. in §. fin. pro quo faciunt q̄ late
29 dixi i l. i. i 2. char. C. de exe. re. i iudic. i tē doctores t̄ non
possūt torqueri de iure, s̄m Cyn. in l. milites. C. de qō.

ubi

ubi loquitur de Aduocatis. & uoluit Bar. in l. i. C. de Ad
uoca. diuerso. iudi. de quo et per Cyn. i l. 4. C. ad legem
Iul. maiestatis. & per d. Alex. in d. l. milites. ubi idē firmat
Ludo. Roma. in singu. suis in 13. char. in 3. col. in sing. in
cip. milites doctores sub nume. 48. & c. ubi alleg. d. l. oēs
pro singu. & alleg. etiam d. l. diuo Marco. & hoc etiam uo
luit Ang. de Aret. in tract. suo malefi. in uerbo, fama pu
blica in 16. char. in uer. sexto quæro. & Ioā. And. in d.
c. cū in contēplatione. de reg. iuris. Pro quibus facit qđ
30 dixit Bal. in l. i. C. qui bo. ced. pos. ubi dixit, t̄ qđ milites
nō possunt carcerari p. debito, per l. miles. ff. de re iudi.
31 & idē dicendū est in Aduocato t̄ & doctor. p. gl. in l. me
32 dicos. C. de p̄f. & medi. l. q. dixit, t̄ qđ nō tenentur ultra
quā facere po. sint. Et facit etiam, nā lex cōcedens captu
34 ram, personæ, non extēditur ad doctorem, t̄ ut habetur
in l. medicos præallegata. & uoluit Bal. in l. i. C. cui bo.
ce. pos. & facit. l. ne quis. C. de aduoca. diuer. iudi. ubi im
35 positio onerum personaliū non t̄ extēditur ad doctore
36 ratione suæ dignitatis. quia doctor t̄ dici. ut in dignitate
cōstitutus. c. quanto. de magi. & uoluit Bart. in p̄mio.
C. & in l. fin. C. de iudi. & i l. si. C. de Iudæ. & in l. genera
liter. C. de decur. & in d. l. oēs. eod. tit. Barb. in d. c. quāto.
de mag. ubi plura iura ad hoc alle. Et alibi dicitur, qđ Do
ctores quasi radii solis appellātur: ut habet de p̄e. dist. 2.
c. multi. & i. q. 7. c. si q̄s. ubi uelut luminaria splēdescere
dicuntur. & facit. c. i. de reliqui. & uener. san. in 6. ubi di
xit, qđ Papa per Doctores quasi luminosas candelas uni
uersorū corp⁹ orbis errorū tenebris p̄fugatis, uelut sy
d⁹ radiat matutinū. Et facit tex. in c. super spe. de magis.
ubi tex. dicit qđ Doctores uelut splēdor fulgēt firmamen
ti. Et facit et c. cū ex iuncto de hæret. & gl. in c. cū ex eo.
de elec. i 6. q. dixit, qđ Aduocati nō min⁹ puidēt humano
generi, q̄ si armis patriā defenderēt. & qđ Doctōrū sciētia
mūd⁹ illuminat. Et faciūt dicta p. Sal. in authē. habita. C.
ne si. p. pa. in 1. col. ubi dixit, qđ mūd⁹ illuminat doctōri
b⁹ & hominib⁹ sciētix, & dicit, qđ nisi fuisset Doctores,
38 nos essem⁹ i tenebris. Et facit et ad p̄dicta. nā milites t̄ nō
possunt

37 possunt torqueri, ut est textus in l. milites. C. de q̄o. & ibi doc. imo
 nec est eorum filii ut ibi dicitur: ergo nec Doct. q̄a priuilegia
 militum extendunt ad doctores, s̄m Cyn. in l. i. C. de iur. &
 fa. igno. Pro quo facit est, nā sicut uersatur utilitas publi-
 ca in militibus, ut in l. i. & fin. ff. de testa. mili. ita est in do-
 ctoribus & aduocatis. l. i. & ibi gl. C. de stud. lib. urb. Ro.
 quod etiam uoluit Bartol. in l. i. ff. solu. mat. & in l. aduoca-
 ti. C. de aduo. di. iu. & hoc ponit latius d. Paris de. Put. in
 suo trac. synd. in 38. char. i. uer. an doctores. & uide d. Fran.
 Brun. in trac. de ind. & tor. in 8. cha. in 3. col. Itē minores
 38 14. an. nō p̄nt torqueri, s̄m Ang. de Are. i. tract. male. in
 uerb. fama pub. in 16. ch. ver. 6. quæro & c. Nā s̄m eū talis
 minor dēt ferula cedi. alleg. l. cū syllanianū. ff. ad sylla. sed
 uoluit allegare l. excipiuntur eo. tit. pro quo facit. l. i. & q̄
 39 ibi habent. C. si aduer. delic. Itē maiores & magistratus du-
 rante officio non debēt torqueri. Ang. ubi s̄. ar. l. pars lite-
 rarum. cū si. ff. de iudi. Itē nec est clericus i sacris cōstitu-
 ti quod tamē intellige, nisi sint infames, secundum doc.
 in c. grauis. de deposi. ad quod uide quæ dixi supra in §.
 nunc uidendum. nu. 51. & in sing. meo. 55. inci. aduertas
 41 ad vnum & c. Itē nec t̄ de crepiti debent torqueri. l. 3. §.
 ignoscitur. ff. ad syll. & in l. i. §. impubes. & ibi glo. eo. ti.
 De quibus p̄sonis uide est d. Frā. Bru. i. tra. de indi. & tor.
 in 8. char. in 2. col. & est per Alex. in d. l. milites. C. de quæ-
 42 stio. t̄ Itē si apparēt iudicia cōtra aliquē utilē reipublicæ,
 talis nō torquebit̄, sicut nec cæteri supradicti, secundū d.
 Pa. de Pu. i. d. suo trac. i. 39. char. i. 1. col. ad quod alleg. Lu-
 do. Ro. i. rep. l. si vero. i. §. de viro. i. 10. fal. ff. sol. mat. sed ad
 hoc poterat allegare bonū tex. in l. ad bestias. ff. de p̄c. de
 quo tex. loquit̄ d. Fely. i. c. illud. de mai. & obe. & Lud. Ro.
 i. sing. suo. 717. incip. potestas. & Cero. in cau. 2. & dixi in
 43 l. qui falsā. in 8. col. ff. de fal. Itē t̄ nec est milites veterani
 torqueri possunt, ut uolūt doc. i. d. l. milites. & do. Paris
 de Put. in d. suo trac. in 38. char. in vlt. col. Quid aut̄ in
 militib⁹ nostri t̄pis, an possit torqueri, uide do. Frā. Bru.
 in d. suo trac. i. 8. char. i. 2. culū. & doc. oēs i dictis locis ubi
 hoc examinat. De quib⁹ omnib⁹ dixi referēdo p̄dicta, in
 l. edictum.

44 l. edictū. ff. de q̄o. ubi est posui, an mulier t̄ pręgnās possit
 torqueri. uide ibi late. Scias t̄n q̄ licet nō liceat regulari-
 45 ter torquere p̄dictas personas: t̄ t̄n hoc casu fallit in
 crimine læsæ maiest. quia in tali crimine cessat tale priu-
 legiū, & poterūt torqueri, s̄cudū Ang. de Aret. in tract.
 malefi. in uerbo, fama publica: in uers. 6. quæro & c. ubi
 alleg. ad hoc. l. de minore. in prin. & l. ex libero. §. i. ff. de
 quæsti. & l. proditores. ff. de re mili. & idē dicit esse i cri-
 mine heresis alleg. glo. i. l. 3. C. ad leg. Iul. ma. de quo dixi
 in l. edictū. in si. ff. de quæst. Vide tamē omnino quæ dixi
 supra in §. diligēter. nu. 170. cū plurib⁹ numeris ibi seq.
 Et teneas etiā mēti, q̄ si aliqua ex dictis personis torque-
 46 ri prohibitis torqueatur, q̄ cōfessio t̄ facta p̄ tales perso-
 nas i tortura, vel vigore talis torturæ nō ualebit. argu-
 glo. sing. in l. pen. ff. de quæst. & arg. eius q̄ uoluit Frāc.
 Tit. in l. si. ff. de decu. quē ego retuli in d. l. edictum. in 14.
 colum. uers. & inquantū superius & c. ff. de quæst. & hoc
 uoluit etiā Bald. in l. imperator. la. 2. ff. de statu. homi. de
 quo etiā dixi in d. l. ædictū. in 3. col. uers. & teneas men-
 ti & c. de quæstio. & do. Franc. Bru. in tract. de idi. & tor. i.
 7. char. in 2. colum. in uers. Quarto principaliter quæro.
 47 Vltterius quæri potest in quibus causis q̄s possit t̄ torq̄-
 ri de quouide do. Frā. de Bru. in tracta. de indi. & tor. i. 7.
 char. in 1. col. in uer. tertio principaliter quæro. Itē an, &
 48 quādo testes t̄ possint torqueri, et i quibus casib⁹, uide
 eūdem d. Fran. in eo. tract. in 7. cha. in 3. & 4. col. Quæri
 est p̄t de no. dubio: uidelicet, q̄n plures sunt torquendi.
 49 t̄ a quo debeat iudex incipere torturā p̄ habēda uerita-
 te: i quo dicas q̄ debet incipere a suspectis: ideo siue loquar
 in pluribus reis, siue i plurib⁹ testib⁹ torqueas, siue i
 similibus, de quo per Bal. in l. i. & ibi ego dixi in pen. co.
 ff. de quæstio. Vel dicas secundū Bartol. ibi. q̄ debemus
 incipere ab eo qui uerisimilius dicit ueritatē sed quādo
 non est magis uerisimile de vno, quā de alio, t̄nc incipi-
 m⁹ a magis suspecto: ut i d. l. i. i. pri. ita dixit Bar. ibi. Sed
 tu ultra Bar. uide Gand. in tra. suo mal. sub rub. de q̄o. et
 tor. in 2. col. in uer. nūc uide dū. ubi dicit, q̄ q̄n de plurib⁹
 est

est habēda tortura, sagax iudex debet cōsiderare à quo
 facili⁹ veritas erui pōt, & ab illo debet quæstionē incipe
 re tanquā à timidiore, & magis suspecto: & debet incipe
 50 re à uiliori, & nō a fortiori uel digniori. Itē † si sunt tor
 quēdi pater & fili⁹, debet incipere à filio in cōspectu pa
 tris, quā citius dicit pater, quā filius, quā pater magis uere
 tur de filio, quā de seipso: ut in l. isti quidā. ff. q̄ met. cau. &
 51 §. fina. instit. de noxa. Item † fœmina prius est incipien
 dum, quam à masculo, quia homo tanquā maioris cōstā
 tiæ tardius confiteretur: sed ipsa mulier citius cōfiteretur:
 quā ipsa habet cor momentaneū & instabile. alleg. l. fi
 lia in orbitate. C. de inoffic. testa. & c. forus. de uerbo. si
 gni. ita ēt firmat ad literā. do. Paris. de puteo in suo tra
 cta. synd. in 102. char. i. 1. col. & Guid. de Suz. in suo trac.
 male. in 5. col. i. uer. quo ordine. Et idē in effectu uidet fir
 mare do. Frā. Bru. i. suo trac. mal. de indi. & tor. i. 12. char.
 in 3. col. ubi ultra p̄dicta dicit vnū no. uerbū uidelicet, q̄
 52 quando inter torquendos est unus, q̄ habet † turpe no
 mē, ut puta Foraboscho, Tarabuso, Spezacroce, & simi
 lia nomina: q̄ tūc debet incipi ab illo, q̄ hēt tale nomē,
 ut ēt effēt Pizaguerra, Mezzofra, Falameschia, Scaramel
 la & c. & allegat rationē: quia tale nomē facit iudiciū ini
 quitatis cōtra eū, & reddit ipsum suspectū, & hoc uoluisse
 Ioan. And. secūdū qd̄ retulit magister suus in uoce in c.
 cū in contemplatione. de regu. iuris. p̄ quo facit in arg.
 rex. i. l. facta. & ibi gl. in §. si uero nominis. ff. ad Trebellia.
 ubi habetur, q̄ quādo uolum⁹ procurare, debem⁹ habe
 re pulchrū nomē: de quo p̄ do. Fely. in proemio decreti
 liū. in uer. Gregorius. in 8. colum. & per Ang. de Are. in
 trac. male. in uerbo, fama publica. in 26. colum. uersicu.
 nūc uidem⁹ & c. Et pro istis facit quod uoluit Bal. in l. 2.
 53 in 2. col. C. quo. ap. nō recip. ubi dixit, q̄ bona † physio
 nomia prodest reo. & male eidem nocet: quia mala phy
 sionomia facit p̄sumi quē procliuū ad scelera. ita dicit ip
 se ibi, quod est notandum de quibus ēt per domi. Pari.
 de Put. in suo tracta. syndi. in capi. 108. char. in 2. col. De
 quibus omnibus etiā latius loquutus sum. in l. 1. in prin.
 in

in pen. & ul. col. ff. de quæstio. ubi etiam ex p̄dictis ali
 qua addidi. Et dixi, qd̄ quādo plures sunt rei, q̄ sunt tor
 quendi p̄ aliquo delicto, ut ueritas ipsius delicti iuenia
 tur, q̄ nō debent attendi p̄dicta: sed si un⁹ ipsorū reo
 rum alias cōmisit simile delictū, pro quo sunt torquēdi
 55 q̄ tūc † ab illo est incipiēda tortura, nō attēta distinc
 tione doctorū de qua supra. ita sing. dixit Sal. in l. fin. in ul.
 colum. in uersu. quæro an sufficiat & c. C. de quæst. & hoc
 per regulam, semel malus & c. & quo etiā feci mentionē
 supra. in §. diligenter. nu. 101. & idem uoluit Gan. in tra
 cta. suo malefi. sub. rub. de p̄sum. & indi. indubitatis. in
 55 pe. uersicu. Tene menti quia notabile est. † Quæro ulte
 rius an quis possit se subiicere torturæ spōte sua, & dice
 re domine iudex ego nō habeo indicia contra uŕum, quē
 accusaui de tali delicto, sed uolo stare secū ad torturam,
 & eum conuincere in tortura, in quo do. Fran. Bru. i. suo
 tract. de indi. & tor. in 16. char. in 1. col. in prin. dicit, q̄
 aliquis sit inculpat⁹ de aliquo delicto & dicit, dñe iudex
 ego nō cōmissi tale delictum, & offero me uelle stare
 torturæ, iō ponatis me ad torturā, qd̄ licet iste sit unā be
 stia, attamē Potestas nō pōt ipsum ponere ad torturā nī
 si p̄cedant indicia, & hoc per l. liber hō. ff. ad leg. Aquil.
 Itē. quia potestas torquēdi in meri imperii: ut l. defenso
 res. C. de defenso. ciui. & tenet Gui. de Cu. in l. imperiū.
 ff. de iurisd. om. iud. sed ea quæ sunt imperii, non possunt
 pacto priuatorū concedi. l. priuatorū. C. de iurisd. om.
 56 iudi. Itē etiā quia non † potest quis cōmittere alteri, ut
 ipsum puniat. l. 1. i. §. usque. adeo. ff. de iniur. & tenet Bar.
 in l. penul. ff. de condi. ob turp. cau. & in l. interdū. in §.
 qui furem. ff. de fur. licet glos. ibi sentiat cōtrariū. Et licet
 gl. & Bar. ibi loquantur quando quis cōmittit se torture
 in manibus priuati: tñ ipse idem dicit quādo se cōmitte
 ret manu iudicis: qm̄ ut iudex in casu illo torquere nō
 potest, quia habetur ut priuatus quando † aliquid facit ex
 tra terminos iuris ut habetur i. l. prohibitū. C. de iur. fis.
 Et propterea dicit Franc. ubi supra q̄ quādo in casu
 p̄dicto. torqueret aliquē ēt uolentē, nō excusaretur

poena applicanda fisco, sed excusaretur ab actione iniuria
 rui, & ab ipsius intertelle: qm uolenti non fit iniuria. l. i. §.
 adeo. ff. de iniur. & ibi Bar. & habetur per Bar. in l. quam
 uis. in fi. ff. de in ius vocan. Ex quibus secundum do. Fra. ubi
 supra deciditur alia quaestio, quae sepe occurrit. Nam aliq
 inculpat aliquem de delicto, & quia non habet veras proba
 tiones, nec vera indicia ac sufficietia ad torturam dicit, do
 mine Potestas ponatis me & ipsum ad torturam, quia hoc
 modo volo ipsum conuicere de dicto delicto: an iudex ipse,
 seu Potestas possit hoc facere? & dicit qd multi sunt fatui,
 q putat hoc posse fieri: Sed ipse dicit contrarium esse verius
 p supradicta i psona uolentis ergo fortius in illo, q nollet,
 de quo etiam uide quae dixi in l. pen. in i. colu. ff. de quaest. &
 Gandi. in trac. maleficioru. sub rub. de poenis reoru. i. vij.
 colu. versi. j. incip. Itē pone fore &c. & Ioan. de Ana. in c.
 penul. in ij. colu. de rapto. & quae dixi ego in l. i. in i. colu.
 ff. de fca. Vltius queri potest in quibus torqueri. in
 quo dicas, qd in causa pecuniaria seruus potest torqueri:
 qd secus est i libero homine: ut habet i l. diuus. ff. de quaest.
 sed in criminalibus, & grauibus etiam liberi torquentur. ut in
 l. dictu. eo. titu. & ista est differentia quantum ad tormenta
 inter causas ciuiles & criminales. sed qd imo nec seruus,
 58 nec liber homo debeat torqueri, facit. Nam poena est co
 mesuranda delicto, text. & ibi Bald. in auth. omnes peregrini.
 ni. i. fi. C. comuni. de succes. in fi. pro quo. facit illud, quod
 scribitur Deutorono. cap. xxv. ubi dicitur, Iuxta mesuram
 delicti, erit plagarum modus. & i causa pecuniaria quis non
 potest punire, nisi i poena pecuniaria ut de se patet & cla
 rum est, ne poena rei pecuniariae excedat ipsam pecuniam: ut
 in d. authen. omnes peregrini. sed tenedo qd in inquirendo
 ueritatem rei pecuniariae. possit seruus torqueri, seque
 retur qd maior esset, poena inquirendo, quam poena rei inq
 te repertae: quia reperta ueritate rei pecuniariae inq
 sitae reus non poterit puniri nisi in pecunia: & sic maior
 erit poena in inquirendo quam in puniendo: Et hoc sit
 uerum satis patet. nam nedum tortura, sed etiam quae
 liber alia poena corporalis minima, est maior quacunque
 poena

poena pecuniaria. l. in seruorum. ff. de penis. Quinimo gra
 59 uior. & durior est tortura, & eius poena, quam utriusque ma
 n^o abscisio: ut est tex. in authen. ut nulli iudi. §. fi. & si ali
 bi dicit, qd supremas angustias sustinere potius est mori,
 quam uiuere. Et dixit Bal. in repe. l. prime. in penul. col. C.
 vñ ui. qd cruciat^o corporis aequatur morti. Et scribit Se
 neca in epistolis, qd nemo tam timidus est, ut malit semper
 pendere, quam semel cadere. De quo lati^o dixi in l. diuus
 Pius in prima col. ff. de quaest. Possunt tñ praedicta limi
 tati, & dici, qd in causa pecuniaria non deuenitur ad torturam
 regulariter, ut in dictis iuribus. hoc tñ fallit in causa pecu
 60 niaria graui & ardua: quia talis causa licet sit t pecuniaria
 tamen aequaturatur causae criminali, fm Bal. in l. paretes.
 C. de test. & Pet. de Anchara. in consilio suo 27. incip. ra
 tiones inductae &c. circa fin. & consil. 62. incipi. in causa
 quae uertitur. in 2. colum. & habetur in l. propter litem.
 §. i. ff. de excusati. tuto. de quo dixi in l. i. in §. seruus mu
 nicipium. & in §. praeterea. in 7. colum. in uersic. item di
 cuntur capitales &c. in l. diuus Pius in 1. col. ff. de quaest.
 Sed in causa criminali regulariter oēs possunt torqueri:
 ut ff. & C. de quaest. ergo. Secundo limita nisi causa ciuilis
 61 & pecuniaria habeat t crimen annexum: quia tunc deue
 nireretur ad torturam contra omnes, ita habetur p docto.
 in c. i. extra de deposito. Ex quo dicto refert. d. Paris de
 puteo in tract. suo syndic. in c. 108. char. in 1. col. uersic.
 an causa &c. qd alias ipse dixit, qd mercatores falliti, ces
 62 santes, & fugitiui poterunt torqueri ut indicent pecunias
 ipsis datas ad mercandam, quas nunc denegat habere, & di
 cunt illas perdidisse: quod est sin. no. fm eum, cum sepius
 eueniant in facto. Et de hac secunda limitatione uide et.
 Alex. in consil. 77. incip. in causa accu. in 4. colu. in 1. uol.
 & uide quae dixi in l. marianus. in 1. col. ff. de quaest. Et cir
 ca illud quod dixi supra qd in materia torturae differt causa
 ciuilis a causa criminali &c. adde qd etiam in pluribus aliis
 63 differt t causa ciuilis a causa criminali: licet dicat qd in
 causis criminalibus proceditur ad instar ciuiliu: ut di
 cit rex. in l. absentem. ff. de poenis. & uoluit Lu. Ro. in sin.
 suo

gul. suo 694. incipi. quæro nunquid & c. & Bald. in l. qui crimē. in 3. col. ad fin. C. qui accu. nō pos. Differt enim in danda dilatione. nam in causis ciuilib⁹ dantur induciæ deliberationē: ut in authen. offeratur. C. de lit. conte stat. & tamē in causis criminalib⁹ nō datur inducię deli-
64 beratoriæ. † ita dixit glos. not. in c. 1. inci. de induciis. 3. q. 2. quā gloss. dixit auream. Lu. Rom. in singul. suo 694. præallegato. incip. quæro nunquid. & dici eā esse igno- ram de quo etiam dixi in singu. meo 437. incip. in causis criminalibus & c. Item in causis ciuilibus reus tenentur respondere cum iuramento, ut in toto tit. de iuramēto
65 calu. sed secus ē in causis criminalib⁹, quia in illis † reus non debet respondere cū iuramento, nec iudex debet pati q̄ respōdeat cū iuramēto, etiā si ipse reus uellet respōdere cū iuramēto, ut satis late dixi in l. pē. in pen. col. ad fin. ff. de quæstio. Pro quo faciūt dicta p̄ Bal. in l. 1. in 2. col. vers. oppon. nam cōrumax. C. quo. & qñ iudex. ubi
66 dicit, quōd † in criminalibus non debet reus respōdere criminosis positionibus: & si est inobediēs in respondēdo, nō debet haberi p̄ cōfesso: quia nō pōt de hoc impa- rari, de quo ibi latius per eū. Item in causis ciuilibus, iurisdictionio pōt progari in eo, q̄ nō habet iurisdictionē, ut
67 habetur in l. 1. ff. de iudic. † Sed in causis criminalibus non pōt progari iurisdictionio, ut habetur p̄ Bal. in l. si ex consensu. in 2. col. in uer. reuoto igitur in dubium. C. de episcop. audiē. & in l. 1. in princ. uer. ex hoc infertur. C. ubi de crim. agi. oport. & in l. 1. i vlti. col. ff. de iuris. omn. iudic. & in l. 1. in 5. notab. C. qui p̄ sua iurisdictionio. & per Bart. post gloss. in l. 1. in 2. colum. ff. de iudic. & p̄ Bal. in additi. Spec. in titu. de competē. iudi. adi. uerfic. qđ ī cri- minali. ad quōd etiam uide Spec. in titulo de iurisdictionio. omn. iudi. in 3. char. & Inno. in c. de causis, in 1. col. de of- fici. delegat. & Alex. in l. 1. ff. de iudic. & Bal. in c. decerni- mus extra de iudic. circa fin. & Alex. in consi. 216. incip. ponderatis. in vlti. colum. in 6. uolu. Alia est etiam dif-
68 ferentia inter causas criminales & ciuiles. † Nā in causis ciuilibus habet locum recōuentio: ut habetur late in l. cū

Papinianus

Papinianus. & in authē. & consequēter. C. de senten. & in interlo. omn. iud. cū sim. hoc tamen nō habet locū in cau- sis criminalibus, in quib⁹ non fit recōuentio secundū Bal. in c. at si cleri. de iudi. in 4. colu. Itē differunt etiam dictæ causæ ciuiles a criminalibus. Nam in causis ciuilibus licet
69 quis non possit † appellare à futuro grauamine, ut habet in c. ante sententiā. & in ca. non ita. 2. quæstio. 6. & uoluit Barto. in l. Titia. in 5. col. ff. de accus. & d. And. in c. ex par- te. in pen. col. de appel. ut habetur late p̄ Cano. ī c. ut debi- tus. eo. titu. Tamē istud fallit in criminalibus, ubi tractat
70 de p̄iudicio irreparabili: † ut puta si p̄nuntiatur quis tor- quēdus, nā licet nundū sit tortus, poterit tamen appellare ne torqueat, cū p̄ torturā tractetur de eius p̄iudicio ir- reparabili. ita habetur in l. si qs. puocatione. C. de appella. & per do. Car. Alexā. in d. c. ut debit⁹. in 19. col. de appell. ubi ad hoc allegat etiā not. p̄ Barto. in l. 2. ff. de appella. re- cip. Pro quo faciunt not. uerba Bald. in d. l. si quis puoca- tione. & dicta p̄ do. Felyn. in c. cum super. in pen. col. de re iud. & in ca. cum inter R. priorē in 8. col. de excep. & per Ange. de Aret. in tract. maleficiorū. in uerbo, & dictus Ti- tius se defendēdo. in 1. char. ī vlt. uerficu. inci. dixi & c. post prin. & per do. Felyn. ubi omnino uideas in c. significaue- runt. in vlt. col. post me. de excep. & ī d. c. cū sup. in 4. colū. ante mediū, p̄ quibus faciunt, quæ ego dixi in l. si quis ne quæstio in 1. col. & in l. 1. in prin. in 3. col. uerfic. & subdit Bar. & c. & ibi in 8. col. uerfi. sequeretur etiā. ff. de quæstio. Et scias aliā differentiā inter dictas causas ciuiles & cri-
71 minales. nam licet merus executor † habet conscientiam suam contra sententiā ciuilē quam debet exequi, cum ui- deat illā iniquā, tamen tenetur illā exequi, ut uolunt doc. in c. pastoralis. in §. quia uero. & in c. præterea. de offic. de leg. & in l. si ut proponis. & in l. executorē. ubi per glos. & Bald. C. de execu. rei iudi. Tamen hoc fallit in causā crimi-
72 nali, in qua tractatur de pœna corporali: quia † in talibus causis merus executor non debet exequi sniam iniustā cō- tra cōsciētīā suā: quia damnū talis executionis est irrepa- rabile. ita not. dixit Inno. in d. c. pastoralis. in d. §. quia ue-

Prac. Cri. D. Hipp. de Mars.

P ro

PRACTICA HIPPOL. DE MARS.

ro. quod dictum refert & sequitur Ias. in §. si minus. i. 7. col. in prin. insti. de actio. ad quod etiā allegat Pau. de leaza. & Pet. de Ancha. in cle. 1. de re iudi. & Bal. in l. adictos. C. de epi. audi. pro quo etiā facit illud satyrici: videlicet, Nulla vnquā de morte hominis cunctatio lōga est. Et vltra eum dicas, q̄ pro istis faciunt etiam dicta per do. Nellū in trac. suo bannitorum. in 4. parte primi tempo. in 5. quæstione. inci. quinto & c. in ver. ego vero & c. quæ omnia adduxi i. singu. meo 349. inci. in his in quibus & c. vbi videas & vide dicta per Ang. de Aret. in trac. malefi. in verbo, fama publica. in 16. char. in vers. aduertas. & Bald. in l. 2. C. de epi. 73 audi. vbi ponit de ille, qui continue grauatur, † q̄ cōtinue potest appellare. de quo etiā pro do. Phi. de Perusio. i. c. super. eo. el. 2. in 1. col. de appel. & latius in c. ex parte. eod. tit. in 3. col. vers. 5. & vlt. infertur. Alia est etiam differentia: nam in causis ciuilibus stante semiplena p̄batione defertur iuramentū in supplementū p̄bationis: vt i. l. iusiurādi. C. de reb. credi. & in l. admonendi. ff. de iureiuran. & in l. manifestæ turpitudinis. eod. titu. Sed i. causis criminalibus stā 74 re etiā semiplena probatione, non defertur † iuramentū in supplementū probationis, ita habetur i. l. fin. C. de p̄ba. & in l. dolum. C. de dolo. & in l. metū. C. q̄ met. cau. & voluit Bar. in l. maritus. ff. de quæstio. & Pet. de Anch. i. c. mediatores vers. not. tertio. de testi. in 6. vbi pro hoc alleg. glo. i. c. tam. literis. extra de testi. quæ dixit, q̄ i. causa criminali ēt ciuilit̄ mota, licet actor habeat præsumptionē p̄ se, nō tamen ei defertur iuramentū in supplementū p̄bationis: sed imo tunc habet locū regula, q̄ actore nō probāte & c. quod etiam voluit in terminis gl. in c. cū sint iura. de regu. iur. in 6. et voluit Alex. in cōsi. suo 66. incip. viso processu & c. in 1. col. in 1. vol. & in cōsi. 122. incip. viso processu vtriusque causæ. in 2. col. in 2. uol. & Abb. in c. si. in prin. in ult. col. de iu. & do. Ant. in d. c. tam literis. de testi. & ideo stante statuto quod de damno dato creatur sacramento ac 75 cusatoris, † nō habet locum in furto, & sic in causa criminali, nisi quatenus ius commune disponderet. nā furtum & damnū sunt diuersa. ita nota. inquit Bal. in l. nauta. i. §. quæ cunq̄.

§. EXPEDITA. 114
 eunq̄; ff. nau. caupo. stab. & idē dixit Alb. de Ros. in 2. parte stat. q̄o. 63. inc. Itē quæro aliā quæstionem & c. Bal. in l. ait p̄tor. in prin. ff. de iureiuran. & in l. si feruus feruū. in §. si oliuā. ff. ad leg. Aquil. & Lud. Ro. & Alex. in l. 2. ff. de dam. infect. & Alberic. de Rosa. in l. 1. §. occisorū. ff. ad syllā. & Alex. in consi. 167. inc. requisitus vt breuibus. & voluit alii quāplures; quos ego adduxi in l. de minore in §. tormenta. in 1. col. ff. de quæstio. Est et alia differentia inter ipsas causas ciuiles, & criminales. nā licet in causa ciuili & pecuniaria princeps possit tollere defensionē de 76 plenitudine potestatis: tñ † in causa criminali princeps et de plenitudine potestatis non pōt tollere defensionē reo. ita singu. dixit Bald. in l. 3. in §. si is pro quo. ff. quod quisque iur. q̄ dictū refert & approbat d. Fely. in c. dilecti. in 6. col. de excep. & in c. cū olim. in vlt. col. de re iud. & Soci. in consil. suo 120. inci. memini me alias cōsuluisse in 9. col. in vers. tertius casus & c. in 4. vol. & idem voluit Bar. in l. filius fa. in 2. col. i. ver. sed an tūc. ff. de dona. & do. Paris de Puteo in tract. synd. in 30. char. in 3. col. in c. inc. an potestas qui misit & c. Et idē voluit d. Frācis. de Aret. in consil. suo 165. inc. sicut Ioannes. 13. colum. in ver. ad obiecta & c. & Soci. in cōsilio 164. inc. visa bulla. in 7. col. in ver. tertius q̄ princeps. & in consi. 166. inc. in causa, quæ vertitur. in 20. col. in vers. tertius casus. vbi dicit q̄ omnes doct. tenent hanc doctrinam Bald. de quo et dixi in l. 1. §. cogniturū. in 11. col. ff. de quæstio. & latius i. sing. meo 388. incip. defensio. Alia est etiam differentia inter causas ciuiles & criminales: quod patet. nā licet in causis ciuilibus sufficiat semiplena p̄batio, vna 77 cū fama † tamē secus est in causis criminalibus, in quibus semiplena p̄batio vna cū fama nō sufficit. ita dixit gl. not. in c. ventēs. el. primo de test. quā refert & sequitur. Bal. in l. 2. in prin. ff. de exc. tut. & Imol. in l. interesse. ad fi. C. de accu. & Pau. de leaza. in c. grauis. in pen. col. de de positi. & idē voluit Gy. in l. si. C. de quæst. in l. q̄ crimē. in 4. col. in fi. C. q̄ accusa. nō pos. & in l. quis si ex argentarijs. in §. 2. ff. de eden. & idē, per illā glo. tenuit Alex. in consi. P 2 suo

suo 143. inci. quoniā abūde in 2. volu. & Ias. in repetit. l. admonēdi. in 99. col. post prin. ff. de iureiurā. vbi subdit fortius, videlicet, q̄ idē etiā est quādo agitur ciuilit̄ de crimine, allegat hoc voluisse Ioan. Ana. in cōsi. suo 59. incip. vīsa inquisitione. in 3. col. ad quæ etiā vide quæ dixi ī repe. mea rub. C. de proba. in 62. & 63. col. & in sing. meo 437. incipiē. in causis criminalibus &c. Alia est etiā diffe-
 78 rentia inter dictas causas. nā stāte statuto † q̄ de litib⁹, quæstionibus, seu differentiis fiat cōpromissū inter affi- nes: tale statutū non habet locum in causis criminalibus existētib⁹ inter affines. ita dixit Inno. & Ioan. & Abb. in c. irrefragabili, in §. cæterū. de offi. or. de quo feci mētio- nē ī sing. meo 467. inci. viget statutum. circa mediū. Item
 79 alia est etiā differentia. nā mutilati † mēbris vel corpo- re vitiati nō possunt testificari cōtra clericos in causa cri- minali. ita not. dixit Abb. antiquus. in c. 1. de excep. quē refert & sequitur Bal. in marga. sua in verbo, mutilati. & idē etiā dixit gloss. in c. 1. 4. quæstio. 3. in fi. vl. gl. quæ di- cit idē esse in bigamo. ad quod etiam vide gloss. in c. ipsi apostoli. 2. q. 7. de quo dixi in singu. meo 381. incipien. clericorū priuilegia &c. Et dicas idem esse in laicis: quia
 80 laici nō possūt cōuinci † per clericos in causis criminali- bus: q̄a clerici cōtra laicos nō admittuntur in causis cri- minalib⁹: vt in testimoniū. 1. 1. q. 1. & voluit Inno. in c. cū P. de accu. Spec. & Ioā. And. in titu. de teste. in §. 1. ver. itē q̄ est clericus &c. & Abb. in c. de cætero. ī princ. de testi. & Alex. latius in cōsi. 65. inc. visis pcessibus. in fi. in 2. volu. Alia est etiā differētia inter causas ciuiles & criminales:
 81 nā in causis ciuilibus † ex plurib⁹ indiciis fit vera, & ple- na p̄batio, secundū gl. sing. in l. 2. in verbo, legitimis. ff. de excu. tu. quā dicūt sing. doct. in pluribus & diuersis lo- cis, quos ego retuli ī repeti. mea rubri. C. de proba. in 62. col. vbi videas. Tamē illa gl. nō habet locū in causis crimi- nalibus. ita not. dixit glo. ī c. veniēs. el. 2. extra de test. ad q̄ vide Ioan. de Imo. in l. fi. in fi. ff. de hered. insti. vbi dicit d. gl. esse sing. & Alex. in cōsi. 143. inci. qm̄ abūde. in 2. col. in 2. vol. ad quod ēt vide Soc. in cōsi. 54. incip. visis testi-
 bus.

bus. in 1. col. in 3. vol. & Ale. in consi. 180. incip. in causa & lite. in vlt. col. in 5. vol. & d. Phil. Decium consi. 133. inc. viso &c. in 4. col. in fi. & in consi. 167. incip. in causa. in vlt. col. & vide Bal. in addi. Spe. in tit. de p̄sum. in vlt. addi. Reperio ēt aliā differētia inter ipsas causas ciuiles
 82 & criminales. nā in causis ciuilibus † in testib⁹ qđ deficit in fide supplet numerus, fm̄ gl. not. in l. 3. & ibi Ia. But. ff. de test. & no. Io. And. in add. Spe. in tit. de noto. cri. ī §. fama in add. inc. alias supra &c. & Nic. de Neapo. in l. ex- cusant. in prin. ff. de excu. tuto. & voluit Ale. in cōsi. suo 149. inc. viso processu. in 3. col. in 5. vol. & in consi. suo 5. inc. in causa inquisitionis. in 5. col. in 1. vol. & in cōsi. 78. inc. in causa & lite. in 3. col. in eo. vol. & in consi. 47. inc. abūde. in 1. col. in 2. vol. & in cōsi. 56. inci. viso processu. in vlt. col. & in consi. 211. inc. visis & discusis. in vlt. col. in eod. vol. & in consi. 4. incip. viso processu. in fi. in 6. vol. & ibi in consi. 93. inci. repetitus. in pen. col. & ibi in cōsi. 131. inci. perspectis &c. in eod. 6. vol. & in cōsi. 238. inc. p̄spectis &c. in 1. col. & voluit do. Philip. Dec. in cōsi. 163. inc. in causa matrimoniali. in pen. col. de quo etiā per do. Philip. in c. testimoniū. in 2. col. de test. de quo di- xi etiam in singula. meo 477. incip. in testibus, & voluit Ioan. de Imo. in l. qui testamēto in 1. col. ff. de testi. & p̄ Ioan. de Ana. in cōsi. suo 52. inci. in causa ista. & ibi latius in addi. & Ale. in cōsi. 119. incip. viso processu. in 3. col. in prin. in 7. vol. & do. Fran. Curt. in consi. suo 56. inc. su- per processu. in 2. col. Istud rñ limita q̄ in testibus, qđ deficit in fide, supplet numerus. nā hoc nō habet locū in causa criminali, vel ī causa ciuili ardua. ita no. dixit Bal. in c. ad nostrā. de proba. ad qđ alleg. tex. in c. licet cām in §. qđā vero. de proba. & iō dicit Bal. in d. c. ad nostrā q̄ in causa criminali, nec in ciuili ardua plurimi testes infames nō probāt. Et illud dictū Bal. refert & seqtur domi. Felyn. in c. testimoniū. in 5. colum. in fi. de testi. & domi. Philip. Decius in consil. suo 133. incip. viso processu. in fi. 4. col. vbi ēt ad hoc alleg. Pet. de Anchara. in consi. 247. incip. in causa agitata. & Angel. in consil. 127. &

Alia allega. de quibus ibi p̄ eū. de quo ēt dixi in d. singu.
meo 467. incipien. in testibus &c. Alia est differentia in
ter causas ciuiles & criminales, nā in causa ciuili filius fa.
nō pōt esse in iudicio sine cōsensu patris, v̄ habetur in
licū nō solū. in §. 1. C. de bo. q̄ libe. & in c. si annum 14. de
iudi. in 6. Sed secus est in causis criminalibus: q̄ in illis
filius fa. pōt esse in iudicio sine cōsensu patris. ita dixit
Bal. in l. pen. C. de noxa. Et istæ sunt differentie inter cau-
sas ciuiles & criminales, q̄ præsentialiter mihi occurrūt
curiosus tñ lēctor poterit alias inuenire, & istis addere.
istas tamē q̄ supra adduxi non reperies simul cumulas
ab aliquo vsque nūc. Mō redeundo ad materiā torturæ
83 scias vltius, oī etiā diebus feriatīs † in honorem Dei
pōt reus subire torturę pro crimine enormi. tex. est &
Bald. in 1. col. in l. 3. C. de episcop. audien. Quæri etiam
pōt ī hac materia torturę, de quotidiano dubio de quo
heri sui interrogatus à iudice maleficiorū huius ciuita-
tis. Quod dubiū tale est: aliq̄s tanquā reus citatus cōpa-
ret, & dat fidēiussores, & negat maleficiū commississe: ex
post apparent cōtra eū indicia dicti maleficii sufficiētia
ad torturā, iudex facit eū citare, q̄ veniat ad se subiiciē-
dum torturæ p̄ indicia cōtra eū existētia qui reus est
cōtumax, & nō vult cōparere, quid debeat tūc facere iu-
84 dex? † in quo dicas q̄ gl. in l. pen. ff. de quæstio. dat reme-
diū scilicet q̄ cogat eū captis pignoribus & multa indi-
cta. qđ verū dicit esse Bartolus ibi de iure cōmuni, se-
cundū q̄ ius cōmune absens non pōtēst damnari, etiam
vbi est pœna pecuniaria, nisi de maleficio constet. vt l.
absentem. ff. de pœnis. Sed s̄m statuta terrarum, s̄m quę
absens contumax habetur pro cōfesso, dicit ipse Bart. q̄
sicut ante comparitionē si fuisset contumax, & paterē-
te poni in banno haberet pro cōfesso, ita quādo citatus
est, q̄ veniat ad subeūda tormētā, & est cōtumax, & pati-
tur se poni in banno, debet haberi p̄ cōfesso. & hoc dicit
probari in l. cōsentaneū. C. quomodo & qñ iud. & in l.
properandū. in §. si autē reus. C. de iud. in quibus dicitur
q̄ sicut cōtra cōtumacē ante lit. contest. p̄ceditur ad
missionem

missionē in possessionē ex primo & secundo decreto, ita
pōt procedi post li. cōte. & ita dicit ipse Bar. pluries pra-
cticasse q̄ dicit esse menti tenēdū: q̄a est multum not. de
quo ego latius loquutus sum in dicta l. pe. in 2. col. ff. de
quæst. Sed vltra ea, q̄ ibi dixi, vide circa hāc quæstionem
Gand. in tracta. suo maleficio. sub rub. qđ sit agendū reo
absente & cōtumace. in 2. col. vers. pone, q̄ aliquis. & in
dict. tract. sub rub. quid agendū sit reo præsentē & nō cō-
tu. in 3. colum. vers. sed pone q̄ iste &c. Vltius scias
85 q̄ tortura debet fieri cū moderamine: vt habetur in l. de
minore. in §. tormēta. ff. de quæstio. qđ intellige arbitrio
iudicis, qui debet cōsiderare cōplexionem, & qualitatem
rei, videlicet, an sit debilis vel robust⁹ & ferox, an nobilis
vel plebeius: an ciuis vel rusticus. Itē debet etiam confide-
rare qualitātē criminis, an sit leue. vel graue seu atrox, ita
dixit Dyn. in tracta. de quæstio. & in vers. qualiter debeat
&c. & idē tenet Ang. de Areti. in tractatu maleficio. in ver-
bo, fama publica præcedente. in 16. char. in vers. septi-
mo quæro. & ibi dom. Aug. de Arim. in suis add. vbi dicit,
q̄ licet ille tractatus de quæstionibus attribuatur Dyn. ta-
men in veritate fuit Gand. in tract. malef. in quo fecit ru-
bricā de quæstionibus & tormētis. & alle. ipsum Gand. in d.
tract. in prin. in vers. Quinta nota. vbi dicit, q̄ iudices de-
bent habere hoc temperamentum, vt tormēta nō sumāt
immēsa de aliquo, nec quantū accusator postulauerit, sed
prout moderatæ rationis tēperamēta desiderāt, adeo q̄
tortus saluus sit innocētiz, vel supplicio. ita secundū eū di-
xit Ioan. And. in cap. cum in contēplatione. de reg. iuris.
per text. in l. quæstionis modum. ff. de quæst. Et circa hoc
vide ēt Bald. in l. 1. C. de confessis. in 6. colum. qui dicit,
q̄ quo moderamine sit habēda tortura, hoc relinqtur ar-
bitrio iudicis. Et teneo q̄ cū hoc relinqtatur arbitrio iu-
dicis, q̄ iudex semper debet vti potius benignitate, quā
atrocitate argum. reg. sēmp in obscuris cū multis simili. &
in arbitrariis iudex sēmp debet seruare æq̄tatē. vt supra,
in §. constante. numero 30. & in §. diligenter nume. 28.
Et dicit not. dom. Fran. Bru. in tractatu de indi. & tortu. in

86 10. char. in 1. colu. post med. † q̄ iudex seueriter p̄cedēs in criminalibus debet priuari iurisdictione: q̄ est summe not. contra aliquos iniquissimos, & sceleratissimos iudices à fece leuati, qui omni carent scientia, virtute, & ratione naturali: qui cū habent aliquē reū forte indebite iculpatū in fortis suis, illos nō alloquuntur, pr̄terquā dum pendēt in tortura: & si non confitentur, illud qđ ipsi vellēt, dimittunt eos in tortura pendentes, & in tali acerbissimo tormēto eos retinēt per vnā diē integram, vel per unam noctem, quando postea deponunt quomodo se habeāt, & qualiter se reperiāt, & cui⁹ animi, & volūtatī, q̄libet cogitet, & de se faciat coniecturā. non sunt adhuc tres mēses, quibus quidā iuuenis pictor hic Bononiæ fuit capt⁹ & carceratus: & hora 11. fuit positus ad torturā & in ea aliat⁹ vsq; ad summum: & ita fuit dimissus vsque ad horam 23. postea quando ille factus iudex veritatis & bonitatis plenus superuenit, & dixit illi reo existenti in tortura: vis etiā dicere veritatem? & videns q̄ ipse reus in tortura pendēs nō respondebat, iussit ipsum deponi: qui depositus erat mortuus, & spirauerat in tortū. Et ista tolerātur à Deo, à Papa, à Cardinalibus, & ab omnibus superioribus, & inferioribus: & omnis lingua tacet, & quilibet homovideēt mutus, & surdus, & vere durū est talia pati. sed transeat, de similibus ēt plura dixi in vnum, tamen & frustratorie in repetit. meaz rub. ff. de fideiuss. in penul. & vlt. colum. Quæro consequēter, si iudex ponit aliquem indebite † ad torturam, an & qua p̄na puniatur: in quo Bal. in rub. C. de p̄na iudi. q̄ male iudi. i. ver. quæro qualiter. dicit q̄ talis iudex nō puniēt similitudine supplicij, & sic nō puniēt simili tortura: quia nō reperitur iure cautū q̄ tortura imponat̄ alicui p̄ finali p̄na delicti, pro quo facit & habetur. i. l. pen. ff. de quæsti. & in litem apud Labeonem. §. quæstioni. ff. de iniuriis. sed talis iudex tenetur actione iniuriarū pro motu iudicis. alleg. l. iniuriarum æstimatio. ff. de iniur. Bald. autem in l. decuriones. C. de quæstioni. inducit illā l. in ar. q̄ de quacunq; tortura, quā iudex dolo malo facit, & sine causa, sit p̄na capitalis. de quo se remittit ad no. il. 1. C. de priu.

carce.

carce. vbi dicitur, q̄ plus est torquere, quā in priuato carcere retinere. l. 1. C. de custo. re. sed p̄na priuati carceris est p̄na vltimi supplicij, & læsæ maiest. ergo p̄na indebitæ torturæ erit p̄na mortis. Ang. aut̄ i. d. l. decuriones, colligit q̄ iudex, qui torquet nō torquendum, capite puniatur. Et istos doct. refert & hāc partē approbat Ioā. de Ana. in cap. 1. de cle. percuss. in 3. colum. in fi. Item hanc partē q̄ in tali casu iudex sit capite puniendus, tenet Ang. de Are. in tracta. maleficio. in verbo, fama publica. in 15. chart. in versi. tertio quæro & c. vbi dicit, q̄ idem voluit Bald. in l. 1. C. de priua. carc. quod dicit esse bene not. à iudicibus. Pro quibus faciunt dicta per Bald. in l. milites. C. de quæst. vbi dixit, q̄ iudex semel tortū nō pōt amplius torquere: & si iudex repeteret tormēta, & tort⁹ decederet, qđ iudex acriter puniretur. Et idem videtur tenere d. Paris de puteo in suo tracta. synd. in c. cha. in 2. colum. ante fin. vbi alleg. Bal. in d. l. milites. & uide etiam Salyc. in l. fin. C. de p̄na iudi. qui male iudic. ibi tenet opinio Bald. in d. rubr. illius titul. Sed idē Salyc. in l. 2. C. de exhi. reis. tenet qđ iudex ponēs aliquem iniuste ad torturam, puniatur p̄na capitis. quæ opi. uidetur magis communis. quam etiam tenuit Ange. in l. Gracchus. C. de adult. de quo dixi etiam in repe. mea l. fina. C. de proba. in 37. char. Et uide etiam Bal. in l. 1. C. ne ex deli. defun. in 5. colū. ubi dicit, † qđ iudex in criminalibus procedēs iniuste fauore, uel odio, tenet̄ l. Corneli. de fca. quæ omnia retuli i. l. quæstionis modum. in ult. col. ff. de quæstio. Quæro modo. pone qđ iudex debite, & iuste torfit reum, qui reus mortuus est in tortura, † uel est debilitatus aliquo membro: an hoc casu iudex puniat̄, & qua p̄na: in quo uide Bart. in d. l. quæstionis modū. ubi dicit q̄ si iudex taliter torqueret, q̄ reus moriat̄, uel aliquo mēbro debilitetur, qđ iudex tenetur in syndicato, si i. torquēdo excessit modum cōsuetū, & qui debebat adhiberi secundum qualitatem personæ tortē: alias secus, secundū Bart. i. d. l. quæstionis modū. ubi dicit qđ hoc accidit sibi i. facto: quia cū uidit reum iuuenem & robustum, torfit illum taliter, qđ fere mortu⁹ est: & iō dicit inspiciēdū an iudici hoc possit

possit imputari, & alleg. no. p. Cy. i. l. Gracchus. C. de adul. Sed tu ultra Barto. videas bonum tex. in l. itē apud Labeonem. in §. sed si iussu. ff. de iureiurando. Et hanc partem etiā tenet Tancre. de Cor. in compendiosa sua. i. §. rub. in 19. quæst. vbi primo arguit ad partes: postea decidit qd si iudici potest imputari, vt quia excessit modū: tunc tenetur. alias secus. & idem etiā sentit Bar. in l. aut dāna. in §. nec iura. ff. de pœnis. pro quibus etiā faciunt dicta p. Bart. i. l. fin. ff. de quæsti. vbi dicit, qd sunt quidā iudices stulti, qd statim cum habēt indicia contra reū, cogunt eū confiteri: qd fieri non debet secundū eum: sed debet adhibere tormenta. cū moderamine: & ita dicit se pluries fecisse. Et faciunt dicta per Bal. in l. prima. C. de emenda. seruorū. vbi dicit per illum tex. no. contra iudices qui abscindunt alicui carnē, vt confiteatur crimen. nā si talis moritur i tormentis, iudex debet decapitari tāquam homicida, secundū Bal. ibi. Bal. autē in l. 3. C. de adulte. in hoc distinguit. videlicet, qd aut iudex non excessit modū in torquendo: vt quia torfit i casu licito, vt est de cōsuetudine sine aliqua asperitate, & tūc non tenetur, quia licite fecit. arg. l. itē apud Labeonem. in §. quæstionem. ff. de iniuriis. Aut excessit modum: & tunc aut dolo excessit, & tunc tenetur lege Corn. de sica. p. quo allegat l. prima. C. de emenda. seruo. Aut excessit modū ex culpa: & nō ex dolo. & tunc tenetur secundum qualitatem culpæ. Aut excessit modum casu: & tunc nullo modo tenetur, quia dabat operam rei licitæ. & ita dicit tenere Iacob. de Are. & ita etiam dicit Bal. met in consi. suo 327. incip. factum sic proponitur &c. in 4. volum. & hanc opinio. Bal. sequitur Ang. in d. l. Gracchus. Sali. autem circa hoc in d. l. Gracchus. arguit pro & contra. & finaliter dicit qd aut officialis ultra legitimū modū nō torfit, & legitimis iudiciis præcedentibus torfit, tūc nō tenetur: quia fecit lege pmitte, & auctoritate, & ita debet intelligi qd habetur in d. l. aut damna. i. §. nec in ea. vbi habetur, qd plerique i tormentis deficere solent. aut modū excessit, & tunc aut dolose tantum, & tunc tenetur lege Corne. de sica. vt. ff. ad leg. Iul. re. perun. l. si. & facit. l. 1. in fi. C. de custo. reorum. aut culpabi

liter

liter tantum: sed per modū culpæ; tūc ponitur pro modo ipsius culpæ. arg. l. si adulteriū cū incestu. §. imperatores. ff. de adul. modica tamen culpa nō esset inspicienda, secundū eum. arg. §. illud. uidelicet i authen. ut iudi. sine quoquo supra. In dubio autē ut dicit ipse Sali. excessum ascribendum potius culpæ, quā dolo: ad quod allēgat plura, de quibus ibi per eū. & ibi ponit ipse Sali. quando dicatur iudex modū excedere. Et ista quasi omnia refert & sequitur Ioan. de Ana. in cap. 1. in 4. & 5. col. de clē. percus. & sic opi. Barto. in d. l. quæstionis modū. videtur communiter approbata: De quæstione uide etiā Ang. de Are. i tract. suo maleficiorum. in uersicul. fama publ. in uersic. 8. quæro & ibi in addi. & do. Pari. de puteo in trac. sind. in 99. char. in 1. colū. & ibi in 98. char. uersi. an officialis &c. & uide quæ dixi in re. mea l. si. C. de proba. in 73. char. Et ista omnia ad literam retuli in d. l. quæstionis modum. in pen. col. Sed etiam ultra ibi dicta, de hoc uide Gandi. i tracta. suo maleficiorū. sub rub. de quæstionibus & tormentis in 6. colum. in uer. sed quid si iudex. & dom. Flor. i l. qui occidit. ff. ad leg. Aq. & quæ dixi in l. 1. in prin. in 13. col. ff. de q. uersi. sunt tamē &c. Sed ultra prædicta potest quæri quid erit i illo iudice.

90 qui fecit ligare reum, ut eum torqueret, & talis reus fuit male ligatus, ex quo cecidit, uel sibi frēgit brachium, an talis iudex teneatur: dicas qd sic, qd tenetur de culpa. ita dixit Pau. de Cast. in l. si ut certo. in §. nunc uiden. i fi. ff. commo. Modo ultra pmissa nolo omittere aliqua iudicio meo nō omissa, quæ tū melius cōuenissent materiæ iudiciorū: de qua dixi satis ample et diffuse. i §. diligenter s. proxime. ideo tene menti qd ille, qui cōuersatur cū malis & iniquis hominibus, ex tali cōuersatione habet contra eū iudiciū

91 i iniquitatis, & delicti cōmissi, & iō si cōmissum sit homicidium, & Titius sit solitus cōuersari cū homicidiariis, ex tali cōuersatione habebit cōtra eū iudiciū dicti homicidii. ita dixit Ang. de Aret. in trac. maleficio. in uerbo, fama publica. in 2. char. in uer. qro an unū iudiciū. ubi dicit, qd qn cōmissum est maleficiū, bonus iudex inqret cū quibus & p q loca conuersabatur delati, seu inquisiti, quos tor-

quere

quere intendit: qm̄ mala cōuersatio est malæ operationis
 iudiciū: allegat. ff. de administra. tut. l. si plures. in §. quāuis.
 92 q̄a ex mala † conuersatione bonus efficit̄ malus vel vitio
 sus. vt l. ædiles. in §. Pedius. ff. de ædil. edicto. & idē tenet d.
 Augu. de Ari. in addi. in d. vers. quæro an vnum indi. & ibi
 dicit q̄ hoc idē dicit Gandin. in trac. suo maleficiorū. sub
 rub. de quæf. in ver. q̄ debeant p̄cedere quæstiones &c. Itē
 93 teneas ēr menti vnū aliud no. verbū: videlicet, † q̄ si repe
 ritur aliquis occisus in vna domo, et socius suus tacet &
 nihil dicit. tunc talis taciturnitas facit iudiciū contra eū,
 ex quo poterit poni ad torturā. ita multū nota. dixit Lud.
 Ro. in l. excipiūt. in fi. ff. ad sylla. quē refert & sequitur do.
 Aug. de Arim. in suis addi. ad trac. Ang. de Aret. sup̄ male
 ficiis. in verbo, fama publica p̄cedente. in 8. char. in 1.
 addi. inci. tu autē i hac materia adde de ista q. quā pofsūt
 Io. And. &c. Ego autē non habeo hanc doctrinā pro expē
 dita, p̄ ea q̄ dixit do. Paris de Puteo. in tractatu suo syndi.
 in 99. char. in 2. col. & per ea, quæ dixi supra in §. diligen
 ter. nu. cl. & nu. 151. vbi oīno videas. Et p̄ ista sit expedita
 p̄æsens materia torturæ, quæ in criminalibus est maximi
 momenti, & imporantiz, vt notum est. Hippolytus.

S V M M A R I V M.

- 1 Reus post torturam non statim reasumendus vt confessionem ratificet.
- 2 Reus sufficienter tortus an iterum torquendus. §. & 18.
- 3 Tortura leuis non dicitur tortura.
- 4 Vacillatio an sit de per se sufficiens iudicium ad torturam.
- 6 Confessio erronea etiam sepius iterata potest reuocari.
- 7 Testis variis ter examinati depositio an suscipiatur, & quæ.
- 8 Iudex torquens ultra tres vices temporibus diuersis, dicitur immoderate procedere.
- 9 Indicia secunda per quæ reus reperitur in tortura, debent esse diuersi generis.
- 10 Regula, infinitas est vitanda, in quibus locum habeat.
- 11 Præsentatio prima an liberet vadimonium de iudicio suscipi.

- Et quid de illo, qui promisit p̄sētare toties quoties. n. 12. 13.
- 14 Arbitrarius habens facultatem temporis prorogandi in compromisso, bis tantum potest prorogare.
 - 15 Securitas eundi & redeundi concessa, an intelligatur pro prima tantum vice.
 - 16 Licentia intrandi claustrum monialium concessa primam tantum vicem admittit.
 - 17 Emptor fructuum an debeat habere fructus qui secundo in eodem anno creuerunt.
 - 19 Confessio facta extra iudiciū, an faciat iudiciū ad torturā.
 - 20 Confessio in criminalibus an semper ratificanda.
 - 21 Consequencia non tenet, pro tali habentur, ergo talis est.
 - 22 Verbum habetur, est nota improprietatis.
 - 23 Statuta in odiosis & p̄nalibus ad casum fictum nunquam extenduntur.
 - 24 Statutum loquens in maiore, an habeat locum in maiore ex privilegio.
 - 25 Reus qui delictum confessus est, an possit suam confessionem reuocare per textus erroris.
 - 28 Reus confessus de se criminen, an possit sine nouis iudiciis repeti in tortura.
 - 29 Reus habens contra se indicia indubitata, an possit sine alijs probationibus p̄lecti capitaliter. Et ponitur exemplum. nu. 30. Et quid si sit impubes. numero 31.
 - 32 Præsumptio violenta neminem damnat criminaliter.
 - 33 Pœna ex solis præsumptionibus debet esse mitis.
 - 34 Indicia indubitata quæ sint.
 - 35 Reus quando dicatur in sua confessione perseuerare.
 - 36 Perseuerare ex diuersis temporibus idem est, quod pluries confiteri.
 - 37 Perseuerantia quid sit.
 - 38 Reus quo casu possit sine ratificatione condemnari. 40.
 - 39 Confessio causa pietatis facta an possit parere effectum absq; perseuerantia.
 - 41 Probatio delicti plena contra reum tollitur per torturam constantem passam.
 - 42 Reus confessus post tormenta repetita quæ repeti non debuerant,

- rant, an plectendus. 43.
- 44 Citationem non legitime factam processus, & inde sequentiam sunt nulla. 45.
- 46 Denuntiatio criminis perperam facta, inquisitionem inde sequutam eneruat.
- 47 Accusatus a bannito cui tempus banni lapsum est, an habeatur pro confessio ex forma statuti de habendo contumacem pro confessio.
- 48 Reo constanter quaestionem passo, iudex quid facere debeat non molestetur in syndicato.
- 49 Tortus non confessus an & quando debeat relaxari, & absolui. num. 50.
- 51 Iudex nolens reum fideiussoribus relaxandum relaxare an teneatur actione iniuriarum in syndicato.
- 52 Condemnatio an sequi possit ex deductis in inquisitione quae non fuerunt specialiter prolata.
- 53 Statutum puniens delictum commissum in strata, & inquisitio dicit commissum in via, non punit inquisitum. Et quid de instigante, cuius inquisitio dicit illum mandasse delictum committi. num. 54. 55.
- 56 Statuti qualitates specificè probande priusquam poena illius locum habeat. num. 57.
- 58 Inquisitio requirit probationem omnium contentorum, alias corruit. Idem etiam de sententia iudicis. num. 59.
- 60 Probationes factae contra accusatum de vulnere, quando non praesudicent accusato.
- 61 Probatio licet habeat intellectus ambiguos, si tamen est conclusiva in omni intellectu, prodest probanti.
- 62 Ignoscendum est ei, qui provocatus delinquit. 69.
- 63 Vim vi repellere quatenus liceat.
- 64 Aggressorem occidens etiam se non defendendo mitius punitur. Nec peccat si aggressor percusserit. num. 74. 85.
- 65 Percussus insequens vulneratem qui fugiebat & eum occidens, an teneatur ut homicida.
- 66 Poena temperanda in eo, qui dolore accensus delinquit.
- 67 Dolus in dubio non praesumitur in eo, qui faciendo actum licitum excessit modum, in culpa tamen est. 68.

Provocatus

- 70 Provocatus semper ad suam defensionem fecisse praesumitur numero. 72.
- 71 Percutere incipiens semper in culpa dicitur & animum repercutiendi habere dicitur. num. 73.
- 75 Clericus in altari aggressus, & se defendendo aggressorem occidat, post statim ad altare redire.
- 76 Defensio tanquam iuris naturalis competit etiam brutis. Quae per principem tolli non potest, nec per papam. num. 77.
- 78 Statutum tollens defensionem intelligitur de civili non autem de naturali.
- 80 Provocato iura adco fauent, ut de occiso aggressore in defensione non puniant de homicidio. 82. Et contra aggressorem praesumuntur num. 82.
- 83 Verbera non dantur ad mensuram, & nemo in defensione modum tenere potest.
- 84 Metus improvisus instanti periculi rectum iudicium tollit & consilium deliberandi.
- 86 Provocatus quando non teneatur fugere, sed resistere, & suam tueri salutem.
- 87 Fugare aliquem est iniuria. Maxime nobilem, qui non tenetur dare, erga fugam. num. 88.
- 89 Famam propriam negligens crudelis est.
- 90 Castigandi modum excedens tenetur tantum pro percussoribus in quibus modum excessit. num. 92. & 93.
- 91 Initium attenditur ubi de delicti executione agitur.
- 94 Homicidam condemnare capitaliter quem impulit iracundia in iudicis potestate est. numero 95.
- 96 Delictum capitale minoris qua poena puniendum.
- 97 Consuetudo mala excusat delinquentem a poena.
- 98 Notarios a poena falsi excusat consuetudo.
- 99 Ius divinum potest moderari per principem.
- 100 Ius divinum dicitur ius naturale.
- 101 Ius naturale per principem etiam suppleri non potest.
- 102 Consuetudo contradicens iuri divino, naturali vel gentium dicitur usurpatio.
- 103 Consuetudines male ex longo tempore non confirmantur.
- 104 Dispensatio propter multitudinem peccatorum inducitur.

Quoniam

9.

Quoniam regulariter post confessionem factam in tortura deueniat ad ratificationem ipsius confessionis: non aliqua sunt videnda, & examinanda circa ipsam materiam ratificationis. Et ideo scias quoniam precedentibus legitimis in iudiciis reus confessus est delictum in tortura, non reducitur statim ad banchum iuris ad ratificandam illam confessionem, sed reponitur in carceribus, postea elapsis aliquibus diebus, quando verisimiliter cessauit dolor torturæ vel aliorum tormentorum, reducitur ad banchum iuris ad ratificandum. ita dixit Angel. de Are. in trac. maleficiorum. in verbo, fama publica. in 14. char. in ver. postquam aliquis &c. vbi dicit, quod aliqui sunt iudices qui faciunt malefactorum, postquam est confessus delictum in tormentis statim ad banchum iuris ratificare: & dicit quod male faciunt: quia adhuc inest dolor, & metus tormentorum: quia antequam ducatur ad ratificandum, debet esse interuallum. ita secundum eum dixit Iac. Bu. Bal. & Saly. in l. 2. C. quod met. cau. & ibi est Ang. & Ia. But. in l. 2. C. de cust. reo. vbi dicit, quod tortor debet quiescere, saltem per unam diem naturalem post torturam, antequam ducatur ad tribunal, ut ratificet. Et cessato dolore, ducitur postea ad banchum iuris publice coram iudice, & notario, & coram publicis personis, ut illud quod secrete dixit in tortura confirmet, & in publicum confiteatur. ita dicit tex. & ibi Ang. & Sal. in d. l. 2. C. de custo. reo. & Bart. in l. 1. in §. diu. Severus. ff. de qo. et ibi ego dixi in ult. colu. versu. quærit ulterius Bar. Et circa hanc materiam vide d. Aug. de Ari. in suis addi. ad An. de Are. in trac. suo maleficiorum. in verbo, fama publica. in d. ver. postquam aliquis &c. vbi alleg. Gan. et alios, de quibus ibi per eum satis late loquente. Et scias in practica, quod quoniam reus est deductus ad banchum iuris ad ratificandum quod tunc iudex debet ibi palam, & publice facere, quod notarius maleficiorum legat, & vulgarizet & inquisitionem, & eius confessionem, & debet notarius dicere ipsi reo, quod bene aduertat ad id quod dicit, & ipsi legitur: nam ibi tractatur de vita sua. et ideo si illud, quod est confessus, est verum, illud confirmet: si autem non est verum, illud neget & improbet: Tunc lecta & vulgarizata ipsi reo dicta inquisitione,

ne,

ne, & confessione, si ipse reus dicit, quod confessio, quam fecit est vera, dicit eam ratificasse, & approbasse, & perseuerasse in sua confessione. Et tunc iudex dicit notario maleficiorum, qui fuit rogatus de dicta confessione, & ratificatione illius rei. Sis rogatus, qualiter audita confessione, & ratificatione istius, puta Titii inquisiti. Ego statuo sibi 10. dies ad faciendum omnem quancunq; defensionem suam, quam facere vult, potest & iterum: quoniam finito dicto termino, si non fecerit legitimam defensionem, faciam eum decapitari, vel aliter mori, secundum formam iuris, & statutorum. Quo facto in presentia dicti notarii, & testium eum reum de nouo consignat militi suo, qui eum ducit ad carceres inferiores, ubi omnes possunt eum alloqui. Si uero ipse reus tortor negat ad banchum iuris, & dicit confessionem, quam fecit in tortura, non esse veram, sed factam esse propter cruciatum torturæ. Et tunc an iudex possit de nouo torqueri, in hoc plura sunt dicenda. Et primo scias, quod si talis reus fuit sufficienter tortus, quod non poterit de nouo torqueri, nisi superueniant noua indicia: quia illa prima indicia fuerunt purgata per torturam, ita habet in l. repeti. §. de qo. & ibi dixi post alios in 1. col. & habetur in l. uni. §. 1. eod. tit. Si uero non fuit sufficienter tortus, tunc potest repeti in tortura et nouis iudiciis non superuenientibus, ita dixit Bal. in l. 1. C. quorum app. non recit. ubi dicit quod si leuis tortura non dicitur tortura. Et dixit Cyn. in fin. C. de quaestio. quod assessores, qui repetunt tormenta sine nouis iudiciis, uel sine nouis argumentis, non habeant Deum, nec leges pro oculis. de qua materia plenius habetur in l. repeti. ff. de quaest. & per Saly. in l. 1. C. de cust. reo. & per Dyn. in trac. de quaest. in uer. quid si aliquis fuit semel tortus &c. & per Ang. de Are. in trac. mal. in uerbo, fama pub. & per Bal. in l. milites. C. de qo. & per Alexan. in consi. suo 176. incip. in causa angelorum. in pen. col. in 2. uolu. & in l. 1. §. diuus ff. de quaest. Et in hac quaestione uide Bal. in l. bonæ fidei in 3. col. C. de reb. credi. in uer. iterum quaero de confessione &c. ubi dicit, quod reus, qui in tortura confitetur, postea ad banchum iuris negat illud commississe, poterit de nouo torqueri: quia ex prima sua confessione remanet semiplena probatio: ut uoluit glos. fm eum in l. 2. C. de custo. reo. Et ideo dicit, quod nisi ipse reus reuocans talem confessionem,

Prac. Cri. D. Hipp. de Mars.

Quoniam

nē sua probet cōtrariū, cōpellitur perseuerare in dicta sua cōfessione, pro quo adducit q̄ no. Inno. i c. per inquisitionē extra de elec. Sed idē Bal. in l. 2. C. de cust. reo. aliter dicit in hoc articulo videlicet, q̄ q̄n in cōfessione reus nō perseuerat tacite, vel expresse, sed reuocat eā, q̄ tunc si sunt aliqua indicia pro reuocatione, admittit reuocatio. alleg. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæsti. Si autē apparēt aliqua indicia facientia cōtra eum: tunc nō admittitur reuocatio. q̄a vbi cunque potest quis cogi cōfiteri, nō admittitur reuocatio: sed iste pōt cogi cōfiteri vigore dictorū indiciorū supuenientū cōtra eū, ergo forti⁹ potest cogi perseuerare in confessione. Sed vbi nulla indicia apparēt pro vel cōtra, tunc v̄r, q̄ ista reuocatio nō procedat, nisi error alleget, & probetur, vel nō staret per allegatē, sed p̄ iudicē, quo min⁹ p̄bat. vt l. de ætate. §. si. ff. de interrog. act. & facit q̄d not. in l. dictus fustū. ff. de his qui notan. infra. ita dicit Bald. i l. 2. C. de cust. reo. Et dicta Bal. in dictis duob⁹ locis. refert & approbat d. Fran. Bru. in trac. suo de ind. et tor. in 13. car. in 4. colū. vbi dicit q̄ ista distinctio Bal. est elegans. & dicit q̄ ita debet intelligi quod no. ipse Bal. in l. si. C. de proba. Et dicit, ac cōcludit ipse d. Frā. q̄ hoc casu poterit cogi re⁹ p̄ repetitionē tormētōrū i sua cōfessione primo facta perseuerare Et idē ē tenet Ang. de Are. i trac. suo male. i verbo cōparuerunt dicti inquisiti, & negauerūt tortū. i 2. col. in pri. Et idē tenet Alex. i apostollis. in l. repeti. ff. de q̄. & do. Paris de Puteo i suo trac. syndi. in 108. char. in 2. col. verso de repetitione. & i eo. trac. in c. char. in 2. & 3. col. vbi plura allegat. Et pro hac opinione quā sequor, quod vigore dictæ primæ cōfessionis possit reus repeti i tormētis ad perseuerandū in dicta sua prima cōfessione, ultra doc. facit duplex ratio: prima est, quia nō possum⁹ dicere, q̄ talis reus primo cōfessus, & postea negans nō sit varius & vacillans. Sed † variatio seu vacillatio est sufficiens indicium ad torturā de per se: vt dixi late in l. de minore. in §. pluriū: in 5. colum. ff. de quæstio. & in l. ex libero. in princ. eo. tit. & in sing. meo. 203. incip. veritas & c. & supra, i §. diligēter. nu. 74. & nu. 118. ergo tanquam nouum indicium superueniens

ueniens contra ipsum reum semel confessum poterit iterū torqueri. Item alia etiam ratio cōcurrit, videlicet, quia si diceremus, q̄ cōfessus delictū in tortura legitimis indicijs præcedentibus postea ductus ad bancū iuris ad ratificandum negaret, & nō posset repeti in tormentis, sequeretur q̄ raro, vel nunquā puniretur rei: & vt plurimū furca, & minister iustitiæ perderent tempus suū: quia quilibet reus alicuius criminis sciēs se nō posse viterius torqueri, negaret illud, quod cōfessus est dicēdo inter se: Ego passus sum dolorem, & tormentū, q̄d pati debeo: si nego, sum securus et tutus à periculo mortis. Et ideo multi, & multi sunt, qui scientes se posse iterum torqueri ratificāt primā suā confessionem, quod nō facerēt, si scirent nō posse torqueri. Et de hac materia dixi etiā late in l. repe. in 3. col. ff. de quæst. vbi omnia supra dicta quasi de verbo ad verbū posui. Sed successiue quæri potest de notabili quæstione, videlicet, poni q̄ reus fuit positus ad torturam præcedentibus legitimis indicijs: qui cōfessus est crimen cōmississe, de quo est inquisitus, postea debito tempore duct⁹ ad bancū iuris ad ratificandū, negat illud quod cōfessus est: quo stante vigore dictæ suæ confessionis, & aliorū quæ supra dixi iterum fuit tortus, qui in tortura iterū cōfessus est cōmississe delictum, postea ductus ad bancū iuris, iterū negat illud delictum cōmississe: sed dicit q̄ illud, quod confessus est, fuit confessus propter dolorem torturæ. Postea iterū posit⁹ ad torturam iterū cōfiteatur. postea ad bancū iuris iterum negat. vt supra, an† hoc casu poterit iterum torq̄ri

5 Circa q̄ reperio do. Pa. de puteo i trac. suo syndi. in 108. char. in 3. col. dicentem se hunc casum habuisse in facto. & dicit q̄ finaliter ipse talem reum absoluit, & liberavit à torturā cū cautione tamē fideiussoria. Et subdit q̄ cōfessio erronea etiā † sepius reiterata pōt reuocari, p̄ l. 1. C. de erro. cal. vbi dicit Bal. q̄ et si reiterata, seu repetita, pōt infringi probato contrario. vt in l. cū falsa. C. de iur. & fac. igno. Et alia plura & plura adducit de quib⁹ ibi p̄ eum. & inter alia adducit Ang. in l. si C. de quæsti. vbi dixit q̄ si testis† examinatus varius & tort⁹ dicit vnum, deinde repeti

tus dicit aliud, quod debet tertio examinari, & stabit illi tertio dicto. per gloss. in d. l. si. C. de quæst. in uerbo, alij. ad ducit etiã Pau. de Castr. in cõsilio suo 197. inci. uisa inquisitione circa si. ubi dicit q̄ iudex torquens ultra tres uices diuersis temporibus, dicitur immoderate p̄cedere. arg. l. fideicommissa. in. §. si quis 10. ff. de leg. 3. Et respõdet et ipse d. Paris in loco p̄allegato et dicit, q̄ i casu nostro nõ potest dici, q̄ superueniant noua idicia, scilicet, illa cõfessio: quia tortus confessus est, & deinde propter illã cõfessionem positus ad torturã, & deinde p̄pter secundã confessionẽ est iterũ tortus: quia secunda idicia, per quẽ quis reperitur in tortura uel in alijs tormẽtis, ÷ debent esse diuersi generis à primis indicijs. argu. no. in l. per hanc. C. de temp. app. & tenet Bartol. in l. unius. in princ. ff. de quæst. & in tract. suo de quæstio. quẽ omnia refert ad literam do. Paris ubi supra, de quo dixi ego in d. l. repeti. in 4. col. Et ultra rationẽ superius allegatã facit alia ratio nõ leuis iudicio meo, uidelicet, q̄ sumus i odiosis, & pœnalibus, in quibus fit restrictio: ut i regula, odia. cõ si. Ex quo sequitur q̄ magis uendicat sibi locũ in istis odiosis illa regula, q̄ i finitas est ueritanda, ÷ ut in d. l. si. fideicommissa. in d. §. si quis decem. & in l. boues. §. hoc sermone. ff. de uerbo. significa. & in l. inter socerũ. §. fina. ff. de pac. dota. & in l. cum pater. in §. pater certam. ff. de legat. 3. quæ regula in pluribus dispositionibus fauorabilib. habet locũ, & obseruatur: quanto magis est obseruanda in pœnalibus & odiosis. Et q̄ obseruetur in pluribus casib⁹ ciuilibus, & fauorabilibus patet ex pluribus exemplis & doctrinis. Nam si aliquis promisit sub pœna aliquem p̄sentare iudici ad ipsius m̄datũ, ÷ liberatur per primã p̄sentationẽ. ita dixit Benedi. de Plum. in l. duobus. in §. 1. per gloss. ibi in uerbo, exhibuerit. ff. de iureiurand. & ibi Pau. de Castr. post eum, quos refert & sequitur do. Alex. in consilio suo 390. incip. breuiter in casu & c. secundũ ordinẽ meum. Et idem dixit Io. And. in addi. Spec. in titu. de accus. in addi. incip. Odofredus & c. Et idem etiam est in illo, qui promisit aliquem p̄sentare toties quoties opus fuerit. ÷ nam talis liberatur bina p̄sen-

p̄sentatione. ita dixit Ang. in l. si finita. in prin. ff. de dã. infect. & in l. 2. ff. de custo. reo. in §. qui exhibedi. & in l. oratione. ff. de feriis. & in l. ueluti. in §. hæc uox. ff. de edend. Ludo. Roma. in consi. 15. incip. plura sunt, quẽ quærũtur. & idem dixit Alex. in consilio suo 145. incip. quoniam abunde. in 2. colum. in 2. uolu. Et facit optime dictũ Bal. in l. si duo. in §. semel. ff. de arbi. ubi dixit, quod si sit promissa pœna toties quoties ÷ fuerit cõtra factũ, q̄ ista promissio habebit locũ tantum in bina contrafactione, ut bis tantũ exigatur pœna si contra fiat. Et facit etiam dictum Bal. in c. sua nobis. in fin. de appel. ubi dixit, q̄ si data est potestas ÷ arbitrio prorogandi temp⁹ compromissi, q̄ illud nõ poterit prorogare nisi bis. Et facit etiã. Nam ÷ si alicui conceditur securitas eundi, & redeundi, intelligitur p̄ prima uice tantũ. ita dixit Ioan. de Pla. i l. 1. C. de nauicu. lib. 11. quem refert & sequitur d. Alexand. in d. consilio suo 360. In ordinem meũ inci. breuiter in casu p̄missio. in prin. Et ibi etiam subdit, q̄ si alicui concedatur licentia intrandi ÷ claustrũ monialiũ, intelligitur de una uice tantũ: & allegat rationẽ dicens, q̄ in materia restringibili, debet intelligi cõcessio facta pro prima uice tantũ. allegat hoc uoluisse. Alber. de Rosa. in 2. parte statu. quæstio. 181. inci. q̄ per dictum fratrem Vbertũ. Et facit etiã not. uerbũ Bald. in l. diuortio. §. quod i anno. ff. solut. matrimo. ubi dixit si aliquis uendit uuas, ÷ uel rosas uiri darij, quæ fructificant bis in anno, q̄ emptor debet habere primas tantũ uuas uel rosas. Et facit etiã quod uoluit Barto. in l. cum quidam. ff. de annuis lega. ubi dixit, qd̄ si testator reliquit fratrib⁹ minoribus in festo sancti Francisci unã pitantiã, qd̄ intelligit̄ semel tantum. Et faciunt alia plura in proposito isto, quæ ego adduxi in rep. mea rubr. ff. de fideius. in 9. quæstione: quæ omnia faciunt ad quæstionẽ lupradictã, ut re⁹ ultra tertiam uicẽ non possit torqueri. Vltorius quæro de notabili alia quæstione, uidelicet pone qd̄ reus nõ p̄ torturã, sed sponte confessus est delictũ. postea autẽ duct⁹ pœnitentia illud negat, & nõ uult in tali sua confessione perseuera- re: an isto casu possit ÷ cogi per torturã ad p̄seuerandũ: in

quo dubio puto fore distinguendum hoc modo videlicet, quod aut iste reus est maior 25. anno. aut minor. Si est maior: tunc aut fecit hanc confessionem in iudicio, aut extra iudicium: si illam fecit in iudicio, & sit verisimilis, probabilis, & possibilis ut dixi in l. 1. §. ad quaestio. ff. de quaestio. & supra in §. postquam nu. 6. 7. & 8. & tunc non est opus alia ratificatione, sed potest condemnari: cum in confessam nullae sint partes iudicis nisi in condemnando, l. proinde. ff. ad leg. Aquil. l. si confessus. ff. de custo. reo. l. qui sententiam. C. de poen. nis, cum simi. de quo dixi in sing. meo. 201. inci. in confessum. & hanc partem, & opi. firmiter tenuit. Ioan. de Imol. in consi. suo. 109. incip. uisa. inquisitione. post princ. ubi dicit quod ista est communis opinio. Aut iste reus hanc confessionem huius maleficij fecit extra iudicium, & tunc non poterit condemnari ex tali confessione, sed ex ea bene poterit torqueri, ut perseueret in tali sua confessione: quia confessio facta extra iudicium, facit indicium ad torturam, habetur per glo. in l. capite quinto. ff. de adult. de quo dixi in l. de minore. in princ. in 9. col. ff. de quaest. & supra. in §. diligenter. num. 76. Aut iste reus qui sponte est confessus delictum, est minor, & tunc dico quod etiam si sponte sit confessus delictum, etiam cum autoritate curatoris, attamen non poterit definitiue condemnari ex tali spontanea confessione, nisi eam postea approbauerit. & ratificauerit. Cum habeamus quod confessio in criminalibus regulariter debeat ratificari, ut dixi in l. 1. in §. diuus. Seuerus. ff. de quaestio. de quo etiam satis ample per Ange. de Aret. in trac. malefic. in verbo, fama publica, in 18. char. in vers. postquam aliquis, & ibi in add. ad quod vide omnino quae ego dixi, supra, in §. postquam, num. 22. Et non obstat si diceretur, quod primo confessio minoris, cum curatore non requirit ratificationem quam est sponte facta, sicut confessio maioris, ut dixi supra attento quod minor habes curatorem faciendo actum. habetur per maiorem, ut in l. si curatorem habes. C. de integ. rest. mino. & in l. clarum. C. de auto. praestan. & in authen. sacramenta puberum, C. si aduer. ven. cum simi. Quia respondeo, quod in casu illo non est verum, quod ista confessio spontanea

neque minoris facta etiam cum autoritate curatoris operetur, ut non requirat ratificationem sicut confessio maioris, licet dicatur, quod minor habes curatorem habeatur per maiorem: quia hoc nego, maxime in tali casu. Nam longa est differentia, an quis sit talis, an vero habeatur pro tali. Et ut dicit regula: aliud est esse talis, aliud haberi per tali. l. si. C. de interdicto matri. l. fin. C. de his qui veniam aetate impet. & voluit gloss. in l. mercis. la. ij. ff. de verbor. significat. & d. Felyn. latius in rubric. de fide instrumento. Et in casu quo habeatur pro tali confessio talis minoris non dicitur vera, sed ficta. & hoc per verbum, habetur, quod est nota improprietatis: ut habetur in l. 1. §. deiecit. ff. de vi & vi arma. Et statuta maxime in poenalibus quae & odiosas non extenduntur ad casum fictum; ut habetur late per d. Fel. in d. rubr. extra de fide instrum. in 2. col. ideo istis rationibus teneo firmiter quod confessio minoris et cum curatore etiam si sit sponte facta debeat ratificari, alias ei non noceat ad condemnationem capitalem, ad quod vide omnino quae dixi supra, in §. postquam, num. 22. Et facit etiam ad praedicta. Nam dispositio legis, vel statuti loquens in maiore, non habet locum in maiore ex privilegio, ut in d. l. si. C. de his qui venientis impet. Teneas mentem: quia hoc habui in facto his proximis diebus, & haec opinio a iudicibus tuit approbata.

25 An autem reus, qui confessus est delictum, possit reuocare suam confessionem praetextu erroris, dixi in l. 1. §. si. in 18. col. ff. de quaestio. & ponit d. Paris de Pu. in tracta. suo synd. in 202. char. in 2. col. in ver. testis fuit tortus. & d. Ias. q. fin. loquitur in l. magistratibus. in 2. col. ff. de iuri. om. iudi. & do. Paris in d. suo tracta. in 30. char. in 3. col. in vers. incipi. an potestas qui misit. Item quando reus praecedentibus iudiciis indubitatis confessus est in tortura commisisse delictum,

26 & postea quod ad banchum iuris negavit, an possit cogi iterum cum tortura ad perseuerandum in dicta confessione sua? vide quae circa hoc dixi in l. repeti. in quinta colum. ff. de quaestio. Et circa materiam repetitionis torturae teneo menti perpetuo unum, videlicet, quod quando iudex habet aliquem ribaldum in manibus, contra quem fama laborat: quod si

fuit per eū tortus sufficiēter, & noluit confiteri, adeo q̄ uī
 terius nō possit torqueri, q̄a indicia sint sufficiēter purga
 ta per torturā, si nō superueniunt noua indicia: tūc caute
 la est vt possit de nouo pluries torqueri. Nā hoc casu iu
 dex debet ipsum reum interrogare de dicto delicto, & de
 eius circūstātijs sepius, & facere semp scribere dictū suū,
 & nō parcere calamo. & hoc modo inueniet ipsum reum
 variū, & vacillantē in dictis suis. nā oportet mendacē esse
 memorē: tūc ex tali variatione poterit eū iterū torque
 27 re, quia erit nouū indicium, cū † variatio faciat sufficiens
 indicatiū ad torturā, ita dixit Ange. de Aret. in tracta. suo
 maleficio. in verbo, fama publica. in 17. char. in versicu.
 nono quæro & c. alleg. hoc voluisse Bar. in l. de minore. in
 §. pluriū. ff. de quæstio. Sed tu vltra Angelū, dicas q̄ hoc
 voluit etiam Bart. in l. fina. in 2. col. ff. de quæstio. & Lu
 doui. Roma. in consi. suo 8. incip. viso facto & c. circa prin
 cip. de quo etiam ego dixi in singul. meo 103. incip. varie
 tas & c. & in d. §. pluriū. in 5. colum. vbi prædicta limita
 ui nisi iudex torqueret reū iniuste indicatijs legitimis non
 præcedentibus, nam tali casu, si bene reus millies vacilla
 ret, nō esset talis vacillatio sufficiens indicatiū ad torturā.
 per glossam singula. in l. pen. ff. de quæstio. ita dixit do. Au
 gusti. de Ari. in additio. suis sup dicto ver. nono quæro. de
 quo latius valde dixi in d. §. plurium. in 5. colum. Et teneas
 28 bene menti in materia, quod reus † cōfessus de se delictū
 commissile, pōt sine nouis indicatijs repeti in tortura, vt ma
 nifestet mandantē. ita dixit Ange. in l. & si certus. ff. ad syl
 la. de quo latius dixi in §. diligēter. numero 155. & in l. re
 peti. in 8. colum. C. de quæstio. Quæro vltorius de vno,
 26 an reus, qui contra se habet indicia indubitata, an † possit
 condemnari ad mortē sine aliis probationibus: in quo do
 ctiores fuerunt varij. Nā q̄ possit condemnari est rex. for
 malis in l. si qui adul. C. de adul. & ibi doctores. & facit c.
 afferte. de præsump. & facit in argum. l. final. C. arbit. tu
 tel. & text. in l. antiquæ. C. ad Velleian. & l. final. ff. q̄ met.
 causa. & in c. is qui. de spons. & c. quia verisimile. de præ
 sumpt. & probat tex. c. excōmunicauimus. in fine de hēre.

&c

& in l. indicia. C. de rei venditio. & in l. fin. C. de proba
 tio. & in c. sciant cuncti, 2. q̄o. 8. & hanc partem etiam te
 net Spec. in tit. de probatio. in §. videndū. versu. decimoter
 tio, & ibi clarius, & apertius Ioan. Andreas, & Bartol. in
 l. secunda. ff. de fur. & Angel. de Aret. in tract. maleficio. rū.
 in versicul. comparuerunt dicti inquisiti, & negauerūt to
 tum. in 3. colum. Item pro hac parte facit optime q̄ vo
 luit Salic. in l. final. C. de probatio. vbi dixit, q̄d ex istis
 indicatijs indubitatis potest deueniri ad cōdemnationē, &
 30 ponit exemplū † de duobus rixantibus adinuicē. in qua
 rixa vnus pcutitur, & vulnerat, & testes examinati dicūt,
 q̄ nōn viderūt q̄n fuit facta talis pcutio: sed viderūt eos
 adinuicē rixantes, & statim dimissa rixa viderunt, q̄ ille
 erat percussus & vulneratus, & dicit q̄d certe ex hoc resul
 tat indicium indubitatum, ex quo deueniri pōt ad condem
 nationē, & istud dictū refert & sequitur do. Frācis. Bru. in
 tract. suo de indicatijs, & tortura, in 5. car. in 3. col. post me.
 & ibi etiam ponit quamplura exēpla de indicatijs indubita
 tis. de quo dixi ēt in singu. meo 288. incip. dixi tibi. & fa
 ciunt dicta per Ioan. de Imo. in l. fina. ff. de hēre. institu. &
 per Bald. in d. l. fina. C. de probatio. & in l. neque natales.
 in 1. col. eo. tit. & in l. quæcūque. C. de fernis fugit. in vlti.
 col. & in l. milites. C. de quæstio. & per do. Pari. de Puteo
 in tracta. suo syndi. in 45. car. in 4. colum. cum seq. & facit
 dictum Bald. in l. excipiūtur, ff. ad syllania. vbi dicit, q̄ ex
 31 multis indicatijs resultat plena probatio † etiā ad condēna
 tionem capitalem, etiam cōtra impuberē. & facit etiā di
 ctum Baldi, in l. nō est verisimile. ff. q̄ met. causa. vbi dicit
 q̄ ex pluribus indicatijs, vel argumētis vehementibus pōt
 in causa criminali iudicari. & faciūt dicta per Bal. in l. fin.
 ff. de offi. procon. & per do. Philip. Deciū in consi. 163. in
 cip. in causa & c. in vlt. colū.

Sed contrariā partem scilicet quod quis non possit ex
 indicatijs indubitatis cōdēnari tenuit expresse Gand. in tra
 cta. suo maleficio. rū. sub rub. de præsum. & indicatijs indu
 bitatis ex q̄bus condemnatio pōt sequi. in 1. quæst. & ibi
 circa fi. dicit quod omnes docto. qui erant Bononiz tēpe

&c

re suo, & etiã alibi, dixerunt & cõcluserunt pro hac parte, scilicet, quod ex indiciis indubitatis non possit sequi condemnatio. & ita etiã dicit se vidisse vbique praticari, q̄ talia indiciã sic vrgentia non sufficiunt ad condemnationem p̄nã corporalis: sed duntaxat pecuniariã. & iudicio meo ipse melius & copiosius examinat hanc quæstionẽ omnibus alijs. qđ dictũ suũ refert & sequitur Pau. de Cast. in consi. suo 197. inc. uisa inquisitione. in vlt. col. in prin. vbi subdit, qđ propter istud dictũ Gandi. nõ est diu, q̄ quẽdam defendit à p̄nã capitali contra quẽ erant ita forria indiciã & indubitata, q̄ animus & intellectus non poterat credere, qđ alius fecisset illud homicidiũ quã ipse, & iõ dicit concludendũ esse in benigniorẽ partẽ, scilicet in absoluendo: cum etiam deducta in inquisitione nõ sint probata per spontaneã confessionẽ, nec p̄ testes necessãrio concludentes. vt ibi latius per eũ. Et illud dictũ Gandi. & Paul. de Cast. refert & approbat do. Barth. Ceppo. in consi. suo 6. incipien. veritas &c. in 3. col. Et hanc parrem et tenet Angel. in d. l. 2. ff. de fur. vbi reprehendit Bar. ibi, & dicit q̄ ex præsumptione ¶ violẽta nemo potest dãnari criminaliter, maxime ad mortẽ, sed bene ad torturã, & idem tenet Imol. in l. fi. ff. de hære. insti. & Ange. de Are. in tract. malef. in verbo, fama publica. i. 2. char. in vers. quæro an vnũ indicium. & dom. Aug. ibi in addi. & Matthæ. in not. suo 119. inc. nota q̄ præsumptio violẽta. & hanc etiam partem approbat Ioan. And. in addi. Specu. in tit. de proba. in §. videndũ. in versic. 13. superius alleg. licet ibi in princ. dictæ addi. dixerit cõtrarium. Et hanc partem et cum pluribus limitationibus firmat do. Fran. Bru. in tracta. suo de indi. & tor. & in 5. char. in 4. col. circa finem. de quo dixi latius in rep. mea. rub. C. de prob. in materia probationis q̄ fit p̄ præsumptionẽ. vbi videas. de quo etiam per dom. Phil. Dec. in consil. suo 175. incip. in causa &c. in vlt. col. Et pro supradicta opinione facit optime illud, videlicet, q̄ quando aliquis dãnatur ex præsumptionibus, tunc nõquam debet sibi imponi vera p̄na delicti, sed alia ¶ mitior, vt voluit Ina. in c. q̄a verimile. de præsum.

præsum. de quo dixi late in l. repeti. in 6. col. cum seq. ff. de quæstio. & supra. in §. postquã. nu. 50. Stante ergo hac conclusione pro vera, q̄ ex indiciis indubitatis non potest quis condẽnari ad p̄nã corporalẽ, dico in quæstione p̄posita, q̄ si reus iquisitus de crimine, de quo vertitur p̄na corporalis cõfiteatur p̄cedentibus indicijs indubitatis, & dicit se cõmississe delictũ, vel cõtenta in inquisitione esse vera: si postea ad banchũ iuris negat, & nõ vult p̄seuerare in tali sua cõfessione, qđ hoc casu poterit propter eius cõfessionẽ, vt dixi supra repeti in tortura, ut cogatur p̄sistere in dicta sua confessione: secus autẽ esset quando de delicto veniret imponẽda p̄na pecuniaria: q̄a cũ de tali casu ex indiciis indubitatis possit quis condẽnari, nõ debet iterũ torqueri, sed poterit cõdemnari: q̄a satis est esse probatũ maleficiũ ad hoc vt sequi possit condemnatio, absque eo q̄ etiam exigatur confessio rei. per tex. in l. qui sententiam. C. de p̄c. & per ea q̄ dixi in singu. meo 107. in 34. cip. alias fui interrogatus &c. ¶ Quæ autẽ sint indiciã indubitata. vide Gand. in dicto tract. & Ange. de Aretin. & Francis. Brun. & dom. Pari. in dictis locis. vbi ponũt plura exẽpla, & plures restrictiones & limitationes circa ipsam materiam. & vide supra, in §. diligẽter. num. 153. Quæro, dixi supra, q̄ nõ valet cõfessio rei criminis, nisi ipse reus in ea p̄seueret: quæro ergo qñ reus dicatur p̄seuerare ¶ in sua confessione in quo Bar. in l. 1. §. diuus Seuerus. ff. de quæst. dicit q̄ tũc dicitur p̄seuerare in cõfessione, qñ post confessionem factam in tormentis reducitur in loco publico iudicii, scilicet ad banchũ iuris, & ibi corã notario, & publicis p̄sonis cõfiteatur, & ratificat seu cõfirmat ea, q̄ cõfessus est in tortura. ita dicit p̄bari ex text. l. 2. C. de custo. re. de quo et habetur per cano. in c. cum in contemplatione. de reg. iuris & per Baldũ in l. 2. C. quorũ ap. & per Angelũ, & Imo. in l. qui aliena. §. fin. ff. de acqui. hære. & per Bal. in rubr. C. de nouo. cod. compo. & in l. 1. C. de confes. & in cap. 1. §. iniuria. in 6. col. de pace iur. fir. vers. quæro vtrũ semel &c. & in l. 2. C. quod met. caus. & glo. 4. ff. de pign. actio. Abb. in cap. fina. de confes. Et scias quod

36^f q̄ perseverare ex diuersis temporibus idem est q̄d plu-
 ries, confiteri secundū Bald. in prima cōstitutione codicis.
 in ult. col. uers. sed tu in hoc dic. &c. Et dixit etiam ipse
 37 Bal. in l. quicumque. in pen. col. C. de ser. fugi. † q̄ perseue-
 rantia est animi declaratio iudicium sic fuisse a principio.
 de quo ēt per eum in l. quidam. in 9. col. C. de iur. deliber.
 & aliquid per Angel. Are. in tract. malef. in uerbo, fama
 publica in 18. char. in uers. postq̄ aliquis est captus &c. de
 quo etiam dixi in l. 1. in §. diuus Seuerus. in 2. colum. ff. de
 quæst. ubi etiam aliqua dixi circa perseverantiā rei. Ulte-
 rius teneas mēti circa hāc materiā ratificationis vnū not.
 dignum uidelicet, q̄ licet ut supra dixi, confessio rei in cri-
 minalibus requirat p̄seuerantiā seu ratificationē, tñ si reus
 38 primo confessus † fuisse delictū extra iudiciū, & postea le-
 gitimis iudicijs p̄cedentibus illud idem delictum cōfes-
 sus esset in tortura, q̄ hoc casu poterit condēnari sine alia
 ratificatione. ita no. dixit Io. de Imol. in c. at si clerici. de iu-
 di. quod ēt melius & clarius dixit d. Fel. in c. olim in 6. co-
 lum. in prin. de rescr. & uoluit Ias. in l. magistratibus. in 2.
 col. ff. de iu. om. iud. allegās ad hoc glos. in l. c. 5. ff. de adult.
 Pro quo dicto faciunt optime quæ ego dixi in sing. meo
 500. incip. spō salia de futuro &c. ubi oīno uideas. Ex istis
 adde. gl. & do. Alex. in l. c. 5. ff. de adul. ubi dixit, q̄ licet alias
 confessioni factæ in tormentis, non stetur: in l. 1. §. q̄o. ff.
 de quæst. tamen fallit nisi de cōfessis p̄cesserit bina con-
 fessio extraiudicialis: quia geminatio cōfessionis hoc ope-
 ratur. de quo ēt per Bar. in l. cum scimus. C. de agricol. &
 censit. lib. 1. de quo ēt dixi in d. l. 1. §. diuus Seuerus. ff.
 de q̄o. & uide etiam quæ dixi in d. l. 1. §. quæstio. in 2. col.
 uer. ulterius p̄ limitatione eo. rit. Et teneas mēti vnū not.
 2 simili, uidelicet, q̄ sicut cōfessio facta metu tormentorū
 non p̄iudicat reo, nisi ipse in ea p̄seueret, ut dixi supra,
 39 ita nec cōfessio † seu renuntiatio facta cā pietatis nō ualeat
 nec parit effectū, nisi cōfites in ea p̄seueret, ita dixit Abb.
 in c. afferte. in 1. col. de p̄sumpti. q̄ dictū refert & sequi-
 tur d. Alex. in d. l. 1. in §. diuus Seuerus. & ibi ego dixi in 2.
 col. in fi. ff. de q. Scias. ēt in hac materia repetitionis tortu-

re, q̄ non semper requirit ratificatio, imo nec ēt aliquñ est
 necessaria confessio ipsius rei ad hoc ut possit ip̄e reus cō-
 dēnari de delicto: & hoc accidit qñ iudex cōtra ipsum reū
 40 hēt plenas p̄bationes delicti. † Nā tūc pōt ipsum cōdēna-
 re sine confessione, & sine ratificatione sua. ita probat tex.
 in l. qui sn̄am. C. de p̄enis, & ibi doctores. & hoc uoluit
 Bal. in c. ad nostram per illum text. de prob. circa. fi. & Bal.
 in l. 1. in fi. C. de iura. calum. & d. Alex. in l. vnus. in §. reus
 per illum text. ff. de quæst. & d. Franc. Bru. in tract. suo de
 ind. & tor. in 10. char. in 1. col. & d. Bartho. Cepo. in cons.
 suo 32. incip. q̄dā rustici. in 10. col. de quo latius dixi in sin-
 gu. meo 108. incip. alias fui interrogatus &c. Et adeo est
 verum hoc, q̄ nō deuenitur ad torturā, nec ad cōfessionē,
 nec ad ratificationem stante probatione delicti, quod di-
 xit not. Alb. de Rosa. in l. edictū. ff. de quæst. q̄ si plene est
 probatum delictum contra aliquem, si postea ipse sit tor-
 tus super ipso delicto, & ipse reus stet constans † in tortu-
 41 ra & non confiteatur, quod tunc tollit illa p̄batio tanquā
 non sit vera: & hoc uult per glo. ibi quam doctrinā refert
 & sequitur Bartho. Cep. in cons. suo 32. incip. quidam ru-
 stici &c. in penul. colum. ubi dicit, q̄ istud ēt uidetur esse
 de mente Bart. in l. vnus. in §. 1. ff. de quæst. & dicit quod
 hoc etiam uoluit Ange. de Aret. in tract. malef. in uer. cō-
 parent dicti inquisiti, & negant totū, & dicit q̄d hoc uidit
 alias seruari Veronæ: & respōdet ad aliquos tenentes con-
 trariū. de quo ēt dixi in sing. meo. 262. incip. quod potui
 nolui. & in d. l. edictum in 1. col. uers. & teneas menti.

Scias ulterius q̄ sicut non ualeat confessio facta in tortu-
 ra legitimis iudicijs nō p̄cedentibus: ut est gl. & ibi do.
 omnes in l. penul. ff. de quæst. ita reus confessus post tor-
 42 menta † repetita, quæ repeti non debuerunt, non pōt ex
 tali confessione condēnari, per d. l. pen. cum gl. ff. de quæ-
 stio. ita dixit d. Paris de Pu. in suo trac. synd. i. c. char. in 3.
 col. uer. & ideo reus &c. q̄d est no. ad materiā. l. repet. ff.
 de quæst. Et teneas menti perpetuo, q̄ non solū confessio
 facta in tortura repetita, q̄ de iure non debet repeti, non
 ualeat ut dixi, sed ēt non ualent omnia alia inde sequuta

43 † post talem illicitam torturam. ita dixit dom. Paris de puteo in suo trac. syndica. in 102. cha. in 3. col. ver. an confessio torti. vbi ad hoc allegat plura iura, de qb. ibi p. eū. Pro quo dicto facit glo. not. in l. si accusatorib⁹ in glo. fi.

44 C. de accu. quę dixit, † qđ si citatio nō est legitime facta processus & sententia, & omnia inde sequuta sunt nulla qđ glo. refert & sequit Bal. i. c. si clericus. i. 1. col. de pace tenen. & in l. cū fratrem. in vlti. col. C. de his qui. vt indi. & in consi. suo 163. inci. præsumptio. in 3. vol. Pro qua glo. facit quod voluit Bal. i. authen. omnes. C. si minor se ab hered. abst. vbi † dixit, qđ ubi est vitiū i citatiōe nūquā valet processus i præiudiciū absentiu. Et facit optime singulare verbū Bal. in ad. Spe. in ti. de inquisitione. in 1. ver.

46 ubi dixit, † qđ si nō valet denūtiatio maleficii, nō valet etiam inquisitio propter eā formata tāquam accessoria. quod dicit summe no. esse. Pro quibus etiā facit notabile verbū Bald. in l. si filius. ff. de inter. acti. vbi dixit, qđ accusatus à bannito † qđ ex forma statuti audiri nō debet, licet patitur sibi labi tēpus & terminū bāni, tamē nō habebitur pro cōfesso ex forma statuti volētis, qđ cōtumax habeatur pro cōfesso, quod dictū refert & sequit Catal. in tractat. syndi. i. ver. 390. incip. adde qđ accusat⁹. de quo etiā dixi in repe. mea. l. de vnoquoque. in 10. col. ff. de re. iud. & in repe. mea rub. ff. de fideius. in l. q. prin. p. quib⁹ etiā faciunt quę dixi in d. rep. mea. l. de vnoquoq; in 10. col. de re iud. & infra in §. secūda quęstio. nu. 87. Ex qb⁹ possumus inferre, qđ sicut corruēte principali corruit accessorium: vt in reg. accessoriu. de re. iuris, cū vulg. ita & ecōtra, videlicet, qđ corruēte accessorio corruit principale quādoque, vt in supradictis exemplis. Quæri modo potest pone qđ reus vel cū tortura, vel cū testib⁹ purgavit omnia iudicia contra eū existētia, & similiter purgavit secūda iudicia, per quæ in eū fuit repetita tortura: qđ fuit contās & perseueravit i negatione, qđ adeo debet relaxari: tunc qđ debet facere iudex, ut de tali relaxatione non

48 possit molestari i syndicato. i. quo dicas quod iudex nō debet eū tunc relaxare, sed imo debet eū reponere i carceribus,

cerib⁹, & videre si pōt habere noua iudicia: & si noua iudicia superueniēt, poterit de nouo torqueri, ut supra dictū est. Si aut non superuenient noua iudicia: tunc debet iudex assignare terminum accusatori, si proceditur per uiam accusationis, si aut proceditur per uiam inquisit. tunc debet assignari terminus denūciatori, uel ei ad cuius requisitionem fuit captus reus, quod intra talem terminum debeat probasse & produxisse quicquid uult, & pōt contra talem reum: alias elapsa tali dilatione si non fuerit aliquid de nouo adductum vel probatum, ipm relaxabit, ita dicit Ang. de Are. in trac. male. in uerbo. fama publ. in ul. col. ubi subdit, qđ est bona cautela, qđ in relaxatione rei iudex faciat apparere in actis torturam esse adhibitam in persona ipsius rei cum moderamine, s̄m qđ iudicia contra eum existētia requirebant, & ideo qđ fuerunt purgata bene dicta iudicia, & ipse reus non fuit repertus culpabilis, iudex eum relaxauit, & dicit hoc notari per Bar. in l. si. in prin. ff. de qō. quod dicit esse notandum ne iudex aliter faciendo postea teneretur in sindicatu, qđ dicta refert & approbat d. Fran. Bru. in trac. suo de indi. & tor. in 13. cha. in 2. col. & subdit qđ si iudex torfisset aliquē indebitē & iniustē, qđ utatur hac cautela i relaxatione torti, vt qđ blandis suasionib. faciat ipm confiteri, qđ fuit legitime tortus, & qđ de hoc faciat rogatum notarium, & hoc mō non tenebitur in sindicatu. ad quod all. Cara. in tract. suo sind. in 3. uer. & in seq. & dicit d. Fran. ubi sup. qđ Cata. dicit, qđ uidit hoc practicari. de quo uide ē Gand. in trac. suo malef. sub rub. de qō & tor. in 4. col. in uer. quid si tortus. & uide etiam d. Par. de Pu. in suo tra. sind. in 51. char. in 2. col. in uer. iudex inquirens & c. & d. Alex. in l. 2. in §. si publico. in 14. apost. ff. de adul. ubi dnt, qđ in tali relaxatione rei, debet ēt citari iudicus cameræ, seu fisci pro interesse reipublicæ: & hoc seruatur & practicatur in hac ciuitate Bonon. pasim, quando relaxatur aliquis reus à carcerib. Et de hac materia an, & quando tortus non confessus debeat relaxari & absolui, uide Salic. in l. ea quidem. C. de accusatio. & in l. si qui adulteri. C. de adulter. & in l. quisquis.

quisquis. C. ad legē Iul. maie. Et cōis practica totius Italiae est apud peritos iudicantes, vt in tali casu accipiat fideiussores a reo de se præsentiādo ad mandatum curiæ. & dicunt in mandato relaxationis: talis reus carceratus, puta Titius, relaxatur p nūc de carceribus &c. de qua ē materia v. de p d. Pari. de Pu. in trac. synd. in 108. char. in 4. col. vers. & licet Bar. &c. & in eodem trac. in 104. char. in 2. col. vers. quidam latro famosus &c. in prin. vbi aliquid dicit in materia. Et scias q̄ pendente agitatione processus criminis, licet regulariter reus nō debeat relaxari de carcere nisi sequuta absolute diffinitiuē per sententiā, vt habetur in toto titu. ff. & C. de cust. reo. tñ qñ apparet ipsum reum esse finaliter absoluendū, vt quando processus est publicatus: tunc etiam ante sniam debet relaxari
 50 etiam † sine fideiussoribus. ita nota. dixit Bald. in l. sed si is. ff. de in ius vocan. vbi dicit q̄ de hoc ex tex. in l. nullus. C. de exhib. reis. in vers. donec repererit &c. & ibi Bald. & idē dixit ipse Bal. in l. si quis post accusationē. ff. de testa. p quo est bonus tex. in l. q̄ p̄næ. in §. 1. ff. de manumif. & hoc ēt firmat Lud. Rom. in singular. suo 490. incip. accusatus de crimine capituli &c. quod est singul. notandum. Nā quādo tu es aduocatus alicuius accusati, uel inquisiti de crimine capitali, & paret ex processu, q̄ ipse uenit absoluendus & liberandus, vt quā plene est probata innocentia sua: hoc casu tu potes petere a iudice, vt dictū reū relaxaret de carceribus, ēt antequam sit liberatus diffinitiuē per sententiā: & iudex tenetur eū relaxare, secūdū Bal. in dictis locis. Et ego alias hoc pluries practicaui, & obtinui in cōtingentia facti. ad quæ uide ēt omnino Iason in l. naturaliter in 20. col. ver. & p hoc deciditur. ff. de acqui. pos. & pro istis faciūt optime quæ dixi in sing. meo 106. incip. qui de proximo &c. Et scias, q̄ quādo reus fideiussoribus relaxandus, si iudex non uult eum relaxare, † potest cōtra eū agi actione iniuriarū in syndicato, secūdū Ange. de Are. in suo tract. maleficiorum, in uerbo, pro quibus Antonius fideiussit. in uer. & no. q̄ si aliq̄s, ubi allegat Bar. in l. si uero pro condēnato. §. si. ff. qui satisfda. cog. & uide

de quæ ego dixi in repe. mea rub. ff. de fideiusso. in 21. qō. Redeundo modo ad principalē materiā ratificationis, uidelicet, qñ reus ad banchum iuris ratificauit confessionē delicti per eum factā in tortura, & quando habuit terminū ad faciendū suam defensionem, an illi termino possit renuntiare? dicam Deo duce infra in 7. q. extraordinaria, vbi plene hoc examinabo, Finito autem termino sibi dato, & nulla facta defensione, tūc iudex deuenit ad sniam diffinitiuā condemnatoriā hoc modo & hoc ordine. Nā in sero, quando die sequenti uult facere sententiā diffinitiuā corporalē, significat & intimat hoc reo, vt possit cōfiteri peccata sua, & disponere de bonis suis. Et s̄m comunē consuetudinē, Potestas facit expensis suis cœnā ipsi rei, & illa uere est cœna asperissima, calamitatis, doloris, & cruciatu: quæ cœna parata portatur p militē Potestatis ipsi reo & miles dicit ipsi reo, q̄ Potestas mittit sibi ultimā cœnā uitæ suæ, & qd̄ se præparet ad mortem, & ad patientiā: quā intendit eum in die sequenti cōdenmare diffinitiuē ad mortem, & fieri facere executionē. Postea seruatur, licet istud nō sit de iure, qd̄ mānantur duo hoīes religiosi alicuius societatis spiritualis, uel duo religiosi alicuius approbatæ religionis, uel duo laici de societate Disciplinatorū, qui tota nocte stant cū ipso reo, & hortantur eū ad patientiā, & ad bene moriendū: vt si perdit corpus nō perdat animam. Die uero sequenti iudex de mane hora tertiarū solita, & consueta in similibus facit pulsare cāpanam solitam pulsari qñ pferuntur sententiæ capitales, & finito sono cāpanæ facit Potestas conuocare oēs suos assessores, officiales, & iudices maleficiorū, & ante eū, & dictos omnes officiales sedentes pro tribunali facit ducere reum cum manibus ligatis post terga, & ibi post eum est minister iustitiæ, qui dēt eū exanimare & morti tradere, & tunc alta & intelligibili uoce facit a notario maleficiorū legere sniam cōdenatoriā, in qua apponit genus mortis, in qua condēnatus est, & quā pati dēt secundum formam iuris & statutorum, & ponit ēt locum fiendæ iustitiæ, seu executionis. Et lecta tota dicta sentētia, reus ducitur ad mortem p militem, & per fa

miliam Potestatis, vel officialis ad locū iustitiæ & executionis deputatum, & ibi fit executio per ministrū iustitiæ absq; aliqua dilatione. Postea miles Potestatis, cui in dicta sententia fuit mandata dicta executio, facit relationem in camera actorum de dicta executione facta. Et hoc modo finitus est processus & sententia pariter in vita ipsius rei & iustitia habuit locū & effectū suum iuris ordine seruato, vt in similibus conuenit. Et casu quo ipse iudex processisset contra ipsum reū iuris ordine nō seruato, nō potuisset imponere ipsi reo ordinariā pœnā delicti, vt dixi supra in §. constante, nu. 100. quod hic non repero &c. Aliqua tamen supersunt necessaria, valde vtilia, & non omittēda p instructione iudicis, ne mortuo reo possit sibi obijci in syndicatu, & iō attende. Nā aut iudex venit ad sententiam cōdemnatoriā ex cōfessione rei, aut ex p̄bationibus testium factis contra eū iuxta c. nos in quenquam. 2. q. 1. cum sim. Si ex cōfessione ipsius rei seruāda sunt quæ dixi supra in materia cōfessionis, ad quæ me refero. Si aut ipse iudex peruenit ad sniam ex probationibus factis contra ipsum reum, nunc aduerte, quoniā nō oēs probationes sufficiunt ad talem cōdemnationē diffinitiuam. Et ideo teneas bene mēri ne erres, quādo eris iudex, q̄ nisi specialiter sint p̄bata deducta in inquisitione, vel accusatione, † nō potest sequi condēnatio, et si omnia sint probata excepta qualitate deducta in ipsa accusatione, vel inquisitione. Nā quando aliquid p̄fertur in aliqua lege, vel statuto, vel dispositione cū aliqua qualitate, dēt nedum res principalis probari, sed et illa qualitas ad hoc vt conueniat verbis legis, statuti, vel dispositionis: alias illa qualitate nō p̄bata, non diceretur legitima probatio, s̄m Iaco. de Aret. & Cyn. in l. 2. C. de proba. & Ioan. And. in addit. Specu. in titul. de accusa. & inquisitione in rub. & glo. in l. cum actum. ff. de nego. gest. & habetur in l. qui iurasse. in §. si pater. el. 2. ff. de iureiuran. & in l. Aretusa. ff. de sta. ho. & habetur per Bar. in l. denūciasse. in §. quid tamen. ff. de adul. & per alios quamplures docto. in pluribus aliis locis, quos ego retuli in l. si quis ne quæst. in 26. colū. ff. de quæst. & voluit Abb. in consil. suo 78. incip. viso

viso toto processu. in 2. col. Et ideo dixit Ioan. And. in c. 1. de homi. in 6. in nouella se semel euasisse quendam prælatum à pœna mortis, qui assassinauerat quendam hominū Christianum: attamen non fuit probata illa qualitas qd̄ hō ille assassinarus esset Christianus, secundum qd̄ requirit tex. in d. c. 1. de ho. in 6. & p hoc fuit liberatus à pœna mortis ille prælatus, licet contra eum fuerit probatum dictum assassinamentū. ita refert Ioan. And. in d. c. 1. quā doctrinam refert & sequitur Bal. in l. si quis non dicā rapere. in 3. col. C. de episc. & cler. & Pet. de Anchar. in consil. suo 272. incipi. de titulis criminum. in 1. col. in fi. & Ludo. Ro. in consil. suo. 144. incip. inquisitio præsens. circa princ. & do. Alex. in consil. 3. incip. in causa & lite vertente. in 4. colum. in prin. in 2. vol. & in consil. 223. inci. viso processu in 1. colum. & in consil. 224. incipien. viso processu in 3. char. in 2. colum. & in consil. 171. incipien. visis & opportune in 2. colum. in 2. volumi. & in consil. 306. incipien. viso processu. in 6. colum. & in consil. 385. incipien. visis & optime discussis in 2. colum. in quibus locis ipse dom. Alexan. refert, & sequitur illam doctrinam Ioan. Andr. in cap. primo. de homici. in 6. in nouella, & illam etiam refert, & sequitur domi. Felyn. in cap. auditis in penul. colum. de præscriptio. & in capit. ita quorundam. circa princ. de Iudæi. Pro quo optime facit dictum Paul. de Castr. in l. si communem. §. 1. ff. quemadmodum ser. ammitten. vbi dixit, quod si fit inquisitio, vel accusatio de crimine tanquam commissio tali tempore, vel loco: & probetur de alio tempore, vel de alio loco, quod debet sequi absolutio, licet sit probatum crimen. Et facit etiam dictum Bart. in l. pen. C. de priuil. do. Aug. lib. 11. vbi dicit, quod si statutum † punit delictum cōmissum in strata, & inquisitio dicit delictū esse cōmissum in via, quod inquisitus non poterit puniri. Et facit etiam dictū Bald. in l. ob hæc verba. ff. de his qui notā. infra. vbi dixit, quod si quis inquisitus est, quod mandauit delictum cōmitti, † & probatum est quod instigauit, vt delictum committeretur, quod non poterit condemnari, quia non est probatum specialiter illud, quod in in-

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

sitione continetur, quod dictum refert, & sequitur domi. Alex. in d. consi. suo 333. Et facit etiā ad prædicta. Nam si si aliquis accusat aliquem quod interfecit Titium & postea probat, quod hoc fecit per alium accusans ipse succumbet, & processus erit nullus. ita not. dixit Ioan. Monach. in regula, qui per alium de regul. iur. in 6. de quo dicto facit festum Bald. in c. 1. §. iniuria. in vlti. col. in versu. pone accuso te de pace iuramen. firman. & domi. Felyn. in c. mulieres. in penul. colum. de senten. excom. de quo dixi in singul. meo 187. incipien. qualitas apposta &c. vbi etiam dixi pro hoc optime facere. Nam quotiescunq; statutum, seu lex disponit in aliquo casu exprimendo aliquam qualitatem ipsius legis, vel statuti, tunc agens seu fundans se ex tali lege, vel statuto debet articulare, & probare qualitatem ipsius legis, vel statuti, & ad hoc adduxi Angel. in l. vel necare. ff. quemadmodum testamen. aper. vbi dixit, quod vbiunque

55 optima opinio testium est causa inductiua plenæ probationis, quæ alias plena non esset, tunc de plenæ, & optima opinione ipsorum testium est articulandum, & probandum. vnde dicit quod cum statutum Bononiæ disponat, quod ad probationem mortis alicuius, qui extra territorium decessit, sufficiat probatio per tres testes optimæ opinionis, & famæ, quod hoc casu si quis velit probare mortem alicuius, qui decessit extra territorium, & illam probat per tres testes, quod tamen non erit probata mors, nisi si probetur illos testes deponentes de ipsa morte esse optimæ opinionis & famæ. Et idē dixit Ang. in l. 1. in §. si quis neget. ff. quemadmodum. testa. aper. quem refert & sequitur domi. Alex. in consi. suo 82. incipien. in causa vertente. in 3. col. in 1. volum. Et illud dictum Angel. in d. l. vel necare, refert & sequitur domi. Bartho. Cepo. in consi. suo 58. incipien. Franciscus. in vlti. col. versu. postremo &c. vbi consuluit quod si statutum punit abducentem mulierem honestæ vitæ,

56 bonæ conditionis, & famæ, quod iste omnes qualitates erunt probandæ, ad hoc vt abducēs mulierē puniatur pœna statuti, alias si tales qualitates non essent probatæ non posset abducent condēnari, et si sit cōfessus talē mulierem abdu-

abduxisse, de qua loquitur statutū, de quo latius etiam dixi. in d. singul. meo. 187. incipien. qualitas &c. Et prædictis etiam adde Angel. in l. prætor. in §. docere. ff. vi bon. rapt. vbi dicit, quod si facta est accusatio de vulnere cum cicatrice, 57† & non probatum sit sed probatū sit vulnus simpliciter, quod accusator succumbet, de qua materia latius loquutus sum in l. si quis ne quod. in 22. col. in verbo pro hoc etiam optime facit. & ibi in 27. col. ver. item pro prædictis optime etiam facit. ff. de quæst. vbi omnino videas, & do. Philip. Deci. in consi. suo 256. incipie. in causa inquisitionis. in vlt. col. Cōtra prædicta tamē multū facit quod dixit Bal. in l. si ea. C. de adul. vbi inquit, quod si aliquis in libello accusauerit Titium de adulterio & probauit de stupro quod sententia lata super stupro tenet, quod dictū refert, & sequi videtur Io. de Ana. in c. licet Hely. in vlt. col. prope fi. de simo. Item cōtra supradicta et tenuit Flo. in l. si is cui via. ff. quemadmodum. ser. amit. & in l. in delictis. in §. si detracta. circa. fi. ff. de noxali. Attamen prima opinio est magis cōis, & uidetur magis concurrere cū naturali rōne, ut de se patet, uide quæ dicam infra in proxi. nu. 61. Itē scias quod dictæ qualitates positæ in lege statuto, inquisitione, vel alia dispositione sunt probandæ ut dixi, quod est verū, etiam si per iudicem affirmatiue sint positæ in ipsa accusatione, uel inquisitione, eo quia uerba iudicis posita in inquisitione, non probant cōtenta in ipsa inquisitione: & nisi talia posita in inquisitione probentur corruit inquisitio, quod est in Rapha. Ful. in consi. suo. 107. incip. super eo. in 2. col. quem refert & sequitur do. Philip. Deci. in consi. suo. 259. incip. in causa inquisitionis. in vlt. col. de quo latius dixi supra in §. constante. nu. 16. Pro quo facit etiā,

59† nam uerba iudicis posita in sententia uidelicet, uiso libello, litis contestatione, uisa citatione, & similibus, non probat illa, nisi aliter probetur, ita dicit Barba. in c. cū in iure. in 18. col. de offic. deleg. & idem in citatione asserta a iudice dixit Inno. in c. quoniam contra. de proba. & Bart. in l. si. ff. quæ app. sit. & in l. 1. C. de fi. instr. & Spec. & Ioan. An. in tit. de instru. edi. in §. restat. ver. in sum. & in tit. de proba. in §. videndū. ver. sed pone iudex, & voluit Alex. in consi. 386.

incip. viso processu. de qua materia habet etiam per Soci.
 in consil. suo 33. incip. prosequendo ordinem in 2. col. &
 in consil. 66. incip. frustra. in 3. & 4. col. & per Bal. in consil.
 198. incip. in causa domi. Gulielmi. in 3. volum. & per Ab-
 bas in consil. suo 7. incip. tria. circa primum. in 2. colum. &
 in consil. 18. incip. in causa, alias incip. primo q̄ communi-
 tas in 1. & 2. col. & latius ultra omnes loquutus sum ego in
 hac materia. in l. 1. in §. si quis dicatur. in 2. & 3. colū. ff. de
 quæst. vbi omnino videas, Item teneas menti circa prædi-
 ctam materiam vnum satis notandum videlicet, qđ proba-
 60 tiones factæ contra accusatū de vulnere, non præiudicāt
 accusato si mō accusetur de morte sequuta ex dicto vulne-
 re. gl. est in l. si. C. si reus uel accusat. mor. fue. super verbo,
 obijisse. quam dixit singu. Bal. in repertorio suo in verbo,
 probatio in pe. col. in ver. probationes factæ & c. p̄ quo facit
 dictum eiusdem Bal. in d. reper. suo in verbo processus, in
 vl. ver. in fin. Teneas etiam menti, qđ licet illud, quod supra
 dixit sit verum, videlicet qđ nisi sint specialiter probata ad-
 ducta in accusatione, vel in inquisitione, nō possit seq̄ con-
 dēnatio per iura & doctrinas superius allegatas. Attamē si
 61 probatio est verificabilis † & cōclusiva in omni intellectu
 prodest p̄banti, licet habeat ambiguos intellectus. Ita col-
 ligit Gem. ex uerbis Io. And. in c. 1. in ult. col. de pact. in 6.
 Ex quo dicto infert d. Alex. in l. inter stipulantē. §. 1. in ult.
 col. ff. de uer. ob. qđ si ego accuso Titium, qđ occidit Seiū,
 & testes super hoc deponētes deponunt alternatiue dicen-
 tes, qđ eū occidit cū gladio, uel cum claua, licet uideant de-
 ponere incerte & ambigue, tñ quia uterq; intellectus con-
 cludit homicidiū, habetur pro p̄batione certa, qđ est sin-
 gulariter notandū. quod dictū refert & sequit̄ do. Fel. in c.
 ex parte. el j. in 8. col. de rescrip. & Ias. in l. dedi. in 1. col. ff.
 de condi. cā data causa non sequura. & idem tenet do. Phi.
 Dec. in consil. suo 228. incipi. in casu & c. in 1. col. de quo ē
 dixi in sing. meo 206. inci. incertitudo. & latius in repeti-
 mea rub. C. de proba. in 74. col. in uer. & ideo si accuso & c.
 Contrariū tamē expresse tenuit Fede. de Senis. in cōs. 162.
 inc. in quæstione proposita. & Pau. de cas. in l. si cōmunem.

§. 1.

§. 1. in finalibus uerbis. ff. que adm. serui. amit. & vide in ma-
 teria Ang. de Are. in rub. institu. de exceptio. in 16. colū.

Uterius etiā iudex licet habeat ueras & plenas proba-
 tiones delicti, tamen non semper debet ferre sententiā cō-
 demnatoriam contra reū: sed imo diligēter debet animad-
 uertere, & cuncta diligēter rimari. Nā debet et considerare
 & ponderare causam quare, & ex qua causa ipse reus cōmī-
 serit delictū contra eum probatum, & contentū in inquisi-
 tione. Nā plures sunt causæ quæ excusant reum a delicto,
 & ab eius pœna: ut ego posui 25. casus in l. 1. ff. de sica. in
 quibus occidēs hominem nō punitur pro ipso maleficio.
 Et ideo scias, qđ licet probata sit percussio cōtra aliquē reū,
 attamen talis reus nō debet puniri, seu cōdemnari si iusta
 cā ipsum induxit ad delinquēdū, ut puta si fuit prouocatus
 62 † ab ipso percussio, nam tunc iudex nō potest, nec debet
 talē percutientem, vulnerantē, uel occidentem cōdēnare,
 saltem uera pœna delicti: quoniam ignoscendū est ei q̄ p̄-
 uocatus deliquit. l. q̄ cū maior. §. si libertus. in uer. ignoscē-
 dum est enim ei qui p̄uocatus uoluit uicisci & c. ff. de bo-
 nis liberti. Pro quo est et̄ tex. in clemen. 1. de homi. & in
 l. sciētiam. in §. qui cū aliter. ff. ad leg. Aquil. & in l. 1. in pri.
 ff. si quadru. paupe. fe. di. cū simi. Pro quo facit tex. si ng. &
 aureus in l. si adulteriū cū incest. in §. Imperatores. in uer. si-
 culo, difficilimum enim est iustū dolorē temperare. ff. de
 adulte. ad quod etiam facit l. Gracchus. C. eo. titu. Et hanc
 partem tenet Specul. p̄ illa iura in tit. de crimine per mo-
 dū except. opp. in §. in primis in uer. sed quare, & idem per
 illa iura firmat Paul. de Castr. in consilio 192. incip. in cau-
 sa carceratorum. in vl. col. vbi not. loquitur: Grandi. in
 tract. malef. sub rub. de pœnis reorum. in 24. colū. uer. po-
 ne etiam qđ plures homines. & Old. in consil. 72. inci. cōsue-
 uit & c. in vl. col. & in consil. suo 17. incip. nunquit & c. in
 prin. & d. Pet. Phi. cor. i consil. suo 204. incip. pro decisio-
 ne. in fin. in 1. volu. Et pro hac opi. facit optime notabile
 uerbū Specul. in titu. de accu. in prima parte. i §. 1. uer. quid
 si te uocauit latronē. vbi dicit qđ si te prouocauit dicto, uel fa-
 cto ad iram, & tu dicto, uel facto mihi iniuriaris, qđ non

R 4 debes

debes mihi ex hoc cōdemnari. arg. d. §. cum arietes: q̄ dictum refert & sequitur d. Flor. in d. §. cum arietes. i vlt. colū. in prin. & Ioan. de Ana. i c. significasti. el 2. i vlt. col. de homi. & Ange. in l. vt vim. ff. de iustitia & iure: & ibi lasante fin & Alex. in consilio 119. incip. viso processu. in 1. colū. in 7. volu. & etiā refert, & sequitur Ange. de Are. in tracta. malefi. in verbo, verba cōtumeliosa. in 2. char. in ver. quid si aliquo dicto, vel facto &c. & ibi dicit do. Augu. de Ari. in addi. quod si cum verbis iniuriosis puocasti me, & ego non cum aliis verbis iniuriosis offendi te, sed cū gladio, quod esset fortius, q̄ debeo subueniri, ad q̄ alle. Ang. in d. l. si adulterium cum incestu, in d. §. Imperatores. p̄ illum text. ff. de adul. Et idem aperte etiā dixit idemmet do. Aug. de Ari. in eodē tractatu. in verbo, & dictus Titius se defendendo. in 4. char. in addi. incip. tu autem in hac materia adde quod ideo videtur, quod ex solis minis &c. Pro quo faciunt sing. verba d. Anto. in c. olim extra de restitu. spo. relatā ab Augu. de Ari. in d. verbo, & dictus Titius se defendendo. in 3. char. in vlt. addi. circa mediū quem vide. Et faciunt etiam dicta per Ange. in l. illomet verbo, in 4. char. i uersic. quærit ibi glos. &c. i fin. & per Ioan. de Ana. in cap. significasti. el 2. in vlti. col. de homi. & p̄ do. Alex. in consilio suo 143. incip. post redditum &c. p̄ totum. in 2. volu. & per me in l. 1. in prin. in 9. col. post me. ff. de fca. Et faciunt optime quæ in contingentiā facti dixi in consilio meo 68. incip. in nomine patris summi, & omnipotentis Dei &c. i 2. char. Et licet de iure cautum si q̄ uim ui repellere licet, † cū moderamine tamē iculpatē tutelē alias aliter repellēs iniuriam tenetur, ut habetur p̄ omnes in l. ut uim. ff. de iustitia & iure. & in l. 1. C. unde ui. cū si. Attamē talis p̄rouocatus excedens debitum moderamē in se defendendo, & repellendo talē iniuriam, nō punitur pro toto facto, sed pro excessu tantū. ita dixit Abb. i c. dilecti filii extra de excep. & ibi latius do. Fely. in 8. col. in uer. secunda declaratio &c. & fundant se in d. l. si adulterium cum incestu. in d. §. imperatores. in d. uersic. quia difficilimū est iustum dolorem temporare &c. & dicit do. Felyn. ubi §. q̄

idem

Idem firmavit Ludo. Roma. in l. cum mulier. in 32. colum. ff. solut. matrimo. Et subdit etiā do. Fely. quod p̄ hac parte
 64 facit. † Nam licet occidens aggressorem etiam se non defendēdo nō excusetur, tamē mitius punitur, secundū Jac. de Are. prout refert do. Anto. in c. olim. el 1. ad fi. de restit. spo. & ibi Abb. in 10. col. ex quo dicit do. Fely. vbi supra q̄
 65 si percussus insequatur † vulneratē, qui fugiebat, et eū occidat, nō tenetur vt homicida: quia est potius culposus quā dolosus, & idē dixit do. Pet. Phil. cor. in consilio suo 204. incip. pro decisione in fin. in 1. volu. pro quo faciūt dicta p̄ Alex. in consilio 119. incip. viso processu. in 2. col. post medium. in 7. volu. De quo verbo dicit do. Fely. vbi supra nūquam sis oblitus: quia non posset esse notabilis. & dicit q̄ de hoc dicto exclamat do. Frā. de Aret. in consilio suo 80. inci. sicut decet &c. in fi. & alleg. etiā Ioan. de Ligna. hoc tenente in suo tracta. de bello. in consilio 128. incip. septimo quæritur. Adducit ēt p̄ hac parte text. & quæ ibi habetur in c. significauit. de pœn. & remis. & Ioan. And. in addi. Specul. super rubrica de homici. & Bal. in cap. primo §. si vero. de pace te. & Ludo. Roma. in singul. suo tertio. & Ioan. de Ana. in d. c. significasti. el 2. in vlti. colum. de homici. & Paul. de Castr. in consilio suo 123. incip. in causa incarcerationum. vbi dicit Bal. ita consuluisse. p̄ d. §. imperatores. & per d. l. Gracchus. Itē adducit etiam Bal. in d. l. vt vim. & Pet. de Anch. in clem. 1. de homicid. & Ang. de Are. in tracta. maleficiorum. in dicto verbo, & dictus Titus se defendendo. in dicto vers. quæritur, Titius vulnerauit &c. Item adducit etiam glos. notabilē hoc tenētem 24. q. 1. in summa. Et ad prædicta facit ēt secundū eū dictum Abb. in c. olim. in 2. col. extra de rescr. vbi secundū eū dat generalē
 66 regulam, q̄ quoties quis dolore accēsus deliquit, † pœna debet aliquantulū temperari per d. §. imperatores. Adducit etiam ipse do. Fely. vbi supra Alex. in consi. suo 71. incip. visa inquisitione contra Fortuneriū. in 1. vol. vbi. consuluit Ferrariæ, q̄ non diceretur excessisse moderamen ille, q̄ tenebatur p̄ capillos submersus in Eridano, & occidit tenēte, ēt si poterat sperare, de certo auxilio. & dicit q̄ iter alia

ipse

ipse Alex. allegat Bal. in l. 1. in 6. col. ver. sed pone quidā. C. vnde vi. vbi dicit, q̄ qui aliter nō pōt sine vituperio euadere maxillatam, nisi cū gladio, & euasit occidēdo, excusatur, quod etiā voluit Alex. in consilio 109. incip. viso processu. in 2. col. in 7. vol. Dicit postea d. Felyn. quod fortius ipse reperit, videlicet, quod imō prouocat⁹ solo insultu hostili cum armis, & adhuc non percussus: si occidit insultantem, nō tenetur de homicidio, ita dixit Alex. secundū eum in l. nō solum. in §. sed ut probari. in fin. ff. de operis noui nū. Item alia etiā notabilia circa hanc materiam adducit do. Felyn. in d. c. dilecti filii. in 9. col. de exceptio. & in d. c. significasti. el 2. quæ per te uideas. Sed ultra do. Felyn. dicas
67 tu, q̄ in dubio † non præsumitur dolus, sed culpa in eo, qui faciēdo actum licitum excessit modum, secundū Sali. in l. Graechus. C. de adu. i. illa quæstione, quādo iudex torquendo occidit aliquē, quē refert & sequitur do. Aug. de Ari. in addi. suis ad tractatum Ang. de Are. in lib. maleficiorum. i. uerbo, & dictus Titius se defendendo. i. 3. char. in 1. addi. Et circa hanc materiam uide etiā omnino do. Ale. in consi. suo 140. incip. uidetur in casu. in pe. & ul. col. ubi di
68 cit, q̄ etiam si quis † ex animo, & proposito excessit modum, q̄ tamē nō punitur pro toto, sed pro excessu tantū, allegat hoc uoluisse Pet. de Anch. in clem. 1. de homi. de quo ibi latius per eū, de quo etiā uide quæ late ego dixi in c. 2. circa fi. de homic. ad quæ uide etiā Alex. in consil. 2. in 5. col. 7. uol. & in consi. 119. incip. uilo processu. in 4. col. in
69 eod. 7. uol. † Item adde q̄ dictis q̄ ratio quare prouocat⁹, seu insultatus excedens modū non punitur pro toto, sed
70 tantū pro excessu, est, † quia semper prouocatus, seu insultatus præsumitur fecisse ad suā defensionē secundū Bal. in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadru. paupe. fe. di. & Gadi. in tract. male. sub rub. de defen. à reo faciem. in 2. col. uer. sed ponamus, tu es & c. & Bar. et Bal. in l. si ex palgis. in §. tabernari⁹
71 ff. ad leg. Aquil. & ibi dicit Bal. q̄ semper † dicitur in culpa, qui incipit percutere: Et eū refert & sequit⁹ do. Hierōymus tortus in consi. suo quod fecit pro commune Florētię apud papam Sixtū in 10. col. ante fin. & d. Aug. de Ari. in
addit.

addit. suis, in dicto uerbo, & dictus Titius se defendēdo. in 2. charta. in prima addit. circa medium. de quo etiam per Ioan. de Ana. in c. significasti. el 2. in ul. col. de homici. & ibi per do. Fely. in antepen. col. Quinimo si quis uim iam
72 factam repellit, præsumitur potius, q̄ hoc faciat † causa defensionis, quam ultionis, secundum dictā glossam 23. quæst. 1. in summa. per quā glossam ita dicit do. Aug. de Ari. in dicto uerbo, & dictus Titius se defendēdo. i. 2. charta. in prima additio. in 2. col. Et illam glossam refert & sequitur p̄ ualde notabili Abb. in c. olim. el 1. in 8. colum. de
73 restitu. spolia. Et tanto magis hoc procedit: quia † qui primo percussit, uidetur habere animum reperiendū iterū, secundū do. Augusti. de Ari. in d. uer. in 2. char. in 1. addi. in 2. col. post principi. ubi multum no. loquitur. Item circa prædictam materiā quæ est notabilis & multū quotidiana tene menti etiam quam plura alia. Et primo q̄ occi
74 dens insultantem seu prouocātem taliter † occidēdo, pro eius defensione, nō committit peccatum. Et ideo dixit no.
75 Ioan. de ligna. in tract. suo de bello, q̄ si clericus † ad altare celebrans missam aggreditur ab aliquo, q̄ iuste dimittit celebrationem missæ, & si in illa rixa se defendēdo occidit aggressorem, quod potest icōtinenti redire ad altare & missam perficere. quod dictum refert & sequit⁹ Abb. in c. clerici. el 1. circa prin. de uita & hone. cle. quos refert & sequitur do. Mari. Soci. in repe. c. ad audientiam in 31. col.
76 de homici. in uer. 26. Et ratio est: † quia defensio est de iure naturali, & tanquā iuris naturalis competit, ne dū hominibus, sed et animalibus brutis: ut habet i. d. l. 1. §. cū arietes. Et talis defensio tanquā iuris naturalis nō pōt tolli
77 à principe, † siue à superiore. tex. est & ibi hoc. i. §. sed naturalia. insti. de iure nat. et uoluit Bar. i. trac. suo, q̄ sint rebelles. in ul. col. & in l. facultas. circa pri. C. de iure sis. lib. 10. & Old. in consi. suo 43. in ci. quæritur utrū citatio, & Ang. in consi. suo 178. inc. in facto proponitur. Et ideo dixit Bal. in c. à nobis. in fin. de excep. q̄ statutū tollens de
78 fensionem, † intelligitur de civili, nō aut de naturali, q̄ est firmat Fel. in c. cū dilecti. in 5. col. de excep. Et dixit Ge
mi.

79 ni. in c. non solū. in prin. de appel. in 6. † q̄ Papa non p̄t
 tollere defensionem introductā a iure naturali, sed bene
 p̄t tollere illam, quæ est introducta de iure positivo. Et
 dixit Cicero in primo officiorū, q̄ qui non resistit iniuriæ
 sibi illatæ, & ei nō obstat si p̄t, tam est in vitio, q̄ si paren-
 tes, aut amicos, aut patriā desereret: quod dictum refert &
 sequit̄ Alex. in cons. suo 119. incip. viso process. in 2. col. in
 7. volu. pro quibus et faciunt quæ plene dixi in l. 1. i. 5. col.
 ff. de fca. vbi videas. Item et scias q̄ adeo iura fauēt prouo-
 80 cato, q̄ occidens aggressorem † se defendendo nō tenetur
 de occiso, secundum doct. in l. 1. C. vñ vi. & in l. vt vim. ff.
 de iusti. & iure. & in l. 1. C. qñ liceat se sine iud. vin. & in d.
 l. 1. §. cū arietes. ff. si quadru. pau. fe. dic. & in l. si is q̄ aggres-
 sorem. C. de fca. & in cle. 1. de homi. & habetur p̄ Ang. de
 Aret. in trac. malefi. in verb. & dictus Titius se defendēdo
 & ibi latius in addi. de quo dixi etiam in sing. meo. 100. in
 cip. occidens aggressorem & c. de quo et p̄ Alex. in d. cōsi.
 119. inci. viso p̄cessu. in 4. col. in 7. vol. Et ratio prædicto.
 81 rum oīum potest esse, † quia occidens aliquem se defendē-
 do, non dicit̄ committere maleficium. secundū Bald. in l.
 data opera. in 4. col. C. qui accu. non pos. Et alia etiam po-
 test assignari rō, quam assignat Abb. in c. clerici. el. j. post
 82 prin. de vita. & hon. cle. vbi dixit, q̄ si aggressor est † mor-
 tuus ab aggresso se defendēte, videtur a seipso magis occi-
 sus, quā ab aggresso occisus, quod est no. ad multa. Itē alia
 83 est et rō uidelicet, quia ictus seu verbera non † dantur ad
 mensuram, & defendens se non p̄t habere, statērā in ma-
 nibus, & mensurare ictus & percussiones, seu vulnera: ita
 dicit Bald. in d. l. vt vim. ff. de iustitia, & iure, quem refert
 & sequitur d. Barth. Cepo. in cons. suo 1. in 3. col. do. Aug.
 de Ari. in add. ad trac. Ang. de Aret. in lib. malefi. in verbo
 & dictus Titius se defendendo. in 3. chart. in 1. addi. pro
 quo est tex. in c. de homi. in 6. Et hoc tanto magis est verū.
 quia metus improuisus instantis periculi tollit rectum iu-
 84 dicitum, & cōsiliū deliberandi. homo † enim intenso seu
 immēso dolore, vel timore p̄ motus, nō est in plenitudine
 intellectus, ita dixit Bal. in c. 1. §. 1. in fi. de pace iura. firmā.

Pro

Pro quo facit illud vulgatū videlicet, huomo assaltato me-
 20 p̄duto. quod vulgare refert & cōfirmat Aug. de Ari. in
 d. adi. in d. verb. & dictus Titius se defendēdo. in 2. char. in
 2. col. addi. ibi positæ. Quinimo vnū dico qd̄ est fortius, vi-
 delicet, q̄ nedū ille, qui se defendendo occidit aggressore
 non est puniendus p̄na mortis p̄ iura & rationem supra al-
 85 leg. sed etiam ille qui occidit aggressorem etiam se non
 defendēdo nō dēt puniri p̄na mortis, sed mirus est pu-
 niendus: vt puta si percussus & iā vulneratus insequat vulne-
 rantē, qui fugiebat, & eū occidat, tunc non tenet vt homi-
 cidæ: quia est potius in culpa, quā in dolo, vt dixi supra, in
 nu. 64. Et scias et circa hanc materiā, q̄ licet dubitetur, an
 86 insultatus teneat fugere, † tñ dicas q̄ nunquam insultatus
 tenetur fugere, qñ fuga importat periculū vitæ, & salutis
 ipsius insultati, vt quia inimicus est sibi ad spatulas, & ter-
 ga vertendo posset de facili vulnerari: nā tali casu, nō dēt
 fugere, sed dēt resistere, & suā salutē tueri. ita dixit Bal. in
 l. 1. & 5. col. ver. sed pone quidā. C. vñ vi. arg. tex. in l. scienti-
 am. in §. q̄ cum aliter. & ibi Bal. ff. ad leg. Aquil. vbi dicit
 Bal. q̄ ista est defensio necessaria & præcisa, qua ommissa
 persona esset verisimiliter peritura, vel deterior fiēda, er-
 go licitū est resistere & nō fugere. Et idē tenet Ang. de Ar.
 in d. verbo, & dictus Titius se defendēdo. in 3. char. ver. ex
 his inferitur & c. & d. Barth. Cepo. in cons. suo 29. incip. vi-
 so processu. in 6. col. ubi ipse mouetur etiam alia ratione
 87 ad hoc dicendum uidelicet, q̄ † aliquē fugare est iniuria
 litem apud Labeonē. circa prin. ff. de iniur. ideo ad ppul-
 sandam dictā iniuriam, licitū est resistere; ut no. Bal. in l. 1.
 C. unde ui. & ibi Saly. in ult. colum. uerfi. præterea leue est
 & c. Secus autem esset quādo insultatus posset sine pericu-
 lo vitæ aufugere: quia tūc dēt aufugere secundū doc. in di-
 88 ctis locis. Quod uerū puto, nisi insultatus esset nobilis † &
 insultans esset rusticus, q̄ tunc nō tenet fugere: q̄ esset si-
 bi uerecūdia & dedecus: quoniam fuga reddit quem uilio-
 ré: & crudelis est † qui negligit famam suam. ita dixit Cy.
 89 in l. si ex plagis. in §. tabernarius ff. ad leg. Aquiliam & in
 l. scientiam. in §. qui cum aliter. eodem. titul. in suis addi.

quem

quē refert & sequitur Bald.in c.1.in 7.col. ver dicit qui-
dam de pace te.pro quo dicit quod facit in arg. l. in eadē.
ff.ex quibus causis. maio. & idē tenet Ioan. de Ana. in c.
porro in pen.col.verf.refert etiā de cle. pug.in duel.& An-
gel.de Are.in tracta.malefi.in verbo.& dictus Titius se de-
fendendo.in 2.char.in 1. col. in fi. & in eodē tracta. in 3.
char.eiusdē verbi.in 2.col. ī ver. ex his infert ibi Bal. &c.
vbi plura ad hoc allegat, de qbus ibi per eū, & ibi in addi.
Itē circa hāc materiā vide q̄ late dixi in l. 1. in 9.limitatio-
ne.ff.de sica.& in c.2.de hom.& in sing.meo.c.inc.occidēs
aggressorē &c.& do.Felyn.in c.dilecti filii. de excep.& in
c.significasti.el.2.de homi.& vide et̄ do.Alex.in consi.suo
299.secundum ordi. meum inc. viso themate, visaq; in-
q̄sitione.in 2.col.vbi loquēs circa hāc materiā dicit, q̄ ex-
90 cedēs modū † castigādi, nō dēt puniri p̄ oibus p̄cussioni-
bus, sed solū p̄ illis, ī qbus excessit.alleg.hoc voluisse Bar.
Ang.& doct.in d.l.si adulteriū cū īcestu. ī d.§.imperatores.
& Ang.ī d.l.Gracchus.& doc.in d.c.olim. de resti.spo. & ī
c.significasti.il.1.ī gl.fi.de hom.& Cyn.in d.l.1.C.vnde vi.
& alios.de qbus ibi p̄ eū.Dicit et̄ ipse do.Alex.in d.consi.
qd̄ pro hac parte bene facit tex.in l. sed si quacūque.in §.
si magister ibi, q̄a nō faciendo. ff. ad leg.Aquil.& qd̄ dicit
ibi Bal.p̄ illū tex.vbi dicit no. q̄ si ille, q̄ pōt moderate cor-
rigere & castigare, excedit modū in castigādo tenetur nō
tanquā dolo sus, sed tāquā culpabilis, quod dicit esse nota-
tu dignū.Subdit postea do. Alex.in d. consi. quod in tali-
bus p̄cussionibus debet attendi initium: † quia vbi agitur
91 de executione delicti, & sic ad fauorē rei, attēdimus initium
non aut̄ finem.allegat.l. qui cū maior.in prin.in ver. sed si
minor. ff. de bo.libe.& l. quod ait lex. ī §. qd̄ ait. ff. de adul.
& ibi Bar. qui colligit ex illo tex. iuncta l. illud.in fin. ff. ad
leg. Aquiliam, q̄ qñ vtrunque principiū & finis fuerunt il-
licita: vt q̄a primo incoepit vulnerare, & tandem cōtinua-
tis vulneribus occidit, q̄ tūc attenditur finis: scilicet homi-
cidium & non principiū, scilicet vulnus, & hoc fauore rei,
ne de vtroque puniat, videlicet, de vulnere & de homici-
dio.iuxta ea q̄ habentur in l. qui de crimine. C. de accusa.

Sed

Sed si principiū est licitū, tunc illud inspicimus & non fi-
nem: vt in d.§. quod ait lex. Et istā doctrinam sequitur An-
gel.& Salyc.in d.l.Gracchus, & Bal. in l. si quis non dicam
rapere. C. de episco. & cleri. in 3.col.vbi dixit, q̄ quando
agitur de excusandis delictis, attenditur principiū & nō fi-
nis, per id quod habetur.in d.§. quod ait. cū ibi not. p̄ Bar-
to. & ita residet dom.Alex.in d. consilio suo 299. incip. vi-
so themate, visaque īquisitione. Et idē latius & copiosius
dixit idē dom.Alex.in consilio suo 140. inc. videtur in ca-
su proposito.in pe.& vlt.col.in secundo volum.vbi fortius
92 dixit, q̄ si quis ex animo & proposito excessit modū, † ta-
mē nō punitur pro toto, sed pro excessu tātū, allegat hoc
voluisse Pet.de Anch.in cle.1.de hom. qd̄ est singulare ver-
bum, de quo ibi latius per eū. & per dom.Pet.Phil. cor.in
consilio suo 204. incip. pro decisione.in fin.in 1.vol.& dixi
etiam supra eodem.num.98.&c. Quæ omnia summe sunt
notanda, & perpetuo menti tenenda. Nā habemus hic Bo-
noniæ statutū positū sub rubri. de generalibus seu cōmu-
nibus p̄cnis bannitorū.in ver. ordinamus iluper &c. quo
cautū est, q̄ bannitus in libris cētū, vel abinde, supra, pos-
sit libere & impune in personā a quocūque offendi, citra
tamen mortē dicti bāniti: quo casu si quis eū vulneraret,
& vulnerādo excederet modū, adeo q̄ talis bānitus more
93 rei ex dictis vulneribus sibi illatis, † nō deberet vulnerās
puniri de morte, & sic de toto: sed tantū de excessu, ita p̄
bat doctrina Bald.in d.l.1.in vers.9.C.vnde vi. quem re-
fert & sequitur Ioan.de Anan.in c.2.extra de homici.pro
quibus faciūt optime dicta per Pau. de Cast. in consi. suo
194. inc. quidā Nicolaus &c. alias inc. viso processu &c. vbi
dicit, q̄ vbiunque ex forma statuti conceditur aliquis
actus, si homicidiū inde sequat̄, est impunibile: nec statuta
loquētia de homicidio habēt locū in illo faciēte illā exe-
cutionē sibi a statuto p̄missam, qd̄ dictū refert & sequitur
Lud. Bologni. in cōsi. iuo 63. inc. viso. in vlt. colum. Et fa-
ciunt etiam dicta per do. Nellū in tract. suo bāni. in 2. par-
te. secundi tempo. quæst. 13. incip. sed circa idē &c. & per
dom. Iaso. in l. si quis nec causam. in 3. colum. ff. si certum
petatur.

petatur. & per d. Barth. Cep. in cōsilio suo. i. in 3. col. in fi.
 Et faciunt et dicta per do. Hieron. torrum in cōsilio suo,
 qđ fecit pro cōmune Florētę apud Papam Sixtam, quod
 inc. in nomie patris & filij. in 3. colum. & quę ego dixi
 in sing. meo 176. incipien. voluntas & propositum & c. te-
 neas menti p̄dicta, quia nō fallor, sūt multum notabilia,
 quotidiana, & maximi lucri. Et teneas et menti vnum cir-
 ca materia tactā superius, videlicet, qđ licet homicida re-
 gulariter sit puniedus pœna mortis, vt habet in l. prima.
 & ibi dixi in princ. ff. de fca. & in l. 3. in §. legis Cornelia.
 94 ff. eod. & in l. nemo. C. de epif. aud. cum si. † Attamē est in
 potestate iudicis non condēnare homicidā pœna mortis,
 quē impulit iracūdia, orta etiam aliter. quam ex facto of-
 fensi. p. tex. in l. lex Iulia. in §. fin. ad l. Iul. repe. ita sing. di-
 xit Lud. Ro. in l. cum mulier. in 32. colum. versi. aduerte
 tñ quia etiam offensa. ff. solu. mat. quod dictum pro valde
 notabili, & mirabili refert & sequitur dom. Felin. in ca. dile-
 cti filii. in 8. colum. ver. secunda declaratio. de exceptio.
 & illū textum in d. l. lex Iulia. §. fin. pro valde not. alleg.
 Bald. in l. adictos. C. de episco. aud. & Ang. de Are. in tract.
 suo malefic. in verbo, p̄sente Czio & appellate. in ver.
 qđ aut si non obstate. de quo dixi in sing. meo 270. incip.
 homicida. rem et scias, & perpetuo teneas menti, quod
 qñ pro delicto venit imponenda pœna mortis, vel pœna
 corporis afflictiva, & ex aliqua causa receditur a princi-
 95 pali pœna capitali ipsius † delicti, tunc non imponitur mi-
 nor pœna corporalis, sed trāsmutatur & cōuertitur ī pœ-
 nā pecuniariam. ita optime probat tex. in l. qui ædes. & in
 l. si fortuito. ff. de incē. rui. nau. & voluit Bald. in l. data ope-
 ra. in 2. col. in fi. C. qui accu. non poss. & hoc etiā probat
 tex. in l. si adulteriū cum incestu. in c. imperatores. ff. de a-
 dult. & in l. si quis in grau. in §. si tamen maritus. ff. ad sylla.
 & in l. Gracchus. C. de adulte. & in l. lex Iulia. in §. si. ff. ad
 legem Iul. repe. Pro qbus faciunt dicta a docto. de minore
 delinquente, qđ licet commiserit delictum alias punien-
 96 dum pœna mortis, attamen p̄pter eius minorē ætatē re-
 ceditur a pœna mortis, & quacūque corporis afflictiva, &
 punitur

punitur alia pœna, puta pecuniaria, vel relegatiōis, vel alia
 nō corporis afflictiva, vt habetur in l. 1. §. impubes, & in l.
 excipiuntur. ff. ad syllania. & habetur in c. 1. & 2. extra de
 delic. puero. & in simili faciūt quę dicūtur de furioso, vel
 dormiēte, de qbus per doct. in cle. 1. de homicid. de quo et
 dixi in l. 1. in prin. in 7. & 8. colum. ff. de fca. & in cōsi. meo
 2. quod feci pro Matthæo spadino, quod inci. licet in cōsi-
 lio meo iā emanato & c. in 3. char. Itē in quantum supra di-
 xi, qđ nō semper quando est p̄barum delictum cōtra reū,
 ipse reus est condēnandus. Scias qđ si per confessionem, vel
 probationē cōstet reum occidisse hominem, nō tamē pos-
 set de homicidio condēnari, si in loco homicidii commissi
 esset consuetudo tolerās homicida: quia occidēs tunc ali-
 quē nō punitur pœna legis Corneliae de sicariis, quando
 97 † mala cōsuetudo excusat delinquentē a pœna. secundum
 gl. sing. in cap. cum venerabilis. de consuet. quam glossam
 ad hoc propositū dixit singu. Ludo. Rom. in singul. suo 19.
 inc. an consuetudo & c. vbi dicit illam esse veram quo ad
 pœnam corporalem: sed secus quo ad pœnā æternā. ad qđ
 alleg. glo. quam dicit ordia. in c. denique. 4. dist. sed vide
 tu aliam in c. sanc. de tēpor. ordin. Et d. glo. in d. c. cum ue-
 nerabilis. dixit singu. Ale. in consil. suo 107. incip. pro inue-
 stigatōe. in vlti. col. in 2. volu. & in consil. 8. in 2. colum.
 in 6. vol. & Barba. in c. prudentia. in 2. col. de offic. deleg.
 Pro qua facit quod voluit Bal. in l. 1. in 7. col. C. de edil. ac.
 vbi dixit, quod nō est delictū, nec delicti qualitas, quā pu-
 blica consuetudo permittit. alle. l. qs sit fugitiuus. §. apud
 Labeonē. ff. de ædi. edic. Et facit etiam quod dixit Hostie.
 in c. quanto. de his quę fi. a p̄lata. sine cōsensu capit. vbi di-
 98 xit † qđ consuetudo excusat notarios a pœna falsi, quod
 dictum refert, & sequitur Bal. in c. 1. in prin. de feu. cog. &
 Ludo. Ro. in sing. suo 379. incip. fui interrogatus & idem
 tenet. An. de Aret. in tracta. malefi. in verbo, falsario. in
 ver. quæro quot modis & c. circa prin. & Bald. in l. 1. in 1.
 col. C. de cōfes. & in l. 1. C. de ædili. act. Et idē voluit Host.
 Ioan. And. & do. Ant. in c. 3. ad fi. de fi. instru. vbi dicūt, qđ
 si consuetudo est quod contractus p̄latorū scribātur &
 sigillentur

PRACTICA HIPPOL. DE MARS.

figillentur nomine ipsorum plarorū per suos notarios ad hoc deputatos. quāuis ipsi praelati de hoc nihil sciāt, tamen excusantur ipsi notarii propter talē consuetudinem pro quibus ēt facit quod dixit Bald. in l. vnica. C. quæ sit lon. consuetu. in ver. modo sequitur alia quæstio. &c. & In no. in d. c. sane. de temp. or. & Bal. in l. qbus. in pe. char. in ver. viso de causis. ff. de le. & facit optime qđ voluit Petr. de An. in consi. suo 272. inci. iure stricto & consuetudine &c. vbi sing. consuluit qđ stante consuetudine hic Bononię qđ pueri 16. annorum, & abinde infra faciūt adinuicē coadunationē, & inuicem colluctantur præliando cum lapidibus vna pars contra aliā, p̄iciendo lapides, qđ si contingat qđ in tali colluctatione vnus aliū percutiat, vel vulneret, excusabitur à pœna, quāuis respectu ætatis nō veniret excusandus, per l. impuberē. ff. de fur. Et hanc doctrinā Pet. de Anchar. refert & sequitur Alex. in consi. suo 107. incip. pro inuestigatione. in vlti. colum. in 2. vol. Et idem etiam dixit ipse Pet. de Anchara. in d. c. cum venerabilis. & eum etiā refert & sequitur d. Frā. de Cre. in not. suo 147. incip. mos est puerorū Bononię. Et idē tenuit Ioan. de Ana. in c. foelicis. in fi. prin. extra de tornea. vbi allega. Pet. de Anchara. in d. consi. inc. iure stricto &c. & idem voluit Barba. in d. c. cū venerabilis. in 5. col. de consue. de quo ēt per eūdem Barba. in c. cum consuetudinis. in 4. col. de consue. de quo latius valde dixi in repe. mea. l. fi. C. de prob. in 6. q. ex traordinaria. in prin. & in consi. meo. 90. inci. illumina qđso domine &c. & in alio meo cōsi. c. incip. spiritum sapientię cordi meo infunde domine &c.

Sed licet prædicta iura & doctrinę fortiter stringāt pro hac parte, attamen ego semper dubitauī, qđ ista nō habēt locū in causa homicidii. & in aliis casibus a iure diuino prohibitis. Nam ius diuinū prohibet homicidium, vt patet in 10 p̄ceptis, in qbus dicitur, Nō occides &c. absurdū enim videretur qđ consuetudo tolleret ius diuinū: quod nec a quocunque principe humano tolli potest. vt in ca. cū inferior. de maio. & obe. & voluit gl. in l. fi. C. si contra ius vel vti. pub. & in l. 1. ff. de consti. princ. & 25. q. 1. c. cum sūt quidam.

§. QVONIAM.

138

99 quidā. † Potest tamen moderari ius diuinum a principe, secundum gl. in d. c. fina. & Alex. in l. cum mulier. ff. soluto matrimo. & facit tex. & qđ ibi dicūtur in c. licet. extra de 100 fer. Pro quo facit, nam ius diuinū dicitur † ius naturale, vt dixit gl. de insti. de obl. qđ ex delic. nascun. in principi. & 101 Alex. in l. Iulia. ff. de condi. & demon. † Et ius naturale nō pōt tolli principe, nec per eum suppleri secundum Ang. in l. adoptio non iure facta. ff. de adop. & volunt alii plures doc. quos ego retuli in singu. meo 79. incip. confirmatio superioris &c. Et ideo dixit Ang. in l. iniuriarū. §. si. ff. de iniur. quod consuetudo quæ cōtradicit iuri diuino natura 102 li, vel gentiū, † nō dicitur cōsuetudo sed potius quædā vsurpatio, qđ dictum retuli in l. si quis ne quæstio. in 16. col. in fi. ff. de quæst. Itē qđ talis cōsuetudo nō obliet, quitalis occidens nō puniatur pœna mortis, facit. Nā male ad 103 inuēta, & malæ † cōsuetudines, neque ex longo tempore neque ex longa cōsuetudine cōfirmantur ita dixit tex. no. in authen. vt nulli iudi. in §. 1. in ver. male enim adinūēta &c. quem tex. alle. Gandi. in tracta. suo male si. in vlt. ru. in 1. ver. in 2. col. in prin. Pro quibus facit tex. i. authen. omnes peregrini. C. communia. de succes. vbi glo. alle. d. §. 1. & facit ēt not. tex. in cle. 2. in fi. de rebus eccle. non alie. & ibi gl. quam not. Pet. de Ancha. & Io. de Imo. Et faciūt ēt no. verba Ange. in d. §. 1. in authen. vt nulli iudi. vbi dixit, qđ mala cōsuetudo quātuncunque lōgæua, & ab omnibus obseruata, nō debet obseruari, de qbus dixi. in l. si quis ne quæstio. in 16. col. ff. de quæst. post. med. Ex quibus puto, qđ in casu homicidii, qđ homicidiū est contra ius diuinū, cōsuetudo mala, & iura superius allegata nō habeāt locū: sed solum habeant locū in delictis, quæ non sunt de directo cōtra ius diuinū. Sed tñ cogita: qđ posset forte dici, qđ talis cōsuetudo licet sit mala, excusaret tñ a pœna homicidii i casu p̄posito a Pet. de Anc. in d. cōs. qđ i talib. ludis p̄hibitis cōcurrit multitudo puerorū, seu p̄sonarū, vt docet 104 quotidiana experiētia. Et p̄p multitudinē p̄sonarū † idu disp̄satio. vt est tex. & ibi gl. i d. c. sane. de tēp. or. ad qđ gl. ibi alle. c. ut cōstitueret. l. dif. & c. quoties. el. 2. 1. q. 7. & c. co

messationes. 44. dist. & ca. non potest. 24. quaest. 4. postea alleg. vnum carmen ad hoc, videlicet, Ob populū multū, crimen pertransit inultū. Et hac ratione credo, quod pcedat gl. in d. c. cum venerabilis, & alia supra alle. ad q̄ adde quae dixi in l. qui cædem. & in l. fi. in 8. col. versic. vltterius adde quod praedicta regula. ff. ad legem Cor. de sica. Itē illud quod dixi quod cōsuetudo nō potest tollere ius diuinum, quod ius prohibet homicida, vt dixi potest dici hoc esse verum, quod homicidia non possunt concedi sine causa, sed ex aliqua rationabili causa cōcedi possunt, & hoc patet in pluribus & pluribus limitationibus, quas dedi in l. i. in prin. ff. de sica. vbi posui 25. casus in quibus ex aliqua causa homicidium est impunibile, ergo est pmissum. Et si aliter diceremus, sequeretur quod omnia statuta permittētia bannitū posse impune occidi, essent nulla. quod non est dicendū. Et casu quo iura in hoc dubio essent varia, tamē inclinādū esset in hanc partē, quod glo. d. c. cum venerabilis haberet locū in p̄dicto casu posito a Petr. de Anch. & sequa. cū habemus quod in dubijs, & obscuris, semper fauendū sit reo, & in benigniorem partē inclinādum: vt in reg. in obscuris. de reg. iur. in 6. cū multis similibus. Tene menti praedicta, qui sunt notabilia & multum quotidiana, & lucra plena &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Executio sententiae capitalis quibus modis differatur. n. 2. 5. et 6.
- 3 Seruus obligatus ad rationes, non prius libertatem sibi relictam consequitur, quam redditis rationibus. Et idem in monacho transiente in aliam regulam. n. 4.
- 6 Artificis insignis mors differenda est.
- 7 Innocentiam rei condemnanti retardat mortis executionem. Et §. secunda. n. 30.
- 8 Statutum de contumace pro confesso habendo an includat innocentem. Et §. secunda. n. 29.
- 9 Statutum de excludendis exceptionibus, non excludit exceptionē innocentiae.

Iudex

- 11 Iudex videns sententiam iniustam conscientiae, potest consulere, & potius cedere officio, quam illam exequi.
 - 12 Innocens qui plectitur pro homicidio, non reuelat homicidam.
 - 13 Debitori an aliquo iure succurratur, qui post sententiam reperit instrumentum solutionis.
 - 14 Iudex maleficiorum potest ex officio suo testes examinare à parte non pro ductos, ubi quaeritur de partis innocentia, etiam ipsa parte non postulante.
 - 15 Testes domestici, & minus idonei ad innocentiam probandam admittuntur.
 - 16 Innocentiae iura multum deferunt.
 - 17 Confessio de delicto tollitur per innocentiam apparentem.
 - 18 Iudex qui innocentem condemnauit, an possit eum absoluerē.
 - 19 Commentariensis an possit sine iudicis licentia incarcerationum contra iuris formam, vel statuti, relaxare.
 - 20 Debitor an possit impune eripi à manibus capientium, si non debeat eam quantitatem, pro qua capitur.
 - 21 Sententia lata in causa criminali et absq; principis consultatione, in quibus casibus retractari possit. n. 22. 23. & 26.
 - 24 Victor confitens de iniustitia sententiae, locum reuocationis iudici praebet.
 - 25 Sententia lata ex probatione priuilegiata, non transit in rem iudicatam.
 - 27 Defensionem iustam habens, par est innocenti.
 - 28 Exceptio incompetētie iudicis, an possit opponi contra tres sententias conformes.
 - 29 Attestationes receptae à iurisdictione non habente consensu partium ualidari an possit.
 - 30 Reus die qua Eucharistiam recipit, non debet plecti.
 - 31 Exceptio inadmissibilis admittitur, ubi de praesudicio irreparabili, & de executione irretactabili tractatur. n. 76.
 - 32 Reus pro delicto alibi commissio remitti an debeat ad iudicem loci delicti. n. 35. Et quid in ciuitatibus confederatis. n. 36.
 - 33 Domicilij ratione conueniri an quis possit ex contractu ubique celebrato.
- Remissio in contractibus, ad iudicem loci contractus celebrati an fiat.

S 3 Bannitus

37. Bannitus de vna ciuitate intelligitur bannitus de alia, illi cōfede-
rata. Et quid de locis sub eodem dominio contentis. num. 38.
39. Pœnæ captis appellatione an veniat pœna mortis. nu. 50.
Pœna capitalis est triplex.
40. Pœna mitior in dubio intelligitur.
41. Statutum an debeat ultra ius commune operari. nu. 42. 43.
44. Priuilegium, quod ultra ius commune non operatur, dicitur ius
commune non priuilegium.
45. Statutum, quod secundum ius commune potest, exponi interpre-
tandum contra ius commune, vt aliquid operetur.
46. Pœna qualitati criminis respondere debet.
47. Pœna delicto commensuranda.
48. Verba quæ verificantur tam in ciuili quàm in naturali, de qua
morte in dubio sint intelligenda.
49. Verba in statutis capiuntur proprie.
51. Pœna arbitraria iudici an possit imponi vsque ad mortem.
52. Appellare prohibitus per statutum, an prohibitus implorare of-
ficium iudicis per viam supplicationis. nu. 56. 60.
53. Probari potest non probatum in causa recursus ad superiorem si-
cut in causa appellationis.
55. Officium iudicis & exceptio differunt realiter & essentialiter.
Et in quibus officium iudicis implorari possit nu. 56. 57. 58.
59. Minor potest restitutionem in integrum implorare aduersus sen-
tentiam, in casibus in quibus non admittitur apperatio.
61. Statutum an possit tollere recursum ad superiorem in causis cri-
minalibus.
62. Officium iudicis non potest per statutum tolli.
63. Statutum, quod non possit in causis criminalibus appellari, an va-
leat nu. 64.
65. Recursus ad superiorē regulatur secundum appellationem quan-
tum ad tempus exercitiij & terminationis eius.
66. Actus secundarius a primitiuo regulatur.
67. Recursus ad superiorem in grauamine quantū tempus habeat.
68. Supplicare an, & in quibus casibus sit licitum, vbi appellare non
licet.
69. Contumax verus, qui non potest appellare, an possit supplicare.
70. Libellus an requiratur quando iudicis officium imploratur.

Recon-

71. Reconuentio an habeat locum, quādo officij iudicis imploratur.
72. Filius familias sine licentia patris officium iudicis implorare po-
test. Et quid de emancipato. nu. 73.
74. Officium iudicis est perpetuum, & perpetuo implorari potest.
75. Appellari an possit ab officio iudicis denegato.
77. Exceptio calumniosa non admittitur in iudicijs summarijs. Nec
impetrat appellationem. nume. 78. 81. Et si sit admissa, non vi-
detur inclusa. 85.
79. Iudex potest supplere pro reo, quando videt euidentem actoris ca-
lumniam.
80. Remissoria ad partes calumniose petita non concedenda.
82. Causa præsumitur in iudice repellente exceptionem calumnio-
sam. Nec facit sententiam iniustam num. 83.
84. Calumniose petita deneganda. Et quid euidentis calumnia opere-
tur, nu. 86. 87. 88. 89.
90. Procurator an possit interuenire in instituta accusatione capitali
vbi est notoria calumnia.
91. Omittens producere, vel petere per calumniam non audiendus po-
ste. nisi refectis expensis.
92. Statutum calumniatorem punire prohibens non valet.
93. Calumnia an possit quis vti aduersus calumniantem.

§.

oportune. Videndum est redeundo ad exe-
cutionem sententiæ condemnatoriæ latæ
contra reum, & debeat decapitari, vel furca
suspendi, vel alia morte mori, & vita priua-
ri: an tunc loquendo de iure communi pos-
sit aliquibus modis impediri seu differri executio ipsius
sententiæ capitalis: In quo dicas quod sic. Et primo differ-
tur executio sententiæ corporalis quando † opponitur ex-
ceptio contra testes, qui deposuerunt in ipsa causa capita-
li: nam interim differtur executio donec cognitum sit sup
ipsa exceptione. ita dixit Alber. de Ro. in 1. parte. sta. q. 57.
incip. sed quid si subsistēte &c. in versic. mō subijcio &c. &
Ang. in l. diuus. §. diuus. ff. de pet. hær. & Bal. in l. Lucius. ff.
de his q no. infra. & Bal. in l. 1. in fi. C. quo. & quādo iud. &

Pau de Cast. in cons. suo 61. incip. duplici respectu &c. de quo etiam per Bartol. in l. si testamen. ff. de pe. hære. & per Saly. in l. si docueris. C. de fal. & per Ang. de Arc. in trac. suo malefi. in verb. comparēt dicti inquisiti in termino defensionis. in ver. quid si dicunt testes &c. de quo etiā per Abb. in cons. suo 16. incip. in præsentī quæstione in 2. col. in 3. vol. Hoc tamen limita, & intellige esse verum, nisi superessent tot testes, qui sufficerēt ad pbandū delictū cōtra reū quia tunc nō retardaretur executio, s̄m Bald. in l. 1. C. de quæstio. de quo ēt per Bal. in l. 1. in 7. & 11. col. C. qui accu. non pos. & in l. negāda. eo. ti. & per Ang. de Arc. in trac. male. in verb. inchoata & facta. vlt. char. in ver. quid aut si statuto &c. Et sic iste est vnus casus, differendi mortē seu executionē sniæ capitalis. Alij etiā sunt modi: nam executio mortis, seu sententiæ capitalis debet differri donec ipse reus ad mortem cōdēnatus ꝑ reddiderit rationes domino suo, ꝑ quo negotia gessit. ita probat in l. 1. vbi hoc firmat Bar. & Bal. C. de bo. præscri. & Bar. & Bald. in l. seruo legato. §. si. ff. de leg. 1. & Bald. in l. seruus vni ex heredibus. eo. tit. & voluit glo. in c. cum apud Thessalonicam. 11. q. 3. & Lud. Ro. in l. si. §. 1. ff. de publ. & Ang. in l. debitoribus. ff. de re iud. & Paul. de Ca. in l. si maritus. ff. so. ma. & Abb. in c. veniēs in 4. col. de accu. & Ang. de Arc. in tra. male. in ver. & ibi caput a spatulis amputet 15. char. in ver. q̄ro aliquis &c. ad qđ uide ēt Bar. in l. 2. §. 1. ff. de cust. reo. & ibi alios ꝑ quibus faciunt dicta per Bal. in l. 1. circa fi. C. de communi seruo manu. vbi dicit, qđ seruus obligatus ꝑ ad ratiocinia nō peruenit ad libertatē sibi relicta nisi redditis rōnibus.

Et idē dicit esse in monacho ratiociniis subdito: ꝑ quia nō pōt transire: ad arctiorē regulam, nisi redditis rationibus. Itē est etiam alius modus differendi mortem, videlicet, qđ si aliqs est decapitādus ꝑ vno crimine, qđ accusēt de ꝑ alio grauiori crimine: nā tali casu prima executio differtur donec cognitū sit de alio grauiori crimine. Ita dixit Bar. in l. 2. in §. qui exhibendi. circa fi. ff. de cust. reo. qđ dictū refert & sequitur Lu. Ro. in sing. suo 560. incip. suscipe vnam &c. & ibi dicit de hoc esse text. in l. 1. §. si. ff. nil noua. ap. pē. Pro

quo

quo facit dictum Ang. in l. q̄ prior. ff. de iudi. vbi dicit, qđ si inferatur grauis controuersia ciuilib, ad hoc vt supersedeatur super illa, cautela est, qđ fiat accusatio criminalis: quia tunc suspendet in ciuili quantuncunq; primo mora fuerit alleg. tex. in l. si. C. de or. cog. & facit gl. in d. c. cū apud Thessalonicā. 11. q. 3. Et facit optime tex. in l. item Mela. in §. Celsus. ff. ad l. Aquil. vbi dī, qđ si aliquis vulnerauerit Titium mortaliter, & postea quidam alius reiterauit istū cū perditione vitæ, qđ cessabit inquisitio contra primū, & secundus tenebitur: & sic maius delictū facit cessare minus, ad qđ etiā est tex. in l. huic scripturæ. in §. si seruus. eo. tit. Et illū text. in d. §. Celsus. allegauit pro not. & sing. Lud. Ro. in sing. 256. inci. quidā fuit vulneratus &c. & d. Frā. de Cre. in no. suo. 55. incip. quidā malus aduocatus &c. ad qđ vide tñ Io. de Ana. in c. significasti. el. 2. in 4. col. in ver. & patet etiam extra de homi. & Bal. in l. 1. in 7. col. C. qui accu. non pos. vbi videntur limitare d. l. item Mela. in §. Celsus. & vide text. contrarium in l. ita vulneratus in §. 1. ff. ad legem. Aquil. Alius est etiam modus differendi mortem rei condemnati, videlicet, vt fiat probatio iudici, qđ talis reus cōdēnatus esset insignis artifex in aliquo exercitio, seu artificio: ꝑ quia tūc dēt ius mors differri. ita dixit tex. quem omnes dicunt sing. in l. ad bestias. ff. de pœ. quē text. ad hoc alleg. Lud. Rom. in sing. suo 717. potestas vnus loci. de quo ēt late per d. Bar. Cep. in caute. sua 2. vbi. etiā hoc limitat, quē vide. Et de illo text. d. l. ad bestias. vide etiam do. Fely. in c. illud. de maio. & obe vt ego retuli in l. quī falsam. in materia falsæ monetæ. ff. de fal. Alios ēt modos differēdi mortē ponit Cep. in caute. sua 4. Nā vltra supradictos modos dicit, qđ alia est via, videlicet, qđ appelletur à sententia contra reū lata, quia tunc differetur executio. alleg. no. in l. & in maioribus. C. de appel. & in l. non tantū. ff. de app. & in c. de appellationibus. eod. tit. & sic dicit qđ isto casu differt executio capitalis: imo secundum eū, si iudex nollet eam differre, sed illam exequi poterit ipse reus eximi de manibus famliæ iudicis ꝑ quoscunq; appellātes, ēt sine aliqua pœna. ad qđ alleg. Ang. in l. adictos. C. de appel. & Imol. in

e. si

si quando in ver. resistere. de offi. deleg. & idem secundum eum tenet Angel. de Aret. instit. de actio. in §. poenales. in ver. adde q̄ eximens captum & c. Quod dicit esse verū, nisi reus esset latro manifestus. ad quod alle. l. si q̄s filio exhære dato. in §. si quis autem. ff. de iniusto rest. & adducit et not. per Inno. & alios. in c. 1. de consti. & Bal. in d. l. actiuos. Sed ut dixi, hoc tantum procederet de iure communi, nō autē de iure municipali. Et ideo iste modus hodie parū p̄desset: quia hodie sunt statuta per Italiā prohibentia appellatiōne in similibus snijs. Alius est etiam modus, in quo mors imposita alicui a superiore pōt differri. quem casum ponit idem Cep. in d. caut. 4. uidelicet, qm̄ princeps, vel superior mandat quem puniri seueriori p̄na, quē sit eius consuetudo: nam tunc nō debet fieri incontinenti executio, sed debet differri per 30. dies, ut est casus no. in l. si uendicari. C. de p̄e. pro quo etiam alleg. rex. in c. si quando. de rescript. & gl. in auth. de mand. prin. in §. denique. uers. nuntiandū. & glo. in c. 1. in uerbo, noscatur. ad fin. de consti. libr. 6. & glo. in c. 2. de fil. p̄sby. & quod not. Angel. in auth. ut deter. sit nu. cle. Alius etiam est modus differendi mortem fm̄ eum ubi supra uidelicet, q̄ reus, qui est condēnatus ad mortē fingat se furiosum: quia tūc non poterit capitaliter puniri, et de delicto ante furorē cōmissio. ad quod etiam allegat Bald. & Aluarotum in c. 1. in titu. an ille qui interfecit fratrem domini sui. in u. si. feu. quod tamen dicit p̄cedere, nisi appareat de fictione furoris. allegat. tex. ad hoc in l. obseruare. de cu. fu. & l. diuus. ff. de of. p̄sbi. de quo dixi in l. 1. in 10. limita. ad illum tex. ff. de sic. Dubito tamē q̄ iste modus non sit securus, per ea quæ dixi in repe. mea l. si. C. de p̄b. in quæstion. illa extraordinaria, uidelicet, an furiosus cōmittens delictum puniatur, ubi de hoc late locutus sum. Alium etiam modū ponit Cep. ubi supra uidelicet, q̄ reus post delictum cōmissum efficiatur clericus: quia tunc non poterit puniri p̄ iudicē laicū. allegat Io. An. in c. 1. de obli. ad ratioci. & alios plures doct. de quib⁹ ibi per eū. Sed iste modus non mihi placet, qm̄ post sententiā cōdemnatoriā non datur reo condēnato tempus, nec facultas faciendi se

cle-

clericū. Itē etiā, quia ille, qui est laicus, et potest delictū cōmissum fecit se clericū, d̄ hoc facere i fraudē, ideo sibi nō prodest, nec eū releuat, ut dixi late in d. repe. mea l. si. C. de proba. i illa quæstione extra ordinaria, uidelicet, an re⁹ cōmittēs delictum, & postea ingrediens religionem, possit puniri per iudicem laicū. Vide tamē quæ in materia ista alias dixi in l. data opera. post med. C. qui accus. nō pos. & quæ etiam dixi in con. meo incipiē. Domine Deus omnipotēs cui omne cor patet & c. quod est 49. in ordine. circa me. in uersic. alia etiam ratione dicta asserta & c. Item secundū d. Barth. Cæpol. ubi supra alius est casus seu modus differēdi mortem, uidelicet, quando cōdēnata esset mulier ad mortem, quæ esset grauida, seu p̄gnans: nā isto casu nō poterit fieri executio cōtra eam, imo nec etiam posset torq̄ri, ut dixi supra in §. nunc uidentum, numero 47. & 48. & ipse domi. Bartho. plura dicit, & plura allega. circa materiā mulieris p̄gnantis, de quibus ibi per eum. Ego autem ultra. do. Bartho. Cæpo. in dictis locis dico, qd̄ alij etiam sunt modi differendi mortem cōdemnato capitaliter: nā quando constat de innocētia rei cōdemnati, suspēdit̄ seu retardatur executio mortis. ita probatur il. 1. §. si. ff. de q̄st. & ibi dixi in 15. col. in uersic. quinimo fortius & c. ubi dixi, q̄ si post confessionem rei, & post condēnationem suā liquet de innocētia sua, q̄ tunc nō debet cōtra eū fieri executio corporalis. ita dixit Inno. quem ibi sequit̄ doct. in c. significantibus. in fi. de purga. vulga. & etiā uoluit Bal. sequendo Inno. in c. unico. in vlti. col. C. de cōfes. et d. Feli. in c. consanguinei. in 1. col. de re iudi. Pro quo faciūt dicta per Specu. & Ioan. And. ibi in addi. in tit. de accus. in 4. parte in §. sequitur uidere. in 9. col. uersic. sed pone, A. ubi omnino uide. & uide quæ dixi in sing. meo. 72. inci. per totā fere Italiā & c. & in d. l. 1. §. fin. in 15. col. ff. de quæstio. & uide Cepo. in caute. sua 68. incip. in causa criminali. & eūdem in consi. suo. 1. in 3. col. circa mediū. & uide omnino Iaso. in l. is qui. in 3. & 5. col. §. qui testa. face. pos. & Bald. in l. adiros. in fin. C. de episco. audien. & Angel. in consi. suo. 308. incip. factum tale est, Christophorus Petri & c. in vlti.

ti.

ti.col.post me.& Lu.Ro.in rep.rub.ff.de arb.in 8.cha. in
 ul.col.circa fi.Et postquam sumus in materia innocētię,
 nolo omittere aliqua notabilia in materia ipsius innocē
 tię,quæ sunt perpetua memoria digna,quæ hic congruē
 tius cadunt,quā in alia parte huius operis. Et ideo scias,quod
 8 licet ex forma statuti contumax habetur pro confessio,
 tñ si liquet iudici talem absentem contumacem esse inno
 centem & non culpabilem,licet sit contumax,iudex non
 pōt nec debet eum condemnare,ita sing.dixit Bar.in con
 fi.suo 100.inc.à dño Cyno de Bononia.in ult.col. per l. si
 non defendantur.ff.de pœn.ita etiam colligitur ex uerbis
 Bal.in rub.C.de manumif.uin.& uoluit d.Barth.Cœp.in
 confi.suo 49.inc.quamquam.in ul.col.& in caut.sua 354.
 inc.similem cautelam.& in caut.68.inc.in causa crimina
 li,Pro quibus optimè faciunt dicta per gl.Bar.& doct.in l.
 ubi pactum.C.de transa.& per Bar.& docto.in l. seruum
 quoque.in §.publice.ff.de proc.& in l.pe. in §. ad crimen.
 ff.de pu.iu.& per C. ep. in confi.suo 29.inc.uiso processu.
 in antep.col.& per Gand in tra.malefi.sub rub.de quæst.
 & tor.circa quintam col.uerf. sed quid erit de quæstione
 &c.Guid.de Suz.in tract.suo de tormentis.in 10.col.uer
 si. sed quid de quæstione.ad quæ uide etiam d.Fran.de A
 re.in confi.suo 147.inc.uisa consultatione.in 3. & 4. col.
 & Alex.in confi.73.inc.in causa appel.&c.ante fi.in 6.vo.
 Item scias,& non tradas obliuioni,quod si statutum ex
 9 cludit omnes exceptiones, non t̄ excludit exceptionem
 innocentie.ita sing.dixit Bal.in l.edita. in rep. Paduana.
 in pe.col.C.de eden.quod dictum pro ualde no.refert &
 seq.Ioan.de Anan.in confi.suo 59.inc.uisa inquisit. & d.
 Alex.in confi.suo 119.inc.uiso themate.in 2.col.in 5.uo.
 quod etiam uoluit Bal.in l.1.in §.offidius.in pen.col.ff.ne
 quis eum qui &c.& Ang.in confi.174.inc.in facto prepo
 nitur.& idem firmat d. Alex.in apost.ad Bar.in l.1.in §. &
 parui.circa fi.n.ff.quod ui aut clam.de quo etiam latius di
 xi in singu.meo.59.incip. innocentibus iura subueniunt
 10 &c.† Et scias quod quando constat iudici de innocentia
 rei condemnati,tunc iudex cognoscens talem sententiã,

&

& condemnationem esse iniustam,nō debet eam exequi.
 ita dixit Angel.& Imo.in l.a diuo Pio.in antepenul.col.ff.
 de re iudic.Ad q̄ vide etiam not. uerbum Ang.in l.fin. C.
 de execut.rei iudi.& quæ ego dixi in singula.meo 138.in
 cipient. iudex &c. in fin.& Ias. in §. si minus.in 6.& 7.col.
 instit.de actio.& do.Philip.Dec.in l.& si nihil.ff. de regul.
 iuris.& si princeps consultus rescribit sententiam omni
 no esse exequendam,obediendum est ei,secundum Barto.
 in d.l.a diuo Pio.in §.sententiam.in 2.col.& uoluit d. Ant.
 & Ioan.de Imol. in c.1.de offic.ordi.quos refert & sequi
 tur.d.Felyn.in c.confanguinei.in 1.col.de re iudic. ubi di
 cit,quod iudex uidens sententiam iniustam,potest consulere
 11 † conscientie suæ,& illam non exequi, sed potius renun
 tiare officio.de quo etiam dicit dixisse in c.pastoralis.in §.
 quia uero.de offic.delega.& alia plura dicit ibi in materia.
 Vt etiam circa hanc materiam innocentie etiam quæri po
 test: si aliquo casu innocens est punitus,& postea reperi
 12 tur uerus delinquens, † utrum euitet pœnam? in quo di
 cas quod non, sed imo etiam ipse punitur.ita dicit tex.no. in
 l. qui seruum. ff. de interrog. actio. & ita etiam dicit Bald.
 per illum textus.in l.res inter alios acta. C. qui res iu. non
 noc.in fi.& dicit Bald.in d.l. qui seruum.nota quod si non ho
 micida esset deca pitatus pro homicidio,quod hoc nō releuat
 uerum homicidã: quod dicit esse notandũ,& idem dixit ip
 se Bal.in c.1.in §.iniuria.in vlt.col.de pa.iur.fir.in vfi.feud.
 & idem dixit Abb. in c. quamuis.in 2.col.in uerf. septimo
 quæro.de re iudic. ubi alleg. d.l. qui seruum.& Bald.in l.res
 inter alios. C. q. res iu. nō no. & quæ uoluit Cyn.in l.1. C.
 qui accu. non pos. & idē dixit Angel. Are. in trac. malefi. in
 uerbo, dandis & soluendis. in finalibus uerbis. ubi dicit ita
 uoluisse Ang. in l. quoties. §. 1. ff. solu. mat. & hoc per text. i
 d.l. qui seruum. & idē etiam tenuit Ludo. Roma. in l. semel
 mora. ff. solut. matri. & pro istis faciunt dicta per Bald. in l.
 1. in 9. col. uerf. sed quid dices. C. de confes. & per eundem
 in l. duob. §. 1. ff. de iure iur. & faciunt etiã optime dicta p
 Bal. in l. 1. in 2. col. uerf. tertio quæritur. C. de condi. inde.
 13 ubi quæritur † an aliquo iure succurratur ei, qui post sen
 tentiam

sententiam

sententiam condemnatoriam reperit instrumentū solutiōis?
 de quo ibi per eum: & vide etiam do Anton. Corse. in suis
 nota. in versicu. homicidium. de quo dixi ego in l. 1. §. si. in
 16. colum. ff. de quæstio. Item scias etiam circa hanc mate-
 14 riam innocētiae, quod iudex maleficiorum † potest ex of-
 ficio suo examinare testes à parte nō productos, vbi quæ-
 ritur de innocētia partis, etiā ipsa parte nō postulāte. ita
 dicit Bart. in l. 1. in §. fin. circa princip. ff. de quæst. ad quod
 allega. illum text. & l. 2. C. de obli. & l. si nō defendantur.
 ff. de pœ. & dicit se hoc disputasse, & fecisse etiam de hoc
 mentionem in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. in
 fe. Ego autem in d. l. 1. §. fin. in 1. col. ff. de quæstio. dixi, q̄ li-
 cet hoc dictū sit in se verum nō tamen probatur in illo tex.
 sed melius probatur in d. l. si non defendantur. qđ dictū ēt
 firmavit ipse Bart. in l. 2. in 2. col. C. de eden. & in l. si. i vlt.
 col. ff. de fer. vbi alleg. ad hoc tex. in l. vnus. §. cogniturum
 ff. de quæsti. & tex. in d. l. si nō defendātur. & tex. i d. l. 1. §.
 si. ff. de quæst. & similiter minime hoc probat tex. i d. §. co-
 gniturum. imo cōtrariū potius videtur innuere ille text.
 in ves. reo postulante. & idem etiam voluit ipse Bar. in cō-
 silio suo 107. incip. visis omnibus & c. & i cōsilio incip. à
 domino Cyno. & c. in vlti. col. & voluit Bar. in l. penul. §. ad
 crimen. in 5. col. ff. de pub. iu. & Paul. de Castr. in cons. 33.
 incip. super primo, in prin. secundæ colum. & in consilio
 107. incip. super primo. in vlti. col. versu. supra quinto. vbi
 etiam allegat. d. l. si non defendantur. & alia de quibus ibi
 per eum. & idem etiam tenet Barto. in l. absentem. in vlti.
 col. ff. de pœ. vbi etiam allega. tex. pro hoc in authen. q̄ se-
 mel in versu. perquisita veritate. C. quomodo & quādo iu.
 & ea quæ dixit Innoc. in cap. veniens. de accusa. & voluit
 Salyc. in l. 2. C. de aboli. & Barba. in c. 2. cum P. in 4. colū.
 de accusa. & Ioan. de Ana. in consilio suo 59. incip. visa
 inquisitiona. in 1. colum. & do. Francisc. de Aret. in con. suo
 142. inci. visa consultatione. in 3. & 4. colum. vbi sing. loq̄-
 tur. ad quæ etiam vide quæ dixi supra, in §. tunc videndum.
 15 nume. 7. † Item scias q̄ ad probandā innocētiam admittun-
 tur testes domestici, & minus idonei, secundum Specula. i

titu.

titu. de inquisitione. §. 1. ver. sed nunquid reus. quod dictū
 refert, & sequitur Ioan. de Ana. in d. consilio suo 59. & dom.
 Alex. in cons. suo 24. inci. animaduersis. in 13. col. in 2.
 volu. & hoc etiam voluit Ioā. And. & Bald. in addi. in d. §.
 sed nunquid reus. & do. Flori. in l. testis idoneus. i vlti. col.
 ff. de testi. Item scias q̄ adeo iura fauent innocētib⁹, & ino-
 16 cenā, q̄ quilibet admittitur † ad probandū innocentiam
 accusati, vel inquisiti, etiā absentis & ignorantis. ita dixit
 Paul. de Castr. i cōs. suo 207. incip. super primo & c. i vlt. co-
 lum. versu. super quinto & c. de quo etiā dixi in l. vnus. i. §.
 cogniturū. in 1. col. ff. de quæstio. Item scias etiā, q̄ quan-
 17 do apparet de innocentia rei, tollit seu annullat eius † cō-
 fessio, quam fecit de delicto. ita singu. dicit Bal. in cōs. suo
 171. inci. tres sunt casus & c. in 6. volu. alleg. l. creditor. in
 §. iustus. C. de ap. & l. fin. C. de erro. aduo. & Cy. i l. 2. C. quo-
 rum ap. nō recip. de quo dixi in l. 1. §. fin. in 17. col. ante fi.
 ff. de quæst. circa quam materiam innocētiae vide do. Phi-
 lip. Deci. in l. & si nihil. ff. de regu. iur. Vlteri⁹ scias, q̄ licet
 quando constat de innocentia rei non debet contra eum
 exequi sententia corporalis, vt dixi supra: attamē iudex, q̄
 18 eum cōdemnavit, † nō potest eū absoluerē, vt i d. l. 1. §. si.
 ff. de quæst. sed debet supersedere, & hoc scribere p̄cipi
 ita dixit Bartol. in d. l. 1. §. fina. ff. de quæstio. & dicit etiā p̄-
 cedere in ciuitatibus recognoscentibus superiorē, quia si
 militer iudex in talibus ciuitatibus debet supersedere, &
 rescribere regentibus ciuitatē: de quo dixi i d. l. 1. §. si. i 5.
 col. ff. de qō. Pro quo facit i simili: nā si aliquis fuit i debite
 19 captura sit nulla, & debeat statim relaxari: † nō poterit ta-
 mē hoc fieri à custode carceris sine licentia iudicis. ita di-
 xit Pet. de Anchara. in cons. suo 341. incip. viso themate. i
 fin. Et facit etiam in arg. quod dicitur videlicet, qđ si ex-
 mandato iudicis aliquis fuit captus pro debito centum li-
 20 brarum, si tñ non sit debitor tantæ quantitatis, † attamē
 eximens eum à manibus familiæ cadit in pœnam, etiam
 si velit ostendere, quod exemptus nō erat debitor verus il-
 lius quantitatis. ita dixit Angel. in l. sed eximendi. in §. 1. ff.

nc

ne quis eum, qui in ius voc. est vi eximat. quē refert & sequitur do. Barth. Cepo. in consi. suo 14. incip. p declaratio ne & c. in 4. col. circa me. ad quod vide etiam, quæ dixi infra, in §. attingā. nu. 47. 48. & 49. Et adde, q̄ licet in prædicto casu innocentie nō liceat iudici sine licentia superioris absoluere reum capitaliter condēnatū, si ex post cōstet de innocētia sua. Attamē sunt aliqui casus, i quib⁹ retractari pōt sentētia lata in causa criminali, etiam post decenniū, etiam absq; principis consultatione, vel gratia. † Unus est casus: vbiunque sententia fuit prætextu alicui⁹ præsumptionis, nā tūc retractat, ex alia præsumptiōe fortiori similis speciei superueniente. casus est ling. secundū Bal. i l. qui adul. C. de adul. & ita tenet Pe. de Anch. in reg. semel malus. de regu. iur. in 6. & voluit Ludou. Rō. in l. admonēdi. circa prin. de iureiu. & in l. si ab hostibus. in prin. in 4. col. ff. solu. mati. & idem tenet Ioan. Andr. in addit. Specu. in rit. de homi. i §. 1. versi. pone & c. & ibi refert Gui. de Suza. ita tenere. & voluit do. Ant. in c. pposuisti. de proba. ubi p hoc adducit. c. 2. de purga. vulga. & c. licet causam. de prob. & idem firmat Ludo. Rom. in l. cum quidā. in §. qd̄ dicitur. ff. de acqui. hære. & Bal. in d. l. si ab hostibus. vbi inquit, q̄ si imperitus medicus testificatur, & iudex secundū eius testimonium fert sententiam, à qua nō fuit appellatū: & postea per testimoniū peritorū medicorū apparet cōtrariū, q̄ tunc reuocabitur dicta sentētia perinde ac si lata fuisset per falsas probationes, ut habetur in l. diuus. ff. de re iu. & in toto tit. C. si ex fal. instru. & in c. licet causam. de pbat. quod dictū dicit dom. Alexā. in d. l. si ab hostib⁹ esse mirabile. & allegat alios tenentes hanc partē. & subdit ipse do. Alexā. q̄ propter hoc singularissime infert dom. Anto. i d. c. pposuisti. q̄ sentētia lata † ex sentētia vnus doctoris: vt puta si statutum arctat ad ferendum sententiam secundum consiliū periti in arte, q̄ poterit semper sine appellatione retractari, si consiliū peritoris in contrariū habeat. q̄ et secundū eum tenuit Lud. Ro. in d. l. cum quidā. in d. §. quod dicitur. ff. de acqui. hære. & reprobat do. Alexand. ibi Abb. tenentem contrarium in d. c. pposuisti. & respōdet

contrariis

contrariis per eum adductis. Sed tu ultra dom. Alex. dicas, q̄ idē tenet do. Fran. de Are. in d. c. pposuisti. in pen. col. de proba. vbi vide do. Fely. in pe. col. & d. Fran. de Are. in c. de his. in 1. col. de accu. vbi etiam ponit duos casus, quos infra referam: in quibus sententia lata retractatur absque consultatione, vel gratia principis: quos ponit dom. Fely. in c. consanguinei. ante fi. de re iud. vbi refert do. Franc. de Are. in dictis locis. ad quē et vide quē ego dixi in ling. meo 427. incip. plures & c. Alius est etiam casus, in quo sententia retractatur sine consultatione, vel gratia principis, vide licet, quando sententia lata afficeretur notorie iniqua: † vt puta si cōdemnaretur aliquis p Titio occiso. & post sententiam appareret Titium viuere: vel si condemnaretur aliquis pro furto, & postea reperiretur res furatæ pœnes alium, & ipse fateretur se furatū esse illas: isto casu retractaretur talis sentētia sine facto principis. & ad hoc alleg. rex. in d. c. 2. de purg. vulg. secundum vnum intellectum. p quo etiā alleg. rex. in l. inde Neratius. in fi. ff. ad leg. Aquil. & quod tradit. Bar. per illum rex. in l. absentem. ff. de pœ. & Bal. in l. contra negantē seu in l. ex morte. C. ad leg. Aquil. Et isti. addere potes. c. sollicitudinem, & quæ ibi habentur de ap. & dictum Ioan. in c. quia pleriq; circa prin. de imm. eccle. vbi dixit. q̄ si victor cōfiteatur † de iniustitia sniæ, reuocatur, non obstante q̄ transierit in re iudicatam, quā doctrinam refert & sequitur d. Anto. in c. is qui fidem. de sponsa. & in c. quanto. de præsump. & Abb. in c. nouit. de iudi. & do. Anto. & Imo. in c. quoniam contra de proba. & do. Fely. in c. inter cæteras. in 4. col. de re iud. Subdit tamen do. Fely. in d. c. consanguinei, q̄ et in hoc casu tutius esset consulere superiorem. ad quod alleg. Sal. in l. 1. in 6. col. C. qui accu. non pos & Imo. in l. is qui reus in antope. char. ff. de pu. iu. de quibus ego latius dixi in d. l. 1. in §. fi. in 17. col. ff. de quæst. Alius est etiam casus similis, in quo sententia retractatur sine facto, vel dicto principis: qui casus est q̄ sententia lata est ex probatione priuilegiata, q̄ licet de iure non teneat, est tñ valida priuilegio statuti, vel consuetudinis: puta si extat statutū, q̄ contumax habeatur p cōfes

Prac. Cri. D. Hip. de Mars.

T so:

25 so: sententia enim lata ex probatione privilegiata, nō trā
 sit in ré iud. † secundum Inno. in c. iua. de coha. cle. & mu.
 quem sequitur Ang. in l. fi. C. sen. rescin. nō pos. de qbus ē
 per Abb. in cap. 2. de purga. vulga. & per dom. Francif. de
 Are. in cap. proposuisti. de proba. & per Lud. Roma. in l. ad
 monendi. ubi etiam per dom. Alex. in pric. ff. de iureiurā.
 ubi etiā dicit, q̄ etiam in causis civilibus quādoque sen-
 tentia reuocatur sine facto superioris. & ideo dicit quod
 quando lata est sine uirtute iuramenti necessarii delati in
 defectum probationis, superuenientibus postea instrū-
 26 mentis nouiter repertis, per quē † solo potest sufficiēter
 probari de iniustitia sententię, reuocatur tūc talis sentētia
 de quo ibi latius per eum. Et circa hanc materiam sen-
 tentiæ latæ ex probatione privilegiata uide omnino quē ego
 dixi in sing. meo 72. inci. per totā fere Italiam &c. Et Ab-
 ba. in d. c. 2. de pur. vulg. & ista omnia retuli in d. l. 1. §. fin.
 in 17. col. de quæstio. Modo redeūdo ad materiā innocen-
 27 tię. † Scias q̄ innocēti par est, qui habet iustā defensionē,
 ita dixit Bald. in l. 2. C. qui testa. fa. pos. & Paul. de Cast. in
 l. si quis filio. §. hī autem. ff. de iniust. test. ad qđ all. bonum
 rex. in l. lex Iulia. in fin. ff. ad leg. Iul. repe. & idem dixit
 Bal. in suo reperto. in uerbo, iudex. in 3. col. in uerfi. iudex
 faciens executionem. & Bal. in l. adiectos. in 1. col. C. de
 episcop. audi. Pro quo faciunt dicta per Catal. in tracta. suo
 syndica. in uerfi. 507. incip. adde, q̄ paria sunt &c. Modo
 redeūdo ad casus, seu modos differendi mortem condē-
 nati: dico q̄ alius est modus secundū me, uidelicet, ut ostē-
 datur defectus iurisdictionis iudicis: nā tunc nedū retarda-
 bitur executio sententiæ capitalis, sed imo annullabit ipsa
 sententia in totum. Ad quod dicēdum moueor p̄ glo. in
 18 gu. in cle. 1. de seque. pos. & fru. quæ dixit, † q̄ licet cōtra
 tres sentētiās cōformes nō possit opponi aliqua exceptio,
 sed illæ debeāt mitti executioni, ut habetur in cle. 1. de re
 iud. at tamen poterit opponi exceptio icōpetētīe iudicis.
 quā gloss. referunt & sequuntur doct. in pluribus & diuersis
 locis, quos accumulate retuli in sing. meo 10. incip. tu scis
 &c. Pro qbus facit quod uoluit dom. Feli. in cicū causam.

14. colum. uerfi. fallit secundo. extra de test. ubi dixit q̄ hī
 29 cet alias † attestations inualidæ possint consensu partiū
 ualidari: tamen hoc fallit, si sint inualidæ, quia sint rece-
 ptæ à iurisdōne carente, quia tunc non poterunt ualida-
 ri consensu partium, ad quod all. Do. de Ro. de quo ibi la-
 tius per eum. Et circa hanc materiam differendi mortem
 30 rei cōdemnati ad mortem, teneas menti, q̄ ea die, quā ip-
 se reus recipit corpus Christi, non debet tradi morti: sed
 differri executio sententiæ capitalis in alia die, ita dixit
 Host. in sum. in ti. de immu. ecc. in §. in quantum. in 3. col.
 in uer. sed cum ecclesia. ubi etiam subdit per uerbum for-
 te, q̄ differri debebit per tres dies postquam recepit cor-
 pus Christi: de quo ibi latius per eum. Et isti sunt modi
 differendi mortem rei condemnati ad mortem, quos huc
 usq; reperi de quibus ēt dixi in rep. mea. l. fin. C. de prob.
 in ul. q. & uideas d. Alex. in l. debitorib. ff. de re iud. & glo.
 in c. cum apud Thessalonicam. 1. q. 3. & doc. in c. quæren-
 ti. de off. del. & Io. de Imo. in l. si is qui reus. ff. de pub. iud.
 in antep. col. & Pet. de Anc. in c. ueniens. de accu. & Io. de
 Ana. in c. 2. de his qui fil. oc. & Bar. in l. diuus. ff. de extraor.
 cri. & Sal. in l. satis aperte. C. de fal. Et ultra præmissa te-
 31 neas etiam menti, q̄ admittitur † exceptio, ubi alias non
 admitteretur quando tractatur de præiudicio irreparabi-
 li, & de executione irrefractabili, ut in terminis nostris,
 ita dixit Pau. de Leaz. in cle. 1. de re iud. quem refert & se-
 quitur ibi Pe. de Anc. quos refert & seq. d. Alex. in confi.
 17. inc. requisitus. in 4. col. in 1. uol. ubi dicit, q̄ idem uo-
 luit Bal. post Cy. in l. ab executione. in 2. col. C. quorum
 app. non recip. & Bald. in l. eum qui duas. C. de adul. & in
 l. si feriatis. ff. de fer. & Imo. in l. qui à latronibus. ff. de te-
 sta. & in l. 3. in §. Sempronius. ff. de acq. poss. & in l. non so-
 lum. in §. morte. ff. de noui ope. nun. & Bald. in l. 1. ff. de in-
 integ. rest. uer. præterea ne aliquid &c. Istis modo expedi-
 tis quæri potest de notabili, & quotidiano dubio, uideli-
 32 cet si reus captus, & carceratus pro delicto alibi cōmis-
 so ante cōdemnationem uel post, debeat remitti ad locū
 delicti, & ad iudicem illius loci, ubi deliquit: in quo uēdi-

cendum q̄ talis reus debeat remitti ad locū delicti. & hoc per tex. in §. si quis vero comprehensorū in authen. vt nulli iudi. vbi text. imponit necessitatem iudici, qui cœpit reum, vt eum remittat ad iudicem loci cōmissi delicti, vt puniatur vbi deliquit. ad quod etiam facit tex. i c. i. extra de raptō. vbi text. videtur imponere iudici, q̄ eū non retineat, sed remittat. & ad idem facit tex. in cap. si ille 23. q. 4. vbi text. dicit ibi, vindicetur iniuria, vbi plectibilis est orta p̄sumptio. Et facit etiā tex. in c. si peccauerit. 2. q. 1. vbi text. dicit: vbi contingit malum, ibi nutriatur. Itē pro hac parte facit: nam cōgruit bono iudici expurgare p̄uinciam malis hominibus, vt in l. cōgruit. ff. de offi. P̄s. qua re cum propter delictū territorii suum, & eius resp̄blica offendatur: ergo ad ipsum est fienda remissio, vt ceteri ad ipsum reum punitum intuentes abstineāt se à delictis, vt dicit tex. i authentic. vt iudi. sine quoquo. supra. i §. si qs autē. vbi est bonus tex. p̄ hac parte. in ver. ipse vbi iniustitiam fecerit, illic quoq; p̄nas subeat &c. & idē dicit text. in l. capitaliū. in §. famosos. ff. de p̄nis. Itē pro hac parte est tex. in authen. vt oēs obed. iudi. in §. cōsiderantes. i verfic. vt vnusquisque, in qua p̄uincia deliquit, illic etiā iuri subiaceat. & ad idē est tex. in l. si cui. in §. idē imperator. & in l. si. ff. de accusa. & voluit gloss. in c. fina. de foro cōpe. Sed cōtra p̄dicta q̄ nō debeat talis re⁹ remitti ad locū delicti, facit tex. in c. si. de for. competēti vbi text. simpliciter vult, q̄ iudex domicilij possit p̄nire reū de delictis vbiq; cōmissis. Itē pro hac parte facit: nam ratione domicilij potest quis † cōueniri ex cōtractu vbiq; celebrato, vt in ca. fina. extra de foro competēti ergo eodē modo ratione delicti. Itē si esset fienda remissio, frustra iura loquētia de domicilio essent facta. & hanc opini. tenet gl. in l. i. & secunda. C. vbi de crimine agi oportet. Quid ergo dicēdū? reperio q̄ Ioann. Cal. hanc quēstionē late examinavit in repetitio. cap. i. de raptō. & Petrus de Anchara. in cap. postulasti. de foro compe. & Abb. in cap. final. de foro. cōpeteti & in consilio suo 24. incip. Rodolphus ciuis Corneti &c. in 1. volu. Tu dicas qđ aut iudex loci delicti non

petit

petit hanc remissionem: & tūc illa non est necessario faciēda: & tunc iudex domicilij qui vult cognoscere, vel iudex loci vbi reperitur reus, possūt licite cognoscere, & punire, vt habetur in d. l. prima. C. vbi de crimine agi oportet secū dum vnū intellectum, quē sequitur ibi Bar. Aut à iudice delicti petitur fieri remissio: & hoc casu in leuiorib⁹ delictis: aut agit̄ ciuilit̄, & nō tenetur remittere secū dū Ioā. Cal. in d. sua repe. d. cap. i. de rap. quoniam remissio ad locū delicti fit, vt ibi puniatur, & eius p̄na transeat aliis in exemplum: quæ ratio cessat, vbi agitur ciuilit̄. Si vero agitur criminaliter, & delictum sit atrox. glo. in clem. secunda de re iudi. primo concludit, q̄ remissio fit fienda ex necessitate, non ex vrb̄nitate, vt voluit Cyn. & cōmuniter docto. in dict. authentic. qua in p̄uincia. & Bartol. l. si cui. ff. de accusa. postea dicit illa glo. q̄ licet iudex requisitus noluerit remittere, nō tamē poterit puniri à iudice reqrēte: quia par in parem nō habet imperium. sed debet requirens agere coram superiore cōtra requisitū. Item dicit Ioan. Cal. in d. c. i. de raptō. q̄ aut delinquēs est capt⁹ i loco domicilij, & hoc casu iudex, qui habet reū solum tenetur ex vrb̄nitate illū remittere ad locum delicti: sed non remittens nō debet puniri, neque cōueniri. Et dicit Ioan. Cal. i d. c. i. de raptō. q̄ quando essemus i casu, i quo esset fienda remissio, & cognosceretur, q̄ remissio peteret, vt in loco remissionis reus nō deberet puniri, q̄ tūc nō deberet fieri remissio: q̄ delicta remanerēt ip̄uita, q̄ esse nō debet, iurib. vulgarib. qđ est summe notandū, cū occurrat quando q; de facto. Itē Ioan. Cal. circa hanc materiā facit alias distinctiones, quas oēs si adducere vellē, starem forte per tres lectiones, ideo videas eum in d. c. i. de raptō. & ibi Ioan. de Ana. late loquentē circa hoc. Et de hac materia an, & quando fiat remissio rei capti. & carcerati p̄ delicto vltra p̄dictos vide Alexan. in l. à diuo Pio. i §. sentētiam. per totum. ff. de re iudi. & Ang. in l. h̄eres absens. i §. primo. in 2. col. ff. de iudi. & Gandy. in tracta. malef. in tit. de cita. in vlti. co. circa prin. & dom. Maria. Soci. in c. postulasti. in 10. colum. de foro cōpe. & dom. Rochū Curtiū

T 3 ia

in c. fin. in 15. col. extra de consue. & ibi in 124. col. & Lau-
 doui. Bolo. in consil. 57. in 2. colum. & Anto. Corsetum in
 no. suis, in uerbo, remissio. & Jacob. de Belui. in sua practi-
 ca iudiciaria causarū criminalium. sub rub. de fuga reo-
 34 rum. in 12. colum. Quid autem ¶ in cōtractibus an fiat re-
 missio uide Alex. in l. 1. in 1. col. ff. si quis in ius uo. non ie-
 rit. & Corse. in no. suis, in uerbo, contumacia. la 2. Et re-
 35 neas mēti, q̄ hodie de consuetudine totius Italię ¶ in cri-
 minalibus nō fit remissio rei criminis capti ī uno loco ad
 locū cōmissi delicti. ita dicit Bart. & Alexan. in l. sepulchri
 uiolati. in secūda col. ff. de sepul. uiol. & Bald. in l. 1. in 6. co-
 lum. C. de hæred. institut. & uoluit Abb. in consi. suo 24.
 incip. Rodolphus ciuis Corneti & c. in 2. & 3. col. 1. uol. &
 Ang. de Areti. in tract. suo maleficio. in uerbo, q̄ iudex cō-
 mittit q̄ Gayus & c. in ult. col. in uersic. incip. quæro an cita-
 tione & c. & uide Baldum in l. prima in 1. col. C. ubi de cri-
 mine agi oportet. in uer. sed nū quid hodie & c. & Bald. in
 l. senatus. post medi. C. qui accusa. non possunt. Scias etiā
 q̄ licet de iure, uel de cōsuetudine non esset faciēda re-
 36 missio in aliquo casu: tñ ¶ si sunt duę ciuitates confœ-
 deratę adinuicē, & unus cōmittat delictum in una ipsarū
 & postea aufugiat ad aliā, poterit ibi capi, & puniri. In non
 dubio. in fi. ff. de ca. Et iō. caueant malefactores ne ad ter-
 ras cōfœderatas cōfugiāt. q̄ poterunt ibi puniri. ita dixit
 d. Catal. in tractatu suo synd. i uers. 211. inci. adde q̄ si sint
 & c. & uoluit Bald. in reperto. suo. in uerbo, delinquens. in
 2. col. in uers. delinquens in aliqua terra. & Cardin. Alex.
 in cap. 1. in §. conuenticulas. in ultim. col. de pace iuramē.
 fir. ubi singulariter loquitur in materia cōfœderationis. Et
 idē uoluit Ias. in l. ubi pactū. in 6. col. in uers. limita, nisi
 offenderet & c. C. de trāfactio. & Baldus in additio. Specu-
 lator. in tit. de cōpe. iudi. adi. in uers. an ratione delicti & c.
 in fi. licet cōtrarium uideatur tenere Bal. in l. executorē.
 in 8. colum. in uers. sed quæro quid de ciuitatibus. C. de ex-
 ceptio. rei iudic. & Socinus in consi. 86. incip. uiso capitu-
 37 lo. in 2. colum. in 4. uolum. attamen pro prima opinione
 facit. Nā bannitus de una ciuitate, ¶ intelligitur ēr bannē-
 tus

tus de alia ciuitate illi confœderata, secundum d. Nell. in
 tract. bannitorum. in 2. par. secun. tempo. q. 36. inci. duę
 ciuitates & c. & uoluit Bal. in l. etiam. ante fi. C. de iud. dot.
 & Alex. in l. si conuenerit. in §. si nuda. ff. de pig. act. Pro
 38 quo facit: quia ¶ bannitus de uno loco, censetur bannitus
 de omnibus locis, quæ iunt sub eodem dominio, secun-
 dum Alb. de Ros. in auth. qua in prouincia. C. ubi de cri-
 minalibus. Pro quibus faciunt optimē dicta per Bal. in rub.
 C. de fi. inst. in fi. & quę ego dixi etiam latius infra in hoc
 opere, in materia bannitorum. in uer. consequenter quæ-
 ri potest. & dixi in rep. me. l. 1. C. de rap. uirg. in nu. 128.
 & ibi in nu. 123. ubi examinaui materiam hanc, quando
 habeat locum remissio in causis criminalibus, & ciuilib.
 & ibi adduxi ad literam omnia superius adducta. De qua
 materia generalius loquendo, an & quando habeat locū
 remissio in ciuilibus uel criminalibus. ultra supra dicta uide
 cano. in c. Romana. in §. contrahentes. de fo. comp. Bar. &
 doct. in l. hæres absens in §. si quis. ff. de iud. Bar. in l. 1. in
 fi. ff. de eo q̄ cer. lo. glo. & doct. in l. 1. ff. si quis in ius uoca-
 non ie. Bal. in l. eum Archimidoram. C. ut in poss. leg. do-
 cto. in authen. & qui iurat. C. de bo. aut. iud. poss. Card. in
 clem. 2. in §. denique. in 11. quæst. de re iud. Specu. in tit. de
 primo & secundo decreto. §. nunc uideamus. in uersic. &
 nota. & per Bal. in l. consentaneum. in 8. no. C. quo. & qñ
 iud. & Pau. de Ca. in cons. 146. inc. in puncto præsentis & c.
 Inn. & Io. And. in c. ruam. de ord. cog. in nouel. Bart. in l.
 Titia. ff. so. ma. & ibi do. Alex. in 3. col. & do. Bald. in addi.
 Specu. in tit. de remissione. in uersic. nota, quod remissio
 & c. & Inno. in c. cum M Ferrarien. in ul. col. uers. sed cer-
 te. de const. do. Bald. in Marga. sua. in uerb. petirio. in uer-
 sicu. 3. & Specu. in titu. de dilat. §. 1. uersic. sed dices qua-
 re & c. & do. Bald. in rubr. C. de fide instrum. ad fi. Bal. in l.
 2. in 9. col. uer. sed nunquid. C. de ser. fug. do. Bald. in l. om-
 nes. in §. 1. C. de episcop. & cle. Bald. in l. Abarfa coram. in
 1. nota. C. de fideiussor. dom. Bald. in addi. Specu. in tit. de
 compe. iudi. adi. uers. iudex originis. & in uersic. malefa-
 ctor & c. idem Bald. in c. si iudex. de pace tenen. in uersic.

sed quæro d. Bal. in l. si. in vlti. col. C. si a non compe. iudi. Ioan. Andr. in c. cum æterni. de re iudi. in nouella. & Old. in conf. 124. d. Bal. in l. 2. C. manda. & in c. 1. de cõtro. apud parës termi. Et in dictis locis docto. pontunt plures quæstiones in hac materia remissionis delinquentium, & etiã in materia contractuum, quando in illis. & sic in ciuilibus causis fiat remissio. Vtremus videndũ est de alio dubio, videlicet, iudex in sententia diffinitiuã cõdemnatoria dicit talẽ reum condemnamus in pœna capitis, vel in pœnã capitalẽ: an hoc casu intelligatur de pœna mortis: & sic ¶ an appellatione pœnæ capitis, veniat necessãrio pœna mortis: in quo dicas q̄ nō, eo quia pœna capitalis est triplex: vna p̄ quam imponitur pœna mortis: alia per quã perditur libertas: alia est pœna exilij. vt habetur in l. 2. ff. de publi. iudi. & in l. capitaliũ. ff. de pœnis. & in l. 1. C. de falsa mo. vnde in 40 dubio intelligitur de mitiori ¶ pœna, vt est rex. in l. si p̄ces. ff. de pœnis. & in l. penul. eodem titu. & in c. hæc autẽ. in §. pœnæ. de pœniten. distin. 1. & in l. semper. ff. de reg. iur. & in regula, semper in obscuris. de reg. iur. in sexto. Et q̄ appellatione pœnæ capitis nō veniat pœna mortis, est gl. quæ solet allegari p̄ sing. in l. 1. C. ne mancip. Christianũ. sed alia tñ est similis in l. ne frumentũ. & hoc ibi tenet d. Bald. & Salic. C. quæ res ven. nō possunt. & alia est in l. trãfigere. C. de transac. hoc est probat tex. in l. hos accusare. in §. omnibus. in verbo, capitis. & ibi glo. de accusa. & tex. in l. cum patronum. ff. de iure patrona. & probat tex. in l. p̄senti. in prin. C. de his qui ad ecclesi. cõfũ. vbi imperator videns non sufficere esse factã mentionẽ, seu expressionẽ de pœna capitali: q̄a ex hoc de necessitate non inferebatur de pœna mortis: iõ sibi submitit, capitali, & vltimi supplicij. Et idem probat text. in l. eos §. super his. C. de appella. & tex. in l. qui cũ maior. in §. is demum. ff. de bon. liber. & tex. in l. edicto §. 1. ff. de honorũ possessio. vbi bonus tex. & in l. capitaliũ. in princ. ff. de pœnis. & tex. in d. l. 2. ff. de publicis iudi. Et pro istis facit quod voluit Cyn. in l. 1. C. de fal. vbi in propriis quæstionibus nostris dicit, qđ pœna capitalis interpretãda est in mitiorẽ partem, vt cõprehendat

dat de portationẽ, & nō mortem naturalem. allegat l. si de interpretatione. ff. de pœnis. Et hæc partem, q̄ appellatione pœnæ capitis nō intelligatur in dubio de pœna mortis, tenuit Ioan. Andr. in c. 4. de iure iuran. ad si. vbi refert qđ Ioannes glossator semel euasit quendã a pœna mortis, q̄ fabricauerit falsam monetã, qui de iure debebat capite puniri: & idẽ voluit Ioã. de Imo. in l. 2. ff. de publi. iudic. in 5. col. ubi est firmat in statu. dicente, quod sit pœna capitis: quod dicit esse notan. Et hanc partem etiã firmat do. Alexand. in consi. suo. 339. incip. in causa inquisitionis formate, contra dominũ &c. in vlti. colum. & in consil. 121. incip. viso processu &c. in 1. colum. in 7. vol. & ibi in consil. 119. incip. viso &c. in 1. colum. & do. Felyn. in c. ex literis. in 11. col. de constitu. & idem voluit Angel. de Areti. in tract. malef. in verbo, & ibi caput a spatulis amputetur, in ver. quid si statutũ. Et hæc partem tenuit quidã excellẽtissimus doctor. Bononiẽsis, qui fuit p̄ceptor do. Ale. de Imo. qui vocabatur, d. Gaspar. de Arengheria, in quodam suo consi. qđ fecit apud Ferrariã in materia falsę monetę: qđ suũ consi. incipit, statutũ loquens &c. & idẽ voluit Salic. in l. 2. C. de falsa mo. vbi approbat dictum Ioan. Andr. in d. c. quãto. & idem est firmat Rapha. Fulg. in d. l. p̄senti. de his q̄ ad eccle. confũ. vbi refert Oldra. dicere, quod ex hoc assessores practicãt, qđ in sententiis capitalibus vltimi supplicij apponantur illa verba, videlicet, Taliter q̄ moriatur, & anima a corpore separetur: & ista est vera & cõmunis opinio, licet in contrariũ uideãtur tex. aliqui. primo tex. in l. relegati. cum gl. ff. de pœn. tex. in l. sacularii. in §. sunt quzdam. ff. de extrãordi. cri. text. in l. lege Julia. §. fina. ff. ad leg. Julia. repetunda. text. in l. licet la. 2. ff. de verbo. significa. Tene tamen primam opinio. tanquam æquiorẽ, & magis communem: Quæ opinio posset forte limitari, & restringi. primo nisi pro illo crimine lex ciuilis imponeret pœnã capitis, vel pœnam capitalem: & postea etiam statutũ pro eodẽ crimine similiter imponeret pœnã capitis, vel pœnam capitalem: nam isto casu credo quod intelligeretur tale statutũ de pœna mortis, & vlti-

41 mi supplicii. & hoc ut statutū continens id, qđ ius commune, operetur aliquid ultra ius commune. argumen. l. si quando. in princi. ff. de leg. 1. & c. si Papa. de privileg. in 6. & voluit Bald. in l. 4. in §. prætor. ff. de damno infect. & in l. 2. ff. de vsucap. & probatur in cap. ex parte. lo ultimo. & tibi illum text. pōderat domi. Anto. de verbo. significatio. & in cap. cum dilectus. & in cap. sequen. per illum text. de cleri. non resi. & in cap. pastoralis. & ibi not. Abb. de appella. & Cōpo. in cap. causam quæ, de rescript. & Ioan. Andra. in additio. Specu. in ti. de clericis. non resi. in rub. & Angel. in authen. de exhi. reis in princi. & domi. Anton. in cap. 1. de rescript. & in c. causam. de dolo. & contu. & Bald. in l. non sunt liberi. ff. de stat. homi. & in l. 2. C. quomo. & quando iud. & in cap. 1. de mili. vas. qui cont. est per gloss. ibi, in versic. tertio. & hoc firmat domi. Alexā. in con. suo 119. incip. viso processu. in 1. col. vbi alleg. prædictos doct. in dictis locis. Ex quibus infero, quod licet sententia faciens mentionē de pœna capitis nō cōprehēdat pœnā mortis, vt dixi: attamē si iudex in ipsa sententia diceret, qđ talē reum condemnat ad pœnā capitalem secundū formā iuris, & statutorū, qđ hoc casu talis sententia cōtineret pœnā mortis & ultimi supplicii, vt statutū aliquid operaret ultra ius cōmune, vt dixi. Pro quo faciunt: † nā licet ad hoc vt quis cadat in pœnam nō faciendo requiratur monitio vt faciat, alias non cadat in pœnam, vt dixi supra in §. nūc videndum num. 4. & in l. patre. uel marito. in 6. col. ff. de q̄stio. tamen quādo quis promittit, vel obligat⁹ est ad aliqd faciendum ex particulari obligatione, & etiā statutum arctat eum ad illud faciēdū: tunc vt statutum aliquid operetur, tenetur illud facere sine monitione, alias cadit in pœnā ita dixit Fede. de Senis in cōsi. suo 104. incip. qđ nō fecit re fidenciam &c. quē sequitur do. Anto. & Ab. in c. quoniā frequenter. in §. porro. in 6. col. vt lite nō contest. & Soci. in cōsi. suo 133. inci. profecto &c. in fin. verbis. in 1. volu. Et facit etiam glo. not. in auth. de exhib. reis. in §. sancimus. quam ibi summe no. Angel. qui dixit, qđ licet habēs iustā
43 causā litigādī, non † condemnet in expēsis si succūbat, vt
habetur

habetur in l. qui in solidum. in §. etiā. ff. de leg. 2. & in l. eū quem temere. ff. de iudi. & in c. finem litibus. de dolo. et contu. cum simi. tamen hoc fallit, nisi in loco iudiciū extet statutū, quod victus victori condemnetur in expēsis: qđ nō obstante iusta causa litigandi, condemnabitur in expēsis succūbens: & hoc vigore statuti, vt aliquid operetur, & aliquid addat iuri cōmuni. & illam gloss. etiā refert, & sequitur Alexand. in consi. suo 257. incipien. viso processu. in fin. & in consi. 153. incipient. viso puncto. in fin. uerbis. in 5. uolumi. & domi. Franc. de Cre. in no. suo 120. incip. habens iustam causam &c. & Ang. in l. non solum. ff. de rei vendi. & illam glo. communiter tenent doc. licet Bal. aliter tenuerit in l. terminato. C. de fru. & lit. expēf. & Raph. Ful. in consi. 140. inci. præsuppositis duobus statutis, per totum. & alleg. doct. in dictis locis illam rationem, videlicet, vt statutum aliquid addat iuri communi, & aliquid operetur ultra ipsum ius commune. de quo etiam per Barba. in quodam consi. suo incip. præposita mihi &c. de quo latius dixi in l. patre vel marito. in 6. col. ff. de quæstio. Item pro hac limitatione mea facit etiam notabi. verbum Anto. de But. in cap. 1. in 3. col. extra de rescrip. vbi dixit, qđ ille, cui concessum est per rescriptum, † seu privilegium, qđ possit appellare, quod ad hoc, vt tale rescriptum, seu privilegium aliquid operetur ultra ius cōmune, quod poterit tertio appellare: & ratio vt dixi est, ut rescriptum seu privilegium aliquid operetur ultra ius cōe, alias si nihil operaretur statutū ultra ius cōe, diceretur ius cōe, non statutū: vt dixit Bal. in l. 3. in fi. ff. de leg. 1. de quo etiā per Ang. & Imol. in l. stipulatio. vers. nisi. ff. de verb. oblig. & per Barto. in l. 1. ff. ad legem falcid. & per text. in l. 1. C. de thesau. lib. 10. & per glo. in cap. 1. de constit. in 6. & per Barto. in l. 4. §. prætor. in 3. colum. ff. de dam. infect. Quinimio statutum debet taliter interpretari in dubio, vt aliquid addat iuri cōmuni. Et ideo dixit Ioan. de Imo. in l. si uero. §. de uiro. in 4. colum. ff. soluto matrimo. qđ quando statutum potest aliquid operari interpretando illud secundum ius cōmune, tunc exponitur secundū ius cōmune: sed si nihil posset operari,

45 rari, interpretatur cōtra ius † cōmune, vt aliquid operā
 retur. & ideo dixit Bald. in l. 2. C. quomodo. & quādo iud.
 in vlti. colum. quod statutū dicens debere quē citari ter,
 operatur, vt nō sufficiat vna citatio pro omnibus, vt aliqd
 addat iuri communi. & idem dixit ipse Bal. in c. pen. de mi
 li. val. qui contumax est. & in l. nō sunt liberi. ff. de stat. ho.
 quē refert & sequitur. domi. Felyn. in rub. de præscr. in 2.
 colum. de quibus etiam dixi. in d. l. patre. vel marito. in 7.
 colum. ff. de quæstio. Potest etiam aliter limitari illa con
 clusio superius firmata, videlicet, q̄ appellatione pœnæ ca
 pitalis nō vēit necessario pœna mortis: & ideo iudex im
 pliciter cōdemnans reum in pœna capitis, nō intelligitur
 de pœna mortis, & vltimi supplicij: hoc est verum, nisi cri
 men pro quo est condemnatus, sit puniendū de iure pœna
 mortis, & vltimi supplicij: q̄a tūc sententia iudicis simpli
 citer dicens, quod condemnat eū in pœna capitis, intelli
 gitur de pœna mortis & vltimi supplicij: & hoc quia pœna
 46 debet correspondere qualitati criminis, † vt in c. non af
 feramus. 24. quæstio. 1. & l. respiciendum. ff. de pœni. & fa
 cit authenti. omnes peregrini. C. cōmunia de succes. vbi di
 47 citur, † quod pœna est commensuranda delicto. & ad idē
 est text. in l. 1. §. sed & qui. ff. de abigeis. & §. si quis autem
 per donationem. in authen. de non alien. & in c. felicis. in
 §. cæterum. de pœnis. in 6. & in c. quæsiuit. de his que fiunt
 à maio. par. capi. & scribitur Deutero. cap. 25. Iuxta men
 suram delicti, erit plagarum modus. de quo dixi in repeti.
 mea. l. 1. C. de rapt. virgi. nume. 256. & in l. fina. in 10. col.
 ff. de sicca. Præterea contra supradictam conclusionem
 48 facit multum: nā vbi verba † possunt verificari tā in mor
 te ciuili, quā naturali, in dubio intelligitur de naturali. l.
 ex ea parte. §. in sulam. ff. de verbo. obligatio. l. cum pater.
 §. hæreditatem. ff. de leg. 2. l. Statius. §. Corne. ff. de iu. fil. c.
 susceptum. & ibi per doct. de rescr. in 6. Et verba semper
 capiuntur in potiori significatu. l. 1. §. 1. ff. si ager vect. vel
 emphy. pet. cap. si quem. de sententia excōmunica. & dixi
 in repet. mea l. de vnoquoque. in prin. ff. de re. iudica. Et
 49 in statutis † verba capiuntur proprie. l. 3. §. hæc verba. &

ibi

ibi Bartol. ff. de nego. gest. c. i. nostra. & ibi Innocē. de iur.
 pœna autem capitis intelligit proprie de morte naturali,
 50 et improprie de morte † ciuili, secundū glos. secundā i l.
 transigere. C. de transactio. Ex quo sequit, qd̄ plura iura
 loquentia de pœna capitis, intelligitur de morte naturali,
 & non de morte ciuili, qd̄ est notandū itellectu l. saccula
 rii. in §. sunt quidam. in versi. vsque ad pœnā capitis. ff. de
 extraordina. crimi. & l. 1. in versi. punitur capite. eo. titu.
 & l. 1. in verbo, capite punitur. C. de fal. mo. & in l. capi
 talium. in §. solent. in verbo, capite plectendi ff. de pœn. &
 l. 1. in versicu. capite punitur. C. de eunuch. & i l. nemo. in
 versicu. supplicio capitis & c. C. de malef. in l. præsent. C.
 de his qui ecclesi. conf. in l. desertorem. in §. in bello. ff.
 de re milita. in versicu. capite punitur & c. Et ista omnia po
 nit do. Felyn. in c. ex literis in 12. colum. extra de constitu.
 vbi etiam latissime examinat quæstionē illam, videlicet,
 51 † quando pœna est arbitraria iudicis: an tunc possit illā im
 ponere vsque ad mortē inclusiue, de qua dicā infra. Quæ
 ro vltorius: vidimus supra sententiam capitalē cōdemna
 toriam contra reum. Item vidimus plures modos differē
 di executionem ipsius sententiæ. Modo quæro: quia cōmu
 niter p Italiā sunt statuta prohibentia appellationē i cau
 sis capitalibus: an dicta prohibitionē nō obstāre, possit ali
 qua via succurri tali reo condemnato ad mortem? In quo
 dicas quod sic, quia ille, qui prohibetur appellare, nō pro
 hibetur implorare officiū iudicis: ergo talis reus vt supra
 52 cōdemnatus, licet nō possit appellare, † poterit tamē im
 plorare officiū iudicis p viā supplicationis, & recursus ad
 superiorem, qui superior cōsiderata æquitate debebit an
 nuere tali petitioni. ita dixit Ludou. Romā. in cons. 325.
 incipien. quo ad primum & c. in vlti. colum. vbi dicit, q̄
 quamuis aliqua constitutio excludat generaliter quodcū
 que remedium, nunquam tamē intelligit excludere im
 plorationem officij superioris, qui cōsiderata æquitate ei
 officium debet annuere imploranti: ad qd̄ alleg. l. 1. §. quæ
 situm. ff. de separa. & l. plane. & l. fin. ff. de peti. hæredi. &
 idem voluit Bartol. in l. 1. §. & parui. ff. quod vi aut

clari.

clā. & Bal. & Ang. in d.l. plane. & in d.l. fi. de pe. her. & d. Ant.
 an. citē. cū quis. de res. spo. & Pe. de Anc. in cle. 1. de ca. pos. &
 prop. & in rep. c. canonū statuta. in § 3. col. in uers. subdit qđ
 licet. extra de cōst. & idē uoluit Io. de Imo. in l. fi. ff. a. qui. ap.
 noa lic. & idē uoluit ipse Io. de Imo. in consi. 145. inc. uisus ac
 diligenter. in 2. & 5. col. Et idē uoluit Alex. in consi. suo 113.
 inc. uiso themate. in ul. col. in 5. uol. & in consi. 435. inc. in cā
 dn̄e Bartholom̄e de blanchetis. in j. cō. ubi ad hoc all. Bal.
 in l. fi. ad fi. C. de tēp. ap. & ibi Sal. & Pau. de Leaz. in cle. 1. de
 seq. pos. & fru. & Im. in c. ex literis. de rest. in integ. & Io. de
 Imo. in l. ex consensu. in §. fi. ff. de app. Et idem uoluit Io. de
 Imo. in consi. 146. inc. in cā nauis. in 6. co. in uer. & iō cū simi
 63 lis. & ibi dicit not. uerbū, † qđ in cā recursus ad superiorē nō
 d'batū pōt pbari, & nō deductū deduci, sicut in cā appella
 tionis. iuxta l. p hanc. C. de tēp. ap. Itē ultra p̄dicta, qđ statutū
 tollens appellationē, non tollat recursum ad superiorē per
 uiam supplicationis, uel querelæ, uoluit Abb. in c. ex parte.
 el 2. de off. del. & uoluit Ias. in l. ubi pactū. in 5. col. C. de tran
 sa. & in l. 1. in 7. col. ff. de iur. om. iu. ubi sing. dixit, qđ si ex for
 54 ma statuti in cā ciuili † nullus debet admitti ad aliquam ex
 ceptionē opponendā, nisi reus personaliter cōpareat, qđ po
 terit tñ implorari offm̄ iud. ut ipse iudex capiat. informatio
 nes, qđ ipse inquisitus est clericus, uel qđ ille occisus erat ban
 nitus, & ex forma statuti poterat impune occidi. & dicit qđ
 Ang. in d.l. plane. ff. de pe. her. dicit qđ ista pract. est usus infi
 55 nitis uicib. & all. ad hoc alios plures doc. dicētes, † qđ ille, qui
 ex forma statu. nō admittit ad excipiēdū nisi satisfdet, qđ pōt
 implorare offm̄ iudicis, cū offm̄ iudicis, & exceptio differant
 realiter & essentialiter, s̄m eū. Itē all. ēr Alb. de Ro. post Iac.
 56 Bu. in d.l. fi. de pe. her. ubi dicunt, † qđ stante statu. qđ in cā ca
 pitali non admittat aliquis pcurator ad aliq̄ exceptionē uel
 declinatoriā oppositionē pponendā, sed principalis debeat p
 sonaliter cōparere, qđ si pcurator cōpareat, nō debet oppo
 nere exceptionē, nec declinatoriā, sed implorare offm̄ iud.
 all. ēr ipse Ias. ubi sup. Spe. & Io. And. in ti. de inst. ed. §. fi. uer.
 sed quid si debitor. ubi dicit, qđ si pars renūciauit pductioni
 testiu, uel instrorū cū iuro. qđ renūciatio ualeat. c. si uero. de iur.
 iu. tñ debet pcurare testes recipi ex offō iud. & hoc ēr uoluit

Io. de

Io. de Imo. in c. 2. de prob. & Lap. in c. quāuis. de pac. in 6. &
 Alex. in auth. iubemus. C. de iud. sed poterat ēr allegare Flo.
 in l. si irruptione. in §. ad offm̄. in 3. co. uer. per que iura. ff. fi.
 57 reg. Adducit ēr Ias. ubi sup. † qđ si alicui est p̄clusa uia excipiē
 di: puta, qđ lapsus ē terminus statutus a iudice uel a lege, uel
 iā est lata sn̄ia, qđ pōt tñ implorari offm̄ iud. ut se iformet de
 tali exceptione, & iō aduocatus dēt esse cautus i hoc s̄nt An
 ge. Fulg. & Mode. in l. nā & postea. in §. si dānetur. ad fi. ff. de
 iu. iu. ubi dixit, qđ istud est tenendū fixū mēti, ut nunq̄ exeat
 de memoria. adducit ēr Ias. in d.l. 1. in 8. col. ff. de iur. om. iud.
 58 Bal. in l. si ex cautione. in 9. q. C. de non nu. pe. ubi dixit, † qđ
 si exceptio non num. pecuniæ, uel non numeratæ dotis non
 pōt amplius opponi: puta, p̄ lapsum t̄pis: tñ offm̄ iud. in lo
 cū illius exceptionis deficiētis p̄t implorari. & idē tenet Bal.
 in l. in cōtractib. in prin. in 3. no. e. ti. C. de non nu. pe. & Bal.
 in l. illicitas. in prin. per illū tex. ff. de off. p̄si. Et subdit Ias. ubi
 sup. qđ ista faciūt cōtra Bal. in l. causæ. l. 1. in prin. ff. de min.
 ubi dixit, qđ si ex forma statuti contra instrm̄ publ. nulla pōt
 opponi exceptio, an possit peti restō i integ. a minore cōtra
 tale instrm̄ v̄t finaliter tenere qđ nō: tñ dicit ipse Ias. se puta
 re indubitāter cōtrariū p̄ supradicta, cū in integrū restō ve
 niat offō iudicis: vñ exclusa quacūq; exceptiōe ex forma sta
 tuti; nō tñ intelligit exclusū offm̄ iud. ut dcm̄ ē. & multo m̄
 nus in minore, p̄ id qđ uult gl. sing. in l. postq̄ liti. in gl. fi. C.
 de pac. q̄ dixit, qđ in gn̄ali exclusionē nunq̄ intelligitur exclu
 di b̄nficio restōnis in integ. cōpetēs minori. Et facit gl. no. i
 59 in l. 1. in gl. pe. C. si de mo. pos. fuerit ap. † qđ dixit, qđ in casib.
 in qb. nō admittit appellatio, pōt tñ minor implorare restō
 nē in integ. aduersus talē sn̄iam, ad qđ ēr all. gl. i l. sed si sine.
 in §. fi. ff. de min. Pro quib. oib. faciūt q̄ ego dixi in sing. meo
 88. inc. stātē statuto & c. & faciūt dicta p̄ d. Flo. in l. si irruptio
 ne. in §. ad offm̄. in 3. col. uer. per quæ iura. ff. fi. reg. Et scias p̄
 10 dicta oīa esse uera in casib. p̄dictis, † nisi statutū non solū
 tolleret appellationē & oēm except. sed ēr tolleret oēm de
 fensionē: nā tali casu ēr intelligeret sub latus recursus ad su
 periorē quocūq; mō, ita not. dixit Bar. in d.l. 1. §. & parui. ff.
 qđ vi aut. clā. Sed ita tñ dcm̄ Bar. ubi s̄. esse uersū, & proce
 dere in causis ciuilib. sed nō procedere in causis criminalib.

nam

nam in causis criminalibus: et si statutum tollit omnem exceptionem, & defensionem, tamen non tollit recursum ad superiorem, quia licet princeps, & sic lex viva possit de plenitudine potestatis tollere defensionem in causa civili, & pecuniaria:

61 tamen hoc non potest facere in causa criminali. ita sing. dixit Bal. in l. 3. in §. si is pro. ff. quod quisque. iu. quod dictum refert & approbat. d. Fely. in c. dilecti. in ult. col. de excep. & in c. cum olim. in ult. col. de re iud. & Soci. in consi. 120. incip. memini. me alias &c. & in consi. 164. incip. visa bulla, in 7. col. in versic. tertius quando princeps. & in consi. 166. inci. in causa quae vertitur. in 20. col. in ver. tertius casus &c. ubi dicit quod omnes doctores tenent dictam doctrinam Bald. in d. §. si quis pro eo. Et dictam doctrinam Bald. etiam approbat d. Fran. de Are. in consi. suo 165. inc. sicut Ioanes in 13. col. versic. ad obiecta &c. & Soci. in d. consi. 120. inc. memini me alias consuluisse &c. in 10. col. in versic. tertius casus &c. Et idem etiam videtur tenere Bar. in l. filius fa. in 2. col. versic. sed an tunc. ff. de donatio. & d. Paris de pu. in tracta. syndi. in 30. char. in 3. col. in cap. incip. an potestas qui fit &c. de quo etiam dixi in l. unius facinoris. in §. cogniturum. in 11. col. ff. de quaestio. & in sing. meo 388. incip. defensio. Et per predictis faciunt dicta per Inno. in c. que in ecclesiarum. de consti. ubi dicit, quod officium iudicis non potest tolli per statutum. quod dictum refert & sequitur Bald. in Marga. sua. in versic. statutum. in tertio versic. ubi dicit, statutum non potest funditus impedire, quin officium iudicis imploretur: quia est princeps non potest tollere nec auferre implorationem, nec defensionem, cum sit de iure naturali quae doctrinae supra allegatae iudicio meo in totum tollunt dicta per Albe. de Ros. in tertia parte statutorum. quaestio. 54. incip. item quaeritur an valeat statutum quod in criminalibus non possit appellari. ubi tenet quod tale statutum valeat. quod mihi videtur non esse verum per iura predicta. Item limita doct. Bar. in d. §. & parui. & sequacium: nisi essemus in facto ita notorio, quod iudex suppleret ex seipso et non ad petitionem partis, sicut Bald. in d. l. plane. ff. de peti. hered. quae ibi refert & sequitur Ale. plura in hac materia adducens, de quibus

quibus ibi per eum: de quibus dixi referens omnia predicta in repe. mea. l. 1. C. de rap. uirg. nu. 160. cum duabus characteribus ibi sequentibus. & ultra ibi dicta uide est Ang. de Are. instit. de actio. in prin. & in rub. insti. de exce. in 2. col. & uide omnino singulares doctores in materia implorationis officii iudicis, qui multum fraternizant cum recursum ad superiorem per Ias. post alios in l. si me & Titium. in 1. col. ff. si cer. peta. Et scias quod in casibus in quibus habet locum recursum ad superiorem, quod talis

65 tenet recursum regulabitur secundum quod regulatur appellatio quantum tempus exercitii, & terminationis eius. ita sing. dixit Bal. in trac. suo super statu. in uersic. incip. statutum quod permittit. & idem tenet Bal. in l. 1. per glo. ibi. C. de set. prefe. pret. Pro quo faciunt dicta per Bald. in l. etiam. ad fi. C. de iure

66 dot. ubi dixit, quod tenet actus secundarius regulatur a primitiuo: de quibus dixi latius in sing. meo 83. inci. stante statuto &c. & ibi etiam dixi intra quantum tempus possit, qui

67 grauatur, habere tenet recursum ad superiorem. ubi ad hoc allegauit Cacialupum in repeti. l. oes populi. in 92. col. in fin. de iusti. & iure ad quae uide d. Par. de put. plura no. in hac materia adducentem in tracta. syndi. in 28. char. in 2. 3. & 4. col. & uide quae dixi in sing. meo 277. incipi. licet &c. Item circa istam materiam recursum ad superiorem scias generaliter, quod in casibus in quibus non est licitum appellare a sententia, tamen est licitum supplicare quam regulam tradit gloss. in c. ex literis. in uerbo, supplicauit. de integ. restitu. sed ista regula intelligitur esse uera, quando a

68 sententia tenet non potest appellari propter excellentiam eius, qui sententiam tulit, tunc bene potest supplicari, sed quando de iure communi non potest appellari, non potest etiam supplicari ad superiorem, nisi beneficio aetatis, aut fauore matrimonii, secundum Inno. & cano. in d. c. ex literis. de integ. resti. & Cy. in l. si. ubi glo. C. ut lite pen. & Bal. in l. unica. C. ne liceat tertio prouoca. & in l. si. in §. illud. & in §. si ad fi. C. de tempo. ap. & in l. nemo. C. de iurisd. omnium iudi. & d. Ant. in c. pastoralis. in tertio not. de appel. & Imo. in l. 1. §. si. in 22. col. ff. a quibus ap. non licet & Paul. de Castr. in l. si quis aduersus. C. de preci. imperator. offerre. & in l. fina.

Prac. Cri. D. Hip. de Mars. V C.

C. de edic. diui Adria. tolle. & Io. de Imo. in l. ex consensu
 in §. final. in penu'ti. & vlti. col. ff. de appellatio. vbi tan-
 69 git illam notabilē quæstionē, videlicet, † an verus contu-
 max, q̄ nō potest appellare ut ibi, possit supplicare Et ista
 refert Ias. in authenti. quæ supplicatio. i. 2. col. C. de præci.
 imperat. offeren. Et quia vt dixi, habere recursū ad supe-
 riorem, vel implorare officiū iudicis multum fraternizat:
 ideo circa materiā imploratiōis officiū iudicis statuti ali-
 qua adducere cum sit materia sæpius cōtingēs. Ideo scias
 q̄ licet dubium sit, an quando imploratur officiū iudicis
 70 † requiratur libellus, de quo per Bartol. in l. 3. C. de pign.
 in fin. in l. 4. C. depositi & in l. 1. §. finali. ff. de var. & extra
 ordi. cog. & i. l. ab hostibus. in §. sed quod simpliciter. ff. ex
 quibus cau. maio. & in l. 4. in §. hoc autem iudiciū. in sex-
 ta & in septima quæstio. ff. de dam. infec. & per Bald. in au-
 then. offerratur. C. de lit. contesta. & i. repeti. l. incerti. i. pe.
 & vlti. col. C. de iterdic. & i. l. 1. ff. de iurisdic. omn. iudic.
 & ibi per Cyn. & per Spec. de in integrum restit. §. si. vers.
 vltimo. & per d. Anto. & alios in c. fin. extra de officio iu-
 di. Scias tamen q̄ in casibus, in quibus concludit prædicti
 doctores, q̄ in imploratione officiū iudicis nō requirat li-
 bellus, in illis tamen semper requirit qualis qualis petitio
 in actis: quia non posset iudex aliter impartiri officiū suū
 nisi peteretur. p. l. 4. §. hoc autem iudiciū. ff. de damno in-
 fecto. Ita dixit Alberi. de Roia. in l. ne quicquā. in §. vbi
 decretum. ff. de officio proconsu. quem ibi refert & sequitur
 Iason. in 1. 3. colum. allega. l. de submersis. C. de naufr. lib.
 10. & cle. sæpe. de verbo. significatio. Scias etiam q̄ vbi im-
 71 ploratur officiū † iudicis, ibi nō habet locū reconuen-
 tio. ita dixit glo. in l. sed si restituatur. in versic. sed si adie-
 rit. & ibi Angel. ff. de iudi. quā refert & sequitur Ias. in d. §.
 vbi decretum. in 17. col. Et ibi subdit, q̄ licet alias filius-
 fam. nō possit esse in iudicio sine cōsensu patris, vt in l. fin.
 72 §. necessitatē. C. de bonis quæ liberis. † tamē potest implo-
 rare officiū iudi. absque licētia patris, secundū Ludo. Ro-
 ma. in repeti. rubri. ff. de arbi. in 8. col. per glo. quam dicit
 singula. in l. 1. C. qui admit. vbi etiā Ang. dicit illā esse sin-
 gula.

gula. sed Lud. Rom. vbi supra allegat concordantē in l. 2.
 in §. cā cognita. & i. l. seruus. ff. de bon. posses. et idē Lud. Ro-
 ma. in l. cum filiusfamilias viaticum. ff. si cer. per. ponderat
 ibi esse aliam gl. & dicit Ias. ubi supra, q̄ ad hoc facit etiam
 alia glo. in l. cogi. §. si pater. in ver. obsequium. ff. ad Trebe.
 quam glo. secundum eum dicit Lud. Rom. i. d. repe. rub. ff.
 de arbi. i. 8. col. esse singula. ad aliud, videlicet, q̄ licet fili⁹
 73 emancipatus nō possit agere nisi impetrata venia † tñ qñ
 implorat officiū iudicis, nō requirit impetratio veniē. q̄
 glo. tñ secundū Iaso. hoc nō bene dixit. Postea ipse limitat
 illud, qđ dictū est de filiofa. q̄ pōt implorare officiū iudicis
 sine cōsensu patris, de quo ibi latius per eū. & uide etiā ad
 prædicta Iaso. i. l. 1. nu. 22. ff. de iurif. omn. iu. Et de hac ma-
 teria implorationis officiū iudicis vide etiā Ang. i. l. si fini-
 ta. §. eleganter. ff. de dam. infe. glo. & doct. i. l. siue apud acta.
 C. de transac. & in authen. generaliter. de epif. & cle. Bar. i.
 l. 1. §. 1. ff. de fer. Bal. in requirēdi. C. de ser. fug. de Arc. in
 tract. malefi. in ver. & vestē cœlestē. in 9. char. in ver. &
 bene no. de quo dixi etiam supra, in §. diligēter. nu. 209. &
 vide etiam circa hanc materiā Inno. in c. quæ i. ecclesiarū.
 de consti. & Bal. in Marga. in ver. statutū. in 4. versic. & in
 practica Papiensi. in forma libelli ab interlocutoria. i. §. i.
 his scriptis. in 2. col. ad fi. Et scias ēt q̄ officiū iudicis est p
 74 petrū, † et pōt ppetuo implorari nec talis imploratio tpe
 excluditur. ita dixit Bald. in addi. Specu. in tit. de arbitro. i.
 6. col. versic. duobus modis. de quo an tempore tollat talis
 imploratio, vide glo. Bartol. & alios. in l. sicut. C. de p̄scrip.
 30. anno. & in l. querelam. C. de fal. & Bal. in l. 2. in §. sed
 quia nostra. C. communia de leg. & in l. 2. in 4. colum. C.
 de execu. rei iudi. & Bart. in l. si societate. §. arbitratorum. in
 5. col. ff. pro socio. & Bal. in l. fin. in 12. opposi. C. de edic.
 diui. Adria. tol. & Bartol. i. l. 2. C. de resciden. vēdi. de quo
 75 etiā per Iaso. in l. 1. nu. 25. ff. de iurifdct. omn. iud. † Item
 scias etiam, q̄ si officium iudicis denegatur implorati, po-
 test appellari. ita dixit Barto. in l. 1. in 5. col. ff. de iurisdic.
 omnium iudic. & hoc per text. in l. 1. C. si sæpi⁹ i. integ. re-
 stitu. postu. vbi text. dicit, appellare debueras si tibi iniu-
 displicebat,

displicebat, i qua tibi denegata fuit restitutio in integrū postulata. hoc enim ego credo verū esse, nisi tale officiū iudicis implorat p calumniā. quia tūc posset licitē denegari nec admitteretur appellatio, & hoc per doctrinā Bald. i l. in contractibus. in prin. C. de nō numerā. pecun. vbi dicit qd officiū iudicis calumniose petitū potest denegari. & idē dixit Alex. in l. plane. in prin. ff. de petitio. hāredita. p quo dicto possunt adduci aliqua no. in iure sparsa. Et ideo vide Io. And. i additio. Specul. titu. de legato. §. restat. ver. qd si in statuto. in addit. incip. Old. in sua disputata. vbi sing. di
76 xit, qd etiā vbi agitur de praiudicio irreparabili, t nō admittitur aliqua exceptio contra executionē capitalem, si obstat præsumptio calumniæ. qd dictū refert & sequit do. Fel. in c. de cetero, in quarta colū. de re iud. licet adducat Bal. contrarium dicentē in l. i. in penul. col. C. qui accu. nō pos. de quo ibi latius per eū. & per Barba. in c. super eo. in penul. colum. de offic. deleg. Itē dicit dō. Feli. in d. c. de cete
77 ro. quod exceptio calumniosa, t nō admittitur in iudicijs summarijs, secundum Cardin. & Ioan. de Imo. in d. e. sup eo. vbi dicit Abb. propter glo. ibi, quod iudex vidēs a pte
78 calumniam, t nō debet curare in tali casu de appellatione interposita a reiectione exceptionis. Pro quibus etiam adducit ipse dom. Feli. Bal. in l. i. in 2. col. C. quomo. & quan.
79 iud. vbi dicit, qd iudex potest supplere pro reo, t quādo videt euidentem calumniam a ctoris. alleg. Inno. in c. primo. de offic. vica. vbi voluit sufficere, qd appareat de calumnia notorie, ēt aliter, quā ex forma petitionis. Et subdit etiā
80 do. Felin. in d. c. de cetero. qd nec etiam debet cōcedi t remissorie ad partes, quādo illa petit calumniose. alleg. hoc voluisse Ludou. Roma. in consil. 278. ad fin. quod incip. clarū est &c. vbi ponit aliqua signa ad cognoscēdū calumniam. Et facit not. verbū Alexā. in consil. suo 64. inci. habita super cōtentis. in 4. col. in 1. vo. vbi dixit, qd exceptio
81 calūnio sa t potest repelli, etiam si est efficax & vera: sed opponitur causa morādæ litis: & hoc etiā in iudicio plenzrio, dummodo tunc suspitio sit vehemēs. Et subdit etiā ip
82 se d. Felin. ubi supra, qd præsimitur causa t i iudice repel-
lente

lente exceptionem. ad quæ plura allegat, de quibus ibi per eum. Et ad prædicta facit etiā qd voluit Domi. in c. ecclesia. in quarta col. de cōstitut. ubi dixit, qd si iudex repellat ex
83 ceptiones rationabiles, mot^o t uehemēti præsūptione calumniæ, non est sententia iniusta. allegat Inno. in c. post electionem. de cōces. prēbend. qd etiā voluit Ioā. de Ana. in c. super eo. in 2. col. de crimine falsi. & dō. Feli. allegās plures alios tenentes hoc in d. c. de cetero. i 5. col. ubi sub
84 dit etiam not. verbū, t uidelicet, qd si statutū dicit iudicē debere cōcedere consiliū sapientis petitū aperte, qd tamē si ipse iudex uiderit dictū cōsiliū sapientis calumniose peti, tūc debet denegare tale cōsiliū, allegat hoc uoluisse d. Signorol. de homodeis in suo consil. 8. inci. statuto Mediolanensi &c. Sed ultra d. Feli. in d. c. de cetero Adde tu etiā no. verbū uidelicet, qd exceptio euidenter calumniosa etiā
85 si sit admissa, t tamen nunquā uiderur inclusa secūdū Ange. de Are. in l. i. de except. in rubri. in 47. col. in uers. 2. quæro quid si pponitur exceptio. ubi ad hoc alleg. l. q. cū maior. in §. si patris. ff. de bon. lib. & alia de quibus ibi p eū.
86 Item scias etiā, qd euidenter calumnia operatur, t ut nō stetur iuramento alicuius, in casu i quo alias de iure stare t, ita dixit Ang. in cōs. suo 164. inci. super pūcto præfato. Et faciūt ad prædicta quæ ego dixi i l. patre vel marito. in 16.
87 & 17. col. ff. de quæstio. & ultra ibi dicta scias, qd t transactio euidenter calūnio sa ex parte actoris, uel rei nō ualet. ita dixit Ang. in consil. 94. incip. pro parte negatiua &c. in 4. colum. quod etiam ipse dixit in consil. suo 28. incip. uisā narratione. in penul. col. & uide glo. in d. l. qui cum maiori. i. §. si patris. ff. de bon. liber. quā pro no. refert Ioan. de Imo. in l. penult. §. ad crimen. uersicu. sexto fallit. ff. de pub. iud. & Ludo. Roma. in consil. suo 69. incip. uiso themate. &c. in ulti. col. ubi etiam aliqua alleg. pro illa glo. Ex prædictis etiam adde Pe. de Anch. in cōs. suo 157. inci. ex narratis, in penul. colum. ubi dixit, qd si iudex uehementer
88 t suspicatur calumniam in opponente exceptionē pemptoriam, potest, eā non admittere, & licet ille appeller, nō irritabitur factum iudicis, nisi ille probet ueritatē suę exceptionis.

ceptionis. de quo dicto feci mentionem in repe. mea rubri. C. de probatio. in 37. colum. Adde etiā no. verbum Bald. in l. prima. in quarta colū. in versic. modo quero &c. C. ne ex delic. defuncto. vbi dixit, q̄ licet alias appellatio suspendat pronuntiatum, vt habetur in l. tale pactū. in §. qui pro uocauit. ff. de pactis. & in toto titu. ff. nil nouari app. pen. cū
 89 similibus. † tamen quando appellatio est notorie calumnioſa, nō propterea est differenda executio: quoniā tali casu reipublicæ interest talem approbationē nō admitti: quod est not. de quo dicto feci mentionē in repeti. mea rubri. C. de probatio. in 42. col. ante fi. Item adde etiā prædictis. nam clarum est in iure, q̄ in causa capitali nō admittitur procurator. vt in l. penulti. §. ad crimen. ff. de pub. iud. & in l. seruum quoque. in §. publice. ff. de procurat. & in l. reos. C. de accus. & in cap. veniens, de accus. cū similibus.
 90 Attamen † si instituta est accusatio capitalis contra aliquem, & sit notorie calūnioſa, tali casu poterit iteruenire procurator. Ita not. dixit Bal. in l. 2. C. vt nemo priuat⁹. & alleg. hoc voluisse Cy. in l. reos C. de accus. qđ dicit esse mēri tenendū. quod dictū retuli in repeti. mea rubric. C. de probatio. in 43. col. in versic. item vltra præmissa &c. Adde etiā quod omittens aliquid producere petere, vel excipere per calumniā, nō auditur postea volens illud pducere,
 91 petere vel excipere, † nisi reſectis expensis, secundū d. Fely. in c. ad audientiā. el. 2. de rescri. in 11. & 12. col. & in c. 1. in prin. de excep. de quo ego latius dixi in l. patre vel marito. in 16. & 17. colu. ff. de quæſtion. & in l. si quis ne quæſtio. in 11. col. in fin. cum ibi seq. eod. tit. & circa omnia supradicta vide do. Fely. in c. licet causam. in 4. not. de prob. & in c. nullus. circa fi. de præsum. & in c. inter monasteriū in 8. col. in prin. de re iudi. & do. Fran. de Aret. in c. super his in 11. col. de accus. & do. Lauren. Calca. in conf. 82. inc. quia in causa &c. in 3. colum. & in confi. 14. incip. cum proxima &c. in fin. Item scias q̄ si statutum, vel cōsuetudo
 92 diceret, q̄ calumniator † non puniretur nō valeret: q̄ esset contra bonos mores, secundū Bald. in l. qui crimen. C. qui accusare non possunt. & Bald. super statutis in verbo, calumniator.

lumniator. Tene menti prædicta in materia calumniæ: quia
 93 forte ea simul cumulata alibi nō facile inuenies. An † autem cōtra calumniantem possit vti calumnia. vide gl. no. in c. cupientes in verbo malignantium. de elec. in 6. quæ dicit, q̄ aduersus calumniā quis potest se defendere cū calumnia. quam gloss. refert & sequitur Bald. in rub. C. de fide instru. in 8. col. & Ang. in l. maritus. quæ est l. pen. ff. de vsur. Et dixit gl. valde not. in d. c. dominus noster. 23. q. 2. q̄ aduocatus fouens iustā causam potest cōuenire aduertiarium suum cū malitia p quo faciūt dicta ibi per Archi. & p gl. in 4. q. 4. c. nullus. & facit tex. not. in l. cū pater. in §. Titio. ff. de legatis. 2. in versic. nec dolo videtur fecisse cū fraudem exclusit quem tex. alleg. Angel. in d. l. maritus. & gl. in d. c. cupientes. in verbo, malignantium. Pro quibus etiam possē adducere plura. no. quæ adduxi in singula. meo 177. inc. malitiis hominū &c. quæ per te videas. Hyppoly.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio in articulo mortis facta an valeat. Et cur. nume. 2.
- 3 Testibus post depositionem solennem dicentibus se falsum tulisse testimonium an credendum.
- 4 Vulneratus dicens se mori ex medici culpa, an iuret vulneratē.
- 5 Testator in testamento mandās vsurarum restitutionem, an præsumendus sit vsurarius.
- 6 Solēnitas eadem in destruēdo requiritur q̄ in construendo. Vt in ratificatione & aliis. nu. 10. 11.
- 7 Testes tot ad reuocandum testamentum requiruntur, quot ad probandum. Idem in instrumeto. nu. 9.
- 8 Decretum sicut in contrahendo requiritur, ita in distrahendo.
- 12 Morientes non dicunt semper verum.
- 13 Mortis timore oppressus est similis mortuo.
- 14 Periurus est infamis. Cuius dictum non probat nu. 15.
- 16 Reuocatio confessionis facta in carcere nihil operatur.
- 17 Actus iudicialis fortior extra iudiciali.

§.

Estat modo pro complemēto huius operis
 examinare aliquas q̄stiones vtilēs, & quo-
 tidianas, quas superius nō potui loco con-
 gruo examinare: quas quæstiones p̄ ma-
 iori parte non uidi specialiter examinatas
 ab aliquo scribente antiquo nec moder-
 no, usque in præsentem diem. ideo ad eas me conuerto.
 Et quæro primo de tali quæstione uidelicet reus inquisi-
 tus in processu contra eum facto seruatis seruandis in iu-
 dicio coram iudice, notario & testibus, dixit & confessus
 fuit, q̄ Titius fuit eius socius ad committendum delictū,
 de quo erat inquisitus, & tale delictum, de quo socius cri-
 minis potest interrogari, & eius dictū faciebat indicium
 ad torturam, iuxta ea quæ dixi in l. 1. in §. diuus Anteni-
 nus. in 2. col. ff. de quæstio, & supra, in §. diligenter. nu. 56.
 cū ibi sequen. Qui reus ēt ratificādo suā confessionē affir-
 mauit dictū Titium fuisse eius sociū in dicto delicto. Postea
 lata sn̄a condēnatorīa ad mortē contra dictū reū, dū ipse
 reus est in manibus carnificis sup̄ furca, & habeat laqueū,
 seu capistrum ad collum dicit ministro iustitiæ, seu carnifi-
 ci: rogo te expecta modicū antequā me projicias deorsum
 & me occidas, q̄a uolo dicere aliqua uerba antequam mo-
 riar. Et postea ibi dicit corā populo. Ego rogo uos oēs,
 ut mihi parcatis, si uos offendi aliquo mō: q̄a peto ueniā,
 & uos rogo, ut qlibet uestrū dicat unum Pater noster, &
 unū Ave Maria pro anima mea. Et postea dicit. & quia ac-
 cusauī Titium, & dixi, q̄ ipse fuit meus socius ad committē-
 dū hoc delictum, pro quo debeo nūc mori: ideo ne perdā
 & cōdemnem animam meā, fateor me falsum dixisse, & in-
 debite inculpasse illum: iō dico dicta per me nō esse uera,
 & pœnitet me hoc falsum dixisse, cum ipse Titius fuerit,
 & sit innocēs a dicto delicto. Quo dicto statim minister
 iustitiæ ad hoc paratus projicit ipsum reū a furca, & eum
 occidit. Vtrū per talia uerba ipsius rei sit exculpatus ipse
 Titius, adeo, q̄ sit sublatū indicium ad torturā existens con-
 tra ipsum Titium ex illa cōfessione in iudicio legitime fa-
 cta, & ratificata p̄ ipm̄ reū. Et uere casus iste apud me du-
 bius

bis est, & hanc quæstionē uidi pluries in facto. & semel
 quæstionē uidi de facto Mediolani, in qua fuit aduocatus
 pro dicto Titio, & sup̄plucatus fui plures pecunias &c. In
 qua quæstione uideretur primo dicendū, q̄ talia uerba, & ta-
 lis exculpatio dicti rei profit ipsi Titio inculpato, & tol-
 lat, uel saltē debiliter indicium cōtra eū existens, adeo q̄ nō
 possit ulterius torqueri. & hoc p̄pter notabile dictū Bald.
 in consilio suo 2 §. inci. casus super quo &c. in 2. col. in pri-
 mo uol. ubi dicit, q̄ confessio facta in articulo mortis ual-
 let: q̄a non est præsumendū q̄ confitens illo tempore mē-
 tiatur, pro quo faciūt plura, & plures notabiles doctrinæ,
 quas adduxi ad hoc. supra, in §. diligenter. nu. 119. cū ibi
 sequēti & sequen. quæ omitto breuitatis causa, & ne idē p̄
 idem pluries repetam. Et facit etiā, nam quilibet (maxime
 in articulo mortis constituto) p̄sumitur memor † salutis
 æternæ. cap. sancimus. 1. q. 7. cap. literas. ubi gloss. de præ-
 sumptio. l. si. C. ad legem Iuliam repetun. pro q̄bus faciūt
 oprime dicta p̄ Iaso. in repeti. l. admonendi. in 53. col. cir-
 ca mediū. ff. de iureiuran. Et facit etiam l. nihil tā natura-
 le. de regul. iur. ubi dicitur, q̄ nihil est tam naturale, quā
 tollere eodē mō id, quod dictū uel factum est. Ita in casu
 nostro uideretur, q̄ iudiciū ortū cōtra illū inculpatum ex
 uerbis, & ex confessione dicti rei debeat tolli similiter ex
 uerbis, & cōfessione eiusdē rei. & faciūt oprime dicta
 per Bal. in cons. suo 149. inc. postquam notarius. in 4. vol.
 Ex quibus oībus uideretur dicendum, q̄ ex dictis uerbis rei
 sublatū sit indicium existēs contra ipsum Titium ex tali
 exculpatione facta in articulo mortis per dictum reum su-
 pra furca existentem: ut supra.

Sed contrariā partē, q̄ imo non sit sublatum dictum in-
 diciū: sed ex eo possit torqueri, ut ante dictam exculpationem
 poterat. facit primo tex. not. in l. si quis in graui. in §.
 si quis moriens. ff. ad sylla. ubi per illū textum. dicit Bar. &
 alii post eū, q̄ si aliquis iudex cōstitutus in mortis arti-
 culo dicat se tulisse falsam sententiā, nō statur dicto suo,
 nec ei creditur, nec per hoc sentētia annullatur. Et idē te-
 net Ang. licet nō loquatur in confessione facta in mortis
 articulo,

articulo, sed inter viuos, in cons. suo 308. inc. Christophorus Petri conductor. in 3. col. vbi idem dicit. & idē dicit esse in arbitro, & idē in electoribus prælatorum, sicut cū dum Inno. in c. cum dilecti. de elect. in gl. quæ incipit, lex nullā.

3 & idē dicit ¶ esse in testibus, quibus nō creditur, si post eorum depositionem factā solēniter, postea extra iudiciū dicunt se falsum testimoniū tulisse: & dicit de hoc esse casum in c. sicut. extra de testi. iuncta gl. illius. c. & idē in ipsis testibus tenuit Lud. Rom. & Ange. in d. §. si quis moriēs & Bald. in l. generaliter. in 1. col. C. de non nu. pecu. & in authē. si dicatur. in 2. col. & Bal. in c. literas. in 3. col. de præsumptio. Et dixit Pet. de Ancha. in c. fina. extra de succes.

4 ab intesta: quā si vulneratus ¶ dixit se mori ex culpa medici, quæ tñ per hoc nō iuuat percussorem, si aliter hoc non apparet, quod dictū refert & sequitur Fely. in c. literas. in pe. c. ol. de præsump. de quo dixi in singul. meo 22. incip. cōfessio offēsi. Et adeo est verū, quod nō creditur constituto in mortis articulo: quod sing. dixit Bal. in c. in præsentia.

5 in 4. col. de prob. quæ si testator in ¶ testamēto suo dixit: cōfiteor me teneri ad restitutionē vsurarū a multis & diuersis extortarū, quæ tamen per hoc nō præsūmitur vsurarius. Et vltra p̄dicta pro hac parte, quæ dicta exculpatio nō tollat iudiciū præcedēs, facit optime vrgens ratio videlicet: quoniam talis reus existēs super furca illud, quod dicit, dicit extra iudiciū, & sine iuramēto, merito nō tollit illud, quod dixit in iudicio solēniter & cū iuramento. Nā eadem solēnitas ¶ requiritur in destruēdo, quæ requiritur in cōstruendo: vt in authen. econtra si filius. C. de repu. & in authen. de defen. ciui. in §. nō habente. & in l. nihil tā naturale. ff. de reg. iur. & in l. cum emptor. ff. de rescin. ven. Et facit gl. no. in l. cū proponeretur. ff. de legat. 2. quæ dixit quod tot testes requiruntur ad pœnitentiā, vel reuocationē ¶ testamēti, quot requiruntur ad probandū ipsum testamētum. quod ēt voluit Bal. in l. quæstionē. in pen. col. C. de fideicommissis. & in c. si quis feu. si de feu. sue. cōtro. inter do. & agna. & in l. si. in pe. col. C. de cad. tol. & in l. si. in vlt. col. C. de fideicommissis. & in l. 2. in 2. col. C. de bo. pos. secū dū tab. & in l. errore. in

1. col. C. de testa. & do. Fely. in c. cū accessissent. in 2. col. de const. ubi pro hoc all. gl. in c. quamuis. de procu. in 6. & dictam gl. in d. l. cum proponeretur. pro sing. allegauit Bal. in l. fin. in penul. col. C. de eden. & idem voluit Card. & Io. de Imo. in c. relatum. el 1. de testa. & do. Alex. allegans dictam gl. in rub. ff. de acq. pos. & in l. inter stipulantem. §. sacramēta. ff. de uer. ob. & d. Fel. in c. edoceri. in 6. col. uer. non obstat p̄dictis. de rescr. & d. Alex. in cons. suo 140. inci. super testamento ser Nicolai. in 1. col. in 1. uolu. & in cons. 208. inc. statuti accurate &c. in pe. col. in 2. uol. Item hanc partem quæ eadem solēnitas requiritur in reuocatione actus, quæ requiritur in eius celebratione, firmavit Ludo. Ro. in cons. suo 65. inc. uiso themate. ubi ad hoc all. l. hæredes palam. in §. si quis post. ff. de testa. & in l. si puellæ. ff. de spon. & in l. nuptiæ. ff. de ri. nup. & in l. si ut proponis. C. de nup. & Bal. in l. omnium. C. de testa. & in ti. de pa. constan. in §. nos Romanorum. & in l. ex placito. C. de rer. permut. Pro quibus optime faciunt dicta per eundem Lu. Rom. in cons. 116. inc. uisis necessariis &c. post princip. & dicta per Bal. in l. 1. C. si aduer. transa. ubi dixit, quæ sicut in contrahēdo ¶ requiritur decretum, ita in distrahendo. Et dixit Bald. in add. Spe. in ti. de instr. edi. in 4. col. in uersic. instrumentum habet &c. in prin. quod dot. testes requiruntur ad reprobandum instrumentum, ¶ quot requiruntur ad ipsius validitatem. Et faciunt dicta per eundem Bald. in c. 1. in 3. col. uersic. & nota quod per instrumentum. in ti. quid sit in uesti. Item in hanc partem quod eadem solēnitas requiritur in reuocando actum, quæ requiritur in illo celebrando, tenuit Pe. de Anc. in cons. suo 338. inci. de efficacia. in 1. col. & Bal. l. quoties. in §. 1. ff. de hæ. inst. & do. Fely. in c. accedens. el 1. in 3. col. ut li. non conte. Et p̄dicta habent locum non solum ubi tractatur de reuocando actum iam factum: sed etiam ubi tractatur de ratificatione ipsius actus. Nam etiam, in ratificatione requiritur ¶ eadem solēnitas, quæ requirebatur in ipso actu principaliter celebrando. ita dixit Ludo. Rom. in cons. suo 12. incipien. uiso facto &c. ante si. alleg. l. si ut proponis. C. de nupt. & l. nuptiæ

ptiæ. ff. de ritu nupti. & dicit quòd p hoc facit qd̄ not. Innoc. in c. cum dilecti. de emp. & vend. & Ioan. Andr. in cap. cum laicis. de reb. eccle. non alie. & idem voluit Pau. de Castr. in l. inuistum. ff. de seruitu. vrb. prædio. Et ad hoc corroborationem prædictorū facit optime quod voluit d. Alexand. in consi. suo 81. incip. reuocatur in dubium. in 1. col.

11 in 5. volu. vbi dicit quod eadem solennitas requiritur in renūciando compromisso, quæ requirit in illo acceptado, & ideo dicit, q̄ si arbiter acceptauit cōpromissum ad instantiam vtriusq; partis, q̄ non poterit illud renuntiare ad instantiam vnius partis tantum, alias renuntiatio esset nulla. Cū ergo in casu nostro non interuenerit in dicta exculpatione facta per reū super furca illa solennitas iudicii & iuramenti, quæ interuenit in inculpatione, ergo merito iudiciū existens contra illum inculpatum non erit sublatū per dicta verba ipsius rei facta super furca: & sic per dictam exculpationem, licet ista sit facta per reum in extremo vitæ spū. Et potest assignari ratio, quare non creditur confessioni factæ in vltimo vitæ, rō. n. est: quia non omnis moriens est sanctus Ioannes Euangelista. ita dicit Bald. in titul. de pa. constan. in verb. vasalli nostri. Pro quo facit quod dixit

12 Old. in consi. suo 192. incip. viso diligenter processu. † vbi dicit, q̄ morientes non dicunt semper verum: quod ēt dixit gl. in c. literas, in verbo, graue. de præsump. & Iason. in repetit. l. admonendi. in 55. colu. post med. ff. de iureiur. Et ideo dixit Bal. in addit. Specula. in tit. de confess. in verbo, confessio facta in vlti. & c. q̄ confessio facta in vltim. voluntate, non probat debitū esse, vel non esse. & dicit q̄ talis cōfessio potest reuocari: quia species vltimæ voluntatis, non aut est species probationis, & ideo dicit ipse Bal. ibi, quod hoc facit pro eo, qui legat 10. pro vsuris, vel male ablati, vt si reconualescat nō possit ex illa scriptura cōueniri: de quo ēt dixi in repe. mea, l. fi. in 64. char. C. de proba. Item q̄ tali reo non credatur in hoc casu facit optime vrgēs rō. Nam vt quotidiana docet experientia, isti rei, q̄ ducuntur ad mortem adeo cruciātur timore, & dolore mortis, q̄ sūt alieni ab intellectu, & nō sunt cōpotes mentis, & maxime

quan-

quando hēnt laqueū ad collum, & sunt super furca, & vident se illico & incontinenti morituros, vel quādo debent decapitari, & vidēt ibi ante se instrumēta ferrea parata ad incidendum sibi caput, & ideo tamquam nō sint in sano intellectu, & nō cōpotes mentis, non est eis credendum: arg. rex. in l. hac cōsultissima. in versi. at cum humana fragilitas mortis cogitatione turbata. C. qui testamen. face. poss.

13 talis enim † oppressus mortis timore est similis mortuo, vt dicit text. in l. iubemus. post prin. C. de testi. & voluit Paul. de Cas. in consi. 366. incip. viso puncto & allegationib. vbi etiam alia dicit in hoc proposito. in versi. nec sufficiunt ad instruct. Item pro hac parte q̄ nō credatur ipsi reo ī tali casu facit alia ratio. Nam si verum esset, q̄ ipse indebite inculpasset illum, non expectasset ad eū exculpandū tempus illud, quando erat super furca cū laqueo ad collum. sed illū exculpasset tēpore quo cōfessus fuit peccata sua sacerdoti, & accepit eucharistiā. nam tūc vocasset potestātē, & notariū, & illū exculpasset, nec est præsumendū q̄ uoluisset accipere eucharistiā cū illo onere & pctō, & cū illa indebita inculpatione proximi, & sic eū iuridice exculpasset: q̄ certè verisimile est, si ille inculpatus fuisset innocēs. nā tale tempus est magis cōueniēs ad exculpandū indebite inculpatos quā tempus, quo est super furca cū laqueo ad collū. Itē alia est et rō, quare non sit credendū tali reo exculpanti aliquē super furca: vt supra dixi, tales rei sup furca existens non sunt cōpotes mentis, nec in sano intellectu, sed regūt linguā suam sibi, & prout sibi dicitur ab illis confortatoribus qui sibi dantur, vt eos hortētur ad pœnitentiā, & ad bene moriendū, & oīa, quæ eis persuadent dicti confortatores, dicūt & faciūt ipsi rei. Et iō tales exculpationes magis faciūt ipsi rei ad persuasionē, requisitionē, & instantiā taliū confortatorū, q̄ motu proprio quia sibi persuadent, & si tale exculpationē non faciunt morientur in peccato, & in damnatione, & perditione aīę & corporis. Et sæpe ac sæpius affines ipsius inculpati, vel amici rogāt instanter & instantissime dictos cōfortatores, vt velint facere, q̄ reus exculpet amicum, vel affinē suū, quē inculpauit, & sibi pro-

mit-

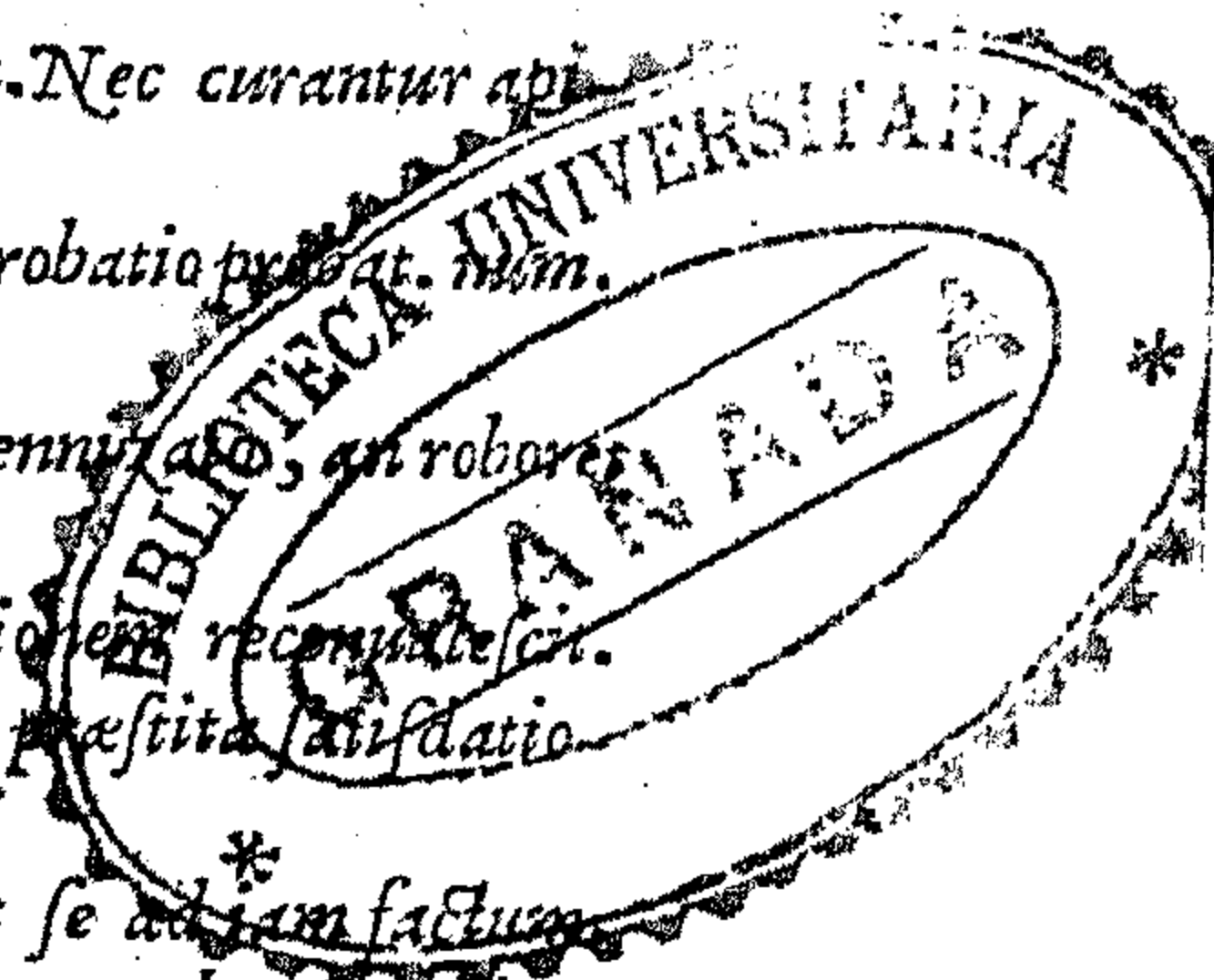
mittant aliqua si hoc faciat. tunc & tales confortatores, ut
 lucent sibi promissa operantur toto posse quod reus faciat ta-
 le exculpationem, & persuadent ipsi reo, quod si faciat tale ex-
 culpationem, ibi illo die ad praedium cum beata virgine, & ibi
 tripudiabit, & in aeternum laetabitur cum angelis. & ideo ta-
 lis exculpatio non prodest inculpato per iura, & rationes su-
 perius adductas. Pro qua parte & opinione facit alia ratio.
 Nam negari non potest, quod iste reus, qui primo solenniter in iudi-
 cio in forma testis cum iuramento dixit illum fuisse eius socium,
 ad committendum illud delictum, si modo super furca dicat con-
 trarium non sit periurus, & per consequens infamis. Nam per-
 iurus est infamis, secundum glo. in c. peruenit. de fideiuf. & est
 14 rex. in l. si quis maior. & ibi glo. & doc. C. de transa. & est glo.
 in l. quae sub conditione. in verbo, interuenerit. ff. de con-
 di. insti. & in authe. scenicas non solum fidem praestet. in
 §. 1. in vers. si quae omnino. & voluit glo. & doc. in l. Lucius.
 ff. de infa. & Io. An. d. Ant. & alii in c. testimoniū. de testi.
 & Host. in summa de usur. §. an aliquo casu. in ult. col. vers.
 de notoriis & c. quae refert & sequitur Archi. in c. sicut non
 suo 46. dist. & Archi. in c. paruuli. 22. q. 5. Et idem tenet Io.
 de Imo. in cle. 1. in 6. col. de iureiur. in ver. quareo an periur-
 rus. & Bal. in c. quarelam. post glo. de iureiur. & Goff. in sum-
 de iureiur. in §. an periurus. & Barba. in c. testimoniū. de
 test. vbi dicit, quod de hoc est casus in c. infames. 8. q. 2. & in
 c. si quis conuictus. 22. q. 5. & in c. praedicantibus. 22. q. 1. &
 in §. periurii poena. eadem causa & quaestione. de quo la-
 tius dixi in repe. mea l. si. C. de prob. in 10. char. ultra me-
 15 dium. Sed dictum periuri. non probat: ut in c. sicut. & in c.
 testimonium. de test. & in c. quicumque. 6. q. 1. & in d. c. par-
 uuli. & in c. literas de praesum. & voluit Specu. in tit. de te-
 ste. in §. 1. ver. item quod est infamis. ergo dictum istius rei tan-
 quam dictum periuri nihil operabitur. Item ultra praedicta
 iura & rationes quod talis exculpatio non prodest inculpato, te-
 nuit expresse Bal. in cons. suo 79. incip. regula iuris & c. in fi.
 16 in 3. volu. vbi fortius dixit videlicet, quod reuocatio non confes-
 sionis, quae fit in carcere nihil operatur: quia fit extra iudi-
 cium, non in iudicio, alle. l. 2. C. de cust. reo. Pro quo facit. Nam
 fortior

17 fortior est actus, qui fit in iudicio, quam qui fit extra iudi-
 cium. iuxta glo. in authe. generaliter. C. de epis. & cle. & vo-
 luit Ias. in l. iubemus. in 2. col. C. de iudi. pro quo faciunt
 plura quae dixi de calore iudicii in repetit. mea rub. C. de
 proba. in 19. col. vers. intellige etiam praedictam conclu-
 sionem & c. ergo actus extrajudicialis non potest tollere actum
 iudiciale, & faciunt quae dixi, in singu. meo 212. incip. cois
 omnium scribentium. & hoc et firmat Ang. in cons. 308.
 incip. factum tale Christophorus Petri. in penul. col. ver.
 de secundo. Et sic ex supradictis videtur concludendum quod
 talis exculpatio facta per reum super furca cum laqueo ad col-
 lum, non tollat iudicium existens contra inculpatum ex di-
 cto ipsius rei solenniter & iudicialiter factum. Attamen si vo-
 lumus recte considerare, est maximum quid apud Deum, & po-
 pulum, quod ille reus statim moriturus exculpet illum, quem in-
 culpauit, & talis exculpatio non valeat, pro qua opin. quod ta-
 lis exculpatio prodest inculpato adduxi plura ultra ea quae hic
 adduxi supra, in §. diligenter. in nu. 117. cum pluribus nume-
 ris ibi sequentibus, vbi examinaui illam quaestionem sa-
 tis consonam isti videlicet, an dictum, offensi constituti in
 mortis articulo faciat iudicium ad torturam contra illum,
 quem dicit ipse moriens eum percussisse. Posset forte dici quod de
 equitate, & in foro poli illa exculpatio valeret, & prodes-
 set ipsi inculpato: sed secus in foro fori, & de rigore iuris per
 dicta iura. Vel forte iudicio meo posset distingui hoc modo
 videlicet, quod aut pro illa imputatione primo facta per
 dictum reum concurrebat aliquod iudicium praesumptio,
 vel coniectura: & tunc simplex reuocatio, vel exculpatio
 non prodest inculpato. Aut pro dicta inculpatione nullum
 concurrebat iudicium, praesumptio, vel coniectura, sed so-
 la inculpatio nuda ipsius rei, & tunc exculpatio facta per
 reum super furca, ut supra, habet tollere iudicium inculpato-
 nis. & ita mihi videtur concludendum: quae distinctio multum
 conuenit iuri & rationi naturali ut de se patet: ita mihi vide-
 tur concludendum in praesenti quaestione. & vide quae dixi in singu-
 meo 22. inci. confessio offensi & c. Hippolytus.

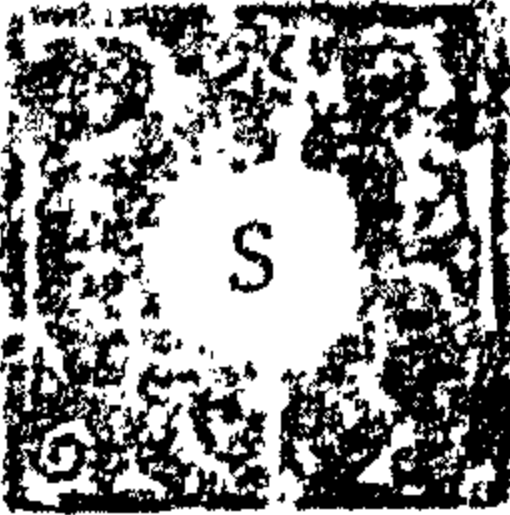
S V M M A R I V M.

- 1 Iudex an possit cōdēnare sine spontanea confessione. I 4.
- 2 Confessio facta per torturam etiam millies ratificata, quando nulla. 3. 6. 7.
- 4 Testes primo deponentes postea iurantes an probent.
- 5 Donatio facta per filiū familias sine patris consensu, an possit per superuenientem consensum reuoluidari.
- 9 Principali annullato, annullatur accessorium. IO. II. I 2.
- 13 Iudex non potest interrogare reum de delictis, de quibus nulla sunt indicia.
- 15 Veritas semper querenda, & inuenta attendenda. Maxime in delictis. nu. 16.
- 17 Veritas probatio probata, & est notoria.
- 18 Veritati omnia cedunt.
- 19 Veritas omnia vincit.
- 20 Veritatē curare debemus potius quā de apicibus iuris disputare.
- 21 Modus non curatur, dummodo effectus habeatur. Vt in iustitia num. 22.
- 23 Probatio per visum derogat legibus & statutis. Es ponuntur multi casus. numero 24. 25. 26.
- 27 Alienatio rei ecclesie sine solemnitate quo casu teneat.
- 28 Contrariorū eadē est censura.
- 31 Tortura, metus & tortura equiparatur.
- 32 Paria sunt confiteri in tormentis, vel metu tormentorum.
- 33 Indicia multum argentia faciunt plenam probationem.
- 34 Admuniculū ad vehemens supplet probationem semiplenam.
- 35 Experientia est rerum magistra.
- 36 Locus a communiter accidentibus facit indicium indubitatum.
- 37 Iudex an possit reum ex indiciis indubitatis condemnare ad mortem.
- 38 Solemnitates, aut ordo iuris in causa civili non curantur quando constat de veritate rei. Et quid in criminalibus. nu. 39.
- 40 Penitentia siue temporalis, siue spiritalis pro peccato manifeste imposta sine ordine iudiciario an teneat.
- 41 Ordo iuris in notoriis non requisitus. Et idem dicendum de solemnitate

- 43 Ordo & in summaris non seruare ordinem. Nec curantur apices iuris. nu. 44.
 - 45 Notorium sententia equiparatur. Et est probatio probat. nu. 46. 47.
 - 48 Solemnitas superueniens contractui in solemnitate, an roborat contractum.
 - 49 Testamentum excommunicati post absolutioem reuoluidari. Et idem dicendum de usurario manifesto prestita satisfactio ne restituendo. nu. 50.
 - 51 Concessio super molendino fiendo an extendat se ad iam factum. Et idem in statuto de bannitis capiendis, an trahatur ad iam captos nu. 52.
 - 53 Legatum factum pro puella maritanda, quæ iam nupserat. an valeat. Et idem de vidua. numero 55.
 - 54 Papa concedens episcopo testamenti factionem, an intelligat de testamento iam facto.
 - 56 Statutum de luxu vestium puniendo, an extendatur ad vestes iam factas.
 - 57 Rescriptum super primo beneficio vacaturo, an retro trahatur ad iam adeptum.
- Actus a principio nullus in quibus casibus validetur superueniente habilitate a num. 48. vsque ad nu. 57.
- 58 Expositum multipliciter veritatem obnubilat.
 - 59 Regula accessorium in quibus non habeat locum.
 - 60 Donatio inter virum & uxorem iurata valet.
 - 61 Stipulari alteri possibile cum iuramento.
 - 62 Confessio extraiudicialis iurata nocet consentienti. Et idem in confessione facta parte absente. nu. 63.
 - 64 Obligatio mulieris intercedentis cum iuramento, valida, licet Velleiano non fuerit renuntiatum.
 - 65 Donatio iurata excedens summam legalem, etiam sine insimulacione tenet.
 - 66 Iuramentum, in quibus casibus validet præcedentia alias inuoluida vsq; ad nu. 60. supra.
 - 67 Via benignior in dubiis & obscuris, maxime in criminalibus sequenda.

- 68 Cognoscere non seruato iuris ordine, est ius alterius auferre. Et nemo inferior a principe hoc potest nu. 74.
 69 Iudex extra ordinem procedens, dicitur de facto procedere.
 70 Papa ordinem iudicarium tollere non potest.
 71 Ordinis omisso presumptionem fraudis inducit.
 72 Bannum ordine iudicario spreto lata, cancellanda.
 73 Spoliatus per iudicem quando habeat interdictum recuperanda.
 75 Solennitates processus neque legatus de latere supplere potest.
 76 Testes et a Cardinalibus inordinate recepti non probant. 78.
 77 Substantia deficit ubi non est ordo.
 79 Iudex precipiens sine causae cognitione poenam non irrogat. 80.
 Et numero 81.
 82 Ordinis omisso in extraordinariis iudiciis vitiat ipsum iudicium. 8.
 83 Iudex iniuste facit, qui ordinem non seruat.
 84 Ordinem iudiciorum partes remittere non possunt. Et cur. 85.
 86 Ordini iudiciorum coram arbitro potest renuntiari.
 87 Libellus ineptus destruit sequentia.
 88 Exceptio ineptitudinis reddit iudicium retro nullum.

§. Ecunda questio. quae sequitur talis est Potestas, seu iudex malefactorum nullis precedentibus iudiciis de iure validis reum inquisitum de homicidio vel de morte Titii posuit ad torturam uel leuato: qui reus propter magnum dolorem, & cruciatum torturae confessus est commisisse dictum homicidium subiungens quod dicto Titio dedit duo vulnera in capite, tria in pectore, & unum in gutture, & quod eum mortuum ex dictis vulneribus, ne res ista veniret in lucem, sepeliuit in eius horto, vel stabulo, nocturno tempore. Qua confessione facta, & indebite extorta contra iuris dispositionem, iudex misit ad fodendum in loco, ubi dixit sepelisse, & ibi eum repperit cum omnibus vulneribus allegatis per dictum reum. Modo dubitatur statutis praedictis, utrum iudex possit de iure condemnare ad mortem dictum reum inquisitum, & confessum non precedentibus iudiciis, & nullo iuris ordine seruato, verificato tamen eius confessione, & delicto

cto per notorietatem facti permanentis, quae oculis subiicitur. Et ista questio non est facta specialiter ab aliquo scribente, quem viderim, & est notabilis & quotidiana, & adeo dubia, quod in ea ego magis velle esse discipulus, quam praceptor, cum plura & plura concurrant iura pro utraque parte, ut infra demonstrabo. Circa quam questionem videtur primo dicendum quod statutis praedictis non possit de iure dictus reus condemnari ad mortem, vel ad aliam poenam, & potissime hac ratione videlicet, iudex non potest aliquem condemnare de delicto, nisi talis condemnandus sit sponte confessus, vel legitime convictus. **1** Ius est in c. nos in quaerquam. 2. q. 1. & in c. prohibetur. in fi. & in c. multi. eadem causa & questione. & in c. primates. ibidem. & in cap. iudicantem. 30. q. 1. Sed in hoc casu talis reus non est sponte & legitime confessus, nec legitime convictus per aliquos testes, ergo non potest condemnari poena mortis, nec est aliqua alia poena pro tali homicidio. Quod autem non sit legitime confessus, & pro consequens quod talis confessio non noceat pater. **2** Nam confessio facta per torturam legitimis iudiciis non precedentibus, est nulla, & nullius momenti, et si millies ratificetur, ista est glossa iuncta text. in l. pe. ff. de quaestio. quam ibi sequitur Bar. & sequuntur alij plures doctores in diuersis locis, quos ego retuli in d. l. pen. in 2. & 4. col. ubi videas. Quinimo talis confessio est nulla, **3** et si postea superueniant iudicia, secundum glossam in l. maritus. eo. tit. & ibi Bar. quod etiam tenet Bal. post glossam in l. fi. C. de accusa. in 1. col. ubi ad hoc allegat glossam in d. l. maritus. & idem tenet Ang. de Are. in trac. malefic. in verbo, fama publica. in vers. quinto quod iudex torfit. & ibi doctores Aug. de Ari. in addit. qui dicit hoc est tenuisse Bald. in l. ea quidem. C. de accus. & Lud. Ro. in cons. 167. inci. Antonius accusatus. in 1. col. & voluit doctores Alex. in consil. suo 169. incip. in causa angelorum. & in ult. col. in 2. vol. & idem est tenuit d. Fran. Bru. in tra. de indi. & tor. in 12. char. in 1. col. Et hoc operatur peruersio ordinis: quia primo iudicia debent precedere torturam, & non subsequi eam, ut dixi supra, in §. constante. nu. 1. & 2. & ordo iudicarius debet attendi, ut in l. prolatam. C. de sententia. & ideo dixit Cy. in l. iusiurandi. C. de testib. quod si testes primo

4 deponunt, & postea iurant, non ualet eorum dictū: quia de natura & ordine iudiciorum est, ut primò testes iurēt, postea deponant, ut probat ille tex. in uerb. prius. & idem tenet d. Ant. in c. per inquisitionem. in uer. nota tertio. de ele. de quo per doc. in d. l. iurisiurandi. & per me late in re pe. mea. l. si. C. de prob. in 32. char. Et pro hac opi. q̄ cōfessio facta in tortura legitimis iudiciis non præcedentib. nō ualeat, nec reconualescat superueniētib. legitimis iudiciis: & sic q̄ actus nullus ex aliqua cā à principio non reconualescat cessante illa cā & superueniente habilitate, adduco aliqua in simili. Et primo adduco Bal. in l. si uxor. C. de cōdi. infer. ubi dixit, q̄ licet filiusfam. possit donare cā mortis cum consensu patris. l. tam is. §. 1. ff. de do. cā mor. tamen si filiusfam. donauit cā mortis sine cōsensu patris: licet postea pater ratificet: non tamen reconualescit talis donatio: qđ dictum refert & seq. d. Fran. de Cre. in not. suo 70. inc. donatio. Et dixit Bal. in c. cum consuetudinis. in 2. col. de consue. q̄ pater non potest autorari filio donanti cā mortis post donationem factam, et si donaret fratri in eadem potestate constituto. Pro quo faciunt dicta per Bal. in c. quotiens. de pac. & per Old. in consi. suo 36. inc. quamuis pater, in 1. col. Et faciunt plura & plura alia similia, quæ adduxi in §. diligēter. supra in hac opere. in nu. 183. cum pluribus seq. uide ibidem, quæ hic omitto breuitatis gratia. & quæ et latius dixi in l. pe. in 6. 7. & 8. col. ff. de quæst. Ex quibus omnib. uidetur in qōne præmissa, q̄ si reus fuit tortus non præcedentib. legitimis iudiciis, & confessus fuerit crimen, quæ confessio est nulla, q̄ talis confessio non reconualescat, licet postea superueniat probatio per inspectionem oculorum, uel per alia iudicia legitime urgentia, & sufficientia per prædicta. Quinimo dico unum, quod ē fortius, uel 3, q̄ adeo est verum hoc, uel 3, q̄ confessio facta in tortura legitimis iudiciis non præcedentibus est nulla, q̄

6 istud est uerum etiam si iudex habet liberum arbit. in criminalib. quoniam nec et tamen poterit aliquem ponere ad torturam legitimis iudiciis non præcedentibus, alias teneretur in syndicato. ita no. dicit Pau. de Loaz. in c. grauis.

de

de depo. & d. Alex. in l. filiusfam. in 5. apost. ff. de don. & Gaudi. in tract. suo malef. sub rub. de quæst. & tor. in ul. col. uer si. præterea ego quæro & c. & in uer si. ibi seq. & do. Par. de Put. in tract. suo synd. in 100. char. in 4. col. uer sic. & adde q̄ licet iudex & c. & ipse ibi plura ad hoc all. & idem firmat Ias. in l. 1. in 2. col. C. de sa. san. ecc. & in l. milites. C. de test. mil. ubi dicit, q̄ hoc etiam uoluit Alex. in consi. suo 65. inci. habita super contentis & c. in 2. col. in 1. uol. & Raphae. Ful. in consi. 96. inc. super quæstione formata. in fin. Et faciunt etiam dicta per Pe. de Anch. in consi. suo 166. inci. uis diligenter omnib. post prin. & per d. Catal. in tract. synd. in uer si. 122. & in uer si. 123. ibi seq. de quibus etiam late dixi supra. in §. constante. nu. 27. Et scias etiam aliud in hac materia, uidelicet q̄ nedum confessio torti facta sine legitimis iudiciis in tortura, est nulla, etiam si reus in ea perseueret ut supra, sed nec etiam ualet ipso iure quicquid postea sequitur, ita dixit d. Par. de Put. in tract. synd. in 102. char. in 3. col. in uer. an confessio torti. ubi alle. plura iura de quibus ibi per eum. Pro quo dicto facit gl. not. in l. si accusatoribus. in gl. si. C. de accu. quæ dixit, q̄ si citatio non est legitime facta, processus & sententia, & omnia inde sequuta sunt nulla, quam gl. refert & sequitur Bal. in c. si clericus. in 1. col. de pace tenen. & in l. cum fratrem. in ul. ri. col. C. de his qui. ut indi. & in consi. suo 173. inc. præsupposito. in 3. uolu. Et faciunt quæ dixi supra, in §. quoniam. nu. 44. cum pluribus uer sic. ibi sequen. Modo in proposito cum dicta confessio dicti homicidii facta per reum in tortura legitimis iudiciis non præcedentibus sit nulla, & per consequens omnia inde sequuta. ut dixi: ergo sequens probatio maleficii reperti erit nulla, & non præiudicabit reo, ut possit uigore illius condemnari. Pro quo facit: nā negari non potest, q̄ illud homicidium repertum & uerificatū non sit repertum & uerificatum post illam confess. in debitam & inuvalidam factam per torturam, non præcedentib. legitimis iudiciis: ex quo necessario sequitur, q̄ dictus reus non poterit puniri. Nam clarum est in iure, q̄ annullato

6 t̄ principali annullatur accessorium, & corruente principa

si, corrumpit accessorium, ut in reg. accessorium. de reg. iur. in
6. & in l. si. ff. de const. prin. cum si. Et ideo dixit Bal. in l. ex
testamento. C. de fideicom. q̄ annullato instrumento an-
10 nullata ¶ est etiam constitutio precarii in eo apposta. &
idem dixit ipse Bald. per uerbum forte. in c. 1. in §. si quis.
in ul. col. de feu. da. in uicem legis commis. & est de mente
Bar. in l. quod meo. in prin. ff. de acq. poss. & uoluit Bal. in
simili in l. absentis. in 5. col. ff. si cer. pet. ubi dicit, q̄ si non
11 tenet ¶ contractus principalis, non tenet etiam pactum gua-
rentigie in eo appositum, uel confessio in eo apposta, q̄
dicit probari per tex. in d. l. si. ff. de const. prin. q̄ etiam uo-
luit idem Bal. in l. etiam. in 1. col. C. de execu. rei iud. & in
l. in contractibus. in si. prin. C. de non num. pecu. & Ludo.
Rom. in rep. l. si uero. in §. de uiro. in 33. fal. ff. sola. matr.
& in consi. suo 12. incip. uisis quæ egregie & c. post princ.
ubi pro hoc alleg. glo. in l. si patronus. in uersicu. fauiana.
ff. si quid in fraud. patron. Et idem dixit etiam ipse Ludo.
Roma. in consi. suo 115. incip. uiso compromisso. ante fin.
ubi etiam alleg. dictam gloss. & idem etiam clarius firmat
idem Ludo. Roman. in consi. suo 246. inci. clarissime affes-
for. post princ. Pro quibus etiam facit notabile uerbum
ipsius Ludo. Roma. in consi. suo 449. inci. inquiritur con-
tra Iacobum. & dicta per Pe. de Anch. in consi. suo 74. in-
ci. uiso diligenter. circa finem. & per Bald. in authen. siue à
me. in fin. C. ad Velleian. Item hanc partem, q̄ annullato
instrumento, seu contractu principali, sit nullum precariū
in eo appositum, & etiam confessio, firmat Bal. in l. non du-
bium. in 9. col. uer. similiter dico. C. de legi. & d. Alexan. in
consi. suo 305. secundum ordinem meum inci. lecto, & di-
scusso. in 7. col. & in consi. suo 82. inc. perspectis his & c. in
5. col. in 2. uol. Et faciunt etiam dicta per Bal. in add. Spec.
in ritu. de confess. in add. inc. quandoque processus. ubi di-
cit, quòd quando processus non tenet ratione incompetē-
tiæ iudicis, non ualet etiam confessio in eo facta. Et faciūt
etiam dicta per eundem Bal. in l. 1. in 4. col. uersicu. quæro
utrum iuramentum. C. de inoffic. dor. ubi dixit, quòd
12 ¶ si rescinditur conuentio principalis, rescinditur etiam
pœnalis

pœnalis & quælibet accessoria. Et faciunt quæ latius dixi
in l. pen. in 11. col. ff. de quæst. & in singu. meo 17. incip. ac-
cessorium. & dicta per Abb. in consi. suo 38. inc. in quæstio-
ne quæ ad præsens. in 1. col. in 2. uolu. & per Soci. in consi.
suo 65. inc. circa primum. in 10. col. post princ. ubi no. lo-
quitur.

Ulterius èt ultra prædicta, q̄ dictus reus non possit cõ-
demnari ad mortem, non obstante q̄ verificatum sit dc̄m
homicidium, facit optimè. Nam in causis criminalib. pro-
ceditur ad instar ciuiliū, ut in l. absentem. ff. de pœn. Sed
in ciuilib. nemo sine actione experitur, ut in l. si pupilli. §.
uideamus. ff. de ne. ge. & in l. quotiens. §. is qui t̄pali. ff. de ad-
mi. tu. cum si. ergo idem dicendum est in criminalib. & lic
in q̄one nostra. Cum àt in casu & q̄one nostra nulla essent
iudicia contra dc̄m reum: ergo curia non poterat experi-
ri, nec molestare dc̄m reum. Sed cum fuerit dictus reus tor-
tus sine iudiciis, & confessus fuerit homicidium, & illud ve-
rificauerit, t̄n hoc non debet nocere reo. Et pro hoc facit
optimè q̄ dicitur, q̄ de delictis, de quib. nulla sunt iudicia
13 iudex non p̄t, nec debet interrogare reum, nec à fortio-
ri eum torquere, ut dixi late sup. in §. constante. nu. 14. Et vl-
tra ibi dicta istud èt uoluit Odo. in tra. suo de q̄o. inc. sed
quid de q̄one quotidiana & c. de quo èt late habetur per
Alex. in consi. suo 133. inc. stantib. & c. in 5. col. in 7. uol. de
quo etiam late dixi in l. repeti. in pen. & ul. col. ff. de quæst.

Item ultra prædicta, q̄ in casu nostro non possit sequi
condemnatio, facit optime alia rō, uel 3, si reus confitetur
13 fecisse homicidium ¶ ad suam defensionem, licet ex tali cõ-
fessione sit fundata intentio curiæ, ut dixit Bar. in l. Aure-
lius. §. idem quæ sit. ff. de lib. leg. & habetur per Bal. in add.
Spe. in ti. de confess. in 2. col. in uer. confiteor me occidisse.
& habetur per Bal. in l. si filius. §. in exceptionib. ff. de in-
terro. act. & in l. codicillum. C. de codi. & per Bal. in l. C.
de confess. & in l. decem. ubi èt per Imo. ff. de uerb. obli. &
per Abb. post glo. in c. cum uenissent. de inlli. & in c. bonæ.
de postu. præl. & in c. j. de iuram. calum. & per dom. Feli. in
cap. pastoralis. de exceptio. in 6. column. & per alios plu-

res quos ego adduxi in fing. meo 185. incip. confessio in-
 quisi. Attamen ex tali confessione non poterit talis reus
 ad mortem condemnari, si de homicidio aliter non constat,
 quam per dictam suam confessionem. ita no. dixit Abb. in c.
 auditis. circa ult. col. extra de prescrip. quem ibi sequitur
 do. Feli. dicens hoc esse dictum fing. & alibi non reperiri. &
 quod apud praticos aduocatus est in solenni cultu: & idem dixit
 ipse in c. significasti. el. 2. in penu. col. de homi. quod dictum
 est sequitur Alex. in l. non solum. §. sciendum. ff. de ope. no.
 nun. Modo ad propositum licet reus confessus sit homicidium,
 & sit verificatum, attamen non debet posse condemnari, si ali-
 ter non probatur, quod ipse reus illud fecerit: quia non sequitur
 verificatum est delictum allegatum per aliquem, ergo ipse
 fuit ille, qui fecit illud: nec probatur per suam confessionem,
 quod ipse fecerit tale homicidium, cum dicta eius confessio sit il-
 legitima, cum fuerit facta vigore torturæ, & non precedentibus
 aliquibus indiciis. ut supra satis ostensum est. Et sic ex
 omnibus supradictis uidetur dicendum, quod iste reus non ali-
 quo non possit condemnari saltem ad mortem pro dicto homi-
 cidio, licet sit verificatum, & constet per euentiam: ut
 supra. Istis tamen non obstantibus contraria opinio videtur
 verior videlicet, quod imo talis reus possit, & debeat de iure
 condemnari ad mortem propter dictum homicidium confessum
 & verificatum, & hoc ex pluribus. Et primo quia constat de
 veritate homicidii: & sic omnis dubietas sublata est stante
 veritate ipsius, quæ oculis subiicitur, & inspicari non potest,
 15 † quæ veritas semper est querenda, & inuenta attendenda est,
 in l. si. in ver. veritati locum semper fore. ff. de prob. & habetur
 in l. 1. in fi. C. de la. liber. tol. per quem tex. dixit do. Fran. de
 Cre. in consil. suo incipient. serenissimus imperator. quod
 consil. est inter consil. Alex. nu. mihi 407. quod imperator mo-
 net nos esse veritatis imitatores. & alle. d. l. 1. in fi. & ibi sub-
 dit, quod veritas super omnia amanda est, ut dixit iuriscōsultus in l.
 cum ita legatum. ff. de coadit. & demonstra. quod etiam dixit
 Socin. in consil. suo 8. incip. uisis & diligenter. post princ.
 Et dixit Specula. in titu. de teste. §. qualiter autem. versic.
 deinde & c. quod iudex det curare, ne veritas pereat, vel oc-
 culte-

16 cultetur. Et dixit Bal. in l. si quis seruo. C. de fur. quod † in de-
 lictis veritatis inspicitur. & idem dixit Io. An. in c. cum quis
 de reg. iu. in 6. in mercu. & Alex. in l. diuus. ff. de sicca. Pro
 17 quibus facit, nam veritas est probatio probata, † quæ non
 indiget discussione, uel disceptatione fori, & nihil potest
 allegari in contrarium. unde veritas est notoria. ita dixit
 Cy. in l. nam ita diuus. ff. de adopt. & ibi Dy. in add. per ea
 quæ no. Inn. in c. inter nos. de consue. quos refert, & sequi-
 tur Bal. in l. imperator. la. 1. in 1. col. ff. de sta. homi. Et facit
 quod dixit Bal. in l. executorem. in antepe. col. C. de exe-
 cu. rei iud. ubi dixit, quod nihil est tam forte, quam veritas.
 18 Et ideo dicimus, quod veritati omnia cedunt. ut in c. uerita-
 ti. 8. dist. & in c. ibi seq. & in c. fraternitatis. de frig. & male-
 fi. & uoluit Feder. de Sen. in consil. suo 263. alias 243. Hinc
 19 etiam dicimus, quod quod veritas omnia uincit, ut in c. con-
 suetudo. 8. dist. & in c. ueritate. ead. dist. & uoluit Host. in
 c. audientia. de senten. excommu. & Fede. de Sen. in consil.
 14. Et ratio prædictorum omnium potest esse: quia ueri-
 tas est mater iustitiæ, ut inquit Bar. in l. libertini. ff. de sta.
 homi. pro quibus faciunt optime dicta per dom. Phil. Dec.
 in consil. 151. inc. maximi ponderis & c. circa princ. & per
 Ludo. Roma. in consil. 446. inc. primus. in 2. col. & per do.
 Card. in consil. 141. inci. in quaestione illorum. in princ. &
 per Pau. de Cast. in consil. suo 362. inc. iudex. in prin. & per
 Bal. in c. cum causam. in 7. col. in princ. de testi. & per Inn.
 in cap. nisi cum pridem. in 4. col. de renunc. & per Angel.
 in consil. 262. inc. bene & egregie. in princ. & per Bald. in
 c. 1. in 3. col. de offic. iud. & per Iaso. in l. is apud quem. in
 1. col. in fi. C. de eden. & per gl. in c. cum Ioannes Heremi-
 ta. de fide instrumen. & per dom. Franc. de Cur. in consil.
 suo 20. incip. sæpenumero & c. in 1. colum. in quibus locis
 docto. ponunt notabilia dicta in hac materia ueritatis.
 Modo in proposito, cum in casu nostro habeamus uerita-
 tem dicti homicidii, quæ ueritas est probatio probata ut
 dixi, contra quam ueritatem, quando est notoria, ut in ca-
 su nostro, nihil potest allegari, ut dixit Bald. in dicta l. im-
 perator. ergo dictus reus potest & debet condemnari ad
 mortem

mortem propter dictū homicidium. Nec obstat allegata supra in contrarium. Et primo nō obstat gl. in d. l. pen. ff. de quæst. quæ dicit, q̄ confessio facta per torturā, non præcedētibz legitimis iudiciis, vt in casu nostro est nulla, et si pluries reiteretur, seu ratificetur, de qua late est dictū supra. Quia respōdeo pluribus modis. Et primo dico, q̄ illa glo. potest procedere, & habere locū in simplici confessione non verificata, vt puta Titius captus est, & velo leuato positus est ad torturā nullis præcedentibus iudiciis q̄ uigore torturæ confitetur se hominē occidisse. postea autē hāc confessionem ratificat pluries, certe hoc casu talis cōfessio, & ratificatio ei non nocet: & tūc hēt locum dicta glo. Sed secus dico esse in confessione facta vigore torturæ nō præcedentibus legitimis iudiciis quando talis cōfessio vt supra verificatur, & constat de veritate delicti: quia tūc dicta gl. non vendicat sibi locū obstāte veritate per iura, & doctrinas superius allegatas. Pro quo facit qđ voluit Spe. in tit. de actioe, seu pe. in §. 1. in ver. porro, vbi dixit † q̄ veritate potius curare debemus, quā disputare de apicibus iuris. Præterea et aliter respondeo dictæ glo. & dico q̄ post quā dictum homicidium est verificatum, & veritas ipsius apparet, non hēt obstare dicta glo. quoniā non refert quomodo veritas inueniatur, dūmodo inueniatur, & nō curamus † de mō dummodo habeamus effectum. l. cum seruus. ff. de verb. obli. l. 2. C. de alimentis pup. præstan. l. si. C. de donatio. quæ sub modo. l. qui negotiationē. ff. de adm. tu. ro. l. itē veniunt. §. a quo. ff. de petitio. hæredi. l. in sponsalibus. la. 1. ff. de sponsa. voluit Ludo. Ro. in consi. suo. 245. incip. donatio. vbi late loquitur. & facit tex. & quod ibi no. Bal. in l. si mater. C. de institutio. & substitutio. sub cond. fact. & l. quoties. §. si nomen. ff. de hæred. institu. cum similib. Et facit et quod dixit Bald. in repertorio suo in verbo, executio. in vlt. col. in versi. incipient. executio facta p̄ partem &c. vbi dixit, † q̄ potius est curandum de iustitia, quā de modo. & facit tex. in ar. in l. si. §. fin. ff. q̄ metus causa. de quo tex. late loquutus sum in l. patre, vel marito, in 12. col. ff. de q̄o. & faciunt q̄ ego posui in repertorio meo

in

in litera E. in 14. char. in vltimo not. vbi omnino videas. Habita ergo veritate: vt habetur in hoc casu, nō est curandum de mō, via, seu forma quibus habetur veritas: sed illa est attendēda; & sic videtur non obstare dicta gl. & prædictæ doctrine. Dico etiā q̄ non obstante dict. glo. & aliis superius allegat. q̄ dictus reus est condēnandus ad mortē pro dicto homicidio, attenda verificatione ipsius, quæ nō potest negare, nec tergiuersari, cū sit facta per maiore, fortiorē, & digniorē probationē omnibus aliis probationibus. s. per probationem, quæ naturaliter videtur & apparet, & quæ oculis corporeis subiicitur. Quæ quidem p̄batio verior est omnibus aliis p̄bationibus iuxta illud, arbitere aure certior est oculus: quæ probatio, ut dixi, est nobilior, fortior, & potentior oibus aliis p̄bationibus vt dixit 23 gl. in c. ad nostram. el. iij. de iureiur. & talis p̄batio † derogat legibus; & statutis, s. m. Bald. in l. contra negantem. in fi. C. ad leg. Aquil. vbi dicit q̄ stante statuto, q̄ de damno dato stetur sacramento damnum passi, q̄ nihilominus nō obstante dicto statuto, & iuramento dānum passi, poterit dicere ipse reus accusatus: Domine Iudex uenias sup̄ loco, vbi dicitur datū esse dānum, & subiiciatis rem oculis, & videbitis nullum datū esse dānum, & hoc casu iudex poterit recedere a statuto prædicto, & inspicere locum: & si nullum est dānum, poterit absoluerē dictum reū, non obstante sacramento actoris damnum passi: quod dictum p̄ notabili magnificat Barb. in c. euidentia. de accusat. & idem tenet Bald. in l. 1. post mediū. C. si aduer. lib. vbi ad hoc alleg. Azo. in summa in tit. C. ad leg. Aquil. quod dictum et refert, & sequitur do. Alexan. in consi. suo 379. incipient. viso processu. Pro quo facit sing. dictum Bal. in l. si quis testibus. in fi. C. de testibus. Et facit optime qđ voluit idem Bal. in rubric. C. de probat. in 2. colum. vbi dixit, q̄ nunquam lex, † vel statutum tollit probationem, quæ fit p̄ rei euidentiam: & alleg. Azo. vbi supra, quod etiā voluit Barba. in c. 1. in 11. col. ff. de offi. ordini. Et facit etiam quod voluit Io. de Imo. in l. 2. ff. a qui. appel. non licet. in 11. col. versi. tertio limita &c. vbi dixit q̄ stante statuto q̄ contra

† in-

25 ¶ instrumentū publicū nō possit opponi aliqua exceptio solutionis, q̄ tamen poterit opponi alia exceptio, quæ notorie ex inspectione ipsius instrumenti apparet: vt puta, q̄a promissio est sine causa. alle. in arg. l. si. C. de edicto diui. & not. per Bal. in l. si non sortem. §. 1. ff. de cōdi. indebiti. Pro quibus faciūt ēt dicta per Inno. in c. 1. de officio uie. & idē qđ tenet Ioan. de Imo. in d. l. si. tenuit ēt Oldr. in consilio 106. inc. q̄ literæ executiue. Et idē tenet Ioan. de Imo. in l. si expressum. ff. de appella. & in l. de pupillo. in §. qui opus. ff. de oper. noui. nun. vbi refert Dominos de Ro. ta sic tenere. Et idē firmat Pet. de Ancha. in cōsil. suo 212. inci. de iure cōmuni. circa si. vbi dixit, q̄ statutū prohibēs

26 cōtra sententiā opponi ¶ de nullitate, non habet locū in nullitate, quæ constat ex inspectione actorū. Et faciunt dicta per Pet. de Ancha. in consil. suo 196. inc. subtiliter. & ad plenū. in 1. col. ad si. vbi dixit, q̄ quando euidentissime

27 cōstat de vtilitate ¶ alienationis rei ecclesiæ, valet alienatio sine solēnitate, alias à iure requisita in similibus alienationibus. de q̄bus in c. sine exceptione. 12. quæ. 2. Et facit qđ voluit Bar. in l. post diuisionē. in si. C. de iur. & facti ignoran. vbi limitat illā regulā videlicet, q̄ p̄sumitur pro testamēto, non habere locū qñ ex ipsius inspectione apparet de aliquo eius vitio, vt puta de minori numero testiū, q̄a tūc non p̄sumitur pro testamento. Et ad prædicta adduci potest gl. nota. in c. ex cōquestione. de restitutio. spoliato. q̄ voluit q̄ si a sententia est prohibitum appellare, non habet locū talis prohibitio vbi grauamē est notoriū, pro quo faciunt dicta per Bal. in l. 1. C. si de no. pos. sue. apel. Et facit ēt quod voluit Angel. de Are. in tractatu malefic. in verbo, cicatrix. in prima col. vbi dixit, q̄ si statutū dicit, q̄ nō possit ferri sententia condemnatoria de cicatrice, nisi adhibitis medicis, q̄ tamen si ipsa cicatrix est notoria ex inspectione oculorū poterit iudex facere cōdēnationē sine medicis. Et idem dixit Bald. in l. prima, in 2. colum. C. vt quæ desunt aduo. par. iud. sup. Et faciunt etiam dicta per Bartol. in l. libellorum. ff. de accusa. & in l. demonstratio falsa. ff. de cōd. & demōstra. vbi dixit, q̄ vbi

locus

locus est euidenter notorius, nō est necesse q̄ appōat cōfinia. Et adduci potest glo. l. 1. §. hoc interdictum. ff. de tabu. exhiben. quæ voluit, q̄ licet cōuentus illo interdicto de tabulis exhibendis, nō possit opponere, & dicere qđ instrumentum, quod petit exhiberi est imperfectū, & nulli⁹ momenti: vt in l. si qs argentum. ff. de fal. & d. §. hoc interdictū. tamē hoc est verū, si talis imperfectio sit absōsa: sed sec⁹, si apparet ex inspectione ipsi⁹ instrumenti: quā gl. dixit ad hoc singu. Ludo. Rom. in consil. suo 42. incip. visis & c. & Barba. in consilio suo inci. clemētissimi Dei patris. & i. c. cū in iure. in pen. char. in vlti. col. de officio deleg. & i. ca. 1. in 4. colum. de offic. ordi. & Barb. in l. si ex prædiis. C. de eui. & Abb. in cap. ex parte. de officio dele. & dixit Bal. in d. l. si ex prædiis. q̄ stāte statuto, q̄ cōtra instrumentū nulla possit opponi exceptio, q̄ tamē tūc poterit oppōi exceptio euidentis ex inspectione instrumenti: qđ dictum refert Barba. in cap. cum in iure. in penul. char. in pen. col. de officio deleg. & Ludo. Roma. in cōsilio suo 42. incip. visis quæ egregie & c. facit etiam nota. verbum Bar. in l. eū qui duas. C. de adulteriis, vbi dicit, q̄ si quis occidit bāni tū, quādo bannum est nullum & apparet bannū nō abolitū nec cācellatum, q̄ ipse occidēs non cadit in poenā aliquā: quod dicit esse verum, dummodo nullitas: secus autem si nullitas est patens, adeo q̄ oculis inspiciatur: quia tunc punietur tanquam si occidisset nō bannitum. Et facit etiā optime ad prædicta illud, quod ego dixi in consil. meo 33. incip. super eo q̄ queritur. in 1. & 2. colū. & quæ ego dixi in l. 1. i. materia notorij. C. de executio. rei iudicatę. & i. l. 3. in 2. char. eod. titu. & in l. 1. in §. si serui quasi. in 1. & 2. col. ff. de qō. vbi omnia supradicta quasi ad literā adduxi: & lati⁹ ēt dixi in mea rubr. C. de p̄batio. in 33. & 34. & 35. colū. Ex quibus omnibus satis patet, quod illa quæ constant, & apparent per inspectionem oculorum, non subiiciuntur regulis iuris, legib⁹, vel statutis. ideo cū in casu nostro constet de vero homicidio per inspectionē oculorū, debet reus puniri nō obstantib. apicibus iuris, & nō obstante d. glo. l. penul. ff. de quæstio. cū aliis supra allegat. Præterea

q̄

¶ sequi debeat cōdēnatio casu isto ultra superi⁹ adducta
 28 facit. Nam contrariū eadem ¶ est cēsurā: vt institū. de his
 qui sunt sui, vel alien. iuris. in prin. in l. 1. ff. eodē. & i l. Pō
 ponius. in §. sed si is. ff. de procura. & institū. de tute. i prin.
 & voluit gl. in l. secundum naturā. ff. de regu. iuris. quæ al-
 leg. plures concord. Sed veritas apparens per inspectionē
 oculorū tollit, & annullat sententiā, & processum solenni-
 ter factum, vt statim ostēdam: ergo eodē modo veritas eui-
 denter apparens per inspectionē oculorum, debet tollere
 omnem nullitatē, & inualiditatē processus. Quod autē ve-
 ritas apparēs p inspectionē oculorū tollat, & annullat sen-
 tentiam, & processum solenniter factū patet. nam si est ca-
 ptus Titius, qui inquisit⁹ de morte Gaii sponte confitē se
 dictū Gaium occidisse, ex qua cōfessione seruatis seruadis
 est cōdemnat⁹ ad mortē: & antequam sit facta executio cō-
 tra ipsum, apparet ex inspectione oculorū ipsum Gaiū es-
 se viuum: tunc per talem veritatem apparentē annullatur
 dicta sententiā, & processus. ita pbat tex. in l. inde Nerati⁹.
 in §. si quis hominē viuum. ff. ad leg. Aquil. ad quod etiam
 facit tex. in l. in cōfessionib⁹. & in l. si is qui. ff. de interrog.
 actio. & faciunt dicta per do. Anto. in cap. significasti. in 1.
 col. de homici. & per Bal. in l. 1. in 8. col. ver. sed qd dices.
 el 2. C. de confes. & per me in l. 1. in princi. in 14. col. ff. de
 quæstio. & in d. l. 1. §. si i 15. colū. eod. titu. vbi inter cætera
 allegauit Bartol. in consi. suo. c. inci. à domino. Cyno de Bo-
 nonia. vbi dixit. qd licet ex forma statuti cōtumax debeat
 29 haberi pro confesso, ¶ attamē si liquet iudici talē absentē
 esse innocentē, & non culpabilem, licet sit contumax, iu-
 dex nō poterit eum condemnare, & ita etiā colligit ex ver-
 bis Bald. in rub. C. de manu. vindi. quod etiam voluit do.
 Barthol. Cepo. in consi. 49. incip. quanquam. in vlt. col. &
 in cautela sua 254. incip. similem cautelā. & in caute. 67.
 incip. in causa criminali & c. Et faciunt alia quæ dixi i l. 1.
 in §. fin. in 15. colum. ff. de quæstio. vbi etiā dixi fortius, vi
 30 delictet, qd si post confessionē liquet de innocentia rei, ¶ qd
 tunc non debet cōtra eū fieri executio corporalis: & addu-
 xi lano. ita dicentem in ca. significantibus. in fin. de purg.
 vulga.

vulga. quem ibi sequuntur docto. quod etiā voluit Bald. se-
 quendo Inno. in l. vnica. in vlt. col. C. de cōfes. & do. Feli. i
 c. cōsanguinei. in 2. col. de re iudica. & faciūt etiā alia plu-
 ra, quæ adduxi in d. l. si. in 15. colum. ff. de quæst. cum col.
 ibi seque. & supra in §. opportune. nu. 7. vsque ad num. 18.
 & vide do. Philippum Dec. in l. & si nihil. ff. de regu. iuris.
 Et ex istis videtur satis cōstare, qd in casu isto talis reus cō-
 fessus per torturam indiciis nō præcedētib⁹, si euidenter ap-
 paret de delicto qd poterit cōdēnari. Nec obstat si dicerēt,
 & opponeretur cōtra prædicta hoc modo: videlicet, qd li-
 cet cōstet in casu nostro de homicidio: tamen talis reus nō
 debet pūiri: quia nō sequitur, cōstat de homicidio, ergo il-
 lud homicidiū commisit ille, qd illud cōfessus est: stāte ma-
 xime, qd talis eius cōfessio dicti maleficii nō fuit spōtanea,
 sed violenta, & per torturā extorta, cui non est standum,
 nō præcedentibus legitimis indiciis, vt in casu nostro. Et
 nedum nō statur confessioni factæ metu tormentorū indi-
 ciis non præcedētibus: sed et nō statur confessioni factæ me-
 tu tormentorum indiciis nō præcedentibus. Quonia me-
 31 tus torturæ, ¶ & ipsa tortura æquiparātur, secundū Bal.
 in l. interpositas. circa fi. C. de transacti. quem ibi sequunt
 docto. & voluit Alex. in l. 1. in §. diuus. ff. de quæst. Et dixit
 32 Bal. in l. nouissime. in prin. ff. qd fal. tuto. qd paria ¶ sunt
 cōfiteri in tormentis, vel metu tormentorū. quod etiā vo-
 luit Barba. in c. si cōstiterit. de accusa. in penul. col. et d. Ca-
 tal. in tractatu syndi. versicu. 75. & Ange. de Are. in tracta-
 tu maleficio. in verbo. fama publica. in versic. postquam
 aliquis. de quo latissime dixi in l. 1. in prin. i 10. col. ff. de q-
 stio. & dixi etiam supra in §. expedita. nu. 2. Cum ergo cla-
 re non appareat, qd dictus reus, qui cōfessus fuit maleficiū
 fuerit ille, qui illud commisit, merito nō est dicendū, qd
 ipse possit cōdemnari pro dicto homicidio. Cui obiectiōi
 ego respōdeo, & dico, qd hæc obiectio nō habet obstare,
 eo qd satis dicitur eē probatū, qd ipse reus cōmiserit illud
 homicidium, quod ipse confessus est cōmisisse, & quod po-
 stea verificatū est ex pluribus. & primo quia nemo præ-
 sumit seipsum habere odio, & seipsum indebite inculpate
 maxime

maxime ubi tractatur de pœna ultimi supplicii: imo vnusquisque in quantum potest aufugit mortem, & homo uellet potius oia mala pati, quam mori: quoniam ultimum terribilium est mors. Pro quo facit in ar. illud, Vt corpus redimas ferrum patieris, & ignes. & experientia rerum magistra hoc docet. Item non est uerisimile, quod quis est uigore torturæ dicat se commississe delictum, de quo est innocens, & si contingit aliquem hoc confiteri, tamen in ratificatione postea ad hanc iuris reuocat illam confessionem, melius cognoscens quod tractatur de periculo uitæ suæ, ideo non persistit in ea: imo uult potius iterum torqueri, & in tortura aliquantulum pendere, & stare, quam in furca continue pendere. Præterea respondeo aliter, & dico, quod postquam ipse reus sciuit præcise locum sepulturæ illius interfecti, sciuit præcise dicere, & exprimere omnia vulnera, & percussiones ipsius occisi, talia sunt signa, argumenta, & indicia quasi indubitata, quod ipse fuerit ille, qui fecit tale homicidium: imo si fuisset alius, qui fecisset illud homicidium, nolisset ipse reus pati torturam pro tertio: sed uidens se debere torqueri manifestasset re, & noiaffet ipm reu, quæ uere oia apud quelibet sani capitis inducunt uehementia indicia, & uehementes presumptiones, quod ipse fuerit uerus occisor dicti hominis mortui, quo casu indubitanter uenit puniendus: quoniã,

33 ut dixi supra in §. diligenter. nu. 31. † indicia multum urgentia faciunt plenam probationem, secundum Abba. in consi. 114. inc. tria sunt. in 2. col. in 2. uolu. Pro quo facit.

34 Nam uehemens admi niculum † supplet semiplenam probationem, secundum Bal. in consi. suo inci. quidam Petrus de Viterbio, quem refert, & sequitur Socin. in consil. 89. inc. in causa agitata. in 6. col. in fin. in 1. uol. Pro quibus etiam faciunt, quæ dixi supra in §. diligenter. nu. 19. & 20. & in d. §. nu. 31. ubi uideas. & quæ dixi in sing. meo 288. inci. dixi tibi &c. & in rep. mea rub. C. de proba. in 47. col. & faciunt etiam quamplura, quæ adduxi in dicta rep. mea. in 46. & 47. col. & in l. patre, uel marito. in 12. col. ff. de quaestio. & in sing. meo 205. incip. uehemens opinio &c. Et sic

ex

ex istis patet, quod non obstat prædicta obiectio. Pro qua solutione, & responsione ultra præmissa facit. Nam confitentes in manu curiæ, seu iudicis commississe delictum non solent mentiri, & mendacium profiteri, scientes tractari de periculo eorum uitæ: sed à communiter accidentibus tales confitentes se deliquisse, dicunt ueritatem & si vnus reperitur, qui in tali casu dicat mendacium, mille reperiuntur dicere ueritatē, ut experientia docet, quæ est rerum † magistra. ut in c. quã sit. & ibi gl. de electio. in 6. & in c. cupientes. in prin. eo. tit. & in c. statutum. de rescri. eod. lib. & ideo dixit imperator: ex rerum experientia inuenimus. in auth. de app. & intra quæ tēpo. in prin. & uoluit Bal. in cons. 302. incip. proponitur. in 2. col. in 2. vol. Sed locus à communiter accidē

36 tribus † facit iudiciū indubitatum, fm Bal. in add. Spec. in ri. de sentē. & his q̄ ipsam seq. in antepen. col. in ver. incip. ad mortē &c. ergo ita in casu nostro ex tali confessione rei, ex qua oriē iudiciū indubitatum poterit dictus reus condēnari ad pœnã mortis, cū ex indiciis indubitatis, et iudex possit reū condēnare ad mortē, † ut tenet doc. maximè Spec. i ri.

37 de pba. §. uide dū. ver. 13. & ibi clarius Io. And. & Bar. in l. 1. ff. de furtis. & Ang. de Are. i trac. malefi. in verb. cōparēt dicti inquisiti & negāt totū. i 3. col. & Saly. in l. fi. C. de pbat. & hoc et probatur iuribus. Nam hoc probat text. in l. si adulteriū. C. de adul. & ibi doc. & facit c. afferte. de præsumptio. & l. fin. C. arbi. tut. & l. antiquæ. C. ad uelle. & c. is qui. de sponsali. & hoc etiam probat text. in c. excommunicauimus. in fi. de hæreti. de quo latius dixi in l. reperi. in 5. col. in uer. si. uideamus ergo. ff. de quaest. Item & ultra prædicta, q̄ iste reus possit condēnari ad mortem non obitante nullitate, seu inualiditate suæ confessionis postquam in ueritate constat de delicto, facit optime. Nam in causis criminalibus proceditur ad instar ciuiliū. l. absen

38 tem. ff. de pœnis. Sed quando in causa ciuili † constat de ueritate rei, non curantur solennitates, nec curatur ordo iuris, sed fit executio non obstate illorū prætermiffione, ut est tex. not. & sing. in l. fi. §. si. ff. q̄ metus causa, ergo eodem modo in casu nostro, postquam constat de ueritate

dicti homicidij non attentis solēnitatibus iuris, poterit ip-
 39 se reus capitaliter cōdemnari. † De quo tex. d. l. fi. §. fi. ff. q.
 mer. cau. vide Bal. in l. obseruare, in §. proficisci. in 23. q.
 ff. de offi. pro consul. & in addit. Specul. in tit. de senten. in
 3. col. & in c. super hoc. de renun. & Abb. in c. fin. in 6. col.
 in fi. de iudi. & Ang. & Alex. in la diuo Pio. in §. in vendi-
 tione. post Imo. ibi. ff. de re iudic. in 2. colum. versic. iuxta
 hanc glo. & Albe. de Rosa. in l. fi. in vlti. colum. ff. de iudi.
 vbi etiam alios allegat ad intellectum d. l. fi. de quo etiā p
 Bartol. in l. 3. in repe. C. de pignoribus. in 5. q. princ. & in
 quæstione sua inci. Lopus carceratur. & per Pet. de Anch.
 in consil. suo 293. incip. videtur prima facie & c. circa fin.
 & in consil. 292. incip. super pluribus. in vlti. colum. & per
 Paul. de Cast. in consil. 39. incip. in causa capturæ. in fin. &
 Card. Alex. in c. vt debitus. in 2. col. ver. nō obstat tex. & c.
 de appellatio. & per Bart. in consil. 328. incip. a principio
 titu. in 1. volum. & per Abb. in c. ad petitionem. in prin. de
 accusa. & per Barba. in cap. super literis. in 15. char. de re-
 scriptis. & in c. ab excommunicato. in 6. colum. eod. ritu. &
 per do. Fely. in c. suscitatus. in vlti. col. de rescri. & vide do.
 Franc. de Cre. in not. iuo 92. incip. tenuta & c. & per Ludo.
 Roma. in consil. suo 158. incip. circa articulum. in 2. colum.
 & per Inno. in c. cum venissent. in 4. col. de restit. in integ.
 de quo tex. etiam aliqua dixi in l. patre vel marito. in 12.
 col. ff. de quæstio. Pro quo text. etiā & eius materia faciunt
 optime, quæ dixit do. Philip. Deci. in consil. suo. 191. incip.
 in causa. in vltimis verbis. Itē vltra prædicta quæ dictus reus
 possit ad mortē cōdemnari, facit optime notabile verbū
 Inno. in c. cū venissent. in 4. col. extra de resti. in integ. vbi
 40 dixit, quæ si pro peccato manifesto † imponitur penitentia
 siue tēporalis, siue spiritualis siue ordine iudiciario, quæ te-
 net talis pēnæ impositio. alleg. l. vlt. & l. mortis. ff. de pœ. &
 c. si quis ab epō. 2. q. 7. ita videtur dicēdum in casu nostro,
 quæ cum delictum sit manifestum, ex inspectione oculorū,
 quæ valebit sententia cōdēnatoria, & pœnæ impositio sine
 ordine iudiciario: non obstāte quod confessio dicti delicti
 fuerit facta in tortura, iudiciis nō præcedētibus. Faciat et
 pro

41 pro hac parte. Nam in notorijs † non requiritur ordo iuris,
 vt dicit tex. in c. qui Lotharius 2. q. 1. & voluit Bal. in l. pres-
 byteri. in pen. col. C. de epis. & cler. & in l. ea quidem. in 12.
 col. C. de accu. & Inno. in c. fi. de cohabit. cler. & mulier.
 & do. Alex. in l. emptorem. ff. de actio. empt. & in l. 2. in §. si
 publico, in 3. col. ff. de adult. & voluit Bal. in l. 1. C. de iudi.
 & Per. de Anch. in consil. suo 197. incipien. subtiliter & ad
 42 plenum. in fi. 1. colum. vbi dixit, quæ in notorijs † solenni-
 tas iuris relaxatur. alleg. c. 1. de electio. & c. ad nostrā. de iu-
 reiur. de quo etiam per do. Fely. in c. ecclesia sanctæ Mariæ
 in 9. colum. de constitu. & per Iaso. in l. inter stipulantem.
 §. si Stichum. in fin. ff. de verbo. obliga. & facit text. & quæ
 ibi habentur in l. iustus fustium. ff. de his qui notan. infam.
 43 † Quinimo in notorijs, & summarijs ordo est ordinē non
 seruare, ita dixit Bal. in c. ad nostram. el 3. de iureiur. Cū er-
 go sumus in notorijs, & in his quæ subijciuntur oculis, nō
 obstat illa oppositio glo. d. l. pe. ff. de quæstio. videlicet, quæ
 ista cōfessio nō valeat, eo quæ iste reus fuit tortus legitimis
 iudiciis nō præcedētibus: quæ vt dixi in notorijs istæ solē-
 44 nitates, & apices iuris non curant: † quia notorium indu-
 cit plenam probationem, vt voluit Host. in sum. in tit. de
 proba. in §. fi. & est tex. in l. emptorē. in prin. ff. de ac. emp.
 45 vbi dicitur, † quæ notoriū æquiparatur snīæ. Et dixit Bald.
 in l. 1. circa me. vers. porro. C. de reuocā. his quæ in frau. alie.
 46 sunt, quæ notorium † est, pbatio probata. Et dixit idē Bald.
 in l. 1. in 2. col. C. quō, & quan. iu. quæ vbi est notorium, ibi
 non est disputare, sed disputatū esse. Et iō dixit Inno. in c.
 47 ex parte, el j. de ver. sig. † quæ in notorijs iudiciis pronuncia-
 tio non est ppresententia, sed quedā iuris executio: quæ
 refer. & sequitur Lud. Ro. in consil. 324. incip. in proposi-
 ta consultatione. in ver. secunda quæ dē & c. de quib. latius
 dixi plura in materia notorii cumulādo in repe. meæ rub.
 C. de pba. in 41. & 42. col. Ex quibus omnibus satis puro
 quæ minime obstat dicta gl. in d. l. pe. ff. de quæst. Nec etiam
 ob. illud quod pro parte cōtraria adductum est, videlicet,
 quæ cōfessio inualidā, vt in casu nostro, pp aliquam causam
 non validatur, nec reconualescit cessante causa & su-
 Y 2 perue-

perueniēte habilitate, per iura & rōnes adductas ad hoc.
 Quia respondeo hoc non esse, semp̄ verū, quod inualida a
 principio nō validentur superueniēte habilitate, & cessan-
 te causa inhabilitatis. & superueniēte ipsa habilitate recō-
 ualescit actus a principio nullus: vt patet ex dictis Io. Mo.
 48 in c. 1. de re. ec. nō alie. quē refert & sequit̄ Pet. de Anch.
 in cons. 122. incip. ex narratis in facto & c. vbi dixerūt, q̄
 solēnitas omīssa a principio nō reddit cōtractū ipso iure
 nullū: q̄ solēnitas superueniens ex postfacto firmat ip-
 sum cōtractū primo factū. Et patet ē hoc ex consi. Feder.
 de Sen. 139. quod refert, & sequitur do. Fely. in c. cum di-
 49 lectus. de accusa. vbi dixit, † q̄ quamuis testamentum ex-
 cōmunicati sit nullū ipso iure secundū aliquos, per c. de-
 cernimus. vbi glo. de sen. excom. in 6. Attamen si excom-
 municatu^o absoluitur, eius testamentum recōualescit. Et
 facit ē qd̄ dixit Angel. in sua dispu. incip. Astensis miles
 50 & c. vbi dicit, q̄ testamentum factum per † manifestū vsu-
 rarium non pręstata satisfatione de restituendis vsuris, re-
 cōualescit si postea pręstet talis cautio quod dictū refert,
 & sequitur do. Fely. in c. cum dilectus. in 2. col. in princi.
 de accusa. quod etiam firmat Ang. in authen. de nup. in §.
 primæ quidem. Et facit ē quod voluit Pau. de Cast. in l. si
 quis filio. in §. irritum. per illū tex. ff. de inof. test. vbi dixit,
 51 q̄ si iudex dedit licentiam † alicui vt faciat molendinū in
 flumine publico, q̄ si ille habebat molēdinū iā factū, pote-
 rit illud retinere virtute illius concessionis. Et facit ē tex.
 & ibi tex. Bal. in l. Titius i §. Lucius. ff. de liberis, & posthu.
 & qd̄ voluit Bal. in l. sed si de sua. in §. 1. ff. de acquir. hære.
 & Bal. sup̄ statutis in verbo, capere. in ver. inci. statutū q̄
 quicunq; & c. vbi dicit, q̄ si statutū dicit, q̄ quicunq; cepit
 52 rit bannitū habeat cēzum, † quod habebit locum ē in il-
 lo qui iā cepit bannitū. Vide tñ quæ dixi supra in §. dili-
 genter. nu. 188. Et faciunt dicta per Bal. in l. fin. in vlti. col.
 C. de senten. quæ sine certa quanti. vbi dixit, q̄ si testator
 53 legat centū pro Berta maritanda, † & ipsa iā erat marita-
 ta tēpore testamenti, q̄ tamen debebunt sibi illa centum.
 per l. si tā facta. ff. de cōdi. & demon. & p̄ l. antepen. C. de
 insti-

institu. & substi. sub condi. fict. quod dictum refert, & se-
 quitur Alex. in cons. suo 146. inci. in causa & lite in 2. col.
 in 5. volu. vbi dicit, quod pro hoc facit etiam tex. in l. Iu-
 lianus. & quod ibi not. ff. qui satisda. cogatur. vbi habetur
 q̄ si Titius sine mandato meo egit cōtra te nomine meo,
 & a te p̄ me accepit fideiussōres iudicatū solui postea pē-
 dente dicto iudicio mādaui sibi, vt ageret cōtra te, videor
 ratificare, & antea fecit, & iō fideiussōres, qui promiserūt
 iudicatū solui, obligabuntur mihi. & dicit qd̄ Domini de
 Rota deci. 443. inci. item fuit dubitatum vtrum procura-
 tores ad cām & c. volunt q̄ procurator habēs mandatum
 ad substituendum, si substituatur vnū qui antea sine mādato
 egerat, videretur ratificare iā gesta per ipsum: & alia etiam
 alleg. do. Alex. in d. consi. ad hoc propositum quæ non re-
 fero breuitatis causa. & faciunt ē dicta per do. Alex. post
 Paul. de Cas. in l. vt militibus. in prin. C. de test. mili. vbi di-
 54 xit, q̄ si Papa concessit † episcopo, vel abbati vt possit fa-
 cere testamentū de redditibus suorū beneficiorū, q̄ talis
 licentia extenditur ē ad testamentum antea factū. Et fa-
 ciunt dicta p̄ Domini. de sancto Geni. in c. vnico in 2. col.
 in princ. de exces. pręlato. in 6. vbi loquitur de cōcessione
 facta per Papā fratribus sancti Francisci de obseruātia, vt
 possint hic Bononiæ ædificare ecclesiā in monte. Et facit
 ē qd̄ voluit Paul. de Cas. in l. cum quidā. ff. de leg. 2. vbi di-
 55 xit, † q̄ si pater facit legatū in testamēto filię suæ quæ re-
 manebit vidua, cōprehendit etiā filiam, quæ ante testamē-
 tum erat vidua. Et faciunt ē dicta per Bal. in l. omnes po-
 56 puli. in 8. col. ff. de iusti. & iure. vbi dixit, q̄ statutū † pro-
 hibens fœminis certa genera vestiū, intelligitur etiam de
 vestibus ante statutū factis, quia nec eas poterūt portare.
 de quibus ē per do. Fely. in c. quoniam. 12. col. de consti-
 tu. & in c. constitutus. in penul. colum. versic. si scribitur.
 de rescrip. Et faciunt dicta per Bald. & Angel. in l. Titius.
 §. Lucius. ff. de liberis, & posthum. vbi dicunt q̄ si Papa
 57 † mandat alicui prouideri in certo loco de prima vacatu-
 ra, q̄ poterit illi prouideri de illa, quæ vacabat ante dicta
 prouisionē Papæ, saltem si Papa ignorabat illam vacare.

Et faciunt etiā ad prædicta quæ latius dixi in l. penulti. in
 8. & 9. colum. ff. de quæsti. Ex quibus iuribus & doctrinis
 satis apparet, q̄ nō est semper verum, q̄ actus a principio
 nullus nō valdeat ex post superueniente habilitate, & ces-
 sante cā inhabilitatis. & ideo nō obstat dicta obiectio, cū
 vt dixi, non possit fieri fundamentū super dicta regula, cū
 habeat naturā brocardicā, vt dixit do. Fely. in c. cum dile-
 ctus. de accusa. Pro quo facit qđ dicimus, videlicet, q̄ eius
 58 quod † multipliciter exponitur veritas ignorat, vt inquit
 Bal. in l. ne quicquam. in §. vbi decretū. ff. de offic. procon-
 sulis. & in l. testamentū. in 5. col. versi. tertio quæritur, C.
 de testib. quem refert, & sequitur Barb. in c. licet in bea-
 to. in 4. colum. de accusa. Pro quo faciunt in argu. quæ ego
 dixi in l. patre vel marito. in 8. colum. versi. limita etiam
 prædictam regulam. ff. de quæsti. Non obstat etiam illud
 videlicet, quod verificatio dicti homicidii est accessorium
 ad dictam confessionem inualidam factam per torturam
 non præcedentibus indicijs, quæ corruere debet corruen-
 te ipsa confessione, vt in iuribus supra allegatis. Quia re-
 spondeo, quod dicta regula, quod corruete principali cor-
 ruit accessoriū, nō habet locum in similibus casibus: ut est
 casus noster, videlicet, qñ accessorium est potentius prin-
 59 cipali: quoniam tunc corruete principali, nō corruiat † ac-
 cessorium, ita habetur in lex placita. C. de rerū permuta.
 & in l. si is a quo. C. de præd. mino. Et hoc etiam patet in iu-
 ramento. Nam si fiat contractus inualidus, & in eo appo-
 nat iuramentū, si corruiat contractus principalis tanq̄ nul-
 lus, non corruiat iuramentū, qđ est accessoriū ad ipsum cō-
 tractum, sed imo ipse contractus sustinetur per ipsum iura-
 mentū, & hoc apparet in donatione facta inter uirum, &
 uxore quæ de iure nō ualet, ut habetur in toto titu. ff. &
 C. de donatio. inter uirum, & uxorem. tamen talis donatio
 60 ualet, † si in ea sit appositum iuramentum. & idem est in
 alijs donationibus prohibitis a iure, secundum Guliel. de
 Cu. in l. sed si possessor. in §. iurauero. ff. de iureiur. & Fed.
 de Se. in consi. suo 140. incip. punctus quæstionis est, statu-
 to matrimonio, & Bartol. in l. Seius, & Augerius. ff. ad le-
 gem

gem falc. & in l. si quis pro eo. ff. de fideiussio. & Bald. in l.
 1. in repetitio. antiqua. ff. de donat. inter uirum, & uxore.
 Bald. in l. 2. ff. de iureiur. in 24. colum. uersicu. venio
 ad secundum & dico & c. & idem tenet 10. de Imo. in rep.
 c. cum contingat. in 10. membro. de iureiur. & ibi Abb. &
 Raph. Cum. in l. si quis inquilinos. §. 1. ff. de leg. primo. &
 Angel. in l. penul. in §. mulier. ff. de matrim. & Pau. de Ca.
 in l. pacta quæ contra. C. de pact. & in consi. suo 101. in-
 cipient. notandum est, q̄ præfarum statutum & c. in 2. col.
 & dom. Alex. in consi. suo 156. incipient. uiso instrumento
 donationis. in 5. col. ubi all. prædictos doct. ad hoc. & Bal.
 in l. fin. C. de donat. & in l. fin. C. pro donato. & in l. si dona-
 to. & in l. si donatione. C. de colla. & in repe. l. 2. in 8. col.
 de iureiurand. in quibus omnibus locis tenent prædicti
 doc. quod talis donatio firmaretur iuramento, licet Bar.
 uideatur tenere contrarium in l. Aurelius. §. si. ff. de lib. ie-
 ga. & Cy. in l. 1. in fi. C. de sacrosanct. eccl. de quo dixi in
 repe. mea l. fin. in 24. char. C. de probat. de quo etiam per
 dom. Franc. de Are. in consi. suo 74. incipient. diligenter,
 & mature & c. in uersicu. ad secundum igitur. & per Pet. de
 Ancha. in consi. suo 308. incip. nulli dubium & c. Patet e-
 tiam alio exemplo. Nam clarum est, q̄ alteri stipulari ne-
 mo potest, & talis stipulatio non ualet, ut in l. stipulatio
 ista. in §. alteri. ff. de ver. ob. & in §. alteri. inst. de inut. stip.
 & habetur in l. debitor. in §. fin. ff. de neg. gest. & in l. quod
 61 dicitur. ff. de verb. obli. † hoc tamen fallit nisi in tali obli-
 gatione interuenerit iuramentum: quoniam tunc erit ua-
 lida tali stipulatio, ita dixit Bartol. in l. si quis pro eo. in 6.
 membro. ff. de fideiuss. & dom. Anto. & Ioan. de Imol. in
 cap. cum contingat. de iureiuran. quod etiam firmat dom.
 Alexand. in consi. 221. incip. uisa facti narratione. in pen-
 colum. Patet etiam in alio exemplo. Nam licet confessio
 extraiudicialis non noceat confitenti, ut habetur in l. ca-
 61 pite quinto. ff. de adulte. tamen hoc † fallit, nisi in tali con-
 fessione interuenerit iuramentum: nam tunc præiudicat
 ipsi confitenti, ita dixit dom. Alexand. in l. cum scimus.
 C. de agrico. & censitis. libr. 11. in apostill. ad quod ipse

allegat Bartol. in l. cum quis decedēs. §. codicillis. alias in §. Tertia. ff. de lega. 3. de quo etiam dixi in dicta repetitio. mea. l. fina. C. de probatio. in 35. charta. Ad idem etiam
 63 facit, Nam confessio facta absente parte, † nō probat. vt i l. certum. in §. si quis absente. ff. de confes. & in l. fin. ff. de in terrogat. acti. cum sim. tamē talis cōfessio plene probat, si sit facta cum iuramento, secundū Pau. de Cast. in cōf. suo 241. incip. primo videndum est &c. circa princ. Similiter etiam patet alio exemplo. Nā mulier intercedens pro alio nō obligatur, nisi renunciauerit Velleiano & fuerit certiorata de beneficio ipsius Velleiani. ut habet. ff. & C. ad Velle. maxime in l. 2. in fi. ubi est bona gl. ff. ad Velle. & uoluit Host. i summa. de fideius. i. §. & quis uer. idē est. et Io. Ad. in c. 2. de pac. in 6. pro quo alleg. in arg. c. placuit 38. distin.
 64 & §. ordinādus. in auth. quomodo oportet. episco. † istud tamē fallit, nisi mulier promittendo, & intercedendo pro aliquo apposuerit iuramentum in cōtractu: quia tūc ualeat obligatio, licet non renunciauerit Velleiano, & nō fuerit certiorata de beneficio Velleiani. ita dixit Bart. & Ange. i l. 2. C. de rescin. uendit. & in l. sciendū. ff. de uerbo. obligatio. & in authen. sacramenta puberū. C. si aduer. uen. & in l. si duo patroni. §. Iulianus. ff. de iureiur. & Archi. & Io. Andr. in d. c. 2. de pac. in 6. & d. Ant. in c. si diligēti. de foro compe. & in c. ex rescripto. de iureiur. & Bald. in l. 1. in fin. C. de rebus credi. Abb. in c. penul. de empti. & uen. & Alexan. consi. 127. incip. uiso processu &c. in fin. in 2. uolu. & in consi. 42. in 8. col. & in consi. 221. incip. uisa facti narratione. in 1. & 2. col. Aliud est etiam exemplum. Nam donatio excedēs quingētos solidos, seu aureos, debet insinuari, alias non ualeat l. sancimus. C. de donatio. tamē si in tali
 65 donatione † sit appositum iuramentū, ualeat talis donatio pariende ac si fuisset insinuata. ita dixit Ioā. And. i addi. Specu. in tit. de instru. edi. in §. porro. i ul. addit. quem sequitur Ange. in l. sancimus. in §. fin. C. de do. se remittēdo ad Ioan. And. i dicta addit. Et ita etiā firmat Fede. de Se. in consi. 281. incip. casus talis est: statuto cauetur quōd si donationes &c. circa fin. & Ioan. de Imo. in repeti. c. cū cōtin

gat

gat. in 10. membro. circa 4. q. de iureiurā. & ita tenet cōsultendo d. Alex. in consil. 156. incip. uiso instramento donationis. in 2. uol. & in consi. 4. in penul. col. i 1. uol. & in eodem uolu. in consi. 12. in fi. & in consi. 125. in pe. col. & in consi. 84. in vlti. col. in 2. uolu. & in consi. 8. circa me. in eodem uolu. & ibi in consil. 32. in prin. 3. colum. & in consil. 122. in fin. 2. colum. eod. uolu. & in consi. 243. incip. ponderatis. in 3. colum. & in consil. 244. incip. attentis his. in 4. colum. & in consi. 276. incip. uisis. in pen. colum. & idem tenuit Lud. Roma. in consi. 16. incip. pro decisione. in 1. colū. de quo latius dixi in dicta repeti. mea l. fi. C. de pba. in 34. cha. ubi plures alios casus, & plura alia exempla posui, i quibus corruente principali nō corruit accessoriū, quādo nō est eadem ratio in principali. quę est in accessoriū, q̄ principale, vt est iuramentū appositū in cōtractu. de quo etiā dixi in singu. meo 17. incipiente, accessoriū. Et ultra predicta pro istis facit optime. Nā stante statuto, q̄ venditio, seu alius contractus excedens summā centum, non possit probari nisi per iuramentū publicum: tūc si factus sit cōtractus excedens dictam summā, & eo sit appositū iuramentum, sed de ipso cōtractu nō fuit factū instrumentū sed solum interfuerūt testes, qđ casu cōtractus ipse nō poterit probari per testes ex prohibitiōe statuti p̄dicti: † at tamen hoc casu poterit probari iuramentum appositum i dicto cōtractu, quo probato poterit iudex ergo cogere dictos cōtrahētes ad obseruatiā ipsi⁹ cōtractus qđ est multū nota. ita dixit Ioan. de Imo. in repetitio. c. cum cōtingat. in 6. chart. de iureiuran. quod dictū refert, & sequitur dō. Fely. in c. sicut cōsuetudo. in 6. col. in ver. 6. intellige &c. de probat. pro quo faciunt dicta per Pau. de Cast. in cōf. 219. incip. in causa quę vertitur. de quo dixi in singu. meo 126. incip. in multis ciuitatibus &c. ex quibus omnibus satis patet, q̄ accessoriū non sequitur principale, quādo non est eadem ratio in utroq; & quādo accessoriū est potentius principali. Ideo ita dicendū puto i casu nostro, q̄ accessoriū quod est verificatio delicti cōfessari per torturam, nō sequetur naturam principalis, scilicet cōfessionis:

cum

cum talis existentia, & uerificatio delicti, quæ subiicitur oculis, sit potentior ipsa confessione, cum non subiiciatur regulis iuris, ut subiicitur confessio ut supra satis late ostensum est. Et sic per ista tollitur obiectio facta de reg. accessorium. & etiam tolluntur sequentes oppositiones facte superius. Et per ista videtur omnino dicendum quod iste reus in casu nostro sic condemnandus, & puniendus poena ultimi supplicii, adductis in contrarium non obstantibus. Veritatem non audeo hanc partem ita indistincte affirmare, propter duo. Primo quia non potest negari quod questio ista non sit multum dubitabilis, propter iura contraria & varia superius adducta, ut ex inspectione ipsorum iurium apparet. Sed quotiescumque sumus in dubiis & obscuris, & maxime in criminalibus, ubi tractatur de vita hominis ut in hoc casu: benignior via est amplectenda & sequenda. ut in l. semper in obscuris. ff. de reg. iur. & in l. factum cuiusque. §. si. eo. xi. & in regula, in poenis. de reg. iur. in 6. & in c. eos vero. l. distinct. ex il. merito. ff. pro socio. & in l. Arrianus. ff. de actio. & obligatio. & voluit Inno. in c. quia verisimile. de presumpcio. de quo latissime forte ultra omnes locutus sum in repetitione mea l. si. C. de probationi. in l. charta. & in sequenti, ubi ad istud propositum adduxit multas doctrinas. de quo etiam per las. in l. fructus. in 3. col. versu. tertio adde. cum ver. ibi seq. ff. soluto matri. ergo debemus inclinare in mioris partem, & benigniorem, & sic debemus potius inclinare, & iudicare dictum reum esse in hoc casu absolvendum, quam condemnandum. & ista ratio, & argumentatio pro hac parte iudicio meo multum stringit: quam rationem, et argumentationem sepius adduxi coram officialibus, seu iudicibus malefactorum, dum pluries & pluries fui aduocatus plurium reorum causarum criminalium: cui rationi, & argumentationi non fuit mihi datum congruum responsum, imo propter hoc multoties feci absolueri reos inquisitos, seu accusatos. Secundo non audeo hanc partem indistincte firmare, scilicet, quod in casu nostro reus possit ad mortem condemnari, & hoc ratione. Nam si iste reus posset in casu nostro condemnari ad mortem, daretur iudicibus materia delinquendi, et iniuste procedendi contra

homines

homines in causis criminalibus, in quibus tractatur de vita hominis: & multi homines perirent contra rigorem iuris. Nam unusquisque iudex ex abrupto, velo levato, nullis precedentibus iudiciis, & nullo iuris ordine seruato poneret homines ad torturam, & multi propter cruciatum torturæ confiterentur commisisse aliquod delictum, quod forte vere commisissent, cum nemo sine crimine uiuat: & sic multi homines perirent hac via, quod non est dicendum. ideo videtur ex hoc quod dictus reus non sit condemnandus, ne aperiat via iudicibus procedendi iniuste et indebite, & ne detur eis materia delinquendi. Nam iudex indebite & iniuste procedens dicitur delinquere. maxime cum iurauerit in principio sui officii iura & statuta seruare. & sepe taliter procedendo facit litem suam. ut habetur in titu. de poena iud. qui male iudi. & in l. prolatam. C. de sententia. Et ideo dixit Bald. in c. i. §. seu furtum. in 5. col. de pa. iur. fir. quod cognoscere iuris ordine non seruato, est ius alterius auferre. Et iudex procedens extra ordinem, & dicitur procedere de facto, secundum Bal. in l. actus fustium in vlt. col. ff. de his qui not. infam. Et illud dictum Bal. in d. §. seu furtum. refert & sequitur Catal. in suo tractatu syndic. in versu. 425. incip. adde quod cognoscere. & d. Hiero. tortus in consilio suo, quod fecit pro comune Florentiæ incip. In nomine patris & filij & cetera. in 16. colum. Et ista præmissio ordinis iudiciarii non est parui momenti, & maxime in causis criminalibus. Et ideo dixit Bald. in l. si accusatoribus. in prin. 2. col. C. de accusat. per illum text. quod in causis criminalibus ordo iuris est seruandus. & Et Papa non potest tollere ordinem iudiciarium, nisi quo ad forum suum. ita dixit glo. not. in cle. dispensationem. in verbo, vsuris. de iud. quam ad hoc refert Bald. in l. eos. in §. super his. in fin. C. de usu. Et ommissio ordinis inducit præsumptionem fraudis, secundum glo. in l. i. C. de fide instrumen. & iure haste ff. lib. 10. quam refert, & sequitur Ludo. Roma. in consilio 53. incip. visis. in vlti. colum. Et in hac materia ordinis iudiciarii teneas menti not. verbum Ange. in consilio 176. quod refert, & sequitur do. Philip. Dec. in consilio 74. in 4. colu. versu. & specialiter ubi dixerunt,

xerunt, q̄ quando in instrumēto venditor promittit emptorē defendere de iure, & de facto, & q̄ plus est, obligat se ēt si per iniuriā iudicis res euincatur hoc pactum intelligitur, quando per ignorātiā iuris vel facti iudicis euinceretur, q̄ iudex seruato iuris ordine processit: secus autē esset si p̄termisso ordine iuris iudex p̄cederet, & res euinceretur: quia isto casu vigore p̄dictę p̄missionis venditor nō obligaretur. & adducūt no. rationē, de qua per eos in dictis locis. Et adde sing. verbum Bal. in c. cum causam. in ulti. col. de testib. vbi dicit q̄ banna de facto lata sine ordine iudiciario, debēt cācellari. & alleg. Inno. & gl. ibi. Et facit ēt. Nā licet spoliatus a iudice non habeat interdictū recuperandæ, † ut uoluit gl. not. in c. presentium. 7. q. 1. & habetur. in c. notum. 2. q. 1. & uoluit Specu. in tit. de pos. & pe. in §. fina. in princ. & Bal. in l. si. per illū tex. a contrario sensu. C. vnde ui. istud est uerū, & dicta iura p̄cedūt, si iudex qui spoliāuit spoliādo seruauit ordinē iuris: sed secus si non seruauit ordinē iuris: quia tūc ēt spoliatus a iudice debet restitui. ita not. dixit Soci. in consi. 12. inc. quoniam in presentiarum. in 3. col. in 1. uolumi. ubi ad hoc allegat plura iura, de quibus ibi per eū. de quo etiam latius dixi in l. qui cædem. in penul. col. ff. de fidei. Facit etiā ad p̄dicta. Nā nullus † inferior a p̄ncipe potest cōmittere causas iuris ordine nō seruato, etiam si esset legatus, secundū gl. in c. si. in uer. figura. de hær. eticis. in 6. & hoc ibi tenet Lap. & Dom. de sancto Gem. & uoluit gl. in clem. sepe. in uerbo, mandamus, de uerbo. significa. & ibi hoc firmat Zenzelius. & Pau. de leaza. & Card. & uoluit Specu. in tit. de legato. in §. superest. in 1. col. & uoluit Pau. de Cast. loquēs de istis gubernatoribus ciuitatū in cōsil. 94. incip. uiso quodā processū agitato. in 2. col. in 1. uolum. ubi etiā dicit, q̄ de hoc est casus in l. ne quicquā. in §. si. ff. de offic. proconsulis. ad quæ uide Alexan. in consilio 106. inc. per spectis. in 5. col. in 2. uolu. & Bal. post Guliel. in l. ne quicquam. in §. de plano. ff. de officio proconsulis. & Ang. in sua quæst. quæ inc. Astensis miles. & do. Ant. in c. dilecti. de iud. Et Alex. in l. nemo pōt. in 1. col. ff. de leg. 1. & d. Roch.

Cur.

Cur. in c. si. in 112. col. de consuetud. & in rub. de consuetu. in ulti. col. & do. Anto. Corse. in not. in uerbo, sentētia in uers. sententia ut scis &c. Et ultra p̄dicta scis q̄ gubernator ciuitatis, † nec ēt legatus de latere nō possunt supplere solēnitates processus, secundū Abba. in consi. 25. inc. attingā ista dubia &c. in 1. col. in 1. uolum. pro quo faciunt dicta per do. Pet. Philip. Cor. in consi. 68. incip. aliquandiu &c. in 3. col. in 2. uolu. Et adde q̄ adeo est seruandus ordo iudiciarius, q̄ testes inordinate † recepti non p̄bant, ēt si sunt recepti a Cardinalibus. ita not. dixit Bal. in auth. sed & si quis. in ulti. col. C. de test. & pōt esse rō, quia ubi nō est ordo, † deficit substātia, s̄m Bal. in c. 1. in 1. col. qui success. tene. in usi. feu. Videamus etiam q̄ testis nō legitime examinatus, † non facit indicium, ēt si talis testis sit legitimus & idoneus. ita dixit Bald. in c. 1. §. sacramentū. in 2. col. de cōsue. recti feud. quem refert, & seq̄tur Barb. in cōsi. 10. inci. illud &c. in antep. col. 4. uol. pro quo faciunt dicta per Ias. in repetitione l. admonendi. in 81. col. in si. ff. de iureiu. Et circa hāc materiam uide omnino plura, & plura not. quæ adduxi in l. qui cædem. in pe. & ulti. col. ff. de fidei. Et ultra ibi dicta uide not. uerbum Alber. de Rosa. in 2. parte statutorum. q̄. 15. incip. quærit etiam Guliel. &c. ubi dixit, q̄ si iudex facit † p̄ceptum pœnale alicui sine causæ cognitione, si ille contrauenierit, non cadit in pœnā. Et ratio potest esse: quia iudex procedens contra aliquem sine causæ cognitione, † censetur tanquam priuatus, & sibi non est obediendum, secundū Card. in clem. 1. in si. de celeb. mis. quem refert, & sequitur d. Feli. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in 12. col. de constitutu. de quo ēt dixi supra in §. nunc vidēdum. nu. 39. Adde etiam in materia ista unū, uidelicet, quod licet dicat, q̄ p̄sumitur pro iudice & pro eius sentētia, ut habetur in l. 2. C. de offi. ciui. iud. & in c. pisanis. de restitu. spoliato. & in l. Herennius. in §. Gaia. ff. de euictio. hoc † est uerū, si iudex seruauit debitū iuris ordinē in procedendo: sed si omisit debitū ordinē in procedendo, nō p̄sumitur pro iudice, non pro facto suo, ita dixit Bal. in l. sancimus. in 4. col.

col. ver. 13. queritur. C. de iudi. quod dictum refert, & sequitur do. Paris de pu. in tractatu syndi. in 19. charta. in 3. colum. &c. Et iste ordo iuris nedum debet seruari in iudicijs ordinarijs, sed et in extraordinarijs. Et ideo dixit multum nota. Inno. in c. tua. ad fi. de cohabi. cleri. & mulier. q. 2. sicut omissio ordinis iudicarij ꝛ reddit processum nullum in ordinarijs iudicijs ut in l. prolatam. de senten. ita omissio qualis qualis ordinis in extraordinarijs iudicijs vitiat ipsum iudicium. quod dictum refert, & approbat Petr. de Ancha. in consi. suo. 66. inci. visis diligenter. circa fin. quos refert & sequitur d. Fely. in c. 1. de lite contestata. in 3. col. in uersu. dicas tamen. & in c. ecclesia sancte Marię. in 12. col. ver. 5. not. de costi. de quo dixi in sing. meo 256. in ci. eadem ratio &c. & in l. qui cadem, in pen. col. uersu. non omitto rñ. ff. de sic. Et scias etiam q. iudex non seruans ordinem iuris, dicitur iniuste facere, secundum Ioan. And. & Gemi. in ca. dilecto. de senten. excommunicata. in 6. & Ang. in l. 1. ff. ne quis eum. & Ang. de Aret. institu. de actio. in §. quadrupli. in 3. char. & ideo tali casu potest ipsi iudici resisti de facto per regulam, quae habet, q. iudici iniuste procedenti potest resisti de facto: ut dixi in §. diligenter. nu. 51. & in l. 1. in prin. in 6. col. uer. aliud etiam sequeretur &c. ff. de q. stio. Scias etiam, q. adeo iuris ordo est seruandus in iudicijs, q. etiam ꝛ tale ordinem iudiciorum non possunt partes remittere, ita habetur in l. 2. in §. sed quia ueremur. C. de iuramento calum. & habetur in authen. offeratur. C. de lit. contest. & in c. de causis. de officio deleg. & habetur in c. cum olim. de causa poss. & proprietate. & per Bar. in l. quoties. C. de priuileg. schol. lib. 12. & per do. Anto. Corse. in no. suis. in uerbo, sententia in uersu. sententia ut scis &c. & per glo. & docto. in c. si. de sententia, & re iudica. in 6. & per Alexan. in l. ius publicum. ff. de pactis. Et ratio quare partes non possunt renuntiare ordini iudiciorum est, quia ordo iudiciorum ꝛ fuit introductus, propter publicam utilitatem, secundum Card. in clem. saepe. in prin. in 12. q. de uerbo. significa. & ideo renuntiare non potest per partes. l. ius publicum. ff. de pac. & uolunt docto. in dictis locis. Dixit tamen Barto. in l. si societas.

tem.

rem. in §. arbitratorum. in 3. colum. ff. pro socio. q. praedicta habet locum coram iudice sed secus est coram arbitro: quia coram arbitro potest ꝛ renuntiari ordini iudiciorum, secundum eum ibi. Et iste ordo iudicarius requiritur in causis criminalibus, ut dixit Specu. in tit. de accusatio. in §. 1. in 1. ult. col. uer. in summa. de quo et uide omnino q. dixi in sing. meo 293. incip. statutum tollens &c. Et haec omnia dicta de isto ordine iudicario multum faciunt in quaestione nostra pro dicto reo, ut non possit condemnari ꝛ dicto homicidio, cum contra eum non fuerit seruatus ordo iuris: sed iudex ꝛcesserit ex abrupto, leuato uelo, ut dictum est, & indebitum torserit eum. Et ut dixi, ne detur materia delinquendi iudicibus, & ꝛcedendi uelo leuato non uidebitur mihi, q. dictus reus super tali ꝛcessu, nullo, & inualido possit condemnari, nec et debet absolui stante uerificatione delicti, & hoc ut delicta non remaneant impunita. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. cum simili. Quid ergo dicendum uidetur: ego puto, saluo temper saniori iudicio sic esse dicendum: uidelicet, q. dictus reus non poterit condemnari uigore illius ꝛcessus attenta nullitate, & inualiditate dictae confessionis, & consequenter omnium retro agitatorum: sed iudex debet ipsum reum absolvere, non tamen diffinitiuè, sed solum ab obseruatione iudicii: postea autem ipse iudex debet formare nouam inquisitionem dicti maleficii contra dictum reum, & contra eum procedere seruatis seruandis: & postea super illo ꝛcessu nouiter facto poterit condemnare dictum reum, & hoc modo seruabitur ordo iuris, & tale delictum non remanebit impunitum, ut decet. Et hanc determinationem & conclusionem ad hanc quaestionem elicio ex quodam consilio Ange. quod in ordine est 178. & incipit, uisus actus praedictis &c. ubi dixit, q. quando libellus est ineptus, seu inquisitio est inepta, quicquid sequitur ꝛ est ipso iure nullum. & dicit q. Guil. de Cug. pl. si patronus libertum. ff. de iure iur. dicit q. exceptio ineptitudinis ꝛ reddit iudicium retro nullum: & q. et post sententiam potest hoc opponi. Item et subdit, propter ineptitudinem nullus ꝛcessus intelligitur factus, ergo non potest sequi sententia diffinitiuè. & ideo dicit ipse Ange.

Ange. q̄ si tali casu iudex aliquam poenā vult inferre, poterit illam extra ordinē imponere, non tamen poterit imponere, poenā ordinariā: quia ordo processus iam facti repugnat. vnde dicit q̄ in tali casu tutior est via, q̄ absoluaē re⁹ ab obseruatione iudicii pp libelli ineptitudinē, & iterū pcedi poterit: & dicit q̄ ipse ita cōsuleret, & iudex in tali casu fugeret retia sindicatorū. & dicit q̄ licitū est iudici in tā dubiis eligere securiorē partē, vt habetur, in l. dos a patre. C. solut. matri. Et refert Ange. in dicto. confi. 178. in fi. q̄ alias ipse ita obtinuit de facto dum esset aduocatus domini Rainerii Lanf. de Pisis olim potestatis Perusii, dū erat in sindic. qui nō obstāte inquisitione inquisitos absoluit pp ineptitudinē libelli, seu inquisitionis, & postea de nouo inquisitionē formauit, & processit. Ita dico in casu nostro, q̄ postquā dicta confessio facta p torturā iudiciis non p̄cedentibus est nulla, & inualida, q̄ ipse reus non poterit cōdēnari super dicto p̄cessu: sed iudex debet ipsum absoluerē ab obseruatione illius iudicii, & postea debet nouū processum inchoare, & nouā inquisitionē formare de dicto maleficio cōtra dictū reū: & seruatis seruandis poterit dictū reum diffinitiuē cōdēnare: & hoc modo delictum nō remanebit impunitum, & solemnitates a iure requisitæ erunt saluæ. Et ita mihi videtur concludendum in hac notabili quæstione &c. Hippolytus.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex torquens non p̄ambulis iudiciis an puniendus in syndi-
catu. Et qua poena nu. 10.
- 2 Iudex procedens sine debita causæ cognitione facit litem suam.
- 3 Iudex delinquens in officium, non inuatur ratione officij.
- 4 Officialis procedens de facto facit litem suam.
- 5 Illicitum perueniens ad optimum finem, non excusat a poena.
- 6 Dominus non tenetur ad expensas procuratoris impetrantis per
simoniam suo nomine. Et idem in iudicio calumniosō. 7.
- 8 Iudex ferens sententiam etiam iuste post terminum instantiæ,
debet puniri.

Iudex

- 9 Iudex pretergrediens legum limites, p̄sumitur dolosus.
- 11 Penam esse collatam in arbitrio iudicis quando intelligatur. 13.
- 12 Res indeterminata stat in iudicis arbitrio.

- §. **S**uccessiue videndum est de tertia quæstione dependēte a proxima p̄cedēti quæstione, quæ tertia quæst. talis est, videlicet, vtrum in casu q̄onis p̄cedentis iudex, q̄ dictum reū posuit ad torturā nō p̄cedētib⁹ iudiciis debeat puniri in syndicato † p tali illegitima tortura: in quo videt dicēdū q̄ nō: q̄ postq̄ i ueritate iste re⁹ erat culpabilis, & vere cōmiserat dictū delictū, poterit cōtra eū p̄cedi nō seruata solēnitate iuris. arg. tex. not. & eorū, q̄ ibi habentur in l. fi. §. fi. ff. quod met. cau. vbi habet, q̄ valet executio contra debitorē, etiā si in ea nō sint seruatæ solēnitates iuris, quādo in rei ueritate ille talis, cōtra quē est facta executio erat debitor in ueritate: de quo rex. lati⁹ loquutus sum supra in §. p̄cedēti. nume. 39. ideo eodē modo uidebatur dicēdū in casu isto: videlicet, q̄ postq̄ in rei ueritate iste reus cōmiserat dictū delictum, q̄ nō esset aliqua poena puniendus dictus iudex, q̄ posuit eū ad torturā non p̄cedentibus iudiciis legitimis. Præterea pro hac parte facit etiam. Nam postquā ex opera dicti iudicis res ista occulta peruenit in lucē, videtur q̄ dictus iudex magis sit laudandus, & p̄miāndus, quam vituperand⁹, & cōdemnandus. argumen. eorū quæ habentur in l. sed si lege. in §. consuluit. ff. de petitio. hæredita. & q̄ voluit Bal. in l. i. C. ne ex delictis defunct. in 5. col. i. ver. itē tenet lege Cornelia &c. Attamen contrariā sententiā & opinionē puto ueriores, scilicet, q̄ imo dictus iudex, q̄ in similibus, in quibus tractatur de p̄iudicio irreparabili excessit modū, & non seruauit debitas solēnitates a iure requisitas, debeat puniri de tali excessu, & de tali tortura sine iudiciis illata.
- 2 Nā iudex p̄cedēs sine debita causæ cognitione, punit: † q̄ facit litē suam secundū Bal. in l. obseruare. in. §. p̄ficisci. in 15. quæstione. ff. de officio procōsulis. Itē iudex nō obseruans

Prac. Cri. D. Hip. de Mars. Z seruans

- 3 seuans iuris ordinem, vel debitam consuetudinē, † redigitur ad instar priuati, nec iuuatur ratione officii, cū deliquerit in ipsū officium, cōtra naturam ipsius officii ita dixit Bald. in consi. 336. inci. factum sic proponitur. in 4. volu. Pro quo facit. Nam tutor non bene administrans bona pupilli, non fingitur tutor. sed tenetur tanquam quilibet. l. qui fundum. §. si tutor. ff. pro empt. l. interdū. §. qui tutela. ff. de furtis. facit. l. item apud labeonem. §. quæstionis. ff. de iniuriis de quo etiā in simili p Guido. de Suza. in tractatu suo maleficiorum. in antepen. char. in vlti. vers. incip. an si iudex &c. & ibi Ludo. Bologni. in addition. Et dixit Bald. in l. lectos. ff. de pericul. & cōmodit. rei vendi. q̄ officialis procedens de facto † facit litē suā: & q̄ tali casu possunt iura cedi contra ipsum, sicut cōtra priuatū. quod dictū refert, & sequit Catal. in tractatu syndi. in vers. 3003. incip. adde q̄ officialis &c. Nec videtur sufficere si dicat, q̄ post quā res bene successit, & postquā ipse reus fuit repert⁹ in vero delicto, non debet puniri ipse iudex p dicta tortura debita, sed imo est laudand⁹, & premiand⁹, vt supra dixi. Quia respondeo pluribus modis. Et primo dico, q̄ quādo aliquis fecit aliquod illicitū, nō excusatur a pœna illius illiciti, † licet illicitum peruenerit ad optimum finem, ita probat rex. i. l. desertorē. §. in bello. ff. de re. militar. vbi dixit text. q̄ q̄ rem prohibitā a duce belli fecit, vel mādata ab ipso duce belli non impleuit, capite punitur, etiā si res bene successerit. pro quo facit dictum Abb. in c. bonę el 2. de postula. prelati. vbi dixit, † q̄ si procurator impetravit, & obtinuit per simoniam aliquid nomine domini, q̄ dominus non teneretur sibi restituere expensas, quas fecit. Et faciūt dict. p Mod. in l. 1. §. si procurator. ff. si qs ius di. nō ob. vbi dicūt, q̄ si procurator egit iudiciū calumniosū † nomine domini, & obtinuit, q̄ nihilomni⁹ nō poterit hoc casu repetere expensas, quas fecit a domino. p quibus etiā facit nam iudex ferens sententiā etiam iuste post terminum
- 8 instantiæ † debet puniri, secundū Pet. de Anch. in c. unico. de resti. in inte. li. 6. in vlti. col. Et facit etiam ad prædicta quod voluit Bald. i. cōsi. 233. inci. quæritur &c. in fi. i. 1. volu.

- 9 lu. vbi dixit, q̄ iudex † p̄sumitur dolosus, quādo trāsgreditur leges. Ita dicēdū videtur i. casu nostro, in quo iudex uelo leuato trāsgressus est leges, & iura, merito debet puniri nō obstantibus adductis in contrarium. Sed opereptiū est scire qua pœna sit puniēdus talis iudex: i. quo videtur dicendū, q̄ esset puniendus pœna mortis, eo q̄ iudex torquens aliquem indebite, † uel dolose, debet puniri pœna mortis, ut dixit Bal. i. l. decuriones. C. de quæ. & ibi Ang. & uoluit Ioan. de Ana. in ca. 1. in 3. colum. de cleri. percus. & Angel. de Aret. in tractatu malefic. in uerbo, fama publi. i. 15. char. uerfi. tertio quæro. & uolunt alii docto. quos retuli in l. quæstionis modū. in vlti. col. ff. de quæst. & i. l. repeti. i. 1. col. eo. tit. Et i casu nostro talis iudex indebite torfit nō seruando leges, uel statuta uolentia q̄ re⁹ nō possit torqueri, nisi p̄cedant indicia, & alia necessaria. itē dolose processit trāsgrediendo legē, & procedēdo uelo leuato, ut dixit Bald. in d. cōsi. 233. ergo uidetur, q̄ debeat puniri pœna ultimi supplicii per dicta iura, & ratioēs. de quo etiā latius dixi supra in §. expedita. nu. 87. Attamen prædictis iuribus & rationibus non ob. crederē quod hoc casu dict⁹ iudex nō deberet puniri pœna mortis. attento qd̄ pur nō torfit innocentem, sed uere nocentē, & culpabilē, & uerū homicidā. & ideo magis credo quod. sit puniēdus arbitrio iudicis, seu superioris, cū in tali casu nō sit statuta, nec specialiter ordihata certa pœna: quo casu † pœna itelligitur esse collata in arbitrio iudicis. ut habetur in l. 1. §. expilatores. ff. de effrac. & expil. & in l. hodie. ff. de p̄. & in l. 3. uer. stellionatum. cum uerfi. seq. ff. de cri. stellio. & probatur i simili in l. 1. ff. de iur. del. & in j. fi. ff. de acti. emp. & i. l. in uēditioe. §. in tempore. ff. de bon. auto. iudic. pos. & in l. mora. in princ. ff. de usur. & in l. cōtinu⁹. §. cum ita. ff. de uerb. oblig. & in c. fin. de trāfactio. & in c. finem litibus. de dolo, & contu. & in c. de causis. de officio delegati. & in c. quærenti. de uerbo. signific. in quibus iuribus habetur q̄ res ideterminata stat in arbitrio iudicis. † de quo etiam p Alex. in cōsilio 111. incip. ponderatis uerbis. in 6. col. in 1. uolu. de quo latius dixi in l. de minore. in prin. in 8. col. uer. qua au-

tem poena &c. ff. de quaest. & in l. lege Cornelia. in fi. ff. de
 13 sica. Et à contrario sensu dicimus, q̄ ubi poena est expressa
 i lege, vel statuto, vel in alia dispositione: t̄ t̄c nihil ope-
 ratur arbitriū iudicis: & ideo stante statuto, q̄ i maleficijs
 iudex habeat liberū arbitriū, tale statutum intelligit solū
 in delictis, seu maleficijs, q̄bus nō est expressa poena i lē-
 ge, vel statuto. secus autem erit in maleficijs, i q̄bus statu-
 to imponit certa poena: quia in illis nō poterit recedere à
 statuto, & tunc nihil operabitur eius arbitrium. ita dixit
 Pau. de Castr. in l. certo generi. §. si torus. in fi. ff. de serui. ru-
 stic. p̄edio. & in consil. 119. incip. notandum est &c. in 2.
 col. & idē dixit Bal. in c. 1. in 7. col. de mi. va. qui cōtumax
 est. & idem tenuit Corse. in no. suis. i verbo, statutū. i not.
 incip. statuto cauet, q̄ pro homicidio &c. Et facit q̄ voluit
 Bal. in l. fi. C. de prob. circa fi. ubi dixit, q̄ licet quando p̄-
 ceditur ex p̄sumptionibus mitigetur poena, tamen quādo
 p̄na habet certos fines, nūquā potest ex qualitate p̄batio-
 nū augeri: quod dictū refert. & sequit̄ Fran. Brun. i tracta.
 suo de indi. & tor. in 6. char. in 1. col. & dicit Bal. in d. l. fin.
 q̄ ex hoc iudices debent esse contenti finibus poenarū,
 prout scriptæ vel notatæ sunt à iure. de q̄bus etiā dixi in
 repe. mea rub. C. de proba. in l. col. in fi. de q̄bus etiam per
 Geor. Na. in Cle. sæpe. in §. nō sic tamen. in 15. col. de ver-
 bo. signifi. Tene menti prædicta quia sunt quotidiana, &
 tractabilia.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ratio naturalis subrogatur loco legis.*
Et illam corrigit. 2.
- 3 *Lex est omne quod ratione consistit.*
- 4 *Iudex ad quem in criminalibus, an teneatur stare processui
 iudicis à quo, vel nouum processum inchoare.*

5. **C**urrit modo alia quaestio. valde dubia, q̄
 nō memini me vidisse ad aliquo tactam, li-
 cet quotidie occurrat i facto. de quo mirā-
 dū est q̄ aliqui docto. & maxime scribētes
 super

semper maleficiis eam non tetigerint, & illā p̄pter ei⁹ fre-
 quentiam non examinauerint. Quē quidē quaest. talis est.
 In aliqua ciuitate sunt plures magistratus, et plura officia,
 vt est i hac n̄ra ciuitate Bononiē mihi patria: i qua prim⁹
 est R. domin⁹ gub̄rator, seu locutenens legati apostolici.
 Item est magnificus dominus Vexifer iustitiē, & Antiani.
 Item dominus Potestas iudex ordinarius, qui habet merū
 & mixtum imperiū, & omnimodā gladii potestātē. Itē sunt
 etiā tribuni plebis, qui vulgariter appellant̄ Domini de
 collegio. Item est etiā iudex Mercatorum. Modo pone q̄
 Antiani vel Tribuni plebis capiunt aliquē accusatū, vel
 denuntiatū de aliquo crimine: & eum de facto torquēt si-
 ne aliquibus iudicijs, vel aliter indebite non seruato iuris
 ordine, nec seruatis seruandis: & ipse confitei se cōmississe
 illud delictum, quo stante cōfessio sua est nulla. per gl. in l.
 pe. ff. de quaestio. circa quod plura dixi supra in §. Secūda q̄
 stio. in pluribus ver. Postea talis reus remittit̄ p̄ dictos An-
 tianos vel Tribunos plebis ad Potestatem, & sic ad iudicē
 ordinarium. qui iudex interrogat ipsum reū vtrū cōmise-
 rit delictū, quod cōfessus est cōmississe in tortura corā An-
 tianis vel Tribunis: et ipse reus iterū cōfiteatur se dictū de-
 lictū cōmississe, an hoc casu ista cōfessio facta sine tortura
 corā ipso Potestate noceat ipsi reo, & habeat pro ratifica-
 tione dictē primæ cōfessionis factē in tortura corā Antia-
 nis: vel præsumat̄ facta metu tormentorū sicut prima fuit
 facta indebite et iniuste p̄ cruciatū torture corā Antianis
 vel Tribunis plebis. Vel pone q̄ dicti Antiani, vel Tribūi
 habebāt indicia cōtra dictū reū de dicto maleficio, & vigo-
 re dictorū iudiciorum incœperunt torquere eū, attamen
 eum nō torserunt sufficienter, postea eū remiserūt ad Po-
 testatē: an hoc casu ipse Potestas vigore iudiciorū, quē erāt
 cōtra instū reū possit ipsum de nouo sufficienter torquere
 incipiendo nouā torturā, nō habito respectu ad illā primā
 quā sibi intulerūt Antiani vel tribuni, vel debeat habere
 respectū ad illam torturā, & illā computare in tortura,
 qua ipse vult inferre dicto reo. Et pōt poni exēplū. Cōtra
 illū reū erāt duo indicia, p̄pter quē Antiani vel Tribūi de-
 derunt

dérunt ipsi reo quatuor ictus torturæ, & poterant sibi dare sex, cum de consuet. totius Italię pro quolibet indicio, dentur tres ictus torturæ. Mō ptās uigore dīctorum indiciorum uult torquere dcm̄ reum, an poterit sibi dare sex ictus torturæ pp̄ illa duo indicia contra eum existentia, uel solum poterit sibi dare duos ictus, qui deficiebant ad numerum sex, computando illos 4. ictus, quos habuit ab Antianis uel Tribunis & sic utrū tortura illata reo ab vno magistratu, seu officiali, deat computari ipsi reo ab alio officiali p̄cedente contra ip̄m reū p̄ eodem crīe. Vel ali⁹ iudex p̄cedens, ut dixi, contra ip̄m reum possit incipere & finire nouam torturam, nullo habito respū ad illam primam torturā, q̄ passus est ipse reus corā alio primo iudi. uel magistratu p̄ eod. delicto. Et veræ istæ ambæ qōnes sunt multū dubitabiles, & apud me ualde ambigæ sunt, & maxime importantiæ & effectus. Quo. n. ad primā mihi v̄r̄ dicendum, q̄ d. confessio prima per secundā non dicitur ratificata nec dicatur assumere aliq̄d̄ robur per dictam confes. factam coram ptāre, & hoc attenda nullitate & inualiditate ipsius primæ confes. factæ coram Antianis uel Tribu. plebis. Nam et si dicta secunda confes. esset facta coram eodemmet iudice, coram quo fuit facta prima, non ualidaret primā. cum clarū sit, q̄ confes. facta p̄ torturam non p̄cedentib. iudiciis l̄timis non ualeat, et si millies ratificetur, s̄m gl. in l. pen. ff. de q̄. de quo ibi late dixi. & supra dixi in §. secunda q̄. nu. 2. & similiter omnia inde sequentia sunt nulla, ut dixi in dictis locis. Verunt̄n̄ aliquod dubium facit in hoc casu: quia dicta secunda cōfessio non fuit facta in eodem iudicio, & coram eodē iudice, sed corā diuerso iudice. Quod t̄n̄ non v̄r̄ obstat, quā licet fuerit facta corā diuerso iudice, non t̄n̄ fuit facta circa idē delictū. variatio. n. iudicū non uariat delictū. Et iō mihi v̄r̄ q̄ oīno dicta prima confes. facta super eodē crīe vna cum confessione subsequuta sit null., licet sit facta coram diuersis magistratib. dicta secunda confes. ex qua nō poterit condemnari ipse reus. Sed posset forte in hoc casu fieri distinctio hoc modo, v̄c3, q̄ aut iste reus, qui fuit

primo

primo ab Antianis indebite, & iniuste, uelo leuato, sine iudiciis tortus erat homo idiota & rudis: qui nullam doctrinā nec experiētiā habebat, ut puta, erat quidam rusticus, uel mulier, qui nō intelligunt requisita à iure in similibus. & tūc uidetur quod dicta cōfessio secūda facta corā potestate nō noceat ipsi reo, sicut nec prima facta corā Antianis uel Tribunis ei nō nocuit. per gl. d. l. pe. ff. de q̄. quia ipse re⁹ uidetur hoc dixisse uigore torturæ p̄cedētis: cogitans q̄ sicut fuit indebite tortus ab Antianis uel Tribunis, ita posset de nouo indebite torqueri ab ipso Ptāre: & hoc timore ductus fuerit cōfessus corā ptāre, arg. illius carminis uidelicet. Qui semel est lesus fallaci p̄scis ab hamo, Omnibus vnca cibis æra subesse putat &c. & iō dicta confessio est nulla sicut prima. ar. corū, q̄ habentur in d. l. pe. & in l. repeti. ff. de quæst. Aut erat homo sagax, practicus & expertus, q̄ uerisimiliter poterat scire, q̄ potestas eum non torqueret, nisi haberet sufficiētia indicia, & seruatis seruādis propter timorē syndicatus: & tunc talis confessio facta secundo loco coram potestate ei noceret: quia non uidetur illum fecisse timore torturæ, quæ ei non poterat de iure inferri: sed talis confessio hoc casu uidetur magis spōte facta ex conscientia criminis. Vel posset et dici aliter uidelicet, q̄d̄ si ante q̄ ipse reus torqueretur a potestate, ipse potestas dixisset tali reo, ut solēt dicere boni iudices, q̄ non dubitaret de aliqua illicita tortura, q̄ ei inferret iniuste, & de facto, sed diceret ueritatē de eo, quod erit interrogat⁹: tunc si confiteretur, talis cōfessio ei p̄iudicaret, quia nō p̄sumeretur facta metu tormentorū. Et licet de ista mihi non occurrant p̄sentialiter iura: t̄n̄ habent in se rationem naturalē, quę subrogatur loco legis † ut habetur in l. cum rō. ff. de bon. dam. & in l. scire oportet. §. sufficiat. ff. de excu. tutor. & in l. fin. ff. pro soc. & uolunt gl. in c. ex eo. de elec. in 6. & non minus attenditur rō naturalis, quam lex, secundū Per. de Anch. in consil. 216. incip. scripsit &c.

1 in vlti. col. imo rō naturalis corrigit † legem, secundū Bart.

2 in proœmio. ff. in §. si. † Et iō dixit And. de Her. i proœ feū.

3 in vlt. col. q̄ est rationabile dictum, ita debet mouere iudi

cem ad iudicandum, sicut ipsa lex: quia lex est oē quod ratione consistit. quod dictum refert & sequitur Iaso. in l. illa. in 3. col. C. de colla. & in authen. si qua mulier. in 3. col. circa princ. C. de sacrosan. eccle. Et dixit Bald. in consil. 38. incip. Thomas &c. in fin. in 3. volum. quod ratio naturalis cuncta recte disponit, & vix reperitur aliquid contra rationem naturalem, quod non remordeat conscientiam. de qua ratione naturali plura dixi in repe. mea rub. C. de prob. in 38. colum. Quo autem ad secundam q. videlicet, an tortura illata reo per vnum iudicem debeat reiterari p̄ aliū iudicem, cui remissus est ipse reus vel debeat cōputari in numero torturę habendę, & patiendę corā iudice ad quem est remissus talis reus? in quo videretur primū dicendum, q̄ in totū tortura deberet reiterari, cum ipse potestas ad quē remissus fuit dictus reus sit nouus iudex, & debeat facere nouū processum, & nō teneat stare p̄cessui altetius, cū ipse teneat ī syndicato si male p̄cesserit: vt habet in toto tit. de p̄c. iudi. qui male iudi. & voluit Bart. in l. non dubium. ff. de cust. reo. vbi dicit, q̄ in ¶ causis criminalibus iudex ad quem remissus est reus, nō tenetur stare processui facto p̄ iudicem, qui reū remisit: sed ipse potest facere nouum processum. ad quod alleg. quę habent in §. si vero crimen. in authen. de sanc. epis. & p̄ Guliel. de Cu. in l. magistratibus. ff. de iur. om. iud. & ibi per Ias. in fi. Attamen contrariū credo verius: videlicet, q̄ imo iste potestas secundus iudex debeat cōputare torturā iam habitam, & passam per ipsum reum ab alio iudice, scilicet ab Antianis vel Tribunis plebis, ne ipse reus magis nec durius torqueatur, q̄ iura, honestas & consuetudo patiant. Nam si potestas habens eadem duo indicia, quę habebant Antiani, torqueret reū tribus ictibus torturę pro quolibet indicio: sequeretur q̄ ipse reus haberet quinq; ictus torturę p̄ quolibet indicio, & sic excederet modus & ordo torturę consuetus. Itē sequeretur q̄ prima tortura in nullo cōputaret, & p̄ nihilo haberetur, & nō esset in cōsideratione q̄ vere saperet iniquitatē & iniustitiā. Itē sequeretur si vnus reus remitteretur pluribus iudicibus diuersis tēporibus p̄ eodē delicto,

¶

q̄ posset ab vnoquoq; iudice de nouo torqueri p̄ eo delicto: q̄ nō aliquo nō est dicēdū, nec de rigore iuris, nec de equitate. Et licet sup̄ hac q. nō habeamus tex. vel gl. vel doctrinā expressam alicuius doc. tñ habemus rōnē naturalē, q̄ vt supra dixi, subrogatur loco legis. Sed vltra rationē naturalē adduco no. verbū Ias. in l. inter stipulatē. §. si Stichū. in pe. col. ff. de ver. oblig. vbi examinādo certā quęstionē dixit post multa, q̄ declaratio quę fit ex mera volūtate iudicis nō transit ad successorē in officio: sed secus est in declaratione, q̄ fit ex verisimilibus cōiecturis, vel ex actis causę: quia illa bene trāsit ad successorē in officio. & hoc tenet Bart. fm̄ eum in l. ab executore. in princ. ff. de app. & in l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. & Bal. in l. fi. C. de leg. & Ang. & alios in d. §. si Stichum. Et subdit ipse Iaso. ibi, q̄ ratio huius est: quia censetur idem iudiciū & eadem persona. alle. l. proponebatur. ff. de iud. &c. innotuit. de elec. Ideo subdit, q̄ officiū cuius respū antecessor inquisiuit, vel sentētiavit nunquā moritur. c. gratiose. de rescrip. ideo successor in eodē offiō pōt declarare. de quo latius p̄ Ias. in §. Stichū. Ex quibus verbis colligitur decisio prædictę q. saltē argumentatiue: videlicet, q̄ iudex succedēs in dicta causa. Antiani vel Tribuni plebis nō poterit incipere nouā torturā, sed poterit inceptā p̄ficere: & sic tenebit ipsi reo torturā iā habitā corā Antianis, vel tribunis cōputare cū tortura p̄ eū danda ipsi reo. Pro qua cōclusionē ēt faciunt dicta per Bal. & Pau. de Cast. in l. eos. in §. super his. C. de app. Et faciunt no. verba Pau. de Cast. in l. edictū. ff. de iud. quę oīno vide p̄ decisione huius q. vbi inter cętera dicit, q̄ numerus citationū factarū a primo iudice dēt compleri a iudice successore, & nō dēt de nouo inci. pro quo ēt vide eundē Pau. de Cast. in l. mortuo iudice. ec. titu. vbi dicit, q̄ iudex subrogatus loco alterius iudicis, dēt iudicare ex eisdē actis vt not. in l. si vt proponis. C. quō & qñ iudex. & subdit q̄ non soluitur iudiciū, licet soluatur iurisdictio. Et faciunt ēt dicta p̄ eundē Pau. de Cast. in l. proponebatur. ff. eo. tit. de iud. vbi dicit, q̄ nō est necesse inchoare iudiciū de nouo licet aliq̄ ex iudicibus sint mutati, & aliq̄ loco illorū sint sub-

substituti, imo illi substituti reasumēt cām in eodē statu; in quo erat ante dictā mutationē: de quo ibi latius p̄ eum. Et p̄ prædictis ē faciunt optime dicta p̄ Lud. Rom. conf. 279. incipien. circa primum quæstionis articulum &c. in 1. col. vbi omnino videas: quia dicta ibi per eum multum de seruiunt quæstioni nostræ &c. ex quibus remanet expedita ipsa quæstio satis dubitabilis.

S V M M A R I V M.

- 1 Procurator in causa criminali an admittatur. Et an ad vnum articulum tantum. 2. 3. Et an ad opponendas exceptiones dilatorias. 4. Et in quibus alijs casibus. 19. 24. 25. 26. 42.
- 5 Minor an possit petere restitutionem in integrum per procuratorem in causa criminali.
- 6 Procurator interuenire potest in causa criminali, quando petitur, quod sententia declaretur nulla. Et quando interuenire possit. 8. 27. 29. 30. 31. 36. 41. 46.
- 7 Iudex quando possit compellere reum comparere personaliter, siue sit locus torture siue simplici interrogacioni.
- 9 Probationes factæ tempore lapsò, sed admissæ parte non opponente, non sunt validæ.
- 10 Iudicium agitatum cum excommunicato valet, si non fuit reiectus a parte, vel a iudice.
- 11 Probationes in contrarium contra presumptionem iuris & de iure admissæ valent, si non sit oppositum.
- 12 Instrumentum per clericum confectum valet, si ei non opponatur.
- 13 Religiosi Sancti Francisci quando possint esse testamenti executores.
- 14 Clericus prohibetur fideiubere pro alio, & quid si fideiusserit. Multa impediunt contrahenda, quæ non dirimunt contracta a nu. 14. vsque ad nu. supra.
- 15 Negatiuam quando inducat necessitatem præcisam. 18.
- 16 Papa de potentia ordinaria an possit in causa criminali procuratorem admittere.

Et

- Et an princeps hoc possit per rescriptum. 17.
- 20 Statutum promittens impunitatem occidenti bannitum, de quo bannito intelligat.
 - 21 Accusatio de vulnere facta sequuta morte, an teneat locum accusationis de morte. 22. 23.
 - 28 Exceptio quod delictum, de quo queritur sit impunibile, an impediat litis ingressum.
 - 32 Obligatio impossibilium nulla.
 33. Iudicis præceptum impossibile nullius est momenti.
 - 34 Impossibilitas excusat ab excommunicatione. Item appellationem a persecutione appellationis. 35.
 - 37 Carceratus an possit citari, & quando processus contra eum factus valeat. Et an excusetur a termino non solutæ pensionis. 38.
 - 39 Bannitus pro contumace an possit haberi.
 - 40 Legum dispositiones naturalibus conueniunt.
 - 43 Iudex debet querere ex officio suo probationes innocentie rei, etiam nullo hoc petente. 44.
 - 45 Actus ex solennitate perperam interueniente an vitietur.
 - 47 Iudex dēt audire extraneum allegantem innocentiam absentis.
 - 48 Cautelis in perniciem animæ non utendum.

§.

Equitur modo quinta quæstio valde quotidiana, quæ quotidie passim quasi in omni iudicio seu causa criminali occurrit: quæ vere est magnæ importantiæ & effectus. circa quā fiunt sæpissime allegationes in voce, & in scriptis: quæ quæstio est ista: uidelicet, an in causa criminali possit interuenire procurator. Quam quæstionem cum omnibus suis dependentibus, emergentibus & connexis latius, & forte melius omnibus aliis examinat Maria. Socin. in sua solenni repe. c. veniens. de accusatio. &c. ideo ego solum circa ipsam quæstionem p̄ cedam succincte per quasdam conclusiones, quas puto de iure veras adducendo ēt aliqua ultra Maria. & alios vsque ad hæc tempora. Et ideo intrans dictam quæstionem dico primo, q̄ regulariter † in causa criminali non admittitur procu-

procurator: vt haberur in l. penu. §. ad crimē. ff. de publ. iudi. & in c. veniens, extra de accu. & in l. seruum quoq; §. publice interest. ff. de procura. & in l. reos. C. de accu. cū sim. & vtrobiq; per doct. Et hoc pcedit nedum ad totam cām, 2
 † sed etiam ad vnum articulū tantum: qm̄ etiam ad vnu articulum tantum non pōt procurator comparere in causa criminali. ita dixit Bald. in l. reos. circa 9. col. vers. quæro circa hanc partem. C. de accu. & Spec. in titu. de procu. in §. 1. ver. sed nūquid media &c. & Saly. in d. l. reos. in 12. col. in vers. quæro an saltem ad vnum articulū. vbi dicit, quod si reus sit in vinculis detentus, quod procurator non poterit interuenire ad actū substantialem iudicii, sed ad alium actū sic: vt sunt positiones & earum respōsiones & testiū productiones. & hæc dicit voluisse Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de procu. in d. ver. sed nunquid media &c. & huic opi. assentit Bar. secundum eū in d. §. ad crimen. Refert tamen ibi Saly. aliquos tenētes contrariū, & bonis rationibus, quos ipse sequitur. subdens tñ q̄ procurator in cā criminali pōt interuenire ad pducendū simpliciter vt nudus minister. & ibi allegat rōnem. De qua q. an & quando procurator in causa criminali possit interuenire ad vnū articulum tm̄, † vide vltra prædicta doc. in c. veniens, & in d. §. ad crimen. & in d. l. reos. & Anto. in c. ex parte. in 15. col. de testi. & Spec. in tit. de legato. in §. excipitur. vers. quid sit certus articulus causæ. & Io. And. in c. inquisitionis. super verbo, interdum. de hæret. in 6. in nouel. Et an procurator † in causa criminali admittatur ad opponēdas exceptiones dilatorias, vide doc. distinguentes in dictis locis. & vide Alex. in consil. 238. incipient. visa copia &c. in vlti. col. in 6. volu. Et scias quod adeo est verum hoc, quod in causis criminalibus non admittitur procurator, q̄ hoc etiam habet locum in petēdo restitutionem in integrū aduersus sniam latam in causa criminali contra minorem. 3
 † Nam ipse minor non poterit per procuratorē petere restitutionem in integrum in cā criminali: sed debet ipse minor personaliter comparere ad hoc petendum. ita dixit Bald. in l. 1. in §. pen. in fin. ff. de posthu. quod dictum p̄ not. &

& singu. refert & sequitur Francisc. de Are. in c. veniens. in 22. col. de accusa. de quo ego dixi in singu. meo 22. incip. restitutio in integrum &c. Scias tamen quod quando petitur, † q̄ sententia lata in causa criminali declaretur nulla, potest ad hæc interuenire procurator. glo. est not. in c. hoc quippe. 3. q̄. 6. quam ad hæc magnificat Francisc. de Aret. in d. c. veniens. in 25. col. vers. & adde &c. de accusa. & hanc partem tenet Bal. in l. reos. in penulti. colum. C. de accusat. Item adde etiam hic not. verba Bald. in l. fina. C. de procurato. in secunda colum. in vers. tu dic quod vbi sunt &c. vbi dicit, quod vbi sunt indicia contra reum probata iudici ordine iudiciario, † quod tunc potest cōpellere reū personaliter cōparere, siue sit locus torturæ, siue simplici interrogationi. Si autem nō sunt aliqua indicia cōtra reū legitime probata tūc nunquā potest iudex auferre reo beneficium mittendi procuratorē legitime instructum. & idem dixit ipse Bald. in l. seruum quoq; in §. publice interest. ff. de procuratori. & Alexan. & Iaso. in d. l. final. C. de procurato. post med. Modo vltra prædicta ego quæro: pone q̄ procurator, qui nō potest interuenire in causa criminali vt supra dixi, interuenit & non fuit oppositum, nec fuit repulsus, sed tacite admissus. † An isto casu valeat iudiciū. in quo gl. valde not. in c. 1. in verbo, criminalis. extra de iudi. in 6. dicit quod valet tale iudicium. & idem dixit gloss. in l. quamuis indubitati. C. de adult. p̄ quibus facit. l. filius famil. in §. veterani. ff. de procu. & l. ira demum. C. eodem titu. cum glo. sua. & facit glo. in l. reum criminis. C. de procurato. Et hanc partē tenet etiam Spec. in rit. de procuratori. in §. 1. ver. item q̄ est miles. & Domi. de sancto Gemi. in c. 1. de iudi. in 6. & Archid. in c. qui ad agendum. de procura. in 6. & Ioan. de Lig. in d. c. veniens. & Angel. in d. §. ad crimen. & Franc. Accur. in d. l. quamuis indubitati. quem ibi refert & sequitur Cyn. & Saly. Et idem tenet Cepol. in cautella sua 222. incipient. statuta quandoque &c. vbi allegat pro hac parte Ang. de Are. in tract. malefi. in vers. qui iudex videns quod inquisiti nō cōparent. in pen. col. vers. quæro pone q̄ in criminali &c. Et Oldrad. in consil. 136. incip.

inc. omiſſa prolixitate. in pen. colum. ubi etiam plura ſimi-
lia alleg. Et hanc partem etiam tenet Ang. in d. l. quamuis
indubitati. Pro qua parte faciunt dicta per Alex. in confi.
157. inc. in cauſa & licet vertente. in ſi. in 2. vol. ubi dixit,
9 q̄ probationes, quæ debebant fieri intra certum tempus,
& ſi factæ ſunt poſt illud tempus, & ſi ſint admiſſæ parte
non opponente, tunc ualent. ita dixit Inno. in c. fraterni-
tatis. de frig. & maleſi. & in c. cum Bertoldns. de re iud. &
in c. cum dilecta. de reſcr. & Ant. in c. is qui. de ſpon. & di-
cit quòd eſt de mente Bar. in l. inter ſtipulantem, §. 1. ff. de
verbor. oblig. & hoc ibi clariuſ uoluit Ioan. de Imo. Et
idem uoluit Alexand. in confi. 212. ſecundum ordinem
meum, inc. viſo & opportune. in col. Et faciunt dicta per
Ludo. Roman. in confi. 215. inc. duo ſunt quæ principali-
ter quærentur. in 1. col. ubi in iſtis propriis terminis te-
net hanc partem, & dicit q̄ ſi procurator interuenit in
cauſa criminali & fuit admiſſus, & non fuit oppoſitum,
q̄ ualeat iudicium, ad quòd all. glo. in d. c. 1. de iud. in 6. &
docto. in dictis locis. & dicit quòd pro hac parte facit.
10 Nam iudicium agitarum cum excommunicato ¶ ualeat ſi
non ſit reiectus à parte, uel à iudice, licet alias excom-
municatus non poſſit ſtare in iudicio per c. intelleximus.
de iud. hoc dicit probari in c. pia. ad finem. de excep. in 6.
& no. in c. exceptionem. eodem ti. in antiq. pro quibus al-
leg. l. ita demum. C. de procu. & d. §. ueterani. Et faciunt
etiam ſecundum eum ibidem quæ habentur per gloſſi. in
auth. quib. mo. na. eſſi. leg. in §. ſi quis ergo. uerſi. ſi ergo li-
centia & c. quam glo. ponderat Barto. ſecundum eum in l.
poſt morrem. in §. neque. ff. de adop. ubi dicit, quòd ual-
ida ſunt facta per procuratorem, etiam ſi per eum fieri nõ
poſſent, quando fuit admiſſus ad faciendum, eo quòd nõ
fuit ſibi aliquid oppoſitum. Subdit etiam ipſe Lud. Rom.
ubi ſupra, quòd pro hac parte faciunt dicta per Inn. in d.
c. fraternitatis. de frig. & maleſi. ubi dixit, q̄ licet contra
11 præſumptionem iuris, & de iure non ¶ admittatur proba-
tio in contrarium, niſi per confessionem partis. l. ſin. C.
arb. tute. l. antiqua. C. ad Velle. Attamen probatio admiſ-

ſa ualeat, ſi non eſt oppoſitum, quòd dictum refert ſecun-
dum eum Anto. in c. is qui. de ſpon. adducit etiam idem
Lu. Ro. c. 1. de reſt. ſpo. ubi habetur, q̄ licet contra agen-
tem interdicto recuperandæ non admittatur exceptio,
nec probatio domini, tamen admiſſa ualeat & tenet ſi nõ
fuit oppoſitum. Item ſecundum eum facit. l. uniuerſis. C.
de decu. li. 10. ubi dicit Bar. q̄ licet clericus non poſſit in-
12 ſtrumenta ¶ conficere, ut in c. ſicut. extra ne cle. uel mon.
tamen confecta ualent, ſi eis non fuit oppoſitum. Item &
ultimo pro hac parte adducit ipſe Lu. Ro. in d. confi. illam
regulam, uerz q̄ multa de iure fieri non debent, quæ ta-
men facta tenent, ut in c. ad apoſtolicam. de reg. & in l. 1.
§. biduum. ff. quando app. ſit. & l. 1. ff. de fer. cum ſi. Ita reſi-
det Lu. Ro. in d. confi. 215. Pro quibus etiam faciunt opti-
me dicta per eundem Ludo. Rom. in confi. 225. inci. quo
ad primum quæritur & c. in 2. col. ubi dicit not. uerbum
in materia. Et faciunt etiam dicta per eundem Lud. Ro.
in confi. 409. inc. quo ad primum propoſitæ conſultatio-
nis & c. ubi dicit, religioſi, & maxime ſancti Franciſci, non
13 poſſunt eſſe ¶ executores t eſtamenti alicuius, & officium
executoris exercere, niſi à ſuperiori ſuo ſuper hoc habue-
rint licentiam, ut in c. religioſus. de teſt. in 6. & in cle. reli-
gioſus. eo. ti. & in cle. exiui. de uerb. ſign. tamen ſi id quòd
uoluit teſtator fuit executum per aliquos religioſos, & nõ
fuit oppoſitum, ualeat quòd fecerunt. & dicit q̄ hæc fuit
ſing. decifio Fed. de Sen. in confi. 293. inc. factum tale eſt,
ante conſtitutionem & c. in ſi. pro quo dicto ipſe Lud. ubi
ſupra, adducit. Nam clericus prohibetur fideiubere pro
14 ¶ alio, ut in c. 1. de fideiuſſ. & in c. te quidem. 11. quæſt. 1.
tamen ſi fideiuſſerit pro aliquo, ualeat fideiuſſio. c. perue-
nit. & c. conſtitutus. de fideiuſſ. Item adducit etiam dictū
Bar. in l. uniuerſis. C. de decu. lib. 10. & d. l. ita demum. &
d. §. ueterani. Et pro iſtis faciunt et dicta per Bar. in l. 1. §.
accuſationem. ff. ad Turp. ubi dixit, q̄ perſonæ, quæ pro-
hibentur accuſare, ſi accuſant, & eis opponatur, ualeat accu-
ſatio. pro quo facit quòd dixit Bal. in ru. C. qui accu. non
poſ. & faciunt optime dicta p me in l. ſi quis ne q̄o. in 20.
col.

col. cum seq. ff. de quæsti. & per Ias. in repe. l. admonendi, in 9. col. ff. de iureiuran. Et ex istis omnibus videtur concludendum, qd si procurator interuenerit in causa criminali, & non fuit reiectus, nec sibi fuit oppositum, qd valet iudiciu p supradicta. De qua qone vide et Ioan. de Imol. in d. §. ad crimen in pen. char. in 1. & 2. col. Sed Barb. in d. c. ueniens, de accu. subtilius considerans dicit, qd imo, cōtra gl. & doc. tenentes hanc partem, est tex. ibi in d. c. ueniens. in quantum dicit, admittere, nec possemus & c. ex quibus uerbis apparet, qd lex ipsa, seu canon resistit actui: ergo merito iudiciu est ipso iure nullu. l. non dubiu. C. de leg. l. cum lex. ff. de fideius. c. uides. 10. dif. Dicit et, qd pro hoc facit ratio: uidelicet, quia in illo tex. negatiua pcedit, actum potestatiuum. Et quando negatiua pcedit actum potestatiuum, inducit necessitatem præcisam: ut est glo. secundum eum no. in c. 1. de reg. iu. in 6. & in cle. dispēdiōsam. de iud. & in l. Gallus. in princ. ff. de libe. & posthu. ubi Bar. & alii. & in c. testimonium. & in c. fi. de testi. & in l. nemo potest. ff. de leg. 1. Et subdit etiam Barb. ubi supra, qd hanc partem uidelicet, qd tale iudiciu non ualeat tenet Ioan. And. in d. c. 1. de iudi. in 6. in nouel. dicit etiam qd Bal. in d. §. ad crimen damnat illas gl. superius alleg. & tenet hanc partē, qd tale iudiciu sit nullum, dato qd non fuerit oppositum: & dicit Bald. secundum eum in d. §. ad crimen. qd uerbū frustra positum in d. §. ad crimen. est canon latæ sententiæ. p quo facit l. 1. C. de modo mul. & l. frustra. eo. tit. & sic ipse Barb. in d. cap. ueniens. tenet hanc partem. l. qd tale iudiciu sit nullum: dato qd non fuerit oppositum aliquid contra talē procuratorem. Et dicit qd pro hanc partē facit quod dixit Inno. in d. c. ueniens. ubi dixit fm eum, qd p Papa de potest. ordinaria non potest in causa criminali admittere procuratorem, licet de absoluta potentia possit quā doctrinam refert & sequitur Io. de Imo. in d. §. ad crimen in 26. col. & ibi Alexan. & Ang. ubi etiam subdit ipse Angelus qd p princeps potest facere per rescriptum, qd quis cōpareat p procuratōrē in causa criminali, dūmodo in rescripto dicat, non obstāte tali lege in cōtrariū faciente. & hæc ar. l. fi.

fi. C. de iniur. Sed ipse Barb. ibi reprehendit Angel. & reprobatur eius dictum, & hoc p tex. in d. c. ueniens. in d. vers. nec possemus & c. sed forte nō bene eū reprehendit: maxime p tex. in c. proposuit. de concess. præben. ita finaliter residet Barb. in d. c. ueniens. super hoc passu. Ex quibus dictis per eum remanet dubia illa cōmunis opi. doc. quos supra retuli, tenentium qd si procurator interuenit in cā criminali, & nō opponatur, qd valet tale iudiciu: iō cogita super prædictis. Et vide Felyn. in c. sciscitatus in 3. & 4. col. de rescrip. & Francisc. de Are. in d. c. ueniens. in pen. col. de accu. Et in quantum ipse Barb. dixit in d. c. ueniens. qd negatiua pcedens actum potestatiuum, p denotat necessitatem præcisam, & priuat omni potentia. Tu circa hoc vide etiā Bald. in l. 1. in pen. col. C. qui admit. & in l. quæstionem. in vlti. col. C. de fideicom. & Bal. in l. 1. ff. de iniusto test. & vide Anto. in c. præterea de dila. in 5. col. vbi dicit, qd si statutum impedit, qd iudex nō possit exercere iurisdictionē suā ultra limites suæ iurisdictionis, qd nō valebit se pronuntiare iudicem cōpetentem, quando p hæc excederet terminos suę iurisdictionis, p ea quæ not. in c. si iudex laicus. de senten. excomm. in 6. cum aliis ibi per eum alleg. Et in materia vide etiam Alex. in consil. 301. incip. uis dubitationibus eleganter formatis. in princ. & Abb. in consil. 64. incip. casus in effectutalis est & c. in 1. col. in 3. vol. & Socin. in consil. 93. incip. circa primum, in vlt. col. in 1. vol. & omnino Nellum in trac. banni. in secunda parte secundi tempor. q. 66. & Ias. in §. curare. in prin. institutio. de actio. & vide etiā late per Antonium Cors. in not. suo. in verb. potest. & eundē in nota. suo. in verbo, valeat. & vide etiam Alexan. in consil. 173. incip. uis. in 3. col. in 7. volu.

Modo redeundo ad quæstionē nostram operæpretiū est querere, utrū sit aliquis modus, vel aliqua cautela, p quā in causa criminali quis possit cōparere per procuratorem? in quo dicas qd sic. ad quod diligēter aduertāt pcuratores, & illi, qui volūt adiuuare amicū suum inquisitum, seu accusatū de crimine capitali. Nā vna est cautela, qd amicus, seu cōparere volens pro reo inquisito adeat iudicem, quando

ipse iudex procedit p̄ inquisitionem, & nominet testes iudici in secreto, q̄ sciunt ueritatē & infret apud iudicem in secreto, q̄ recipiat illos testes p̄ reo absentē inculpato, & inquisito. Item & det sibi interrogatoria super quibus debeant interrogari, & tūc iudex ex offiō poterit hos testes examinare, & diligēter interrogare, & si ex illis attestationibus apparuerit reū inquisitum non esse culpabile, iudex poterit, & debet ip̄sum reū absoluerē. pro quo est text. in l. si nō defendantur. in fi. ff. de p̄c. ubi habetur, q̄ iudex dēt, & potest inquirere de innocentia rei, & si reperiat eū innocentē, debet eum absoluerē. Et istum modum seu hāc cautelam tradit Bartol. Cepol. in cautelis suis, cautela 68. incipien. in causa criminali &c. ubi allegat illum text. d. l. si non defendantur, dicit q̄ hęc notat ibi Bart. & etiam in l. is qui reus. & ibi per alios. ff. de publi. iudi. & in l. 1. §. fin. ff. de quæstio. Et dicit ibi Bart. in d. sua cautela se semel adiuuasse hoc modo amicum suū ad quod uide quæ dixi in reper. mea rub. C. de probum. 14. col. in uers. est etiā alia uia &c. Alius est etiam modus, & cautela cōparenti per procuratorem in causa criminali, quam ponit ipse Bart. in d. sua cautela uidelicet, q̄ imploretur officiū iudicis, ut admittat cōparentem. Et potest poni exemplum, statuto cauetur, q̄ banniti possint impune occidi. nō Titius occidit bannitū inquitur contra eum de occiso. ille Titius non audet cōparere, licet hęc fecerit p̄mittente statuto, nec pōt mittere procuratorē quia causa est criminalis, ut in d. §. publice cum simili. tunc enim cautela est, q̄ etiā quilibet de populo cōpareat coram iudice inquirete, & sibi ostendat illum Titium fuisse bannitum, & sic impune potuisse occidi, & tūc imploret officiū iudicis & dicat, Domine iudex, peto ut absoluat Titium inquisitum, & ulterius contra eum nō p̄cedatis, quia ipse occidit bannitū, q̄ poterat impune occidi. 19 & tunc iudex dēt admittere eū. † Ita singu. dixit Bartol. in l. ubi pactum per gloss. ibi. C. de transact. quem refert & sequitur Cepo. in d. sua cautela 68. Ego autem ultra Bartol. Cepol. ibi dico, q̄ idem uoluit Bart. in d. §. ad crimē. in penul. col. & ibi Ioan. de Imo. in antepe. char. in ult. colum. & Bart.

Bart. in l. si seruus. C. de ha. q̄ ad eccle. confu. & in confi. in ci. a domino Cyno. &c. & idē uoluit Angel. in l. filiusfa. in §. ueterani. ff. de procur. ubi dicit hoc infinitis uicibus practicaſſe. & idem firmat ipse Angel. in l. reos. C. de accusa. & in l. quos prohibet. ff. de postula. in quibus locis dicit, q̄ ista fuit originalis dicto. Richar. Mal. in d. §. ueterani. Item hanc partem etiam tenuit Pet. de Anch. in d. c. uentens. de accusa. & Ang. de Are. in l. non tantum. in prin. ff. de appel. & Bal. post Cy. in d. l. reos, & Bald. in l. 1. in 2. colū. C. quomodo & quando iudex. de quo ēt aliquid per Bald. in l. de curiones. ex quibus causis infa. irrog. & per Bald. & Ludo. Rom. in l. 1. in §. Ofilius. ff. ne quis eum qui in ius uoc. est ui. exi. & per Ang. de Are. in sti. de act. in §. sequens. in 2. col. & instit. de exceptio. in rub. & per Bald. in c. 1. in §. iniuria. de pace iur. fir. & per Bar. in l. post legatū, in 3. col. ff. de his quibus ut indignis. & per Ang. de Are. in tract. maleſi. in uerb. qui iudex uidens, quod inquisiti nō cōparent. in uers. quæro an talis bannitus tali banno &c. & in uer. ibi seq. & Bar. in l. absentem. in fine. ff. de p̄c. ubi dicit, q̄ quando constat iudici illud qd̄ est commissum, nō esse delictū, nunquā dēt p̄cedere ad condemnationē. Et uide etiā circa hanc materiā, seu quæstionem quæ late dixi in d. l. filiusfa. in d. §. ueterani. ff. de procur. & in l. si quis ne quæstio. in 25. col. ff. de quæstio. & supra, in §. constante. nume. 38. & Gand. in tract. maleſi. sub rub. utrum procurator in maleſijs interueni. in 5. col. uers. ultim. circa materiā &c. uer. seq. & Nel. in trac. banni. in 1. parte primi temporis. in 2. q. & in 2. parte secundi tēporis. in q̄. 14. ubi latius loquitur. & uide Ias. no. loquentem circa hanc materiā. in d. l. ubi pactum. in 4. col. in fin. cum col. ibi seq. & eundem Ias. in l. 1. in 7. col. ff. de iurisdic. om. iudi. Et teneas menti perpetuo circa hanc materiā, q̄ ad hoc ut prædicta habeat locum. s. q̄ occidens bannitum gaudeat beneficio statuti per mittentis bannitū posse impune occidi. † q̄ debet occidere bannitū ex ueris probationibus delicti, non autē bannitum ex contumaciā, quia tale statutū nō intelligitur de bannito ex cōtumacia. ita sing. dixit Alex. in l. oē delictum.

circa princ. ff. de re mili. vbi allegat hoc voluisse Bal. & Io. de Imo. in l. mora. ff. solu. matr. & vltra eum dicas, q̄ istud ēt voluit Bal. super statu. in verbo, pax. in 3. vers. incip. statutum dicitur. & Bal. in l. trāfigere. in 4. colum. ver. nono op pōno. C. de transact. pro quo faciunt optime dicta p̄ Alex. in l. cum filius fa. in 1. col. ante fi. ff. de verb. obli. & faciunt quæ ego dixi in l. infans. in ver. circa tertiū & c. ff. de sicā. & in sing. meo 4. incipien. quoties & c. & dicta per Bertha. in repert. suo. in verb. contumacia. in vlt. col. ante fi. ver. contumacia non facit delictū & c. & faciunt etiā singularia verba Fely. in c. cum Bertol. in 9. col. extra de re iudi. vbi omnino videas. de quo dicto etiā feci mentionem supra, in §. postquam. num. 54. cum seq. Et præterea alia not. & sing. cautela, qua mediante poterit procurator comparere in causa criminali. quam ponunt Moder. in d. l. vbi pactū. C. de tran. vbi dicunt, q̄ quādo aliquis vulnerauit aliquem ex quo vulnere sequetur mors, q̄ tūc cautela est, q̄ reus faciat statim formare inquisitionē contra eum de vulnere, in qua pōt interuenire procurator: quia cōmuniter ex forma statuti venit imponēda pœna pecuniaria p̄ vulnere, non autē corporalis. Et licet postea superueniat mors, attēme pcurator poterit interuenire: quia attēditur q̄ principaliter agit: & sic attēditur inquisitio vulneris. l. si quis n. c. causam. ff. si cer. pet. & nō attēditur q̄ secundo, vel in consequentiā sequitur, allegat hoc voluisse Io. de Imo. in d. §. ad crimen. vbi dicit ibi in 12. col. ver. item adde & c. q̄ vbi iudiciū principaliter agitur ad effectum ciuilem, q̄ si in consequentiā posset resultare effectus pœnæ criminalis, quod tñ admittitur hoc casu procurator. quod est not. Sed parcāt mihi ponētes hūc modum, & hanc cautelā ad comparandum in causa criminali per procuratorem: quia non bene loquuntur: & talis cautela est nullius momenti, quo ostendo. Nā facta inquisitione de vulnere, si postea sequatur mors, iudex formabit inquisitionē de morte, quod non prohibetur ex nouo effectu mortis subsequente: quo casu nō poterit cōparere reus p̄ procuratorem. licet posset cōparere per procuratorem in prima inquisitione vulneris.

ris. Nec obstat illud, quod attenditur, q̄ principaliter agitur: quia dico q̄ illud est verum, quādo duo simul intētantur: vnum principaliter, aliud secundo, q̄ in casu nostro nō pōt interuenire, quia non pōt formari inquisitio de vulnere, & de morte simul, morte nondū sequuta. Secūdo respōdeo q̄ verū est illud, quod attenditur q̄ principaliter agitur, nisi illud q̄ secundo sequitur sit potentius eius q̄ principaliter agitur. ar. eorū quæ dixi supra in §. 2. q̄o. nu. 19. vbi videas plura no. ad hoc, ex quib. nescio videre quō possit procedere dictus modus, & dicta cautela ad comparandum per procuratorem in causa criminali. Attamen circa dictā materiā vulneris sequuta morte, teneas mēti aliqua not. digna. Et primo, q̄ si facta sit accusatio de vulnere, & sequuta sit snia absolutoria, uel condēnatoria:

21 si postea † ex illo vulnere sequatur mors, nō poterit fieri accusatio de morte, † in Specu. in tit. de accu. in §. 1. vers. quid si vulnerasti & c. & ver. quid si primo & c. ibi seq. De quo etiā per Albe. de Rosa. in 2. part. statu. q. 96. inci. item

22 quæro cōtinuando & c. Itē si facta sit pax de vulnere, † an extēdatur ad mortē sequuta morte, vide Bal. in addi. Spe. in tit. de accu. in 1. col. versic. pax facta & c. & in l. transfigere. C. de trans. & uide ēt Specu. in titu. de accusa. in §. uiso. in uer. sed pone, A. accusauit B. & Nell. in tracta. banni. in 3. parte secundi temporis. in 40. quæstio. & Bald. in repert. suo. in uerbo, pax. in 3. uer.

23 Item adde ēt, q̄ † probationes factæ contra accusatum de uulnere, nō præiudicant accusato, si modo accusatur de morte sequuta ex dicto uulnere. gl. est in l. fin. C. si reus uel accus. quam glo. dixit sing. Bal. in reper. suo in uerbo, probatio. in pen. col. in uer. inci. probationes factæ & c. de quo etiā per Bal. in d. repert. in uerbo, processus. in vlti. versic. in fi. & dixi supra in §. quoniam, nu. 60. Tene menti prædicta, quia sunt quotidiana, & lucrosa. Alius est etiam casus, in quo procurator potest interuenire in causa criminali,

24 qui casus est, in causa uniuersitatis, † nam quando agitur contra aliquam uniuersitatem criminaliter, tunc admittitur procurator pro ipsa uniuersitate. ita singu. dixit Bal.

in l. 2. in 2. col. ver. ex ista opin. qui & cu. non poss. quod dictū refert & sequitur Ioan. de Ana. in c. dilectus. el. 2. de symo. in vlti. col. vbi. lixit, q̄ ip̄ dicebat q̄ i causa criminali non admittitur procurator, nō habent locum in syndico vniuersitatis, & alle. Bal. in d. l. 2. alleg. rationem dicentē, q̄ rō huius est, quia vniuersitas habet corpus repræsētatū & fictum q̄ non potest personaliter cōparere, ideo admitti debet procurator. pro quibus faciunt optime dicta p̄ Spe. in tit. de procu. in §. ratione igitur. ver. 24. si vniuersitas. Alius est casus in quo in causa criminali admittitur p̄
 25 curator, † videlicet, in causa illi. Arum personarum, i qua causa ipsæ illustres p̄sonæ possunt respōdere per procuratorem, c. absens. §. nisi. 3. q. 9. & l. fi. C. de iniur. & voluit Spe. in tit. de procu. §. ratione igitur. i ver. p̄cedēs regula fallit & c. & Bar. in d. l. fi. C. de iniur. Itē alius est casus in quo in cau
 26 sa criminali admittit̄ procurator, q̄ casus est † in probatione notorij. Nam ad probandū notorium in causa criminali admittitur procurator. Ita dixit Bal. in l. 2. in fin. C. ut nemo priua. quē refert & sequitur Alex. in l. pe. §. ad crimē. ff. de pub. iudi. quod est no. quia seruit ad multa. Item potest etiam interuenire procurator in cā criminali, † quādo ex
 27 forma alicuius statuti pōt procedi i cā criminali contra absentem. ita dixit Cyn. in l. reos. in 3. q. C. de accu. ubi dicit, q̄ Dy. consuluit super hoc. & idem voluit Iac. de Are. l. inter accusatorem. ff. de pub. iudi. & Io. An. in add. Spec. i tit. de procu. §. 1. ver. item q̄ est cā & c. & Io. de Imo. in d. §. ad crimen. & voluit Alex. in consi. 116. inci. animaduēsis statutis. in 1. col. in 2. vol. Ego tamen puto circa hūc passū, seu articulū esse diligēter aduertēdum, quia est passus magnæ importantiæ. & magni effectus, & si esset vera opinio ista q̄ qñ ex forma statuti legis vel statuti pōt procedi in criminalibus cōtra absente, tūc posset cōparere p̄ eo p̄curator, certe posset semp̄ p̄ reo cōparere p̄curator, qm̄ statuta ciuitatum in omni loco volunt, q̄ si reus est contumax & sic absens. possit tñ contra eum procedi, & condemnari, & banniri, & sic tacite daretur materia delinquendi, cum rei scirent se posse defendi procuratorem, quod non est

est dicendum per l. conuenire. ff. de pa. do. Et ideo multi sunt doct. qui expresse tenent, vtz, q̄ imo in tali casu, quādo potest procedi contra absentem, non possit interuenire procurator. quam opi. tenuit Ray. in d. l. reos. & ibidem Bal. in 8. col. in uer. quæritur quando absunt. & idem tenet ibi Sal. in 2. q. Et hanc partem sequitur ibi Fulg. & idē tenuit Bar. in d. l. pe. §. ad crimen. in 5. col. per illum tex. in l. 1. ff. an per alium causæ, inducendo, ut ibi per eum. & idē tenet Bar. in extraua. ad repr. in uerb. legitime. & probat hęc esse de mente & intentione statuti dīponentis, q̄ cōtumax habeatur pro confesso: nam si posset comparere p̄ procuratorem, nunq̄ esset contumax, & sic nunq̄ haberetur pro confesso. & idem tenuit Ant. in c. ueniens. de accu. & Bal. in l. seruum quoq; in §. publice. in pe. col. & ibi Ange. & idem firmat Alex. referens prædictos doct. & dicens hanc esse cōem opi. quæ seruanda est. in d. consi. 111. inci. animaduēsis statutis & c. in 7. col. in uer. item respondeo & c. & ultra eum ibi, hęc ēt tenet Bald. in c. ueritatis. in 4. col. in fin. de do. & contu. Sed primam opin. tanquam magis communem firmat Ias. in l. is qui. in 3. col. C. qui testat. poss. & Bar. Cep. in consi. 41. inc. licet inuitus. in 3. col. & in consi. 46. inc. Tiritius uulnerauit Sempronium. in 1. & 2. col. & in consi. ibi seq. & Alex. in consi. 4. inci. uiso processu inquisitionis. in pe. col. in 6. uol. ubi dicit, quod cum ex forma statutorum, & consuetudinem totius Italiæ possit in crimine capitali procedi contra absentem in contumaciam, potest in tali casu comparere pro absente aliqs tanquam instructor curiæ, seu tanquam defensor ad ostēdendum innocentiam. per tex. in l. seruum quoq; in §. publice. ff. de proc. ac etiam quia ubicunq; iudex processurus est contra absentem in contumaciam, debet perquirere veritatem omnib. modis, & consequenter saliter uenientes audire, ut l. ampliore. C. de app. in authen. qui semel. C. cōno & quando iud. de quo uide harius per Alex. in d. consi. 4. Quid ergo dicendum circa hanc contrarietatem doct. non modicam? Mihi videt saluo sp̄ saniori iudicio, q̄ distīguendum sit in hoc dubio, q̄ aut procurator dicti reuigo

re dicti statuti, volentis, q̄ cōtra absentē possit procedi p̄
d. §. publice interest. vult comparere p̄ reo ad omnes act̄
occurrentes in ipso iudicio, & nō possit, per rationes addu-
ctas per docto. tenentes, q̄ tali casu non possit comparere
p̄curator. Aut vult comparere p̄ reo docēdo de innocētia
sua, uel de legitima sua absētia, uel de priuilegio suo: puta
q̄ est clericus, qui nō potest a iudice laico inquiri, vel ad
ostendendū incompetentiā iudicis, vel in similibus casu-
bus: & tunc comparere potest, ne procedēte iudice iudiciū
postea redderetur frustratoriū. arg. eorū quæ dicunt a do-
cto. in d. §. publice. & in d. l. reos. C. de accus. & ibi p̄ Bald.
in vlti. col. ver. breuiter veritas est ista &c. et in d. c. veniēs
de accus. & eorum quæ dixi supra, in hoc. §. nume. 19. sed
secus si vellet absolute comparere ad omnia occurrētia in
dicto iudicio: quia nō posset nec deberet admitti: & istud
credo verum, & iuri consonum.

Et per ista iam est annus, q̄ ego in contingentia facti obti-
nui in cōtradictorio iudicio vnum. Nam quidam puer se-
ptem annorum casualiter percussit aliū puerum eius vici-
num socium, & beniuolum, q̄ ex illa percussione intra q̄n
decim dies mortuus est: Iudex contra dictū puerū forma-
uit inquisitionē de homicidio, & erat prohibitū de iure cō-
muni, & de iure municipalī inquiri de tali delicto casualiter
commisso a puero septē annorū: comparuit p̄curator p̄
dicto puero, & iudex noluit eū admittere, cū de iure cōmu-
ni, & ex forma multorū statutorum, & prouisionum, p̄cu-
rator nō possit interuenire in causa criminali, tandē ego
comparui, & dixi q̄ ex plurib⁹ debebat admitti, & maxi-
me q̄ ex pluribus rationibus, & iuribus tale homicidiū
28 erat impunibile. Et ista exceptio q̄ delictū de quo inq̄ri-
tur est impunibile, impedit litis ingressum, secundū Bart.
in l. si seruus. C. de his qui ad ecclesiā confug. quē refert
& sequitur Iaso. in rubrica .C. vt nemo priua. circa pri. &
idem tenet Ias. in l. nam & postea. vbi latus loquit̄ in prin-
cip. in 2. colum. ff. de iureiuran. de quo etiam dixi in con-
silio meo 100. incip. Spiritū sapiētia. in fi. Si ergo impuni-
bile, ergo admittebatur procurator, q̄ admittitur i causis
criminalibus,

criminalibus, vbi nō ingreditur p̄na corporalis, t̄to for-
tius in casu illo, in quo obstabat exceptio impediens litis
ingressum. ex quibus fuit admissus ille p̄curator, & fuit
absolutus ille puer, & merito: Ideo teneas mēti prædicta
quia sunt multum vtilia, & nō vana: loquitur, q̄ expertus
sum talia. Et teneas etiam mēti circa hanc materiā, q̄ vbi
cunque formatā est contra aliquē inquisitio calumniosa:
29 t̄ tunc admittitur in tali iudicio procurator, nō obstante
quod sit iudicium criminale. ita not. dixit Cynus in l. reos
C. de accusa. quem refert & sequitur Bald. in l. 2. C. vt ne-
mo priua. quod dicit esse nota. & mēti tenendū. Item te-
neas etiā menti, quod quando inquisitio est inepta aliquo
30 respectu, tūc admittitur t̄ p̄curator in tali iudicio. ita di-
xit sing. Bal. in consi. 106. inci. verba accusationis. i. 1. volu.
quod est multū not. quia sæpe ista eueniūt in facto. & ego
ista pluries practicaui cū honore, & lucro. Et teneas etiā
mēti perpetuo, q̄ q̄n reus accusat⁹, vel inquisit⁹ cōtra quē
proceditur in casu criminali est carceratus ab alio iudice
ex aliqua alia causa, q̄ tūc potest in causa accusationis, vel
51 inquisitionis cōtra eū t̄ formatæ respōdere p̄ p̄curatorē
secundū Ang. per illū tex. in l. eos. in §. super his. circa fi. C.
de appel. vbi dicit, q̄ tali casu propter necessitatē imminē-
tem poterit talis carcerat⁹ cōparere per procuratorē. & di-
cit, q̄ hoc etiam tenet Odo. in l. minime. eo. tit. de appel.
& Cyn. in l. reos. C. de accus. & Bar. in l. penu. §. ad crimen.
ff. de pub. iudi. in antepe. col. in versi. dic ergo sic &c. Quam
opinionem dico verā indubitāter primo p̄pter autorita-
tem tantorum patrū. Ex quo ego do tibi nouā cautelam,
& nouū modū comparēdi per procuratorē in causa crimi-
nali, nō obstātib⁹ aliquibus legibus, statutis, prouisionib.
vel aliis in contrariū faciētibus, vel disponētibus. Qui mo-
dus & cautela est, vt quādo p̄ceditur in causa criminali cō-
tra aliquē: puta Titium, q̄ facias caute eū intrare carceres
in aliqua alia ciuitate, vel loco pro aliquo ficto, vel asserto
debito, uel delicto. Et postea per literas officialis illi⁹ ciui-
tatis, ubi est carcerat⁹ notificare facias iudici ingrenti uel
procedēti cōtra dictū Titium, capturā & carcerationē ip-
sua

sus: quò factò erit necesse, q̄ ipse iudex taliter pcedēs ad-
 mittat procuratorē pro eo in tali causa capitali, vel supse
 deat in illa causa, donec & quousque ille Titius fuerit re-
 laxatus à dictis carceribus, & possit cōparere psonaliter.
 & hoc, ut dixit Ang. propter necessitatē & impossibilitatē
 imminentē, quæ hoc debet operari. & ita etiā tenet Bald. i
 l. minime. C. de appella. Et licet Bald. in hoc teneat con-
 trarium. in dicta l. eos. in dicto §. sup his. attamē teneo cō-
 tra eum, primo quia contraria opinio à plurib⁹ teneē, vt
 refert ibi Angel. pro qua faciunt optime dicta per Bald. in
 addi. Specu. in titu. de acusa. in prima partē, in penulti. co-
 lum. in princi. in addit. incip. sed quid si familiaris &c. Se-
 cūdo, quia est favorabilior, & magis iuri & equitati cōsona.
 quod patet quia opinio Bald. obligat hominē ad impossibile
 eo quia vult, q̄ carceratus in vno loco personaliter cōpa-
 reat in alio loco, quod est penitus impossibile: ideo nō est
 32 tenenda. Cum impossibiliū nulla ¶ sit obligatio. l. impossi-
 bilium. ff. de reg. iuris. l. cū hæres. §. 1. ff. de statubiler. l. si sti-
 puler. §. 1. & 2. ff. de uerbo. obliga. l. inter stipulantem. §. sa-
 cram. eodem titu. §. impossibilis. instit. de hære. insti. c.
 Abbati. 54. dist. c. sine exceptione. 12. q. 2. c. si. de pact. c. ne-
 mo de reg. iur. in 6. cum simi. Pro quo facit: nam præceptū
 33 iudicis impossibile, ¶ nullius est momēti. l. si. ff. quæ sen-
 ten. sine appel. rescin. l. si cū dies. §. ante pe. ff. de arbi. de quo
 per Alex. & alios in l. si decesserit. in princ. ff. q̄ satisf. cog.
 34 Et ideo dicūt doc. post glo. i c. quæst. de appel. ¶ q̄ impossi-
 bilitas excusat ab excōmunicatione. Itē et impossibilitas
 vitiat & annullat cōtractū l. impossibilis. ff. de verb. obli.
 & ibi docto. l. nō solū. ff. de acti. & obli. §. impossibilis. instit.
 de i. uti. stipu. l. certi cōdictio. i. §. itē q̄ri. ff. si cer. pet. Itē im-
 35 possibilis, seu impotētia excusat appellatē ¶ a psecutio-
 ne appellationis: adeo vt elapso tpe dato ad psequendū
 appellat. nō dicat desertā appellatio secundū Inno. & alios
 in c. ex ratione. de appel. Bal. in l. si. C. de cōdi. inser. Bart.
 in l. si procuratorē. in §. ignorantes. ff. mand. Guil. de Cun.
 in l. eos. C. de appella. Bal. in c. si qui testamentū. de testib.
 et in l. 2. in §. si quis in iudicio. ff. si q̄s cau. & in l. nūmis. ff.

de

de in lit. iuran. & in c. 1. de eo qui mit. in possess. rei seruā.
 cā. Bald. in l. acceptam. C. de vsur. Ang. post Bar. i l. illud in
 suis addi. ad Bar. C. de anno. & trib. lib. 10. Math. i no. suo
 vlti. Franc. de Cre. i not. suo 121. inci. statuto cauetur. Mo-
 der. in l. q̄ te. ff. si cert. pet. Bal. i l. cōtinuus. in §. illud. ff. de
 verb. obli. de quo latius dixi in consi. meo 46. inci. i causa
 mercatorū in 1. & 2. char. & facit c. erit autē lex. 4. dist. in
 ver. impossibile. et nō obstāt respōsiones Bal. i d. l. eos. §. su-
 per his. quia si bene considerētur, nō tollūt modo aliquo
 impossibilitatem existētē in persona ipsius Titij carceratū
 in alio loco, vt cōparere nō possit personaliter corā iudice
 inquirete: ideo teneo opi. Bart. & sequa. quā ipse ibi refert
 Pro qua parte & opin. faciunt dicta p Bart. in l. 2. in §. qui
 36 exhibēdi. in 2. col. vers. circa hoc quæro. ff. de cust. reo. vbi
 dicit, q̄ si iudex pcedebat ¶ cōtra aliquē, q̄ ex iusta causa
 poterat cōparere: qđ si iudex ipse sciebat talē causā, & tñ
 processit, q̄ processus erit ipso iure null⁹ alleg. no. p glo. i
 l. quæsitū. ff. de re iudica. & alia de quibus ibi per eum. Et
 faciunt etiam dicta per Bal. i l. adiectos. i vlt. ver. C. de epi-
 sco. audien. & per Bal. in l. nō tātū. ff. de appella. & p Gā-
 dy. in tract. suo malefi. sub rubr. vtrum procurator in ma-
 leficiis interueniat. in 2. col. & ibi in seq. p totum. & per
 Card. Alex. in c. ex parte tua. in vlt. col. ver. sed nunqđ ad
 opponendū. de appel. & dicta p Fely. in c. veniens. in 4. col.
 in ver. quarta cōclusio. de accu. Et facit optime text. qui
 videtur expresse probare hanc meā nouā cautelam. in l. 2.
 C. quibus ex causis maio. vbi dicitur, q̄ detēto in carcere
 succurritur, vt sibi nō currat tēpus: quod si cucurrerit, de-
 bet restitui. Et faciunt etiā optime dicta p Maria. Soci. in
 sua repeti. rub. de dilationibus in 10. char. in 4. col. p totā
 col. maxime in ver. tertio casu &c. & in eadē char. in 1. co-
 lum. ver. 25. quæro. quæ omnino videas. & uide etiam la-
 so. in l. 2. in 2. col. vers. 7. not. ff. de in ius uocan. ubi alleg.
 Bartol. & alios in pluribus locis tenentes, q̄ carceratus
 37 non potest citari, & processus factus ¶ cōtra eum est ipso
 iure nullus: & hoc dicit esse uerū, si iudex citās carceratū
 habeat notitiā, & sentētiā de sua carceratione. ad q̄ faciūt
 etiam

etiam dicta per Bal. in add. Spe. in ri. de citatione. in penult. colum. in add. inc. nota quod in criminali, & faciunt dicta per Iaso. in auth. res qua. in 6. colum. ante fin. versic. adde tu primo & c. C. commun. de leg. ubi etiam tenet, quod quando quis esset carceratus propter delictum, uel culpam suam, adhuc non potest ditari, nec contra eum procedi. de quo ibi latius per eum. Et facit etiam ad praedicta quod dixit Pau. de Ca. in l. sed & si quis. in prin. & in §. i. ff. si quis cauti. Et facit in arg. no. uerbum Ang. in c. significante. in 1. col. de pig. in uersicu. not. quod a quolibet & c. ubi dixit, quod
 38 ex eo, quod quis in carcere est detentus, dicitur legitime impeditus ad soluendum in termino, quod soluere tenebatur quod dicit notandum esse, maxime pro dentibus. soluere pensiones in contractibus emphyteuticis. quod dictum pro no. refert & seq. Ias. in l. 2. in 20. col. ver. 31. C. de iure emphyt. & Phi. De. in consi. 146. in 1. col. pro quo faciunt dicta per Soci. in consi. 80. inc. in quaestione. in ult. colum. in 3. uolum. Et facit in arg. regula illa, videlicet, quod non valenti agere non currit tempus de qua habetur in l. pen. C. de ann. excep. & facit quod dixit Alexan. in consi. 385. inc. uisis & optime discussis. in fi. 1. colum. & Bald. in c. querelam. de iur. reiuran. & in l. 2. in fin. C. de iure emph. & facit etiam notabile uerbum Bal. in l. 2. C. de iure emph. & in c. cum si-
 39 cut. in 2. col. de eo qui mit. in poss. ubi dixit, quod si bannitus qui per mortem potestatis non potuit comparere in termino banniti, non habetur pro contumace. Et faciunt no. uerba Fely. in c. personas. in ulti. colum. de app. & Socin. in consi. 121. inc. uisa contingentia. in 2. colum. in 1. uolumi. Et faciunt dicta per Bal. in l. acceptam. in 2. colum. uersic.
 40 oppono. C. de usur. ubi dixit. si legum dispositiones naturalibus debent conuenire. Tene ergo bene menti praedictam cautelam meam nouam, cum qua in uitis dentibus omnium iudicum, poteris de iure in causa criminali comparere per procuratorem, non obstantibus quibuscumque statutis, prouisionibus, ordinamentis superiorum nolentium quod modo aliquo in causis criminalibus admittatur procurator, & ex hac cautela poteris consequi honorem, lu-

crum, &

crum, & beneuolentiam clientulorum tuorum. & in hoc passu dicere carmen illud, inuentum est medicina meum & cetera.

Modo ulterius scias, quod si quis est bannendus in poena pecuniaria, & ex forma statuti talis sic bannitus potest impune offendi, tamen in tali casu admittetur procurator. ita dixit Bal. in l. reos. in pe. q. C. de acc. quem refert & seq. Alexan. in d. consi. 116. inc. animaduersis statutis. in 2. colum. ubi est ad hoc adducit Bal. in l. data opera. in 27. col. uer. super secundo dicto. C. qui accu. non poss. Et circa hanc materiam comparandi in causa crim. per procuratorem, uide etiam unum uerbum per Flo. in l. irruptione. in §. ad officium. in 3. col. uer. per qua iura & c. ff. si. reg.

Adde est in hac materia, quod si dubitatur an uulnus sit lae-
 41 tale, poterit interuenire procurator sub conditione, si apparuerit uulnus non esse mortale, ualeat comparitio procuratoris: secus si apparebit esse mortale. ita dixit Bal. in l. eleganter. §. si dolo. ff. de dolo. quem refert & seq. Alexan. in l. pen. in §. ad crimen. in 1. apost. ff. de pub. iud. ubi etiam ad hoc all. Bar. in l. 1. in prin. ff. de dam. inf. sed Bar. in lib. meo nihil dicit de hoc.

Item scias etiam, quod quando in causis criminalibus im-
 42 ponitur poena ipso iure: tunc in talibus causis non potest interuenire procurator. ita dixit Bald. in l. reos. C. de acc. & Pet. de Anc. in l. seruum quoque. in §. publice interest. ad fi. ff. de procu. & Alex. in d. l. pe. §. ad crimen. de pub. iud. Ulterius pro quodam sigillo, ut dixerim, huius materiae scias & menti habeas, quod stante statuto, prout communiter extant statuta per Italiam, quod in causis criminalibus non admittatur procurator, debet tamen admitti instructor ad ostendendum innocentiam inquisitorum, absque eo quod compareant personaliter ipsi inquisiti. Ad quod dicendum moue-
 43 ueor ex pluribus. Et primo dico, quod iudex iuxta officium suo debet querere probationes innocentiae rei, et nullo hoc petente. l. si non defendantur. ff. de poen. volunt. doct. in l. 1. §. si. ff. de quaest. per illum text. & uoluit Alex. in consi. 476. incipien. pulchre respondet & c. in fin. & in consi. 4. in penult. colum.

in

in 6. uolum. & Ang. in consi. 308. inc. factum tale est. Christophorus Petri. in ul. colum. & Raph. Cum. in consi. 134. inc. uisus denuncia. & c. in 2. vol. post me. & Bar. no. in consi. 100. inc. à domino Cyno de Bonon. in ult. colum. & in consi. 107. inc. uisus omnibus statutis. & in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infect. & in alio consi. inc. Bernardinus percussit Herculanum quem refert & seq. Paul. de Ca. hanc partem firmando in consi. 33. incip. super primo quaesito. in 2. colum. & idem uoluit ipse Pau. de Cast. in cō. si. 207. inc. super primo. in ul. colum. & Cepo. in consi. 47. incip. quidam dominus. in ul. colum. & in consi. 48. incip. quanquam. in ul. colum. & dixit Bart. in dicto consi. 107. quod iudex debet querere innocentiam rei, etiam si ipse reus se non defendat. per d. l. si non defendantur. & dicit, 44 quod hoc non solum debet facere ante sententiam, sed imo etiam post sententiam. & dicit quod si eum reperiat non culpabilem, debet facere quod potest, ut absoluat. ita formaliter dicit Bar. in d. consi. 107. Et idem dixit Gemini. in consi. 26. inc. casus. in 2. col. & Ioan. de Ana. in consi. 56. uisa inquisit. de quo etiam dixi supra. in §. nunc uidentum. nu. 7. & in §. opportune. num. 14. cum pluribus ibi sequen. Sed si iudex debet ex officio suo recipere informationes, & probationes innocentiae rei, etiam nemine instante, nec perente, ergo debet circa dictam innocentiam audire, & admittere instructorem: quia si hoc potest & debet facere sine instructore uel alio: ergo debet admittere instructorem ad hoc faciendum pro minori suo labore, et si expresse appareret dictum instructorem non habere legitimam personam ad hoc faciendum & c. Et rō pōt esse: 45 quia quā certus actus potest fieri sine certa solennitate, si illa solennitas interueniat, & minus līme, non tamen uitiatur actus, s̄m gl. in l. uinum. ff. si cer. pet. quam pro not. in simili alleg. Ludo. Roma. in consi. 497. inc. diligenter p̄scrutatis. circa med. & ad idem est glo. in ff. de liberti. in §. multis. in uersicu. transitu. & glo. in l. qui testamento. in §. per contrarium. ff. de testamen. pro quibus glo. est bonus rex. in l. 1. in princ. C. de rei uxo. act. & in l. cum tabula. ff. de

de bono. poss. secundum tab. de quibus gl. & eius materia late locutus sum in 1 ep. mea. l. de unoquoque. in 3. colu. ad ff. de re iud. ubi uideas. Sed ultra praedicta expressius loquendo, & demonstrando quod dictus instructor sit admittendus ad respondendum, & d. cendum & decendum de innocentia talium inquisitorum, non ob. statuto prohibente procuratorem comparere in cā crim. tenuit hoc expresse Franc. de Are. in consi. 147. inc. uisa. consultatione & c. in fi. 2. colum. & ibi in fi. 3. colum. dicit, quod licet aliqui teneant contrarium, tamen quod ista est communior opinio: & allegata, de quibus ibi per eum. & idem tenet & firmat Alex. in consi. 4. in pe. col. in 6. uolu. & Ias. in l. 2. in 3. col. C. quib. test. fa. poss. ubi similiter affirmat hanc esse communem opinionem. Et dicit quod licet ex forma statuti ciuitatis Mediolani, & totius illius domini, si accusatus uel inquisitus sit contumax. habeatur pro confessio, & conuicto, quod tamen tali casu poterit interuenire quilibet et penitus extraneus ad eum excusandum, & ad ostendendum suam innoc. non obstante quod statutum, seu decretum Mediol. dicat quod reus debet personaliter se ponere in carceribus. quod dicit esse summum me no. pro adiuuando amico, qui non audeat personaliter comparere. & idem et firmat Barth. Cep. in consi. 20. inc. quidam dum esset potestas. in 3. col. uer. quinto casu principali. ubi dixit quod iudex et debet audire extraneum allegantem innocentiam absentis. & idem dixit Io. de Imo. in c. ueniens. de acc. quem ibi refert & seq. Io. de Ana. in 7. col. in uer. nunquid autem si statutum & c. ubi no. loquitur. Et idem uoluit Pe. Phi. Cor. in consi. 17. inc. licet moris & c. in 3. uolum. in uer. sed potest dicere defensor & c. Et hanc partem ita expresse firmat etiam Ang. de Are. in tract. malef. in uerbo, qui iudex uidens quod inquisiti non compareant in uersicu. quero an talis bannitus. ante fi. & Cœp. in consi. 41. inc. licet inuitus. in 4. col. in consi. 1. & in trib. consiliis ibi sequen. Et idem expresse firmat Maria. Soc. in quodam suo consi. inci. praedictam dubitationem: Vbi dicit, quod licet extaret statutum in ciuitate Senarum, quod in causa criminali testes non possant produci, nisi per reum prin-

principalem: attamen ipse Maria. dicit q̄ quatuor vicibus obtinuit, q̄ quis per instructionem, uel excusatorē admitteretur ad probandum innocentiam rei absentis rōne interesse ipsius rei, & rōne interesse reipubl. cuius interest potius nocentem absoluerē, quam innocentem condemnare. per l. absentem. ff. de pōen. Et subdit, q̄ cum uersetur interesse publicum, iudex debet impartire offm̄ suum. l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. inf. Cum ergo tot excellentissimi patres & insignes in iure uiri teneant intrepide hanc partem, & asserant hanc esse communem opinionem, illa ergo merito amplectenda & sequenda est. quam etiam tenuit Pe. Phi. Cor. in consi. 204. inc. pro decisione præsēntis &c. in 1. volu. ubi dicit pro hac parte se pluries consuluisse. & in consi. 193. inc. licet in hac consultatione. eo. vol. de quo late ego dixi in consi. meo 81. quod fecia-
 pud Busetum. inc. Salus omnium in te confidentium &c. ultra med. Et faciunt etiam pro istis optime dicta per Iaso. quem omnino uide in l. 1. in 7. & 8. col. ff. de iur. omn. iud. & quæ ego dixi in rep. mea rubr. ff. de fideiussio. in 63. col. in fi. & ibi in col. seq. & quæ latius dixi in repe. mea. l. 1. C. de rap. virg. in 41. char. & in duabus char. ibi sequen. Tene menti prædicta, quia dabunt tibi honorem, & gloriam, & non modicum lucrum. & ista ita ample & diffuse, ut hic, alibi non reperiēs, & dum uixero, ac ēt post mortē meam forte eris mei memor, si prædicta practicabis.

Postremo teneas menti vnum, licet aliquantum extra materiam præcedentem, quod ponit Barth. Cep. in dicta sua caut. 68. v. c. 3, quod quando crimen commissum p̄ amicum tuum debet denunciari per sindicum, uel ministralem loci, ubi fuit commissum delictum, si uis eum adiuuare facias pro posse, q̄ ille qui debet denunciare illum reum apponat in ipsa denunciatione noīa testium, qui nihil sciant de tali malefī, nam tunc examinatis dictis testib. qui dicat se nihil scire de dicto malefī. de necessitate iudex debet reum absoluerē, ex quo nihil contra eum probatum est. ar. l. qui accusare. C. de edend. c. ut nostrum. extra
 ut ecc. bene. cum si. Dicit tñ q̄ ista cautela nihil proficeret

reco.

qñ pcederetur per accusationē: quia tunc accusans poneret testes veros, & instructos de tali maleficio. Et subdit ēt
 48 Bart. ubi supra, † q̄ cauendū est, ne q̄s utatur hac cautela in perniciē animæ suę. Dico ego q̄ etiā talis officialis denuntians cum talibus testibus, q̄ nihil sciunt de illo maleficio, caueat & bene aduertat, q̄ non pueniat ad aures & ad notitiam iudicis, corā quo fuit facta talis denuntiatio, q̄ eā fecit dolose & fraudulēter, ut liberaret reū, q̄ commisit tale delictum: quia ipse iudex ex pluribus iuribus, & rōnibus posset punire talem officialem non debili pōena, & dare sibi malam sequentiam, & bene merito. Hippolytus.

S V M M A R I V M.

- 1 Initium potius quam finis attenditur. nu. 6.
- 2 Debitor quādo possit capi in domo licite, & extrahi ab illa licite
- 3 Statutum de occidendis impune animalibus in proprio fundo re-
 pertis, an includat animal, quod aufugit, & extra occisum est.
- 4 Captus qui ducitur per ecclesiam an possit immunitate gaudere.
 Et quando delinquens veniat ab ecclesia extrahendus. nume. 5.
- 7 Homicidia quando impunibilia. num. 8. 9.
- 10 Recreatio & colluctatione permessa a iure uirtutis gratia.

§. **V**terius, & sexto quæri potest de alia quæ-
 stione, videlicet, an in delictis attendatur principium, an uero attendatur finis. Circa quam aliqua dixi supra, in §. quoniam. num. 91. Sed nunc latius loquendo dico, q̄ attenditur initium seu principium, † nō autem finis. ita probat in l. qui cū maior. circa prin. vers. sed si minor. ff. de bo. liber. & in l. qđ ait lex. §. qđ ait. ff. de adult. & ibi Bar. & volunt doct. in l. Gracchus. C. de adulter. & Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de episc. & cle. in 3. col. & Alex. i cōf. 299. inci. viso themate. in vlt. col. & Io. de Ana. in cons. suo 11. inci. omilla discussione. in 2. col. Et ideo stante statuto, q̄ pcutiens aliquē in platea cadat in pēnā centum, percutiens autē in palatio Antianorum puniatur pōena manus

modo aliquis percussit Titium in platea, q Titius fugiendo intravit palatium Ancianorum, & ibi etiam percussus fuit ab illo percutiente, q eum semper insecutus fuit percutiendo eum: isto casu dictus pcutiens debet puniri solum pœna centum, cum attēdi debeat principium, & sic locus plateæ, vbi inceptum est delictum, nō autē locus palatij, vbi est finitū dictū delictum: Et similiter stante statuto q percutiens aliquem de die soluat 10. & percutiens post primam horā noctis soluat 20. mō Titius inceptit percutere Seium ante primam horam noctis, & ita eum pcutiendo elapsa est prima hora noctis, hoc casu qua pœna puniat iste Titius pcutiens an pœna 10. an pœna 20. dicas q dēt puniri pœna 10. tantum: quia attenditur principium, & non finis ita probant iura superius adducta. & idem etiam firmat Bal. in l. neganda. in 8. col. C. qui accusare non poss. & in c. cum olim. in fin. de dolo & contu. & Bar. in l. libellorum. in 1. col. vers. sed quæro aliquis. ff. de accusa. Per. de Anchara. in repet. c. postulasti. de foro competenti. in 28. col. vbi ad hoc alleg. vnum textum in l. & si amicis. ff. de adulte. Item hanc partem etiam tenuit Lu. Rom. in l. 1. in §. occisorum. in 8. col. ff. ad Syllaniam. & Angel. de Aret. in tracta. maleficiorum. in verbo, in platea communis. in vers. quæro quid si aliquis. in si. verbis. & circa hanc materiam adduci potest not. verbum Bal. in l. cunctos populos. in repeti. post mediū. C. de summa trinita. & fide catholica. vbi dicit, q licet pro debito ciuili quis non possit capi in domo, † si tamen repertus fuit per officialem extra domum, & aufugerit in domo, q tunc poterit extrahi de domo, & ibidem capi licite. Et facit qd voluit Bal. in d. l. quod ait. in §. fin. ff. de adul. vbi dixit, q si quis ex forma statuti potest offendere ingredientē possessionē suā, & aliquis eā fuit ingressus, & postea aufugit, & dominus eū insequitur, q poterit eū offendere extra possessionē. Item facit et no. verbū. Sali. in l. Gracchus. in pe. col. in vers. ex prædictis habes & c. C. de adulter. vbi dixit, q stāte statuto, put est † hic Bononiæ: quo cautū sit, q vniciq; liceat animalia, quæ repererit in fundo sua propria autoritate occidere in illo: q si quis repererit aliquod

ani-

animal in fundo suo, & cum velit eū in fundo suo occidere animal illud aufugerit extra fundū q poterit tūc illud extra fundū impune occidere, q dictū retuli i sing. meo 225. incip. in delictis. Item & ultra præmissa vide Ang. in l. nemo carcerē. in pe. col. vers. item iuxta prædicta. C. de exact. trib. vbi dixit, q alias fuit de facto quæst. Senis. Nam quidā Perusinus nomine Andreas cū mutuasset certā quantitatem pecuniæ cuidā, qui diligens homo & fidelis reputabatur, talis debitor aufugit, & ipsum sic fugientem dictus Andreas psecutus est, & cum inuenisset in ciuitate Senarū autoritate propria eū cepit, tanq fugitiuū: & tunc cū clamor ibi insurgeret, cucurrit, familia potestatis, & cœpit vtrunq; & dicit qd dictus Andreas fuit inquisitus & cōdē natus de detentione liberi hois. sed dicit Angel. q male fuit iudicatum: quia etiam ibi capi potuit, si iudicis copia deerat. alleg. gl. in l. 1. C. vbi quis de curia. vel cohor. quod dicit esse valde not. Item prædictis addi potest quod voluit Oldradi. in consilio suo quinquagesimo quarto, 4. incipient. an fugiens & cæt. vbi dixit, quod captus extra ecclesiā, si ita captus ducat postea p † ecclesiā, q non gaudebit privilegio, seu immunitate dictæ ecclesiæ, sed poterit licite extrahi de d. ecclesiā. & dicit quod hoc voluit Archi. in c. antiquitas. 17. q. 3. Et ratio huius dicti esse potest illa, quam supra dixi, videlicet, quia principium quod fuit licitum attendi debet in similibus. Et faciunt et optime dicta per Cyn. in authen. si quis ei. C. de adulter. vbi dixit, q licet qs de ecclesia extrahi nō debeat tamen si delinquit extra ecclesiā, † & aufugit in ecclesia, adeo q officialis eum insequens capere nō potuit, poterit tūc eū extrahere de ecclesia & hoc per text. in auth. de manda. princip. in §. sed neq; quam doctrinam Cy. refert & approbat Alex. in cons. 24. incip. animaduertis. in 10. col. in 2. vol. Et idem firmat expresse dom. Pet. Ferrarius in sua practica Papiē. in verbo hæc est quædam inquisitio. in 7. col. vers. ex his potest de quo etiam per domin. Nell. in tract. banni. in 2. parte secundi temporis. quæstio. 29. incipient. statuto cauetur. in quæstio. ibi sequen. Fateor tamen quod hæc regula,

B b 2 vide-

videlicet, quod attenditur initium seu principium rei & non finis, non est semper vera, et in delictis: quia aliqui casus reperiuntur, in quibus in delictis attenditur finis, & non principium, ideo si vis plenius videre de hac quaestione videas Alberic. de Rosa. in 4. parte statu. quaestio. 26. incip. disputavit etiam ipse Old. & c. Ioan. And. in regula, in obscuris de regu. iur. in 6. in mercu. & Angel. in l. nemo carcerem. C. de exac. trib. lib. 11. & per Bal. in l. 1. C. de seruis fugitiuis. & in repetit. l. 1. C. de seruis fugitiuis. & in repetit. l. 1. C. de summa trinita. & fide cathali. in 7. char. & per Angel. in tracta. suo maleficio. in ver. fama public. in vers. sexto quaeritur & c. & in dicto trac. suo in verbo. In platea communis. in vers. quid si aliquis. & Anto. in c. fin. de foro competent. & Ioan. Andr. in additio. Specu. in tit. de accusa. in §. fin. in additio. mag. in 10. col. in vers. elegans Oldr. & c. & vide etiam Specu. in tit. de inquisi. in §. nunc tractemus. vers. super hoc vide decretalem & c. & Salic. in l. pe. C. de accu. & Bald. in c. 1. §. furtum. de pace iuramento firmanda. & Angel. de Aret. in tract. malef. in vers. in scalis sancti Petronij, circa princ. & Cyn. in l. praesenti. C. de his qui ad eccle. confu. & do. Anto. & Abb. in cap. finali. de immuni. eccle. & in cap. inter alia. eodem. titulo. & Salice. in authen. si quis. C. de adulterijs. & Alber. de Rosa. in rubri. C. de his qui ad eccle. confu. & vide quae ego dixi in repet. mea. l. fin. C. de probat. in 7. quaest. extraor. & in c. 1. & 2. circa fi. de homi. & in sing. meo. 225. inci. in delictis & c. & vide Ias. in l. pleriq; ff. de in ius vo in. 2. col. uer. non procedi. ubi tenet contra doctrinas superius adductas, At tamen plures opinio concurrunt pro dictis doctrinis. quae opi. Ias. & plura etiam iura concurrunt quae alleg. doc. in dictis locis. Et argumentariue loquendo ad praedicta et teneas mentis duo notabilia circa hoc quod in delictis attenditur principium & non finis, videlicet, quod si aliqui aggrediuntur aliquem animo & intentione eum bastonandi, & sic bastonando eum interfecerunt, tunc quod interfectores de occiso non tenentur, sed aliter mitius puniunt, cum ultra propositum deliquerint. ita sing. per optimas rationes consuluit Paul. de Cast. in consi. 92. incip.

ci. in causa incarcerationum. & ibi respondet ad contraria, quae dici possent. quod dictum refert & seq. Aug. de Ari. in addi. ad tracta. Ang. de Are. super malef. in verbo, & appen. fact. in fi. ult. addit. & in eo. trac. in vers. & dictus Andreas armatus. circa fi. 1. addi. Et ratio huius dicti est: quia voluntas & propositum distinguunt maleficia, ut in l. qui in iuria. ff. de fur. & in l. quod reipub. ff. de iniur. & in l. 1. C. de sic. & in l. si non conuictis. C. de iniu. cum sim. de quo et dixi in sing. meo 176. inc. voluntas & propositum & c. & latius dixi in d. J. 1. super 1. not. C. de sic. Secundo teneas menti etiam unum aliud, videlicet, quod ubicumque a lege, vel statuto conceditur alicui facultas aliquid operandi uel faciendi aliquem actum, tunc si faciendo talem actum sequitur homicidium, tunc tale homic. erit impunibile. exemplum potest poni in familia potestatis cui conceditur licentia capiendi reos criminis, uel debitores aliorum, nam si tales capiendo resistent armis, & a familia occidantur, talia homicidia erunt impunibilia. Ita probatur in l. seruus. & ibi Bar. C. de his qui ad ecc. confu. & in l. quemadmodum. in §. si. ff. ad l. Aqu. & facit rex. in fi. C. quando lic. se sine iudi. vin. & voluit etiam Bal. in l. fin. C. de exhib. re. & in l. 1. C. unde ui. & in l. nec timorem. ff. quod me. cau. & Bal. & Ang. in l. vi. vim. ff. de iust. & iur. & hanc partem tenuit Pa. de Cast. in consi. 194. inc. uiso supradicto puncto. in 2. colum. ubi alleg. hoc etiam uoluisse Iaco. But. in l. 2. C. de his qui latr. & hanc partem etiam tenet Alber. de Rosat. in 4. par. statu. quaest. 36. inc. adhuc quaeritur. & idem tenet Catal. in tracta. suo sindic. vers. 339. adde quod Beroarius & c. & in eo. tract. in ver. 250. inc. adde quod si familia. Et idem firmat Ange. de Are. in tract. malef. in ver. fama publici in ver. verum quia & c. de quo etiam dixi in l. 1. in 15. limita. ff. de sicca. de quo etiam habetur per Flor. in l. si seruus. in vl. colum. in prin. ff. ad leg. Aqu. & per Lud. Bolog. in consi. 63. inc. uiso. in 2. col. & per me in c. 2. extra de homi. Et potest etiam poni exemplum in illo, qui habet potestatem a lege, vel a statuto se vindicandi: nam vindicando se, si occidat aliquem, non debet puniri de homicidio

pœna mortis, sed alia forte mitiori pœna si excessit modū. ita habetur p Paul. de Cast. in cons. 193. inci. quidā Nicolaus &c. alias inci. viso p̄cessu &c. qđ dictū refert & sequitur Ludo. Bolo. in cons. 63. in vlt. col. in princ. de quo dixi in d. c. 2. de homi. Et faciunt etiam optime dicta per Paul. de Cast. in cons. 194. inci. viso supra scripto puncto. vbi dicit quem in nihilo debere puniri, stāte statuto p̄mittente quē posse impune offendi, qñ offensus se defendere voluerit, & r̄ndet ad plura per eum in d. consi. allega. in contrarium, de quo latius per eum, in d. consilio. quem refert & multum magnificat illud consilium d. Lud. Bolo. in p̄alle gato consi. suo 63. incip. viso igitur statuto. in 2. & 3. col. Et ista sunt multum not. ad statutum nostrum positū sub rubr. de generalib. seu cōmunibus pœnis bannitorū. i. ver. Ordinamus īsuper &c. in quo cautū est, qđ bannitus in libris centū, vel ab inde supra, possit libere & impune in p̄sonā a quocunq; offendi, citra tñ mortem dicti bāniti &c. 8 quo casu si quis eū vulneraret, & in vulnerādo † excederet modum, quia ipse bannitus se defenderet & resisteret, & eū occideret, nō puniret, p̄ tali homicidio p̄ p̄dicta. Et in casu quo posset de iure aliquo modo puniri, puniret p̄ excessu, & nō p̄ toto p̄ doctrinam Bal. in l. 1. in versic. 9. C. vnde vi. quem refert & sequitur Ioan. de Ana. in cap. 2. de homic. de quo etiam ego in d. c. 2. latius dixi: vbi ē adduxi Alexan. in consi. 140. inci. videtur & casu proposito, in pen. & vlti. col. in 2. volu. vbi sing. loquitur de excedente modum. de qua materia ē late satis locutus sum supra, in §. qm̄. nu. 63. 67. 68. 90. & 92. cum seq. & infra, in §. aggre dior. nu. 75. cum pluribus vers. ibi sequen. Et circa hāc materiam huius quæstionis. s. qđ in delictis attenditur principium & non finis: attende diligenter, qđ adeo est verum hoc, qđ si aliqua lege statuto, vel cōsuetudine permittitur, seu toleratur aliquis actus, & ex illo actu sequatur homicidium, qđ tale homicidium non punietur aliqua pœna. Et 9 pōt poni exemplum: † in aliqua ciuitate, vel loco est cōsuetudo, licētia, vel tolerātia ludendi, cū pugnīs tali die, vt est Seni, & Papiæ, ac ēt Mediolani, vel colluctandi cum Sa-

xis,

xis, vt est cōsuetudo & antiquus mos puerorum hic Bono niæ, tunc si ī talibus ludis p̄missis sequatur aliquod homicidium, vt sepe contingit, talia homicidia sunt impunibilia, & aliqua pœna nec corporali nec pecuniaria puniēda sūt. Ita singulari. & mirabiliter dixit Phil. Dec. in no. cōsi. suo 9. in secunda col. in vers. sed tamen his & similibus; & hoc dicit ex pluribus, & primo p̄ tex. ī l. qua actione. in §. si qs in colluctatione. ff. ad l. Aquil. vbi dicitur, qđ si quis in colluctatione, dū exerceretur alius alium occiderit, nō teneatur lege Aquil. quia gloriæ & virtutis cā illud factum est, & gl̄ ibi ponit exemplū, simul luctabantur pugnīs. Ita tex. ibi cū gl̄. hunc casum deciderit, qđ tali casu punientur aliqua pœna: & dicit rationem esse, videlicet, quia cū non teneantur ibi lege Aquil. in qua culpa etiam leuissima considera tur l. in lege Aquil. eodem tit. datur intelligi qđ nulla pœna teneantur. Scđo dicit: pro hoc v̄r̄ tex. in c. lator. de homic. vbi secundum doct. ille tex. intelligitur de ludentibus ad brachia: & dicitur ibi, qđ si ex tali ludo homicidium sequatur, alter clericus, qui lusit, non prohibetur ad sacros ordines promoueri, ex quo infertur qđ ex tali homicidio nulla culpa sibi ascribitur, & nullam penitus pœnam patiatur. c. presbyterum, & c. suscepimus. de hom. Tertio hoc effica 10 ci ratione probatur, † nam talis colluctatio cū pugnīs vel brachiis p̄mittitur a iure, qđ fit gratia virtutis. tex. est cū gl̄. in d. §. si quis in colluctatione, & ad idē est tex. in l. 2. in fi. ff. de aleato. adeo qđ etiam clericis p̄mittitur, vt probatur in d. c. lator. illud ergo qđ occasione talis ludi postea sequitur, non imputatur, nec aliquo mō debet puniri, quia qđ fit lege permittente, pœnam nō meretur. l. Gracchus. C. de adult. & ista est ratio iurisconsul. in d. §. si quis in colluctatione. dū inquit, qđ non tenetur lege Aquil. & cā gloriæ & virtutis cā illud factum est. Dicit postea ipse Philip. Dec. post p̄dicta in d. consi. 9. qđ facit & quarto, pro hāc parte decisio not. in terminis. Flo. de sancto Petro. in l. do lo malo. ff. de ser. cor. vbi inquit, qđ si quis in ludo occisus est, puta ī ludo cū pugnīs, put luditur Senis, & ex illa p̄cussione mors sequatur, iudicari dēt mors casualis, & sic non

B b 4 tene-

tenetur aliqua pœna: & ita habemus in terminis decisionē ad casum istū. quam doctrinam etiam sequitur Bart. Cep. i. consi. 31. incip. super ho. homicidio. in penult. col. Quinto p. hac parte facit quod dixit Pet. de Ancha. in consil. 283. incip. iure stricto & consuetudine &c. ubi late probat & cōcludit, q̄ cum bona esset consuetudo inter pueros inuicē colluctandi, & iactādi lapides unus cōtra aliū, ex quo toleratur talis cōsuetudo uidetur permitti & cōcedi impune quicquid ex tali ludo sequitur. arg. l. 2. ff. de iurisdic. omniū iud. & l. oratio. ff. de sponsali. unde cōcludit, q̄ cum iactus lapidis nō possit moderari nec regulari: de oībus q̄ sequuntur, scilicet de uulnerib. & de morte uidetur uenia cōcessa: & ideo in casu suo cōcludit puerū, qui i. aliū in tali ludo cum lapide interfecit, nō debere puniri, cū enim talia auctoritate publica cōcedantur, pœnā nō merentur. allega. etiam Bal. ad hoc. in d. l. qua actione. in d. §. si quis in colluctatione. ubi in prin. dicit, q̄ quādo preliū auctoritate publica est permittum, nō meretur pœnā. Et subdit ibi Pet. de Ancha. q̄ licet talis cōsuetudo uideatur potius corrupte la, tamē excusat per not. in c. cum uenerabilis. de consuet. & sequitur Ioā. de Ana. in c. 1. de torneā. &c. Sexto p. hac parte adducit etiam ipse Phil. Dec. quod not. Angel. in l. nō cōtrahit. ff. ad legem Iuli. ma. ubi inquit, q̄ q̄ picit lapidem in aliquē locum prohibitū, & percutit transeuntē, punitur de culpa & nō de dolo, per illū tex. si autē actus proiciēdi nō sit prohibitus, tūc nec de dolo nec de culpa tenetur alleg. l. item Mela. in prin. ff. ad leg. Aquil. cum ergo in casu de quo supra, ludus esset permittus, nō debet teneri. Septimo & ultimo dicit q̄ facit p. hac parte gl. not. in c. eū qui asseuerat. 50. dist. quē dicit, q̄ cū ludus licit⁹ est, & constat q̄ in ludo quis mortuus est, non est necesse pbare, q̄ casu occiderit. alleg. c. super eo. de senten. excō. & ita tale homicidiū a casu reputatur, & per cōsequēs est impunibile. Ex quibus oībus concludit Phil. in d. consi. q̄ in casu super illo, quo consului ille reus inquisitus erat absoluentus ab omni pœna. Et ista oīa quasi ad literā refert ipse Philip. Dec. in d. consi. 9. in 2. & 3. colum. Pro quibus faciunt

faciunt optime quē ego dixi in cōsil. meo 90. inci. illumina me quæso domine &c. & in cōsi. c. inc. spiritū sapientiæ &c. ubi omnino uideas. & uide quæ dixi in c. 2. de homi. Tene menti prædicta, q̄ nō possent esse utiliora &c. & uide Io. de Ana. in c. 1. i. 2. col. de torneam. ubi firmat hanc partē, q̄ talis occidens in tali ludo pmissio, nō puniatur aliqua pœna. Hippolytus.

SUMMARY.

- 1 Reus cōfessus, cui datus est terminus ad faciendam defensionem, an possit tali termino renuntiare. Et in quibus fallat. num. 2. 3. 5. 13. 14. 16. 17. 21.
- 4 Reus in flagranti crimine deprehensus an possit de facto puniri.
- 7 Incipi ab executione in notoriis an possit.
- 8 Citandus non venit, qui ius notorie constat non habere.
- 9 Fideiussor non facta excussione contra principalem conueniri potest ubi principalem non esse soluendo notorium est.
- 10 Aduocatus publice delinquenti non est dandus.
- 11 Iudex in notoriis potest de facto supplere.
- 12 Fideiubere pro alio, ubi agitur de pœna corporali, nemo potest.
- 15 In causis criminalibus non concluditur in causa.
- 18 Reus sponte delictum confessus, an possit relaxari fideiussoribus.
- 19 Appellans qui expresse appellationi renuntiat, an uideatur habere malam causam.
- 20 Aduocare pro furibus insignibus iudex pati non debet.
- 22 Assassinus à quolibet offendi potest. Et contra quem iudex ex officio potest procedere nu. 23. 24.
- 25 Assassinus clericus potest per iudicem secularem puniri: numero 26. 27.
- 28 Testis dictum de auditu facit indicium ad torturam contra assassinum.
- 29 Testis dictum de auditu facit qualem qualem præsumptionem.
- 30 Iudex timore tumultus an possit tempore dilationis procedere ad executionem capitalem.
- 31 Reus, qui defensionem renuntiauit, an possit renouare defensionem.

32. *Confessio facta extra iudicium, & reuocata, an faciat iudicium ad torturam.*
 33. *Reo confessio vel conuictio iudex dare debet terminum defensionis.*
 34. *Contumax non potest condemnari sine noua citatione ad faciendam excusationem. nume. 35.*

§.

Xaminanda nunc venit septima quæst. quæ est quâdo dat⁹ est p iudicē reo cōfesso, vel cōuictō terminus ad suā defēsiōē faciēdā: an tunc ipse reus possit tali termino suæ defensionis renuntiare: & si renuntiat an valeat talis renuntiatio? De hac quæstione aliqua dixi incidenter & superficialiter, supra, in §. postquam. numero. 33. & in §. diligenter. numero. 162. † Sed magis accurate & magis ample loquendo dicas, q̄ tali termino renūtiari non potest, secundum gl. ordi. in l. pactū inter hæredē. ff. de pac. & gloss. in l. custodias. ff. de pub. iu. & voluit Bal. in auth. l. quidam sunt serui. ff. de pœn. & in l. nō tantū. ff. de appel. & Bald. in dicta l. custodias. & hāc partē etiam videtur tenere Bald. in l. nam & postea. in §. si minor. ff. de iure iur. in si. vbi dicit, q̄ si certū est reum habere defensiones, quod non tenet renūtiatio, cum ipse reus ex tali renūciatione læderetur. Et hāc partē q̄ nō possit renuntiare tali defensionē, tenet Bal. in l. si. C. qui accusa, nō pos. i. versi. & præmitto q̄ omnis eorū defensio & c. p̄ quo facit rationam nemo est dominus mēbrorū suorū. l. liber homo. ff. ad l. Aquiliā. & voluit Bal. in additio. Spec. in tit. de confess. in versicu. Titius confitetur & c. vbi ponit pulchrū dictum. & alleg. l. i. §. item illud. ff. ad Sylla. Sed contrariā partē videlicet, q̄ valeat talis renuntiatio facta p̄ reum, tenet gloss. in l. i. ff. de fur. balnear. et idē tenuit Saly. i. d. authen. iubemus. C. de iud. Quid ergo dicendū? Ego reperio Ludo. Roma. in repeti. rubr. ff. de arbit. in 16. col. in versi. sed au vigore & c. dicentem verum esse, q̄ non potest renuntiare reus defensionibus suis. per gl. in d. l. pactū inter hæredem. cum aliis supra, allegat. q̄ tamen ipse dicit limitandū esse,

- 2 se, † nisi in publico & famoso latrone: quia in eo valebit renuntiatio defensionis. alleg. Bal. in l. prouincialiū. C. de fer. Secūdo ipse Ludo. Rom. vbi supra, limitat d. gloss. l. pactū inter hæredem, nisi reus repertus fuerit i flagrati crimine, † quia tali casu potest renuntiare defensionibus suis: & valet talis renuntiatio. ad quod alleg. Bal. i. l. vt vim. ff. de iustit. & iure. & dicit q̄ potest † tūc de facto puniri. alleg. l. penul. ff. de condit. ob causam. & gloss. in l. i. lictus fustium. ff. de infami. & idē dixit Paris de Put. i suo tract. synd. in 30. char. in vlti. col. ubi ad hoc alle. Bal. in l. i. C. qui accu. non possunt. & in l. si quis non dicam rapere. C. de episco. & clerici. Pro quibus faciūt plura not. quæ adduxi de reperto in flagrati crimine. i repeti. mea. l. vnice. C. de raptu virginum. in nume. 91. cum pluribus numeris ibi sequētib⁹. itē limitat etiam Ludou. Rom. vbi supra d. glo. l. pactū inter hæredē, nisi reus dicat † nō habere defensiones: q̄ talis tacita renuntiatio valet. & hoc p̄ gloss. in d. l. i. ff. de fur. balnea. & dicit q̄ ita nō. Bald. in l. seruū quoque. in §. publice. ff. de pcurato. Tu autē pro istis limitationibus Lud. Rom. adde nō. verbū Bal. in l. a procedente. C. de dilatio. in fin. vbi dixit colligi posse ex illo text. q̄ si aliquis est cōfessus maleficiū, & petit non obstante cōfessione terminū ad se defendendū, quē iudex denegat. q̄ maleficiū est notoriū, q̄ iudex statim potest procedere ad condemnationem: præmissa tamen quadā interlocutoria, per quam interloquatur dilationē non esse dandā tanquam petitā per calumniem. Et subdit ibi ipse Bal. vtile esse in talib⁹ interloqui. alleg. not. per Inno. in c. ad petitionē. de accus. Item potest etiam adduci pro dictis limitationibus Ludo. Rom. vbi supra, qd̄ voluit Bal. i. l. raptores. C. de episco. & clericis. vbi dixit, q̄ licet alias in causa criminali nō possit renūtiari appellationi, per l. nō tantū. ff. de appe. tamen hoc fallit, nisi † crimen sit notoriū: quia tunc valebit renuntiatio ipsius appellationis. qd̄ etiam voluit Angel. in d. l. pactū inter hæredem. & Abb. in c. 2. de re iudic. q̄ est singu. not. ad limitationem d. l. nō tantū. de appellat. Pro quo facit not. verbum Ange. in libertus. in §. seruitus. in fin. ff. de

ita.

- 7 sta. hom. ubi dixit, q̄ in notoriis potest incipi ab executione, quod etiam uoluit Bal. in l. i. ctus fustium. ff. de his q̄ no. in fa. & Inn. in c. statuimus. de elect. in 6. Et adduci potest etiam quod uoluit Inn. & post eum Host. in c. cum olim. de re iud. ubi dixit, q̄ quando notorie constat, quod quis non habet ius, q̄ talis non debet citari. Et faciunt et dicta per Bal. in l. si. in 1. col. C. ut quæ desunt aduo. par. Et facit dictum Bar. in l. si. ego. in fi. ff. si cer. pe. & gl. in l. decē. ff. de uer. ob. & quod uolunt Mod. in l. exitus controuersie.
- 9 ff. de acquir. possess. ubi dixerunt, quod ubi notorium est principalem non esse soluendo, potest conueniri fideiusor non facta excussione contra ipsum principalem. Et dixit no. Bal. in l. iubemus. C. de defen. ciui. & in auth. sed no uo iure. C. de ser. fu. q̄ non est dandus aduocatus publice delinquenti. pro quo uidetur tex. c. bonæ. l. 1. in uerfi. porro. de elect. & facit et tex. in l. 2. in §. qui de frumentaria. ff. de administ. rerum ad ciui. perti. Et faciunt optime dicta per Barba. in c. euidencia. in 2. col. de accu. Et facit etiam quod dixit Ang. de Are. in tract. malefi. in uerfi. cicatrix. in
- 11 ver. dicit statutum. ubi dicit, q̄ in notoriis iudex potest supplere de facto, ad quod all. Bal. in d. l. 1. C. ut quæ desunt aduo. par. & c. Et faciunt dicta per Lu. Ro. in l. sed si quis. in §. quæsitum. ff. si quis cau. & per Ang. de Are. in tract. malefi. in uerbo, qui iudex statuit terminum ad eorum defensionem faciendam. in ul. uer. ubi dicit idem quod dixit Lu. Rom. in d. rub. de arb. & faciunt plura not. quæ dixi in materia notorii supra, in §. secunda quæstio. nu. 42. cum uerfi. ibi seq. ubi uide. Item ultra doct. superius allegatos reperio Phi. examinantem hanc quæstionem & multum not. more suo solito. in c. cum uenissent. in 3. col. de testam. ubi inter cætera dicit, q̄ renunciatio facta testib. per accusatum non ualet, secundum Bal. in d. c. cum uenissent. & hoc per gl. in d. l. pactum inter hæredem. & ideo Bart. secundum eum in d. l. custodias. ff. de pub. iud. dicit q̄ male uidentur facere assessores, qui faciunt q̄ reus renunciat termino & defensionibus suis. contra l. non tantum. ff. de appell. & l. aditos. C. de episco. aud. Et dicit quod ratio potissima est:
- quia

quia nemo est dominus membrorum suorum. d. l. liber homo. Vnde nemo potest fideiubere pro alio, ubi agitur de pœna corporali, secundum gl. sing. in c. cum homo. 23. q. 5. quam sequitur Bal. in l. neque. C. ne si. pro pat. & in c. breui. in 3. col. de iure iu. & in l. 2. C. de const. pec. in c. veritatis. in 4. col. de do. & contu. & Pe. de Anc. & Io. de Imo. in rub. extra de fideiuss. & Lud. Roma. in consi. 15. & in l. filiusfam. la secunda. in 15. colum. ff. so. matrimo. & Sali. in l. ad commentarienses. ff. de custo. reor. de quo etiam ultra eum uideas Bal. in l. nullus. C. de exhiben. reis. & August. Arim. in add. ad tract. Ange. super malefi. in uerb. fama publica. in 1. char. in 2. add. circa med. Pro quibus etiam faciunt quæ ego dixi supra, in §. expedita. nu. 55. ubi uideas. Et adduci etiam possunt no. per Io. And. in regu. semel malus. de regu. iur. in 6. quem refert Abb. in ca. cu in ecclesiis. de ma. & obed. & glo. 2. q. 3. in summa. & Ioan. Andr. in c. cum C. laicus. de foro compe. in 6. & Sal. post Bald. in l. si. C. de nego. gest. & gloss. singu. secundum Dyn. in c. ipsa pietas. 23. quæst. 4. & Ang. in l. quicumque. C. de seruis fugitiuis. & gloss. finali. in authenti. imo, C. de action. & obligatio.

Subdit postea d. Phil. ubi sup. & dicit, quod vcz dicta renunciatio defensionis in nouem casib. non tenet. primo si reus est confessus maleficium sponte, quia tunc renuntians do termino postea sibi dato, præiudicat sibi, t̄ secundum Bal. in l. accusatorib. in 1. col. C. de acc. quod etiam uoluit Bal. in rub. extra de pac. in 2. col. & idem si renunciaret defensionibus; quæ sunt de apicibus iuris, & statutorum, & non de iure gentium, secundum Bal. in l. 1. in 25. col. uerfi. super quinto. C. qui accu. non poss. & in d. c. cum uenisset. & idem dicit esse si tacite renunciaret, puta permittendo labi tempus defensionis, s̄m Bal. ibi. & q̄ possit reus omit

14 tendo defensiones t̄ sibi præiudicare, est glo. in d. l. 1. ff. de fur. bal. Et idem dicit, si est latro famosus, ut dixit Lu. Ro. in d. rub. ff. de arb. Et idem si notorium est nullam defensionem sibi competere, s̄m Ang. in d. l. pactum inter hæredem. Et idem si reus sit captus in flagranti crimine, secundum

dum

dum Bal: in d. l. ut vim. in prin. ff. de iust. & iu. Et idem etiã dicit, si reus renunciaret exceptionib. declinatoriis fori, secundum Bal. in l. p. C. de pac. & in c. 1. in 1. col. de iud. Et idem dixit si renunciaret per conclusionem in cã, secundum Ang. in d. l. pactum. quem tamen ibi reprobatur Fran. Aret. 15 secundum eum: tum quia est eadem rō: tū quia nō cōcluditur in causa in causis criminalib. secundum Bal. in l. 1. in 3. col. ver. quarto quæro. C. de cond. ind. nisi statutum imponat conclusionem, secundum Bal. in d. l. si accusatorib. quasi in fi. Et idem dicit, vbi pœna non esset corporalis, quia tunc cessat rō dictæ conclusionis, secundum Francisc. de Are. Nisi forte secundum eum ageretur de infamia, quæ dicitur esse mutatio status. per no. in l. de minore. in §. tormenta. ff. de quæst. Extra autem dictos nouem casus stat firma conclusio, quæ reus non potest renunciare defensionibus suis. Quod procedit, et si reus in renunciatione iuraret, ¶ s̄m Bal. in l. 1. in 15. col. C. de confes. & procedit et si renunciaret exceptionib. puta quæ procedatur tpe feriato, s̄m Bar. in d. l. custodias per illum tex. ita formaliter dicit Phi. in d. c. cum venissent. Mihi autem pro hac concl. & limitationib. prædictis videtur aliquid addi posse. Et primo in quantum d. Phi. dicit, quæ valet talis renunciatio, quando 17 ipse reus est sponte confessus maleficium. ¶ dico quæ hoc est expresse voluit Bal. in rub. extra de pact. in pen. seu ult. colum. in versi. per pactum & c. & quæ pro hac limit. facit optime quod uoluit Bal. in l. nullus. C. de exhibend. reis. ultra med. vbi dixit, quæ licet ubi tractatur de pœna pecuniaria 18 imponenda reus sit fideiussoribus relaxandus, ¶ hoc tamē fallit, nisi ipse reus sponte sit confessus delictum, quæ tunc non relaxabitur fideiussoribus. quod dictum refert & sequ. Aug. de Ari. in suis add. ad Ang. super malefic. in ver. pro quibus autem fideiussit. in 1. add. & idem dixit Angel. de Are. in d. tra. in ver. fama pub. in 9. char. ver. decimo quæro & c. Item in quantum d. Phil. dicit, quæ reus tacitè potest renunciare defensionibus suis, permittendo labi tempus, quæ non posset expresse, videas tu Bal. qui huic dicto videtur aliquantulum contrariari si accurate ponderentur verba sua

in

in c. 1. in §. iudices. in vl. col. de pa. iu. fir. ver. porro si appellans & c. ubi dicit, quæ si appellans expresse renunciat appellationi, videtur habere malam cãm, & ita fateri: secus aut si tacite permittendo labi tempus: quia tunc per talem tacitam renunciationem non inducitur talis confessio tacita. & vide et Bal. in l. vbi adhuc. in 5. col. ver. aduerte. C. de iu. do. & dicta per Alex. in consi. 398. inc. In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinit. in 5. col. ver. quibus tamen non obstantibus. Item in quantum do. Phi. postea dicit, quæ prædicta concl. non habet locum in latrone famoso; quia talis latro famosus potest renunciare defensionibus suis. ad quod all. Lu. Ro. in d. rub. ff. de arb. in 16. col. & Bal. in l. prouinciarum. C. de fer. Tu vltra eum potes aliqua adducere ad hoc, quæ alias tempore iuuentutis meæ cumulauit in rep. mea. l. si. C. de prob. in 24. char. cum seq. Et primo adduco Ang. de Are. in suo tract. malefic. in verbo & vestem celestem abstulit. in ver. & bene not. ubi dicit, quæ pro furibus insignibus iudex non debet pati aliquem aduocare. per l. omnes. C. de defen. ciui. vbi est bonus tex. ad hoc. quod et voluit Lud. Rom. in l. si vero. in §. de viro. in 46. fall. ff. sol. ma. & Barba. in c. querenti. in 10. colum. de offi. del. Et facit optime quod voluit Par. de Put. in tracta. suo sindic. in 31. char. in 1. col. in ver. & ideo dico & c. vbi dixit, quod 21 ¶ assassinus, qui per pecuniam homines offendit, potest renunciare defensionibus suis: quia est hostis publicus diffidatus à lege, & à quolibet offendi potest. per c. 1. de hom. 22 in 6. & contra ipsum de facto proceditur, ¶ vt dicit Bar. in l. non solum. in §. si mandato. ff. de iniur. in quo est maior rō quam in latrone publico. Et faciunt et dicta per eund. d. Bar. in d. suo tract. in 51. char. in 2. col. circa fi. vbi dicit, 23 quæ iudex contra assassinum potest procedere ex mero officio suo, allegat plura, & dicit postea quæ propter inhumanitatem assassinamenti proceditur iuris ordine prætermisso. all. Bar. in l. non solum. in §. si mandato. ff. de iniu. Et dicit quæ plus dicunt Cano. in c. pro humani. de homi. in 6. quæ 24 in hoc crimine non exigitur plena probatio, sed sufficit constare per probabilia argumenta. arg. l. non ois. in §. à barbaris.

barbaris. ff. de re mil. & l. famosi. ff. ad legem Iul. maie. c. se-
 culares. de fo. comp. in 6. & all. etiam Cal. in consi. suo 4. in
 25 ti. de dila. & dicit et q̄ si assassinus sit clericus, quod pote-
 rit puniri per iudicem secularem secundum Lap. in d. c. p
 humani. quia ipso iure videntur degradati, & uidetur da-
 ta unicuique potestas ipsos capiendi. c. 1. de schism. in 6. &
 per ius videntur spoliati omni privilegio clericali, ut ibi
 per doc. Et subdit et, quod tales assassini tenentur resti-
 tuere pecuniam, quam acceperunt per assassinamentum,
 fm Bal. in l. 1. §. si. ff. de eo per quem fa. erit. Et tales assassi-
 ni etiam si non deduxerunt assassinamentum ad effectum
 26 p̄puniuntur tamen pro affectu, ut per gl. in l. 2. ff. q̄ quis.
 iu. & ibi Lu. Rom. & Ang. in d. §. si mandato. de quo et per
 Ang. in l. 1. C. de sepul. uio. ita dixit d. Par. ubi sup. Contra-
 rium tñ tenet Ang. in l. ite apud Labeo. in §. si curaverit.
 ff. de iniu. de quo et uide Bal. in l. 1. §. hæc aut. ff. q̄ quis iur
 & Pe. Phi. Cor. in consi. 249. inci. licet & c. in 1. uolu. Et de
 isto enormi delicto alia plura & plura adduxi sup. in §. dili-
 genter. nu. 159. cum pluribus nu. ibi seq. quæ hic omitto,
 ne idem per idem repetam. Et per illud dictum d. Paridis
 supra relatum, v. c. 3, quod contra assassinos non requiritur
 27 plena p̄probatio: sed sufficit constare per probabilia argu-
 menta, ut etiam dixit Ange. in consi. 14. inc. nos Carolus
 & c. Dixi ego his proximis diebus in quadam allegatione
 mea in ardua facti contingentia, q̄ licet testis de auditu
 28 auditus p̄non probet, ut habetur in c. testes. 4. q. 9. & in l. te-
 stium. C. de testi. & habetur in Spe. in ti. de teste. in §. j. ver-
 si. item q̄ deponit de auditu. & in d. ti. in §. nunc tractemus.
 in 5. col. in uer. de auditu quoque. Tamen talis testis faciet
 iudicium ad torturam contra assassinum, & hoc quia tale
 dictum testis de auditu auditus facit qualem qualem præ-
 29 sumptionem, seu cōiecturam, ut sing. dixit Arc. in c. hoc
 videtur. 92. q. 5. quem refert & seq. Lud. Roma. in repe. l. si
 vero. in §. de uiro. in ul. colum. ff. sol. mat. & Alex. consi. 77.
 inc. in causa accusationis. de crim. fal. in 1. volum. & Paul.
 de Castr. in consil. 17. incip. in causa quæ uertitur Parmæ.
 quos refert & sequitur Iason. in l. admonendi. in 65. co-
 lum.

lum. in princ. ff. de iureiuran. Sed si tale dictum facit qua-
 lem qualem præsumptionem, & coniecturam, & contra as-
 sassinos sufficiat probatio per probabilia argumeta, ergo
 sufficet qualisqualis præsumptio, quæ in se plus hêt, quã
 argumentum, ut colligi potest ex dictis per Bal. in l. ea qui
 dem. in 2. col. C. de accus. quæ omnia teneas menti contra
 inquisitos de enormi crimine. Sed tñ uide omnino quæ di-
 xi supra in §. diligenter. nu. 169. & 130. Et de istis assassi-
 nis uide etiam aliqua per Bal. in l. non iõ minus. post prin.
 C. de accusa. & supra, in §. diligenter, in nu. 156. Vltius
 circa prædictam materiam renuntiationis defensionis, tene-
 menti tria. Et primo, q̄ licet reus regulariter non possit re-
 nuntiare defensionibus suis, tamen etiam pendente d. ter-
 mino, & dicta dilatione iudex potest procedere ad execu-
 30 tionem capitalẽ, p̄ qñ timet, q̄ fiat tumultus. Ita dixit Lud.
 Rom. in sing. 571. incip. Licet iudex procedere non possit
 & c. & dicit quod ad tumultum populi executio capitalis
 potest accelerari. & a' legat iura. Sed ultra Ludo. Roma. in
 d. singu. uide Bal. in l. cum reis. C. de poen. ubi dicit, q̄ si iu-
 dex dedit dilationem conuicto ad faciendas defensiones
 suas, quo stante amici eius procurant, q̄ fiat adunatio ho-
 minũ ut ipse liberetur, qđ hoc casu iudex nõ dēt ista expe-
 ctare, sed dēt facere reũ conuictũ renuntiare dilationi, &
 facere ipsum decapitare. & hæc doctrinã Bal. refert. & seq̄
 vñ Ang. de Are. in tract. malefi. in versic. qui iudex statuit
 terminum ad eorum defensionem & c. in uersic. si autẽ ali-
 quis & c. ad quæ et uide quæ dixi in l. qui eadem. ad finem.
 ff. de ficarijs. Secundo teneas menti, q̄ casu quo re' habuit
 terminũ defensionis, & renuntiavit d. termino, & defensio-
 nibus suis, potest tñ postea dictam renuntiationem reuo-
 31 care p̄ qua reuocatione facta nõ poterit iudex procedere
 ad executionem, nisi finito termino dilationis datæ ad faciẽ-
 dũ suã defensionem. ita no. dicit. Ang. in d. l. pactũ inter hæ-
 redẽ. in ulti. col. ff. de pact. ubi dicit, q̄ cautus dēt esse aduo-
 catus inquisiti, uel accusati, qui renuntiavit defensionibus
 suis, ut reuocare faciat ab ipso talem renuntiationem qua
 reuocatione facta, non poterit ipse iudex procedere ad
 Pra. Cri. D. Hipp. de Mars. Cc ali-

aliquam executionē cōtra ipsum reū. quod est diligenter notandū in practica. p quo facit in simili: nā licet cōfessio facta extra iudicium faciat indicium ad torturam, fm gl. 32 & doct. in l. c. 5. ff. de adulte. istud est verum, † nisi talis cōfessio reuocetur per ipsum reum, qui eam fecit, quia tunc nō poterit torqueri, fm Bal. in l. 1. in pen. col. C. de confes. vbi subdit, q̄ cautus debet esse aduocatus rei, vt faciat illam confessionem reuocare, quam pōt reuocare etiam nō docto de errore, cum sit cōfessio nudi facti: & idem dicit in confessione facta corā iudice incompetenti. qđ dictum exclamat Ias. in l. magistratus. in 2. col. ff. de iurisdic. omn. iud. & Felyn. in c. olim. in 3. col. in versi. 2. & c. de rescript. de quo etiam dixi in singu. 310. incip. credo te scire & c. & supra, in §. diligenter. num. 79. Tertio teneas etiam menti circa hanc materiam vnum notabile verbū, vcz, q̄ semper iudex debet dare terminum defensionis reo cōfessio vel cōuictio, † alias nō dato sibi dicto termino, nō poterit deueniri ad aliquam condemnationē contra dc̄m reū. ita multū no. dixit Ang. in d. l. pactū inter hæredē. ff. de pact. pro quo alleg. text. in l. 3. §. si ad diē. ff. de re milit. de quo latius per Ang. vbi supra, & idē dixit Bal. in l. raptores. circa me. C. de episco. & cleri. vbi alleg. dictam l. 3. §. si ad diem. Sed 34 tu in simili adde, q̄ contumax † non potest condemnari sine noua citatione ad faciendū excusationem suam, vt doceat de impedimento suo quare nō cōparuit. ita dixit Bal. in l. 2. in vlti. col. versi. sed quæro. ff. si. quis in ius voc. non ierit. de quo etiam per Alex. post Bart. in l. 1. in princ. in vltim. col. ff. si quis ius dicen. non obtē. & Alex. in confi. 212. incip. ponderatis. in 3. col. in 6. volu. de quo etiam per glo. & Abb. in c. qm̄ contra extra de prob. & per Felyn. ibi, in 8. col. & per gloss. in c. honoratus. in verbo, tot scriptis. 74. dist. & glo. in c. de illicita. in verbo, peremptorio. 24. q̄. 4. 35 † & per me in l. pa: re vel marito. 6. col. versi. vltius scias & c. ff. de quæst. & quæ latius etiam dixi in repet. mea. l. de vnoquoque. in 39. col. ff. de re iudi. Tene menti prædicta, quia vere sunt practicabilia, vtilia, & multum lucrosa. Hippolytus.

SVM-

SVMMA RIVM.

- 1 Pœna in delictis quæ attendi debeat an legalis an statutaria. num. 5.
- 2 Lex noua tollit antiquam. Et idem in statutis. nume. 4. Et quid si expressum non sit. nu. 13.
- 3 Vltima derogant prioribus.
- 6 Iudex fatuus est, qui ommissa pœna statutaria imponit pœnam iuris communis.
- 7 Statutum quod attendi debeat, vbi sunt duo statuta contraria.
- 8 Dispositio respiciens personas est specialior, quam dispositio respiciens res, uel causas. Et illa specialior in qua maior est specialitas. num. 9.
- 10 Statutum tollens aliud, de primo mentionem facere debet.
- 11 Confessioni primæ non intelligitur persequentem fuisse derogatum sine speciali mentione.
- 12 Clausula non obstante, an sit sufficiens in secundo statuto ad tollendum primum.
- 14 Clausula generalis reuocatoria omnium in contrarium concessorum, an tollat beneficium miserationis causa si non singulariter exprimat. num. 15.
- 16 Derogatio generalis an sufficiat sine specie expressa.
- 17 Clausula de plenitudine potestatis, effectus. nu. 20.
- 18 Opponi nihil potest eo, quod princeps facit de plenitudine potestatis.
- 19 Reclamans contra factum principis de plenitudine potestatis, repellendus.

§. Væritur Modo & octauo de alia quæstione quæ est: pœna in delictis debeat attendi, an pœna legalis, an statutaria: vt puta, statutum, dicit q̄ homicida, vel fur, vel alius malefactor puniatur tali pœna: ius aut cōepunit tales delinquētes alia pœna vel maiori, aut minori, tūc q̄ pœna sit attendēda, an legalis an vero statutaria, i quo † dicas q̄ v̄r dicēdū, q̄ attendi deat pœna imposita a statu

to, tanquā illa habeat tollere pœnā iuris cōis, quoniā lex
 2 noua tollit antiquā, † vt habetur in l. 1. C. de accusa. & in
 l. agraria. ff. de ter. amo. & facit l. sanctio legū. ff. de pœnis.
 3 Vltima enim derogāt † priorib. vt habetur in l. si mihi &
 tibi. §. in legaris. ff. de leg. 1. & in l. si quis in principio testa
 mēti. & in l. si inter. ff. de le. 3. & in l. si qs priore. ff. ad Trebe.
 & in c. cum Marthe. de celeb. mis. & in ca. vltima voluntas.
 4 13. q. 2. & voluit Ang. in l. in ciuile. ff. de le. vbi dixi, † q̄ ul
 timum statutum derogat primo. quod ēt dixit Cyn. & alij
 post eum in l. 2. C. de rest. & Alex. in consi. 140. incip. viso
 in 4. col. in 2. vol. & in consi. 445. incip. viso & considerato.
 in 3. col. & item in statutis firmat Bar. in l. si certarum, in
 §. fina. ff. de rest. mili. & Bar. post glo. in l. cum proponas. C.
 de codi. & in l. 1. in §. ne autem. ff. de bon. poss. §. in ta. &
 Bar. in l. 1. C. de edic. di. Adri. & d. Alex. in consi. 456. inci.
 viso. in prin. & Bal. in l. diximus. in §. si duas. ff. de excu. tu.
 & Cy. in l. 1. in §. de leg. & Ang. in l. si miles. ff. ad leg. Falcid.
 & in authen. de hæred. & fal. in §. inordinatum. & Bald. in
 l. omnes populi. in 22. col. ff. de iustitia & iur. & in c. de cau
 sis. de offi. deleg. & in c. cum olim. de consue. Bar. in 1. cōst.
 C. & Ang. in l. omnium. C. de test. & Spec. in tit. de instru.
 edi. in §. instrumentū. in vers. sed pone produco. & Petr. de
 Ancha. in c. canonum statuta. in 7. col. de constit. & Gemi.
 in c. 1. in 2. col. de iureiuran. in 6. & Ang. in l. neq; C. de ca
 no. larg. lib. 11. Itē ad hoc facit, nā statuentes post ius cō
 mune faciendo statutū, vidētur velle recedere a iure cōi ali
 ter disponēdo. arg. eorū quæ no. in l. qd ergo. in §. pœna gra
 uior. ff. de his qui no. infam. p̄ quo facit. l. qui cū vno in §.
 q̄ post. ff. de re mil. Et hāc partem q̄ pœna statutaria tollat
 5 † pœnā iuris cōis, tenet expresse Alber. de Ros. in 1. parte
 statu. qō. 8. incipien. sed posito. vbi post multa dicit q̄ hāc
 quæstio antiquitus fuit de facto in ciuitate Ianuæ, & habi
 tum fuit consilium a multis in multis locis, & obtentum
 fuit, quod per pœnam statuti in totū tolleretur pœna iuris
 cōis. & hanc partem etiam tenuit Iaco. de Bel. in quadam
 sua disput. posita super l. 1. C. de requi. reis. & dicit etiam,
 q̄ hāc partē tenuit Gandy. & ita dicit alias fuisse determi
 natum

natum per collegium Bononię. & subdit q̄ cōmuniter to
 rus mundus tenet hāc partem. s. q̄ per pœnam statuti tolla
 ratur pœna iuris cōis & respondet ipse Alber. ibi ad l. 3. ff.
 de sepul. vio. quæ videtur facere in contrarium. & dicit q̄
 in d. l. 3. expresse cauebatur q̄ vtraque pœna locum hebe
 ret, ideo nimirum si ibi vna pœna non tollit aliam. Et hāc
 partem etiam tenuit Per. de Anch. in c. canonum statuta.
 de consti. in materia de statutis puniētibus delicta. in ver
 sicu. quæro ēt vtrum sicut statutum vltimum tollit primū
 & c. Et hanc partem etiam firmat Bald. in l. data opera. in
 6. col. versic. item notandum est. C. qui accusa. non pos. vbi
 dicit, q̄ si per statutum loci imponitur pœna non capitalis
 recessum est a pœna capitis. & alleg. d. l. qui cum vno. in §.
 qui primo. ff. de re milit. & dicit idem esse cōtra, quia si sta
 tutum pœnā non capitalem mutat in capitalem, erit reces
 sum a minori pœna, & crimē erit factū capitale. alleg. l. sac
 6 cularij. in §. sunt quædam. ff. de extraor. cri. Dicit etiam ibi
 Bal. q̄ fatuus est iudex, qui imponeret pœnam iuris cōis,
 † & omitteret pœnam statutariam, cum iurauerit seruare
 statuta, vt extra de iureiur. c. debitores. ita residet Bald. in
 d. l. data opera. Et hanc partē ēt videtur tenere Bal. in l. 2.
 C. de rebus creditis. in fin. qui per tex. in d. §. qui post. dicit
 q̄ vbi per statutum minuitur pœna videtur recessum ab
 alia minori pœna. & idem videtur firmare Bald. in l. fin. C.
 de aquæduc. lib. 11. & Bal. in l. si. C. de ædifi. priua. & Bal.
 in l. non est nouum. ff. de legibus. & Ioan. And. in additio.
 Specu. in titu. de pœna teme. litig. vbi refert Vbertum de
 Bobio, ita tenuisse in l. tutoris. C. ad leg. Iul. de ui pub. &
 Iacob. de Belui. in disputatione superius alleg. & idē tenet
 Saly. in l. qui sepulchra, C. de sepulchro violato. vbi p̄ hac
 parte iducit plura iura, & hāc partē teneas, quia est magis
 cōis & æqua, quicquid dixerit Bartol. in l. 1. ff. vi bonorum
 rapto. vbi tenet q̄ per legem nouam non videatur recef
 sum a pœna legis antiquæ, nisi appareat ex aliquibus præ
 sumptionibus, q̄ statuentes voluerint tacite recedere a pœ
 na legis Antiquæ. Et de hac qōne, & de alijs similibus vi
 de Anto. in c. 1. de cog. spiri. Barto. in l. sanctio legum. ff. de

pœnis. Bart. in l. Senatus. ff. de accusa. rex. & ibi. docto. in l. in eum. ff. de furt. & in l. quoties. ff. de actio. & obligat. Sali. in l. qui de crimine. C. de accusa. Ioan. Andr. & Gemi. in c. felicis. de pœnis. in 6. & ibi Petr. de Anchar. & Ang. in l. 1. ff. vi bonorum raptorum. & in d. l. qui sepulchra. Angel. in l. si quis ab alio. ff. de calum. Abba. & alijs in c. de causis. de offic. delegat. Bald. in l. & si seuerior. C. de infam. Bald. & Angelus in l. quid ergo. in §. pœna grauior. ff. de his qui no. infam. Petrus de Anchar. in c. conquestus. de foro com peten. Angel. de Aret. in tractatu malefici. in verbo, & ibi caput a spatulis amputetur. in versi. quid autem si sunt plu res & c. & glo. in c. cum olim de accusatio. & in c. 2. de tem por. or. in 6. & ibi plene per Domini. de sancto Gemin. per Guid. Iacob. Butrigarium & Bald. in l. placet. C. de sacro sanctis ecclesijs. Bal. in l. non est nouum. ff. de legibus. & in l. 1. C. de summa trinitate & fide catholica. & in d. l. si quis ab alio. & Petrus de Ancha. in c. 1. de re iudica. in 6. & in c. 1. de constitut. eodem libro. Bart. in l. cunctos populos. C. de summa trinitate & fide catholica. Bal. in l. officiales. C. de episcopis. & clericis. & in l. nullum. C. de testibus. & Io. Andre. in additio. Speculat. in titulo. de furtis. circa med. Imol. in l. cum mulier. ff. solut. matrimo. Petrus de Ancha. in regula. ea quæ. de regulis iuris. in 10. q. docto r. in ca. cum sit generale. de foro com petenti. Host. in c. 1. de offic. ord. & in c. tuæ. & ibi And. de procu. Lopus in c. 1. de vsuris in 6. vbi ponit notabile verbum in materia. quem refert & sequitur Angel. in repeti. l. si vacantia. C. de bonis vacanti bus in quibus omnibus locis doctores ponunt similes qō nes. quas vide. Et teneas menti in hac materia. † qđ vbi cun que reperiuntur statuta diuersa. vel cōtraria. qđ illud atten di dēt. & illud dī specialius. qđ magis cōcernit fauorem rei publ. vel vtilitatem. Ita dixit Bal. in c. cum olim. post prin. de consue. quod dictum pro no. refert & sequitur Alex. in consi. 403. secundum ordinem meum quod incipit. in prę senti causa. circa medium. quod dictum etiam retuli in l. 1. in §. si serui quasi. in fi. ff. de quæstio. & idem dixit Bart. recte intuenti. in tract. ad reprimen. in versiculo. non ob stan.

stan. vltra med. quē refert & seq. Bal. in l. 1. in q. 3. ff. de of fi. consu. & Pau. de Cast. in l. non est nouum. vltra med. ff. de legi. & idem dixit Pet. de Anch. in repe. c. canonum sta tura. in 10. quæst. princ. de const. & Ioan. de Imo. in l. Gal lus. in §. ille casus. ff. de liber. & posthum. & Bald. in l. hac consultissima. in 1. colum. C. qui testamen. fa. poss. de quo etiam per Mod. in l. 2. in §. creditum. ff. si certum petat. & Bal. Ang. & Alexan. in l. Titix textores. in prin. ff. de lega. 1. & Alexand. in l. Nefennius. in vl. colum. ff. ad legem Fal. tex. & ibi docto. in l. Rufinus. in 2. respon. C. de testamen. mi. Ias. in l. Gallus. in §. quidam recte. in fin. ff. de liber. & posthum. Et ex istis doctrinis posset forte dici. quod om nia iura. & omnes doctrinæ superius allegatæ. in quibus dicitur quod per statutum factum post legem tollitur ip sa lex. quod istud est restringendum & litandum. nisi ipsa lex esset iustior & æquior statuto. quoniam isto casu non credo nec teneo qđ talis lex sublata sit per dictum statutū per prædicta. quod est menti renendum tanquam nouū. & vide ad prædicta Ias. in l. Gallus. in §. quidam recte. in ul. colum. in fin. ff. de liber. & posthum. & Phi. Dec. in con si. 44. in vl. colum. & in consi. 3. in 5. colum. post princ. Et in quantum superius dixi. quod statutum specialius debet attendi & c. Scias quod si vnum statutum respicit perso nas. aliud statutum respicit res. qđ debet attendi statutum respiciens personas. † quia specialior est dispositio respi ciens personas. quam illa. quæ respicit res. vel cās. vt tra dit Bal. in l. 1. in 3. q. ff. de off. consu. & in l. executorem. in 6. col. C. de exec. rei iud. in l. 1. §. vbi autem. in 3. col. ver. il lud scias. & c. C. de caduc. tol. & in l. Gallus. in §. ille casus. in pe. col. ff. de lib. & posthum. quem refert & seq. dom. Phil. Dec. in consi. 147. in vl. colum. & subdit. quod quando v traque dispositio esset specialis. illa est specialior & præ ualet. † in qua est maior ratio specialitatis. ad quod alleg. Bal. in l. hac consultissima. in 1. colum. C. qui testamen. fa cere possunt. & Barto. in tractatu ad reprimen. in versicu. non obstantibus. in 2. col. & Pe. de Anch. c. 1. 10. chart. de const. Et in quantum supra dixi. quod pœna statutaria tol lit

lit. pœnam iuris, & cōmunis q̄ ultima derogant prioribus in statutis, intelligo prædicta uera esse, si ī statuto tollēte legem uel pœnā legis, uel in statuto posteriori tollēte primū statutū, fiat specialis mentio legis cōmunis, uel primi statuti cū clausula derogatoria dictæ legis, uel dicti primi statuti, alias pœna iuris cōmūis nō esset sublata per statutū, nec primum statutū esset sublātū per posterius sine tali clausula. Ad quod dicendū moueor. Nā ad hoc ut † unum statutū tollat aliud, necesse est, q̄ statutū tollens aliud faciat specialē et expressam mētionē de primo statuto, nec sufficit hoc facere uerbis generalibus, ita similiter dixit d. Alex. in consil. 469. secundum ordinem meum, incip. uiso puncto & accurate pensato. per totum, maxime in 3. & 4. colu. ubi plures doctores alleg. tenentes hāc partem. & idē dixit Barba. in consilio incipiē. scripsit Ecclesiasticus &c. quod consiliū est insertum inter consilia Alex. nume. 470. & idem dixit Alexā. in consil. 301. incipien. uis dubitationibus elegenter formatis &c. in penult. colum. ad quod allegat. l. præcipimus. in fi. C. de appellatio. i uerbo specialiter. & alia plura alleg. de quibus ibi per eum. Et idem dixit Abb. in consil. 51. incip. uidetur primo standū &c. in 2. col. uers. sexto adduco &c. in 1. uolu. & idem dixit Alex. in l. si mihi & tibi. in §. in legatis. ff. de legatis 1. in fin. uerbis. ubi ad hoc alleg. gloss. in l. decurionibus. C. de silen. lib. 12. quam dixit singu. Bald. in c. 1. in §. 1. in fin. quo temp. miles. & idem tenet Bald. in l. nō plures. in fin. C. de sacrosactis ecclesis. & in l. si. circa fin. C. si contra ius uel uti. pub. & in l. 1. in 1. col. ff. de constit. prin. & in l. si cū mihi. ff. de dolo. & uoluit Archid. in c. renuntiantes. 22. di. distinct. & Bartol. in tracta. ad reprimen. in uerbo, nō obstātib. quos omnes refert Alex. i d. l. si mihi & tibi. in §. in legatis. in fi. ff. de legat. 1. Et idem uoluit Alexan. in consil. 205. incip. nec arguendi sumus &c. in 2. uol. 3. col. in 2. uolum. Pro quibus faciunt dicta per eundē Alex. in consilio

11 120. ubi † dixit, quod per sequentem concessionē, non intelligitur esse derogatum primæ concessionē, de qua nō est facta specialis mentio in secūda. ad qđ alleg. c. bonæ. ex

tra

tra de confir. uti. uel inuti. c. ex literis. de offic. deleg. cap. cum ordinem. & in c. cum in nostra. de rescrip. c. 2. & ibi docto. de do. & contu. cap. ueniens. de præscrip. & glo. in l. decurionibus. C. de silen. lib. 12. Et etiam ad prædicta fac. glo. in ca. inquisitores. in uers. expresse. de hereti. in 6. & faciūt alia quam plura dicta per Alexan. & Barb. i cōsiliis supra, allegatis. Et aduerte, q̄a in tali casu, de quo supra, posset dici, q̄ ab hoc, ut lex civilis, uel primū statutū contrariū toleratur per legē, uel statutū cōtrariū, nō suffi

12 ciat etiā clausula generalis, † uidelicet, Non obstantibus quibuscunque in contrariū faciētibus &c. secundū Alex. in d. cons. 125. incip. uiso. tit. quæstionis &c. in 3. col. ubi dicit, q̄ talis clausula dicit generaliter loqui, nō specialiter. & ideo nō sufficit, ut in iuribus per eū in d. con. allegatis. & per no. per Barto. in l. si. C. si cōtra ius uel util. pub. & per Bar. in l. 1. in fi. ff. si quis in ius uoc. non ie. & per not. p hoc in c. nōnulli. de rescrip. Et subdit Alex. in d. cōsi. q̄ ad hoc, ut per literas superioris intelligat esse derogatū consuetudini contrariæ, oportet, ut de ea fiat specialis mentio, alias confessio non ualeret tanquā surrepticia. p c. 1. de consue. in 6. Et ideo per hoc dicit Bal. secundū eum. in l. si. C. si contra ius uel uti. pub. q̄ multæ cōcessionēs possunt p hoc infringi, quādo nō fit specialis mētio de cōsuetudine cōtraria, qđ dicit esse menti tenendū, de quo latius p Alexā. in d. cōsil. Et idē firmat expresse latius ipse Alexā. in d. cōsilio 459. incip. uiso puncto. in 3. & 4. colum. ubi ad hoc adducit Lud. Roma. in repeti. authen. similiter. C. ad legem Fal-

13 cidiam. ubi dicit, † q̄ ubi lex corrigēs desiderat qđ expresse fieri, tunc ad satisfaciendū ei est necesse q̄ fiat expresse uerbis singularibus, & nō olīo modo. allegat ad hoc text. in l. si qs in principio testamēti. ff. de legatis 3. in uers. sed hoc ita demū, quē text. dicit Ludoui. Roma. esse meliorē de iure. in l. fin. C. de iudi. ui. tol. sic modo in casu nostro, cū iura uelint, ut dixi, q̄ ad hoc, ut unū statutū tollit aliud, necesse sit q̄ de eo faciat mētionē, ergo nō sufficit de eo facere mētionē uerbis generalibus, & p clausulas generales. Adducit etiam ipse Alexand. ubi supra, gloss. not. in

c. inqui-

c. inquisitores. in versu. expressa. de hæret. in 6. ubi dicitur, q̄ quando respectu certæ personæ debet fieri mentio expressæ de ea, nõ sufficit q̄ fiat mētio verbis generalib⁹: puta dicendo, contra quascunque p̄sonas, cuiuscūque qualitatē, gradus, aut conditionis existant: sed debet fieri mentio singularis p̄ denominationē ipsius personæ. Ad quā poterat etiam allegare glo. in c. almo. de sentē. excomunic. in 6. in versu. commutat & c. circa fin. Adducit etiam text. in authent. sed cum testator. in versu. expressum. C. ad legē Falciā. & in authen. de hæredi. & fal. in §. si uero expressim. Et dicit Ludo. Roma. in dicta repet. authent. similiter. in ul. col. C. ad legem Falci. q̄ cum tempore suo hæc quæst. esset in factō, q̄ ualentiores docto. It alix erant diuisi in opinione, excepto uno scilicet, Paul. de Castro cui cōmissa fuit dicta quæstio soluenda, & ipse inclinavit in hæc partem, q̄ requiratur mentio singularis, seu specialis p̄ dicta: & ita obtentū fuit. Præterea ad corroborationē prædictorū adducit Alexan. in d. consi. 469. Nam quoties beneficiū est alicui confessum miserationibus causa, † nõ intelligitur sublatum per generalē clausulā reuocatoriam omnium in contrarium confessorū, nisi de ipsis specialiter singularis sit facta mentio, ita secundū eum dixit Innocen. in cap. significantibus. de offi. de lega. & Cyn. in l. 1. C. quādo impe. inter pup. & ui. & Ludou. Roma. in repeti. l. si uero. in §. de uiro. in 23. fallen. ff. solu. matrimo. & in consi. 326. & Paul. de Cast. in consi. 54. & Federi. de Se. in consi. 226. Adducit etiam not. & singu. uerbum Cyn. in d. l. 1. C. quādo impe. inter pup. & uid. ubi dixit, q̄ si papa concessit aliquibus † mōialibus, quod nõ teneatur soluere aliquas collectas, & postea misit legatū de latere, cui dedit potestatem q̄ omnibus possit imponere collectas, nõ obstantibus quibuscūque priuilegiis, & gratiis in contrariū faciētibus: q̄ nihilomin⁹ nõ poterit imponere collectas illis monialibus. ex quo de eis nõ fuit habita mētio specialis. & subdit ipse Cy. ubi supra q̄ etiā si in mādato dato legato de latere essent apposta illa uerba uidelicet, Etiā si de eis esset necessario faciēda mentio specialis, q̄ nihilomin⁹ non intelligitur

gitor esse sublatum beneficiū confessum dictis mōialibus. & alia plura ad corroborationē prædictorū adducit Alexan. in d. consi. 469. & Barb. in consi. ibi seq. Sed contra prædicta faciunt adducta per Alexan. in consi. 215. incip. nec arguē. 16 sumus & c. in 8. colum. 2. uol. ubi dixit, † generalis derogatio sufficit, absque eo q̄ ad speciem deueniatur, etiam dato q̄ specialia priuilegia, de quorū derogatione agit, habeat speciales clausulas derogatorias. ita secundū eum dixit Feder. de Se. in consi. 47. incipien. habito super casu p̄ dicto & c. ubi alleg. c. quia sæpe. de elec. in 6. & quæ habentur in c. ut officiū. in §. concedentes. de homi. eo. lib. & c. alma. ad fi. de sentē. excommu. eo. li. & alia plura alleg. Feder. & Alexan. in dictis eorum cōsiliis, de quib⁹ per eos. & idē tenet Ange. in l. omnes. C. de præscrip. 30. an. & Alber. de Ro. in l. 1. in fi. C. quando impe. inter pup. & uid. de quolatus per Philip. Dec. in consi. 165. incipien. uiso tenore, & c. per totum. & in consi. 42. in fi. 1. col. & in consi. 168. incipien. reuerende pater & c. in 1. col. & in penul. in fi. De qua materia uide etiam Bal. super statu. in uerbo, reformare. & in uerbo, rescriptū. & Soci. in consi. 120. incipien. circa 1. in 5. col. 4. uol. & in cōsil. 99. incip. serenissimus. in 5. colum. in 3. uolu. in consi. 3. incipien. in causa. in 2. col. in 3. uolu. in consi. 63. incipien. uisis & c. in 2. colum. in 3. uol. & ibi in consi. 41. incipien. uiso. in 3. col. & ibi in cōsi. 2. incip. in causa. in 2. colum. & per Ludou. Roma. in consilio 497. incipien. diligen. in ul. col. & in consilio 436. incipien. quod indultum. in prin. 3. colum. & Alexan. in consi. 3. incipien. perscriptis. in 4. colum. in 6. uolu. & in consilio 155. incipien. uideretur in 1. col. in 6. uolu. & ibi in consi. 143. inc. perspectis. in 2. col. in versu. moueor & c. & Pet. de Anc. in repe. c. 1. in 78. col. de const. & per Fely. in c. accedens. in 3. colum. in fi. de præscr. & in c. nonnulli. in prin. de rescr. & in cap. postulasti. in princ. 5. col. de rescr. & per Corse. in no. suo sub uerbo rescriptum. inc. aliqua lex prohibet & c.

Et ultra omnes superius adduct. ego tenens & sequens hanc partem, vcz, q̄ generalis derogatio sufficiat absq; eo, quod

quod ad speciem deueniatur, et dato quod spalia privilegia, de quorum derogatione agitur, habeant spales clausulas derogatorias, adduco iura & rones iudicio meo inconuincibiles. Et dico, quod nemini dubium est, quod si superior spaliter fecisset mentionem de dictis priuilegiis, eis derogasset, ut dicunt doc. in dictis locis, & et eis derogasset, si usus esset clausula, de plenitudine potestatis, ut quia dixisset, & omnibus in contrarium facientibus. de plenitudine potestatis nostre derogamus &c. & hoc ex potentia dictae clausulae cui nihil obstat nec resistit, sicut dixit Bal. in c. 1. in pe. col. de consti. & nihil potest opponi ei, quod princeps facit de plenitudine potestatis, sicut secundum Bal. in proce. decr. in 4. col. Et principi dici non potest cur ita facis: secundum Bal. in praelu. feu. in 9. col. in ver. sed pauca de principe dicamus. Et non debet quis audiri contra illud, quod facit princeps ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis: timo debet repelli, & perpetuum silentium imponi, secundum Bal. in c. 1. in §. si quis autem. in prin. per illum tex. in ti. de pa. consti. De qua plenitudine potestatis alia plura dixi in rep. mea. l. de uno quoque. in 5. col. ff. de re iud. de qua plenitudine potestatis ultra ibi dicta, vide etiam Alex. in consi. 111. inc. perspectis. in 2. col. in 6. vol. Et Phi. Dec. in consi. 262. inc. in causa. in ult. col. ad fin. & in consi. 269. inc. consultus. in 4. colum. ubi not. loquitur in materia. Modo sic, si princeps posuit dictam clausulam de plenitudine potestatis, intelligitur esse derogatum dictis priuilegiis ut dixi, & idem et erit, si dictam clausulam non apposuit: quia et tunc intelligitur esse derogatum: & ratio est, quia quando princeps facit actum, qui non potest valere, nisi fiat de plenitudine potestatis, tunc ualere actus, et si non apponat clausulam de plenitudine potestatis, quia intelligitur illam semper apponere, ut actus sustineatur, & magis ualeat quam pereat. ita sing. dixit Pau. de Ca. in consi. 284. inc. in facto praesenti non intendo adulari &c. & idem dixit ipse Pa. de Cast. in l. ex imperfecto. C. de test. & eum refert & seq. Alex. in l. 2. C. de testa. milit. in uerbi. iuxta praedicta. & Fel. in c. 1. in prin. 9. col. de constit. & in c. cum inter R. priorem. in 5. col. de excep. & in c. in causis.

causis. in 2. col. circa fi. de re iud. & Alex. in l. idem Vlpianus. in §. sunt & alii. ff. de excu. tut. Et idem in simili dixit Dom. de Sancto Gem. in consi. 17. inc. pro declaratione. in fi. 2. colum. Phi. Dec. in consi. 140. in 2. colum. & in consi. 77. inc. viso &c. in fi. 1. colum. & ibi in illo consi. in 4. colu. refert & seq. Pau. de Cast. in dictis locis: & idem videntur firmare doct. in pluribus locis, quos ego retuli in singula. meo 84. inc. princeps. & idem dixit Alex. in consi. 92. inc. perspectis. in 8. col. in 6. uolum. & Phi. Deci. in consi. 289. inc. non est. in pen. colum. in fin. de quo etiam latius dixi in repe. mea. l. de unoquoque. in 6. colum. ff. de re iudi. ita ergo intelligitur esse derogatum priuilegiis praedictis per principem, vel superiorem, si apponat dictam clausulam, quantum si eam non apponant, cum, ut dixi, intelligatur apposita, ut actus magis ualeat quam pereat. Tene menti praedicta, quia sunt lucri, & honoris plena, & ita notanda, quod nihil supra, & ab omnibus non sunt cognita, nec recitata, & haec satis sint circa hanc octauam quaestionem, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 In causa criminali an concludatur in causa. nu. 5.
- 2 Testes publicatis attestacionibus, & post conclusionem in causa possunt produci in causa criminali. nu. 8.
- 3 Conclusio in causa non obstat productioni in causa criminali. Et in quibus locum non habeat. nu. 5.
- 4 Testes in causa haeresis non obstante processu publicatione produci possunt.
- 7 Iudex an possit ex officio suo inducere testes contra reum accusatorem praesente.
- 9 Conclusum in causa quando dicatur.
- 10 Iudex an possit inuitis partibus, uel altera tantum concludere in causa.
- 11 Partes an cogi possint per iudicem ad concludendum.
- 12 Iudex potest tacite, & expresse reuocare conclusionem in causa.
- 13 Concludi in causa in uno articulo tantum, & in alio non de partium

rium consensu concludi potest.

- 14 Probationes an fieri possint post conclusionem in causa. num. 32. 40. 42 & 45.
- 15 Conclusum in causa perinde est, ac si esse iudicatum.
- 16 Conclusio in causa æquiparatur sententiæ.
- 17 Produci aliquid iuris uel facti an possit post conclusionem in cã. nu. 50.
- 18 Iudicis nullæ sunt partes in cogendo post conclusionem in causa.
- 19 Denunciatio per emptorem de lite mota, an possit fieri post conclusionem in causa.
- 20 Comparere per procuratorem in causa criminali post conclusionem in causa an quis possit.
- 21 Accusatus post conclusionem in causa non potest petere, quod accusator se inscribat ad pœnam talionis.
- 22 Iudex suspectus post conclusionem in causa recusari non potest.
- 23 Confessio ut erronea post conclusionem in causa non potest reuocari.
- 24 Exceptio excommunicationis an possit opponi post conclusionem in causa. nu. 30.
- 25 Allegari an quicquam possit post conclusionem in causa. 27.
- 26 Positiones post conclusionem in causa produci non possunt.
- 28 Consilium sapientis ex forma statuti post conclusionem in causa peti non potest. nu. 49.
- 29 Iuramentum de veritate, vel de calumnia post conclusionem in causa non admittitur.
- 31 Constitutio disponens in causis pendentibus non habet locum, si conclusum fuit in causa.
- 33 Aequitas suadens multa impetrat, quæ alias non concederetur.
- 34 Attendendum est non solum quod licet, sed etiam quod decet.
- 35 Impossibile reputatur illud quod non decet.
- 36 Iudex ex officio suo debet manifestæ iniquitati occurrere. 37.
- 38 Indebitum solum vigore alicuius sententiæ repeti potest æquitati suadente.
- 39 Princeps non potest tollere ea, quæ sunt iuris civilis, si in se habeant æquitatem naturalem.
- 41 Allegare turpitudinem suam quando liceat.
- 43 Notoria videntur excepta in qualibet dispositione.

Exceptio

- 44 Exceptio notoria, quæ ex suspitione sententiæ apparet, potest opponi contra tres sententias conformes.
- 46 Cautela, quod post didicita testificata possint produci testes.
- 47 Statuta loci possunt semper produci, & cur.
- 48 Iuramentum deferrri in supplementum probationis an possit peti post conclusionem in causa.
- 51 Statutum cogens partes ad faciendum compromissum non petitur in causa principali, an possit peti in causa appellationis.
- 52 Articulis rei admissis ad instantiam actoris post conclusionem in causa, an tacite uideatur reuocata conclusio in causa antea facta.
- 53 Probari an possit illud, quod est extra tempus probatorium.
- 54 Patris consensus non requiritur quando filius familias ex delicto conuenitur.

§. I

Equens quæstio 9. est in ordine, quæ not. & utilis est, in qua quæritur an in causa criminali concludatur in causa. in qua breuiter dicas q̄ non, ut habetur in l. vnus facinoris. in §. cogniturum. ff. de quæst. & facit in ar. tex. in l. i. in fi. e. ri. & hoc voluit Bar.

per illa iura in extraua. ad repri. in verb. subsequencia, & Bal. in l. i. in 3. col. C. de cond. indeb. & in l. si accusatorib. in fi. C. de accu. & Cy. in l. damus. C. de fal. & Ang. de Are. in tract. malefi. in verbo, qui iudex statuit terminum ad opponendum contra processum. cir. 3. col. & Lu. Ro. in cõ fi. 175. inc. dictum ultimum laudum. in 2. col. in uer. in quã tum dicitur quod tex. in l. quamuis & c. & Bald. in l. certi condictio. in prin. ff. si certum petatur. & Ludo. Roma. in repe. l. i. in 3. colum. ff. de arb. ubi dicit, quod contrarium tenuit Ang. & male. in l. pactum inter hæredem. ff. de pac. Et ista est communis opi. scribentium, quæ habet rationem & æquitatem in se: quia congruum & rationale est vbi tractatur de vita hominis, ut temper possit reus facere eius probones & defensiones. argu. c. vbi periculum. de elect. in 6. cum sim. Et ideo dixit Bar. in l. diui fratres. ff. de pœnis. † q̄ in causa criminali possunt produci testes publicatis

blicatis attestacionib. & ē post conclusum in cā, & idem dixit ipse Bar. in l. 2. in §. si publico. in 6. col. in ver. vltorius quæro. ff. de adul. & Barto. in l. 4. §. hoc autem iudicium. in pen. col. ff. de dam. infect. & in auth. qui semel. in 3. colum.

3 C. de prob. vbi expressius dicit, q̄ renunciatio † vel conclusio in causa non obstat productioni in causa criminali. all. l. iurisgentium. §. si paciscar. ff. de pac. Pro quibus facit optime quod dixit Ang. in l. per hanc. C. de temp. app. in 8. col. vbi inquit, q̄ in causa hæresis, † non obstante publicatione processus, possunt produci testes. all. c. si. de hære. in 6. & idem dixit Gem. in c. vt officium. in §. verum. eo. ti. & li. Et vide etiam in hac materia no. uerbum Bal. in c. 1. de rest. in integ. lib. 6. in apost. ubi dixit, quod licet in iudiciis † fiat conclusio in causa, ut in c. auditis. de procur. & in c. testibus. de testi. & in c. cum dilectus. de fide instr. tamen in causa status, vel corporis nunquam potest in causa concludi, quod est sing. s̄m eum. quod dictum pro no. refert & seq. Fel. in c. cum dilecti. in 4. col. ver. adde elegans dictum & c. de accus. & hanc partem quod non concludatur in causis criminalibus. tenet Iason in repe. l. admonendi. in 24. col. in fi. de iureiu. in ver. sed in criminalibus & c. de quo etiam dixi latissime in l. 1. §. si. in 2. col. versic. item no. ff. de quæst. Et ibi etiam posui nota. uerbum perpetuo menti tenendum, vcz, q̄ licet communis opi. docto. sit vera, q̄ in causis criminalibus non obstat publicatio, seu conclusio in causa: tamen istud † non procedit, ubi petitur noua examinatio ad offensam rei, quia tunc tali examinationi obstat publicatio, secus autem ad fauorem rei, ita not. dixit Sal. in l. fin. in vl. col. C. de quæst. & voluit Franc. de Are. in c. fraternitatis. de testi. in 8. char. quos refert & sequitur do. Fel. in c. cum clamor. in 3. col. de testi. de quo ego etiam dixi in sing. meo 90. incip. fauorabiliores & c. ad quæ faciunt dicta per Bal. in consi. suo. 276. inc. tex. in quo ante fin. in 1. vol. & per Alex. in l. 2. in §. si publico. in 13. apost. ff. de adulter. & in l. 4. §. hoc autem iudicium. in vlti. colum. versic. ad istam quæstionem & c. ff. de damno infecto. vbi refert Fran. Tigri. in l. qui accusare. C. de edend. dicen-

dicētem, q̄ licet ad defensionē rei possit iudex ex officio suo præsentē accusatore inducere testes. l. si nō defendantē ff. de pœnis. † tamen s̄m eum non reperitur iure cautum, q̄ iudex possit ex officio suo inducere testes contra ipsū reum, si accusator sit præsens & accusacionem prosequat. Nec obstat videtur prædictis dictum Bar. in l. unius. in §. 1. ff. de quæstio. ubi dicit q̄ publicatio testiū nō obstat q̄n̄ ēt ad offensam non possint etiam alij testes † examinari, quod etiam uoluit Angel. de Are. in trac. suo malefi. in uerbo, cōparuerunt dicti inquisiti, & negauerunt totū. in vlti. char. in uers. quæro an post publicationē. ubi ad hoc etiā alleg. Bart. in sua dispu. incip. iudex maleficiorum. q̄ etiam uoluit ipse Ang. de Aret. in d. tract. in uerbo, qui iudex dictum processum publicauit in 1. col. uersic. ad hoc allegat. docto. in d. authent. qui semel de proba. Quoniam potest responderi, quod dictum Bart. in d. l. unius. §. 1. & aliorum ubi supra intelligitur, q̄ publicatis testibus in causa criminali, possunt recipi testes ad causam: hoc est uerum super nouis capitulis non autem sup̄ eisdē capitulis, secus autē ad defensionem: q̄a possunt recipi publicatis testib⁹, etiam super eisdem capitulis, ita soluit Saly. hoc cōtrarium in d. l. si. C. de quæstio. in vlti. col. quam solutionis teneas menti: quia not. est. Pro qua solutione, & dicto facit optime regula illa uidelicet, q̄d fauorabiliores sumus ad liberandū, quam ad condemnandum, de qua in l. Arrianus. ff. de act. & obli. & in l. fauorabiliores de reg. iur. de qua dixi in sing. meo 90. incip. fauorabiliores. Et quia hæc materia conclusionis in causa est multum utilis & quotidiana, nedum in causis criminalibus, sed ēt in ciuilibus, & in ipsa materia tanguntur plures & diuersi not. articuli & plures q̄ōnes non omit tendæ, ideo non immerito hic quæram de aliquibus. Et primo quæro. quādo † dicatur cōclusum in cā in quo dicas, q̄ dicitur tunc conclusum esse in causa, quando renunciatiū est allegationibus, & oibus probationibus. ita dixit glo. in c. cum dilectus in uerbo, conclusum. de fi. instr. & idem dixit gl. in auth. de testa. in §. si uero quædam. in uersic. concluderint. & gloss. in c. significauerunt in uersic. liquere de

Prac. Cri. D. Hip. de Mars. D d rest.

test. ubi dicitur etiam esse conclusum in causa quando iudex manifestavit, quam sententiam ferre vult, secundum Bald. in l. admonendi. in 2. col. ff. de iureiuran. vel etiam, secundum eum, ibi dicitur esse conclusum in causa, quando iudex fecit citare partes ad audiendum sententiam. de quo etiam per Ioan. And. in c. fina. de in integ. resti. Item dicitur etiam esse conclusum in causa, quando per iudicem est datus terminus ad probandum, & probatum habendum, quod intellige quo ad probationes facti, non quo ad allegationes iuris, sicut An. in c. licet causam. in 3. col. de proba. & voluit Dom. in c. pia. in 5. col. de excep. in 6. & Alex. in consil. 101. incip. visus processu. in penul. col. in 2. volu. & idem videtur concludere & tenere Spec. in tit. de dila. §. videndum. versi. quid si data sit dilatio. & in tit. de instrumen. edi. in ver. nunc dicamus. versi. dicit autem. & idem videtur tenere Archi. in c. iudicantem. 30. q. 5. pro quibus faciunt dicta per Dominos de Ro. in suis decis. deci. 162. Item ille, qui se approbandi possibilitate excludit, videtur contra se in causa conclusisse, secundum Inno. Hostien. & Ioan. And. in c. super eod. de appell. quos refert & sequitur Bald. in c. 1. in 10. col. in fi. de mil. val. qui contumax est. Quæri etiam potest, an iudex possit inuitis & partibus, vel altera tantum inuita, concludere in causa? in quo glo. quam omnes reputant singu. in clem. sepe. de verbo. significatio. in versic. conclusionem. tenet quod sic. quam glo. communiter approbant docto.

Item an partes possint cogi per iudicem ad concludendum in causa, vide Bal. in c. 1. circa me. si de inue. inter domi. & vas. l. oria. Et in materia adde hic do. Anto. in c. dudum. cl. 1. in fi. 2. col. de elec. vbi dixit, quod iudex potest tacite, & expressè reuocare conclusionem in causa, recipiendo probationes post conclusionem in causa. & etiam hoc potest facere expresse. & idem voluit domi. Anto. in c. auditis. in 2. colu. de restitu. spo. & in c. auditis. in 4. colum. de procura. quem sequuntur Moder. in c. fraternitatis. de test. & voluit Domini de Ro. in decis. v. incip. item si post conclusionem in causa. & Card. in clem. de testib. in 2. col. de testi. & Abb. in cap. cum dilectus. de fide instrum. & in cap. quoniam contra in

14. colum. de proba. & Alexā. in consil. 296. incipien. diuini numinis. in 3. colum. Item in materia ista vide etiam Bal. in d. l. si accusatoribus. C. de accus. vbi dicit, quod de consensu partium potest concludi in causa in vno articulo tantum, & in alio non, & dicit de hoc esse glo. ordi. in authen. de testi. in §. quia vero sepe. Vltius etiam quæri potest generaliter loquendo, quod an post conclusum in causa possint fieri probationes? in quo dicas quod non, generaliter loquendo. ita habetur in c. pastoralis. de cau. pos. & propri. & in l. 1. C. de rela. Pro quo faciunt dicta per Bald. in l. error. C. de iu. et fac. igno. in 4. colum. vbi dicit, quod quando conclusum est in causa, perinde est, ac si esset iudicatum. & idem etiam voluit Anto. in c. auditis. de procura. & Bart. in l. si mater. in §. eandem. ff. de exceptio. rei iudi. in vlt. verbis. & Bald. in authen. iudicabimus. C. de iudi. & ibi Ang. & Salyce. & Lud. Roman. in l. si Titius. ff. de verbo. oblig. & Ang. de Aret. in §. appellatur. in 4. col. in situ. de exceptio. Pro quibus faciunt dicta per Abba. in c. 1. de excep. in princi. Et facit glo. in l. si de ff. de euict. que dixit, quod conclusio in causa equiparatur sententia, quod etiam dixit Guil. de Cu. in §. de minor. & glo. in l. si in rem. §. fin. de euic. Et facit dicta per Bal. in l. nec causas. in princ. C. de app. vbi dixit, quod post conclusum in causa, non potest produci aliquid iuris vel facti, quod etiam dicit Anto. in d. c. pastoralis. & Bar. in tract. suo de iudicis. in ver. nono quæro. Et dixit Inno. in d. cap. pastoralis. de causa pos. & proprie. quod post conclusum in causa, nullæ sunt partes iudicis in cognoscendo, cum iam sit cognitum, & quod tunc non est cognoscere, sed cognitum esse. Pro quo facit quod voluit Bal. in l. 1. in 2. colum. de conditio. inde. & faciunt dicta per Barba. in d. cap. pastoralis. in 6. char. in repeti. & gloss. in l. si rem. in §. quolibet tempore. ff. de euic. que dicit, quod denuntiatio per emptorem de lite mota, potest fieri venditori quolibet tempore tantum. gl. ibi. hoc restringit, nisi esset conclusum in causa: quia, tunc talis denuntiatio non posset fieri. & illam glo. alleg. pro sing. Bal. in l. fina. C. de usu. rei iudi. Et facit rex. in l. quamuis indubitati. C. de adulte. vbi habet quod licet quis in causa criminali non possit comparere in

iudicio per procuratorem: vt in c. veniēs. de accus. & in l. 20 pe. in §. ad crimē. ff. de pu. iudi. cum si nihilominus † post conclusum in causa, poterit cōparere p̄ procuratorē, vt ibi habetur. Et facit etiam quod dixit Bar. i. l. is qui reus. ff. de pub. iudi. vbi dicit, q̄ licet accusatus possit petere, q̄ accusator se inscribat ad penā talionis. l. in causis. C. de accus. 21 sat. cū simi. † tñ post conclusum in causa non poterit hoc petere. Et facit qđ dixit Bart. in d. l. si mater. in §. eandem. ff. de except. rei iudi. vbi dicit, q̄ licet ius superueniēs actori lite pen lēte sibi p̄sit: tamen ei non prodest, si superueniat postquā cōclusum fuit in causa. Et facit qđ dixit Ioā. And. in c. cum dilectus, de ordi. cogni. quē refert, & sequitur Barb. in d. c. pastoralis. in 7. char. in fi. in repe. vbi dicit, q̄ licet iudex suspectus possit recusari: vt in c. suspicionis. de offi. deleg. cum simi. non tamen potest recusari vt suspectus † post cōclusionē in causa. pro quo facit quod voluit Lap. in c. iudex. de offi. deleg. in 6. quod tamen limita & intellige, nisi suspitio superuenisset post conclusionē in cā, quia tunc poterit recusari post cōclusionē in causa. arg. c. insinuante de offi. deleg. de quo ibi p̄ Lap. & alios. Et adduci et potest secūndum Barba. in d. repe. d. c. pastoralis. qđ voluit Bal. in l. error. C. de iu. & fac. igno. vbi dicit, q̄ post conclusum in causa, † non potest reuocari confessio vt erronea. Et dixit Bal. in l. 1. C. ne ex delict. defun. in 2. col. q̄ i confiscatione bonorū paria sunt s̄ iam esse latam, uel cōclusum esse in causa. Et dixit Cardi. in cle. 1. in 1. col. post princ. de excep. q̄ exceptio excommunicationis † non potest opponi post conclusum in causa. hęc tamen doctrina communiter a doct. reprobatur secundum Barb. in d. c. pastoralis ubi alleg. ad hoc plures rationes & plura iura. Et facit quod voluit Bal. in c. fi. de proba. vbi dicit, q̄ post cōclusionem in causa, † nil potest allegari. Et adduci pōt ēm Barb. ubi supra quod voluit Guil. de Cu. & Cyn. in l. si q̄ ex consensu. C. de episco. aud. ubi dixerunt, q̄ si partes fuerunt præsentes corā arbitratore usq; ad cōclusionē causę, quod poterit arbitrator ferre arbitramentum partibus alter nō citatis. Adducit et Domi. de sanc. Gemi. i. c. 1. i. vlti. col.

col. de confes. in 6. ubi dicit, q̄ post conclusionē in causa, 26 nō possunt † fieri, uel produci positiones p̄ quo facit glo. in cle. sepe de uerb. sig. i uerbo, interrogauit. & adducit et Bal. ibi in d. c. pastoralis. in 2. col. ubi dicit, q̄ post conclusum in causa, † non potest aliquid de facto uel de iure allegari, secundum Inno. ibi. unde dicit, q̄ si post cōclusionē in causa producantur consilia sapientis, & magnorū uirorū. iudex tamen non dēt facere ponere in actis talia consilia. Item subdit ibi ipse Bal. q̄ licet possit ex forma statuti peti consilium sapientis, † tñ postquam est cōclusum in cā. non pōt hoc fieri. Item dicit etiam, q̄ tunc non dēt aliqua dilatio ad hoc allegari, quia cōclusio, est ultimū uerbum scriptum uel platū in processu. arg. C. de fi. instr. l. contractus. & illud est ultimum, post quod nihil sequitur, ut l. qui duos. ff. de re. du. & adduci pōt et qđ uoluit gl. no. in c. ex literis. de iureiur. quę dixit, q̄ postquā est conclusum in cā, 29 † nō admittitur iuramentū de veritate, uel de calūnia. & dixit Ioan. And. in c. pastoralis de excep. q̄ post cōclusum in cā nō admittitur † exceptio orta, etiam post cōclusionē causę. quod an sit uerum, nō affirmo. Et adduci potest quod singu. uoluit Io. de Imo. post alios in c. fi. de cōst. ubi dicit, q̄ si emanauit cōstitutio, q̄ tale quid habeat locū in 31 causis pendentibus, † q̄ talis dispositio non hēt locum in cā in qua iam conclusum est in causa. Et per ista mihi uideatur concludendū, generaliter loquendo, qđ in causis ciuilibus post conclusum in cā, non poterunt fieri probationes aliquę in ipsa causa. Quę tñ conclusio iudicio meo posset 32 limitari, & restringi, nisi forte † æquitas aliter suaderet. Nā æquitate suadēte, posset et post cōclusum in causa fieri probatio. & hoc p̄ doctrinam Anto. in c. 1. de iud. ubi dicit q̄ licet sit conclusum in cā, tñ æquitate suadente possunt produci inst. rumēta. & ita dicit se de facto obtinuisse: quod dictum refert & sequitur Barb. in repe. c. pastoralis. de causa poss. & proprie. in 3. char. Pro quo faciunt dicta p̄ eundē in c. cum dilectus. de consue. ubi dicit, q̄ stante statuto, 33 q̄ nō possit reus opponere cōtra intētionē actoris, q̄ † tñ pōt iudex (æquitate suadēte) repellere talem agentem.

alleg. Inno. in c. cum olim. de censib⁹. idem etiam videtur dicere ipse Ant. in c. bonæ. de post. præla. pro quo facit quod voluit Pe. de Anc. in c. cū inter R. priorem. de excep. vbi inquit. quod si aliquis est iniuriatus excommunicato, qui agere non potest, ut in c. intelleximus. de iud. quod tamen iudex æquitate motus potest punire tale iniuriantem. Et facit quod dixit Barb. in rep. c. pastoralis. de cau. pos. & pprie. in 3. char. ante fi. vbi inquit, quod ipse vidit dubitari de facto tempore suo: quia quidam fuerat læsus infra dimidium iusti pretii, non tamen ultra, dicebat quod equitate suadente iudex poterat sibi succurrere: videlicet, quod aut emptor reficiat sibi iustum pretium, aut dimittat rem accepta pecunia sua & dicit quod allegabatur aduocati pro eo, quod habetur in l. 1. §. quæsitum. ff. de separatio. & quod voluit Bal. in l. 2. in fi. C. quod met. cau. ubi dicit, quod licet statutum tollat exceptionem habentem naturalem æquitatem, tamen soluens potest repetere indebite solutum: non quia tutus sit exceptione, sed quia tutus est naturali æquitate, quod dictum refert & sequitur Ale. in l. 1. §. parui. ff. quod vi aut clā. Et dicit Barb. ubi supra quod si dicatur, quod licitum est contrahentibus se circumuenire: ut l. in causæ. §. fi. ff. de mino. & l. ite si pretio. ff. loc. non tamen hoc congruit de æquitate, nec est decet. Et ideo gl. in l. semper in cōventionibus ff. de reg. iur. dicit, quod non cōuenit bono viro alium circumuenire in pretio. quā gl. pro sing. refert & sequitur Bal. in auth. ad hæc. C. de usu. & in c. si proponete. de rescrip. & in c. causam quæ. de testib. Item dicit Barb. quod dicti aduocati adducebant et gl. 10. qō. 2. c. ius porrectum. item dicebant etiam, quod non solum attendendum est quod licet, sed etiam quod decet, ut habetur in l. semper. ff. de ritu nupt. & in c. magne. de uoto. Nam illud quod non decet et reputatur impossibile, secundum Card. in repe. l. licet de uitanda. de electio. & in c. perpendimus. in repet. de sentent. excomm. Attamen ipse Barb. refert se consuluisse contrarium. Item ad prædicta facit etiam quod dixit Host. in c. quintaualis. de iureiur. ubi dixit, quod iudex ex officio suo debet occurrere manifestæ iniquitati, etiam si parti esset præclusa via per pactum, seu per statutum, quod dictum refert & seq. Pet. de Anch. in consil. 166. incip. visis & c. post princip. vbi etiam ad hoc alleg.

alleg. Barto. in l. 1. ff. quod vi aut clam. Item facit etiam ad prædicta quod voluit Hostien. in ca. bonæ de appel. vbi dixit, quod si res mea peruenit ad te, & nulla mihi cōperit actio ad eam repetendam: quod tamen æquitate suadente iudex potest illum compellere ad tradendum mihi rem meam, & idem ipse voluit in c. per tuas. de arbi. Et facit dictum Bal. in addi. Spec. in tit. de except. in ver. si lex aufert & c. & quod voluit Lud. Rom. in consil. 67. incip. viso themate & c. vbi idem dixit quod dixit Petr. de Anch. in d. c. cum inter R. priorem vbi etiam alleg. Bal. in rub. de manumis. in fin. & alia plura allegat, de quibus ibi per eum. Et ibi subdit, quod si ex alicuius constitutionis forma reo exceptionis aut defensionis positio denegatur tamen iudex ex proprio officio nullatenus agentem repellat a limine iudicij, pro quo dicit ipse ibi esse casum in l. plane. ff. de per. hæc. & facit l. fi. eod. ritu. Et faciunt dicta per Abb. antiquum, in c. peruenit. de emp. & vend. & quæ habentur per scriben. in l. si fideiussor. in §. quædam. ff. manda. & in l. quintus. eod. ritu. & in l. bona fides ff. depositi. & dicta per glo. in l. mancipium. ff. de euct. Item ad prædicta faciunt etiam dicta per Alexand. in l. Iulianus verum debitorem. in 2. colum. circa med. ff. de conditio. indeb. vbi dixit, quod si solui in debitum vigore alicuius sententiæ. tamen quod potero tamen æquitate suadente, illud repetere per condi. sine causa. ad quod ipse allegat casum in l. eleganter. in §. si quis post eodem ritul. & dicit quod hoc voluit Bartol. in l. prima. §. 2. ff. quod vi aut clam. & Paulus de Castr. in l. si fullo. ff. de fur. & Bart. in l. si sine ff. rem ratam haberi. in princ. & dicit, quod in contingencia facti ita fuit iudicatum hic Bononiæ. Item ad prædicta facit etiam. Nam licet princeps etiam sine iusta causa possit tollere ea, quæ sunt iuris ciuilis, ut habetur in ea. proposuit de concession. præben. & in l. item si verberatum. ff. de rei. vendi. & in l. si priuatis. ff. qui & a quibus. & in ca. quæ in ecclesiarum. de constitu. tamen non potest tollere ea, quæ sunt iuris ciuilis. tamen si in se habent æquitatem naturalem ita singula. dixit Abba. in repetition. capitul. per tuas. de arbit. in 1. 1. colum. quod dictum pro solenni re-

fert & seq. Fel. in c. ad audientiam. el 2. in 5. col. de rescri. & Anto. Burgos Hispanus in repe. rub. extra de empri. & vend. in pen. colum. Et faciunt dicta per Bal. super statutis. in verbo probatio. in 6. versic. incip. statutum denegat & c. & per Barb. in consi 2. inc. ideo hanc consultandi & c. in antepen. colum. in 3. uolu. & dicta per me in consi. meo 51. inc. super articu. & c. in fin. & late etiam loquutus sum in hac materia. in l. 1. §. si. in 13. col. ff. de quæst. Ex quibus omnibus mihi videtur concludi posse, quod etiam post conclusum in causa suadente æquitate poterunt produci testes, & debent admitti & c. Possent et limitari dicta conclusio, quod post conclusum in causa, non possunt fieri probationes. quod tamen fallit ubi verteretur periculum animæ: † quia tunc possunt fieri probationes non obstante conclusione in causa. ad quod dicendum moueor per no. dictum Car. in c. ad petitionem. de accu. ubi dixit, quod in cā beneficiari admittuntur productiones testium post publicatum processum, quod dicit esse speciale propter periculum animarum. quod dictum refert & seq. Barb. in repe. c. pastoralis. in 30. col. de cau. pos. & propr. & in c. ad petitionem. de acc. Pro quo facit quod dixit gl. no. in c. ex renore. de test. quæ dixit, quod licet non sit audiendus ille, qui alleg. turpitudinem suam, ut habetur in l. 2. ff. de con. 41 ob turp. causam. & in c. non solum. 23. q. 5. cum si. † istud tamen fallit ubi vertitur periculum animæ: quia tunc licet allegare turpitudinem suam. & idem dixit gl. in c. inter dilectos. de dona. de qua materia habetur in l. filios. & ibi gl. C. de reuo. his quæ in frau. alie. sunt. & per Fel. in c. tertio loco. in pen. col. de præsump. & in c. lator. in 1. & 2. col. de re iud. & per Soc. in consi. 66. inc. frustra. in 7. col. & per Alex. in consi. 99. in fi. in 1. vol. & per Bar. Cep. in consi. 58. inc. Franciscus. Aliter etiam potest limitari prædicta conclusio, vcz, quod post conclusionem in causa non possunt 42 fieri probationes, vel quicquam produci. † hoc tamen fallit in notoriis: quia notoria possunt produci post conclusionem in causa, hoc voluit Lap. Abb. in c. iudex. de offic. deleg. lib. 6. vbi dicit, quod licet post conclusum in causa partes

res non audiantur, quod tamen fallit secundum eum ibi nisi pars velit opponere exceptionem notoriam, quæ non requirit probationem: nam admittitur post conclusionem in cā, ut in c. quoniam. de fi. presby. & in c. peruenit. & in c. proposuit. de app. quod dictum refert & approbat Barba. in d. c. pastoralis. in 30. col. Et istud dictum videtur habere rōnem in se: eo quia notoria videntur † excepta in 43 qualibet dispōne. Et ideo dixit gl. sing. in c. ex conquestione. in versic. appellationem. de rest. spo. quod stante statuto quod à sententia non possit appellari, non habet locum ubi grauamen esset notorium. & quod etiam voluit Bal. in l. 1. in ver. deinde quæro. C. si de momen. poss. fue. app. & in l. si. C. de or. cog. & in l. consentaneum. ver. quæro nūquid à tali. C. quom. & quan. iud. & in l. 1. C. ne li. ter. prouoca. Pro quo facit quod voluit Bar. in l. 1. in prin. in 4. colum. versic. oppono. ff. de oper. no. nunc. Et facit etiam quod dixit Old. in consi. 160. quod literæ executiuz. vbi dixit, quod licet contra tres sententias conformes non possit opponi 44 aliqua exceptio, ut in cle. 1. de re iud. potest tamen opponi exceptio notoria, quæ ex inspectione ipsius sententiæ apparet. & idem voluit Bal. & Sal. in l. 1. C. ne lice. in vna eademque causa ter prouo. & Bald. in l. si vnus. in §. pactus ne peteret. in 13. col. ff. de pact. & Io. de Imo. in l. de pupillo. in §. qui opus. ff. de ope. no. nun. vbi refert etiam ita tenere Dominos de Rota & ita etiam tenuerunt plures docto. quos retuli in rep. mea. l. si. C. de prob. in 17. q. extr. or. ultra me. & in rep. mea rub. C. de prob. in 23. & 24. col. in quibus locis alia quamplura ad hoc adduxi in materia ista, quæ non refero breuitatis cā. Et vltra præmissa potest 45 limitari prædicta conclusio, vcz, quod probationes non possunt produci post conclusum in causa, hoc fallit, † nisi sint probationes de nouo repertæ: quia tales possunt etiam produci post conclusionem in causa. ita voluit gl. sing. secundum Ang. ibi in l. admonendi. ff. de iu. iu. & hoc voluit ibi Bar. dicens quod de hoc est casus in d. l. admonendi. secundum vnam lect. & voluit etiam Bald. in consil. 725. incipien. super eo quod quæritur. in 6. volumine. & Paul. de

Cast. in l. oratione ff. de fer. & Bal. in l. r. C. de cond. inde.
 in 3. col. in versi. primo quæro & c. de quo etiam aliquid p
 Bar. in l. mancipiorum. ff. de optio. leg. & per Bald. in l. su-
 per. C. de rela. & per Bal. in l. r. in fi. C. ut quæ desunt ad-
 uo. par. iud. suppl. & per An. in d. c. pasto. de except. & per
 Lud. Ro. in l. si rem. §. si. ff. de eui. Et de istis de nouo super-
 uenientibus dixi plura notatu digna in l. r. in §. si. in 6. col.
 versi. & ratio huius & c. & in l. si quis ne quæstio. in 11. co.
 versi. & propter istam regulam. ff. de quæst. Potest et loco
 alterius limitationis ad prædictam conclusionem addere
 not. verbum Bal. in l. ampliorem. in fi. r. col. C. de app. vbi
 dicit, qd licet post didicita testificata non possint ulterius
 produci testes per cle. testibus. de test. tamen cautela est,
 qd pars, quæ vult testes producere, det nomina ipsorum te-
 46 stium induci & se absentet: ¶ nam tunc poterit iudex eos
 examinare, quod est valde not. qd dictum refert & sequitur
 Pa. de Ca. in consi. 369. inc. in casu de quo quæritur & c. in
 pen. col. vbi pro hac parte plura all. in simili. quod dictum
 etiam refert & sequitur Lud. Ro. in consi. 479. inci. quod
 quæritur. in fin. & rep. rub. de arb. in 11. colum. in versi.
 item habeas & c. Et illud dictum Bal. etiam refert & sequi-
 tur Barba. in c. ad petitionem. in 4. colum. versi. vlti. not.
 de accu. & Alex. in l. 4. in §. hoc autem iudicium. in 3. col.
 ff. de dam. infect. vbi refert Lud. Rom. reprobantem illud
 dictum Bald. & eum reprehendit, & respondet ad omnia
 adducta per d. Lud. Rom. in contrarium. De qua doctrina
 Bal. latius loquutus sum pro ea plura adducendo, in l. r. in
 §. si. in 3. colum. ff. de quæst. ad quæ me remitto. pro qua et
 optime faciunt dicta per Ias. in l. vbi pactum. in §. vol. C.
 de transa. Et circa dictam materiam conclusionis in cau-
 47 sa, non omitto vnum, vtz, qd statuta loci possunt semper
 produci: quia ipsa statuta in loco, in quo vigent sunt no-
 toria, nec indigent aliqua probatione, ita no. dixit Bal. in
 consi. 308. inc. ad veritatem eundem est & c. in 3. volu. in
 versi. aliud & c. Modo pro maiori complemento huius ma-
 teriæ conclusionis in causa, quæro de not. quæstione, vtz
 48 an post conclusum in causa possit peti ¶ deferri iuramen-

tum in supplementum probationis, vel possit peti com-
 promissum fieri inter ipsos litigantes, quando sunt affines
 qui ex forma statuti coguntur ad faciendum compromis-
 49 sum, ¶ vel possit peti post cōclusum in causa ab altera par-
 tium, quod cā decidatur cum consilio sapientis, uel pos-
 sint aliqua alia similia peti. Hæc qd vere est multum quo-
 tidiana, & pluries contingit de facto, & ego dieb. meis vi-
 di eam in facto in diuersis locis, & in diuersis iudiciis: ma-
 xime in ciuitate Mediolani, dum moram trahebam cum
 illustriss. duce Mediolani. & tunc plura & plura adducta
 fuerunt pro vtraq; parte, in qua qōnem tu breuiter dicas
 qd aliquid de prædictis non poterit peti, vtz iuramentum
 deferri in supplementum, nec compromissum fieri, nec
 consilium sapientis, nec similia post conclusum in cā. ita
 dixit Bar. in l. admonendi. in vl. col. ff. de iureiu. & Bald. in
 c. 1. in §. item si vasallus. in vl. col. de contro. inuest. & Inn.
 in c. pastoralis. de cau. poss. & prop. & no. Canon. in c. cum
 Ioannes. de fi. instrum. & Bal. in l. 2. ff. de iureiu. & Bald. in
 l. in bonæ fidei. in 1. col. C. eo. ti. & in l. generaliter. in prin.
 C. eo. ti. de iureiu. & voluit Pau. de Ca. in consi. 96. incip.
 viso quodam processu agitato Forliuii. in fi. & Lud. Ro.
 ma. in d. l. admonendi. circa fin. & in consi. 255. incip. quo-
 ad primam quis melius & c. Et idem tenet Alex. in consi.
 82. inc. in causa vertente. in 3. colum. in prin. vbi loquitur
 an possit inter affines peti post conclusum in causa fieri
 compromissum. all. Bal. hoc tenentem in l. j. de transa. ubi
 dicit, quod compromissum ex forma statuti non potest at-
 testationibus iam publicatis, seu re iam liquida peti. &
 idem voluit ibi Pa. de Ca. & Lu. Rom. in l. prætor. ad fi. in
 sua add. ff. de ope. no. nun. Et subdit Alex. ubi supra, qd pro
 hac parte bene facit quod not. in c. significauerant. de re-
 sti. & quod habetur in c. exposita. de arb. & in l. post rem-
 ff. de transa. & idem tenet d. Lanf. de Brixia. in trac. suo de
 arb. in vlt. rub. in vlt. ver. ubi all. bonas rationes. pro quo
 facit etiam tex. in l. in contractib. in §. illo, vtz. C. de non
 nu. pec. Et hanc partem tenuit etiam Raph. Cu. in consi.
 85. incipient. quamuis de iure & c. in fine. Et facit. di-
 ctum

Etum Bal. in l. nec causas. C. de app. quem supra retuli. nu.
 50 17. & 25. cū tribus uersis. ibi seq. † ubi dixit, q̄ post cōclusū
 in causa nō potest produci aliquid iuris uel facti, & q̄d vo-
 luit Alex. in consi. 52. incipien. uisa facti &c. in fin. uerbis.
 in 2. volu. Et faciunt quę uoluit Pau. de Castr. i proœmio
 C. in 1. col. ubi refert ita consuluisse, & idē tenet ipse in l.
 fi. per illum tex. C. de compēsa. & in consi. 73. incip. q̄ in
 causa appe. possit &c. & idē tenet Ludo. Ro. in l. prætor. in
 prin. ff. de ope. no. nun. & Ioā. Ba. de sancto Seuerino i repe-
 tit. d. l. admonendi. in 24. char. in 2. colum. & Francif. de
 Areti. in consi. 101. incipien. in causa Georgii. & uoluit Ia-
 so. in l. si causa cognita. C. de trāfactio. ubi in 1. col. etiam
 dicit notab. uerbum, uidelicet, q̄d si statutū cogit partes
 51 aliquo casu ad faciendum compromissum: † si tale com-
 promissum nō est petatum in causa principali, non poterit
 etiam peti in causa appellationis & ita dicit tenuisse Paul.
 de Cast. in d. consili. 73. incipien. q̄d in causa appellationis.
 & eum sequitur Alexa. in consil. 82. incipiente in causa
 uertente inter Petrum. in 4. colum. in 1. uolumine. & in
 consil. 296. secundum ordinem meum. quod incipit, uide-
 tur prima consideratione dicendum &c. in 4. col. in fi. & ut
 de etiā circa prædictam materiam Bertha. in reper. suo. in
 verbo, compromissum per statutū. ubi plura adducit. & ut
 de Ias. in repe. l. admonendi. in 124. col. de iureiu. quæ om-
 nia sunt not. cū sint multum quotidiana. Ultra prædicta in
 hac materia adde etiam Alex. in consil. 296. in 3. col. i prin.
 ubi dixit, q̄ si post conclusum in causa facta ad instantiam
 52 actoris admittuntur articuli rei, † q̄ tunc tacite uidetur
 reuocata conclusio in causa antea facta. ar. l. illud. ff. de ac-
 quir. hēre. & c. de multa. de præben. ad quod alleg. Domi-
 nos de Rota. Quod dicit esse verum, si iudex causæ sciebat
 conclusum fore in causa. alle. clement. 1. de procu. & isti. q̄
 dari tu. pos. in uers. plane. Secus autē dicit esse si nesciebat,
 de quo ibi latius per eū. Ultimo antequā veniam ad seque-
 rem quæstionem quæro de no. dubio, uidelicet, duo litiga-
 rūt adinuicē, & elapso termino pbatorio actor dicit: dne
 iudex dico q̄ p̄cessus iste est nullus ex parte rei & debet
 omnino

omnino proferre sententiā in fauorē meū: quia ipse reus
 est filiusfa. qui nō potuit stare in iudicio sine cōsēsu patris
 l. nō solū. §. necessitatē. C. de ho. quę libe. ipse autē reus re-
 spōdet, q̄ nō est filiusfa. qa iam diu pater suus mortu⁹ est,
 replicat actor, & dicit, q̄ p̄sumptio est p̄ eo q̄ pater su⁹
 uiuat, eo qa quilibet p̄sumitur uiuere centum annis: ut
 habetur per gloss. l. sed si de sua. ff. de acqui. hæredi. & pro-
 bat tex. in l. fi. C. de sacrosanc. eccles. Reus autē dicit q̄ p̄-
 babit hoc, q̄ pater suus inortuus est iā diu. Replicat actor
 & dicit, q̄ hoc probare nō potest. cum sit extra tempus p̄-
 53 batoriū: † an hoc casu reus debeat succumbere? vel pone
 exemplū cōtra, quod reus prædicta opponet actori, an tūc
 succūbet. In hac q. Ange. in d. l. sed si de sua. dicit, q̄ actor
 opponens taliter cōtra reum, obtinebit: cū p̄sumptio sit
 pro eo. per d. l. fin. C. de sacrosan. eccle. nec reus possit cō-
 trarium probare cum sit extra tempus probatoriū. q̄d di-
 cit esse not. ad annullandū processum. & hanc doctrinā &
 cautelam Ange. refert & sequit̄ Imol. in d. l. sed si de sua &
 eam etiā sequi uidetur Cep. in caute. sua. 119. incip. q̄s in
 dubio p̄sumitur filius famil. &c. Sed hāc cautelā uidetur
 impugnare Specu. in ri. de actōre. in 24. col. in uersicu. sed
 quid si p̄sente parte. & in uersic. ibi seq. de quo etiam u
 de per Pau. de Castr. i d. l. sed si de sua. §. fi. in fi. ubi etiā hāc
 caute. reprobat: sed quis uerius dixerit, nō examino: quia
 ut de se patet ista non est materia nostra, & requireret lon-
 gam disputationem. Sed uide aliquid in materia q̄ Alex. i
 consil. 59. incip. uiso &c. in 1. & 2. col. in 2. volu. & Ludo.
 Rom. in singu. 318. incipient. tu sai. & per Bart. in l. is po-
 test. in 5. col. in uers. expeditis his uenias ad quæstiones. ff.
 de acqui. hæredi. & Ange. i l. post mortē. ff. de adop. & Ioā.
 And. in regula, infamibus. de regu. iur. in 6. in mercu. & Fe-
 de. de se. in consil. 15. inci. agit quidā, & Alexan. in l. fi. cir-
 ca princi. in uers. secundo not. C. de colla. & Barba. in cōsil.
 9. incip. quia p̄sens cōsultatio. in 4. colum. 2. volu. & Ias.
 in d. l. fina. C. de collatio. ubi ponit not. limitationem. Et
 uide Bal. in consi. 74. inci. uerba libelli. in vlt. colum. in 1.
 54 volu. ubi dicit, † q̄ quādo filiusfa. conuenit̄ ex delicto, nō
 requiritur

requiritur cōsensu patris, qđ est not. Et ex istis omnib⁹ remanet expedita hęc præsens 9. quæstio, quę multū versatur in iudiciis. tene. menti prædicta.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia in causis criminalibus an transeat in rem iudicatam.
Et in quibus casibus numer. 5. 8. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 20.
- 2 Sententia lata vigore statuti contra contumacem, an transeat in rem iudicatam.
- 3 Sententia à peritis in arte lata nunquam in rem iudicatam transit. Et quid si fuerit lata ex doctoris consilio. nu. 4.
- 6 Appellare à præcepto de eo capiendo infra decem dies incarcerationis an possit.
- 7 Excipiendi ius post litem contestatam non finitur in exceptione grauaminis successiuam causam habentis.
- 9 Matrimonium contractum post decennium valet, licet docēs de errore semper audiatur, & prolex inde sequuta est legitima.
- 13 Pauper factus culpa sua non iuuatur paupertate.
- 19 Pars an possit compelli per censuram ecclesiasticam quod pariter victæ faciat liberationem, et quando.
- 21 Restitutio in integrum aduersus sententiam quę transiit in rem iudicatam an peti debeat à principe in his, quę non transeunt in rem iudicatam.

ordine successiuo videndū est de 10. q. quæ est, An in causis criminalibus † sententia trāseat in rem iudicatā? circa quam Abb. in c. de his. in prī. extra de accu. dicit, qđ doc. in clem. pastoralis. de re iud. videntur velle qđ nō, si imminet pœna mortis: quia transitus in rē iudicatā, causat ex acquiescētia condēnati: vt in c. qđ ad cōsultationē, de re iudic. cū secundū eū null⁹ sit dominus mēbrorū suorū: vt in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & 23. qđ. 5. c. si non licet. & in c. cōtingit. de senten. excom. ergo condēnatus

dēnatus in corpore, nō potest acquiescere sententiæ. & subdit ipse Abb. qđ hanc opinionē quādoq; sequutus fuit. Sed diligentius inuestigata veritate putat eā nō pcedere p text. nota. in l. diui. ff. pœnis. ubi patet, qđ sententia corporis afflictiuā nō potest iure cōmuni retractari post lapsum 10. dierū, liceat appareāt p̄bationes innocētiae: sed ex gratia speciali fit restitutio à principe. & dicit qđ in hoc ille tex. d. l. diui fratres. est sing. p̄ qbus facit secundū eū. nā etiam videmus in confessione uera, cuius etiā ad pœnā capitalem qđ damnatur: ut in l. qui sententiā. C. de pœnis. & not. Inno. in c. qualiter & quādo. de accusa. & hanc sententiam non potest reuocare, nisi aliter hoc impetretur, pro quo facit quod not. in cap. cū speciali. app. ita residet Abb. circa hoc in d. c. de his. extra de accusa. Sed Io. de Anan. ibi dicit, qđ dicit, qđ p̄ prima⁹ opi. scilicet, qđ sententia in causis criminalibus non transit in rem iudicatam, uidetur text. apertus siue glo. in l. unius. in. §. penul. ff. de quæstio. vbi litera dicit, quocunq; tempore reo postulāte defensio negari nō debet. Et subdit Ioan. de Ana. ubi s̄, qđ hęc opi. saluari potest quando absens esset cōdēnatus, in causa capitali secundū formā statuti, per ea quę notat Tanc. de Cor. in opere suo in 8. col. in 4. quæstio. & ad prædicta etiam adducit tex. & quod ibi plene haberetur in l. nō rātū. ff. de appel. ita residet Ioā. de Ana. in d. c. de his. Ego autem dico, qđ lōga est differētia, an talis sententia sit absolutoria, uel cōdēnatoria. nā si absolutoria, trāsit in rem iudicatam, etiā quo ad tertiū, qđ non poterit postea accusare, secundū Abb. & Ioā. de Ana. in d. cap. de his. sed si sit condēnatoria, est maius dubiū, Et in quantū Abb. in d. cap. de his. dicit, qđ text. in d. l. diui fratres. ff. de pœnis. est siagu. dico qđ imo est similis text. in l. 1. in. §. fin. ff. de quæstio. Et inquārum Ioan. de Ana. ubi s̄. dicit, qđ sententia lata uigore statuti contra cōtumacē † nūquam trāsit in rem iudicatam. dico qđ istud dictū pro ualde not. refert & sequitur Lud. Bolo. in consil. 34. incip. soleo & c. in ult. colum. in fi. pro quo optime faciunt quę ego dixi. in sing. meo 72. incipient. per totam fere Italia & c. Et scias qđ ultra istū casū alii sunt plures casus, in quibus sententia

3. tētia non transit in rem iudicatā. Nā sententia lata † aper-
ris in arte, vt puta à medicis, vel ab obstetricibus: vt pu-
ta, an vulnus sit mortale, vel cicatrix sit remansura, vel in
similibus, nunquam transit in rem iudicatā. adeo q̄ si po-
stea appareat dictum alterius peritioris contrarium asse-
rentis, reuocabitur prima sententia. ita dixit Ioā. Andr.
in addi. Specul. in tit. de homi. in §. 1. versic. pone, quod A.
vulneravit B. & idem firmant Bald. Raph. & Alex. in l. ab
hostibus, in §. 1. ff. sol. mat. & Lud. Rom. in l. cum quædam
in §. quod dicitur. ff. de acqui. hære. & do. Ant. & Abb. in c.
proposuisti. de proba. & bene facit tex. in l. si qui adulte-
ri, C. de adul. vbi absolutoria sentētia lata ex præsumptio-
nibus, potest sine appellatione retractari ex validiori præ-
sumptione. Et subdit Ant. in d. ca. proposuisti. q̄ sententia
lata ex consilio doctoris, † potest sine appellatione retra-
ctari si consilium alterius doctoris peritioris in contrariū
inueniatur, quod sequitur Ludo. Roma. in d. §. quod dicitur.
& in consi. cc. xvij. incip. pro plena discussione. in fin.
& Alexā. in l. si cum dorem. §. si maritus. in 2. col. ff. solut.
matrimo. & in l. si in rixa. in fin. ff. de fidei. & Ioan. de Ana.
in cap. significasti. el. 2. in 9. colum. de homi. vbi latius late
examinat hunc articulum de quo etiam per doct. in l. di-
uus. ff. de re iud. Item alius est casus in quo snia non trāsit
in rem iudicatam, videlicet, quando fert sententia super
5 re, quæ habet † causam, seu grauamen successiuū: vt puta
si fertur sententia, q̄ quis stet in carceribus: nā talis sentē-
tia non transit in rem iudicatā licet ab ea nō fuerit appel-
latū infra debitū tempus, sed semper poterit ab ea appel-
lari: cū grauamen sit semp̄ fieri, ideo semp̄ oritur ius ap-
pellandi, & semp̄ dicitur esse infra. 10. dies à die grauaminis,
ex quo successiue grauatur, ita habetur in c. ex part. de ap.
pro quo facit rex. in l. 1. §. penul. ff. de vsufruct. accres. ubi
quotidie dicitur constitui fructus propter continuam, &
successiuam potētiā concedentis. & hoc etiā, voluit Bal.
in l. 2. C. de episco. audi. in versic. secūdo quærit quidam
steterit in carcere & c. vbi dicit, q̄ licet aliquis non appellaue-
rit à præcepto de eo capiēdo, vel à captura sequuta infra 10.
dies

- 6 dies, & steterit in carcere p̄ mēsem & vltra, † q̄ poterit ta-
men appellare. & idē videtur esse de mente Specu. in tit. de
ap. §. restat. versic. & nota & c. in vlti. colum. & idem volūt
docto. in d. ca. ex parte. de app. & Ias. in l. exigendi. in 3. col.
C. de procu. Et facit quod voluit Ioan. And. & Imol. in d.
cap. dilectus. & in c. cum venerabilis. de excep. vbi dixerūt
7 q̄ ubi exceptio † grauaminis habet causam successiuā, &
non momentaneam, tunc nō finitur ius excipiēdi p̄ litem
cōtestatam, imo poterit etiam post litē cōtesta. excipien.
Et faciunt etiā dicta per doc. in cap. super eodē de appell.
Alius est etiā casus, in quo sentētia nō transit in rem iu-
8 dicatam videlicet, in sentētia lata † in causa matrimoniali.
ita tenent doct. in cap. lator. de re iudi. & in c. cōsanguinei
eo. ti. & Anto. in cap. fraternitatis. in 30. col. de testi. & in
c. iurauit. in prin. 3. colum. de proba. & voluit glo. in l. 3. ff.
de iureiurā. & gloss. in c. ex literis de integ. rest. & Pau.
de Cast. in consi. 246. incip. videtur dicendū. de quo latif-
sime & copiose per Feli. in d. ca. lator. in 6. col. & ibi etiam
in 7. col. vbi subdit secus esse in matrimonio spirituali: q̄
in eo sententia transit in rem iudicatā. ad quod alleg. text.
in c. cū dilecti. in fi. de elect. & glo. 1. in c. 1. de conces. præbē.
& Host. in sum. in tit. de re iud. i. §. quot sunt eius species,
i. 5. col. in versic. sed nunquid est hoc simpliciter verū. & Do-
mini. in c. ordinarii. §. 1. in fi. de offic. ord. in 6. & Abb. in c. cū
Bertol. in 13. col. ves. ex hac lectura habes. eo. titu. & in ca-
conquerente. in 2. col. de re. spo. & respondet Fel. in d. c. la-
ror. ad ea, quæ dici possent in contrariū circa hoc. de quo
ibi late per eum. Itē dicit ēt ipse Feli. in d. c. lator. in 3. col.
q̄ illud, quod dicitur sentētiā in causa matrimonii nō trā-
sire in rem iudicatam, procedere, & locū habere, quādo ta-
lis sentētia est lata cōtra matrimonii, sed secus est quādo
talis sententia est lata pro matrimonio: quia tunc trāsit in
rem iudicatam. ita dixit Ang. secundū eum in cōsil. 3006.
inci. in quæstione p̄posita multū elegāter. ad fin. & Ludo.
Roma. in consi. 367. in 1. col. & Host. in ca. ex literis. de re
sti. in integ. & gloss. & doct. in d. ca. lator. de quo etiam ibi
latius per eū. Item dicit etiam Feli. in d. c. lator. in 4. col. q̄
Prac. Cri. D. Hip. de Mars. E e licet

licet docens de errore semp audiatur i materia matrimo-
 nij, tamē matrimonij contractum post decennium valet
 9 † & tenet, & ples inde subsequuta est legitima. allega. ad
 hoc Pau. de Cast. in cōsi. 264. inci. videtur dicendū, non va-
 lere secundū matrimoniū. de quo latius per Fel. vbi supra.
 Alius est etiā casus, in quo sententia nō transit in rem iudi-
 10 catam, videlicet, sententia nutiens peccatū † per partes re-
 missibiles, scđm Ant. in c. fraternitas. in 15. colū. extra de
 testi. & voluit gl. i c. inter mona. de re iudi. & And. i c. lator
 eod. tit. & i c. curavit i 1. col. de proba. de quo etiā per Ias.
 in rep. l. admouendi. in 24. colum. de iureiur. Item alius
 est casus, in quo sententia non transit in rē iudicatā, vide.
 11 licet in sententia lata super ætate, † si fuit lata ex aspectu,
 quando in aspectu & in ea nō fuit adhibita plena causæ co-
 gnitio, secus si fuisset adhibita plēa causæ cognitio secūdū
 Bal. in margarita sua. in ver. sententia. in 10. qō. quem refe-
 runt & sequūtur Moder. in c. cōsanguinei. de re iudica. Itē
 alius est etiā casus, in quo sententia non transit in rē iu-
 dicatam, videlicet, quādo lata est sententia cōtra pauperē,
 qui propter eius paupertatē nō potuit appellare, vel prose-
 12 qui appellationē nam tunc † sententia non transit in rem
 iudicatā secūdum Inno. in c. ex ratione. de appella. & ibi
 Ang. & Abb. & Moder. & idē voluit Bal. in c. si qui testiu.
 de testi. & in l. 2. in §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. & in l.
 nūmis. ff. de in lit. iur. & in c. 1. de eo q mit. in poss. rei seruā.
 causa. & in l. acceptam. C. de vsur. & Bartol. in l. si procura-
 rorem. in §. ignorantes. ff. manda. & Ang. post Barto. in l. il-
 lud. in suis addi. C. de anno. & tribu. & Alex. in apostil. in l.
 omnes eodem tit. de anno. & tribu. & Mathe. in not. suo vl-
 timo. & Fran. de Cre. in no. suo. 121. & Bal. in l. si. C. de con-
 di. i fer. & Guil. de cu. in l. eos. C. de app. vbi dicit se euasisse
 quendam a pœna furcarū, qui propter paupertatē sententiā
 luere non poterat: quē referunt Moder. in d. c. ex ratione.
 Pro quibus etiā faciunt optime dicta per Ale. in l. omnes.
 C. de anno. & trib. & per Bal. in consil. 220. inc. in quæstio-
 ne & c. in 3. vol. & in consil. 5. incipien. quæritur vtrum vi-
 dux & c. in eod. vol. & per Bal. in l. usufructu. circa fin. C. de
 vsu

vsu & habi. & in cap. 1. in 4. colum. extra vt lit. pen. & per
 Ang. in l. nō est ignotum. C. de admi. tut. & per do. Fely. in
 c. si qui testium. in vlti. col. de testi. & per Alexan. in consil.
 396. inci. circa hanc dubitationem. in 14. colum. circa me.
 & per Fel. in c. qualiter & quando. el 2. in §. si. in pe. col. de
 accu. & per Bald. in c. 1. in fi. verbis de eo qui mit. in pos. rei
 seruan. causa. & per Bald. in reper. suo in verbo, Pauper-
 13 tas. † Scito tamen q si paupertas aduenit alicui ex culpa
 sua, q non iuuatur ex ipsa paupertate: quoniam beneficia
 data pauperi non competūt illi, qui ex culpa sua peruenit
 ad paupertatē, secūdum Ioā. And. & alios in c. quē in eccle-
 siarum. de constit. & ibi vide quam plura in materia p Fe-
 li. in 24. colum. in versu. & in quantum. & vide etiā Ange.
 in materia paupertatis in l. si vehenda. in §. si ea cōditione.
 ff. ad l. Rho. de iactu. Itē alius est casus. in quo sententia nō
 transit in rem iudicatam. videlicet, qñ ille, qui habuit sen-
 tentiā contra se, non potuit appellare, vel appellationē p
 14 sequi infra † debitū tempus propter absentiam iudicis, vel
 alio modo est impeditus facto iudicis: nā isto casu sentētia
 non transit in rem iudicatā, Ita habetur in authenti. itē si
 appellatione. vbi per doct. C. de tempo. app. & voluit gl. in
 §. hoc quoq; in authen. vt spō. largi. & no. docto. in auh. ei
 qui. C. de tempo. app. & gl. & doc. i d. c. ex ratione. de appe.
 & gl. in l. arbitro. §. dolo. ff. de dolo. & Archi. in c. antero-
 rum. 2. q. 6. Quod tamen limitāt doct. quādo ipse appellās
 p recursum ad superiorē, vel alia via potuit sibi puidere,
 alias secus: quia tūc nōn debet restitui, imo ipsa senten-
 tia firma remanebit cum transuerit in rē iudicatā. ita di-
 xit An. in cap. ex ratione in 5. qō. de appel. & Lud. Rom. in
 l. 2. ff. de re iudica. quas refert & sequitur Alexan. in consil.
 396. incip. videtur prima consideratione dicen. in antepen-
 nul. colum. Alius est etiā casus, in quo sententia nō transit
 15 in rē iudicatam: videlicet † vbiunque per euidentiā fa-
 cti constat de iniquitate sententiæ nam tunc talis sentētia
 nunquam transit in rē iudicatam, adeo vt nō possit semper
 retractari, secūdū Inno. & alios in c. fraternitatis. de frig.
 & malefi. & Bal. in l. 1. C. sent. rescin. nō poss. & Ale. in cōsi.

4008. incip. stantibus his, quæ supra narrata sunt 8: colum. vbi plura adducit pro hoc dicto. quæ omnia refert & sequitur Ias. in l. de periurio. circa fin. in 1. col. ff. de in lit. iu. & in l. 1. in 7. col. ver. adde q̄ euidencia facti. ff. de ope. nou. nun. Pro quibus faciunt quæ ego dixi de ista euidencia facti. in l. 1. in §. si serui quasi. in 2. col. ff. de quæst. ubi late loquutus sum. Alius est casus in , quo sententia non transit

16 in rem iudicatam: videlicet q̄ q̄n est lata ex probationibus priuilegiatis procedentibus inuita parte: ut est sententia lata ex iuramento necessario, nam talis sententia dicitur lata ex probationibus priuilegiatis parte inuita, & hoc patet: quia in re propria constituitur quis testis contra regulam l. omnibus. C. de testi. & l. nullus. ff. eo. ti. & in l. si. C. de fideic. ita dixit Ias. in l. admonendi. in 6. col. ff. de iureiur. Alius est casus, in quo sententia non transit in rem iudicatam

17 tã videlicet, q̄n q̄ pars de facto, postquã ipsa sententia transit in rem iudicatam, est admissa ad probandũ, vel ad producendũ instrumenta, testes, vel alia, & pars non opponit: nam tunc talia instrumenta, & testes, vel aliæ probationes valebunt, & tenebũt. & si ex eis apparebit de iniustitia sententiæ: talis sententiã rescindet. ita no. dixit Ias. in rep. l. admonendi. in prin. 9. colum. de iureiur. vbi ad hoc alleg. Inn. in c. cum Bertoldus. in glo. sua incip. nota q̄ post diffinitiuã sententiam & c. de re iudi. & in c. cũ dilecta. & ibi expresse An. & alii de rescri. & in c. fraternitatis. de frigi. & male. & glo. in c. vnico. in gl. uerbo, retradet. circa prin. de lit. con. test. lib. 6. quod dictum secundũ Ias. ubi supra cõmendat Pau. de Cas. in d. l. admonendi. in 4. col. & ibi Ludo. Rom. in 12. col. & dicit q̄ idẽ tenet Abb. in consi. incip. in quæst. q̄ ad præsens vertitur inter ciuitatem & c. in 4. colum. & quã plura similia adducit Iaso. vbi supra ad corroboracionem d. doctrinæ. pro qua etiã optime faciũt plura quæ ego adduxi supra in §. sequitur nume. 9. cum pluribus uersi. ibi seq. & quæ dixi in l. si quis ne quæstio. in 10. col. cum seq. ibi. ff. de quæstio. Adde. vltèrius alium casum, in quo sententia non transit in rem iudi. uidelicet, ubicunque pars, pro qua lata est talis sententia, quæ transit in rem iudicatã cõ

18 fiteretur talem sententiã esse q̄ iniquam vel iniustã, nam talis sua confessio facit, ut nedũ talis sententia possit quãdocunque retractari: sed imo nõ potest, nec debet ampliõ executioni mandari. Ita singul. dixit Inn. in c. quia pleriq̄ de immuni. eccle. quem sequitur Ludo. Roma. in l. admonendi. in 12. col. de iureiur. & Anto. in c. is qui fidem. in 3. col. de spons. & in c. si. in 12. col. de succes. ab intest. & in c. quanto. de præsum. & in c. ab excommunicato. & in c. cum difecta. de rescri. & in c. præsentia. de renun. & alii plures doct. referunt & sequũtur illud dictum Inno. in diuersis locis. quos refert & sequitur Ias. in d. l. admonedi. in 23. col. ff. de iureiur. vbi no. loquitur, Et ibi subdit, q̄ si pars, pro qua lata est sententia, quæ transit in rem iudicatã cõfiteatur talem sententiam esse iniquam vel iniustam, nedũ potest quãdocunque retractari, sed imo talis pars potest cogi

19 et q̄ compelli per cõsuram ecclesiasticam, & sic per episcopum, q̄ parti victæ faciat liberationem, & ei imponat ppetuum silentium. ita dixit Bald. in l. si quis instituat. in §. si sub conditione. in fi. ff. de hære. insti. in fin. & dicit Ias. vbi supra q̄ idem dixit Bal. in authen. ad hæc. C. de vsur. i pe. col. in vers. itẽ dubitatur in eo, qui est inique absolutõ & c. vbi inter cætera allega. Inno. in d. c. quia plerique. & dicit etiam Ias. q̄ idem tẽt Io. dd. Imol. in d. §. si sub cõditione in fin. quod est diligenter no. Alio etiam casu sententiã nõ transit in rem iudicatã, videlicet, q̄ quando ipsa sententiã est lata ex præsumptionibus tex. est no. in l. si. qui adulteri. C. de adulte. qui rex. secũdũ Bar. & alios ibi est. singul. ita dicit Ias. in repe. l. admonedi. in 23. col. ff. de iureiur. vbi subdit, q̄ Ludo. Ro. ibi dicit, q̄ ille rex. est similis text. d. l. si. qui adulteri. de quo latius per Ias. in loco præalleg. Itẽ aliquos alios casus, in quibus sententia nõ transit in rem iudicatã ponit Ias. in repe. d. l. admonendi. in 22. col. in fin. quem vide. & alios etiam ponit. An. in c. cum Bertoldus. de re iudi. Alii. etiã plures casus ponũtur à scribentibus i titu. quãdo. ap. nõ est necesse. & in titu. quorum ap. non reci. Aliũ casum vide etiam in l. si prætor. in §. marcellus. ff. de iudi. Alium etiã casum vide

E c 3

in

in c. licet causam. de proba. & in c. cum venerabilis. de exce.
 & in l. diuus. ff. de re iudi. & in c. ex tuarum. de purg. cano.
 Alium casum vide in l. si. C. si ex fal. instr. Et isti sunt casus,
 qui presentialiter mihi occurrunt, in quibus sententia nō
 transit in rem iudicatam, quos tene menti: quia forte alibi
 eos ita simul adductos nō inuenies. Et scias et circa hāc ma-
 teriam dictorū casuum, q̄ licet alias restitutio in integrū
 aduersus sni am, quæ transiit in rem iudicatam non peti-
 21 tur nisi a principe, fm Io. And. † in c. ex literis. de in inte-
 gr. resti. tamen secus est in his, quæ non transeunt in rē iu-
 dicatā ita dixit Do. de sanc. Ge. in c. venerabilis. i. §. porro.
 in 1. col. de senten. excom. in 6. quē refert & sequitur Fel.
 in c. lator. in 6. col. in ver. 1. q̄ licet & c. de re iud. Et in mate-
 ria dictorū casuum, in quibus sniā nō transit in rem iudi-
 catā vide quæ dixi late in repe. mea. l. si. C. de proba. in 18.
 q. extraordinaria, vbi etiam aliqua adduxi.

S V M M A R I V M.

- 1 Victus victori in causa criminali condemnatur in expensis.
- 2 Accusator quando veniat in expensis condemnandus. Et quid in instigatore. 4.
- 3 Accusans propter necessitatē officij excusatur a pœna calumnie.
- 5 Inquisitor, qui inique processit an teneatur ad expensas.
- 6 Denuntiator inquisito absoluto an in expensis condemnandus. Et quid de pœna calumnie. 7.
- 8 Iudex dolo, culpa, vel negligentia iniuste vexans an teneatur ad sūptus. Et quid si male inquirat an ad itereffe partis teneatur. 9
- 10 Arbitrator male arbitrans, an in expensis condemnandus. Et quid in arbitratore. 11.
- 12 Notarius officium suum male exercens, an teneatur ad expensas in lite factas.
- 13 Iuramento partis probato dolo notorij de interesse standum.
- 14 Notarij simplicitas parti nocere non debet.
- 15 Testis inique testificans qualiter puniendus.
- 16 Nuntij malas relationes facientes puniendi.
- 17 Consul. malum consilium per imperitiā præbens, an teneatur consul-

- consultore in causa succumbente. Et quid de iudice per illud cō-
 silium indicante. 18.
- 19 Executor sententiæ an teneatur ad sūptus si male exequatur.
 - 20 Expensarum condemnatio quando facienda.
 - 21 Appellare an possit ille, pro quo lata est sententia, propterea quod expensarum condemnatio est omissa. Et quid si non fuerunt petite. 22.
 - 23 Iudex in sententia taxationem expensarum reseruans, si semel taxauit, an possit taxationem reuocare.

Vperest modo 11. quæstio multum quotidiana, nisi fallor, quæ est, An in causis criminalibus victus victori condemnatur in expensis? in que dicas prout alias ego dixi in l. patre vel marito. in 3. col. in versi. sed posset quæri. ff. de quæstio. vbi hanc quæstionem satis late posui, & ibi dicta in parte referam: aliqua addendo quæ ibi non dixi.

1 Dico igitur prout ibi dixi, q̄ in causa criminali † victus victori condemnatur in expensis. text. est secundum vnā le-
 cturam in l. fin. C. de fruc. & lit. expen. & hoc etiam voluit gl. in c. finē. litibus. de do. & contu. Et hanc partem firmat Bar. in l. 1. in fi. prin. ff. ad Turpil. & Bar. in l. si postulauerit in prin. & in §. si. ff. de adul. vbi dicit pro hac parte esse casum in d. l. si. C. de fruct. & lit. expen. & idem et firmat Angel. de Aret. in §. hæc aut omnia. in vlti. col. institu. de pœna re. liti. & Spec. in tit. de expensis. in §. si. versi. ex præmissis. ibi, si vero sit criminalis, & Abb. post alios. in d. c. finem litibus. in 10. col. ver. venio nunc & c. & Bald. in l. non ignorat. C. de fruc. & lit. expen. & Bald. in l. qui crimen. C. qui accusa. non pos. licet ibi non firmet hoc. & voluit Cano. in c. calumniam. extra de pœ. & hæc est communis opin. a qua non est recedendum, quam et approbat Bar. in d. l. nō ignorat. & ibi Sal. & Bar. in d. l. si. C. de fruc. & lit. expen. & hanc partē et tenuit Ang. in repe. l. si vacatā i. fi. C. de bo. va. can. lib. 10. & Catal. in trac. synd. in ver. 610. incip. adde & no. bene & c. vbi fortius dixit videlicet, q̄ si iudex iquirat ad promotionē, vel quærelā alterius contra alium de deli-

2. Et, si inquisitum pro eius legitimas defensiones, vel propter probationis penuriam, vel ex alia causa absoluat, semper debet illum, ad cuius instigationem, promotionem, vel quærelam fuit inquisitio instituta, in expensis condemnare. & hoc per glo. not. in c. dilecti. de do. & contu. in gl. fin. quæ dicit, quod in causa criminali, siue agatur per viam denuntiationis, siue accusationis, siue inquisitionis, locum habet condemnatio expensarum. Nec solum in eum ubi supra sufficere videtur poenæ talionis. quia condemnatio expensarum non est poena, seu interesse respectu rei familiaris: ut not. in c. fin. de rescrip. & in cap. 2. de elec. in 6. & sic propter unam causam criminis una pro aliam non impeditur. alleg. l. vnicam. C. quoniam actio. civi. præiudi. cri. Item dicitur, poena talionis imponitur propter calumniam: & sic propter extrinsecam causam, poena autem expensarum imponitur propter iniustum litigium & sic propter intrinsecam causam, & sic propter diversam causam ex eodem delicto punitur dupliciter. Illud tamen fatetur verum Ant. in d. c. cum dilecti. inquantum gl. ibi dicit condemnationem expensarum locum habere in causa inquisitionis, verum esse, aliquo specialiter prosequenti inquisitionem, cuius interfit: ut not. Spec. in tit. de expensis. §. 1. in fi. secus autem si iudex ex eo officio suo procedit infamia procedente, quia tunc ex debito officij inquirat, & ex necessitate. alleg. ad hoc de offi. dele. c. ab arbitris. in 6. & quod ibi not. in ult. gl. & l. 2. C. qui accusa. non possunt. ubi propter necessitatem officij accusans excusatur a poena calumniæ, quia non debuit ius reipsum dimittere indefensum, quod timore expensarum forte dimitteretur. l. illud. ff. de peti. hære. Item quia motus propter famam habet iustam causam, quæ excusat a condemnatione expensarum. c. 1. in fi. de elec. in 6. refert Catal. ubi supra se ita consuluisse in civitate Firmiana pro quodam sar Francisco de ser Villano inquisito ad diffamationem, & quærelam alterius, quod iudex debet quærelam tamen in expensis condemnare, si delictum non probetur, quod dicit esse not. a iudicibus malefactorum ne si talis casus accideret, in syndicato propter omissam condemnationem expensarum, posset molestari, ita residet Catal. in d. suo tracta. quæ omnia ad literam posui in d. l. parte vel marito. in 3. & 4. col. ff. de quæstio.

quæstio. ubi etiam posuit aliquas ampliationes & limitationes in hac materia expensarum, quas videas. Sed ultra ibi dicta in prædicta materia, vide et Gand. in trac. malef. sub rub. qualiter fiat accu. in 2. col. ver. & scias quod denuntiator &c. Et vide et Geor. Natã. in cle. sæpe. in verb. sig. in §. quæ omnia. in 5. & 6. col. & Pari. de Put. in trac. synd. in 5. char. in ver. inquisitio. pro totum. & quæ ego dixi satis ample in consilio meo 19. inci. in hac causa magistri Ioan. Bap. sellarii &c. & in alio consilio meo. 36. incip. nuper mihi relatum est &c. & quæ dixi. in l. q. crimen. post me. in ver. ego autem dico quod Bal. non certe loquitur &c. qui accu. non pos. Et scias quod Geor. Natã, vir profecto doctissimus satis prolixè examinat hæc materiam. in d. clem. sæpe. in §. quæ omnia. in dicta 5. & 6. col. & plura facientia ad materiam istam examinat quæ succincte referam. Et primo quærit an instigator contra inquisitum si protestetur se nolle intromittere contra ipsum inquisitum, postea tamen si informat iudicem quantum potest, submitiendo testes & similia, talis instigator teneatur ad expensas, si inquisitus absolvatur? in quo alleg. Guil. ibi dicentem & tenentem quod sic, quia per actum contrarium, renuntiauit protestationi. alle. c. cum M. de cont. & c. Cumana de elec. & subdit quod præsumitur calumniosus ex quo deficit in probando. c. calumniam. de poenis. c. fin. litib. de do. & contu. & facit l. 1. in §. incidit. ff. ad Turpil. & gl. in l. ob quæ verba. ff. de his qui no. infam. Dicit postea hoc esse intelligendum procedere in eo instigatore, qui fuit particeps eorum, quæ gestæ fuerunt in processu, secus autem instigatore, qui ab initio solum insteterit ut committeretur inquisitio solum Card. ibi dicentem sic debere intelligi quod not. Inno. in cap. cum opotear. de accu. ubi dicit, quod si nomen eius, qui instigavit non exprimitur in literis, non vitatur commissio inquisitionis. imò illo remoto alius vel iudex potest subintrare, & ex officio in inquisitione procedere. & sic innuit Inno. personam instigatoris non esse in consideratione, sed dicit quod eius dictum non procedit in instigatore, qui fuit particeps in processu: quia si non probat, vel non desistit, præsumitur calumniosus. d. §. incidit. & d. l. ob quæ verba. Subdit postea & dicit,

licet nō cōsideretur qualitas instigatoris, quin eo remo-
 to non procedetur in inquisitione: tñ si fuit calumniosus,
 debet in expensis condemnari, ac si fuisset particeps pro-
 cessus. Quærit postea ipse Geor. in loco præalleg. quid de
 5 inquisitore, † qui inique cōtra aliquē processit, an teneat
 ad expensas? in quo dicit q̄ docto. ibi hæc nō tangunt. ideo
 se remittit ad Cyn. & Bald. in l. seueriter. C. de excu. tu. & di-
 cta per Bald. in l. obseruare. §. proficisci. in 7. q̄o. ff. de offic.
 procon. & per Ioan. de Ana. in cap. accedens. in vlti. colum.
 de accu. & per Bart. in l. in senatus. §. ad eos. ff. ad Turpil. &
 per Ang. de Are. in tracta. malefi. in ver. nec nō ad querelā.
 in princ. vbi etiam ponit quid de querelante, & inuestigan-
 te, & sollicitate. Quærit postea, quid de denunciato re, an
 6 ipse sit condēnandus in expēsis † si inquisitus absoluat?
 in quo dicit q̄ Guil. in hoc idē tenet quod dictū est de in-
 stigatore. & idem tenet Card. se remittēs ad no per gl. in c.
 1. & 2. de calumnia & idem dicit fore dicendū in denomi-
 natore p l. primam. C. de sumptum recupe. lib. 10. per l. se-
 ueriter. C. de excu. tuto. Et postea addit ipse dicta p Abb.
 in consi. 78. incip. viso toto processu. vbi not. dixit, q̄ licet
 7 † vbi coniectura facit pro denunciante, ipse denunciās ex-
 cusatur a pœna calūniæ, non tamen excusatur ab expensis,
 vt ibi per eum. q̄d profecto est summe not. ad quæ vide ē
 Catal. bene loquentē in trac. synd. in versi. 610. incip. adde
 & not. bene &c. Quærit postea de iudice, qui dolo, culpa,
 8 vel negligentia aliquem iniuste vexauit, an teneatur † ad
 sumptus? in quo dicit q̄ Guil. tenet q̄ sic. argu. c. dominus.
 23. q. 2. & q. 5. c. administratoris. & 3. q. 7. c. qui sine pecca-
 to, & in auth. vt differentes iudic. §. 1. & l. filiusfa. ff. de iudi.
 & insti. de obli. quæ ex quasi delicto in prin. & in l. si appel-
 lationem. C. de appel. & in c. cum æterni. de re iudi. lib. 6.
 de quo est bonus tex. in l. si quis in conscribendo. cum glo.
 C. de pac. & habetur per Bal. in l. mancipia. C. de ser. fug.
 & per Bart. in quæstio. sua incip. iudex qui per imperitiā.
 & l. fin. ff. de uar. & extraord. cog. & per Petr. de Anchar.
 in d. c. cum æternitate. ubi sequitur dicta Bart. in d. l. fina.
 & dicit q̄ pro testibus faciunt dicta per Abb. in rub. de ap-
 pel.

pel. in versi. septimum. & per Bal. in l. si quando. in fin. C. de
 testi. & per Angel. in d. l. mancipia. in lec. Floren. & per
 Bart. & Bald. in l. i. C. quomodo & quando iud. & per Bal.
 in l. argentarius. in §. cum autem. ff. de eden. & in d. l. obser-
 uare. in §. proficisci. in 18. quæstio. Bald. in ca. 1. §. iudices.
 in 3. col. de pace iu. fir. Angel. in l. 3. in §. in eo. & ibi Imol.
 post Barto. ff. de dam. infect. & Ang. pulchrè in authen. sce-
 nicas non solem. in fin. & in d. l. si filius. & Cepol. in caute-
 la 179. cum sequen. Tu autem vltra dicta per Georg. Nat.
 in d. loco quod ad iudicem, adde Cyn. in l. sancimus. C. de
 iudi. Bal. in l. non ignorat. C. de fru. & lit. expen. vbi tenet,
 q̄ si iudex temere inquirat: tenet ad expensas. de quo etiā
 latius per Catal. in tract. syndi. in ver. 132. incip. adde q̄ iu-
 dex tenetur &c. vbi etiam ad hoc alleg. Bal. in auth. gene-
 raliter. C. de epis. & cler. vbi secundum eum dixit, q̄ iudex
 9 male inquirens, † tenetur ad interesse partis, vel reipub. &
 etia tenetur, si malum fideiussorem accepit. & alleg. etiam
 Guil. de Mon. in d. clem. sæpe. de verbo. obli. signi. Item ad
 prædicta etiam vide doct. in l. 2. in §. si præses. C. de magis-
 conue. & doc. in §. si publico. ff. de adul. & Bald. in l. si. C. de
 prob. & in l. si. in 2. colum. C. de testi. & Alex. omnino in l.
 Athaletus seruus. ff. de fal. & vide Angel. in l. quæro. §. si ser-
 uum. ff. de ædil. edict. Quæro etiam q̄m ipsum Georg. ubi
 10 supra quid in arbitro † male arbitrante an condemnetur
 in expensis? & dicit idē esse in eo, quod in iudice. ad quod
 alle. Guil. de Mon. ibi & etiam Card. & dicit q̄ idem dixit
 Bar. in d. l. si. ff. de var. & extraor. cog. Abb. in rub. de appel.
 in ver. ad septimum. & alle. etiam ad hoc text. in d. l. si quis
 in cōscribendo. ver. sciscitatis. C. de pac. & Pet. de Anch. in
 c. 1. de re iud. & Ang. in d. l. filiusfa. ff. de iudi. hoc tamiē fal-
 lit secundū eum in arbitro, qui iurauit bene iudicare: quia
 solū Deum hēt vltiorem. ad quod alleg. tex. quem dicit es-
 se sing. & ibi Bal. in auth. decernimus. C. de arbi. & sequit
 Lud. Ro. in l. 1. ff. de arb. i pe. col. & Mod. in d. l. si qs in conscri-
 bēdo. de quo latius p̄ Geor. vbi supra. Ponit præterea et qd
 11 in arbitratore, † & qd in assumentibus similia officia? Itē
 qd de his, q̄ exercent aliquam artem tanq̄ periti, & magis-
 tri,

stri, de quib⁹ ibi per eū. Ponit etiam quid de agrimēforib⁹
 & circa hoc dicit not. verbū. Querit postea qd id notario.
 12 tan si male exercet eius officiū, teneatur ad expensas in li
 te factas, & ad interesse partis ī quo adducit Bal. ī l. fi. ff. si
 mes. fal. mo. dix. vbi tenet, q̄ solum de dolo & lata culpa te
 neatur. & idē dicit tenere Bal. ī c. q̄a iudicante. de præscri.
 Sed secundū eū Ang. ī d. l. si filius dicit idē dicēdū esse ī no
 tario q̄ ī iudice, & dicit q̄ hoc sibi magis placet p̄ text. in
 l. fin. C. de magis. conuen. vbi tex. loquens de notario vti
 verbo negligētia, & sic p̄bat, q̄ ēt de leui culpa tenei. Sub
 dit postea & dicit aduerten. esse, q̄ vbi p̄bat dol⁹ notarij,
 13 de itereffe, tūc statur iuramēto partis, † secundū Bald. ī l. q̄
 accusare. C. de edendo. vbi autē p̄batur culpa, ipsum inter
 esse debet plene p̄bari, secundū Bald. ī l. fin. ī penulti. col.
 C. de eden. quod dicit fore not. ī practica & circa materiā
 14 notarijs scias, q̄ simplicitas † notarij non debet nocere
 parti. tex. est no. ī l. fi. in fi. C. de fidciussio. quem tex. ad hoc
 alleg. Ludo. Roman. in consil. 106. incip. sciebant Roma
 nus & filius. & c. & Bald. in l. 2. circa fin. C. qui accus. non
 poss. & Feli. in ca. cū M. de cōstitutio. in 3. colum. vbi per il
 lum textum plura nota. dicit. Querit postea ipse Georg. in
 15 loco supra, alleg. † quid in teste inique testificante. in quo
 dicit q̄ Guiller. & Cardina. in d. cle. sæpe tenent idē quod
 in iudice ad quod alleg. not. 2. q. 3. in summa. quib. ipse ad
 dit quē habentur in l. qui nomine. ff. de fal. per quam legē
 16 dicit ibi Bar. quod puniūtur nūcij † faciētes malas relatio
 nes. quib. addit no. in l. presbyteri. C. de episcopis. & cle. et
 c. i. de cri. fal. Quibus adde tu rex. in. l. i. §. præterea. ff. ad le
 gem Cor. de sica. vbi est text. dicēs, q̄ qui dolose tulit testi
 moniū falsum in causa capitali, punitur pœna mortis. quē
 tex. dixit sing. Bald. in cap. 1. in 9. colum. versi. item q̄ fal
 so. de pace tenen. vbi dixit, quod falsus testis punitur ea
 dē pœna, qua puniretur reus de crimine intentato, pœna ca
 pitis, vel furcarum, vel simili, si crimen fuisset vere proba
 tum. & alleg. d. §. præterea. Et idem dixit ipse Bal. per illū
 textū in l. presbyteri. in 2. colum. ver. sic. extra quia mate
 ria & c. C. de episco. & cle. vbi etiā alleg. gloss. quam dicit
 ordi.

ordi. in c. 1. 2. quæstio. 3. Pro quo secundū eum ibi facit in
 argu. text. in l. 1. in §. fin. ff. ad legem Iul. pecul. Et idē etiā
 per d. §. præterea. dixit Bal. in c. 1. in §. iniuria. in fi. de pa.
 iura. fir. & idem etiam dixit Bal. in cap. sicut. extra de te
 sti. vbi dicit, q̄ ibi videtur esse casus de hoc, quē ibi refert
 & sequitur Feli. in 3. not. vbi etiā dicit pro hoc esse bonū
 tex. in c. hæc imago. 33. quæstio. 5. & in §. reuerendissimus.
 in authenti. de san. episcopis. & glo. in cap. nihilominus. 37.
 q. 9. & in c. nemo peritorum. 1. 1. q̄. 3. & dicit quod hanc
 partem etiam tenuit Bald. in titu. de pace Constan. in 12.
 colum. & in l. data opera. in 10. col. C. qui accus. nō pos. &
 in d. l. presbyteri. & alios etiā adducit, in quibus ibi per eū.
 & idem tenet. Io. de Ana. in c. 1. de cri. fal. & ibi dixi. & ista
 etiam adduxi in d. l. 1. §. præterea. ff. de sica. Vterius præ
 dictus Geor. na. in loco præalleg. quærit successiue quid de
 17 consultore † dante reprobum consilium per imperitiā, an
 teneatur si pars, pro qua consuluit, succubuit in causa? &
 dicit q̄ Bart. mouet hanc quæstio. in l. fina. ff. de var. & ex
 traordi. cogni. & in l. ex maleficijs. in princ. ff. de actio. &
 obli. & nō decidit, sed se remittit ad Spec. in tit. de requi
 sit. & idem facit Abba. ī c. pastoralis. in §. quia vero. de offi.
 dele. sed Ange. in l. filius fa. ff. de iudi. ī fi. sentit q̄ cōsultor
 nō teneatur, sed iudex q̄ pronuntiat tenetur p̄pter illud
 consilium, si consilium est iniquum: quoniā nō tenebatur
 illud sequi. Item etiam quia iudex asserit se peritum. l. 2. ī
 prin. & in §. fin. ff. mandat. & ita dicit tenere Iacob. But. for
 tius dicens, q̄ consultor etiā iudici non tenetur. & Ang. ibi
 18 sequi videtur Paul. de Castr. Sed in contrarium † q̄ iudex
 propter consiliū excusetur facit l. cum bonorū. ff. de bon.
 posses. Pro cōcordia secundū eū dicit Bal. ī rub. C. de pen.
 iudi. qui male iudi. in simili. q̄ si iudex sibi elegit assessores,
 non excusatur. vt ff. man. l. si procrator. §. si tutores. Si ve
 ro respublica eos elegerit, vel deputauerit, tūc excusatur tā
 quam astrictus cuidam formæ. argu. not. ī l. polla. C. de his
 qui. vt indig. Pro primo mēbro facit bona gloss. & ibi hoc
 dicit Bald. in l. 2. ff. q̄ quisque iur. vbi dicit gloss. q̄ tenetur
 & facit litem suam: q̄ vsus est opera imperiti. accedat etiā
 secundum

secundum eū quod voluit Angel. in §. omnem, in authen. de litigiosis, dicens, q̄ licet potestas ferat sn̄iam, & dicat la tam sub examine iudicis maleficiorum, tamen dicitur ab ipso potestate prolata, & ipsam tenetur: ibi per Angel. & per Cepol. in sua caute. 258. addit etiam quæ pulchre voluit Bar. in l. si conuenerit. ff. de re iudi. volens qđ affessor qui tulit iniustam sententiā de consilio iurisperiti, etiā si de voluntate partiū fuerit electus: quia non debebat stare iniquo & iniusto consilio. l. quidam decedēs. & l. Titium & Meuium. in princ. ff. de adm. tuto. & bene facit l. nemo. C. de senten. interlocu. omni. iudic. nisi per partes actum foret, vel statuto dispositum esset, quod staretur d. consil. & consuluit Bart. debet e poni in commissione scilicet, q̄ partes ex nunc consentiunt, quod secundum consilium talis ferat sententiā, per d. l. si cōuenerit & c. Sed Bal. in l. obseruare. in §. proficisci. quem sequitur d. Ioan. de Imol. in d. l. si conuenerit. tenet contrarium. s. quod imo iudex sit excusatus, & sibi imputent partes eligentes, quasi in dubio habuerit iustam causam sequendi, consilium ex quo partes approbauerunt consultorem pro perito. argu. not. in d. l. 2. ff. q̄ quisque iur. & in l. qui solidum. §. etiam. de leg. 2. q̄ etiam dicit Bal. in l. mancipia. C. de ser. fug. Et hoc procedit, nisi consilium contineret euidentem iniquitatem, secundum Ioan. de Imol. in d. l. si conuenerit, nam tūc iudex faceret litē suam, ad quod bene facit quod voluit Paul. de Cast. in consil. 15. in 2. col. & consil. 85. & dicit etiam videntia esse, quæ latius traduntur per Mod. in d. si l. cōuenerit. & Angel. de Aret. in trac. malefic. in verbo, sub examine d. Sabbæ iudicis malefi. & in uer. de consensu & deliberatione omn. iudi. & per docto. in d. l. 2. quod quisque iur. & per Alexan. in consil. 67. incip. super contentis in superiori themate. in 2. colum. & per doct. in c. si pro debilitate. de officio. delegat. & per Salice. in l. final. C. de poena iudi. qui male iudica. Quærit vltimo loco Geor. Na. in d. cle. sæpe. in d. §. quæ oīa. in 8. col. quid de executore sententiæ, † an teneatur ad sumptus si male exequatur? in quo alleg. Ang. in d. l. si filiusfa. vbi dicit, q̄ si dolo exequatur,

ritur, facit litem suā alle. text. in l. si pignore. ff. de pig. act. & dicit quod facit. l. si quis. C. de rescin. ven. & l. fin. C. si propter publ. pensi. Sed Bald. in c. quo ad consultationē. i pe nulti. colum. de re. iud. ver. quæro an executor, simpliciter dicit executore teneri, & facere litē suā, quatenus interest aduersarii. alleg. d. l. si pignora. & l. lectos. ff. de pen. & conrei uen. & l. missi opinatores. C. de extra. tri. lib. 10. ita finaliter ad literā dicit dictus Geor. na. in d. clem. sæpe. i d. §. q̄ omnia. Postmodum quærit quando fieri debeat condemnatio expensarū. † & dicit q̄ Guil. ibi dicit q̄ debet fieri ea die, qua fertur sententia super principali. qđ dicit esse verum, quo ad expēsas, quæ debetur & peti possunt ex officio iudicis. l. Paulus. ff. de re iudic. illæ vero quæ debentur ex aliqua cōstitutione, uel ex consuetudine, tales expensæ quandoq; peti possunt, nisi obstet præscriptio. & dicit q̄ exemplum habemus in c. 1. & in cap. cupientes. de elect. in 6. & dicit quod ita tenet Cardina. ibi remittēs se ad dicta per eum in c. ex parte. el 2. de rescrip. & in c. reprehensibilis. de app. Subdit postea quod istæ expensæ, quæ debetur ex aliqua cōstitutione, uel cōsuetudine, nō possunt peti licet finita, secundū Cardina. ibi qui ad hoc alleg. Inno. i c. finē litibus. de do. & contu. & dicit quod idē tenet Cardina. in d. c. ex parte. quod dicit esse diligēter not. ad ea quæ habentur. in l. Paulus. & in l. terminato. C. de fur. & litium expēsis. Quærit postea de alio videlicet, an illo, pro quo lata est † sententia, possit ex hoc solo appellare, quod condemnatio expensarum fuerit omissa? in quo tenet q̄ non p l. 2. C. de fur. & lit. expen. & ita tenet secundū eum Guil. ibi & Cardi. qui ad hoc etiam alleg. text. in l. fin. C. quando pro uo. non est neces. Et secundum eū hoc procedit, ubi victus appellat. quia tunc vincens vtens appellatione interposita per victum: potest petere sententiam reformari quantum ad omissionem expensarum. & ideo cum sibi sit succursum per appellationē interpositā a uicto, nō debet ipse appellādo dehonestare iudcē, qui in sui fauorem tulit sententiā. Sed ubi uictus non appellat uincens potest à tali omissione appellare & sic approbare sententiā quatenus facit pro se,

se, & appellare quia sit omiffa condénatio expensarum. ca-
sum dicit de hoc esse fing. in d. l. fin. & sic residet Gardina.
d. clem. sæpe. de quo tangit etiam ipse Cardi. in c. Nicolaus
de appell. & idem tenet Ioan. de Imol. in c. fi. de excep. vbi
dicit Barr. post Butri. ita tenere in d. l. fin. & Spec. in tit. de
appell. in §. in quibus. uerfi. pe. & seq. vbi dicit Curiam ita
feruare de quo latius per d. Georg. Na. in d. §. quæ omnia
vbi super hoc scribit per duas colum. forte. Et vltimo loco
tangit remiffiue, hanc quæffionē videlicet, si expense non
22 † sunt petite, & iudex omiffit condemnare, an a tali omiffi-
fione possit victor appellare: de quo vide ibi per eum. Et in
hac materia expensarū vltra dicta per Georg. in loco supe-
rius alleg. Scias quod si iudex in sentētia reseruauit sibi fa-
cultatem † condemnandi in expensis, vel taxandi expen-
23 sas, si semel taxauit, potest reuocare talem taxationem. ita
tenet Inno. in c. super eo. quod me. cau. quem refert & se-
quitur Bald. in l. eleganter. in §. si quis post in pen. col. ff. de
condi. inde. quos refert. & sequitur Iaso. in l. r. in 2. col. C.
de iudi. vbi dicit hoc esse no. pro extensione. l. quod iussit.
ff. de iud. & dicit quod non erant multi dies, quod fuerat
in facto, & multi credebant contrariū, nō recordati de præ-
dictis auctoritatibus. Et vide Ias. etiam in l. actionibus. ff.
de in lit. iur. in ult. col. uerfi. aduerte. & vide Bald. & suo re-
pert. in verb. iudex. in 7. col. post me. in uerfi. iudex potest
reuocare &c. Et alia plura & plura in hac materia expensa-
rum adducere possem, quæ late satis adduxi in l. patre vel
marito. in 4. §. & 6. col. ff. de quæstio. quæ hic statui omitte-
re, ne sæpius idem per idem repetam, & ideo vide ibi etiā
quæ ego late dixi in repet. mea. l. fi. C. de probat. in 29. quæ
stio. extrardin. & vide etiam Bertha. in reperto. suo, in ver-
bo, expense per totum.

S V M M A R I V M.

1. Statutum tollens omnes defensiones legitimas, an includat & fri-
uolas. 4. 16. 24. 31. 32.
2. Fideiussor promittens soluere libere sine aliqua exceptione an præ-
sumat

- sumatur renunciaffe beneficio de fideiussoribus.
- 3 Appellatio per principem sublata intelligitur de friuola.
 - 5 Lex & Statutum nunquam tollunt probationem, quæ sit per rei
euidentiã.
 - 6 Statutum tollens omnes exceptiones, non tangit illas, quæ ex alio
statuto proueniunt.
 - 7 Clausula videlicet, saluo alio statuto compatibili, in statutis
semper intelligitur.
 - 8 Statutum vnum per aliud limitatur.
 - 9 Bannum sine causa factum non habet vim sententiæ.
 - 10 Statutum procedens per viam regulæ, intelligitur repetitum in
aliis statutis.
 - 11 Statutum excludens omnes exceptiones non tollit exceptionem
innocentiæ.
 - 12 Iudex ex officio debet recipere probationes & testes ad innocen-
tiam rei probandam. Et quid ea cognita debeat facere 13.
 - 14 Statutum contumacem pro confesso habens, an includat inno-
centem. 27.
 - 15 Innocentia per præsumptiones probatur.
 - 17 Exceptio nullitatis an, & quando impediatur executionem sen-
tentiæ.
 - 18 Testis excommunicati, vel infamis examinatio an retardanda.
 - 19 Defensio iuris naturalis non potest tolli per principem. 20. Et
quid in causa criminali. 22.
 - 21 Statutum dans iurisdictionem contra indefensum est iniustum.
 - 23 Statutum defensionem tollens est nullius valoris.
 - 25 Probationes, & productiones testium, & iurium post conclusio-
nem in causa, sunt sublata. 26.
 - 28 Bannitus comparens est terminum banni, & negans se delictum
fecisse, an audiendus.
 - 29 Constitutiones laicorum in foro spiritali seruandæ si naturalem
æquitatem contineant.
 - 30 Friuola dicuntur, quæ probata non releuant, & non sunt in con-
sideratione.
 - 33 Argumentum ab absurdo est in iure validum.
 - 34 Bannitus extra territorium banni captus, & ductus in iurisdic-
tione, an relaxandus.

- 35 Statuta civiliter intelligenda, & interpretenda, & non Iudaice.
 36 Intellectus absurdus fugiendus in legibus, & statutis.
 37 Concesso uno, an intelligantur concessa omnia per quæ deuenitur ad illud.
 38 Statutum trahens maleficium extra suos autores, an iniquum.
 39 Innocenti par est qui habet iustas defensiones.

§.

Vltima quæstio & sic in ordine 12. nunc tractanda venit, in qua tractatur materia bannitorum: quam materiam bannitorum non immerito aliquando tractare intendo pro complemento præsentis practicæ: quoniam in causis criminalibus sæpe & sæpius contingit quod inquisiti, accusati seu denunciati non comparerent: & ideo bannuntur secundum formam iuris & statutorum: ideo statuti plura circa ipsam materiam bannitorum adducere. Ideo quæro, statuto ciuitatis cauetur, quod si captus fuerit aliquis bannitus a ciuitate vel comitatu bannitus, & presentatus fuerit potestati, quod ipse potestas faciat executionem banni intra tres dies nulla defensione, vel exceptione audita, vel admissa: & tale statutum est hic Bonon. in hac nostra ciuitate. Mō statum tali statuto, si captus sit aliquis bannitus & presentatus potestati, an indistincte sit facta executio, vel si dare modum vel viam, per quam impediat executio non obstante dicto statuto? in quo videtur prima facie dicendum quod non, pro resistenti, & aperta verba dicti statuti, et si ipse bannitus haberet legitimam exceptionem, vel defensionem, cum subacta sit omnis exceptio & defensio ipsius banniti ex illis verbis: nulla defensione vel exceptione audita, vel admissa & c. At tamen contrarium puto verius esse: videlicet, quod non obstante dicto statuto, & eius verbis poterit impediri dicta executio banni ex pluribus iuribus, & rationibus. Et primo dico quod ipse bannitus est admittendus ad probandas & faciendas suas exceptiones, & legitimas defensiones, non obstante dicto statuto: eo quia statutum tollens omnes defensiones seu exceptiones intelligitur solummodo tollere friuolas & inanes non autem legitimas & iuridicas. ita dixit Bart.

Bar. in l. omnes populi in pen. col. versic. vltimo queritur. ff. de iusti. & iure. vbi pro hoc adducit plura iura & idem ipse dixit in l. i. §. i. ff. quod vi aut clā. post prin. versic. iuxta glo. & in l. prima §. interdum ante fin. ff. a qui. appella. non licet. & Alb. de Ro. in prima parte statu. quæstio. inc. ite quæro si statuto cauetur quod nullæ. & Pau. de cast. in consil. 183. incip. in causa quæ vertitur. in 3. colum. & Barb. in c. ex parte tua. in prin. vbi est optima litera ad hoc. & ibi gl. de offi. deleg. & in c. doceri post prin. de rescri. & in consil. 44. incip. viso puncto. in 2. col. in 3. volum. & Ias. in l. i. & 2. colum. C. de sacr. san. eccl. vbi dicit, quod fideiussor promittens solvere libere sine aliqua exceptione: non tamen per hoc intelligitur renūciasse beneficio de fideiussoribus, quin prius excuti debeat principalis debitor, cum illud veniat ex natura actus. l. quæro. §. inter locatorē. ff. locat. & illa verba (sine aliqua exceptione) intelliguntur solum de friuola. c. ex parte. el. 2. de officio dele. ita dixit Ludouic. Rom. quæ ipse alleg. in consil. 211. incipien. allegationes doctoris & c. in 2. col. & idem dixit Cors. in no. suo in verbo, exceptio. in 1. not. & Iason. in l. si ita stipulatus. in §. possum. circa fin. ff. de verbo. obligat. de quo etiam dixi in repetitio. mea rub. ff. de fideiuss. in 36. quæstio. & in singu. meo 332. incip. credo te scire. Pro quibus facit gloss. not. in q. pro illorum de preben. & facit etiam. Nam remota sublata vel remota appellatione per principem, intelligitur de friuola, non autem de iuridica, & valida, secundum Bart. in locis proxime alleg. & voluit etiam Ludouic. Roma. in repe. rubr. de arbi. in 25. colum. versic. scias tamen. Et faciunt etiam alia adducta ad hoc per Barb. in d. consil. 44. in 2. colum. ideo in hoc casu, si ipse bannitus faciat exceptionem, vel defensiones validas & iuridicas, debent recipi & admitti per potestatem seu iudicem causæ. Secundo dico quod si dictus bannitus vellet opponere exceptiones vel defensiones, quæ oculis subiicerentur: ut quia ex inspectione alicuius statuti clare & manifeste apparent, & illa essent accipiendæ & admittendæ, ad quod dicendum moueor. Nam defensio seu exceptio quæ oculis subiicitur & apparet ex inspectione oculorum, nunquam intelligitur re-

fecta nec sublata per statutū tollēs omnes defensiones & exceptiones. ita dixit Bal. in l. si ex prædiis. C. de euic. vbi dixit, q̄ stante statuto q̄ cōtra instrumentum nulla possit opponi exceptio, tamen poterit opponi exceptio evidens ex inspectione ipsius instrumenti, quod dictum refert Barba. in c. cum in iure. in pen. char. in vlt. col. de offic. deleg. & Ludo. Roma. in consil. 42. incipien. visis quæ egregie. & Barba. in ca. primo de offi. ordi. Et dixit Ioan. de Imo. in l. si. ff. a quibus app. non licet. circa 12. colum. ver. tertio limitat & c. q̄ stante statuto, q̄ contra instrumentum nō posset opponi aliqua exceptio nisi exceptio solutionis, q̄ non obstante tali statuto poterit opponi alia exceptio quæ notorie apparet ex inspectione dicti instrumenti: vt puta q̄ promissio est sine causa, ex quo iudex tūc secundum eū poterit repellere agentem. per nota. in l. vbi pactum. C. de tract. de quo latius per eum vbi supra. Et faciūt alia plura, quæ adduxi supra in §. secunda q̄. nū. 23. cum pluribus nūme. ibi seq. & quæ plura, & plura alia, quæ adduxi in l. 1. §. si serui quasi. in prima & secunda colum. ff. de quæstio. Et ex istis apparet, q̄ dictum statutum non obstat d. bannito q̄n possit adducere defensiones & exceptiones suas q̄ ex inspectione statu. banni, vel actorū apparēt. Pro qua cōclusiōe facit etiā q̄d voluit Bald. in rub. C. de pba. vbi dicit, q̄ nūquā t̄ lex, vel statutū, tollit p̄bationē, q̄ fit p̄ rei euidētiā, de qua doctrina etiā latius loquutus sum in dictis locis.

Tertio, dico q̄ si ex dispositiōe alicuius statuti competeret bannito prædicto aliqua exceptio vel defensio, deberet ipse bannitus admitti ad illam faciendā nō obstante statu. de quo supra. Nam statutū tollēs omnes excep. & defensiones, t̄nūquā tollit exceptiones vel defensiones prouenientes ex alio statuto. ita dixit Barto. in l. 1. §. & parui. circa me. in ver. utrū possint opp. ff. quod vi aut. clam. & in l. prætor. §. eritque differētia. circa fin. ff. vi bo. rap. & voluit Anto. in ca. item cum quis. de resti. spo. & Ioan. de Imo. in c. ex parte. el. 2. de offic. delega. & in l. fin. ff. a quibus appel. non licet. & Alexan. in consil. 165. incip. viso & c. in fin. verbis. in §. volu. & in consil. 301. incip. visis. in penul. colu. & Pet. de

Anch.

Anch. in consil. 222. incip. distinguendum in si. verbis. & in consil. 323. incip. viso in vlti. col. & Franc. de Aret. in consil. 106. incip. in præsentis dubio. in 3. dubi. & Nel. in tract. banni. in 2. parte 1. tempo. in 2. q̄. in si. vbi alleg. Bartol. in dictis locis. Et dixit sing. Bal. in c. a nobis. in fin. verbis. extra de excep. t̄ q̄ semper in statutis intelligitur esse clausula illa videlicet, saluo alio statuto compatibili. Et ideo dixit in terminis nostris sing. verb. Barb. in c. 1. in pen. chart. de rescri. q̄ si statuto cauetur, q̄ iudex teneatur seruare certam formam in banniendo, vel in ferendo bannū contra delinquentes: alio statuto cauetur, q̄ si potestas cæpit bannitū intra terminū triū dierū debeat facere illū decapitari, nulla exceptione vel defensione audita, vel admissa. Modo potestas banniuit quendā in pœna capitis, & in banno ferendo non seruauit formā statuti, quibus stantibus post certū tempus captus est ille bannitus per potestatem: qui elapsis tribus diebus vult facere illū decapitare, an possit: Et dicit q̄ non, & ita dicit se obtinuisse de facto in hac ciuitate Bon. in quodā bannito capto, cui non fuerat seruata forma statuti in eo banniendo & potestas uolebat facere eū decapitari. dicit q̄ cōsuluit, q̄ hoc facere nō poterat. & dicit q̄ facto eius cōsilio super illo casu, q̄ regimina Bononiæ, v. c. consiliū seu collegiū 120. posuerunt partitū, in quo obtentū fuit, q̄ inhiberetur potestati, ut nō procederet vlteri⁹ cōtra dictū bannitū, & ita ei inhihitū fuit. & alleg. ipse Barba. ad prædicta Ioann. Andr. in additio. Specula. in titu. de execu. sen. in §. postremo. in addi. incipien. cōtrarium vide & c. ubi refert antiquos dicentes. Statutū in loco dat formam sententiandi. aliud statutum dicit q̄ sententiæ intra certum tempus mandent executioni, nō obstante aliquo alio statuto: an hoc casu sentētia, in qua cōstat nō fuisse seruata formā primi statuti, mandabit executioni? & dicit q̄ non, quia illa clausula posita in vlti. statu. nō impedit unum statutū limitari & suppleri p̄ aliud. Item alleg. etiā ipse Barba. vbi supra, Ioan. Andr. in addi. Specu. in tit. de sen. in §. ut autē in addi. inci. ad hæc. & ea q̄ & c. ubi similiter refert antiquos dicere statuto cauetur q̄

Ff 3 minor

minor non possit obligari ex pacto sine certa solennitate, & alio statuto cauetur q̄ contra pactum nil possit opponi quin mandetur executioni. Modo minor obligauit se sine solennitate statuti: opponitur q̄ non valeat obligatio, replicatur q̄ nihil p̄t opponi in executione. dicit ibi Io. Andr. q̄ poterit opponi de solennitate non seruata alterius statuti: quia † vnū statutū limitatur per aliud. Item et ipse Barba. alleg. Bald. in l. 1. in penult. col. C. ne lice. in vna eademque causa ter. prouoc. vbi dixit: statuto cauetur, q̄ sententia feratur de consilio Antianorum. alio statuto cauetur, quod sententia statim executioni mandetur, dicit ibi Bald. q̄ nisi appareat, q̄ sententia lata fuerit de cōsilio Antianorum, non mandabitur executioni: quia vnū statutum limitatur per aliud. Item allegat etiā ipse Barba. ad prædicta plures & plures alias doctrinas not. quas breuitatis causa omitto. Et prædicta oīa quasi ad literā ponit & refert ipse Barb. in c. causam quæ in octaua char. de rescrip. & idē firmavit ipse Barb. in cōs. suo incipien. scripsit &c. quod est inter consilia Alexand. in ordin. 470. in 6. colum. Sed vltra Bar. dico ego q̄ idē i præmissis tenuit post multa argumenta pro & contra Alber. de Rosa. in quarta parte stat. in q̄o. 73. incipien. sed quid si statuto cauetur. & Gandi. in tract. malef. sub rubri. de multis quæstioni. depēdētibus à statutis. in 6. col. versic. itē pone cōtineri &c. & Pet. de Ancha. in repe. ca. canonum statuta. in 79. colū. versic. hic etiam quæro &c. de cōstit. Et idē expresse tenet Pau. de Cast. in l. 1. i. 1. col. ff. de cōstit. pec. vbi dixit alias de facto respōdissse Florētīæ, q̄ stāre statuto ibidē, q̄ cōtra instrumētum guarentigiatum nulla exceptio possit opponi: qd̄ tamen poterit opponi, quod ille, qui se obligauit in dicto instrumēto, nō erat habilis ad se obligandū: vt quia erat minor, & nō poterat se obligare sine autoritate curatoris ex forma iuris: & se obligauit sin. prædicta auto. tuto. vel cura. & sic forma nō fuit seruata ad quod alleg. Ioan. Andr. in dict. loco scilicet, in addi. Specul. in tit. de sen. in §. vt autē. Pro quibus faciunt etiam optime dicta per eundem Pau. de Cast. in consilio 15. incip. pro clariōri &c. in 1. col. & fa-

cit

cit quod voluit Bald. in addi. Spe. in ti. de execu. sen. in pē. col. in versicu. bannū &c. ubi dixit, quod cauti debent esse assessores quando statutum dat formā qualiter procedat ad banniendum aliquem, quod illā obseruent, alias bannū, & quicquid fundatur super eo, est nullū ipso iure. Itē subdit etiam ipse Bald. in principio illius versiculi quod bannum generale vel speciale † inordinate, vel sine causā factum, vel datū alicui, non habet uim legis vel sententiæ. alleg. hoc voluisse Dy. in l. 4. §. condemnatū. ff. de re iudi. siue sit lata, uel latum interlocutorie, siue diffinitive. & idem videtur dicere ipse Bald. i addi. Specul. i tit. de accu. in 5. col. versic. & nota q̄ accusatio. & i uer. et nota q̄ ubi libell⁹ &c. Itē vltra prædicta faciunt optime dicta p̄ Soci. in consi. 48. incip. in præsentī consultatione. in 3. colum. post me. q̄ in consi. 95. incip. capiēdo primum. in vltim. col. vbi inter alia dicit, † q̄ quoties statutū procedit per uia regulæ, intelligitur repetitū in aliis statutis. alleg. Bar. in l. præcor. in §. eritque differentia. ff. ui bo. rap. ubi post Old. dicit, q̄ si statutum dicit, q̄ iudex teneatur dare quamlibet sententiā cum consilio sapiētis: & alio statuto cauetur q̄ in c. busdā causis iudex debeat pcedere summarie, certe i hoc ultimo statuto cēsetur repetitum q̄ debeat sententiā dare cū cōsilio sapiētis. & dicit Socin. vbi supra in d. consil. 95. q̄ illam decisionem approbat Bal. in l. quemadmodū. §. si. ff. ad leg. Aquil. & Anton. & Ioan. de Imol. in clē. 1. de sub. neg. præla. Et ad prædicta faciunt etiā dicta per Nel. in suo tracta. banni. in secunda parte secundi temporis. 2. quæstio. post prin. et in secunda parte secundi temporis, quæst. 35. incip. pone statuto &c. & in eodem tracta. in 3. par. prin. tē po. i 9. quæstio. incip. nono statuto aliquo &c. in quib⁹ locis ipse Nel. multum notabiliter loquit i pposito nostro: de quo etiam dixi in sing. meo 293. inci. statutū tollēs &c. Ex quibus omnibus iuribus, & doctrinis clare cōstat dictum statutum nō obstare ipsi bannito capto & carcerato, vt nō possit facere, dicere, & allegare exceptiōes & defensionēs suas pueniētes ex aliis statutis. Quarto qd̄ sit fienda executio in casu isto cōtra dictum bannitū, sed q̄ mo-

Ff 4 iur

suæ exceptiones & defensiones legitimæ sint acceptandæ
 a ius dicente non obstante d. staturo. Moueor, nã statutũ
 11 tollens seu excludēs omnes excep. † non tollit nec exclu-
 dit exceptionem innocentie. ita singu. dixit Bald. in l. edita
 in repe. Paduana. in pen. col. C. de eden. quod dictum re-
 fert & sequitur pro valde eleganti Ioan. de Ana. in consil.
 59. incip. visa inquisitione & c. in 1. col. & Alexan. in consil.
 113. incip. viso themate. in 2. col. in 5. volu. vbi dicit, quod
 hoc etiam voluit Bald. in l. 1. §. offidius. in penult. col. ff. ne
 quis eum qui in ius voc. est vi exi. & Ang. in consil. 174. in-
 cipien. in facto proponitur q̄ Balthasar. & idē Alexan. in
 suis apostil. ad Bart. in l. 1. §. parui. circa fin. ff. quod ui aut
 clam & idem voluit Ias. in l. is qui. in 3. colu. C. de test. fa.
 possel. p̄ quibus faciunt singularia verba Ias. quem omni-
 no vide in l. hi qui. in 3. & 4. col. C. qui test. fa. poss. Et sub-
 dit Ioan. de Ana. in d. consil. 59. quod imo iudex ex officio
 12 etiam inquisito non petente, potest † & debet recipere p̄
 bationes, & testes ad probandum innocentiam rei alleg.
 Bar. in l. 1. §. fi. ff. de quæstio. pro quo facit secundum eum
 tex. & quod ibi habetur in ca. omnibus. in 2. q. 5. & quod
 no. in c. cum in iuuentute. de pur. can. & in c. cum P. de ac-
 cu. & per Bar. in l. si non defendantur. ff. de p̄n. de quo la-
 tius dixi in sing. meo 59. incip. innocenibus. & in l. 1. §. fi.
 in 16. col. versic. & ultra prædicta. ff. de quæstio. Quinimo
 statutum nudum non tollit exceptionem innocentie ante
 sententiam: sed nec etiam post sniam tollit ipsum innocen-
 tiam. & ideo si post confessionē, & condemnationē liquet
 13 iudici de † innocentia rei, non dēt contra eũ facere, seu
 cõmittere executionem corporalem. ita dixit Inno. quem
 ibi sequuntur doct. in c. significantibus. in fi. de pur. vul. qđ
 ēr voluit Bald. sequens Inno. in l. vnica in vlti. col. C. de cõ-
 fes. & Felin. in c. consanguinei. in 1. col. de re iud. & Salyn.
 in l. fi. in 3. col. versic. ex quo colligit. C. de quæstio. in fin. de
 quo dixi in singu. meo 72. incip. per totam fere Italiam.
 in l. 1. §. fin. in 15. col. ff. de quæstio. pro quibus faciunt quæ
 dixit Specul. & ibi Ioan. Andr. in addit. in tit. de accusa. in
 quarta parte, in §. sequitur videre. in 9. col. versic. sed pone,
 A. Et

A. Et facit etiam in argumentum in materia ista, q̄ licet
 14 ex forma statuti contumax debeat haberi p̄ confessio, † si
 liquet iudici talem contumacem absentem esse innocentē
 & non culpabilem, licet sit contumax, non pōt nec dēt eũ
 condemnare. ita dixit Bar. in consil. 100. inci. a domino Cy-
 no de Bononia. in vltim. col. per l. si non defendantur. ff. de
 p̄. ita etiam colligitur ex verbis Bar. in rub. C. de ma. vin.
 & voluit Bart. Cepo. in consil. 49. incip. quamquam in vlt.
 col. in cautel. sua 254. incip. similem cautelam. in fi. de quo
 etiam dixi supra in §. opportune nume. 8. & in §. secunda
 quæstio. nu. 29. ad quæ vide etiam Phil. Decium in l. & si
 nihil. ff. de reg. iur. Pro quibus faciunt dicta per glos. Bart.
 & doct. in l. vbi pactum. C. de transact. & per Bart. & doct.
 in l. seruum quoque. in §. publice. ff. de procu. & in l. pen. in
 §. ad crimen: ff. de publ. iudi. & per Bartho. Cepo. in consil.
 29. incipien. viso. in antepenul. col. & per Gand. in tracta.
 malef. sub rub. de quæstio. & tortu. circa 5. col. sed quid erit
 de quæstione. & Guido. de Suza. in tract. suo de tort. in 10.
 col. in versic. sed quid de quæstione & c. ad quæ faciunt etiã
 dicta per Fran. de Aret. in consil. 147. incip. visa consulta-
 tione. in 3. & 4. col. & faciunt quæ in hac materia latius di-
 xi in l. 1. §. fi. in 15. col. versic. nota etiam. ff. de quæstio. & in
 singu. meo 59. incip. innocenibus. & supra in §. opportu-
 ne. in pluribus ver. Et incidenter scias, & teneas menti, q̄
 15 innocentia probatur † ex præsumptionibus, vel per præ-
 sumptiones. gl. est in l. 1. C. de sicarijs. & voluit Bar. in l. fi.
 §. de illo. ff. de bonis. eorum, qui ante senten. sibi mortem
 consciu. & Cepo. in consil. 1. in 3. col. de quo ēt per Alex. in
 l. si non defendantur. ff. de p̄n. Quinto q̄ non sit fienda
 executio dicti banni, sed q̄ ipse bānitus possit facere eius
 exceptiones, & defensiones, nō obstāte præfato statuto di-
 cete, nulla exceptione vel defensione audita vel admitta fa-
 cit. Nã qñ in aliquo casu statutum tollit omnem exceptio-
 16 nē, vel defensionem † dēt intelligi, nisi pars velit inconti-
 nenti probare excepta: qm̄ tali casu debet audiri non ob-
 stante tali statuto, quia ratio præsumptæ calumniæ, p̄
 quã statutum facit talē prohibitionē, cessat quando offer-
 tur

tur probatio incōtinenti. Ita no. dixit Abb. in c. suscitata in pen. col. de integ. rest. ad quod alle. bannum tex. in c. literas in verbo, propterea. de rest. spo. & quod no. glo. in l. 1. ff. de tabul. exhi. Et idem dixit ipse Abb. in c. super eo. in vlt. verbis. de of. dele. Pro quo dicit bene facere quod no. Bal. in l. data opera. C. qui accus. non pos. & Old. in consil. 45. Et idem dixit Car. in cōnsil. 71. incip. seriatim in 4. col. in princ. pro quo etiam faciunt dicta per Abb. in c. ex parte. el. ij. de offi. deleg. Et facit quod voluit Bart. & Lud. Roma. in l. si feriatis, in princ. ff. de fer. vbi dicunt, q̄ exceptio nullitatis non impedit executionem sn̄æ, † nisi probatio nullitatis sit in prōptu. nam tunc nullitas impedit executionem. allegant l. si. C. si ex fal. instru. pro quibus faciunt, quæ habentur in c. interposita. de appel. in princ. & in l. si is a quo. ff. vt i. pos. leg. & p. Spec. in tit. de rest. §. 1. ver. quid ergo si præmissa deiiciens & c. vbi dicit, q̄ si testis dicitur excommunicatus vel infamis, q̄ per hoc † non retardat eius
 17 nullitatis: sed ille exceptiones reseruatur in fine iudicij. tñ hoc fallit s̄m eum ibi, nisi pars obijciens prædictas exceptiones cōtra testē, velle incōtinenti illas pbare: quia est audiendus, si h̄t probationes, i prōptu. allegat plura, de quibus ibi p̄ eū. Si ergo dictus bānitus offerat se incōtinenti pbaturū excepta p̄ eū, cessat præsumptio calūniæ, & debet audiri: & debet supersederi in dicta executione bāni, nō obstante prædicto statuto p̄ prædicta. Sexto q̄ dictū statutū nō obstat d. bānito, adeo quo ipse nō possit facere suas defensiones: facit. Nā cōsiderādū & pōderādū est diligenter, q̄ dictū statutū expresse & aperte tollit defensionē in causa capitali, vbi tractatur de vita hoīs, & de pœna vltimi supplicij. & hoc patet ex verbis dicti statuti in verbo, nulla exceptione vel defensione audira vel admissa & c. q̄ q̄dem defensio tanquā iuris naturalis nō pōt tolli a
 19 principe vel a superiore: † vt est tex. & ibi oēs scribētes. in §. sed naturalia. institu. de iu. na. & habetur i cle. pastoralis. de re iudica. & voluit Bar. in trac. suo, qui sint rebelles. in vlt. col. & in l. facultas. C. de iure fisci. lib. 10. & Old. i cōsil. 43. inci. quæritur vtrū citatio. Princeps enim, siue superior

rior nō pōt † tollere nec dare ea, quæ sunt iuris naturalis, nec illa supplere. Et iō dixit Ang. in l. adoptio non iure facta. ff. de adop. q̄ licet princeps p̄ ius confirmationē possit supplere oēs defectus, si apponat in rescripto clausulam, supplentes omnes defectus: vt per Bal. in l. si. ff. de testam. tutel. & per Oldrad. in consil. 257. incipien. factū tale est: in 4. colum. tamē intelligitur supplere omnes defectus iuris ciuilibus, non autem iuris naturalis, quod dictum refert & sequitur Alex. in consil. 469. incip. viso puncto in 7. colum. quod etiam voluit Car. in cle. 1. in vlt. col. de elect. & Spec. in tit. de leg. §. nūc ostēdendū. in ver. 1. & Io. de Imo. in l. quidā consulebāt. ff. de re iud. in 8. col. & Ant. in c. 1. de trāfact. Et hāc partē, q̄ defensio tanquā iuris naturalis nō possit tolli a principe, seu superiore v̄ firmare Bal. in c. a nobis. in fi. de excep. vbi dicit, quod statutū tollens defensionē intelligitur tollere ciuilē, nō autē naturalē de quibus dixi supra, in §. qm̄ nu. 76. 77. & 78. Pro quibus facit qd̄ voluit Bar. in tract. suo, q̄ sint rebelles. in verbo, mille
 21 librarū. vbi dixit qd̄ statutū † dās iurisdictionē cōtra indensum, est iniustū. Et ideo dixit multū sing. Bal. in l. 3. §. si is pro quo. ff. qd̄ quisq; iuris, qd̄ princeps de plenitudine
 22 potestatis pōt tollere † defensionē in causa ciuili & pecuniaria: sed secus in cā criminali. qd̄ dictū refert & sequitur Fel. in c. dilecti in 6. col. de excep. & in c. cū olim. in vlt. colum. de re iudi. & idē voluit Par. de Pu. in trac. synd. in 30. char. in 3. col. in c. incip. potestas qui misit. & dixi latius in sing. meo 386. inci. defensio. & vide omnino quæ dixi circa hanc materiam in repe. mea. l. vnicæ. C. de rap. vit. in 44. char. parua. circa me. Et dixit Barto. in l. facultas. C. de iur. fis. quod nō valet statutū † tollens defensionē. & idem dixit ipse in l. cum mulier. & ibi ceteri scribent. ff. so. mat. & Bal. in l. vt vim. ff. de iusti. & iu. & Ang. in l. si sic. in princ. ff. de leg. 1. de quo ēt per scri. in c. pastoralis de app. Quinto etiam resumet non potest sibi ipsi tollere, seu auferre defensionem in causa criminali, secundum gl. or. in l. pactū inter heredem. ff. de pact. quod etiā per illam gl. dixit Bar. & Bal. i auth. iubemus. C. de iud. in rub. extra de pac. i pe.
 su

seu vlt.colu.& Barb.in c.cum dilecti. in 4.col.ver.not.ibi,
renuntiate.de accu.& Bal.in c.significante. in 2.col.de ap.
& Ang.de Are.in tract.maleficio.in vers.qui iudex statuit
terminum ad eorum defensionem faciendum.in vl.ver.&
ibi in addi.Et idem tenet Bald.dicens hoc esse verum, etiã
si reus apponeret iuramentum in tali renuntiatione. in l.
1.in 15.col.C.de conf.quem refert & sequitur Fel.in c.cũ
venissent.in vlt.colum.de test.Et ideo dixit Bar.in l.custo
dias.ff.de publ.iudi.& male videntur facere assessores, qui
faciunt, q̄ reus renuntiat termino & defensionibus suis cõ
tra l.non tantum.ff.de app.& l.adictos.C.de episc.audi.de
qua materia latius dixi supra, in §.examinanda. in nu.1.
Et pro istis etiam faciunt.Nam si statuto cauetur, q̄ pro ta
li delicto delinquens condemnetur in centum, quæ si non
24 soluerit intra mensem, decapitetur.certe hoc casu p̄pote
rit dictam pœnam pecuniariam soluere, nedũ ipse cõdem
natus euitet pœnã corporalem, sed et hoc poterit facere
pro eo aliquis eius coniunctus, vel etiam extraneus, et si
condenatus hoc non mandauerit, vel ratũ non habuerit,
ita dixit Bal.& Imo.in l.fi.in prin.ff.de cond.inst.& Ange,
de Are.in trac.malefi.in verb.quas si nõ soluerit intra 10.
dies amputetur ei manus dextera. in ver.quid si statutũ di
cit simpliciter, vbi subdit, q̄ imo plus est, q̄ et inuito ipso
reo condemnato, poterit pro eo solui d.pecunia, seu dicta
pœna pecuniaria, vt euitetur pœna corporalis. ita dixit
Bar.in l.stichus. ff.de pe.leg.& Bal.in l.fi.C.de neg.gest.in
tantum q̄ vt dixit ibi Bald.põr per extraneum auferri de
bonis ipsius condemnati, et dicto condemnato inuito, &
solui dicta condemnatio.arg.l.fi proc.in §.ignorantes. ff.
mand.& not.per Bar.in l.4.§.Cato.ff.de verbo.obl.de quo
et per Aug.de Ari. vbi supra in add.suis.& per Alex.in ast.
ad Barto.in d.l.stict.us.ff.de pe.leg. Ex quibus oĩbus appa
ret, q̄ dictum statutum tollens omnẽ defensionẽ reo cor
poraliter puniendo pœna vltimi supplicij, non valere, & p̄
consequens non obstare predicto bannito in casu qõnis
nostræ, vt opponere non possit exceptiones & facere legi
timas suas defensiones. Septimo ad confirmationẽ prædi
ctorum

torum facit.Nam licet aliquo casu, vel aliquo modo ob
stet statutũ de defensionibus rei fiendis in causa criminali,
tñ tali obstãtia nõ obstãte possunt fieri defensiones rei. Et
25 hoc patet, nã habemus q̄ post conclusionẽ in cã, t̄ subla
tæ sunt probationes, & productiones testium & iurũ, cũ
tunc non possit dici nec allegari aliquid iuris vel facti: vt
habetur in c.pastoralis. de caus.posses.& proprie.& voluit
Bar.in l.error.in 5.col.de iur.& fac.igno.& paria sunt con
clusum esse in causa, & sniam esse laram, vt de oĩbus late
dixi supr.in §.sequens q̄.per totum.Sed tali conclusione in
causa non obstante, ipse reus criminis potest etiam proba
26 tiones t̄ & defensiones facere secundum Bar.in l.1.§.fin.
de q̄.& in l.diui.ff.de pœ.& in l.vnius.in §.cogniturum. ff.
de q̄.& in l.2.in §.si publico.in 6.col.ff.de adult.& in auth.
qui semel.in vlt.col.C.de proba.& in sua disputatione in
ci.iudex malefi.& in tract.ad reprimen.in verbo, neglexe
rit.& in consi.suo.107.incip.viis omnibus.& in alio cõsi.
suo c.incip.a domino Cyno.& volunt plures alij, quos re
tuli in l.1.in 2.col.ff.de q̄.Cum ergo talis probatio legis
non tollat facultatem producendi testes, & faciendi pro
bationes rei in causa criminali.Ita dicendum puto in ca
su nostro, q̄ non obstante prohibitionẽ dicti statuti, pote
rit ipse bannitus facere suas exceptiones & defensiones.
Octauo alia ratione moueor ad dicendũ, q̄ non obstan
te dicto statuto dicente, nulla excep.vel defensione audita
vel admiffa &c.tamen ipse bannitus sit audiendus, si vult
facere suas exceptiones, vel defensiones. Nã dico q̄ licet
statutum dicat, q̄ contumax habeatur pro confessio, tñ si
bannitus per contumaciam fuerit captus per Potestatem,
& tunc opponat exceptionem, quæ si fuisset, opposita a
principio ante bannum, ipse bannitus non fuisset cõpul
sus iudicium suscipere, q̄ est audiendus, & tunc iudex de
27 clarabit iudiciũ, & bannũ esse nullũ. ita sing. dixit Bar.in
l.non vr̄. quæ est l.3.in fi.ff.de iudi.quod dictũ reuert & se
quitur do.Nellus in trac.suo bannitorũ.in 2.par.primi tẽ
poris.in 2.q̄.in fi.Pro quo dicto et faciunt d.per d.Alex.in
d.l.3.ff.de iud.& per Pau.de Cast.in consi.suo 33.incipien
super

28 super primo quæsto. in 2. col. vbi dixit, † q̄ si post termi-
 nū banni cōparet bānitus, & negat se fecisse delictū, q̄ vi-
 debatur tacite confessus ex contumacia ex forma statuti,
 q̄ ipse est audiendus, allegat q̄ plura, de quibus ibi per eū.
 de quo latius dixi in sing. meo. 72. incip. per totā fere Ita-
 liam & c. ita puto dicendum in casu nostro, q̄ si iste banni-
 tus in contumaciā, nunc captus & carceratus opponat ex-
 ceptionē, quā si in principio opposuisset si cōparuisset, nō
 fuisset compulsus suscipere iudiciū, quod debet audiri: &
 iudex debet declarare iudiciū & bannū esse nullū per præ-
 dicta. Nono ad cōfirmationē prædictorū facit optime sen-
 tentia glo. ordi. in l. tale pactū. in §. si. ff. de pac. cum sua ma-
 teria de qua dixi late in l. si qs viduam. in 3. col. ff. de quæ-
 stio. Nam præsumendum & coniecturandū est, q̄ si statuē-
 tes, qui fecerunt illud statutū & dixerunt, nulla exceptio-
 ne vel defensione audita nec admilla & c. si fuissent inter-
 rogati: sed ponamus domini statuentes, q̄ bānitus in con-
 tumaciā est captus, & statim vult ostendere suā innocen-
 tiā, vultis ne, q̄ tūc nō audiatur? certe nemini dubiū est,
 q̄ dixissent se velle q̄ audiretur. & si diceremus cōtrariū,
 certe sequeretur, q̄ tale statutū esset iniquū, & tanquā cōti-
 nens iniquitatē non valeret. per tex. in c. erit autē lex. 4.
 dist. Decimo p̄ hac parte q̄ nō obstāte d. statuto ipse ban-
 nitus admittat ad faciēdas suas defensiones, facit. Nam sce-
 lus est punire innocētē, & melius est nocentē absoluerē, q̄
 innocētē cōdēnare, l. absentē. ff. de pœ. & hī in l. sancimus.
 C. eo. tit. & rigor & equitas exposcūt, q̄ innocēs nō punia-
 tur aliqua pœna, & maximē pœna vltimi supplicij, vel alia
 pœna, in qua tractet de præiudicio irreparabili, & vbi eq̄-
 tas aliquid exposcit: tūc iudex obstante vel resistente lege
 vel statuto habet latas habenas, & potest in causis civili-
 bus indemnitati reorū, & oppressorū providere: ergo a
 fortiori in criminalibus. auth. multo magis. C. de sac. san.
 eccle. & l. cū ipse. C. de cōtrahen. em. cum si. Et quod possit
 indemnitati reorū providere in causis civilibus, & a fortio-
 ri in criminalibus, patet ex his, quæ satis late dixi supra in
 §. sequens quæstio. in nu. 32, & 33. cum pluribus numeris
 ibi

ibi sequentibus, vbi videas. & ultra ubi dicta faciunt dicta
 per Bal. in rub. extra de consti. in 2. colum. vbi dixit, quod
 29 † constitutiones laicorū sunt seruandæ in foro spirituali,
 si cōtinent naturalē æquitatē. alleg. Inno. in c. quia pleri-
 que. de immu. eccle. & Ioan. And. in c. 1. de ope. noui. nunc.
 in nouel. Modo in casu nostro, cōcurrit maxima æquitas,
 quæ est, vt quis nō perdat vitā, si hēt aliquā veram & legi-
 timam defensionē, ergo iudex debet talem defensionem
 admittere, non obstante d. statuto. Et sic ex istis omnibus
 rōnibus, & fundamentis apparet, q̄ dictus bannitus pōt
 facere exceptiones, & defensiones suas, nō obāste d. statu-
 to dicente, q̄ capto reo bannito intra tres dies exequatur
 bannū, nulla eius exceptione nec defensione audita nec ad-
 missa, ut in d. statuto dicitur. Et hanc partem firmavit et̄
 domi. Bonifacius de Vitalinis in tract. suo maleficiorum.
 sub rubri. de forma accusæ porrectæ per syndicum. in 2 o.
 col. 1. vers. sed quid, M. accusatus & c. Stāte ergo hac opinio-
 ne firmata a pluribus ex pluribus iuribus & doctrinis, ope-
 ræ precium est respondere aliquibus obiectionibus, quæ
 fieri possent contra prædictas rationes, & fundamenta,
 ideo ad illa condescendo. Et dico quod non obstat, si per
 curiam diceretur contra primum fundamentum de ex-
 ceptione inualida, & friuola, quæ intelligitur reiecta, non
 aut de ualida & iuridica. Nā possit dicere curia nobis non
 constat, q̄ istæ exceptiones seu defensiones fiendæ ab isto
 bannito sint validæ & nō friuolæ, ergo nō tenemur eas ad-
 mittere obstāte prædicto statuto. Quia rñdeo q̄ imo con-
 30 stat ipsi curiæ: Nā friuola seu nulla dicuntur illa, † quæ p̄
 barta nō releuāt, & non sunt in consideratione arg. l. 4. §. cō-
 demnatum. ff. de re iud. & l. quoties. ff. qui satisfacere. cogan.
 cum simi. & habetur in l. actor. & in l. ad probationē. C. de
 proba. Sed exceptiones innocentiz, & aliorum supradicto-
 rum fundamentorū, sunt talia, quæ probant, & secum por-
 tant victoriā; patet in iuribus allegatis in dictis fundamē-
 tis: ergo nō possunt dici friuola & inualida, sed ualida & iu-
 ridica. Non obstat etiam si diceretur per Curiam, q̄ in ca-
 su nostro non est audiendus dictus bannitus mō aliquo, eo
 quia

quia statutū prædictum supra pluries allegatū auferret ipsi bannito omne remedium, & omnē defensionem ut patet ex dictis uerbis uidelicet. nulla exceptione uel defensione audita, nec admissa &c. Et quando statutum tollit omnem
31 defensionem, nō solum tollit friuolas, sed etiam legitimas, secundum Bartol. in l. 1. in §. parui. in 2. colum. uersu. statutum. ff. quod ui aut clam. Quia respondeo pluribus modis: & primo respondeo prout dixi supra, quod statutum tollens omnem defensionem non ualet: cum defensio sit de iure naturali, quæ tolli non potest per principem seu superiorem, ut dixi late supra in §. quoniam. nume. 76. 77. & 78. Item respondeo & aliter uidelicet, quod casu quo statutum tollens defensionem ualeret, attamen intelligitur solum tollere defensiones requirētes longam disputationem, & altiore indaginem: non autem intelligitur tollere defensiones claras, succinctas & promptas.
32 & intelligit tantū tollere defensiones, seu exceptiones dilatorias, non autem peremptorias, quod probō p̄ argumētū ab absurdo. † quod est ualidū in iure: ut habetur in l. nā absurdum. ff. de bo. lib. & uoluit Bld. in l. conuenticulam. in 3. colū. C. de episco. & cle. Sed si intelligerem⁹, q̄ statutū tollēs omnes defensiones, tollere claras p̄mptas & peremptorias, sequerentur plura absurda & inconueniētia. Nā sequerēt quod si bannitus haberet saluū conductū, & cum eo ueniret ad ciuitatem, à qua est bānitus, qđ deberet decapitari, nō obstante saluo conductu: quia si esset captus & cōsignat⁹ Potestati ex forma statuti intra tres dies deberet decapitari, nec posset se iuuare ex saluo cōductu: quia quando uellet saluum cōductum producere, & illum ostendere Potestati & Curia, posset sibi obiici statutū supradictum, uolēs, quod nulla exceptio uel defensio ipsi bānito audiatur, uel admittatur: sed si nulla exceptio nec defensio est audienda, nec admittēda: ergo etiā exceptio seu defensio salui conductus nō esset admittēda: quia q̄ omne dicit, nihil excludit. l. cū prætor. ff. de iudi. cū ualg. & sic ipse bannitus reperiret se deceptū sub fide & clipeo superioris, qui fecit sibi saluum conductū: quod esset nedū absurdum,

surdum, sed etiam absurdissimū, & iniquissimum, contra deum, iustitiam, æquitatem & rigorē, & contra honorem superioris ar. l. 1. ff. de constitu. pecu. ibi graue est fidē fallere. & facit. l. 1. ff. de pac. & l. iuris gentium. §. prætor ait. eod. tit. & l. 1. ff. si mens. fal. mo. di. & epistola, inter claras, C. de summa tri. & si. catho. Itē sequeretur etiam aliud inconueniens, & absurdū uidelicet, quod si aliquis esset bannitus ab hac ciuitate Bononiæ sub pœna capitis, & talis bannitus esset puta Florētiæ, Ferrariæ, Mediolani, vel alibi, in loco nō supposito iurisdictioni Bononiæ: & fuisset in aliquo loco nō supposito iurisdictioni Bon. captus & p̄ vim ductus hic Bononiæ, & p̄sentatus Potestati, quod deberet eū decapitare, nō obstante quod per vim fuisset ductus Bononiā si non deberet audiri obstante prædicto statuto p̄hibente omnem exceptionē, & defensionem bānito, quod esset iniquissimū, & plus quā absurdum, & esset contra ius & iustitiā: quia talis bannitus existens extra iurisdictionem Bononiæ, si est captus extra iurisdictionē & districtū
34 Bononiæ, & p̄ vim ductus † hic Bononiæ, nō debet puniri, nec potest contra eum exequi bannum, sed debet relaxari, ut possit reuerti. ubi erat, vel alibi extra iurisdictionē Bononiæ. ita dixit Bal. in authen. item nulla communitas. C. de epi. & cle. in fin. & Bal. super statu. in uerbo, bannitus in uersu. & Iaco. But. in addi. suis ad tract. Gandi. super maleficijs. sub rubr. de banni. pro maleficio. in 5. colum. & do. Nel. in tract. bannitorū in 2. parte. 2. tempo. in quæst. 30. & uoluit Ias. in l. si. post princ. ff. de iur. omni. iudi. pro quo ciuit plura & plura in proposito, quæ alias simul reduxi in l. 1. in princ. in 2. fallen. ff. de sica. & in l. 1. C. eo. Resultaret etiam aliud inconueniens & absurdū. Nam si bannitus occideret aliū bannitū, & esset postea captus a Potestate, & vigore sui bāni Potestas uellet facere ipsum mori intra tridū scđm formam p̄dicti statuti, q̄ ipse bānitus uolēs facere suam defensionē, & docere, q̄ ipse per occisionem illius alterius bāniti cōsequutus fuit remissionem, & liberationē sui bāni ex forma statuti, nō posset: quia pari modo Curia posset sibi dicere: tu nō potes facere aliquā defensionem:

nem: quia statutū tollit tibi omnem defensionē, & sic posset facere eum mori. & hoc mō ipse bānitus periret sub clī peo alterius statuti, qđ est insanum dicere vel opinari. Et possent poni plura alia exēpla, vt in bānito capto in ecclesia, & in similibus, quæ non refero breuitatis causa. Ex quibus constat, qđ licet statutū tollat omnē defensionem bānito, tollit solūmodo friuolas, frustratorias, cauillosas, seu calumniosas, & dilatorias: nō autē sibi tollit defensiones legitimas, validas & perēptorias: maxime illas, quas in prōptu secū habet ipse bānitus. Et si aliter diceremus, sequeretur absurdū: & absurda, de quibus supra. & esset proprie iudaice interpretari statuta, quæ ciuilitate & rationabiliter sunt intelligēda & interpretāda, & nō iudaice, † secundum gl. in l. dāni. in §. si is. ff. de dam. infec. quā refert & approbat Bal. in l. quicūque. in antep. col. C. de seruis fugi. & in l. oēs populi. in 14. col. ff. de iusti. & iure. & do. Alex. in consil. suo 144. incip. post redditum. in 2. col. ad quod dicit bene facere text. in l. cū autem. in §. excipitur. in versi. capitale autē. ff. de ædi. edic. & faciunt etiam dicta per Alexan. in consil. 83. incip. visa facti narratione. in 2. col. in 2. volumi.

36 vbi subdit, † qđ omnis intellectus absurdus fugiendus est in legibus, & statutis. per l. scire oportet. in §. aliud. ff. de excul. tuto. & in l. in ambigua. ff. de legi. & per l. nā absurdū. ff. de bonis lib. & quod et voluit Bar. in l. omnes populi. in 6. q. princip. in versi. iuxta prēmisa querō & c. ff. de iusti. & iur. & in l. non dubiū. C. de legi. & voluit Ludo. Roma. in consil. suo 487. incip. in casu proposito. & Alexan. in consil. suo 325. incip. super eo de quo queritur. in 3. col. Pro quo faciunt dicta a beato Hieronymo relata a Petro de Anchara. in consil. suo 283. incip. in auxilium veritatis. in pen. colū. vbi dicit, quod veritas non consistit in verbis scripturarum, sed in eorum sententia: non in superficie, sed in medule: non in folijs, sed in radice rationis: vt habetur in c. marchion & basilides. 1. qō. 1. & in l. scire leges. ff. de legi. & voluit Cyn. in l. 1. C. quæ sit longa cons. & faciunt alia plura quæ dixi in l. si quis viduam. in 4. col. ff. de quæstio. & dicta per Soci. in consil. suo 35. incip. circa prædictam.

prædictam. in 2. colum. versic. sanus. & per Abb. in consil. suo. 75. incipien. primo est videndum. in 3. colum. Ex quibus omnibus ample patet dictam oppositionem non obstare. Nec obstat, etiā si contra superius dicta opponeretur & diceretur, qđ licet statutum tollens omnes exceptiones, non tollat exceptiones prouenientes ex alio statuto: hoc non opitulatur ipsi bannito: quia hoc debet intelligi de exceptione pbata seu manifesta alterius statuti. secus autē si exceptio, seu defensio proueniens ex capite alterius statuti non sit notoria vel probata: quia bānitus tunc non poterit admitti ad illā probandam, tunc & eo tempore, quo est captus & carceratus obstante prædicto statuto.

Quia respōdeo, qđ licet nō sit pbata exceptio proueniens ex capite alterius statuti, atamen ipse bānitus habet intētum in hoc qđ ostendo. Nam postquam statutū tollēs omnes exceptiones, & defensiones nō tollit exceptionem ex alio statuto, vt dixi, sed si ipsam nō tollit, ergo ipsam exceptionē proueniētē ex alio statuto admittit & cōcedit, vt de se patet: & et patet, quia contrariorum eadem est cēsura vt iuribus vulgari. Si ergo eam admittit & cōcedit, ergo omnia alia admittit & cōcedit per quæ deuenitur ad illud

37 † l. oratio. ff. de sponsa. c. cū quid vna via. de regulis iuris. in 6. l. 2. ff. de iurisdictione omn. iudi. l. si venditor. ff. de religio. & sum. fu. l. vxori. ff. de auro & argento lega. de quo late per Old. in consil. suo 11. incipien. thema tale est. & p eundem in consilio 27. incipien. thema tale est, vacante & c. & per d. Felin. in c. causam quæ. in 1. & 2. col. de re iudic. & in c. quā sit de iudæis. circa princ. & faciunt quæ late dixi in singul. meo. 175. incip. concessio vno. & in singul. meo 17. incipien. accessorium & c. Ita ergo est dicendum in casu isto: videlicet, qđ postqđ admittitur & conceditur a iure exceptio proueniens ex alio statuto: vt supra, dixi. et intelliguntur cōcessa & admissa omnia, per quæ deuenitur ad illas exceptiones & defensiones. Et ista responsio tollit et aliqua alia obiecta, quæ fieri etiam possent contra aliquas alias oppositiones ad supradicta. Nec obstat etiā si diceretur, qđ imo si aliqua defensio, seu exceptio innocen

tię, vel alterius rei competeret ipsi bannito, quod tñ illa
 uti non posset: eo quia illā seu illas non opposuit tempo-
 re, quo cōtra eū procedebatur ad bannum, quo casu succe-
 dit illud: videlicet, quod quando aliqd ius, seu privilegiū,
 seu exceptio alicui cōpetit: & ille talis debito tempore il-
 lam non opponit: videtur ei renuntiare: adeo q̄ valet p̄ces-
 sus, qui non valuisset, si illud opposuisset. Exemplū potest
 poni in procuratore cōparēte in causa criminali, qui in ta-
 li causa non pōt interuenire: vt in l. penulti. in §. ad cri-
 men. ff. de public. iudic. cum simili. tñ si interuenit, & non
 fuit oppositū per partem, vel per Curiam, valebit iudiciū.
 vt dixi late. supra, in §. sequitur. nu. 8. & in l. si quis ne quæ-
 stio. in 20. col. ff. de quæstio. Quia respondeo q̄ hoc nō ha-
 bet obstare in casu nostro dicto bannito: eo quia ipse ban-
 nitus fuit bannitus in cōtumaciā: & sic sibi non licuit ali-
 quid opponere, dicere, allegare, vel deducere: quia contu-
 max nescit qd cōtra eū agatur: & talis non potuit mittere
 procuratorē, cū in causa criminali non possit interuenire
 p̄curator, vt dictum est; iura aut̄ superius allegata vendi-
 cant sibi locū in illo, qui non est contumax, sed in illo, qui
 comparet & pōt allegare, dicere, ostēdere, & deducere iu-
 ra sua, & exceptiones & defensiones suas facere. Nec ob-
 stat ēt si dicatur, q̄ ipse bannitus non est audiendus circa ali-
 quā defensionē, vel exceptionem faciendam: quia si audire-
 tur, & admitteretur, sui testes & sua iura, posset forte seq̄
 ex apicibus iuris sentētia absolutoria in fauorē ipsius ban-
 niti quo casu sequeretur maximū inconueniēs: videlicet,
 q̄ delictū, propter quod ipse bannitus fuit bannitus, remane-
 ret impunitū cōtra voluntatē & mentem statuentium, &
 cōtra dispositionē iuris civilis & canonici: q̄ esse non de-
 bet, l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquiliam. cū similibus. ergo
 non debet admitti. Quia respōdeo verū esse quocūque iu-
 re statuario civili, & canonico, & diuino delicta nō debe-
 re remanere impunita: attñ dico q̄ propter hoc non sequi-
 tur, q̄ innocēs sit puniendus: vt delicta non remaneant im-
 punita. arg. c. ex tenore. de foro compet. & c. nuper. de do-
 nat. ante nupt. Item dico q̄ delicta non debent remanere
 impunita,

impunita, est verum hoc: attñ pœna debet tenere suos au-
 tores, & non innocentes. iuxta l. sancimus. C. de pœnis. &
 cap. quæsiuit. de his quæ fiunt a ma. parte capi. & cap. 2. &
 vtroque per gl. & doct. de consti. imo si aliqua lex, vel sta-
 tutū diceret contrariū, esset iniquum & non esset seruan-
 dum, † secundum do. Cardinal. in consil. 44. incipien. pro
 domino Christophoro: imo deterius esset, vt delicta nō re-
 manerent impunita, punire innocentē pro nocēte, quā re-
 linquere delicta impunita: vt in l. absentē. ff. de pœnis. Et
 iste bannitus, de quo in casu nostro dicitur innocēs, ex quo
 38
 39
 habet iustas defensiones, quoniam innocenti † par est, qui
 habet iustas defensiones, secundum Bal. in l. 2. C. qui testa-
 menta facere possunt. & Paul. de Cast. in l. si quis filio. in §.
 hi aut. ff. de iniulto testamēto vbi allegat bonum text. in
 l. Iulia. in fin. ff. ad legē Iuliā repet. & idem dixit Bald. in re-
 p̄to. suo: in verbo, iudex. in 3. col. versicu. iudex faciens
 executionem &c. & in d. l. adictos. in 1. col. C. de epico. au-
 dien. de quo ēt dixi supra, in §. opportune. nume. 17. Nec
 etiam obstat illud: videlicet, quod esset pessimum exemplū
 in populo: nisi ipse bannitus occideretur. Quia respondeo,
 quod peius esset exemplū in populo, si ipse bannitus inno-
 cens occideretur. p̄prie esset ponere populum in maxima
 anxietate, perplexitate ac timore: cōsiderando q̄ innocē-
 tia non iuuat hominē à pœna, nec à morte: & tantum pro-
 dest esse nocens sicut innocēs, & tantū bonitas quantū ini-
 quitas: & sic plures possent fieri malæ cogitationes circa
 hoc. Et ex istis oībus firma remanet cōclusio, q̄ in casu q̄-
 stionis prædictæ, iudex non poterit facere executionē cō-
 tra dictum bannitum: sed debet admittere & recipere
 suas exceptiones, & defensiones legitimas p̄dicto staturo
 vel simili non obstāte. Pro quibus oībus faciunt dicta per
 Specul. in titu. de accusa. in §. sequitur. in 9. colum. in versi-
 sed pone. A. fuit accusatus &c. & quæ dixi ego in sing. meo.
 293. incip. statutum &c. Tene menti prædicta: quia vere
 sunt quotidiana utilia & practicabilia. Et Deum attestor,
 q̄ hanc quæstionē habui in factō diebus meis quatuor vici-
 bus, in quatuor personis, q̄ bannitæ erant pœna mortis, &

tas liberaui, & adhuc est oēs viuūt, vnus vocabatur Petrus Ant. de Fernesio, alius vocabatur Rixius de Scarellis. alius vocabatur Nicolaus de Guarmanis. vltima fuit mulier, q̄ vocabatur Rubea. & p̄ vnoquoq; ipsorum oretenus allegaui, & consului in scriptis, vt apparet in meis consilijs. primo cōsului p̄ d. Petro Antonio, & consilium quod feci p̄ eo in volumine cōsiliorū meorum est 16. & incipit, inclina cor meū in testimonia tua domine &c. & consilium p̄ Rixio de Scarellis est 38. & incipit, quoniam saluos facis sperantes in te domine &c. & consilium quod feci p̄ Nicolao de Guarmanis in ordine dictorum meorum consiliorum est 45. & incipit, in cā Nicolai de Guarmanis &c. consiliū aut̄ quod feci pro dicta Rubea est in ordine. 97. & incipit, notam fac mihi viam in qua ambulem domine &c. in quibus consilijs me satis extendi circa dictam quæstionem, adeo videas dicta mea consilia. Hippolytus.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum permittens bannitum posse impune occidi valet, & tenet. Et quid si pro pecuniario debito. num. 2.
- 3 Beneficio statuti permittentis bannitum posse impune occidi an gaudeat, qui ignoranter occidit bannitum, quem nesciebat exulare. Et quid de rebannito. 4. 5.
- 6 Cancellatus indebite de banno, quando quis dicatur.
- 7 Cancellatio actorum quando habeat vim sententiæ.
- 8 Cancellationes iniuste factæ per magistratum, vel tabellionem non derogant scripturæ.
- 9 Bannum in pluribus libris descriptum, & in vno cancellatum an sufficiat.
- 10 Bannitum occidens quando bannum non erat solemne, an gaudeat privilegio statuti impunitatem continentis.
- 11 Statutum impunitatem occisori exulis statuens reclamatur iuri diuino. Nec releuat ab infamia num. 12.
- 13 Homicidium omne habet in se dolum & delictum, etiam si a statuto permittatur.
- 14 Homicidium in facto graui non potest recipi in testem sine tortura.

Statu- 8

- 15 Statutum offendenti bannitum impunitatem præstans, an videatur etiam permittere, quod possit impune occidi. Et an extendatur vsque ad bonorum combustionem num. 16.
- 17 Bannitus seipsum vulnerans, an excusetur virtute statuti de bannitis occidendis.
- 18 Clericus qui studiose seipsum vulnerat, an incidat in canonem.
- 19 Delinquere in se non est minus, quam in alium delinquere.
- 20 Masarius, qui delictum commisit, an cadat in pœnam statuti de maleficijs denunciandis, si non denunciauerit.
- 21 Statutum præmians banniti occisorem, an trahatur extra bannientis territorium.
- 22 Bannum principis bannientis de terris suis, an trahatur ad postea acquisita.
- 23 Bannitus de vna ciuitate, an intelligatur bannitus de alia sibi confœderata.
- 24 Bannitus incarceratus, non potest impune occidi.
- 24 Incarceratus est sub curiæ protectione.
- 25 Inimicum captum occidere in bello licito est illicitum.
- 26 Meretricatio, & accessus ad publicas meretrices non nuptas, est impunibilis de iure fori.
- 27 Bannitus, quid de proximo est rebanniendus, an impune possit occidi. 30
- 28 Bannitus, qui a superiore toleratur, an possit impune occidi.
- 29 Patientia nihil operatur, vbi requiritur scriptura de necessitate.
- 31 Clericum vestimento laicali indutum percutiens, quem sciebat clericum, a pœna excommunicationis non excusatur. Et idem in virgine meretricio habitu vestita.
- 32 Error communis in quibus non faciat ius.
- 33 Ignorantiam eorum quæ in publicæ sunt allegans, non audiendus.
- 34 Bannitus qui communi estimatione pro non bannito capiebatur, an possit impune occidi, vigore statuti de bannitis occidendis.
- 35 Instrumenta facta per notarium fictum an valeant, cum apparet illum non esse notarium.
- 36 Facta a non vero prelato, qui verus credebatur, valent.
- 37 Legitimus reputatur partus ex matrimonio reputato legitimo.
- 38 Actus ratione officij facti illegitime tolerantur, si communi estimatione legitimi reputabatur. Et quid de presentatione p̄

Gg 4 patre-

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

- patronum fictum facta. num. 39.
- 40 Excommunicatio ab episcopo lata de gemmis in capite feriendis, an liget mulieres, quæ unanimiter recipere prohibitionem noluerunt.
- 41 Bannitum dum ducitur ad patibulum, occidēs an iuuetur beneficio statuti de bannitis occidendis.
- 42 Transitus per ciuitatem etiam reficiatione non includitur sub habitatione.
- 43 Statutum loquens de bannitis, comprehendit bannitos tempore statuti, non ex post.
- 44 Immunitas ecclesie concessa non porrigitur ad futuram ecclesiam.
- 45 Rescripta ad lites non trahuntur ad futuras.
- 46 Ferijs renuntians de presentibus intelligitur.
- 47 Pacem faciens pro se, & adherentibus vel filijs, non trahitur ad futuros. 48. Et idem de substitutione. nu. 49.
- 50 Cedens oia iura sua, non comprehendit, conditionalia, vel in diem.
- 51 Statutum loquens per verba præteriti temporis, quando trahatur ad tempus futurum.
- 52 Statutum loquens super priuilegijs concessis, quando habeat locum in concedendis.
- 53 Bannitus occidens bannitum, an gaudeat priuilegio statuti de bannitis occidendis. 54.
- 55 Generalitas statuti ad habiles personas restringenda. Et quando fallat. nu. 58.
- 56 Statuta non patrocinantur bannitis qui extra protectionem communis sunt.
- 57 Statutorum beneficia non dantur bannitis.
- 59 Statutum odiosum quando extendendum. Et idem de lege odiosa. nume. 60.
- 61 Reipublice utilitas quantæ potentie. & que ad nume. 57. supra & num. 63.
- 62 Taciturnitas ad alium obligandum non habetur pro consensu.
- 64 Extensio ex identitate rationis de similibus ad similia, etiam in exorbitantibus favore reipublice fit.
- 65 Statutum concernens publicam utilitatem, dicitur pium & favorabile.
- 66 Statutis duobus stantibus quod illorum dicatur specialius.

Cardi-

§. AGGRADIOR.

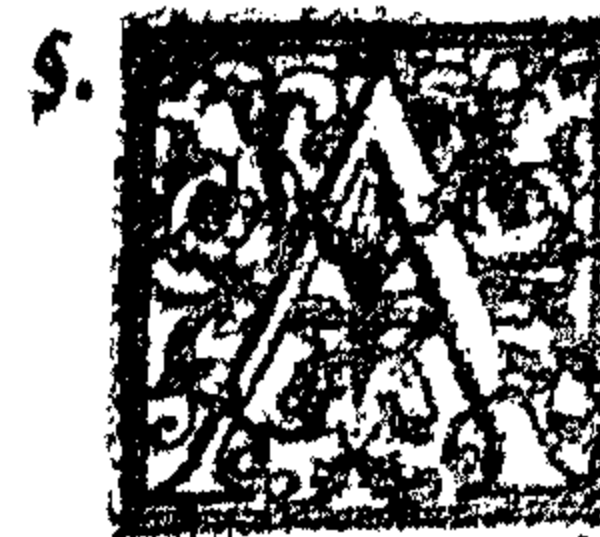
237

- 67 Cardinales a Papa petens licentiam eundi ad concilium, an possint ire licentia non obtenta.
- 68 Viri literati propter publicam utilitatem ecclesie vniuersalis ad pluralitatem beneficiorum sunt extollendi.
- 69 Statutum contra rempub. non interpretandum in eo, quod potest alios tangere.
- 70 Respublica officialibus suis arbitrium generale præbens non intelligit contra bonum publicum præbere.
Bonum publicum est maximi priuilegij.
- 71 Rescripto principis quod publicæ utilitati repugnat, non parendum.
- 72 Statutum in fauorem reipu. et si sit contra clericos, est validum.
- 73 Statutum quando publice interest non seruari, non seruandum.
- 74 Utilitas publica dicitur iusta causa.
- 75 Statutum de bannitis offendendis, & non occidendis, an includat casum, quando offendens perimit bannitum propter resistentiæ.
- 76 Resistentiæ facere actui licito non licet.
- 77 Homicidium ex actu ad formam statuti concessio secutum, an impunibile.
- 78 Causa quælibet etiam iniusta a dolo excusat.
- 79 Correctio patris in filium licita. Item & magistri in discipulum. nu. 80. Et mariti in uxorem. nu. 81.
- 82 Defensio non censetur maleficium.
- 83 Bannitus qui potest impune occidi an possit post mortem spoliari.
- 84 Pax bannito facta an seruanda.
- 85 Rixa noua superueniens an dicatur rumpere pacem. Et quando præsumatur ex antiqua causa. nu. 86.
- 87 Treuga percussa an admittat offensionem ex iniusta causa.
- 88 Bannitus in ere & persona, habetur pro mortuo.
- 89 Legitima filio bannito banno capitali, an debeatur.
- 90 Banniti persona non reputatur esse in rerum natura. Quod fallit in bannito pro debito ciuili nu. 91.
- 92 Bannitus quilibet habetur pro fugitiuo & quocumque die capi potest.
- 93 Bannitus statim quod in banno est positus censetur esse in fuga.
- 94 Bannitus ex causa famosa, interim a testimonio repellitur.
- 95 Bannitus an sit infamis.

Ban-

- 96 Bannitus per principem restitutus, an restituatur in fama.
- 97 Infamis ad famam de ordinata iustitia reintegrari non potest.
- 98 Bannitus perdit iura civitatis nune. 99. Et an perdat beneficium succedendi. nu. 100. Et quid de patria potestate. nu. 101. Item de tutela & alimentis. nu. 102. 103.
- 104 Bannito saluus conductus per iudicem fieri an possit.
- 105 Banni executio qualiter fieri debeat.
- 106 Iudex procedens contra aliquem tanquam contumacem, qui pro confesso haberi debet, quam debeat servare cautelam.
- 107 Sententia canonis, vel legis, officium iudicis executivum non habet, sine hominis sententia cum causae cognitione.
- 108 Notarius falsi notatus ex forma statuti an possit instrumenta conficere ante sententiam iudicis
- 109 Prohibitum a lege vel a statuto faciens, an toneatur ad poenam sine sententia iudicis declaratoria. 113.
- 110 Executio contra excommunicatum ante declarationem est suspensa.
- 111 Criminis infamiae probatio non sufficit sine confessione, aut iudicis sententia.
- 112 Statutum de amissione feudi per feloniam a vasallo commissam qualiter intelligendum.
- 114 Sententia iudicis in poenis requiritur.
- 115 Emphiteuta quantumcumque promiserit solvere, n intelligatur cecidisse a iure suo per cessationem canonis sine snia iudicis. 122.
- 116 Verba futuri temporis qualiter interpretanda.
- 117 Sententia iudicis declaratoria in quibus casibus requisita an tequam dispositio a iure vel statuto expressa effectum sortiatur. Vsq; ad nu. 106. & nu. 118. 123. 124.
- 118 Mulier quo casu non preferatur creditoribus mariti in bonis in instrumento dotali expresse obligatis.
- 119 Mulier inexcussis mariti bonis, an possit agere hypothecaria contra tertios possessores.
- 120 Executio libere etiam incitato condemnato post sententiam ipso iure prolat am fieri potest.
- 121 Contumaciam constare ex actis an sufficiat sine iudicis declaratione.

Aggre-

- Aggredior modo materiam bannitorum, quam supra pollicitatus sum tractare: quia est (nihil fallor) materia valde utilis quotidiana, & multum lucrosa: quam tamen latius tetigi in tract. meo bannitorum ubi tetigi & examinaui ipsam materiam, & dependetia, coheretia & conexa: sed nunc tangam succincte aliqua principalia.
- 1 Et ideo scias, quod statutum permittens bannitum posse impune occidi, valet & tenet, secundum Io. And. in addi. Specu. in tit. de consti. in §. 1. circa pen. & ult. col. & Host. in c. fin. de consue. in eo qui esset bannitus in poena corporali: & voluit Bart. in l. omnes populi. in 3. q. princ. ff. de constitu. & in l. 2. per illum text. C. quando liceat se sine iudi. vind. & Bartol. & Bald. in l. vt vim. ff. de iust. & iure. & Alberi. de Rosa. in vltim. parte statu. questio. 17. & Bald. in l. Gracchus. C. de adult. & in l. si. C. si contra ius vel vti. pub. & in l. vnica. in 13. col. C. de confessis. & in l. 1. in 9. colum. C. de summa trin. & in l. 1. C. si a non compe. iudi. do. Ant. & Io. de Imo. in c. quae in ecclesiarum, de consti. quos omnes refert & sequitur d. Alexa. in consi. suo 114. incip. ponderatis. in 1. col. in 1. vol. & in consi. suo 284. incip. attentata dispositione. in 1. col. & de quo etiam per d. Albertum de Caraneis Combononensem doctorem profecto excellentissimum in trac. suo Violentiae. in verbo, mortui. in 13. char. in 1. col. vers. item dubitatur quia &c. & late per Ias. in l. vbi pactum. C. de transac. in 5. & 6. col. Et tale statutum det late interpretari, cum contineat publicam utilitatem, de quo per do. Phil. Dec. in consi. suo 65. in 2. col. Et scias econtra, quod statutum permittens bannitum pro debito pecuniarum posse impune occidi non valet, secundum glo. 4. q. 1. in summa de quo latius per Iaso. in d. l. vbi pactum. in 5. col. Et scias
- 3 quod si quis ignoranter occidit bannitum, quem permittentis bannitum posse impune occidi, & sic non incidit in aliquam poenam, ita dixit Bar. in l. inter omnes. in §. recte in vltim. col. ff. de fur. & in l. genero per illum text. ff. de his qui no. infra. quem refert & sequitur Alex. in d. consi. 114. incip. ponderatis. in 4. col.

4.col.

4. colum. in 1. volu. Item scias etiam q̄ occidens bannitū,
 4 q̄ erat rebannitus, † sed nō erat cancellatus adhuc de banno, gaudet beneficio dicti statuti. & ideo nō debet puniri p̄ inde ac si occidisset bannitū, secundum Paul. de Cast. i l. si quo. ff. de acqui. pos. quia sufficit, q̄ esset descriptus i libro bannitorum: quoniam talis occidēs excusat̄ auctoritate publicæ scripturæ: de quo latius per do. Alex. in d. cōsi. 114. i 3. colū. pro quo facit etiam q̄ uoluit Bald. i l. Labeo. §. 1. in fin. ff. de pac. ubi dicit, q̄ licet bannitus soluerit cōdēnationē, seu pœnam: tamen nisi sit cācellat⁹ de banno, adhuc poterit impune occidi. de quo latius per dom. Alex. i d. cōsi. 114. in 1. volu. in fin. & in consil. 289. incip. attenda dispositione. in 1. col. ubi omnino uide do. Nellum in tracta. bannitorū. in 1. parte. 3. tempo. in 2. quæstio. Itē scias etiā
 5 q̄ occidens † bannitum indebite cācellatū de banno, nō punitur, sicut si nō fuisset cancellatus, ita not. dixit Bald. i c. 1. in princ. in tit. hic finitur lex Corra. & in l. scriniarios. C. de testa. mili. & Ioā. Andr. i c. veniens. de accusa. in nouella. & do. Nellus in trac. banni. in 1. parte. 3. tempo. in 3. q. & d. Bar. Cæp. in consil. suo. 7. incipiē. quidā fuit Paduæ, condemnatus. in 2. colum. ubi dicit, q̄ idem uoluit Rayn. in l. si nō serui. per illum tex. ff. de dona. inter uirū & uxo.
 6 Et teneas menti, q̄ quis præsumitur indebite † cancellat⁹ de banno, quando nō apparet causa, propter quā fuit cancellatus, secundum Bald. in ca. cum super. i ulti. col. de re iudi. & in l. si non sortem. in §. adeo. ff. de condi. indebi. & in l. si præses. C. quomodo & quādo iud. in fi. ubi no. loquitur.
 7 Et iter cætera dicit, q̄ cancellatio actorū † habet uim sententiæ, quando iudex expressit causam cancellationis, uel quando ita se habet consuetudo. quod intelligit ibi Bal. ante fin. quando cancellatio fuit ualida, secus si fuit inualida: unde dicit ipse q̄ cancellations inualidæ factę per magistratus, † uel per tabelliones, non derogant scripturę: qđ dicit esse menti tenendum. Et uide ad prædicta circa materiam cancellationis d. Nellū in tra. banni. in 3. parte. 2. tempo. qđ. 35. incip. sed circa idem & c. & Abb. in consil. 7. incip. tria circa primum in 3. col. uer. ex hoc capite & c. in 3. uolu.

13. uolu. & Bald. in reper. suo. uer. bannū cū cancellatur. & uide etiam in materia Specul. in titu. de accu. in §. sequitur. in 9. col. in uer. & nota. q̄ cum banna. & ibi Bal. in addi. in ti. de instru. edic. in uer. sed si bannum. & eundē Bal. in l. scriniarioi. in uer. si. itē scias. C. de testa. mili. & in l. emancipatione. in fi. C. de fide instr. & in l. nostra. in 1. col. C. de testa. & Bar. in l. acta. in prin. in pe. q. ff. de re iudi. Itē scias
 9 etiā q̄ si bannū sit in pluribus liberis descriptū, † nō sufficit una cancellatio, nisi cancelletur de omnibus libris. ita dixit Ange. in l. si. per illū tex. ff. de his quæ i re. dele. & ibi Paph. Cuma. quos refert & sequitur Alexād. in d. consilio 289. incip. attenda dispositione & c. in 2. col. Et de omnib⁹ supradictis uide quæ late dixi in sing. meo 340. incipien. caute agnat & c. Et si quis occidit bannitum, quando bannum non erat solēne an puniatur, † licet existat statutū q̄ bannitus possit impune occidi: uide Bar. post Dy. in l. pen. ff. de adul. et Saly. in l. cū qui duas. C. de adul. de quo latius per Alexand. in d. consilio suo 289. in 3. col. in uer. adde etiam & c. Et uide etiā omnino Bald. circa cancellationem banni. in consil. suo 31. per dominum & c. alias incip. hæc quæstio fuit & c. in 4. uol. Item de illo, qui occidit bannitū quando bannum nō erat solēne, an puniatur. uide Bart. in l. 3. in §. si seruus. ff. de acq. pos. Ang. in l. cū uero. in prin. ff. de fideicom. liber. & Bal. in l. 2. ff. de iure iur. & in l. 1. C. si à nō compe. iudi. & i auth. quæ supplicatio. C. de p̄ci. imperat. offe. & in l. lite. C. de libera. causa. & in l. qui à latronibus. in §. 1. & ibi Ioan. de Imo. ff. de testa. & in l. si quis filio exhæredato. §. quod si qs. ff. de iniust. rup. irrit. testa. & Bar. in l. non putau. in §. nō quæuis. ff. de cōtratab. & in l. 4. in §. condemnatum. ff. de re iudi. & Bald. in l. ex morte. C. ad leg. Aqu. & in l. quis sit fugitiuus. §. apud Labenoē. ff. de ædi. edict. & Bald. in l. 2. in 4. col. ff. si quis in ius uoc. nō ferit. Ioan. And. in mercu. in regula, q̄ quis mādato. de reg. iur. in 6. & Bald. in l. 1. C. de p̄nis. & uide etiā Spec. in titu. de accusatione, in quarta parte. in §. 1. uer. sed si qđ bannit⁹. & in tit. de obliga. & solut. in rub. in fi. & Ang. i l. filio quē pat. ff. de lib. & posthu. & in l. huiusmodi. in §. si ira. ff. de leg.

1. & Bald. super statutis. in verbo, bannitus. in 11. colum. in secundo versicu. & Alexan. in cōsi. 301. incipi. visis dubitationibus. in 2. colum. Vltius scias, q̄ licet valeat prædictū statutū, q̄ bannitus in pœna vitę possit impune occidi, vt supra dixi: & licet tunc occidens bannitū nō puniatur aliqua pœna, hoc est verū pœna humana, & secūdū humanā iura: † sed secus est secūdū ius diuinū: quia talis homicidia punitur pœna æterna: quia venit cōtra præceptū diuinum, in quo dicit: nō occides. de quo dixi in l. patre vel marito. in 1. colum. in fin. ff. de quæstio. Et scias etiā, q̄ licet talis homicidia non puniat aliqua pœna, vt dixi, tamē † est infamis. ita no. dixit Bal. in l. decuriones. C. ex quib⁹ causis in fa. irrogatur. quem refert, & sequit̄ Ioā. de Ana. in c. si perfodiens. in 3. col. de homicidio. & do. Felyn. in c. quæ in ecclesiarum. in 5. colum. de consti. & Pet. de Ancha. in repet. c. canonū statuta. in 85. colum. in ver. in hac eadē materia & c. de consti. de quo dicto ego feci mentionē in cōsil. meo incip. adiuua me & soluus ero & c. in 9. char. q̄ in ordine est consilium 9. & in l. 1. in prin. 12. limita. ff. de lica. Pro quibus facit q̄ dixit Bal. in l. 1. in 2. col. C. si a nō cōpetē. iudi. vbi dixit, q̄ omne † homicidiū habet in se delictū, & dolū, quantūcunq; p̄mittatur a statuto. Et facit dictū Bal. in auth. si dicatur. in vlti. col. C. de testi. vbi dixit, q̄ homicida dicitur † vilis persona, adeo q̄ in facto graui nō potest recipi in restē sine tortura, quod est multū no. Pro quibus faciūt dicta per me in d. l. patre vel marito. in 2. col. ff. de qō. in c. 2. in 3. char. de homici. & per. d. Albertū de Caraneis. in d. tra. etia. Violentię. in verbo, mortui. in 3. colū. versicu. adde etiā q̄ occidens & c. Scias etiā, q̄ statutum permittens, q̄ bannitus possit impune offendi, videt̄ etiā permittēre † q̄ possit impune occidi. ita dixit Bartol. in l. 3. in §. fin. ff. de adim. lega. & Ioan. And. in addi. Specu. in tit. de consti. in §. 1. in vlti. addi. magna. in fin. & Paul. de Cast. in cōsil. suo 194. incip. viso. in vlti. colū. versic. ad tertiam rationem. & Flor. in l. binas ædes. ff. de seruit. rustic. prædio. ad fi. & d. Fely. in c. quæ in ecclesiarum. in 5. col. de cōstit. & do. Nellus in tra. banni in secūda parte. 2. tempo. quæstio. 7. incip. examinatis

examinatis quæstionibus. & do. Lu. Bologni. in consil. su o 93. incipien. viso igitur & c. in fin. de quo etiā vide Ias. in l. in actionibus. in 3. colum. ff. de in litem iur. & domi. Petr⁹ Philipp. Cor. in consilio suo 53. incipien. placet mihi & c. in primo volu. Et tanto fortius stāre dicto statuto poterit ipse bannitus vulnerari, & contumeliis affici. ita dixit Bar. in l. nec in ea. ff. de adulte. & Cyn. in l. prima ad fin. C. quæ sit long. consuet. & Bald. in l. si quis nō dicā rapere. in prin. C. de epi. & cle. & Ang. & Paulus de Cast. in l. i suis. ff. de libe. & posthu. quos refert, & sequitur Ias. in l. i actionib⁹. in 4. col. de in litem iurādo. vbi subdit, q̄ eodē modo poterit teneri in priuato carcere, & torqueri, secūdū Bald. in l. 1. C. de exhiben. reis. & in l. 1. C. de priua. carceribus. Item stāre prædicto statuto, q̄ banniti possint impune offendi an poterit † bannitus offendi in rebus, puta ponēdo ignē in domo sua. vide do. Nellū in tra. bannito. in secunda parte. 2. tempo. quæstio. 55. incip. stāre statuto & c. Itē scias q̄ stāte dicto statuto, q̄ bannitus possit impune offendi, si aliq̄s bannitus seipsū † vulneraret, nō excusaret virtute statuti: ita dixit Bald. in l. 1. in 8. col. C. de ser. fugi. quē ibi sequitur Sali. Fulg. & Paul. de Cast. & etiam Ias. ibi in 2. col. vbi ipse adducit Ioan. And. hoc plene disputatē in addi. Specu. in tit. de pœnis. in §. 1. versic. secundo quæro. an vulnerans seipsum. vbi late disputat, an vulnerans seipsum incidat in pœnam statuti impositam vulneranti alium. & arguit p̄ & contra & dicit de consuetudine seruari, q̄ non: postea refert Richar. Malumbra, scripsisse q̄ ista quæstio eu enit in quodam aduocato. Item adducit etiam Bal. in proœmio de creta. in 8. colū. vbi quærit † an clericus, qui studiose seipsum vulnerat, incidat in canonem. cap. si quis suadēre. 17. quæstio. 4. in quo ipse distinguit, & finaliter cōcludit, q̄ si statutum simpliciter lequitur dicēdo, si quis vulnerauerit: tunc punit pœna statuti: q̄a delinqueret † in se nō est min⁹ delictum, quā delinquere in alium; vt not. in l. athletas. in §. Pōponius. ff. de infami. vnde dicit q̄ si monachus in ecclesia trahit sibi sanguinem percussive, ecclesia est interdicta. & pro istis dicit facere quod not. per docto. in l. sed si damnum.

num. in §. sed si ipse. ff. de pecul. ita residet do. Iaso. in d. l. 1. in 2. colū. C. de ser. fugi. Et ratio prædictorum potest esse, quia propria persona non intelligitur cōprehensa in lege, vel statuto. Et ideo si ex forma statuti † massarius villæ tenetur denunciare maleficia cōmissa in villa sub pœna: si nō denunciat maleficiū per ipsum cōmissum non cadat in pœnam, s̄m Perr. de Ancha. in c. canonum statuta. in 12. q. princ. in 3. col. de constit. & Salicet. in l. ea quidem in ver. 17. quæro de quæstio. C. de accus. & Ang. de Are. in tract. malef. in verbo necnon ad denunciationem in 6. char. in versic. quæro secundum Sali. & ibi latius per do. August. in addi. & per Ioan. de Ana. in c. qui cum furc. in 7. col. in versic. adde etiam prædictis. extra de fur. in l. 4. in §. si tibi iudicium. ff. de condi. ob tur. causam. & Bald. in l. 1. C. de cond. ob tur. cau. vide tamen in materia Bald. in l. 1. C. de preci. impe. offe. & vide Alex. in l. libertus. ff. de capi. dimin. & vide in argumen. dicta per d. Nellum in trac. bann. in 3. par. secundi temp. q. 48. incip. ista quæstio & c. Item scias etiam
21 q̄ statutū dans præmium occidenti bannitū, † cōprehēdit ēt occidentem bannitū extra iurisdictionem se territorium bannientis. ita not. dixit Bal. in cōsi. suo 397. incip. præmittendum est ad euidentiā q̄ quædā sunt quæ req̄runt & c. in 6. uolumi. in fin. ad quod uide etiam Bald. in c. ex literis. in fi. de constit. & Bald. in l. accusatio. C. quod met. cau. & Bald. super statutis. in uerbo. bannitus. in uersicu. secūdo. & do. Nellum in tracta. bannito. in secūda parte secundi tempo. quæstio. 56. & 57. & 58. ubi omnino uideas. item uide etiam Alexan. in simili. in consil. suo 41. incip. uisis. in 1. colum. uersic. nec etiam uidetur obstare. & c. in 5. uolumi. item uide Bald. in Margarita. in litera. E. in uersic. excommunicatus repellitur etiam ab accusatione. circa med. & uide Iason. in l. fina. in princ. & in uersic. 16. limitata. ff. de iurisdic. omn. iud. & in l. ubi pactum. in 6. col. C. de transact. ybi plura allegat circa hoc. Vt̄erius in materia ista bannitorum quæro de notabili quæstione uidelicet, princeps propter aliquod delictum bannuit Titū
22 de ciuitatibus, terris, dominio, & territorio suo, † an intelligitur

gitur etiā bānitus de ciuitatibus, locis, & territorio postea p̄ ipsum principē acq̄situs in quo primo uideas Bal. in l. et post med. versic. & hæc lex. C. de iure do. & do. Nellum in tract. suo bāni. in prima parte secundi tēpo. q. 55. incip. quæritur Sēpronius fuit bānitus & c. & vide Ale. in l. si cōuenerit. in §. si nuda. ff. de pign. actio. & Alex. post Bart. in l. dāni infecti stipulatio. §. si is q̄ edes. ff. de damni infecto. & Cardi. in clem. statutum. de electione. in 2. colum. Angel. & Sali. in authen. præterea. C. unde vir & vxor. Pau. de Cast. in l. item si fundi. in §. huic vicinus. ff. de usufruct. d. Lauren. Calca. in consil. suo 2. incip. licet ista materia & c. in 24. colum. in ver. ad vnum tamen est aduertendum. Et uide omnino Bal. in consil. suo 65. incip. ad euidentiā. in 2. colum. ver. amplius. in 1. volu. & Alber. de Rosat. in prima parte stat. quæstio. 116. incip. Mutinæ fuit & c. & in 2. parte stat. quō. 131. incip. existente guerra & c. vide in summa rossella. in uerbo, interdictum. in 1. colum. ante si. vbi dicitur, q̄ si interdicatur oēs ciuitates alicuius domini, nō intelligitur interdicta ciuitas acquisita post interdictū. itē uide etiā do. Franc. de Aret. in l. sed si plures. §. filio impuberi in 1. col. ff. de vulga. & pup. & Abb. in consil. 62. incip. in controuersia. in 8. colū. & vide quæ ego dixi in l. fina. C. quæ res pigno. obliga. pos. & vide omnino Ias. in l. si stipulatus fuerim. in §. cum stipulemur. in pen. col. ff. de verb. oblig. & eundem in §. in personam. in 3. colum. instit. de actio. & vide Alex. in consil. 177. inci. in occurrenti & c. quasi per totum in 2. vol. & vide Petr. de Ancha. in rep. c. canonū stat. in 64. colum. uersicu. iuxta effectum. de constit. Et vere nō sunt ad hoc 10. anni. q̄ ista quæstio uenit in facto ī ciuitate Fauentia. nā ibi moram trahebat vnus Venetus, qui erat bānitus de toto territorio Venetorū, postea ipsi Veneti acquisuerūt ciuitatē illā Fauentia: quo stante fuit captus ille bānitus ibi Fauentia, dubitatū fuit an esset bene captus adeo q̄ cōtra eū posset fieri executio banni, necne. plures doct. consuluerunt, ego aut̄ tunc infirmitate detentus nō potui petētibz inseruire, nec intellexi quid sequutū fuerit sed ex dictis doct. in dictis locis pōt̄ p̄cipi iuris dispositio:
 Prac. Cri. D. Hip. de Mars. H h tio:

tio, ad quos docto. me remitto.

Consequenter queri potest de alia not. questione v. c. 3,
 23 an bannitus de vna ciuitate † intelligatur et bannitus de
 alia ciuitate illi confederata, in quo vide d. Nell. in tracta.
 bannit. in 2. par. 2. tempo. quaestio. 36. incip. duæ ciuitates
 & c. & Catal. in tract. synd. in vers. 2 1 1. incip. adde q̄ si sunt
 duæ ciuitates & c. & Ias. in l. vbi pactum. in 6. col. ver. limi
 tat nisi & c. C. de transac. & Bal. in reper. suo. in uerbo, de
 linquens. in 2. col. ver. delinquens in aliqua terra & c. & vi
 de Abba. in consi. 5 1. incip. ad dilucidationem & c. in prim.
 in 3. vol. & vide et Barba. no. loquentem in consi. suo 62. in
 cip. Paul. & c. quasi per totum. in 4. vo. & est gl. not. ad hoc
 in c. 1. in tit. hic si. lex Corra. & vide omnino Card. Alexā.
 in c. 1. §. conuenticulas. in 3. col. de pace iur. firm. vbi singu
 lariter loquitur in materia ista. & vide Bar. in l. non dubi
 to. in versic. vlti. not. ff. de capti. Bal. in l. executorem. in 1 1.
 colum. versic. sed quero quid de ciuitatibus confederatis.
 C. de execu. rei iudic. & in l. 1. in 10. col. versic. sed hic que
 ritur si bannitus. C. de summa tri. Bar. in l. filii. in §. relega
 rus. ff. ad municip. Bal. in authen. item nulla communitas.
 in fi. in ver. deinde dicit hic Iac. C. de episco. & cle. & Soc.
 in consi. suo 7. incip. nunc quaestorum. & in consi. 74. inci
 in praesenti. in 3. colum. versic. praeterea & c. Io. de Ligna. in
 tractat. de bello. in 40. capi. incip. 1 1. queritur & c. de qua
 quaestione dixi etiam supra, in §. opportune nu. 36. & 37.
 Vterius pro ampliacione huius materix bannitorum ad
 de quam plura. Et scias, quod licet adsit statutum in ciui
 tate permittens bannitum posse impune occidi propter ta
 le statutum, non semper pot bannitus impune occidi. Na
 24 bannitus captus a familia du est captus vel carceratus, † no
 pot impune occidi, imo occidens eu tunc punitur ac si oc
 cidisset non bannitu, & ratio est, quia capti seu carcerati
 sunt sub protectione curix, ut habetur in l. si. C. de cu. re.
 Ita dixit Bar. in l. in laqueu. ff. de acq. re. do. & in l. 3. §. si. ff.
 de sicar. & in l. legis Iul. ff. ad leg. Iul. de vi priua. & Bald. in
 l. libertas. ff. de statu. ho. vbi subdit, q̄ si captus & carcera
 rus, & bannitus debet ex forma iuris suspēdi, q̄ si affines sui
 eum

eum venenāt in carcere, ne uituperetur ex morte sua, q̄ pu
 niri debent tanquam parricide & idē dicit Ioan. de Ana. i
 ca. cum iuramento. in vlt. colum. de homici. Et idē de ban
 nito carcerato tenuit Bald. in l. fina. C. de malefi. & mathe.
 & in l. fideicommissa. in §. si quis. ff. de leg. 3. & in l. 1. in pē.
 colum. C. unde vi. & Bartol. in §. arripiat. in authē. ut om
 nes obedien. iudi. & Ioan. Andræ. in addi. Specu. in titu. de
 accu. in 4. par. in §. sequitur. in addi. magna. in 3. colum. &
 Ioan. de Imol. in l. publius. §. 1. ff. de condit. & demonstra. &
 Ioan. de Ana. in d. cap. cū iuramēto. & in c. 1. in fin. de sor
 tileg. & idem tenuit Angel. de Are. in §. illud quaestiu. in sti.
 de rerum diui. & Ioan. de Imo. i l. pupillus. §. 1. ff. de cōdi. &
 demō. & Angel. de Are. in tracta. malefi. in uerbo, fama pu
 blica in 9. char. in verb. tertio queritur si bannitus. & ibi
 per do. Augu. in addi. Pro quibus etiā faciūt dicta p̄ Paul.
 de Cast. in consi. suo 1 13. incip. viso processu. in 2. colum.
 25 vbi dicit, † q̄ etiam in bello licito non est licitū occidere
 inimicum captū postquam est captus. per d. l. libertas. ff. de
 stat. hom. quod etiam dixit Angel. de Are. i locis superi^o al
 legatis. Et facit etiam. nam accessus ad publicas meretrices
 26 non nuptas est impunibilis de iure fori, † vt habet in l. si
 uxor. & ibi Bar. ff. de adul. & in l. si in ea. & in l. quæ adulte
 rium. & vtrouque per Ang. C. de adul. & dixi latius in sin
 gu. meo cl. incip. accessus & c. attamē si publica meretrix est
 carcerata, non poterit aliquis libidinis causa ad eā accede
 re, imo accedens ad eam, & habēs rem secum, punit ac si
 accessisset ad mulierem honestam. ita singu. dixit do. Paris
 de Put. in tracta. suo syndica. in 16. char. sub uerbo, adul
 terium. de quo latius dixi in dicto singu. meo cl. & in. 1. in
 princip. in ampliacionibus. ff. de sica. Item scias etiā, quod
 bannitus, qui statim vel de proximo est rebannendus, nō po
 27 test † impune occidi, licet existat statutū q̄ banniti possint
 impune occidi, ita dixit Bal. per illum tex. in l. 1. in §. serui.
 ff. ad syllanian. quod dictum pro not. refert & sequitur do.
 Bartholo. Cepol. in consil. suo 39. incipient. Baptista. in 5.
 colum. pro quo dicto ipse adducit tex. in l. mulier. in §. non
 est dubitandum. ff. ad Trebel. vbi dixit Pau. de Cast. argu.
 H h 2 illius

illius text. q̄ si bannitus sperat infallibiliter debere rebā-
niri, vt q̄a obtinuit gratiā licet adhuc non sit cancellatus,
non tñ poterit offendi tāquam bannitus. ad quod alleg. l. si
non sortem. in §. Labeo. cum ibi no. ff. de conditio. indeb.
& l. creditoris. C. de fideicommissi. vbi hoc idem tenet
Paul. de Cast. & in l. 3. §. si seruus. ff. de acquirend. possessio.
Et prædicta intellige, dummodo occidens tūc talē banni-
rū sciret eū habuisse gratiā, vel de pximo esse rebāniēdū:
quoniā tūc eū offendēdo debet puniri, secus si p̄dicta igno-
rasset secundū doct. in locis p̄alleg. Pro quibus faciūt quæ
dixi in singula. meo 106. inci. qui de proximo. & in l. 1. in
princip. in quinta ampliacione ad illū textum. ff. de fca. &
facit tex. in l. qui p̄cnae. in §. diuus. ff. de manumissis. & rex.
in d. l. si non sorte. in §. Labeo. & in d. l. si creditoris. C. de
fideicommissi. & in l. penultima. ff. de testamen. militis, &
glos. in l. quamuis indubitati. C. de adulter. Et hanc partē,
q̄ ille, qui de proximo est rebannendus, habeatur pro re-
bannito firmavit Bart. in d. l. penulti. & Bald. in d. l. si non
sortem. in §. adeo. in primis verbis. & ibi Paulus de Castr.
in fin. Et facit tex. nota. in prædicta l. mulier. §. dubitandū.
ff. ad Trebell. per quem rex. dicit ibi Paulus de Cast. quod
paria sunt aliqd esse de præsentī, vel sperare quod incon-
tinenti fiat. ex quo sumit, vt supra dixi, argumētum quod
si bannitus sperat infallibiliter cancellari de bannito, vt
quia obtinuit gratiam in cōmuni, licet adhuc non sit can-
cellatus: si agit, non poterit repellī tanquā bannitus ex for-
ma statuti. Et idē dicit in excōmunicato, qui sperat absol-
ui, nondum tamen est absolutus. Et facit ad prædicta no-
tabile verbū Angeli in l. ex eo tēpore. ff. de testamēto mi-
li. vbi dixit, q̄ vadens ad sepulchrū, habet indulgētiam, li-
cet nō peruenerit de ipsum sepulchrum morte præuētus.
& faciunt et quæ latissime dixi in hac materia in consil.
meo 94. incip. auxilium domini non me deserat &c. Item
etiam alio casu bannitus non pōt impune offendi, seu occi-
di licet existat dictū statutū in ciuitate, q̄ bannitus possit
impune occidi. nā hoc casu bannitus † qui toleratur in ci-
uitate, a superiore, nō poterit occidi, nec offendi, tāquā si
non

non esset bannitus: ita singu. dixit Sali. in l. nullus. C. de Iu-
dæis. qđ dictum refert & sequitur Ioan. de Ana. in c. sicut
Iudæi. in 4. col. de Iudæis. & ibi d. Feli. in pen. colum. & il-
lud etiā refert & sequitur d. Alex. in consil. suo primo in
vlti. colu. in 2. vol. vbi plura adducit pro illo dicto. & illud
etiam refert & sequitur d. Alexan. in consil. 107. inci. pro
inuestigatione. in vlt. colum. & in consilio 8. in 2. col. in 6.
volu. & in l. fin. ff. de adul. & d. Fel. in c. quæ in ecclesiarum.
in 3. col. ver. quartus casus &c. de constit. & in c. 1. in 7. col.
de treu. & pace. de quo dixi in sin. meo 77. incip. patientia
&c. & in d. l. 1. in prin. in 6. ampliacione. Sed aduertas ta-
men diligenter ad vnū q̄ nuper consideravi, videlicet, qđ
videtur dici posse quod illud dictum Salic. in d. l. nullus.
C. de Iudæis. & sequacium non sit verum, & non possit
procedere ratione non debili videlicet, quia in aliquo ca-
su non reperitur q̄ plus operetur tacitum quā expressum,
& hoc satis de se patet. Sed gratia expressa facta bannito
per superiorem, & sic rebannitio nihil operatur, nisi inter-
ueniat scriptura rebannitionis, & gratiæ, & cancellatio bā-
ni cum causa cācellationis, vt dixit Paul. de Castr. in l. si
duo. ff. de acquirend. hære. vbi dicit q̄ occidens bannitum,
qui erat rebannitus, sed nō erat adhuc cancellatus de bāno
non debet puniri: quia sufficit qđ esset descriptus in libro
bannitorū: quoniam excusatur auctoritate publicæ scriptu-
ræ: vt dixi supra in hoc. §. nu. 4. cū sequent. & in sing. meo
340. inci. caute agant. Si ergo in expresse rebannito requi-
ritur scriptura rebannitionis, & cācellationis, vt dixi: ergo
a fortiori in tacite rebannito requiritur scriptura cancella-
tionis, & gratiæ: alias nihil operabitur talis gratia & talis
rebannitio. Modo dico, q̄ qñ sumus in aliquo casu in quo
29 requiritur scriptura de necessitate, † tūc patientia & to-
lerātia nihil operantur. ita singu. dixit Bald. in l. venia. in
penul. col. C. quando non pet. par. quem refert & sequitur
Ias. in l. 1. in 18. col. in vers. item per prædictam cōmunē
conclusionē. C. de iure emphy. & in l. 2. in 49. col. eod. ritu.
de quo dixi in singu. meo 330. incip. si bene sis memor &c.
ergo cum ad validitatē gratiæ, & rebannimenti requira-
tur

tur scripturā cancellationis, & causa ipsius, vt dixi: ergo p
 solam patientiam, & tolerantia superioris bannitus non
 habebitur pro rebannito: sed poterit impune offendi, & iu
 dicialiter, & extraiudicialiter, & à priuato: & a fortiori à
 iurisdicente loci, vbi reperitur ipse bannitus. Et sic ex istis
 satis patet, q̄ dictum Saly. in d. l. nullus. C. de Iudæis, & se
 quaciū non est verū, & nobis seruit de vento. Puto tamē
 præmissis nō obstantibus q̄ dictum Saly. sustentari possit
 & defensari. Et cōsidero q̄ talis patientia & tolerantia su
 perioris fit publice & palā ab ipso superiore, alias si fieret
 clā & occulte non posset proprie dici patientia, & toleran
 tia superioris: vt satis patet ad sensum. Quando autē priua
 to vel ēt magistrati publico constat bannitum fuisse rebā
 nitū, & de hoc habent veram scientiam: tunc nō licet eis of
 30 fendere talem bannitū, licet nondum fuerit cācellatus: de
 bāno, imo tūc eū offendēs punitur perinde ac si occidisset
 nō bannitū, secundū d. Nel. in trac. bannitorum, in 1. parte
 3. tēp. in 2. q. & voluit Bal. in l. 2. in 3. col. in prin. ff. si qs in
 ius vo. nō ierit. & in l. quis si fugitiuus in §. apud Labeonē.
 ff. de ædil. edict. & Ioan. And. in regula. q̄ quis mandato.
 de regul. iur. in 6. in mercurialibus & Bald. in l. 1. C. de pe
 nis. & Alex. in d. consi. 114. incip. ponderatis. in 2. col. ante
 me. in 1. volumi. & Bald. in l. huiusmodi in §. si ita. ff. de leg.
 1. de quo etiam dixi in d. singu. meo 340. incip. caute agāt
 & c. vltra med. in ver. limita 2. & c. Pro quibus faciunt di
 cta per do. Flor. in l. si putator. ff. ad leg. Aquil. ubi dixi,
 31 † q̄ sciens aliquē esse clericum, non excusatur a pœna ex
 cōmunications si eum percutit, licet sit indutus ueste laica
 li: & idē dixit in uirgine induta ueste meretricali, & in aliis
 pluribus similibus casibus, & idem dixit Iaco. de Beluīso.
 in tract. suo malefi. in uerbo, q̄ dictus in 5. col. Item facit
 32 ēt, nam licet communis error † faciat ius: ut habetur in
 l. Barbarius. ff. de offi. præto. & in l. 1. C. de test. & in c. ad ap
 probādum de re iudi. & in c. si. qui si. sint legi cū simi. adeo
 q̄ sententia lata ab inhabili, q̄ reputabatur habilis, ualeat:
 ut in d. iuribus. art. hoc fallit, nisi illi, inter quos est lata
 sententia sciant illum cōmunem errorem esse falsum: quia

tunc

tunc talis sentētia nō sustinebitur ratione cōmunis erro
 ris. ita sing. dixit Ioan. Cald. in d. c. approbandum, quem
 refert & sequitur d. Anto. in c. si citatus. de rescrip. quos
 refert & sequitur Corse. in not. suo in uerbo, error cōmu
 nis. circa si. vbi dicit, q̄ ratio huius dicti est, q̄a ratione cō
 perta cedit opinio veritati. & dicit q̄ ratio huius dicti col
 ligitur ex tex. c. consuetudo 8. disti. pro quibus omnibus
 faciunt dicta per me in singu. meo 13. inci. volo tibi dare
 & c. & in repe. mea l. fin. C. de proba. in 47. & 48. char. & in
 repe. mea in litera S. in 26. char. in pe. not. Sed talis tole
 rantia & patientia superioris erat nota, & cognita offen
 denti dictum bannitum toleratum publice, & notorie ab
 ipso superiore: ergo nō fuit licitū ipsum offendere. Quini
 mo si eū offendēs allegaret ignorantia illius patientiæ, &
 tolerantia superioris tolerantis illū bannitū publice, non
 33 esset audiendus: quoniā † allegans ignorantiam eorū, quę
 publice fiūt, nō debet audiri: vt habetur in c. 1. de postul.
 prælat. & in c. exceptionē. de exceptio. & in cap. q̄ dicitis.
 16. disti. cum multum si. ibi gl. allegaris. ad quod ēt facit
 tex. in l. sed si. in §. literis. ff. de instit. & in l. si filium. ff. de li
 bera. causa. Et faciūt dicta per d. de Rota. in decis. nouis. de
 cis. 236. inc. extra rotā. quos retuli in hac materia in l. qui
 ignorans in 4. col. post me. ff. de fal. & in l. qui falsam in 12.
 col. post me. eod. titu. Ex quibus omnibus sic alias transiui
 in pluribus locis cum illo dicto Salycet. in d. l. nullus &
 eum pluries in facto practicaui & obtinui: ita etiam nunc
 nuperrime eū affirmo & approbo, nō obstantibus in cōtra
 rium superius adductis, q̄ prima frōte vidētur multū strin
 gere. & dictam doctrinam tollere: ideo tene menti p̄dicta:
 quia non sunt dicta nec cogitata per aliquē vsque in p̄sen
 tem diem: & loco & tēpore possent tibi dare honorem, &
 lucrū. Alio ēt casu bannitus non potest offendi, nec occidi
 a priuato, nec ēt a iurisdicente, ēt stāte dicto statuto, q̄ bāni
 tus possit impune occidi, videlicet q̄ ipse bānitus erat ex
 tra territorū bāniētis, i loco vbi sibi licebat morari & ibi
 fuit captus, & per vim & cōtra eius volūtatē ductus fuit
 in loco, vbi erat bānitus: nā hoc casu nō potest, nec debet

H h 4 de

de iure occidi, nec offendi. ita dixit Bal. in authē. item nulla comunicas. C. de episc. & cleri. de quo satis late dixi supra in §. vltima quæst. num. 34. & in consi. meo 29. inc. largiri mihi digneris & c. vbi etiam latius loquutus sum in materia & in l. 1. §. præterea in 3. 4. & 5. col. ff. de quæstio. Et ideo tota hæc ciuitas summe admirata est vltra modū, cum iam sint anni tres elapsi, quod in loco Mirandulæ fuerunt capti quindectm homines Bononiēses pro maiori parte omnes banniti ab hac ciuitate Banoniēsi & p vim fuerūt conducti ligati super equis in hac ciuitate, Papa Iulius secundus voluit q̄ suspendere omnes simul ī plateis, & ita factum fuit. & ego vidi eos omnes inspēdi iuste, & indebite, & obstupui, cognoscens tantā iniustitiam in Pōtifice, qui alios deberet redarguere, si committeret iniustitiam: atramē vsus fui silentio, dicēs in animo: hoc etiā trāseat cū aliis erroribus, & iniustiis. quæ fiūt tempore ī hac infelicissima & miserāda ciuitate, quæ uix precario tenet spiritum. Vtērius etiam alio casu bānitus nō potest impune occidi, etiam stāte prædicto statuto, quod bannitus possit impune occidi: qui casus est in bānito, qui cōmuni estimacione reputabatur pro nō bānito, † nam tali casu nō poterit impune occidi vel offendi. ita dixit Angel. in l. si quo. ff. de acquirend. hæredi. pro quo faciunt dicta superi^o de bannito, qui toleratur per ciuitatem à superiore. Et facit etiam, nam si aliquis diu se gessit pro notorio, & multa acta & instrumenta fecit, talia † acta et instrumenta valebūt, licet appareat postea illum nō esse notoriū. secundum Ba. in l. Barbarius. circa fin. de offi. præsi. & cum eo ibi transit Bal. in 10. col. de quo etiā p̄ Bar. in l. actuarios. C. de actuariis. lib. 12. & per Bal. in l. 2. C. de sen. & in l. repetita. C. de episco. & cleri. & in l. 1. in fi. ff. de iudic. & in l. ad testium. ff. de test. & in l. 1. in 5. col. eo. tit. & Bald. in l. quædam. in §. numularios. ff. de eden. & in l. 1. in prin. C. ad Mace. & p̄ Perr. de Anchara. in consilio 188. incipien. iste B. de Gernatio & c. Pro quibus facit regula illa uidelicet, q̄ communis error facit ius: ut habetur in l. 1. C. de testa. & ī l. Barbarius. ff. de of. præto. et in c. pen. & si. qui fil. sint leg. cū si. Et faciunt

34 faciūt no. per Inno. in c. nihil. de elec. in glo. ubi dixit, † q̄ facta à non uero prælato: qui tamen reputabāt uerus prælatus ecclesiæ, ualent & tenēt. Et facit etiam, nā ordinationes & alia sacramenta facta, & data ab hæreticis, et ab aliis quibuscunque criminosis occultis, si communi opinione tolerabantur, & habebantur pro ueris & legitimis prælatis, ualent & tenent secūdu Inno. in c. 1. de scisma. quā refert & sequitur Soci. in cōsilio suo 32. incip. ex his quæ & c. in 8. col. in 1. uolu. ubi etiam subdit: id q̄ legitimus reputatur filius, etiam ex non legitimo matrimonio natus: dūmodo matrimoniū reputaret legitimum. alle. cap. fina. qui si. sint legit. & auuculo. ff. de condi. sine causa. & §. aduersus. instir. de nup. & ibi gl. & l. qui contra. C. de incest. nup. Item dicit, qd̄ propter opinionē populi, filii iudicantē liberi. l. 1. §. sed & q̄ delati. li. tol. & q̄ propter cōmunē opinionē nō potest obliici de adulterio. c. gaudemus. de diuo. Dicit etiā q̄ tenet mandatū factū de adeunda hæreditate uiuentis, q̄ cōmunē opinionē reputabatur mortuus cū nō esset. l. si quis mihi bona. in §. plane. ff. de acquiren. hære. alle. etiā in argumen. alia plura iura, de quibus ibi p̄ eum.

38 Et subdit, q̄ collatio, electio, & similes actus † quos qs facit ratione officii, qd̄ qs gerit illegitime, tolerant, si cōmuni opinionē reputabatur legitimus. 7. quæst. 1. c. nonne. unde dicit, q̄ tenuerūt quæ fecit Iudas quādiu fuit tolerat^o, sicut facta aliorū Apostolorū. 1. qō. 1. c. dedit baptismū Iudas. & c. Christus. 23. qō. 4. alleg. etiā plura iura de quib^o ibi per eū. & idē dicit de eo, qui cōmuniter reputabatur pro notario. licet nō esset: ut supra, dixi. all. c. decernim^o. de sē. excom. in 6. & dicta p̄ Specul. in tit. de instru. edi. i. §. restat. in uer. sed qd̄ si instrumentū. Subdit postea d. Bartho. Soci. ī d. cōsi. q̄ communis opinio existens de habilitate & legitimitate agētis tēpore, quo aliqd̄ facit, operat, ut illud ualeat & p̄petuo illud teneat, licet postea appareat ipsū īhabile seu illegitimū esse, seu fuisse, & ideo presentatio facta per aliquē nō patronum, si communi opinione reputabatur patronus † illius beneficii, nō uitiatur, licet postea appareat ipsum nō fuisse patronū: ut in c. cōsultationib^o. de iure patro.

tro. & in ca. quærelam. de elect. per quã decretelẽ idem di-
 cimus de rectore puratiuo. & idem de collatione facta ab
 eo. q. potestatem conferendi putabat habere. de causa pos.
 & pprie. ca. cum olim. Et facit etiam. nam quando filius
 facit aliquẽ actũ, qui filius ssa. communi opinionẽ reputab-
 tur liber, tenet. licet tunc nõ esset sui iuris: ut C. ad Mace.
 l. 2. & ff. eo. l. 3. Item solueens ei, qui cõmuni existimatio-
 ne reputabat procurator creditoris ad pecunias exigendas
 liberatur, quãuis pcurator nõ esset. l. eius qui puincia. ff.
 fr. ter. pet. l. si quis seruo. ff. de sol. & ista & plura alia addu-
 cit Soci. in d. consi. suo 32. incipien. ex his quæ. in 8. colum.
 quæ multum sunt no. ad ppositum dicti banniti, qui cõ-
 muni existimatione reputabatur pro nõ bannito. & uide
 no. uerba d. Nelli in tract. bannitorũ. in 3. parte secũdi te-
 poris. quæstio. 84. ubi no. loquitur. Et circa hãc materiã
 adde in ar. not. uerbum d. Card. in proœmio cle. in uer.
 uniuersitati & c. ubi dicit fuisse determinatum de facto. Epi-
 scopus Tudertinus fecit statutum excõmunicans mulieres
 portãtes perlas: quod statutum à nulla muliere fuit recep-
 tũ. dubitabatur an incidãt in pœnam statuti, seu excõmu-
 40 nicationis. & ¶ refert Matthe. dicere q. nõ. p. ca. in istis. §.
 1. 4. dif. quod dictũ refert & sequitur Barb. in cõs. suo incip.
 scripsit ecclesiasticus & c. in 7. col. quod cõsiliu infertum
 est inter consilia Alex. in ordine meo 370. ad quod uide
 etiam Ias. in l. rem non nouã. in 2. col. C. de iud. & d. Ca-
 tal. in tract. suo synd. in uersic. 68. incip. adde quia dicit. &
 dom. Fran. de Are. in consi. suo 11. inci. procedendũ. in pẽ.
 col. circa prin. & in consil. 154. incip. cõsultatio præpo-
 sita. in 2. colum. & Alex. in consil. suo 78. incipien. uide-
 retur prima consideratione. in 2. col. in 6. uolu. & glo. sing.
 & ibi doc. in cap. 1. de treu. & pac. Ludo. Roma. in consil.
 512. incip. quo ad primum. in ult. col. & Alexand. in con-
 silio 6. incip. uiso themate. in 2. colum. in 1. uol. & in consi.
 262. incip. uisis & consideratis. & in consil. 132. incip. uisa
 facti narratione. in 1. col. in 1. uol. & dom. Feli. in cap. pa-
 storalis. in pen. colum. de fide instr. & Car. Alex. 19. dif. in
 summa. & uoluit Old. in consi. 256. incip. impugnatur ele-
 ctio.

ctio. in 2. colum. in ver. præterea statutũ & c. & probatur
 in cap. denique. in §. fi. 4. dif. & uoluit do. Phil. Dec. in cõsi.
 262. incip. in causa. in pe. colum. ver. ult. nõ obstat. & uide
 Ioan. de Ana. in c. felicis. in princ. 2. colum. de tornea. ubi
 not. loquitur i materia ista. Et de supradicto articulo, quãdo
 communis error faciat ius, uide etiam Cy. in l. discernim?
 C. de sacrosanct. eccle. Bart. i l. 2. ff. de sup. leg. dom. Anto. i
 cõmento. c. consultationibus. de iure pa. Bal. i l. 2. C. de sen.
 Salic. in l. Xenodorus. C. ad Maced. Ange. de Areti. in §.
 sed cum aliquis instit. de testa. & Modern. i d. l. 1. C. de testa-
 ment. Modo ulterius dico, q. alius est casus, in quo banni-
 tus non potest impune occidi, etiam stãte statuto, q. bã-
 nit⁹ possit impune occidi: qui casus est i bãnito cõdenato;
 41 dũ ducitur ad mortẽ, seu ad locũ Iustitiæ ¶ nã occidẽs eũ
 tunc, debet puniri pœna legis Cor. de sic. etiã si hoc facit
 aliquis de familia iudicis, licet haberet dubiũ q. eripere-
 tur sibi per viã: nam tenetur de occiso, nisi habuerit hoc i
 mãdatis. ita dixit Bal. in l. adictos. C. de epis. aud. & i l. fidei
 commissa. in §. si quis. ff. de leg. 3. & in l. fin. C. de malefic. &
 mathe. de quo etiam per Bart. in l. cuiusque. ff. ad leg. Iul.
 maiesta. & per Alexã. in l. 3. §. transfugas. ff. de si ca. p. qui-
 bus faciunt quæ dixi supra, de bãnito carcerato. Scias etiã
 stãte statuto, q. banniti non possint stare nec habitare i ci-
 uitate, alias possint ibi capi & decapitari, q. si aliquis bãn-
 42 tus ¶ transit per illam ciuitatem, & comedat in hospitiõ,
 non poterit capi, nec decapitari. ita dixit do. Nel. i tracta.
 suo bannitorũ, in prima parte secundi temporis. qõ. 58. in
 cipe. pacto vel statuto cauetur. & Petr. de Ancha. in con-
 sil. suo 74. incip. uiso diligenter. in fine. Item ultra præ-
 missa circa hanc materiã bannitorum scias, q. statutum
 43 loquens ¶ de bãnitis, cõprehendit solum bãnitos tempo-
 re statuti: non autem bãnitos ex post. ita not. dixit Angel.
 in cõsili. suo 67. incip. ex themate prædicto duo eliciuntur
 dubia & c. post medium. in ver. de secundo autem & c. & idẽ
 Angel. in consi. suo 260. inci. thema prædictum & c. p. totũ
 consil. maxime ultra med. & Petr. de Ancha. in repe. ca. ca-
 nonum statuta. in 48. char. in 3. colum. de constit. & do.
 Phil.

Phil. Dec. in consi. suo 65. incip. diligenter cōsideratis &c. ante finem. Pro quo faciunt dicta per d. Nel. in trac. banni tornm. in 1. part. 2. temp. quæstio. & in 1. part. 1. tempo. in 10. quæstio. & in 3. part. 2. tempo. in 10. q. incip. circa idem &c. Et faciunt dicta per Bald. in l. 1. C. de capti. vbi dixit, q̄ si statutum dicit, quod exititii possit impune offendi, quod non potest intelligi de filiis, qui postea nascunt. Et facit ēr, nam exēptio seu immunitas cōcessa ecclesiæ vel
 44 capellis, non porrigitur ad ecclesiam nec ad capellam † futuram, secundum doc. in c. cum capella. de priui. & Bart. in l. dāni. in §. si is qui eod. in pen. quæstio. ff. de dam. infect. & in consi. 59. inci. commune Spoleti. in vlti. col. & habetur per Alex. in consi. 177. incip. in occurrenti &c. in 4. colum. in 2. volum. Pro quo facit optime rex. not. in cle. 1. ad fin. de cens. vbi dicit text. privilegia seu exemptiones huiusmodi ad monasteria, seu ecclesias, quam ad eos in posterū obuenire continget, volumus non extendi. Et facit etiam
 45 nā rescripta ad lites † non extenduntur ad lites futuras. c. fin. de rescip. Item literæ ad beneficia, non trahuntur ad beneficia postea creata. de fin. de rescip. Itē facit, nam cōpromissum factum in arbitriū de omnibus, non porrigit ad lites futuras, tex. est no. in l. de his. & ibi Bar. ff. de arbi. vbi ampliat hoc ēr si dictū esset in cōpromisso de litibus, quæ sunt vel esse possunt inter ipsas partes. vñ illud (esse possunt) intelligitur ex cā de p̄senti, & rebus ita se habētib. fm Iaso. in l. si stipulatus fuerim §. cum stipulamur. in pen. col. ff. de verb. obli. ubi pro hoc alle. l. q̄ Seruius. ff. de cond. ob cau. & ultra Bar. adducit etiam tex. in c. 2. de renun. & quod voluit Bar. in l. qui Romæ. in §. duo fratres. in 6. quæst. de verb. oblig. Et ipse Ias. ampliat hoc etiam si in cōpromisso essent illa verba, ex quantuncunq̄ cā, q̄ tamen adhuc non porrigitur ad lites futuras, fm Lud. Ro. in consi. 88. incip. tribus rationibus. Item subdit ipse Ias.
 46 vbi supra q̄ renuncians feritis, intelligitur renunciare † p̄sentibus, non autem futuris, secundum Bart. in l. 1. §. 1. ff. de fer. & in l. si ita. ff. de auro & arg. leg. & sequitur do. Ant. in c. si. de fer. per tex. in d. c. 2. de renun. dicit tamen, q̄ in hoc

hoc vltimo contrarium tenuit & melius Ful. & d. Alexan. in d. l. 1. §. 1. in 1. col. ff. de ser. Item ad prædicta etiam facit pro prima opi. nam si principalis facit pacem pro se & ad
 47 hæretibus suis, † intelligitur de adherentibus p̄sentib. tm, & non de illis, qui postea fecerunt adherentia & si aliquis obligauit se ad pacem seruandā pro se & filiis. intelli
 48 gitur de natis tm, † non autem de posthumis, & sic de postea nascituris, secundum Bal. qui vtranque defensionē ponit in c. inquisitioni. in vlti. col. de app. ad quod alle. Archi. in 1. quæstio. 3. c. excellentissimus ubi tenet q̄ si Papa excommunicat Titium, & omnes fautores, uel communicatores eius, comprehenduntur tantum p̄sentes, nō futuri fm eum ibi. Quibus † etiam adde, q̄ si testator substituit
 49 aliquē, & eius filios, intelligitur de natis tunc, non autem de posthumis fm Barto. in consi. incip. Bonauentura condidit testamentum. Sed Ias. in d. l. si stipulatus fuerim. in d. §. cum stipulamur. in pen. col. dicit circa prædicta esse aduerendum, qm̄ contrarium tenuit Ioan. And. in addi. Specu. in tit. de treug. & pac. super rub. ad fin. in pen. q. ubi tenet, q̄ si duæ ciuitates fecerunt pacem, uallatam pœna pro se & suis subditis, q̄ ista pax extenditur ad illā, quæ se postea submittit alteri dictarum ciuitatū, & refert sic fuisse iudicatum p̄ l. si quis filiabus. ff. de test. tut. & c. quia circa. & c. cum capella. de priui. & eū refert & sequitur Pau. de Cast. in l. qui ædificium. ad fi. prin. ff. de ser. urb. prædio. vbi etiā dicit, q̄ ista quæstio fuit in March. Montisferrati. Et scias q̄ illam doctrinam Bart. in d. consi. incip. Bonauentura condidit testamentum, etiam refert & sequitur Soci. in l. si cognatis. in 12. col. ff. de rebus dub. & in consi. 152. inci. casus iste &c. in 1. uolum. & Pet. de Anch. & Ioan. de Imol. in c. iudicante. de test. & Alex. in consi. 358. incipien. ad sit spirituffancti gratia. in 4. col. de qua materia etiam uide Socin. in consi. suo 51. incip. uisa facti &c. in pen. colum. in 4. uol. & ibi in consi. 72. inc. pien. capiendo. in 7. colum. in fin. & in consilio. 69. incipient. uiso testamento. in 5. colum. in 3. uolumi. & ibi in consi. 10. incipient. consideratis &c. in vltim. column. & uide Iason. in l. 2. in 72. colum. C. de iure emphy:

emphy. & in l. suggestioni. in 1. & 2. col. C. de ver. sig. & in l. 3. in §. illud quoque. in fi. ff. q. quisq; iur. & vide do. Phil. Dec. in consi. suo 259. in causa illorum. in 1. col. & in consi. 222. incip. visō. in 1. col. & in consi. 254. incip. proponitur in ultim. colum. & in consilio 299. incip. in causa. in 4. col. & Corset. in not. suo in versic. metus. Item ultra prædicta adde Bald. in l. si ita scripsisset. ff. de leg. 2. vbi dicit, q. si ali
 50 quis cessit omnia ꝛ iura sua alicui, q. in tali cessione non veniunt conditionalia, vel in diem. & hoc sequitur Imol. ibi & reputat hoc esse no. Sed istud reprehendit Rap. Cu. & do. Alex. in d. §. si stipulamur. vt dicit Ias. ibidem in vlti. col. eo quia in debito in diem ante diem ius competit, & est orta obligatio, & actio. licet obest exceptio. l. centesimis. in princ. ff. de verb. obl. & l. 1. in fi. ff. quando dies lega. ce. Et subdit Ias. aduertendum esse: quia ipsemet d. Alex. si cōtrarius sequitur illam decisionem Bal. in consi. suo 106. incip. visis & opportune pōderatis & statutis & c. in 2. col. tñ dicit Iaso. q. melior est contraria sn̄a. & ita residet. Tu aut ultra præmissa circa prædictam materiã vide Alex. in consi. 192. inci. ex themate præmissō. in 3. col. in fin. & ibi in 4. col. in princ. & omnino Alexan. in consi. suo 177. incipient. in occurrenti. quasi per totum in 2. vol. & Socin. in consi. 121. inc. visã contingentia. in 2. colum. & Iaso. in l. si pater puellæ versic. quarto facit. C. de inoffic. testa. Et adde q. licet lex, vel statutum loquatur per verba præteriti tem
 51 poris, tamen extenditur ad tempus futurum ꝛ qñ tollitur materia delinquendi. ita not. Dominicus de sancto Gemi. in consi. suo 18. incip. quia copiose & c. vbi ad hoc allegat Barto. in l. cum lex. ff. de legibus. & gl. in ciem. 1. de testa. & Ioan. And. in c. ne aliqui. de priu. in 6. ubi tenet q. statu-
 52 tum disponens ꝛ super priuilegiis concessis habet locum in concedendis, quando rō statuti pariter adaptatur ad futura: puta quando vult obuiare delictis. idem fm̄ eum tenet Ioan. And. in c. unico, quod met. caus. in 6. in gl. super verbo, extorserint. de quo latius per Gemi. in d. suo consi. & sic per ista non audeo firmare q. statutū loquens de bā-
 53 nitis non comprehendat bānitos futuros: ideo cogita. Re
 deundo

deundo mō ad principalē materiam bannitorū, quæro an
 53 statutū loquens, & dicēs, q. bānitus possit impune occidi, vel offendi, comprehendat et bannitos: adeo q. tunc ꝛ bā-
 nitus possit impune occidere bannitū. in quo Bal. in l. cum mulier. in 5. col. ver. statuto cauetur q. banniti ff. solu. ma. post Bart. ibi in 4. col. format istam quæstionem, & arguit pro vtraq; parte finaliter tñ inclinatur, q. etiam bannitus cōprehendatur in tali statuto, cū sit fauor publicus, q. ban-
 54 niti occidantur a quocunq;. & allegat iura, & rōnes de quibus ibi per eum. de quo etiam per Alex. ibi in 2. col. & idē dicit Bard. in margarita sua. in verbo, excommunicatus. in 12. colum. versic. incip. excommunicatus repellitur. Et pro hoc etiam facit: nam si statutum dat præmium occidenti
 55 bannitum, tunc ꝛ bannitus occides bannitum consequitur præmium. ita dixit Lud. Ro. in l. 3. §. vtrum. ff. ad sylla. & Bald. in eadem l. in §. hi quoq;. & Bald. in l. 1. in 2. colū. C. de condi. ob tur. causam. & voluit Ang. de Are. in tract. malefici. in verbo, fama publica. in 12. char. in ver. quæro, an bannitus capiens bannitum & c. Sed contrarium vide tur tenere Bar. in l. licet. in §. si tibi. ff. de condi. ob tur. cau. & Saly. in l. 1. C. de mul. quæ ser. pro se. immif. & in l. 2. in 2. col. de noxa. & in l. pe. C. de cōdi. ob tur. causam. & Ang. & Raph. in d. l. 3. §. ex stipulatione. ff. ad sylla. Et fundant se dicendo, q. statuta sunt fauorabilia: ergo non comprehen-
 56 dunt bannitos, & odiosos. vide in l. amissione. in §. 1. & ibi Bar. & alij. ff. de cap. dimi. Item dicunt q. licet dictum statu-
 tum loquatur generaliter, tñ talis generalitas dēt restriu-
 55 ad habiles psonas. ꝛ l. vt gradatim. §. 1. ff. de mune. & hono. l. 1. per glo. C. de sacrosan. eccle. l. 1. & ibi glo. C. de fide instru. l. 2. C. vbi de ratioci. agi oportet. & facit gl. in l. vni-
 ca. C. vbi cōueniatur qui cer. loco dare promis. & est glo. in auzh. de nup. in §. disponat. & gloss. fin. in l. qui autem. ff. de consti. pe. pro quibus faciunt alia quamplura, quæ ad hoc adduxi in l. vnus. in §. cogniturum. in 5. col. ff. de quæstio. Item dicunt et statuta non patrocinantur bānitis, q. sunt
 56 extra protectionem cōis: ꝛ vt no. Cyn. C. de natur. lib. in l. 1. & in l. reos. C. de accu. & habetur in auzhen. item nulla
 commu-

57 **communitas.** C. de sac. fan. ec. Item dicuntur et predicti doc. posse offendere bannitum impune, est beneficiū a statuto datur, ut de se patet. Sed beneficia statutorū non datur bannitis, ut habetur in l. Gallus. in §. & quid si tantū. ff. de liber. & posthu. & in d. l. amissione. §. 1. de quibus etiā per Bal. in athen. & omnino. in 4 col. in ver. dixi de persona iudicis. C. ne vxor pro marito. & per me latius in consil. meo. inci. Spiritus sanctus sit mihi a dextris &c. in 6. char. ubi late locutus sum. Attamen prima opinio, quod tale statutū cōprehendat etiam bannitos verior est, p̄ plures rōnes allegatas a doc. in dictis locis, & potissime per illā rōnem vtz, quia tale statutum, quod bannitus posset impune occidi vel offendi: nō est factū in fauorē, vel in beneficium offendentis, sed factum est in fauorē reipub. ut in l. congruit. ff. de offi. praesid. Item licet generalitas restringi debeat ad p̄sonas habiles, t̄ tñ hoc fallit fauore reip. quia tunc talia verba recipiunt ampliacionē, nō aut restrictionem, ut est tex. no. in l. hoc mō. ff. de condi. & demon. & probat etiam tex. in l. si quis in graui. in §. hi quoq; ff. ad sylla. & i. l. 2. C. qñ lice. se sine iudi. vind. & vtrobiq; per doct. & hoc etiam voluit Alexan. in consil. suo 410. incip. visa quadam constitutione. in 2. col. pro quo etiam facit notabi. verbum Bar. in l. quemadmodum. C. de agr. & cens. lib. 11. vbi dicit, quod statutū, seu lex p̄nalis vel odiosa, licet nō debeat extēdi, sed potius restringi, ut in regula, odia. de reg. iur. in 6. & in l. cum quidā. ff. de libe. & posthu. & in l. qui exceptionē. ff. de condi. indeb. tñ t̄ vbi extensio tendit ad fauorē reipub. ita debemus legē seu statutum odiosum extēdere, sicut legē vel statutum fauorabile, quod dictum sequitur Ioan. de Imo. in l. cetera. in §. si qs ff. de leg. 1. & do. Alexan. in d. consil. 410. in 2. col. & in d. l. quemadmodum. & d. Fel. in c. nonnulli in princ. in 24. col. de rescrip. Et idem dixit Bar. in l. 2. §. exercitus. ff. de his qui not. infra. & Pau. de Castro. in consil. suo 23. incip. viso puncto. in pen. col. & idem voluit Bar. Bal. & Angel. & Ludou. Roma. in d. l. si quis in graui. in d. §. hi quoq; ff. ad sylla. & d. Augu. de Ari. in lib. maleficiorum, Ang. de Are. in verbo, *che hai tradito la tua patria.*

60 *tria.* in 2. char. in 3. col. & in eodem tracta. in verbo, Sempronium mādatozem. in 6. char. in addi. magna. post prin. & idem dixit d. Philip. Dec. in consil. suo 65. in 2. col. vbi dicit, quod pro hac doctrina facit quod not. Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de denuntiatione. §. 1. vbi dicit, quod statutum loquens seu dās premiū accusanti delinquentē fauore reip. ne delicta sint impunita, t̄ extendit ad denuntiantem, & hoc sequitur Ange. in l. diuus. ff. de custo. reo. & Ludou. Ro. in d. l. si quis in graui. in §. hi quoq; & dom. Fran. de Aret. in c. 2. extra de accu. & Bal. Alex. & Moder. in l. si filiusfam. ff. si certum per. ad quā vide ēt Iaso. in l. si quis maior. in 2. colum. C. de transact. & Corset. in nota. in verbo, extensio. in 2. not. & Iaso. in l. 1. in ultim. colum. post med. C. de transactio. & in l. si certis annis. in 2. colum. C. de pact. & d. Rochum Curtium in c. fi. in 2. colum. in fi. de consuetu. & Alexan. in consil. 71. incip. visis &c. in 3. colum. in 7. volum. & Ias. in l. is qui pro emptore. in 88. col. ff. de vsuca. & in l. qui se patris. in 29. col. C. vnde lib. Sed ultra istos patres pro predicta doctrina Bart. in d. l. quemadmodum & sequacium, adduci etiam potest quod dicitur de hac publica t̄ utilitate a doct. in pluribus locis. Et primo adduci potest tex. not. in l. ita vulneratus. in §. ita autem. ff. ad legem Aquil. vbi dicit tex. multa autem in iure ciuili contra strictam rationem disputandi. pro utilitate communi recepta esse innumerabilibus rebus probari potest &c. quem tex. ad hoc pro not. allegauit Ludou. Roma. in consil. suo 460. incipie. in proposita consultatione &c. in fin. Item & adduci possent plura iura de hac publica utilitate loquentia, quae adducit Ludou. Roma. in consil. suo 310. incipie. in causa propositae consultationis &c. vbi adducit l. veditor. §. si constar. ff. communia praedio. & l. anthiochensium. secundum vnam lectu. ff. de priuileg. cred. l. si priuatus. ff. qui & a quibus. l. toties. ff. de pollici. l. diuus. ff. de iur. aureo. an nulo. l. nec filio. ff. de natali. resti. Adducit etiam glos. in l. quoties. C. de praeci. impe. l. 1. & in l. si. C. si contra ius vel vti. pub. & gloss. in l. 1. ff. de consti. Princ. Inno. in c. quae in ecclesiarum, de consti. Bald. in l. rescripta. C. de praeci. impe.

offe. Item adducit etiam alia plura iura loquentia de hac publica utilitate, de quibus ibi per eum. Et facit etiam nā taciturnitas ad aliū obligandum non habetur pro con-
 62 sensu, † l. filiusfa. §. inuitus. ff. de procu. l. sicut. §. non vide-
 tur. ff. quibus. mod. pign. uel. hypot. sol. hoc tamen fallit fa-
 uore reipu. ut l. 2. ff. ad munic. & in l. honores. §. si. ff. de de-
 cu. ita dicit Ludo. Ro. in consi. suo 311. incip. in casu propo-
 sito. in 1. colum. Et faciunt etiam dicta per Oldr. in consi.
 suo 4. incipien. circa propositam &c. & per Petr. de Anch.
 in consi. suo 188. incip. iste B. de Garnatio &c. ante fin. ubi
 dicit, quod illa, quæ geruntur ratione publici officii, sem-
 per ualent & tolerantur propter bonum publicum etiam
 si ab inhabili & indigno ministrentur per l. Barbar. ff. de
 off. præto. & l. 1. C. de test. & faciunt dicta per Lud. Ro. in
 repe. l. si uero, §. de uiro. in 54. fal. in ver. 22. probatur. ff. so-
 63 luto. matr. ubi dixit, q̄ iura prohibentia clericis † imponi
 onus collectarū, non extēditur ad casum, in quo est neces-
 sitas pp̄ publicam utilitatem, quæ tueri non potest sine
 subsidio clericorum aduersus incursum hostiū, tunc. n. eis
 licite impuni potest tale onus collectarū. alleg. ad hoc tex.
 expressum in l. nullus. la. ij. & ibi Bart. C. de cur. pu. lib. 12.
 quod tñ intelligit ipse Lud. Ro. ubi supra, si ad hoc acces-
 serit superioris autoritas. s. episcopi & non aliter, quod di-
 cit esse expressum in c. non minus. ad fin. de immu. ecclesi.
 Et subdit etiam ipse Lud. Ro. ubi supra in uer. 24. q̄ gene-
 rales immunitates non extenduntur ad casum, in quo ne-
 cessitas soluēdi imminet gratia utilitatis publicæ cōseruā-
 dæ: tunc. n. quilibet immunitate nō obstante ad solutionē
 prætij contribuere tenet. ad quod alle. l. 1. C. ut nemi. lice.
 in emp. spe. se excusa. lib. 10. Et facit et not. uerbum Lau-
 de Rodul. in tract. suo de usuris. in rub. in ult. colū. in uer.
 ult. dicit Inno. Item faciunt etiam per dom. Felyn. in cap.
 nonnulli. in prin. in 22. col. in uerfi. fallit septimo &c. de re-
 script. ubi dicit, quod quando rescriptum emanat in fau-
 rem reipub. quod licet sit contra ius, ramen non requiri-
 tur in eo clausula nō obbstāre, s̄m Abb. ibi post Barto. in
 extrauag. ad reprimendum. in uerbo, non obstante. in 1.
 col.

colum. de quo latius per do. Felyn. ubi supra in duobus
 ver. ibi seq. Item ad prædicta etiam faciunt not. dicta do.
 Felyn. in d. c. nonnulli. in prin. in 24. col. de rescrip. ubi di-
 64 cit, q̄ fauore publicæ utilitatis † fit extensio ex identitate
 rationis de similibus ad similia, et in exorbitantibus a iu-
 re, secundū Bar. in l. si constāte. in prin. in 9. oppo. primæ
 partis. ff. sol. mat. & glo. in l. illud. in uerfi. nulla causa. C. de
 sac. san. ecc. & dicit ad hoc esse tex. in l. certa. in uer. si qs. ff.
 de leg. 1. & ibi Ioan. de Imo. & no. Bar. in d. l. 2. in §. exerci-
 tus. ff. de infa. per illū text. quē etiā alleg. Dominicus in ca.
 statutum. ante finem. de elec. in 6. & Dyn. in reg. odia. uer-
 ficu. sed contra regulam. de regu. iur. in 6. & alleg. Bartol.
 in d. l. quemadmodū. de agri. & censi. lib. 11. ubi similiter
 dicit, q̄ fit extensio statuti. fauore reipub. etiā si esset odio-
 sum. & iō pœna statuti puniētis faciētes maleficiū, puniet
 et fieri facientem, secundū eum. quem refert & sequitur
 Ludou. Roman. in consilio suo 23. & dicit, quod statu-
 tum concernens publicam utilitatem dicitur fauorabile
 65 † & piū. & ideo dixit Bartol. in dicta extrauag. ad reprim-
 endum. q̄ dicitur cōstitutio specialis illa, quæ fauet rei-
 publicæ. & eū sequitur Alex. in l. Nefennius. ad fi. prin. ff. ad
 leg. Fal. Et ideo si sunt duo statuta, & dubitatur qd̄ ipsorū
 66 sit magis speciale, † certe dicitur illud, qd̄ magis fauet rei
 publicæ. per tex. no. in l. properandum. §. fin. C. de iudi. iun-
 cta l. fin. C. in quibus cau. in integ. resti. non est neces. ibi
 enim dicitur, quod nulla præscriptio currit minoribus, &
 sic in materia præscriptionum satis est hoc speciale. po-
 stea d. §. fin. uult quod instantia currat minori. ergo d. l.
 properandum. dicitur magis specialis fauore publico di-
 rimendarum litium. & illam doctrinam pro notabili se-
 quitur etiam Bald. in l. 1. in 3. q. ff. de offi. comul. & Imo.
 in l. Gallus. §. ille casus. in fin. ff. de libe. & posthu. & Per.
 de Ancha. in repe. cap. canonum. in 10. q. de consi. & Pau.
 de Cass. in l. non est nouum. ff. de legi. & Alex. post Bald.
 & Ange. in l. Titix retores. ff. de leg. 1. ubi plura ad hoc
 adducit. Item adducit etiā do. Fely. in l. ad bestias. ff. de pœ-
 nis. de quo dixi supra, in §. opportune. nu. 6. Adducit etiā

Inno. in c. licet. in fi. de regula. vbi dixit, q̄ dispositio illius capituli circa petitionem licentiæ h̄t locū in oībus alijs casibus, in quibus versatur publica utilitas. de quo dicto s̄m eum exclamat do. Pe. de Monte in suo tracta. de pt̄te Papæ. in 3. col. licet non alleget Inno. in d. c. licet, sed in c. cum ad monasterium. de statu mon. vbi hoc nō dicit. Et ex hoc infert. do. Per. q̄ si cardinales, & prælati, qui sunt sub obediētia Papæ, petāt licentiā cundi ad consiliū, & ipse eā
 67 eis neget, qd̄ t̄ tunc possunt ire ea non obtēta, quando ex hoc imminet publica utilitas ecclesiæ vniuersalis, forte ad sedandū schisma inter duos Papatu contēdentes. quod dicit do. Fel. esse bene not. ad plura similia. allegat postea d. l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. & similem text. in c. abbate. in fi. de re iud. in 6. ver. præsertim, cum nonnulla pro utilitate communi cōtra iuris asperitatē ex æquitatis m̄a s̄uetudine tolerari noscātur &c. Item adducit ēt Abb. in c. apostolicæ. in 2. col. de excep. vbi dixit, q̄ pp̄ utilitatem publicā iudex absoluit ex officio ab excommunicatione nō petentē, per illum tex. quem dicit esse bene no. Ita adducit ēt Inno. in c. cum iandudū. ad fi. de præbē. vbi dixit, quod per publicam utilitatem ecclesiæ vniuersalis viri literati
 68 t̄ sunt extollēdi ad pluralitatē beneficiorum. pro quo dicit facere. c. cum ex eo. de elec. in 6. & c. de multa. in fin. de præben. & c. super specula. de magistris. vbi tales viri vocātur stellæ ecclesiæ. Itē adducit etiam ipse do. Felyn. in d. c. nonnulli. in princ. in 24. col. Ludo. Roma. in sing. suo 710. incipient. quæro per illum text. &c. vbi dicit, q̄ officiales stratarum possunt propria autoritate facere, vt destruaturs domus vnius priuati, vt ciuitas sit pulchrior. qd̄ vere superioribus annis fuit practicatū hic Bononię, & hoc p̄ l. ædificia. C. de ædifi. priua. sed vult dicere de operi. pub. Adducit ēt Bal. in l. si traditio. in princ. C. de actio. empr. vbi dicit q̄ fauore publicæ utilitatis, pōt quis compelli ad factum, per no. in l. stipulario. ff. de oper. no. nun. Item adducit etiā text. in c. fin. de transla. præla. vbi dispositio extenditur p̄pter publicam utilitatem. Item adduci potest etiam secundum eum Bal. post Iaco. Butr. in l. 2. C. an seruus ex suo facto.

69 cto. vbi t̄ dixit, q̄ statutum nunquam interpretatur cōtra rempu. in eo quod pōt tangere alios. Pro quo secundum eum facit, quod not. Bal. in l. milites. in fi. C. de testa. mili. vbi dixit, q̄ respub. nunquam præsumitur concedere ali-
 70 quibus officialibus arbitriū cōtra bonū publicū, t̄ etiam si det eis plenū & gn̄ale arbitrium. Item adducit Cardi. in consi. 141. incip. Sanctissimus dominus noster. in 6. colū. vbi dicit, q̄ si rescriptū principis repugnat publicæ utilita-
 71 ti, non est ei parendū, t̄ per tex. in §. deinde competens. in auth. de man. prin. Adducit etiā aliqua alia, de quibus ibi p̄ eum. Sed ultra eū, adde tu Lud. Roma. in consi. suo 199. incip. præsens statuti particula &c. in vltim. col. vbi refert & sequitur Bal. in d. l. 2. C. an seruus ex suo facto & Alexz. in rub. ff. solu. matri. in 3. col. in versi. sed quid econtra &c. qui etiam refert & sequitur illud dictum Bald. in d. l. 2. de quo etiam per eundem Bal. in rub. C. qui accus. non poss. in pe. colum. Pro quo faciunt etiam dicta per Bar. in trac. suo represa. in 3. q. septimæ quæstionis princ. Et adde etiā Bal. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in 2. colum. versi. idem videtur dicendum &c. de const. vbi dixit, q̄ statutum factum
 72 in fauorem reipu. valet, ēt si sit cōtra clericos. t̄ quod est multum no. Item adde ēt circa prædictam materiam, q̄ statutum seruari non dēt, quādo t̄ publice interest illud nō seruari s̄m Bal. in l. nauiculariorum. C. de nauicu. lib. 11. quē refert & sequitur Pau. de Cast. in consi. suo 123. incip. viso puncto, & oppositionibus &c. in 2. col. Et facit etiam dictum Specu. in titu. de cens. in §. 1. versi. item pone quædam vicinia &c. quem refert & sequitur Lud. Ro. in sing. suo 67. incip. puteus &c. Bald. in l. cum fructuarius. ff. de usufruct. & Cepo. in tracta. de serui. in titu. de puteo. & cisterna. & Iaso. in l. 2. in 7. colum. C. de iure emphyt. in quibus locis dicunt, q̄ si puteus vicinix eger reparatione, q̄ si vnus ex vicinis renuntiat cōmoditati dicti putei, tamen non euitabit contributionē expensæ, propter publicam utilitatem quod est no. & de hac materia publicæ utilitatis vide etiam Bar. in l. si alius. in §. est autem. ff. quod ui aut clam. & in l. 1. in princ. ff. ad l. Rho. de Iac. & Lud. Bolog. in

addi. ad consi. Io. de Ana. consi. 71. & Petr. de Ancha. in cō
 fil. 244. incip. Christianissime & c. & Angel. in l. Imperato-
 res. ff. de pact. Pet. de Anch. in consi. 211. incip. factum sup
 quo & c. circa fi. & Bald. in l. 1. in versi. tertia conclusio. C.
 ut quæ defunt aduo. par. iu. sup. Io. de Imo. in c. nisi essent.
 in 2. col. de præben. Oldra. in consi. 104. incip. circa propo-
 sitam. Bal. in consi. 230. incip. unus & c. in 2. uolum. in fin.
 Bart. in consi. 29. incipien. uisus pactis. in 2. colum. & om-
 nino Barba. in rubr. de rescrip. in 4. char. in 1. colū. uer. tu
 uero considerata. & Lud. Rom. in singu. suo 279. incip. re-
 gula est & c. in 19. char. in 1. col. suorum singu. & uide Pau.
 de Rodul. in tract. suo de usur. in ult. col. in uer. ultim. dicit
 Imo. & do. Fely. in ca. postulasti. in 19. col. eod. titu. Et scias
 74 etiam q̄ publica utilitas dicitur † iusta causa, secundum
 Bart. in l. quicumque. C. de iure fisci. libr. 10. & do. Philip.
 Deci. in consi. 269. incip. consultus. in 3. col. Redeundo mo-
 do ad supradictam quæstionem nostram, mihi uidetur in
 d. quæstione q̄ uerior & sustentabilior sit opi. Bald. & se-
 quacium tenentium q̄ statutū dicens, quod bānitus possit
 impune occidi, comprehendat etiā bannitum occidentem
 alium: quia iste actus occidendi bānitos est fauorabilis rei
 bup. ut d. l. congruit. ff. de of. præsi. merito tale statutū com-
 prendit et bannitos, non obstantibus in contrariū ad-
 ductis, tene menti p̄dicta: quia sunt notabilia. Quæro mō
 ulterius: statuto cauetur in ciuitate, q̄ banniti possint im-
 pune offendi, non tñ occidi: mō aliquis uolebat offendere
 bannitū, ut licite poterat secundum formam dicti statuti,
 qui bannitus se defendendo resistit illi offendenti, q̄ offen-
 dens eum occidit p̄p̄ dictam resistantiam: an talis occidēs
 sit puniendus † p̄na mortis, uel alia p̄na? in quo dicas
 75 q̄ non dēt puniri aliqua p̄na, & rō est, quia cum talis of-
 fendens esset constitutus executor in hoc a statuto p̄mit-
 tente, q̄ licet posset offendi, nō licebat hoc casu ipsi bāni-
 to se defendere, & resistantiā facere actui licito. † cū ergo
 76 ipse bannitus fuerit in culpa, nō tenet occidēs eū de homi-
 cidio subsequuto. ita dixit Barto. in l. ut uim. in 2. col. ff. de
 iust. & iu. & Pau. de Cast. in consi. suo 194. incip. uiso supra
 scripto

scripto puncto. in 2. col. ubi ad hoc alleg. tex. in l. si seruus.
 C. de his qui ad eccles. confug. & l. quē admodum. in §. ma-
 gistratus. ff. ad leg. Aquil. & glo. in d. l. ut uim. in 1. glo. que
 tenet q̄ quando uolentia infertur a priuato iuste, nō est
 tunc licitum sibi resistere per l. 4. ff. ad legē. Aquil. & idem
 dicit si infertur a iudice. & si hoc est, ergo resistendo est in
 culpa, & per cōsequens debet sibi imputare casum in sua
 persona culpa sua cōtingentē. ut litem Mela. post prin. ff.
 ad leg. Aquil. & l. p̄tor §. si. eo. tit. Et subdit Pau. de Cast. in
 d. consi. q̄ hanc partem etiā tenet Iac. But. in l. 2. C. de his
 qui latro. ubi dicit q̄ si aliquis se defendit, & non permit-
 tit se capi a familia publica, q̄ ip̄m iuste capere pōt, & pro-
 pter hoc cōtingat ipsum interfici a dicta familia, tale ho-
 micidiū erit impunitū, per d. l. si seruus. Idem ergo erit in
 casu bāniti: quia quicquid fiebat cōtra dictū bannitū, fie-
 bat autoritate statuti. ita residet Pau. de Cast. in d. suo cōs.
 quē refert & sequitur Lud. Bolo. in consi. suo 63. incip. ui-
 so igitur. ubi etiam hoc adducit Pau. de Cast. in consi. 193.
 incip. uiso processu. ubi concludit, q̄ ubicunq; ex forma
 77 statuti conceditur aliquis actus, † si homicidium inde se-
 quatur, est impunibile: nec statuto loquētia de homicidio
 habet locū in faciente executionē a statuto sibi p̄missam:
 et si adesset dolus sine quo non cōmittitur homicidium,
 ut in l. 1. §. diuus. ff. ad leg. Cornel. de fica. Item adducit e-
 eundē Pau. de Cast. in consi. 192. incip. in causa carcera-
 torum. ubi similiter concludit, q̄ ubicunq; aliqua iusta
 78 causa subest † in cōmittēte homicidium, nō pōt quis pu-
 niri de homicidio. & q̄ quælibet cā etiam iniusta excusat
 a dolo. alleg. not. in l. plagij. C. ad leg. Iul. de plagia. & l. i-
 tur. ff. de libe. causa. cū multis simi. de quibus ibi per eum.
 Item dicit Lud. Bolog. in cōsi. præilega. notabile verbū in
 materia ista, uidelicet, q̄ si licitū est familiæ ptātis occi-
 dere capiendū se defendentē, prout dicit Iacob. But. in d. l.
 2. cui familiæ non mittebatur aliqua offensio, sed tantū
 modo mittebatur captura, quæ est act⁹ a se licitus, & nō
 apt⁹ ad mortē: multo magis permissum est occidere se de-
 fendentem: qui ex forma statuti nedū capi, sed vulnerari &

ostendi poterat vt in quaestione nostra. & iste exequutor habet maiorē facultatē sibi à statuto concessam, quā familia potestatis. Et adde tu q̄ idem tenuit Pau. de Castr. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. vbi dicit ē hoc idem dixisse Io. de Ligna. in tract. suo de bello, sed non dicit in quo capitulo hoc dicat: sed tu dicas q̄ hoc dicit in illo tracta. in c. 88. & incip. octauo quaeritur &c. & idem tenet Floria. in l. 1. in §. cum arietes. in 2. col. ff. si quadru. pauper. fecis. dica. & in l. quemadmodū in §. magistratus. ff. ad leg. A qui. de quo etiā per Card. in cle. 1. in 32. quaest. de homicid. ad quod etiam vide do. Nell. in tract. bannitorum. in 2. parte secundi temporis. quaestio. 49. incipien. Sempronius volens &c. & quaer ego dixi in c. 2. extra de homi. in antepen. cha. Et ex supra dictis potest etiam inferri ad duo, videlicet q̄ si filius verberaret patrem eum castigantem, & hoc casu pater eum resistentem occideret, quod non teneretur, nec poena par-
 79 ricidii, nec alia poena, quia licita erat percussio † & correctio patris in filium vt l. 3. C. de patria potestat. & in l. 1. & 2. C. de emenda. propinquo. si ergo erat licita offensio, ergo illicita fuit defensio per supra dicta. & hoc etiam videt̄ tenere Bar. in d. l. vt vim. in 1. col. ff. de iusti. & iur. & idem dixit in domino quo ad seruum. & idem dici potest in magistro quo ad discipulum, cum similiter licitum sit magi-
 80 stro percutere discipulum, ut eum † instruat, vt habetur in cap. nullus. 17. quaestio. 4. & in l. aut facta. §. 1. ff. de poen. & in l. 1. C. de emen. seruo. & in l. 4. ff. ad leg. Aquil. & ibi Floria. & Barto. in consi. suo 104. inci. visis testibus examinatis. & est rex. in l. itē quaeritur. in §. lul. ff. loca. Et idem potest
 81 dici in vxore quo ad maritū, cū liceat † marito corrigere & verberare vxorē ex causa: vt habetur in l. consensu. & in auth. ibi posita. C. de repu. & in auth. vt liceat matri & auic. §. si quis aut. & voluit gl. in c. sicut. 7. q. 1. & gl. in c. quē admodū. de iurei. & in c. placuit. 23. q. 2. & Bal. in l. si filius. C. de patr. potest. & in l. cum patronus. C. de oper. lib. cum simi. Et ad praedicta vide omnino quae dixi supra, in §. vltorius. num. 7. 8. & 9. Et scias vnum & teneas menti, q̄ defen-
 82 sio quanquā sit iniusta, † tñ non censetur proprie malefici-
 cium.

ciū, cū proueniat à natura. l. 1. ff. de bon. eorū, q̄ ante sententiā sibi mor. cōsci. ita dixit Card. Alexand. in c. 1. i. 4. col. in titu. hic finitur lex Cora. & incip. consuetu. regni.
 Quero nunc vltorius an bannitus, qui potest impune offendi & occidi, possit † post mortē spoliari? in quo Bal. in l. sororem. C. de his quibus vt indignis. format hāc quaestio-
 nem, & dicit, q̄ non poterit talis bannitus post mortē impu-
 ne spoliari. & allegat rationē dicens, q̄ ratio est: quia odiū banni est finitum morte banniti. alleg. bonū tex. in l. si poena. ff. de poen. & in l. qui sepulchra. C. de sepulchra. et idem tenet Bald. in l. ex hoc iure. in 4. col. ff. de iustitia & iure. & Bal. super statutis in versic. statutū quod bannitus &c. & Salycet. in d. l. qui sepulchra. & Angel. de areti. in tractatu maleficiorum. in ver. & vestem coelestem abstulit. in 1. colum. pro quo alleg. bonū text. in l. diuus. ff. de bon. damna. Et dicit Bald. in l. de his. C. de furtis. quod talis derobans bannitum mortuum, furca debet suspendi, sicut famosus fur. sed Salyce. ibi reprobatur eum. Ludoui. Romā. tamē in l. gerit. ff. de acqui. hæredi. dicit, quod alias seruata fuit ī facto opinio Baldi, tamen reprobatur eum. Sed Paulus de Castr. ī consi. suo 33. incip. super primo quaesito &c. in fin. in hoc dicit, q̄ si bannitus, qui occiditur statim derobatur, hoc poterit fieri impune: quia ea, quae incontinenti fiunt, vident̄ inesse, sed secus si ex interuallo, quod dictū habet rationē in se. & hoc dictum refert & sequitur do. Fely. in c. quae in ecclesiarum. in 5. col. de constituto. & idem cum hac distinctione firmat do. Nel. in suo tractatu bannitorum in secunda parte tertii temporis. in 3. quaestio. vbi latius loquit̄ q̄ Pau. de Cast. de quo etiā per Albe. de Rosa. in quarta parte statuto. quaestio. 92. alias 93. incip. si statuto cauetur &c. de quo dixi etiam in l. fina. in penulti. colū. in princ. ff. de quaestio. vbi quasi omnia supra dicta adduxi circa materiam illam, quod mors omnia soluit.
 84 † Quæri etiam potest vltorius de notabili quaestione, videlicet, an pax facta bannito sit seruanda, & si faciens talem pacem contrauenit, an cadat in poenā promissam, stante statuto quod bannitus possit impune offendi &c. In quo dicendum

cendum est quod non, secundū do. Nellū in tracta. suo bānito. in tertia parte secūdi tēporis. quæstio. 51. incipie. quæro bannitus &c. & ibi in quæstio. seq. de quo etiā per Bal. in l. iurisdictionum. in §. sed si paciscar. el. 1. & i §. sed si paciscar. el. 2. ff. de pactis. vbi tenet, quod talis pax non valeat, & ideo contraveniens non cadit in pēnam promissam etiā cum iuramento, de quo etiā per eundem Bald. in consilio suo 221. incip. anno domini &c. in 2. volu. & Ioan. And. in Mercu. in regula, frustra. & per Bartol. Bald. Ange. Imol. in l. quid ergo. in §. si hæres. per illum text. de lega. 1. & per Barto. in sua disputa. incipien. Lucanæ ciuitatis. & in l. eleganter. in §. final. per illum text. ff. de pigno. acti. & in l. 1. C. quādo licet. se sine iudi. vin. Bartol. Bald. & Ange. i l. 1. §. non autem. per illum text. ff. de dolo. & per Bald. in l. 1. in vlti. colum. C. si à nō compe. iud. & in l. pacisci. ff. de pactis. & Ange. in l. si ex legari causa. ff. de verbo. obliga. & in l. qui seruum. eo. titu. & Bald. & Saly. in l. accusationis. C. quā metus cau. & Petr. de Ancha. in repet. c. canonū statuta. in 87. colum. in versic. sed quæro vtrum per ius &c. de consti. in quibus locis etiam concludunt prædicti docto. idem esse, si ante pacem factā inimicus meus erat bānitus: quia dictum statutum fuit inductum in odium bānitorū, ideo pacto mutari nō potest. l. tamen si. cū ibi not. ff. ad Macedo. maxime cū fuerit inductum propter publicam vtilitatē. & facit l. ius publicum. ff. de pact. ita dicit do. Alexan. in d. l. q. seruū. ff. de verbo. obligatio. vbi adducit plura. & ibi dicit, quā prædicta sunt verba, quādo cuilibet iure publico competeret facultas offendēdi bannitū: secus si soli offenso: quā tunc poterit per pactum tolli. allegat in argu. l. 1. in fine. & l. 3. ff. de adimen. leg. & iurisdictionum. in §. sed si paciscar. ff. de pactis. & dicit quā ita limitat Bald. in l. reos. in 14. colū. C. de accusatio. & Bald. & Salycet. in dicta. l. accusationis. & in l. fina. C. si à non competen. iudi. Tu vltra eum dicas, quā idem distinguendo dixit Bald. super statutis in verbo, minister &c. & idem in uer. pax. in 1. uer. Et subdit d. Alexan. in d. l. qui seruum. quā de prædicta faciunt quæ scripsit Bartol. in l. aut facta. in §. causa. ff. de pœnis. ubi dixit, quod

quod si pace facta te offendi, nō ex antiqua inimicitia, sed ex noua causa, seu ex noua rixa, non dico rumpere pacē. argu. l. si de certa. C. de trans. quod dicit esse menti tenēdū perpetuo. & dicit quā illud dictum sequitur etiā Bald. in c. 1. in princ. de pace tenenda. & Anton. de Butr. & Ioan. de Imo. in cap. cum inter P. de renun. & Ludou. Roma. in l. semel mora. ff. soluto matrimo.

Item quærit etiam do. Alexan. in d. l. qui seruū. quando
 86 ¶ præsumatur ex antiqua causa? In quo dicit uidentum esse Bald. in l. si prædium. in pen. col. C. de ædil. act. Subdit postea & dicit ibi Angel. quod si facta pace inter te & me superueniat mihi iusta causa offendendi te: ut quia post pacē me offendisti, possum offendere te, nec dicor rumpere pacem. argu. d. l. qui seruum. & l. cum proponas. C. de pact. & ibi hoc uoluit Bald. ad quod dicit do. Alexan. se de disse plures concordātiās in d. l. semel mora. Dicit postea,
 87 quod illud non procederet in tregua, ¶ secundū Ange. allegantem Ioā. And. in addi. Specu. in titu. de tregua & pace. in princ. quod dictum secundum eū sequitur Rapha. & Paul. de Castro in d. l. qui seruum. & dicit, quod idē tenet Angel. & Imol. in dicta. l. si ex legati causa. de uerb. obliga. & domi. Anto. post Ioan. An. in c. peruenit. de iure iur. post Archidia. 33. q. 3. in c. ille qui. & dicit quod fuit originale dictum Vincen in c. 1. de tregua & pace. argu. c. inter uerba. in fine. 2. quæstio. 3. Refert postea Ioan. de Imol. in d. c. peruenit. dicere quod ista differentia inter treguā & pacem est potius de cōsuetudine, quam de iure. p. d. l. cum proponas. cū si. Et dicit quod nō obstat rex. i l. actione. in §. diximus. ff. pro socio. allegata per Ioan. An. & do. Anton. in d. cap. peruenit. quia non probat, nam ille text. loquitur quando cum dolo fieret renuntiatio: quo casu nō procedit regula. dicta l. cum proponas. Non obstat quod habet i d. cap. inter uerba. quia ibi loquitur de iure poli, non autem de iure fori. ita residet d. Alexan. in l. qui seruum. ff. de verbo. obligatio. Tu autem vltra do. Alexan. circa dictam differentiam inter pacem & treguam. vide do. Felyn. in cap. 1. in 2. colum. versic. considera tamē. diligenter &c. de tregua

ga & pace. & in cap. significante. in 1. colum. de iudæis. & Rapha. in d.l. cū proponas. C. de pact. in 2. colum. & Soci. in consi. 90. incip. in causa magnifici. in vlti. colum. in 3. volumi. & Gandi. in tractatu suo maleficiorum, sub rubrica de trāfac. & pac. in maleficijs. in 9. colum. in versu. item pone quæstionē & c. & domi. Nicol. Milum in suo reperto. in litera T. in vlti. colum. in versu. Treuga. & vide omnino quæ dixi in singul. meo 337. incip. sequutus & c. & omnino vide d. Pe. Phi. Cor. in consi. suo 175. inc. consuluit & in 1. volu. & c. ibi in consil. 217. incip. viso themate. in fine. & eundem in consil. 42. incip. plura & c. in 2. col. in 2. volu. & ibi in consi. 216. incipien. licet prædicti & c. in 3. colum. in quibus locis tenet, q̄ iura loquentia in frangente pacem, habeant locum etiam in frangente treugam per iura & rationes per eum ibi allegatas. Item circa primam quæstionē, an liceat offendere bānitum post pacem factā. vide Bal. in l. 1. C. si a non cōpe. iudi. & in l. pacisci. C. de pactis. Item vide in materia d. Nellū in tracta. bānitorū, in tertiā parte secundi tēporis. q. 52. & Ange. de Are. instit. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. in §. in potestate. in vlti. col. & Paul. de Cast. in consi. 113. incip. viso puncto & c. & Alex. in consil. 19. incip. viso processu. in 1. colum. in 1. volumi. & in consilio 462. secundum ordinē meum. incip. viso. & in consil. 463. inci. viso & c. & Ludoui. Roma. in consi. 155. in fi. & in consilio 183. & eundem Ludoui. Roma. in consil. 238. in princ. incip. in casu proposito & c. Item in hac materia

88 bannitorum adde quod † bannitus in ære & in persona, habetur pro mortuo, secundum Bald. multum not. in l. si qua pēna. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. vbi dicit q̄ si pater præterit filium bānitum in ære & in persona, si scus non poterit nomine bāniti dicere testamentū nullū: quia bānitus mortuo æquiparā: sed mortuus nō dicitur præteriti. ergo. Et subdit ibi Bald. & dicit, q̄ filio bannito

89 bāno capitali, † nō debetur legitima: quia persona banniti nō reputatur esse in rerū natura, † de quo ibi latius per eū. quod dictū pro notabili refert & sequitur Barb. in consilio suo 42. incip. ista consultatio. in 1. charta. in vlti. col.

in 3. volu. Pro quo dicto facit, nā stante statuto q̄ in cōtra ctu debeant interuenire duo affines, non poterit interuenire affinis bānitus. ita notabiliter dixit Bal. in cōsilio suo 49. incip. quia verba statuti. in 6. volu. Item pro illo dicto Bald. q̄ bānitus æquiparetur mortuo, est tex. not. in l. 1. §. fin. ff. de bono. posses. contratabu. & hoc ēt firmat Bald. in l. cum mulier. in 7. colum. versu. ex quarto arguitur. ff. soluto matrimo. & in l. tam mandatori. in prima colu. C. de non num. pecun. & ibi ipse allegat plura iura ad hoc. & idem dixit ipse Bald. in l. 1. in 12. colum. in fine. in versu. & propterea & c. de hære. insti. & in rubrica C. qui accusare non possunt. in vlti. colum. vbi dicit hoc esse verū in bānito pro aliquo delicto, scus aut in bānito pro debito ciui-

91 li: q̄a talis bānitus † nō habetur pro mortuo, sed est integræ famæ, & status, secundum eū ibi. Item scias q̄ quilibet bānitus † habetur pro fugituo, & pōt capi quocunque die, secundum Bal. in l. 1. in 3. colum. qui bo. ce. pos. Et

92 statim qd̄ quis est positus in bāno, cēsetur † esse in fuga, secundum do. Ioan. Bap. de Caccialupis in tracta. suo de debito. suspectis & fugi. in ver. vltimo circa fin. versu. secūdo est sciendū. Itē bannitus potest a quocūque capi. vt dixi & habetur in l. fi. C. de malefi. & math. & voluit Bal. in l. 1. in 8. col. in versu. ex his apparet. C. de sum. trini. & fide

94 cath. Item scias etiam † q̄ banniti ex causa famosa interrim repelluntur a testimonio, secundum Bal. in l. cū mulier

95 in 15. col. ff. sol. matrimo. An aut † bannitus sit infamis? vide do. Nellum in tracta. suo bannito. in prima parte secūdi tempo. q. 49. & Barto. in l. ictus fustium. in 2. colum. ff. de his qui notan. infra. versu. quæro ergo. & per Alex. in cōsilio suo 112. incipien. omissis argumētis & c. in 2. volu. Itē

96 si bānitus fuit restitutus per principem, † an intelligatur ēt restitutus ad famā, adeo q̄ possit esse testis? vide plene per Alexan. in consi. suo 112. præallegato. incip. omissis. in 2. volu. & in consi. 114. incipien. reperitus & c. Et quid si erat bannitus pro crimine læse maiestatis, vide Alex. post Lud. Rom. in l. de pupillo. §. si in pluribus. ff. de dam. infec. & in l. 1. ff. ad legem Iul. maiesta. & Bertha. in ver. bānitus liberatur.

liberatur. in secundo versic. & Nellū in tracta. bānitorum. in 1. parte tertij tēpo. qō. 4. 5. & 6. cum seq. & in eadē pā-
 97 te. qō. 15. Itē scias etiam q̄ infamis † nō potest ad famā reintegrari de ordinata iustitia, secundum Bal. in cap. veri-
 tatis. in 2. col. de do. & contu.

Et ad p̄dicta scias, q̄ bānitus statim quod est bannitus
 98 perdit ciuilitatem & definit esse ciuis. ita probat tex. in l. postliminiū. in §. filius. & ibi glos. clarius. ff. de capti. & voluit etiā gl. in l. si quis tutor. ff. de tute. & gl. in l. amissione. in §. qui deficiūt. ff. de capitis diminu. & hoc etiam firmat Bart. in l. fin. per illum text. ff. de legatis. quem refert & seq̄tur do. Nellū in tract. suo bānito. in 2. parte secundi tēpo. q. 95. incipien. quaritur an bānitus. vt etiam ad hoc adducit Bald. in l. sed milites. in §. sed ignominia. ff. de excu. tut. ubi dicit: q̄ si fit proclama, q̄ quilibet cuius teneatur ire ad exercitiū sub certa p̄na, q̄ non comprehenditur bannit⁹, q̄ nō est ciuis, de quo latius p̄ domi. Nellū ubi supra.

Et q̄ bānitus perdat ciuilitatē, & omne beneficium in-
 99 ductum à iure statuario † illius ciuitatis, a qua est bannitus, voluit Iacob. de Are. Bart. & Ang. in l. ex facto. in §. ex facto. ff. ad Treb. & Cyn. Barto. & Bald. in l. 1. C. de here. in sti. vbi referunt ita publice disputādo tenuisse Fede. de Senis in q̄stione sua incip. q̄stio talis est, Titius filius fami. & c. & late concludit hoc Bar. in disputa. incipien. Lucanæ ciuitatis statuto & c. & in extrauagan. qui sint rebelles, in uerbo, rebellādo. & Bart. & Bal. in d. l. amissione. in §. qui deficiūt. pro quo est bonus tex. in l. certa forma. C. de iure fis. lib. 10. quæ oīa & quædā alia refert Alexand. in cōsilio suo 75. incip. visis diligenter. in prima col. in 1. uol. quod etiā uoluit Bal. in l. cum. mulier. in 5. col. uersi. statuto cauetur, q̄ bāniti. ff. soluto matrimonio. & in Margarita sua in uerbo, excommunicatus. in 12. col. in uersi. incipi. excommunicatus repellatur & c. & Bal. in authen. vt omnino. in 4. colum. uersic. dixi de persona iudicis & c. C. ne uxor pro marito. de quo ego dixi ēt satis late in cōsilio meo inc. Spiritus sanctus sit mihi a dextris. alias inci. perlecto & mature discussio & c. in sexta charta. ubi uideas. Et scias etiam, q̄ ban-

nitus

100 nitus ipse † nō perdit beneficia iuris communis, & facultatem succedēdi de iure communi: sed perdit tātum beneficia inducta a statutis illius ciuitatis, a qua est bannitus, secundū Iacob. de Are. Bartol. & Angel. in l. ex facto. in §. ex facto. ff. ad Trebellia. Cyn. & Barto. in l. 1. C. de hæredi. in sti. Bart. late in sua disputa. incipien. Lucanæ ciuitatis. & in extrauag. qui sint rebel. in uerbo, rebellando. & Bart. & Bald. in d. l. amissione. in §. qui deficiunt. ff. de capit. dimi. & Bar. & Bal. in l. eius qui. §. 1. ff. de testa. & Bal. in l. Gallus. in §. & quid si tātum. ff. de liber. & posthu. de quo per Ale. in consi. suo 75. incip. visis & diligenter perspectis. in 1. col. in 1. uol. & per Pet. de Anch. in consi. suo 276. incip. filio suo & c. & in consi. suo 288. inci. iste B. de Gannitio. & per Bal. in addi. Spec. in tit. de iuris. om. iudi. in 1. colū. in uersi. si potestas. & per Lud. Bolog. in consi. suo 57. in 3. colum. & per do. Nellū in tract. bannitorum, in prima parte secūdi tēpo. q. 4. & quæst. 11. & ibi. q. 5. & q. 37. & 38. Item
 101 † an bannitus perdat patriam potestatem, adeo q̄ eius filij possint facere testamentum? dicas q̄ non secundū do. Nellū in tract. banni. in prima parte secundi tēpo. q. 102 21. Item an perdat † tutelam, & desinat esse tutor vel executor, arbiter vel arbitrator, vide de his omnibus domi. Nellū in d. tracta. bānitorū. in 1. parte secundi tēpo. qō. 103 40. 41. 42. 43. & 45. Itē an † bannitus perdat alimēta ab illis, qui tenebantur sibi ad alimēta ante bannum, vide d. Nellū ubi supra quæst. 48. & ibi in qō. 52. & 53. ponit an
 104 perdat factionem testamenti. An aut † bannito possit fieri sauius conductus per iudicē seu officialē. vide Salyce. in l. cum indulgentia. in 2. col. C. de senten. pas. & per Alber. de Rosa. in quarta parte stat. q. 33. incip. quæro etiā aliam quæstionem, bānitus de maleficio. & Ang. in quæstio. inc. Bononiensis & c. in sexto dubio. & docto. in c. veniētes. de iureiur. Alexan. post Bar. & alios in l. is qui reus. ff. de pub. iudi. do. Fely. in c. accedens. il 2. in 2. colum. vt lit. nō cōtesta. do. Nellū in tract. bānito. in prima parte primi tēpo. in 3. q. Paul. de Cast. in consi. 34. incip. licet ista sit quæstio. Et circa prædictam materiam bannitorum scias etiam,
 quod

RACT. HIPPOL. DE MARS.

105 q̄ licet bannitus ex forma statutorū debeat haberi p̄ cō-
fesso, nihilominus dēt condemnari per iudicem, † alias
non possēt fieri executio bāni cōtra eum. ita dixit Iacob.
Butr. in l. 2. in §. q̄ si actor. C. de iuram. cal. quem refert &
sequitur Bal. in c. si. circa princ. extra de iura. cal. Pro quo
faciunt dicta p̄ Pau. de Cast. in consi. suo 33. incipie. super
primo quæsito in 2. colum. in uersu. secundus quando lo-
quitur & c. ubi dicit, q̄ si talis declaratio iudicis non sit se-
quuta, uidelicet, q̄ talis banniēdus fuerit contumax, & iō
ponitur in banno: tūc licet terminus sibi datus ad compa-
rendum sit lapsus, tales inquisiti banniēdi non habētur p̄
confessis: quia statutū disponens, q̄ tales pro confessis ha-
bean̄, debet intelligi sane, uidelicet, non ipso iure, sed per
sententiā, ut expresse uult gl. secundum eum in l. 2. in §. sed
si actor. C. de iuramen. cal. in prima glo. ibi no. Item addu-
cit etiam ad hoc Bartol. in l. eius qui delatorem. ff. de iure
fisci. & faciunt etiam not. per Pet. & Cyn. in l. 2. C. de legi.
ubi dicunt, q̄ quotiescunq; lex aliqua dicit aliquem infā-
mari ex aliquo facto, intelligitur. s. mediante sententia de-
claratoria iudicis, & non aliter. arg. l. si de interpretatione.
ff. de p̄n. & facit s̄m eum cap. iudex. in si. de offi. deleg. in
6. ubi non sufficit iudicem esse suspectum, ut desinat esse
iudex, nisi super hoc sit sequuta declaratio iudicis. de quo
etiam per Bar. in simili. in l. si stipulatio. in fin. princ. ff. de
oper. no. nuntia. Et subdit Pau. de Cast. in d. consi. q̄ posi-
to, q̄ ante dictam declarationem haberentur pro confes-
sis, non tñ irreuocabiliter, sed reuocabiliter usque ac di-
ctam declarationē. arg. l. sancimus. C. de fideiuss. de quibus
latius per eum. in d. consi. 33. Sed ultra Pau. de Cast. adde-
tu bonum text. in c. cum secundum. in §. confiscationis, de
hære. in 6. ubi dicitur, q̄ bona hæreticorū ipso iure sunt
confiscata, subdit tñ ibi Papa, q̄ executio talis confiscatio-
nis non debet fieri per principes, seu superiores antequā
per ep̄m loci, uel per aliā personam ecclesiasticam, quæ
super hoc habeat potestatem, sn̄a super eodem crimine
fuerit promulgata, & hoc ibi firmat doct. maxime Gemi.
& idem firmat Oldrad. consi. 271. incipient. quæstio talis
est

§. A G G R E D I O R.

est & c. circa si. & inde in simili uidetur firmare gl. in clem.
1. in verbo, commode. de p̄n. & text. in cle. presenti. de
censi. & glo. in c. Imperialem. in ver. reuertatur. de prohib.
feu. aliena. per Federi. in v. sib. feud. Et hanc partem tenet
etiam do. Ant. in c. cum dilecti. de dolo & contum. in 7. col.
in uersu. vltimo aduerte & c. ubi dicit colligi ex illo text. q̄
iudex debet esse cautus, quando procedit contra aliquem
tanquam contra contumacē, qui ex forma legis, vel statu-
106 ti haberi debet pro cōfesso, † ut ante om̄a siquid inter-
loquatur, per quod ostendat eum esse contumacem, & sic
ostendat et sibi liquere de contumacia. Nam non sufficit
eum esse contumacem, nisi sibi liqueat. alleg. l. hæc aut. in
ver. cōstare liquereq; prætori. ff. quibus ex causis in posses-
eatur. & alleg. Bar. in l. 4. in §. prætor. ff. de damno infecto,
& idem tenet do. An. in c. cum dilecti. de elect. de quo etiā
dixi supra, in §. postquā. nu. 37. Et idem etiam uidetur fir-
mare Barto. in l. 2. in §. q̄ si actor. C. de iura. calum. ubi quæ-
rit si ex forma legis, vel statutū contumax in respondendo
positionibus debet haberi pro cōfesso, an hoc casu ad hoc
ut habeatur pro cōfesso sufficiat, q̄ recuset respondere,
vel sit cōtumax in respondendo; an vero sit necesse, q̄ hoc
pronuntietur per interlocutoriam iudicis. & dicit q̄ ne-
cesse est, q̄ pronuntietur per interlocutoriam iudicis eum
haberi p̄ cōfesso. p̄ quo alleg. tex. in d. l. eius q̄ delatorem.
Et idem tenet et Ang. de Aret. in tract. suo malefi. in verb.
qui iudex, in §. char. in ver. quæritur tamen. ubi alleg. hoc
voluisse Bal. in l. transigere. in fin. C. de transac. & in l. iube-
mus. §. œconomos. C. de sacrosan. ecc!. & in c. 1. quibus mo-
dis feu. amitta. & in c. 1. de feu. sine cul. non amit. & in c. va-
fallus. de alie. feud. & hoc etiam Bartol. tenet in tracta. suo
qui sint rebelles. in ver. rebellando. in tertia colum. in ver.
primo casu & c. & idem tenet Petr. de Ancha. in consil. suo
190. incipien. plura contra processum. in 2. col. ubi dicit,
107 q̄ sententia canonis, uel legis † non habet iudicis officiū
executiuum, nisi sequatur sententia hominis cum causæ
cognitione. alleg. d. c. cum secundum. de hære. in 6. & clem.
presenti. de censi. & not. per Ioan. Andr. in c. si qui. de præ-

scrip. in 6. & l. sicut. quod ibi not. C. de prescrip. 30. vel 40. annorum. Item ad prædicta facit: nam notarius committens falsum, propter quod ex forma statuti sit priuatus officio tabellionatus, † tamen potest conficere instrumenta, & valent antequam sit priuatus officio tabellionatus per sententiam iudicis, secundum Specul. in titu. de instrum. edit. in §. restat. in ver. quid si tabellio. & in versicul. quid si confectum & in eod. tit. in §. instrumentum. in ver. quid si aliquod &c. quod etiam tenet Bartol. in consi. suo 174. ser Ioannes de Castro Duranti &c. Abb. post Inno. & alios in c. fraternitatis. de hære. pro quo est tex. & ibi hoc expresse affirmat Bal. in l. si quis decurio. C. ad leg. Corn. de Fal. in versi. sed non statim desinit esse decurio &c. & Bart. in l. Barbarius. in repe. in vlti. char. ff. de officio Præto. & Bald. in c. si inter pares. de lege. Corra. & in l. Cassius. ff. de sena. & in authent. habita. in 10. col. C. ne fil. pro patre. Bald. & Angel. in l. 2. in §. miles. ff. de his qui nota. infam. Bald. in l. 1. C. de testam. & in l. in exercendis. C. de fide instru. & in l. 2. C. de sen. & Paul. de Castr. in consil. 217. incipient. super primo. in 2. colum. in prin. Item etiam pro prædictis adduci potest glo. in c. 1. extra de sagitta. & glo. in cap. sicut tuis bonis. de symo. & in c. 1. de eo qui furti. or. susce. & gl. fin. in cap. cum esses. extra de testa. & glo. in c. salonitanæ. 63. distinct. in quibus glo. dicitur, quod si ab aliqua lege, vel statuto aliquid prohibitum est sub certa pœna, quod contraueniens non potest † grauari ad soluendam illam pœnam, nisi super ea sequatur sententia declaratoria iudicis: quod firmat & approbat domin. Bartholom. Cepo. in consil. 13. incipient. stante quædam &c. in 3. colum. vbi allegat dictas gloss. Et addi etiam potest prædictis quod voluit Petrus de Anchara. in consi. suo 240. incipiente, per prædicta &c. circa finem, vbi dicit, quod omnis executio est suspensa
109 contra excommunicatum, † antequam si declaratum ipsum esse excommunicatum. Pro quo etiam faciunt dicta per eundem Petr. de Ancha. in consil. 139. incipient. tribus de causis &c. vbi dicit, quod ad hoc, vt quis sit infamis, requiritur † confessio ipsius in iudicio, vel sententia iudicis,
111 nec

nec sufficit probatio criminis. alleg. hoc voluisse Ioan. Andre. in c. si qui. de prescrip. in 6. & dicit quod pro hoc faciunt not. in clem. religiosi. de senten. excommu. Et facit glo. in c. si diligenti. de foro competent. in verbo, perdant. quæ intelligit illum text. volentem quod clericus, qui relicto foro ecclesiastico vadit ad iudicem secularem, quod amittit illud, quod euinceret. & glo. ibi intelligit quod amittit per sententiam. Ad idem etiam in simili facit gl. in l. si quis in tantâ. in verbo, amittat. C. vnde ui. ubi dicitur, quod si quis intrauerit uiolenter possessionem alicuius rei, apud aliquem existentem, eam rem restituat illi possessori: & si quod ius habebat in illa re, illud ius amittat. & gl. ibi dicit quod intelligitur, quod
112 illud ius amittere debet † per sententiam, & non ipso iure. & facit in simili glo. in l. iubemus. in §. sane. C. de sacrosanc. eccl. & gl. in reg. in pœnis. de reg. iur. in 6. Et hanc supradictam partem per prædicta iura tenet Lud. Rom. in consil. suo 212. incip. quo ad primum. in vlti. col. ubi subdit idem esse si statutum dicat, quod si uasallus in dominum aliquam feloniam commiserit, feudum amittit: quod intelligit per sententiam. Ad quod alleg. gl. in c. 1. de feu. sine cul. non amit. & in c. 1. in §. sancimus. quo temp. miles. & idem tenet Angel. in l. eorum. in princ. ff. de damno. infec. & Alex. in l. Imperator. ff. de iure fil. Accedat etiam ad prædicta notabile uerbum Bal. in c. 1. in princ. in 2. colum. in titu. hic finitur lex Corra. & incip. consuet. reg. ubi dicit, quod licet statutum
112 possit ipso facto † aliquem bannire, uel ad mortem condemnare, sicut glo. in l. amissione. in §. qui deficiunt. ff. de capi. dimi. quod etiam casu isto requiritur sententia declaratoria iudicis antequam fiat executio. alle. ad hoc d. c. cum secundum. & tex. & glo. in authe. de incest. nupt. in princ. & ibi Iac. de Belui. Item pro hac parte facit glo. in l. 1. in uersi. afficerentur. C. ne li. poten. ubi dicit text. quod illi, qui aduocant patrociniū, potètorum, iactura causæ afficiunt. & ibi gl. dicit, quod requiritur sententia declaratoria iudicis super hoc. Item adduci potest text. in c. cum ancillis. C. de incest. nup. ubi dicitur,
114 quod in pœnis requiritur sententia iudicis, † adeo quod incurrens pœnam non punitur, nisi præcedat sen-

derat iudicis, quem tex. ponderat ibi Bal. ad hoc. Item ad prædicta facit etiam tex. & glo. in c. cupientes. in §. si vero in discordia. de elec. in 6. in verbo, priuentur. vbi text. dicit, q̄ si facta est aliqua electio in discordia eligentiū, q̄ tūc duæ p̄sonæ mittendæ sunt instructæ ad Papā, vt p̄uideat, & hoc expensis electi vel electorū: quas expensas si recusa uerint dare, nisi sint pauperes, priuentur omni iure sibi ex talielectione quæsito. & glo. ibi dicit, q̄ sunt priuadi p̄ sniam iudicis, quia non sunt ipso iure priuati. Itē pro istis facit etiā gl. in c. si quis ex clericis. de vita & honesta. cleri. vbi text. dicit, q̄ si quis clericus comam relaxauerit, sit excommunicatus, dicit ibi gl. non ipso iure sed per sententiā. & ibi Abb. not. illam glo. ad hoc. item facit gl. in c. quicumque. de hæret. in 6. in versicu. innoderur. vbi text. dicit, q̄ si quis laicus publice de fide disputauerit, penam excommunicationis innoderur: & gl. ibi cōcludit, q̄ nō ipso iure, sed per sniam erit excommunicatus. Et facit gl. in c. 2. in ver. sequestratus. de foro compet. quæ supplet ad tex. & dicit, per sententiam iudicis. Et facit tex. l. vectigali fundo. ff. de pign. vbi dicitur, q̄ si a partibus conuentū est, q̄ si canon non soluatur pro re emphyteutica ad certū tempus, q̄ talis fundus ad dñm reuertetur. q̄ si canon illo tempore non fuerit solutus, q̄ fundus ille reuertitur ad dominum, non ipso iure, sed per sententiam, quem tex. allegant communiter scribentes in l. 2. C. de iure emphy.

Itē ad prædicta facit et̄ doctrina Spec. in tit. de loca. in §. nunc aliqua. in ver. 47. vbi relatis opinionibus multorū concludit, q̄ emphyteuta qui promisit & conuenit soluere fictū singulo anno, alias q̄ caderet a iure suo: si cessauerit soluere, q̄ nō intelligit̄ cecidisse a iure suo ipso iure, sed sup hoc requirit̄ sententia iudicis. quā etiam opinionē tenet Imo. in c. potuit. de loc. & doct. maxime antiqui. in l. 2. C. de iure emphyteu. & hoc per tex. ibi qui utitur verbo, cadet, q̄ est verbum futuri temporis. quæ uerba futuri temporis nunquā † intelligitur ipso iure, sed demum per sniam: vt uoluit glo. communiter approbata in l. iube mus. §. sane. el j. C. de sacrosan. eccle. & glo. in d. l. in criminali.

nali. C. de iuris. om. iud. Et idem de canone non soluto tenuit Pet. de Anch. in consi. suo 62. incip. motiua iudicis. & Ludo. Rom. in consi. suo 212. incipient. quo ad primum. in 2. col. & Hostien. in summa de loca. in §. quid si de natura. & Petr. de anch. in consi. 176. incip. quo ad declarationem dubii & c. & idem tenet Alber. in l. 2. C. de iure emphyteu. & in authe. qui rem. C. de sacrosan. eccle. & Pau. de Cast. in consi. 135. incipient. in casu præsentis, & idem tenet Abb. in c. si diligenti. in 8. colum. de foro compet. & dom. Anto. in consi. suo 212. incip. visis punctis & c. inc. 1. colum. de quo uide etiam quæ dicam infra in nume. 122. Et faciunt etiam dicta per Lapum alleg. 127. incipient. Anastasius canonicus. in fine. vbi dixit, q̄ si quis est priuatus ipso iure suo beneficio, requiritur tamen sententiā declaratoria iudicis. Item facit etiam ad prædicta. Nam vbi lex, vel statutum annullat actum propter aliquod factum, vel non factū, tūc ad hoc vt ille actus sit nullus, requiritur snia declaratoria iudicis: vt puta dicit statutum, q̄ sententia sit nulla, nisi intra decem diem dies fuerit registrata ad cameram actorū: † 17 hoc casu, si talis snia non fuerit registrata † intra illos decem dies, ad hoc vt sit nulla requiritur, q̄ sequatur sententia declaratoria iudicis super hoc dixit Bart. in l. 1. ff. de testam. quem referūt & sequuntur Moder. in l. si quis maior. C. de transa. de quo ego latius dixi in consi. meo. 97. incip. summi Dei inuocato præsidio. in consilijs ciuilibus. Et faciunt pro prædictis, quæ uoluit Bar. in l. 1. in fi. C. de collegi. lib. 11. & per do. Fely. in c. insinuatum. post prin. de sym. & p̄ do. Ant. & Io. de Imo. in c. 3. de postu. & per do. Felyn. in c. nonnulli. in §. sunt & alii. in 12. & 13. col. de rescrip. & in c. ex parte. el 1. in 2. & 3. col. eod. tit. & in c. ceterum. in 7. colum. & in c. sciscitatus. in 1. & 2. colū. eod. titu. Et facit etiam pro prædictis quod uoluit Bart. in consi. suo incipe. quæritur utrum p̄ uiam retentionis & c. & Paul. de Castr. referens eum in consilio. suo 219. incipient. in causa quæ † 18 uertitur & c. in fin. vbi dixerunt, † q̄ licet mulier in instrumento dotali habeat expresse obligata, & hypothecata bona mariti, & præferatur habentibus anteriorem hypo-

hecum, iuxta ea quæ habentur in l. assiduis. C. qui potio. in pigno. ha. & in l. i. ff. solu. mat. attamen ipsa mulier non poterit impedire creditores mariti, nisi primo agat contra uirum, & petat sibi dotem assignari aliqua iusta de causa, puta, quia maritus uergat ad inopiam, & sup hoc sequuta fuerit sententia declaratoria iudicis quod etiam no. Et illud consiliu Bar. et refert & sequitur ipse Pau. de Ca. in l. 2. in prin. in 1. col. ff. solu. mat. de quo feci mentionem in l. 1. in 2. col. C. de exec. rei iud. & in auth. agricultores. C. q. res pig. oblig. non poss. & in l. si quis ne qd. in 3. col. ff. de qd. p. quo dicto faciunt optime dicta p. Cy. & Bal. post. gl. ibi in l. ubi adhuc. in 11. qd. C. de iur. dot. ubi dicunt qd licet mulier in dote habeat plura priuilegia, tamen non potest agere hypothecaria contra tertios possessores, nisi primo fecerit excussionem in bonis mariti: que doctrina uel approbare Bald. Nouellus in tract. de dot. in 8. par. in pe. priuilegio, licet ipse in eo. tract. in 7. par. in 34. priuilegio conetur impugnare d. consiliu Bar. & male iudicio meo. uide tamen oino q. dixi in sing. meo 274. incip. licet regulariter, & quæ dixi in alio sing. meo 405. inc. ius sibi dicere &c. & Socin. in cons. suo 111. inc. uisa &c. in 2. col. in 3. uol. Modo ex supradictis oibus uel concludendum in principali questione nostra de bannito, uidelicet, q. ad hoc ut bannitus possit puniri pro bannito, & ad hoc ut iura loquentia de bannitis habeant locum de bannito, non sufficit, q. fuerit contumax, & habitus p. confesso forma legis uel statuti, sed requiritur qd. sup hoc sequuta fuerit sententia declaratoria iudicis. Sed contra predicta q. non requiratur sententia iudicis sed satis sit de sententia legis, uel statuti, adduci potest tex. & gl. in c. p. humani. de ho. i. 6. ubi habetur, q. post sententiam ipso iure prolatam sit executio libere et aliter non citato ipso condemnato: item facit optime gl. i. pe. §. cum aut. C. ad Treb. q. dixit, q. sufficit que esse contumacem constare ex actis absq. eo. t. q. iudex pronuntiet, seu declaret illum esse contumacem, & illam glo. dixit ad hoc sing. & unicam i. iure. Bal. ibi in ult. col. ex qua dicit, q. si statutum dicit, q. contumax ponatur in banno, qd. isto casu non est necesse, qd. iudex interloquatur, uel pronuntiet illum fore contumacem. Et illam gl. et alle. Bal. p. sing. in auth. sed cum testator.

stator. in pe. col. uer. q. ro nunqd. C. ad leg. Fal. & in l. i. in 3. col. uer. scias aut. C. ne ex delic. defun. ubi alle. d. gl. de qua gl. et loquutus sum supra in §. postquam. nu. 42. Item et p. hac part. facit optime tex. iunct. gl. in c. extirpanda, de preb. ubi dicit tex. q. rector parochialis ecclesie, in ea non residens, uel non tenens ibi uicarium, priuat ipsam ecclesiam. & gl. ibi dicit ipso iure, & sic non p. sententiam. Item p. hac parte facit gl. no. in l. i. C. de his quib. ut indignis. q. dixit, q. pena apposta non uindicati mortem defuncti, ipso facto est inflicta heredi, qm. habuit facultatem uindicandi, & non uindicauit, de qua gl. facit festum Bar. in l. in cognitione. ff. ad Sylla. & Abb. in d. c. extirpanda §. i. in ult. col. de preb. Et facit gl. iuncta tex. in c. 3. de raptoribus. ubi dicit, q. excoriantur spoliantes naufragium patientes, nisi ablata restituant. & ibi gl. dicit ipso iure, & sic non p. sententiam iudicis. Item facit et p. hac part. tex. i. c. unico. de iniur. i. 6. ubi dicit, qd. contra personas ecclesiarum non potest concedi reprobatio, & illi, q. contrafecerint, sententiam excommunicationis incurrant. & gl. ibi dicit, qd. incurrunt illam excommunicationem ipso iure, non p. sententiam. Item facit gl. i. c. si quis suadete. 17. q. 4. ubi tex. dicit, qd. si quis manus uoluntas posuerit in clericum, qd. incurrit excommunicationem. & ibi gl. dicit, q. ea incurrit ipso iure, non p. sententiam. Item facit text. in clem. 1. de sepul. ubi dicit, qd. ille qui sepelit manifestum usurarium sine licentia superioris, sed ex temeritate sua, qd. incurrit excommunicationem ipso iure, non per sententiam. Et facit gl. in cle. 1. de sent. exco. in uers. excommunicationis. q. enumerat 50. casus, in quibus incurrunt excommunicatio ipso iure, non expectata sententia iudicis. Et faciunt dicta p. Abb. in c. q. in oibus, extr. de usu. Item p. hac parte facit tex. iuncta gl. i. l. puidendum. C. de postu. ubi tex. dicit, q. si quis sine iusta causa recusauerit patrocinium suum alicui, qd. tunc talis foro careat. & ibi gl. dixit ipso iure, & non p. sententiam. quia gl. dixit ibi sing. Ang. & facit et gl. in l. si cum dies. in §. compromisso. i. uerb. committi. de arb. & ibi doc. ubi tex. dicit penam committi. & glo. ibi dicit, ipso iure. & facit tex. in l. 2. i. uerb. nulla. ff. de iud. item p. hac part. facit tex. & ibi doctrina Ang. i. auth. de litig. i. §. fin. ubi dicit q. ille, qui litem derelinquit, cadit a iure suo & Ang. ibi dicit, q. ille tex. intelligit ipso iure, non aut p. sententiam.

tiam. Itē facit pro hac parte quod voluit Bal. in addi. Specu. in titu. de loca. in 7. colū. in fin. vbi tenet, q̄ si emphy-
 122 teuta nō soluit canonē debito tempore, cadat † ipso iure à iure suo, & nō requirit sentētia iudicis, qđ etiā tenet do. Alex. in consi. suo 267. quod incip. visa &c. Bald. in authē. qui rem. C. de sacrosan. eccles. & Angel. in §. si vero. in authē. de nō alie. & do. Anto. in c. potuit. de loca. & ibi Ioan. de Imo. & idem Ioā. de Imol. in repe. cap. fina. de præscrip. post med. & in c. ex parte. de feud. in 9. colum. & Saly. in l. 2. C. de iure. emphy. in 3. qō. & idē tenet Ang. in consi. suo 310. incip. in themate prædicto. & Abb. in consi. 74. incip. duo principalia. & Bald. in consil. 377. incipien. ad euidentiā. in 1. volu. & in consil. 406. incipiente super facto. in 4. volumi. & Alexan. in consi. 229. incipiente circa processum. in pen. colum. vbi omnes prædicti doct. tenent hanc partem. ad quod tamen vide quæ dixi supra, ī hoc §. nume. 116. Et sic existis redditur dubia supradicta quæstio de bannito. Quid ergo dicēdū? Docto. in hoc dubiabili passu veniunt ad hanc distinctionē & concordia, videlicet, q̄ aut lex, vel statutū loquitur p̄ verba futuri temporis, & tunc requiritur sententia iudicis: quia verba futuri temporis nō sunt canones latæ sentētiæ, sed ferendæ, vt voluit gloss. in d. l. iubemus. §. sane. C. de sacrosan. eccles.
 123 & in l. in criminali. C. de iurisd. om. iudic. Aut † lex loq̄t per verba præteriti temporis, & tunc non requirit sententia: Aut loquit per verba futuri temporis, quibus adiuncta sunt aliqua verba præcisa & importantia canonē latæ sentētiæ, & tunc nō requiritur sententia. Exemplum ponūt: si lex vtatur verbo, ipso iure, eo ipso facto, vel similia: vt est verbum Mox, allegāt quæ habent in authē. de ince. nup. in prin. 6. & in cap. eum qui. de præben. in 6. & idem dicūt de uerbo, Penitus uel Prorsus, vel Omnino. alleg. text. auth. vt defun. seu fune. & glo. in l. si qui. C. de postu. Et idē si lex vtrā uerbis, modis, omnibus, ut p̄batur in d. auth. ut defun. seu su. ita finalit̄ dicunt docto. in d. l. eius qui delatorem. & in d. l. Imperator. ff. de iur. fisci. & in d. l. 2. C. de iure emphy. & Mathæ. in no. suo 112. incip. not. qđ vbiq̄ que

que &c. & Ludoui. Roma. ī sing. suo 1. & 2. & ista distinctio & cōcordia communiter fit & tenetur à docto. in locis superius allega. Ego autem in iudicando & cōsulendo tene- rem primam opi. s. q̄ requiratur sentētia iudicis declarato- ria, nō attenda hac distinctione: & hoc per tex. cui non po- test responderi in d. c. cum secundum. §. fin. de hæreti. in 6. vbi tex. vtitur verbo præciso, Omnimodo, q̄ importat ca- nomen latæ sentētiæ, scilicet ipso iure: tamē dicit ibi Pa- pa, q̄ requiritur sententia iudicis. Itē etiam per tex. & glo. in authē. ad hæc. C. de vsu. vbi tex. vtitur verbo præciso, scilicet, Omnimodo, quod importat canonē latæ sentētiæ: vt volunt docto. in dictis locis, attamē dicit ibi gloss. q̄ illa verba intelligūtur ipso iure, vel per exceptionē, quod est verius. ideo nō audeo recedere à prima opi. cogita &c. Et scias q̄ si in lege vel statuto nō exprimeretur, q̄ quis in-
 124 curreret pœnā ipso iure, nec per sentētia: † tunc semper debet intelligi per sententiā. ita dixit Bal. in l. 1. C. de legi. in finalibus verbis, quod est diligenter not. Remanēo igit̄ circa quæstionē proxime formatā, q̄ licet ex forma legis vel statuti contumax debeat haberi p̄ cōfesso, q̄ tamē ad hoc, vt executio bāni possit fieri contra eum, erit necessa- ria sententia iudicis declaratoria super hoc, per iura præal- leg. Non omnino tñ unum, videlicet, q̄ vbiq̄que essem⁹ ī
 125 notoriis, † nō requireret sentētia iudicis, quomodocūq; loqueretur lex, secundū d. Ant. in c. peruenit. el. 1. de appel. & Gemina. in d. c. cum secundū. i. §. si. quod etiā tenet Abb. in repe. c. ad nostram. in 3. colum. de iureiur. & ī c. ecclesia sanctæ Mariæ. de cōsti. & hoc per text. & ibi voluit Bartol in l. iustus fustium. ff. de his qui not. infa. vbi probat̄ secundū vnā lecturam, q̄ in notoriis non requiritur causæ cogni- tio, nec solennitas sentētiæ. et facit quod voluit Pet. de An- cha. in consi. suo 197. incip. subtiliter & ad plenum. in fi. 1.
 126 col. † ubi dixit, q̄ in notoriis solennitas iuris relaxat̄. al- leg. c. 1. de elect. & c. ad nostrā. de iureiuran. de quo etiā per do. Fely. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in 9. colum. de cōsti. Et facit etiam quod not. Bart. in l. 2. in §. si de frumentaria. ff. de admi. rerū ad ciui peti. vbi dixit, q̄ valet sententia la-

127 ta parte absente & nō citata, † quando cōstat eidē partē nullam defensionē competere. quod dictū sequitur Abb. in cap. ex insinuatione. de appell. & in c. 1. in 2. col. de causa posses. & proprie. & i cap. cum olim. in 6. col. post Host. ibi de re iudica. Et idem voluit Bald. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. per l. qui de crimine. ff. de adulte. & idem dixit Bal. in l. iubem⁹. C. de defen. ciui. & in auth. sed nouo iure. C. de seruis fugi. pro quibus facit optime tex. i c. bonę memorię. de elect. & faciūt dicta per Soci. in consi. suo 4. inci. super quæst. in 7. colum. post med. in 3. vol. & faciunt quę dixi supra in §. postquā. nu. 44. & 45. & in repet. mea. l. de vnoquoque. ff. de re iudic. in 16. col. versi. ego adduco & c. & ibi in 17. colum. in fin. in ver. 26. casus & c. de quo ēt per do. Philip. Deci. in consil. 274. incipien. uiso decreto. in fin. Et ad prædicta facit quod voluit Inno. in cap. cū

128 in cunctis. de elect. † ubi dixit, q̄ ubi quis est notorie doctus, si uult doctorari nō debet examinari in collegio: qd̄ etiam dixit Abb. in c. cōstitutus. el. 2. de appel. & dixit Bar. in l. libellorum. ff. de accusa. & in l. demonstratio. ff. de cōditio. & demō. q̄ ubi loc⁹ est euidenter notori⁹, nō est op⁹, quod apponantur cōfinia. Et facit etiam qd̄ uoluit Bar. in l. si ego. in fin. inci. ff. si cert. peta. & gloss. in l. decem. ff. de verbo. obliga. & Moder. in l. exitus controuersia. ff. de acqui. posses. ubi dixerūt, q̄ quādo notoriū est, q̄ principalis

129 nō est soluēdo, † tūc potest cōueniri fideiussor aliter nō facta excussione principalis. Et facit optime q̄ uoluit Per. de Anch. in consi. suo 187. incip. uisis consiliis. in ult. colū.

310 ubi sing. dixit, † q̄ literis Papæ nō est parendū cōtra notoriū facti. & dixit Ange. de Aret. i tract. malefi. in uerbo, cicatrix. in 1. col. q̄ si statutū dicit, q̄ non possit feri i sentētia cōdemnatoria de cicatrice nisi adhibitis medicis, q̄ tamē si ipsa cicatrix est notoria, poterit iudex ferre cōdemnatoriā sine medicis. quod etiā dixit Bad. in l. 1. in 1. colum. C. ut quæ defunt aduoca. par. iud. sup. Et dixit sing. Abb. i c. super his. de pœnis. quod i delicto notorio iudex potest mādare pœnam imponi sine alia cōdemnatione. & idē ipse dixit in c. ad nostram. de iureiur. & Barba. in c. euidentia.

in fin. de accusa. Et dixit Bald. in l. si cū quæst. C. de euict. quod emptor nō potest cedere liti, quia præiudicaret sibi: nā postea nō haberet regressum de euictione cōtra venditorē p̄ notata in l. si dictū. in §. si com. p̄ misero. ff. de euict. istud fallit, nisi ius partis petētis rē emptā esset euidenter notoriū: q̄a tūc potest cedere liti sine ei⁹ p̄iudicio, secūdū Bald. ibi. Et possent alia pene nume. infinita adduci ad hoc p̄positū notorii, quæ causa breuitatis omitto. de qb⁹ late per Moder. in l. si vero. in §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisfda. cog. & p̄ me latius i repetitione mea rub. C. de p̄ba. in 40. colum. cum 4. colū. ibi seq. & in l. 1. in §. si serui quasi. in 2. & 3. col. ff. de quæst. ubi loquutus sum de materia. Aduerte tamen quia licet prædictæ doctrinæ sint notabiles, attamē ego nō audeo hoc affirmare, uidelicet, q̄ etiā i notoriis nō requirāt sentētia iudicis declaratoria, imo poti⁹ sentio contrariū ex not. uerbis Bald. per illum tex. in cap. vnico. qualiter dominus propria. priuetur. ubi dixit, q̄

131 notoriū † pro sententia nō habetur, & idē expresse dixit Bald. i l. fin. per illum tex. C. de malefi. & mat. Et ideo dicebat ipse Bald. i l. si maritus. C. de dona. inter virū. & vxor. & l. nam ita diuus ff. de adopt. & in l. cum fratre. C. de his qui. vt indig. q̄ licet episcopus sit notorius homicida, nō

132 tamē debet deponi: † sine sentētia iuris & ordine nō feruato. Et dixit Bal. in c. ad nostrā. el. 3. de iurei. † q̄ etiā in notoriis pars est citanda, & sentētia est ferēda: & q̄ in eis etiā requiritur qualis qualis cognitio causæ quia sentētia non debet ferri de facto. alleg. c. cum sit romana. de appel. & l. ea quidē. C. de accusa. & idē dixit Abb. in cōsi. suo 68. incipi. quanquā super narratione & c. ante fi. & idem dixit ipse Abb. in consi. suo 3. inci. nitar in præsentī causa & c. in 7. col. de quo etiam latius dixi in repeti. mea l. de vnoquoque. in 3. col. ff. de re iudic. Et pro hac opinione mea ultra supradicta adduco glo. communiter approbatā in c. euidentia. de accu. quæ expresse dicit quod super notorio sententia est ferenda & idem dixit Bald. in l. cum fratrem. præallegata. & firman. Moder. in d. l. si vero. in d. §. q̄ p̄ rei qualitate & c. ff. qui satisfd. cog. & Angel. in l. libertas. §. fin. ff. de

statu ho. vbi dixit, qd si statutū dicit, qd cōdemnatns ad ma-
 leficio possit impune occidi: tūc quærit, quid si non est cō-
 demnatus, sed crimē, seu maleficio est notoriū, an pote-
 rit impune occidi? & primo dicit videri qd sic: quia notoriū
 æquiparatur sententiæ: vt in l. emptorē. in princ. ff. de actio.
 134 emptio. vnde ī notorijs pceditur executiue, & in eis tpo
 rest incipi ab executione: vt in l. i. ctus fustiū. ff. de his qui
 not. infam. & not. Inno. in c. statuiamus. de offi. deleg. & in
 c. ex parte in Christo. de verbo. signi. Tñ dicit Angel. vbi
 supra, qd veritas est in cōtrarium: quia hoc notorium nō
 æquiparatur sententiæ. & dicit qd p hoc est casus in l. qeū
 que. q̄ est l. fin. C. de malefi. & mathe. quod dicit esse not.
 Pro quo facit quod voluit Bal. i l. presbyteri. la. i. in 3. col.
 versi. secūdo q̄ro. C. de epis. & cleri. vbi dicit, qd licet iu-
 dici sit aliquid notorium, tñ non procedit ad cōdemnatio-
 nem, nisi citet. qd dictum refert domi. Felyn. in c. cū olim.
 in 8. col. post med. de re iu. ideo per prædicta remaneo in
 hac opinione, quod etiā in notorijs requiratur sententiā iu-
 dicis declaratoria, alias nō possit deueniri ad executionē
 contra aliquē, de quibus latius valde sum locutus in dicta
 repetitione mea rubri. C. de probationi. in 44. 45. & 46.
 colum. vbi omnino videas. & in l. prima. C. de executio-
 rei iudic. vbi etiam aliqua alia adduxi in hac materia. Vl-
 timo pro nunc in hac materia bannitorum ex contuma-
 cia scias, quod quando liquet iudici contumacem non esse
 culpabilem, licet sit contumax, iudex non potest, nec de-
 135 bet eum condemnare. † & ita colligitur ex dictis Bald.
 in rubri. C. de manu. vindi. & voluit Bartol. in consilio suo
 c. incipien. a domino Cyn. in vlti. colum. de quo late dixi
 supra in §. opportune nu. 8. & in §. secunda quæstio. nu. 29.
 & in §. vltima quæstio. nu. 14. Et ista sunt q̄ mihi occurrūt
 p̄sentialiter circa hanc materiā bannitorum, licet alia
 plura possent dici circa ipsam materiā, quæ reseruo dicen-
 da in tractatu meo bannitorū: sed ista mihi visa sunt vtilio-
 ra, & magis quotidiana alijs, quæ non sunt negligenda.
 Hippolytus de Marsilijs.

- 1 *Armorum vsus regulariter est interdictus.*
- 2 *Arma clericorum sunt lachrymæ.*
- 3 *Bannitus impune per statutū occidendus, an possit per clericum occidi.*
- 4 *Clericis arma portare an & quando liceat.*
- 5 *Armorū vsus quibus nō prohibitus. nu. 6.*
- 7 *Arma portanda concessa per superiorem, an possint coram iudice portari. Et quid in palatio nune. 8.*
- 9 *Armorum delatio concessa, punibilis in abusibus.*
- 10 *Priuilegium meretur amittere qui concessa abutitur potestate.*
- 11 *Arma vetita portans debet ea amittere. nu. 12.*
- 13 *Armorum appellatione quid veniat. nu. 18. & 19.*
- 14 *Lapides, vel fustes ante percussione arma non dicuntur.*
- 15 *Statutum de puniendis percutientibus, & vulnerantibus an includat vulnus cum vnguibus factum. Et quid in vulnere cum amphora vini plenas, aut pera panis facta. nu. 16.*
Et quid de mordente. nu. 17
- 20 *Arma facere, vel illa vendere an liceat. Et illa extra diuionem extrahere. nu. 21.*
- 22 *Arma in bello amittens non potest illa recuperare.*
- 23 *Statutum de armis non deferendis, an comprehendat extraneos, & aduenas numero 24. & 25.*
- 26 *Rem prohibitam extra territorium portantem, an sufficiat inuenire, et possit puniri.*
- 27 *Scriptura faciens fidem de prohibito per statutum, an sit sufficiens ad pœnam irrogandam.*
- 28 *Arma non portans, sed illa habens in terra prope se an prabeat delationis p̄sumptionem.*
- 29 *Inuentus de nocte cum armis an relaxandus datis fideiussoribus, & qui sint fideiussores idonei. nu. 30. Et quid de muliere arma gestante numero 31. & 32.*
- 33 *Occidens aliquem manu vacua, an ita puniendus, ac si cum armis occidisset.*
- 34 *Arma ferens pluries vno die, an semel tantum pœnam incurrisse dicatur.*

- 35 *Arma gestans, & percutiens aliquem sine armis, an dicatur aggressionem cum armis fecisse.*
Et quid de socio arma ferente. nu. 36. 38. & 40.
- 37 *Socios habens armatos cū ipse sit inermis, an puniendus de armorum delatione.*
- 39 *Percutiens aliquem cum tridente tria vulnera faciente, an puniendus pro vnico vulnere.*
- 41 *Arma deferens malum indicat habere animum, nisi ea portet ligata nu. 42.*
- 43 *Arma an veniant appellatione supellectilis.*
- 44 *Armorum portatio est leue delictum, & non requirit processum.*
- 45 *Iudex rem litigiosam sequestrare quando possit, ne partes veniant ad arma. 46.*

¶ Pro complemento præsentis operis, & huius practicę restat nunc aliqua dicere circa materiã armorũ, attēto q̄ maior pars delictorũ committitur cum armis, vt experientia rerum magistra ostēdit, & clare demōstrat. Et ideo deueniens ad ipsam materiã scias

1 primo, † q̄ armorũ vsus regulariter est interdictus, & prohibitus vt in rubro, & in nigro. C. vt armorũ vsus. lib. 1. r. & in rub. de fabricensibus. eo. li. & in authen. de armis. §. si aut. & habetur per Bart. & Ange. in l. 1. per illum tex. ff. ad legē Iuliam de vi public. & per Bald. in l. data opera. circa 10. col. C. qui accusa. non poss. & in c. 1. in 4. col. in titu. hic finitur lex Cor. & per Abb. in c. clerici. de vita, & honestate cleric. & ibi per Mod. Et nō solū laicis est interdictus vsus armorum, sed et clericis: vt in d. c. clerici. & ibi glo. & in clem. 1. eo. tit. de vita, & hone. cle. & in c. clerici. & quasi p

2 totū. 23. q. 8. Et ratio assignari pōt, videlicet, quia † arma clericorum debent esse lachrymæ: vt in c. conuenior. 23. q. 8. & in cap. porro. vbi gl. 16. q. 4. & voluit Ioan. de Imol. in c. clerici. el. 1. de vita, & honesta. cleri. & glo. in c. ex multa. in §. si. de voto. & Ias. in l. imperium. in prin. ff. de iurisdic. omni. iudic. & do. Philip. Deci. in cōsilio suo 151. in cip. maximi ponderis. in 15. col. in fi. Et ideo dixit glo. in

c. 2. de homicidio. q̄ licet licitū sit interficere depopulatores agrorum, tñ hoc non licet clericis, de quo ibi dixi, & ibi late examinavi quæstionē notabilē, videlicet, an stāte

3 statuto q̄ bānitus possit impune occidi, † hoc possit fieri a clerico. de quo latius dixi in consil. meo 11. incipien. circa hoc dubium & c. Scias tamē q̄ pro defensione personæ, &

4 rerū suarum licitum est † clericis arma portare. vt in c. dilecto. & ibi gloss. de sententia excōmuni. in 6. & in c. olim. el. 1. cum gl. fin. de restitutio. spolia. & in c. 1. 23. q. 1. Item etiã pro defensione proximi. de quibus omnibus vide per Abb. in d. c. clerici. vbi etiã ponit, quid de aliis religiosis, vtrū illis sit interdictus vsus armorum, & concludit q̄ nō, saltē pro defensione ipsorū, interueniēte licentia superioris, vbi haberi potest, vt ibi per eum. & vide gloss. in c. duo sunt genera. 12. q. 1. Scias etiã quod vsus armorū nō intelligitur prohibitus illis, quia arma portarēt pro bānitis occidendis, et si statutum vetaret arma portare. ita dixit Ludo. Roma. in l. 3. in §. vtrum ff. ad Sylla. quod est not. ad intellectum l. oratio. ff. de sponsa. vbi concessio vno omnia intelliguntur concessa, per quæ deuenitur ad illud. Item nō intelligitur etiã prohibitus armorum vsus illis qui volunt se defendere a publico latrone ut habetur per Bal. in c. 1. in §. si qs rusticus. de pace tenen. & ibi uide text. & gloss.

5 Item † vsus armorū non est prohibitus familię potestatis, uel episcopi, aut alterius officialis cōmunis. ita dixit Bal. per illum tex. in l. 3. §. si. ff. de officio præfecti uigilū. & vide gloss. not. in c. statutum. in ver. directe. de hæreti. in 6. quę sentit q̄ vsus armorū nō sit prohibitus familię inq̄sitorū hæreticę prauitatis. Itē vsus armorū nō est prohibitus illis, qui ex permissione, aut licentia potestatis, vel superioris arma portauerunt, et si statutū in contrarium, vigeret in ciuitate: quia ex iusta causa saltē ad defendēdū

6 permissio, † aut licentia arma portandi fieri potest. ita nō dixit Bald. & Ludo. Roma. in rub. C. qui admitti. Scias tamen, quod licet ex permissione, aut licentia superioris

7 quis possit arma portare, tamē † illa nūquā poterit portare coram iudice. text. est cū glo. in l. qui dolo in §. item q̄

PRAC. HIPPO. DE MARS.

cum telo. ff. ad leg. Iul. de vi pub. & firmat Bart. in l. i. eod. tit. & Ang. in l. armatos. ff. ad leg. Iul. de vi publi. Item nec
8 etiā talia arma portare poterit in palatio. † ita dixit Bald. in d. c. i. in §. si quis rusticus. per glo. ibi de pace tenenda. Et teneas menti, q̄ licet quis ex permissione, aut licentia
9 superioris possit arma portare. tamen † si abutitur ipsis armis aliquem percutiendo, puniendus est de delatione armorum. arg. l. 2. in fi. C. de priui. schol. lib. 12. & l. i. vbi sena. vel cl. quia is priuilegium meretur amittere, qui sibi
10 concessa abutitur † potestate. l. iudices. C. de iudi. & quia priuilegium in dubio intelligitur concessum sine alicuius iniuria. l. 2. §. merito. ff. ne quid in loco pub. Ulterius circa hanc materiam armorum dubitari potest qua pœna pu-
11 niantur portantes arma. † in quo uide tex. in d. l. i. ff. ad legem Iul. de vi pub. Alia tamen pœna punitur rusticus qui portat arma, quam nobilis, vt tex. & ibi Bal. in d. c. i. in §. si quis rusticus. de pace tenenda. & vide Lud. Ro. in singu. suo 263. incip. prohibitum & c. & dixit Bal. in d. §. si quis ru-
12 sticus. & Lud. Ro. in d. suo sing. q̄ portans arma veritatē debet illa perdere. quod est no. quia ita seruatur de consuetudine, de quo latius per Ias. in §. ex maleficiis. in 17. col. insti. de actio. Quæri etiam potest quid veniat appellatio-
13 ne armorum? † de quo vide tex. & gl. in l. arma. ff. de verb. sig. tex. & gl. in l. 3. in §. armis. ff. de vi & vi ar. & tex. in l. armatos. ff. ad legem Iul. de vi publi. tex. & doct. in l. 2. C. quæ res expor. pos. tex. iuncta glo. in d. l. 3. in §. sciendum. ff. de offi. præfecti vigil. tex. & doc. in §. armorum. instit. de interd. ctis. gl. in §. si autem, in verbo, palam. in auth. de armis. gl. in c. si perfodiens. de homic. glo. in c. ita quorundam. in uerbo ferrum. de Iudæis. glo. in cle. ne in agro, in verbo, arma. de sta. mo. gl. in c. clerici. 23. q. 8. Bart. in l. fi. ff. ad leg. Iul. de vi publi. Lud. Rom. in l. i. in §. occisorum. ff. ad Syll. & Alexā. in d. l. fi. Et scias quod licet appellatione armorū veniant fustes, & lapides, ut in dictis iuribus, tamen illud
14 verum intelligas post percussionem; nam ante percussio- nem, lapides, uel fustes † arma non dicuntur. ita dixit glo. not. in d. cle. ne in agro. Item scias etiam quod appellatio

ne

§. PRO COMPLEMENTO. 265

ne armorum proprie illa veniunt, quæ principaliter, & secundum naturam ac vsu sunt ordinata ad offendē- dum, ita dixit Ang. in d. l. armatos. ff. ad legem Iuliam de vi publica. & Ange. in d. l. 3. §. armis. Ange. in l. si pingore. in §. qui fuerunt. ff. de furtis. & Lud. Roma. in d. l. i. §. occisorum. Ex quo infertur, q̄ percutiens aliquē cū vnguibus,
15 † nō teneatur pœna statuti punientis vulnerantem, vel p- cutientem aliquem cum armis, vel cū sanguinis effusione. ita dixit Ange. in d. l. si pignore. in §. furem. & Ang. in d. l. 3. §. armis. quia vngues principaliter nō sunt ordinatæ ad nocendum. Item infertur etiā q̄ percutiens aliquem cum
16 amphora plena vino, † vel cum vase vitreo, aut pera pa- nis, non incurrit pœnam prædicti statuti, secundū Ange- lum in d. l. armatos. & Angelum in d. l. 3. in §. armis. Item infertur etiam, q̄ stante prædicto statuto, quod percuties,
17 seu vulnerans aliquem cum dētibus † non incurrit pœnam dicti statuti cum appellatione armorū nō veniant dentes, vt dixit Barto. in consilio suo 106. incip. statuto castri ple- bis. cum dentes non dicantur arma, sed pars corporis, vt ī l. i. §. medico s. ff. de vari. & extraordina. cog. & probatur in l. euident. ff. de ædil. edict. & plene declarat Barrol. in d. consilio suo. Item stante statuto prædicto infertur, quod percutiens aliquē cū paruo gladio, uel gladio principaliter destinato ad moderandum calamos, uel ad incidendum ungues, uel panem, non incidit in pœnam dicti statuti cum appellatione armorum talis paruus gladius nō veniat,
18 † secundū gl. in d. §. si autē. in versic. minores. in authen. de armis. & glo. in rubri. C. de fabricen. in fin. & firmat An- ge. in d. l. i. ff. ad legē Iuliam de vi publica. & Ang. in d. l. si pingore. in §. qui furem & Ludo. Roma. in d. l. i. in §. occiso- rum. & Abb. ī d. c. clerici. de uita & honest. clerici Bart. ta- men in dicta l. i. ff. ad legē Iul. de vi publi. uidetur tenere cō- trarium, cum talis gladius etiā sit aptus ad nocendū, ergo uenit appellatione armorū; & iō in eo habebit locū dispo- sitio dicti statuti. Sed hoc non credo habere locū ī statuto loquēte de portatione armorū, quia portans tale gladiū nō cadit in pœnā statuti prohibentis arma portare. Itē scias

Prac. Cri. D. Hipol. de Mars. Ll etiam

etiam q̄ statutū puniens vulnerantem, vel percutientē cū armis, nō comprehendit illū, qui aliquē percussit, uel vulnerauit cum armis principaliter inuentis ad defensionē :

19 ¶ quia appellatione armorū non ueniunt arma ad defendē dum, cum principaliter ad offendendū nō sint inuenta, nec sint prohibita portari, saltem de iure digestorū. ita dixit Bar. & Ange. in d. l. 1. ff. ad legem Iuliam de vi public. & sequitur Ludo. Roma. in d. l. 1. §. occisorum. & sentit Abb. i. d. c. clerici. in 1. oppositione. Et istud intellige verū stricte loquendo: q̄a arma ad defendendum, non ueniunt appellatione armorum, sed large loquendo bene ueniūt. ita sentit gl. in d. clem. 1. in verbo, arma. Hodie tamē, de iure Codicis etiam arma ad defensionē ueniūt appellatione armorū, ut in d. l. 2. C. quæ res expor. pos. & etiā de iure Institutionum, ut in d. §. armorū. instit. de interd. & de iure Authentico, ut in d. authen. de armis. & vide etiā in materia Bartol. in l. pediculis. in §. argento. ff. de auro, & argē. lega.

20 Itē quæri potest: an liceat facere arma, uel illa uedere. de quo uide rex. & glo. in d. authen. de armis. & Bartol. in l. 1. ff. ad leg. Iuliam de vi public. Quæri etiam potest: ¶ an liceat extrahere arma extra regnū, puinciā, uel iurisdictionem? de quo uide textū, & quæ ibi not. in d. l. 2. C. quæ res expor. pos. ubi etiam habetur qua pœna puniatur mittēs arma hostibus, & inimicis. Item scias etiā in hac materia

22 armorū, qd̄ ¶ amittens arma inter inimicos, & sic i bello, illa nō potest recuperare: ut per glo. in cap. ius gentiū. j. distinctio. Item quæri etiam potest: an statutum puniens

23 ¶ portantes arma, includat, seu comprehendat forēses? in quo dicas q̄ sic: q̄a talia statuta cōmuniter sunt p̄ Italiā, & ea ignorare esset supina ignorātia, ideo non excusarent forēses. ita dixit Bartol. in l. interdū. §. licet alias. in §. serui qui in fuga. ff. de publican. & Bald. in l. prima. in 18. colū. C. de summa trinitate. & Ioā. And. post Specul. in titu. de cōstitutio. i. versic. penultimo. uide tamē, quæ dixi in sing. meo 13. incip. Volo tibi dare & c. Quæri etiā potest. quid si talis forēsis, uel alius, qui est phibitus arma portare, fuerit inuentus cū ipsis armis, ¶ sed non fuit captus: an tamē

debeat

debeat puniri pœna statuti punientis portātes arma? i quo dicas q̄ nō, secundū Bart. & Ang. in l. prima. ff. ad legem Iuliam de vi public. & ratio potest esse: quia inspectio oculorum nihil in hoc operatur. argū. glo. in l. sue. ff. de conditio. furti. ubi propterea quia nō dicitur fur manifestus, si aliquis uideat ipsum furē furantē, nisi apprehensus sit. Et ad idem in simili. facit glo. in l. in laqueū. ff. de acquiren. rerum domi. & facit glo. & ibi doct. in l. 1. circa prin. ff. de acquir. posses. ubi Bartol. & alii inducunt eam ad quæstionē dicti statuti punientis portantē arma, uel ludētē ad azardū: an hoc casu sufficiat oculorū inspectio, & sic uisus sine apprehensione, ad hoc ut quis puniri possit? & dicūt q̄ nō sufficit talis uisus, seu inuenito sine apprehensione: ut ibi p̄ eos. & p̄ Bartol. & Moder. in l. 3. in §. Neratius. eodē titu. & p̄ Bartol. & Bal. p̄ illum text. in l. si Barsatorā. C. de fideiuss. Bal. in l. lapilli. in fi. ff. de rer. diui. & per d. Nellū in tractatu bānito. in secunda parte, secundi tempo. quæstione 48. pone stāre statuto & c. in fi. uerbis. & Ang. in l. q̄ri seruum. ff. de uerbo. obligatio. & in l. nec i ea. in §. ius. ff. de adulter. & Ang. in l. prima. in §. hæc autē uerbā. ff. quod quisq; iuris. & in l. si fugitiui. C. de seruis fugit. & Angel. in authē. de sanctissi. episco. in §. reuerēdissimus. & idē uidetur firmare Bartol. licet in alia materia loquatur in l. tutor qui reparatorum. in 3. colum. in versic. secūdo. ff. de administra. tutor. & ista uidetur esse communis opinio i hoc casu: & ita seruatur. Attamen mihi non displicet distinctio Angel. in d. §. Neratius. ubi dicit, q̄ aut statutū loquit̄ quo ad puniendū delinquentē inuentum: & tunc dicit statutū magis cōsiderasse inuentionē delicti, quam apprehensionē personæ, ad quod facit l. 1. C. de rap. uirg. & l. 2. in princ. C. de ueteri iure enuclear. & glo. in l. 1. C. ubi sena. uel cla. & text. i l. 2. de custod. reorū. & in l. q̄ sententiā. C. de pœnis. & l. 1. & ibi Bartol. C. de petitio. bono. subla. lib. 10. & i c. 1. de dilat. & c. quamquam, de uisuris. in 6. Sed si statutū præmiaret inueniētes, tunc tale præmiū ultra dispositionē iuris communis datū uidetur ipsis inueniētibus, & capiētib; datum, ut officiales magis solliciti in capiēdo fiant.

PRACT. HIPPO. DE MARSIL.

Et cum hac opinione trāsit Lud. Rom ī d.l. i. in prin. ff. de
 acqui. poss. & Ang. de Are. in suo tractatu malefic. in uer.
 fama publica. in char. de quo uide etiam Io. de Inno. ī d. §.
 Neratius. & uide Ang. ī d.l. i. C. de peti. bon. sublat. & Bal.
 in c. proposuisti. de appella. & Gem. in ca. si laicus. 34. dist.
 & in c. clericus. 46. disti. Et prædicta intel ige in delicto
 consummato: sed secus si statutum refert se ad delictum
 in fieri: puta si puniret portātem rem prohibitam extra
 25 territorum. † nam tunc requiritur uera apprehensio. ita
 dixit Ang. Rapha. & Pau. de Cast. in d.l. si fugitiui. Et
 circa hoc ultimū potest quæri de quæstione quoridiana,
 26 q̄ sæpe occurrit in facto, uidelicet, an sufficiat si uenire por
 tantem rem prohibitam extra territorium in uia, seu in
 itinere ad hoc, ut puniri possit: an aut requirā ipsū appre
 hendere ad locum destinatum, vel cū erit extra territoriū?
 de quo uide Bald. in d.l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. Bart.
 in l. q̄ fiscales. C. de nauicula. lib. i. Bald. in l. omnes popu
 li. ī penul. col. ff. de iustitia, & iure. Bald. in l. si quis nō dicā
 rapere. in 2. colū. C. de episc. & cler. Bal. in l. cum inter. C.
 de donat. ante nupt. Bald. in l. cum proponas. ī princip. C.
 de nau. fræno. & Bal. & Ang. ī l. arborib⁹. ī §. Iulianus. ff. de
 usufruct. & Bald. in c. nam cōcupiscentiam. de constitutio.
 Et circa dicta superius de inuēto cū armis, & nō capto,
 an possit puniri. Adde q̄ si Miles Potestatis, vel similis ha
 bēs officiū circa portātes arma inuenerit aliquē cū armis,
 27 & eum nō apprehenderit, sed † fecerit scribi ī actis quali
 ter inuenit talē cum armis, q̄ talis scriptura etiā sine ca
 ptura operatur, ut talis inuentus cum armis & nō captus
 possit puniri. ita not. dixit Bal. in l. ictus fustiū. ff. de his q̄
 notātur infamia. de quo dicto dixi in sing. meo 395. inci.
 dubitarunt doctores in plerisque locis. & c. Vtērius du
 bitari potest: quid si inuentus fuit aliquis nō habēs arma
 in manibus, sed erant in terra iuxta pedes ipsius inuenti:
 28 hoc casu potērit puniri tanquā deferens arma, ut sit præ
 sumptio cōtra eū, q̄ illa ibi deposuerit, si nesciatur, an ipse
 illa ibi portauerit? in quo Bal. in l. 3. §. i. ff. de officio præ
 fecti Vigilum. uideretur cōcludere q̄ præsumptio sit cōtra
 eum,

§. PRO COMPLEMENTO. 267

eum, ideo puniri poterit: & si plures essent inuēti, omnes
 tenent: licet solutio vnus omnes liberet, ut ibi per eū. sed
 Ludo. Roma. in l. prima. in §. hoc rescriptū. ff. ad Syllania.
 post Alber. de Rosa. cōcludit cōtrarium, uidelicet nemi
 nē debere puniri: quia cū sit dubiū quis peccerit talia ar
 ma in terrā, omnes uidentur absoluedi, maxime in crimi
 nalibus. iuxta not. in l. fina. C. de p̄batio. quæ opinio mihi
 magis placet: de qua quæstione, & similibus uide, q̄ late
 dixi forte ultra omnes ī repetitione mea rubricæ. C. de p̄
 batio. in 82. colum. in versic. adde etiam ultra præmissa in
 hac materia & c. ubi adduxi Alberi. de Rosa. in secūda par
 te statu. q. 121. incip. Item pone statuto contineri & c. ubi
 firmat hanc partē quā sequor: licet Flo. in l. item Mela. ī §.
 si plures. in 4. col. ff. ad legem Aquil. teneat contrarium, &
 male. per ea quæ ego dixi ī d. repetitione mea. in materia
 incertitudinis. in 3. et vlti char. Itē ultra prædicta potest
 dubitari de alia quæstione, uidelicet, an inuentus cū armis
 29 de nocte † debeat relaxari datis fideiussorib⁹? ī quo dicas
 q̄ sic, argumento eorum, quæ habent in l. neque. §. i. ff. de
 ī ius voc. & hoc. firmat Ange. in rub. ff. de ī ius vocā. ut eāt
 aut sat. & Bal. in l. 2. eo. tit. ubi not. subdit q̄ si filius familias
 fuerit captus cū armis, pater erit p̄ filio capto idoneus fi
 deiussor, adeo quod debeat relaxari: & nō solum pater p̄
 filio, sed etiā cōsocius pro cōsocio erit idoneus fideiussor:
 30 si plures cū armis fuerint inuenti debēt relaxari, † si vnus
 pro altero fideiubeat, ita dixit nota. Bart. per illū tex. in l.
 Romanus. ff. de tuto. & curato. datis. ad quod etiā uide
 Bald. in l. omnes. in prin. C. de episc. & cleri. Et scias q̄ si
 31 mulier sit inuenta cū armis, † etiam si nō inueniat fideiuf
 sorē, non tamen debet duci ad palatiū, sed debet relaxari
 præstita iuratoria cautione de stando iuri, auth. nouo iure
 C. de custodia reorū. ita not. inqt Bald. ī l. sed & si is. ff. de
 in ius vocan. quod dictū refert, & sequit̄ dom. Felyn. in c. le
 gebat. in prin. de maiori. & obedie. idē dixit Bal. in addi
 tione. Specul. in titu. de sentē. in pen. char. in versic. Titi⁹ fi
 deiussit. & Bal. in l. nemo deinceps. post med. C. de episc.
 & cleri. & Ange. de Aret. ī tract. suo maleficiorū. ī uerbo, p̄
 Ll 3 quibus

quib. Antonius fideiussit. in 2. char. in uer. & aduertat &c. de quo etiam dixi in sing. meo. 268. incip. conditio mulierum. circa si. ubi uideas. Itē ē circa prædicta scias, q̄ si Bar
 32 ricellus, uel alius officialis aliquē captum cum armis † non relaxauerit datis fideiussoribus, uel illis oblati, tenebitur in syndicatu, ita not. dixit Ang. in l. si uero. in §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisfacere cogantur. & uide quæ dixi infra, in §. attingam. nume. 17.

Item etiam scias, q̄ eadem p̄na punitur occidens ali-
 33 quē manu uacua, † ac si cū armis occidisset. l. qua actione, §. i. ff. ad leg. Aquil. & ibi Bal. & idem tenuit Bald. in c. 1. in §. iniuria. circa ulti. col. de pace iuram. fir. Potest etiam dubitari de notabili quæstione uidelicet, quid si quis aliquis fuerit inuētus una die pluries cū armis, an p̄nā impositā a
 34 statuto soluet semel tm̄, † an pluries: in quo dicas, q̄ una uice duntaxat d̄r incurrisse p̄nam, & non pluries, cū plura delicta nō censeantur: sed unum tm̄ igitur una uice p̄ qualibet die d̄r contrauenisse, ita dixit Bar. in l. inficiando. in §. infans. ff. de fur. & Bal. in l. si duo. in §. semel. circa fin. ff. de arbit. Item dubitari etiam potest: an habens arma, & insultans aliquem, licet arma non extraxerit, uel exercue-
 35 rit dicatur † tm̄ fecisse insultum cum armis? in quo dicas q̄ sic. ita dixit Bar. & Ang. per illum. text. in d. l. 3. in §. armis. ff. de ui & ui ar. & Bal. in d. l. data opera. C. qui accus. non poss. & Lud. Rom. in sing. suo 567. incipi. insultus &c. quod est nota. pro statuto puniente insultantem cum armis. ad q̄d facit etiam dictū Bal. in l. raptores. C. de episco.
 36 & cle. ubi dixit q̄ qui stat cum † aliquo armatus, licet arma nō extraxerit, uel alium actū non fecerit: tamen dicitur afferre opem, & auxilium. & idem tenet Bal. in l. 1. circa 2. col. C. de ser. fug. & Bal. in l. hæc uerba. in fin. ff. de his qui no. inf. & in d. l. data opera. in pe. col. & Bal. & Ludo. Rom. in l. 1. §. sed in eo. ff. ad Sylla.

Et facit q̄d uoluit Ang. in l. quemadmodū. ff. de inoffic. testa. ubi dixit, q̄ qui hēt ensem i manu, & minatur mihi, dicitur præparatus ad me offendēdū cū armis, adeo q̄ possum ipsum offendere. q̄d est menti tenendū. de quo latius

dixi

dixi in §. expedita. numero 19.

Item ultra præmissa dubitari potest: quid si aliquis fuerit inuētus cum plaribus sociis armatis, an poterit puniri deportatione armorū ex eo, quia habuerit secū hoīes armatos, si statutū puniret habentē hoīes armorū secū, aut
 37 in domo, uel alibi? † in quo dicas, q̄ de utroq; non poterit puniri: quia ista duo redunt ad unū effectū. ita dixit Bar. in d. l. 1. ff. ad leg. Jul. de ui public. & in l. quoniam. eo. titu. ubi dicit hoc se multoties practicasse. pro quo facit gloss. no. in l. q. de crimine. C. de accus. & dicta per Bald. in l. ad uersus. in fi. C. de fur. in quibus iuribus dicit, quod stante statuto q̄d qui portauerit arma puniat in decē, alio statuto cauet q̄d uulnerans aliquē cum armis, puniatur in uiginti, quod isto casu uulnerans aliquē cum armis, nō puni-
 38 utraq; † p̄na sed solum pro uulnere: quia una p̄na confundit cū alia. ita ē dixit Bar. in l. quemadmodū. in §. illud. ff. ad leg. Aquil. & Pe. de Ancha. consi. 272. incip. de titulis &c. in penult. colum. & Bart. in l. diuortio. in fin. 2. colum. ff. soluto matrim. & Ang. de Aret. in tract. maleficio. in uerbo, fecit insultum. in 2. char. in uerfi. aduertat tu iudex. & ibi in additio. & in eod. tractatu in uerbo, admenauit. in prin. de quo etiam per Bar. in l. nunquam plura. in pe. col. ff. de priua. delic. & p̄ Io. And. in addit. Spec. in tit. de homicid. in rub. & Bar. in l. 3. C. ad leg. Jul. de ui pub. & Bald. in l. cum ancillis. in ultim. colū. C. de incest. nupt. & Alber. de Rola. in 2. parte statuto. q̄o. 26. & q̄o. 23. Abb. & quæ ibi dixi in c. 1. de p̄nis. Gand. in tractatu suo maleficiorum sub rubr. de p̄nis reorum. in 14. colum. in fi. & ibi in 19. colum. in uersicul. pone insuper &c. Bald. in l. quicumq; in 1. col. C. de seruis fugit. & dom. Nellum in tractatu suo bāni. in 3. part. secundi tempo. q. 53. & dom. Ludo. Bolog. in consi. suo 8. in 6. colum.

Et cū istis fraternizat quæstio illa: an percutiens aliquē
 39 † cum bidēte, uel tridēte, puniatur pro unica percussione uel uulnere? de qua per Io. And. in addit. Specul. in titu. de sententia, & his quæ eam sequuntur. in §. species. in addit. incipi. inducit ad hanc materiam. & per Bar. in l. si gemina

Ll 4 arcor.

arbor. ff. arbo. fur. cæsar. & in l. eum qui. §. idem dicit. ff. de fur. & in d. l. inficiando. §. infans. & in l. vulgaris. eo. ritu. & per Bar. in l. nunquam plura. ff. de priuat. delic. & Bal. in l. quicumque. in 3. col. C. de seru. fug. & in auth. sed nouo iure. circa 2. col. eo. ritu. & per Bald. in l. tutor. ff. de tut. & rationi. distrahen. & in l. quærebatur. ff. de testam. mili. & in l. si duo. §. semel. in fi. ff. de arbitris. & in l. eum qui. in §. in popularibus. ff. de iureiur. Bal. in c. quæstionem. de appella. rio. Gand. in trac. maleficiorum. sub rub. de poen. reorum. in 10. col. in prin. & per Ang. de Are. in tract. malef. in verbo, & ipsum Titium percussit. in 1. char. in vers. quid si ex vno istu &c. & Specul. in d. §. species ver. sed pone in statu. & vide Abb. & quæ ibi dixi in c. 1. de poenis. Bal. in consi. 155. incip. factum tale est in 6. vol. & ibi in consi. 159. inci. antiqui &c. Quæri etiam potest circa hanc materiã armorum, quid si statutum puniat insultantem cum armis, & aliquis insultauit aliquem sine armis, sed postea eum cū armis vulnerauit, an incidat in poenam statuti? in quo dicas q̄ non: cum statutum solum considerauerit principiu. ita dixit Ang. per illum tex. in d. l. 3. in §. armis. ubi subdit secus esse qn, statutū solū cōsideraret finē puta si diceret: qui aliquem cum armis occiderit, puniatur: nam tunc licet insultauerit sine armis, ex quo postea armatus offendit, dicitur incidisse in poenam statuti, ut ibi per eum.

Item, quid si aliquis erat armatus tempore, quo insurrexit contra aliquē, & statim deposuit arma, an intelligatur insurrexisse cū armis: dic q̄ sic, s̄m Ange. in d. l. 3. §. armati. per glo. 1. ibi, in fi. ibi, eis depositis &c. Itē ultra præmissa scias circa hanc materiã armorū, quod si portans arma, præsumitur habere malum animum, nisi portet ea ligata. ita dixit Bal. per glo. ibi, in c. 1. §. si quis rusticus, de pace tenenda. Et si dictus malus animus præsumitur ex genere armorum tex. est in l. omne delictum. §. si quis comilitonem. ff. de re mili. & in l. 1. in §. diuus. ff. ad leg. Corn. de sica. & in c. significasti. l. 2. in fi. de homi. & declarat Bar. in d. l. 1. §. diuus. ff. de sica. & doc. post glo. in l. 1. C. de sica & in c. sicut nobis. de præsumpt. Posset etiam hic quæri de alia quæstio-

quæstione, videlicet, si habens arma in manu, & non percutit cum armis, sed aliter: vt puta, unus habet ronchã, & percutit cum hasta, Vel habet ensem, & percutit cum pomo, si sequatur mors ex talibus percussionibus, an puniã poena mortis & si talis percutiens cū hasta vel cum pomo ensis, si percutiat in capite, & sic in loco valde periculoso, si sequatur mors, debeat puniri poena mortis? Ego hic aliter non examino tales q̄ones, quia eas plenissime examinaui in l. 1. in §. diuus Adrianus in 4. col. ff. de sica. & latius est in l. 1. in 7. char. C. eo. tit. de sica. & ideo ne idem per idē sæpius repetã, hic aliter non examino dictas q̄ones. Modo redeundo ad materiam armorum, scias q̄ arma nō veniunt appellatione supellestiliū, vel massaritariū, ita dixit Bart. in l. supellestili. in prin. ff. de supellesti. leg. 1. quod est summe no. pro legatis supellestiliū, vel massaritariū, quæ sūt tota die ab aliquibus testatoribus, ut ego sæpius vidi in facto. Item est scias, q̄ portatio armorum est leue delictum, & non requirit processum, secundū Bart. in l. leuia. in 2. col. ver. vel ponas exemplum. ff. de accusa. & in l. diuus. la. 2. in 3. q. ff. de custo. reorum. Item scias est, q̄ ne partes ueniant ad arma, iudex p̄t sequestrare rem si litigiosam, ut habetur per Spe. in tit. de sequest. poss. & fruct. in ver. sed nunquid. & Bal. in l. ordinarii. in 4. col. uerfi. sed hic quæro. C. de rei uend. & in l. 2. C. de sum. trin. & l. fi. in 2. col. uerfi. est quartus casus. C. de ædict. diui Adri. col. & per Inno. in c. in præsentia. de prob. in 1. col. & Bal. in l. 1. ad fi. C. de appel. & Bar. in l. si duo. in 3. col. ver. alii dicunt. ff. uti possidet. & docto. in l. æquissimum. ff. de usufru. & in l. fi. ff. de procurato. Cæsa & Bar. in l. quod iussit. post glo. ff. de re iudi. Bal. in addit. Spec. in tit. de libelli concept. in 2. col. uerfi. quando partes. Bal. in l. 1. C. de prohib. sequest. pecu. & in l. penul. vbi etiam per Bar. & Ang. ff. ubi pupil. educ. deb. & Bal. & in addi. Spec. in tit. de sequestra. posses. & fruct. in primo uerfi. Inno. in c. in præsentia. in 1. col. de probatio. Et facit not. uerbum Abb. in cap. olim ex literis in 2. col. uer. sed tu uide not. extra de rescrip. & circa hanc materiam uide d. Pari. de Puteo late loquentem in tract. suo

suo syndi. in 64. charta. in 4 col. in cap. incip. iudex ut non arguatur &c. & Flor. in l. communi diuidendo. in §. cum de usufruct. ff. communi diuidun. & d. Fran. Curt. in consi. 61. incip. super eo &c. limita tamen prædicta, & intelligas procedere, quando neuter possideret, sed vterq; prætenderet possessionem ad se spectare. Sed si vnus tantum possideret, siue esset in possessione, alius non: tunc iudex non potest sequestrare possessionem, dato t̄p̄ videat parres p̄cessuras ad arma, ita no. dixit Bal. in l. æquissimum. ff. de usufru. & hanc limitationem etiã ponit idẽ Bal. in l. fi. C. de ordi. cognitio. & in c. 2. in 2. col. de vita, & honestate clerico. & in l. ordinarij. C. de rei vendica. & in c. 1. de sequest. poss. & fruct. in 4. col. vbi dicit, q̄ propter metum armorum non debet fieri sequestrum, nec recedi a tramite iuris, nisi qñ dubium est de possessione: secus quando vnus possidet, alius non. Et ista refert Ias. in l. quidam existimauerunt. in 3. col. ff. si cert. pet. quod est menti tenendum p̄p̄ iudices ignorantes, qui statim sequestrant possessionem, non attẽta possessione unius partis. Et ista sunt quæ mihi pro nunc occurrunt circa materiam armorum, licet etiam alia plura adduci possent, quæ nõ sunt ita practicabilia, circa quæ aliter me non extendo. Hippoly. de Marsiliis.

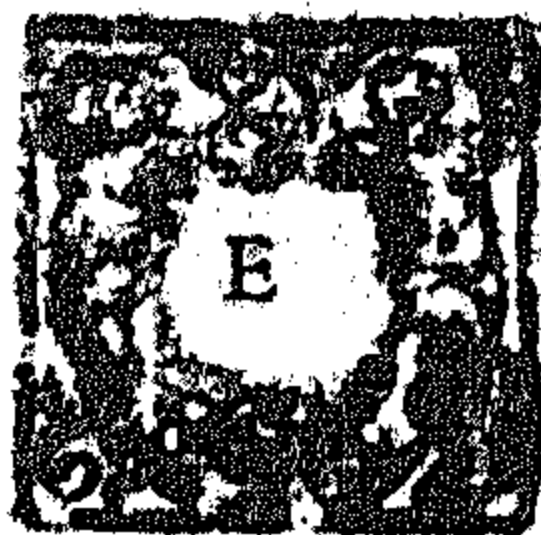
S Y M M A R I V M.

- 1 *Vulnus quid sit.*
- 2 *Vulneris appellatione an veniat tutor, & liuor.*
- 3 *Vulnuscum nullum habet in se delictum. Et an includatur sub statuto de vulneribus nume. 4. 5.*
- 6 *Scire parum, & nihil equiparantur.*
- 7 *Officialis pro minimo non est syndiandus.*
- 8 *Statutum de tortura loquens non includit leuiter tortum.*
- 9 *Insequens fugientem, qui in fuga cecidit, & se vulnerauit an puniendus p̄na statuti de vulnerantibus.*
- 10 *Statutum vulnerantem, puniens de dolo intelligitur.*
- 11 *Percussione probata, & non qualitate accusatus an absoluedus.*
- 12 *Inquisitio de crimine commissõ certo tempore, vel loco, & probatur*

tur

- rius de alio, non arctat inquisitum ad absolutionem obtinendam nume. 13. 14.*
- 15 *Accusans interfactorem, & post modum probat hoc fecisse per alium, an debeat succumbere.*
 - 16 *Vulneratus ex intervallo moriens, an præsumatur in dubio mortuus ex dicto vulnere.*
 - 17 *Vulneratum non esse mortuum ex vulnere, difficile est probare.*
 - 18 *Vulnerans anteneatur de occiso, si vulneratus medicum habere noluerit. Et quid si medicum habuerit imperitum, vel noxia comederit. nu. 19.*
 - 20 *Medici vitium an excuset vulnerantem, vel vulnerati inobedientia aut superueniens infirmitas. num. 21. Et quid si vulneratus adhibuerit incantationes. nu. 22.*
 - 23 *Incantator non dicitur medicus.*
 - 24 *Vulneratus dicens se mori culpa medici, an releuet vulnerantem.*
 - 25 *Imaginem sanctam percuciens qua pena puniendus.*
 - 26 *Agi de occiso contra vulnerantem mortifere an possit ante mortem nu. 28.*
 - 27 *Vulneratus mortalter an habendus pro mortuo.*
 - 29 *Mortuus, & ad mortem vulneratus equiparantur.*
 - 30 *Fideiubens in casu vulneris, an & quando teneatur de morte secuta ex vulnere.*
 - 31 *Pax facta de vulnere, an extendatur ad mortem secutam.*
 - 32 *Existens in mortis articulo, neque omnino viuit neque omnino mortuus est.*
 - 33 *Fictio in statutis p̄nalibus non cadit.*
 - 34 *Statutum loquens in cõtractu non habet locum in quasi cõtractu.*
 - 35 *Mortuus proprie quis dicatur.*
 - 36 *Processus factus contra vulnerantem, an profit ubi agitur de occiso*
 - 37 *Vulnerans aliquem, & postmodum occidens, an teneatur de vulnere, & de homicidio.*
 - 38 *Percuciens aliquem cum armis an puniendus de percussione, & de armorum portatione.*
 - 39 *Mox, qualiter exponatur.*
 - 40 *Notarius an possit esse rogatus de qualitate vulnexus, & instrumentum conficere siue commissione.*
 - 41 *Delictum an possit probari per instrumentum.*

Et

ET quia cum armis sepius inferuntur vulnera in personis, quæ diuersimode vulnerantur: ideo mihi etiam videtur congruum, & non impertinens aliqua in hoc opere post materiã armorũ adducere circa materiã vulnerũ, & vulnerantium. Et ideo scias primo, quod vulnus ¶ est scissura, vel separatio carnis in aliquo corpore: & hoc dicitur proprie vulnus. ita probat tex. & ibi Bar. & Bal. in l. si seruus seruũ. in §. rupisse. ff. ad leg. Aquil. & hoc et dicit Bart. in l. prætor. in §. re atrocẽ. ff. de iniurijs. & Bart. in quodam consi. suo inci. processum &c. Et subdit Bal. in d. §. rupisse. quod appellatione vulneris, venit tumefactio ¶ seu inflatio facta in corpore per percussione. Quod intelligi debet vbi talis tumefactio seu inflatio aperta fuit ex necessitate, quia fecerat sanie. ita dicit Bartol. in d. l. prætor. in §. rem atrocẽ. Et adde quod aliud est vulnus magnũ, aliud parũ, vt habetur in l. vulneris magnitudo. & ibi vide Ang. ff. de iniur. & Ang. in l. i. in §. potuisse. in fi. ff. ad Sylla. & est bonus tex. in l. i. in §. vitium quidẽ. ff. de ædil. edict. vbi text. dicit, quod modicum ¶ vulnusculum nullum in se habet delictum. quẽ tex. ibi ponderauit Bal. in reportatis antiquis. & Bal. in l. fin. in 1. colum. C. de ædil. act. & Angel. & Ludo. Rom. in l. i. in §. excusantur. ff. ad Sylla. & Ang. in l. extat. ff. quod met. caus. & Ludo. Rom. in l. si vero. in §. de viro. in 1. r. col. ff. solu. matri. & est bonus tex. ad hoc in d. §. excusanẽ. Et facit tex. in l. quæsitũ. ff. de re iudicata. vbi appellatione febris nõ venit leuis febricula. quod et firmat glo. in c. placuit. 18. dist. & Bal. in l. obseruare. in 1. colum. C. quorum appel. non recip. Ex quibus infertur, quod si statutũ ponit vulnerantẽ, non habebit locum ¶ in faciente vulnusculũ: ita dicit Ang. in d. l. extat. per text. in d. l. i. §. vitium quidem. Ad quod facit dictum Bald. in d. l. fina. C. de ædil. actio. vbi dicit, quod si statutum dicit, quod syndici teneantur denũtiare percussiones sanguinolẽtas, quod nõ tenebuntur ¶ denũtiare percussiones vbi est leuissima cutis scissura. ad quod vide et glo. in c. cum illorũ. in verbo, sanguinis. de senten. excõmuni. Pro quibus etiã facit c. licet causam. in §. quamquã. in ver. nulla,

nulla, uel modica. de probat. & tex. insti. ad legem Fal. circa prin. in ver. pro nullo, aut minimo lucro. & facit gl. in §. pe. in authen. de instrumen. cau. & fide. in verbo, inter quos, quod dicit quod parum ¶ scire & nihil æquiparantur. Et ideo dicit Ludo. Roma. in singu. suo 330. inci. hodie quidã &c. quod statutum prohibens alienare domum in forensem, non habet locum in parua domo ad quod alleg. text. quẽ dicit lingu. in l. senatus. in §. Marcellus. ff. de leg. 1. vbi hoc etiam sentit Ang. & facit quod voluit Bald. in c. cum re. de re iudicata. vbi dicit, quod officialis ¶ pro minimo non est syndicus. alleg. l. quamuis. ff. de conditio. & demonstra. & l. euidentis. ff. de ædil. edict. pro quibus facit l. Seio. ff. de in integ. restitutio. & l. omnino. ff. de impensis. & l. res bona fide. ff. de contrahen. emptio. & faciunt optime quæ ego dixi in singu. meo. 276. incip. parum. Item si statutum punit vulnerantem in platea, pœna manus, pro tali vulnusculo nõ imponeretur tã atrox pœna. ita dicit Bal. in d. l. fi. C. de ædil. actio. & Ludo. Roma. in dicta l. i. §. excusantur. Et facit dictum Bal. in l. si quis in hoc genus. in fi. C. de episco. & clerici. vbi dicit quod statutum, aut lex puniens offendentem clericum, habet locum solum in inf. rente atrocẽ iniuriã, seu offensa m, non aut in minima offensa. Et facit etiam: nam statutum faciens mentionem de tortura, non habet locum ¶ in modica tortura, vel in leniter torto. ita dicit Bal. in d. l. obseruare. C. quorũ appella. non reci. Et facit glo. no. in aithe. minoris debitor. C. qui da. tuto. poss. quod dicit quod debitor minoris in modica quãtitate, poterit esse tutor pupilli. pro quo facit etiam dictũ Bal. in authen. præterea. in fin. C. vnde vir & uxor. vbi dicit, quod mulier etiã si habeat parua, aut modicã dotẽ, succedit viro. in quarta de qua materiã minorũ, vide quæ ego dixi in dicto singu. meo 276. incipien. parum &c. & Barba. in consi. 74. incip. scripsit &c. in 1. col. in 4. volu. & Iaso. in l. si is qui pro emptore. in 20. colum. de vsucap. & Iaso. omnino in l. sciendum. in 3. & 4. colum. ff. qui satisda. cog. vbi adducit plura not. dicta in hac materia. & in l. sed si hac. in §. prætor ait. in 1. colum. ff. de in ius uoc. Vltèrius quæri potest: statutum punit

nit vulnerantem: modo pone quod infugauit te, ex qua in
 fugatione tu cecidisti in terrā, & ex hoc te ipm vulnerasti
 9 an ꝑ hoc casu debeam puniri pena statutū: in quo dicas, q̄
 non debeo puniri tāquam vulnerans, sed solum vt faciens
 fieri vulnus. ita dixit Bart. in l. si gemina arbor. in 2. col. ff.
 arbo. fur. ces. ad quod etiam vide in simili Bal. in l. de peco
 ribus. C. ad leg. Aquil. & in l. 2. ff. de iureiur. in §. 1. & Bald.
 in l. qua actione. in §. Celsus. ff. ad leg. Aquil. & in l. si de in
 terpretatione. ff. de leg. & Bal. in l. 1. in 4. col. C. si seruus ex
 tero. Et uide etiam Bal. in l. 1. qđ prator. ff. ne quis eum q̄
 10 ran em, aut percutientē, det intelligi de percutiente ꝑ do
 lose. ꝑ quo faciunt quæ dixi in l. de minore. in princ. in 6.
 col. uer. & quoties statutū & c. ff. de quæstio. & in sing. meo
 176. incip. uoluntas & propositum. & in l. 1. C. de sica. Vlt
 rius quæri pōt de notabili qōne vcz, quidā fuit accusatus
 uel inquisitus de vulnere, aut p̄cussione cum sanguinis ef
 fusione, uel cum alia qualitate, quæ auget p̄nā delicti, &
 ꝑbata fuit percussio, sed nō qualitas: an deat inquisitus,
 11 uel accusatus absolui? ꝑ dicas q̄ sic ita concludit. Paul. de
 Cas. in l. duob. in §. si quis iurauerit. ff. de iureiur. de quo ē
 ꝑ Bar. in l. denuntiasse. in §. quid tñ. ff. de adult. & in l. is qui
 reus. in uer. uenio ad quæstiones. ff. de pub. iudi. & in consi.
 suo incip. accusatio & c. & ꝑ Bal. in l. 1. in 2. col. C. qui accu
 sa. non poss. & in l. 1. in pen. col. C. de condi. indebi. & in l.
 is qui. ff. quemadmodum seruit. amit. & idem Bald. in l. cō
 tra negantem. in 2. col. C. ad leg. Aquil. & in l. edita. in 20.
 col. uer. si. circa sextam. C. de eden. Bald. in l. bonæ. in §. ali
 quando. ff. de ædi. edic. Bal. in l. & si seuerior. in pen. col. C.
 de his q̄ not. infa. Bal. in c. olim. in prin. de rescrip. Bal. i c.
 significasti. de appel. Bal. in c. significante. eo. tit. Bal. in cap.
 prætereā. de test. cogi. Saly. in l. 2. C. ad leg. Iul. de ui publi.
 Lud. Ro. in l. Titia. in 12. col. ff. solu. matrim. Abb. in c. du
 dum. in 17. col. de elect. & in c. examinata. in 3. col. de iudi.
 & in c. conquestus. in 4. col. de foro competent. Et faciunt
 dicta per Ioan. Andr. in c. 1. de homicid. in 6. in nouel. ubi
 dixit se semel euasisse quendam prælatum a p̄na mortis.

qui

qui assassinauerat quandā hominem Christianum, s̄m te
 norem inquisitionis, & non fuit ꝑbata illa qualitas, q̄ ho
 mo ille assassinatus fuisset Christianus, s̄m qđ requirit il
 le tex. in d. c. 1. de homic. & per hoc fuit liberatus prælatu
 ille a p̄na mortis, licet cōtra eum fuerit probatū assassina
 mentum. ita refert Ioan. And. in d. c. 1. quā doctrinā refert
 & sequitur Bal. in l. si quis non dicā rapere. in 3. col. C. de
 episcō. & cle. & Petr. de Ancha. in consi. suo. 272. incip. de
 titulis criminum. in 1. col. in fin. & Lud. Roma. in consilio
 144. incipient. inquisitio præsens & c. circa princ. & domi.
 Alex. in consil. suo 3. incip. in causa, & lite uertente. in 4.
 col. in prin. in 2. uolu. & in consi. 223. incip. uiso processu,
 in 3. char. in 2. col. & in consi. 171. incip. uisus & opportune
 & c. in 2. colu. in 2. uol. & in consi. 306. incip. uiso processu
 in 6. colum. & in consi. 385. incipient. uisus & optime discus
 sis in 2. col. in quibus omnibus locis ipse Alex. refert & se
 quitur illam doct. Ioan. And. in d. c. 1. de homicid. in 6. in
 nouel. & illam etiam refert, & sequitur do. Felyn. in c. audi
 tis. in penult. col. de præscrip. & in c. ita quorundam. circa
 princ. de iudæ. Pro quo etiā facit dictum Pau. de Cast. in l.
 si cōmunem. in §. 1. ff. quemadmodum seruit. amit. ubi di
 xit, q̄ si inquisitio, uel accusatio fit contra aliquē de crimi
 12 ne, tanquam cōmissum sit ꝑ tali tempore, uel loco: & ꝑba
 tur de alio tempore, uel loco, q̄ deat sequi absolutio, licet
 sit plene probatum crimen. Et facit etiam dictum Bar. in l.
 pe. C. de priuil. d. Aug. lib. 11. ubi dixit, q̄ si statutū punit
 delictū i strata, & inquisitio dicat delictum esse cōmissum
 13 i uia. ꝑ inquisitus non poterit puniri. Et facit dictū Bal.
 in l. ob hæc uerba. ff. de his qui not. infa. ubi dixit, q̄ si quis
 inquisitum est, q̄ mandauit delictum cōmitti, & probatū
 est q̄ instigauit, ut delictum cōmitteretur, q̄ nō poterit cō
 dēnari: quia non est probatū specialiter illud, qđ in inqui
 sitione continet: quod dictū refert & sequitur do. Alex. in
 d. consi. suo 223. Et facit not. dictum Io. And. in c. auditis.
 de præscri. quem refert & sequitur d. Alex. in consi. suo 33.
 incip. uiso rhemate. in 2. col. in 2. uol. ubi dixit, q̄ si condu
 ctor equi ad uecturā dicit equū cōductū mortuū esse i uia,
 seu

seu

24 seu in itinere diuino iudicio, † & probat equum, quē ipse equitauit itinere mortuū esse diuino iudicio, quod p̄talē probationem nō erit liberatus a solutione equi: quia erat necesse p̄bare de idēitate mortis equi accommodati, seu locati, & cōducti ad uecturā. Item facit etiam ad prædicta: nam si aliquis accusat aliquem, quod interfecit Titium, & postea probat † quod hoc fecit per alium, accusans ipse succūbet, & processus erit nullus. ita singu. dixit Ioan. Monach. in regula, quod per alium. de regu. iur. in 6. de quo dicto facit festū Bald. in c. 1. §. iniuria. in vlti. col. uersi. pone accuso te &c. de pa. iur. fi. & do. Fely. in c. mulieres. in pe. col. de sent. excommuni. & facit etiam no. uerbum Angel. in l. prætor. in §. docere. ff. ui. bon. rapt. ubi dixit, quod si facta est accusatio de vulnere cū cicatrice, & probatū sit vulnus simpliciter, quod accusator succumbet. Et faciunt optime quod ego dixi in singu. meo 187. incip. qualitas apposita &c. & quæ latius est dixi in l. si quis ne quæstio. in 26. & 27. col. ff. de quæstio. & vide etiā ultra dicta in dictis locis Bart. in simi. in l. non solum. in §. sed ut p̄bari. ff. de ope. no. nun. & in consi. suo incipen. visū processu facto &c. & Bartol. in l. libellorum. in 4. colum. ff. de accusa. Bart. & Bal. in l. cum actum. ff. de neg. gest. Bal. in l. matrem. C. de proba. & in l. si. C. an seruus ex suo facto. & Bald. in l. de rebus. C. de donatio. ante nupt. & Bald. in c. cum contingat. in fin. de offi. deleg. & Bart. in l. 1. ff. ne quid in loco publico. Modo ulterius quæro de notabili & quotidiana quæstione, videlicet, si vulneratus post vulnus
26 illatum ex interuallo moriatur an in dubio † præsumatur mortuus ex dicto vulnere? in quo Bar. in l. si. ff. de fca. dicit, quod gl. in l. 1. C. de emen. seruo. videt dicere, quod in dubio si ipse vulneratus surrexit, & ambulauit post triduū: quod nō videt decessisse ex vulnere, & dicit quod de hoc est text. in c. 2. de cleri. percus. postea dicit ipse Barto. quod dici potest, quod ex diuturnitate temporis non præsumitur decessisse ex vulnere: & dicit quod ista possent esse vera in dubio, sed in casu certo staremus certo. Et subdit postea ipse Bart. quod in hoc, & in cōtemplatione percussionum esset recurrendum ad iudiciū medicorū ut in l. si semel. C. de re milit.
lib.

libr. 12. & in l. 1. ff. de ven. inspic. & in l. comparationes. C. de fide instrumen. et dicit quod de hoc est casus expressus in c. significasti. il 2. de homicid. Postea dicit quod si plures medici non reperientur, quod tunc staretur dicto vnus tantum, ut in authen. de non alie. in. §. quam autem. ita finaliter residet Bart. in d. l. fin. Ego autem superius dictis per Bar. addo aliqua: & primo dico quod illam glo. in d. l. 1. C. de emen. ser. ibi approbant & sequunt doct. & eā refert, & sequitur Ioā. de Ana. in c. presbiterū. in 2. col. de homici. & Angel. de Aret. in tractatu. maleficiorū. in verbo, & dicit Titius ex interuallo ex dictis vulnerib⁹ mortuus fuit, & est in prin. in versi. ex interuallo &c. & Ioā. de Ana. post alios in c. 2. in antepe. col. de cle. percus. & Bal. in repertorio suo in ver. vulneratus. i 2. ver. & Barb. i cōsi. suo incip. à Ioue principiū. & Cepol. in consi. suo 41. inc. licet in 5. col. & Ang. i l. quod si nolit in. §. qui mancipiū. ff. de ædil. edict. et Petr. de Ancha. in consi. suo 184. inci. iure stricto &c. & Bal. in l. 1. in 3. colū. C. de ædi. actio. & Lud. Ro. in l. illa. in 28. col. ff. de verbo. obligatio. Attamen potest dubitari de illa gloss. eo quia tex. in c. continebat. de homici. dicit, quod vbi vulneratus moriē etiā post octo dies, quod præsumitur mortuus ex vulnere. & dicit tex. i d. c. 2. de cler. percus. quod vulneratus moriēs post octo mēses à die illati vulneris, non præsumitur mortuus ex causa vulneris: sed secus si ante octo mēses moriatur, quia tunc præsumitur mortuus ex vulnere. Quid ergo dicendū? Mihi videtur quod Abb. in d. c. 2. de cler. percusso. recte loquat̄ in hac materia: nam dicit, quod etiam si vulneratus moriat̄ post octo mēses, dummodo nunquam recōualuerit à die illati vulneris, sed semper processit de malo in peius: quod tūc præsumitur omnino mortu⁹ ex causa vulneris sibi illati. & sic nō vult Abb. quod habeatur respect⁹ ad spaciū temporis, sed ad bonam, vel malā valitudinē subsequētā in personam dicti vulnerati. Et ideo mihi videtur concludēdū, quod si vulnerat⁹ semper processit de malo in peius, & finaliter moriat̄ non attento temporis spacio, quod dicatur semper mortuus ex vulnere. Ex quo resultat quod gloss.
Prac. Cri. D. Hip. de Mars. M m in

in d.l.1. C. de emen. seruo. est vera, cum ex ea appareat quod vulneratus non processit de malo in peius: quia si processisset de malo in peius, non surrexisset post triduum ambulando cum baculo: & ideo si postea decessit, non præsuntur mortuus ex vulnere, sed ex aliqua alia causa: & ideo tunc vulnerans non tenetur de occiso. Et pro illo d. Abb. in d.c.2. de cle. percusso. facit quod voluit Bal. in c.2. in ultim. col. de pact. in ver. pone statuto cauetur &c. ubi dicit: pone quod statuto cauetur, quod laborantes in extremis non possint contrahere sine consensu propinquorum, nūquid dicetur in extremis laborare ille qui post contractū vixit multis annis? & respōdet & dicit, qd oīs qui ex illa infirmitate decedit absque sano interuallo, dicitur laborare in extremis. ad quod alle. tex. quem dicit esse vnicum in iure. in l. alūnæ. ff. de adi. leg. Et vide etiam ad prædicta Ioan. de Anz. in d.c. presbyterū. in 4. col. in prin. de homic. & Bart. & Bald. in l. ait lex. ff. ad leg. Aquil. & Bald. in c.1. in 6. col. 17 qui. mod. feu. amit. † vbi dicit difficile esse probare vulneratum nō esse mortuū ex vulnere. & ideo dicit, qd si medici sunt diuersi, & contrarij, qd dēt iudicari contra vulnerantem. quod dictum refert & sequitur do. Fely. in c. presbyterum. in 1. col. in fi. de homi. & do. Catal. in trac. synd. i ver. 287. incip. adde qd qñ &c. pro quo mihi videtur tex. in c. significasti. il 2. in §. fi. de homi. quod dictum etiam refert, & sequitur Cepo. in consi. suo 62. incip. magnifice &c. in vlt. col. de quo etiā dixi ego in singu. meo 218. inci. regulā habemus. Sed istud dictum videtur mihi valde dubiū, eo quia est de directo cōtra illā regulā vulgatam, videlicet, qd in dubijs, & obscuris semper debemus inclinare in mitiorē partē: vt in l. semp in obscuris. ff. de reg. iur. & in l. factū cuiq;. §. fi. eo. ti. & in regula, in poenis. de reg. iur. in 6. & in c. eos vero. 1. di. & in l. merito. ff. p socio. & in l. Arrianus. ff. de act. & obliga. cum si. de quo latissime vltra omnes locutus sum in reper. mea. l. fi. C. de pba. in l. char. cū sequen. vbi plures doctrinas cumulauī ad hoc propositū. Item videtur dubiū propter doctrinā Lud. Ro. in l. 1. §. fi. in 3. col. ff. de ver. ob. quem vide. Item etiam redditur valde dubia illa doctrina
Bal.

Bal. in d.c. 1. de quibus cau. feud. amit. eo quia cōtrariū tenuit ipse Baldus met. in cōsilio suo 195. inc. an vulnus &c. in 1. vol. in duobus locis illius cōsili. & Raph. Cum. in cōsilio 134. incip. visis. in 2. col. ante me. & Soci. in consi. 178. incip. primo aspectu. in 3. col. de quo etiam dixi supra, in §. secunda quæstio. nu. 67. quæ opinio magis videtur sequēda, cum magis adhereat dictæ regulæ l. semp in obscuris. de quo etiam dixi in l. 1. in 9. & 10. chart. C. de sicariis.

Vlterius qro: pone qd vulneratus est Titius aliquo vulnere, qd vulnus poterat se habere ad vitam, & ad mortē, & † vulneratus noluit habere medicū: an tali casu si moriat vulneratus, vulnerās teneatur de occiso? in quo videtur dicendum qd sic. per textum in l. nihil interest. ff. de sicariis. cum similibus. ubi probatur regula illa, videlicet, qd quī causam damni dat, damnum dedisse videtur: nā in dicto casu si non fuisset sibi illatū tale vulnus, non fuisset mortuus. cum ergo secuta sit mors, necesse est dicere, quod vulnerās tāquam dans causam morti, teneatur de morte secuta. Sed dicas contrarium esse verius, videlicet, quod tali casu vulnerās nō tenebitur de morte. quia constat qd vulneratus sua culpa decessit. ita no. dixit Bal. in l. si ab hostibus. in §. si vir. per gl. ibi. ff. soluto mat. quod dictum ibi summe notat Pau. de cas. & do. Alex. qui dicit, qd idem tenuit Tancre. in compendiosa sua. in 2. rubri. in 11. q. & Bal. in l. q. occidit. in §. fi. ff. ad legem Aquil. & in c. 1. quibus modis feu. amit. & volunt docto. in c. 2. de cleri. percus. pro qua parte facit et secundum eum text. in l. huic scripturæ. in §. 1. & in l. item Mela. in §. celsus. ff. ad legem Aquil. & illud dictum Bal. et exclamat Ioan. de Imo. in d. §. si vir. vbi dicit hoc esse valde quotidianū. quo dictum etiā magnificat do. Fely. in c. presbyterum. in 1. colum. de homicid. Et idem etiam dicas esse, & locum habere, si ipse vulneratus habuit medicū imperitum, vel si inordinate dixit † comedēdo res sibi nocituras, vel si noluit obedire medico, secundū do. Fely. in d.c. presbyterum. vbi subdit, vt dixi, idē esse si ipse vulneratus inordinate vixit post vulnus, vt puta, qd concubuit cū vxore, vel cum alia fœmina. ad quod alleg. Bal. in d.l. qui occi-

dit. & ibi do. Flo. Et adducit etiam Bal. in l. si nō simplici-
 20 ter. in 4. col. C. de ædil. acti. ubi dixit, † q̄ uitium medi-
 ci, vel malitia medicinæ excusat vulnerantem. Et adducit
 etiam Ang. in l. q̄ si nolit. in §. si mancipiū. ff. de ædil. ædict.
 ubi dicit, q̄ si vulnus potest se habere ad vitam, & ad mor-
 tem: tunc si vocatur medicus imperitus, & moriatur percus-
 sus, nō imputatur vulnerati. & ideo Bart. in d. l. si ab hosti-
 bus. exclamat contra vocantē medicum imperitū, qui ne-
 scit vnā literā, vt multi modernis temporibus reperiun-
 tur, qui etiam nescirent curare vnā bestiam infirmā. Et
 facit etiam quod voluit Bald. in addit. Specu. super rubric.
 de homicid. ubi dicit, quod si constat de inordinata vita i-
 firmi, mors superueniens sibi imputabitur & nō vulneran-
 ti. Pro quibus faciunt dicta p̄ do. Flo. late in l. ait lex. §. 1. ff.
 ad legem Aqu. vbi loquitur de non obediēte medico. Ad-
 ducit etiam Ioan. de Plat. in l. nec semel. C. de re militari.
 lib. 10. vbi dixit, q̄ si post relationē medicorū referentiū,
 p̄ vulnus non sit mortale, vulneratus moriatur, q̄ presu-
 mitur mortuus ex mala custodia: & ideo dici potest quod
 in prædictis casibus ille, qui dedit causam morti, tamē nō
 videtur dedisse mortē, adeo quod puniatur de ipsa morte:
 & sic contra dictā regulam, videlicet, quod qui causam dā-
 ni dat, damnum dedisse videtur. quæ regula non est ita ge-
 neraliter & indistincte intelligenda, sed debet intelligi, q̄
 do causa de per se fuit apta naturaliter ad inferendū dam-
 num, secus si non de per se fuit apta ad damnū inferendū,
 sed ipse damnū passus produxit causam ad effectū, seu ad
 ipsum damnū, ut in dictis exēplis, & doctrinis. Et vltra do.
 Fel. in d. c. præbyterum, quando vulneratus mortuus est ex
 21 inobedientia, vel ex imperitia medici, & quādo febris † su-
 peruenit non mortifere vulnerato, an vulnerans teneatur de
 occiso: vide de istis & similibus casibus do. Fely. in c. inter
 fecisti. l. 2. in 1. col. de homicid. & d. Bartholo. Cepol. i cō-
 sil. suo. §. 90. incip. magnifice, ac generose &c. per totum con-
 silium, & Albe. de Rosa. in 2. parte sta. in q̄. 36. incip. item
 quid si aliquis, & Soc. in consilio 178. incipien. primo
 aspectu. & bald. in consilio 195. incipien. an vulnus. in 1. vo-
 lu.

Iu. & Raph. Cuma. in consilio suo 134. incipien. visis de-
 nuntiat. &c. & Alex. in consilio suo nondum impresso. in-
 cip. & vt oportet &c. Item teneas etiam menti vnū aliud,
 videlicet, q̄ si vulneratus facit se medicare per incantatio-
 22 nes, quod dicitur i culpa, adeo quod vulnerans † non tenetur
 de morte, secundum Socin. in consilio suo 138. incip. pri-
 mo aspectu &c. in vlti. colu. Pro quo facit tex. in l. 1. §. sed si
 obstetrices ff. de variis & extraordinariis cognit. & vo-
 23 luit etiam Ioan. de Ana. in rubric. extra de magist. † vbi
 dicit, quod incantator non dicitur medicus. Scias etiā q̄
 24 si vulneratus moriens dicat se mori culpa medici, † tñ
 per hoc non iuuat percussorē, si aliter hoc non appareat.
 ita not. dixit Pet. de Anch. in c. si. extra de success. ab inte-
 sta. q̄ dictū refert, & sequitur d. Fely. in c. literas. in penu.
 col. de præsumptio. de quo dicto feci mentionē in singul.
 meo 22. incip. confessio offensi. Vltius scias, q̄ quan-
 25 doq; ex sola percussione q̄s punitur pœna mortis: † puta
 si quis pcutiat imaginē, aut tabulā, in qua sit imago Dei,
 vel beatissimæ uirginis Mariæ, uel Sanctorum. ita not. di-
 xit Ange. in l. ex senatus. ff. de sic. & est bonus tex. i c. 2. §.
 si. de offic. ordi. lib. 6. Item ultra prædicta dubitatur, an
 26 contra vulnerantē mortifere, † possit ante mortē agi de
 occiso: & sic an iura loquentia in occidente, habeant locū i
 mortaliter vulnerante? in qua quæst. uidentur iura pro
 utraq; parte. Et primo q̄ nō habeat locū i vulnerate mor-
 taliter uidetur tex. i litē Mela. & Celsus. ff. ad legē Aquil.
 & in l. huic scripturæ. eod. titu. i quibus iuribus dicit, q̄ si
 quis mortifere aliquē vulnerauit, & postea alius superue-
 niat, & illum taliter mortaliter vulneratū in totum occi-
 dit, & exanimet, q̄ nō primus mortaliter vulneras, sed se-
 cundus exanimas illum tenetur de occiso. & hoc etiā fir-
 mat Bal. per illa iura in l. ita vulneratus. eod. titu. ad legē
 Aquil. ubi subdit, q̄ quidā aduocatus vulnerantis dedit
 cōsiliū primo vulneranti, q̄ faceret per alium totū exani-
 mare vulneratum mortifere, eo quia postea ipse nō tene-
 bitur, nisi de vulnere. Et dicit Bal. q̄ dignū præmiū dicti
 aduocati fuisset vnus laqueus, & hoc dictū Bald. refert, &
 M m 3 sequitur

sequitur do. Fely. in c. de cætero. de homici. Et hanc partē
 per illum tex. firmat Lud. Roma. in singul. suo 256. incip.
 quidā fuit vulneratus & cæt. vbi refert quod ex hoc dicto
 lucratus fuit alias vnam cappā de serico. Et hāc partē etiā
 per illum tex. firmat d. Frāc. de Cre. in not. suo 55. incipiē.
 quidā malus aduocatus & c. de quo etiā dixi in l. 1. in prin.
 in versicu. 15. limita & c. ff. de sica. de quo etiā per Ioā. de
 Ana. in ca. significasti. il. 2. in 4. colum. de homicid. Et pro
 hac parte etiā facit, quia nō est mortuus, q̄ adhuc viuit,
 vt habetur. in l. qui duos. ff. de manu. test. Itē q̄ habet pro
 mortuo mortaliter vulneratus, quædā fictio, quæ nō ha-
 27 bēt locum † in statutis, vt habetur per Bald. in l. si qs non
 dicam rapere. C. de episco. & cleri. & ibi per alios. & in au-
 then. sed nouo iure. C. de seruis fugiti. & i. l. damni. i. §. sabin-
 ni. ff. de damno infecto. & in l. si is qui Stichum. ff. de cōfes.
 & ita etiā dixit Bal. in c. 1. in prin. quib⁹ causis. feu. amit.
 Itē pro hac parte faciūt etiam dicta per Bal. in c. 1. in §. in
 iuria. in penu. col. de pa. iur. fir. vbi. dixit, q̄ vulnerās mor-
 28 taliter † nō potest statim puniri de homicidio, licet certū
 sit vulneratum euadere nō posse: posito q̄ statutū dicat, q̄
 occidens occidatur. & alleg. rationem Bal. dicēs, q̄ donec
 anima est in corpore, nō est quis mortu⁹, licet sit mortife-
 re vulnerat⁹, vt in l. i. hac. ff. de tritica. & dicit q̄ ita tenuit
 Bal. in l. damni. i. §. sabin. ff. de damno infecto. Itē pro hac
 parte facit etiā quod voluit Bal. in l. 1. ff. de origine iuris
 & in l. sed & milites. §. plene. ff. de excusat. tutorum. quē re-
 fert, & sequitur do. Alexan. in d. §. sabin. vbi dixit, q̄ si ex
 forma statuti, vel alicui⁹ constitutionis, Potestas tenet co-
 gnoscere de delictis suo tēpore cōmissis, q̄ si aliquis tem-
 pore vnius Potestatis fuit mortaliter vulnerat⁹, & tēpore
 successoris sui fuerit mortuus: q̄ cognitio talis delicti spe-
 ctabit ad successorē Potestatis, cui⁹ tempore ille vulnera-
 tus mortuus est. Pro quibus faciūt dicta p̄ Bar. in l. eū q. §. i.
 popularib⁹. ff. de iureiurā. Ex quib⁹ omnibus videt cōclu-
 dedū in quēstione prædicta, q̄ iura loquētia de occidēte,
 nō habeant locum in mortaliter vulnerante. Sed cōtrariā
 partē firmat Bald. in l. 1. C. de nundinis. vbi dicit, q̄ statu-
 tum

tum loquēs de occidēte, habet locū i⁹ mortifere vulnerate.
 & idē voluit Bald. in ca. 1. in prin. quibus causis feud. amit.
 vbi dixit, q̄ mortuus, & ad mortem vulneratus æquiparā-
 29 tur, † licet nō in omnibus. & ibi ponit exemplū. Pro quo
 facit glo. insti. de lege Fusia Cani. in verbo moriētib⁹. E-
 facit etiā regula illa, videlicet, q̄ de proximo est cingēd⁹
 habet pro cincto. de qua regula habet in l. penulti. ff. de te-
 sta. mili. & in l. item legato. ff. de lega. 3. & in l. si quis cum
 sciret. ff. de vsucap. pro emp. & in §. fin. in authen. vt exa. i-
 stan. do. de qua regula plura dixi in sing. meo 106. inc. qui
 de proximo & c. Et faciunt etiā dicta p̄ do. Flo. in l. ait lex.
 in 1. & 2. col. ff. ad leg. Aquil. vbi dicit: statuto cauetur q̄ p̄
 vulnere puniat quis pœna cētū. pro morte autē pœna mil-
 le: si pro inculpato de vulnere mortifero aliq̄s fideiubet, &
 promittit pro eo de iudicio sisti, & de iudicato soluēdo: &
 postea ex illo vulnere mors sequat, fideiussor tenebit sol-
 uere pœnā ille, quæ pro morte imponitur. Et faciūt etiam
 alia ibi dicta per eū. & etiam in d. l. si vulnerato. Et idem te-
 net Specu. in titu. de fideiuf. §. primo. versu. sed pene, R. vul-
 30 neratus à P. vbi dixit † q̄ fideiubēs in casu vulneris, tene-
 tur de morte secuta ex vulnere, quādo pœna est pecuniaria,
 & mouetur dicēs, q̄ occisus videtur, qui est mortaliter vul-
 neratus, eo quia quæ incōtinēti fiunt vidētur inesse. alleg.
 in arg. c. officij. de elec. & l. penul. de testam. mili. & l. si quis
 pro. §. 1. ff. de fideiuss. & l. si. C. quorum lega. & c. 2. de cle. p̄-
 cus. quod dicit ipse Spec. solū p̄cedere, vbi vulnus est mor-
 tale: sed sec⁹ est quādo vuln⁹ nō esset mortale secūdū eum
 ad quod alleg. l. qui occidit. i. §. fin. ad leg. Aquil. de qua ma-
 teria vide Flo. in l. ait lex. ff. ad leg. Aquil. Item pro præ-
 31 dictis etiam facit: nam pax facta de vulnere † extenditur
 ad mortem subscutā, quādo vulnus erat mortale: q̄a mor-
 tifere vulneratus habetur pro mortuo, Ita dixit Spe. i tit.
 de accusato. in 1. parte in §. viso in ver. sed pone Accusauit
 B. de quo etiam per do. Flo. & alios in l. si vulnerato. ff. ad
 leg. Aquil. & per Bald. in l. trāfigere. C. de transac. & i addi
 Spe. in titu. de accusa. in prima col. versu. pax facta & c. cum
 tribus versu. ibi sequen. de quo etiā dixi supra in dicto. §. se-

quitur. nu. 22. Et facit etiam: nam mortifere vulneratus semper dicitur esse in articulo mortis, cum qualibet hora, & quolibet momento expectet mortem, ut docet experientia rerum magistra. Sed constitutus in articulo mortis habetur pro mortuo, sicut Barto. in auth. dos dota. C. de dona. ante nup. quod et sentit idem Bal. in l. cum non solū. in fi. prin. C. de bo. quæ liber. vbi dixit, quod existens in articulo mortis, neque omnino vivit, neque omnino mortuus est. ergo idem est dicendum de mortifere vulnerato, quod de iam mortuo. Ex quibus videtur concludendum in questione prædicta, quod iura loquentia in occidente, habeant locum in mortaliter vulnerante. Quid ergo dicendum? Mihi certe magis placet prima opinio. s. quod iura loquentia in occidente, non habeant locum in mortaliter vulnerante: nam quod mortifere vulneratus habeatur pro mortuo, istud procedit per quandam fictionem, non autem proprie, et quæ fictio non cadit in statutis, maxime poenalibus, ut volunt doc. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugit. & in l. quicquid astringendæ. ff. de verb. obligatio. & voluit Bar. in l. hæres. ff. de acq. hære. & in l. 3. §. hæc verba. ff. de neg. ge. & Bal. in l. meminimus. C. de leg. hære. & in addi. Spec. in ti. de accusatore. in 1. par. in 2. col. in ver. sed statuta terrarū & c. vbi etiam dicit, quod fictio non habet locum in consuetudinibus terrarū. de quo etiam per Abb. in consil. suo 72. incipi. in hac causa & c. & hoc maxime procedit in statutis poenalibus, secundum Bal. in l. 1. in prin. C. qui testa. face. pos. Pro quo facit: nam statutum loquens in contractu, non habet locum in quasi contractu, et secundum Bar. in l. apud Iulianum. ff. ex qui. cau. in poss. eatur. & in l. minor. ff. de acq. hære. ita econtra. statutum loquens de quasi contractu, non habet locum in contractu vero, ut volunt doc. in c. decet. de immu. eccl. in 6. & Abb. in d. cons. 72. incip. in hac causa. in 2. col. vbi et ad prædicta allegat Bar. in l. non dubium. C. de legi. & Io. Andr. in regula, pro possessore. de reg. iur. in 6. in mercu. & in c. statutum. de elect. lib. 6. cum autem verba legis, & statuti intelligantur proprie, & non improprie, ut dixi: ergo verba legis, vel statuti loquentia de occidente, non habebunt locum

in

in mortaliter vulnerante: nam ille, qui est mortifere vulneratus, non dicitur proprie mortuus: sed ille proprie dicitur mortuus, a cuius corpore anima separatur, et sicut in l. verū. in §. si. ff. pro soc. Et de prædicta questione an iura loquentia de occidente habeant locum in mortaliter vulnerante, si vis latius videre vide Bar. Ange. & Mod. in d. l. dani. in §. sabini. ff. de dam. inf. Bal. in l. non quemadmodum. ff. de iudiciis. vbi dicit, quod non poterit puniri de occiso ante mortem, licet certum sit illum ex tali vulnere moriturum, & Bart. in d. l. si vulnerato. ff. ad leg. Aquil. & Bald. in l. ite Mela. in §. Celsus. eod. tit. & Bal. in l. huic scripturæ. §. si seruus eod. tit. & Bal. in l. bello amissi. ff. de excu. tut. & in c. 1. in 1. col. quibus mo. feu. amit. & in c. 1. §. iniuria. in 8. col. de pa. iur. fir. Et adde quod processus factus contra vulnerantem, non proderit, vbi agitur de occiso, ut per Bart. in d. §. sabini & per Bal. in d. l. si vulnerato. & in d. l. non quemadmodum. ff. de iudi. de quo etiam dixi supra in §. quoniam. nu. 60. & in §. sequitur. nu. 23. & dixi etiam in rub. extra de hom. Et circa hanc materiam adde etiam no. verbum, videlicet, quod si vulnerans confitetur se occidisse, poterit pro tali confessione, secuta morte confitens decapitari absque alia probatione. glo. est not. & ibi Ang. in l. qui Stichum. ff. de confes. & firmat Bal. in d. §. iniuria.

Quæro etiam de alia questione, videlicet, quid si vulneratus ab aliquo, ab eodem mortuus fuerit, an teneatur et de vulnere, & etiam de occiso: in quo dicas, quod si talis vulnerans ex interuallo occidat, quod hoc casu de vulnere, & de occiso tenetur, secus autem si eodem impetu plura vulnera intulerit, ex quibus mortuus fuerit: quia solū de homine nebitur. ita dixit Bal. per illum tex. in l. illud quæsitū. §. 1. ff. ad leg. Aquil. & sentit Bart. in l. nunquam plura. circa 4. col. ff. de priua. deli. & Bar. in l. quod ait lex. ff. de adul. pro quibus facit glo. no. in l. qui de crimine. C. de accu. quæ dixit quod percussus aliquem cum armis, non debet puniri de percussione, & de portatione armorū, sed solum de percussione. et idem dicit Bart. in l. quemadmodum. in §. illud ff. ad leg. Aquil. & Bar. in l. inficiando. in §. infans. in fine.

fi. ff. de fur. & Pet. Anc. in consil. suo 272. inci. de titulis &c. in pen. col. & Bald. in l. diuortio. in fin. 2. colum. ff. sol. ma. & Ange. de Are. in tracta. malefic. in verbo, fecit insultu. in 1. char. in ver. aduertas tu iudex. & ibi in addi. & in di. tracta. in verbo, admonuit. in princi. de quo etiā per Ioan. Andr. in addi. Specu. in titu. de homi. in rubr. versi. uulgata est quæstio &c. & per Barto. in l. 4. c. ad leg. Iul. de vi pub. & per Alberi. de Rosa. in secūda parte statu. qō. 26. & quæstio. 34. & per Abb. in c. 1. de pœnis & per Gandy. in tracta. suo maleficio. in titu. de pœnis reorum. in 19. colum. versi. pone insuper. & ibi etiā in 14. colum. in fin. & per Bal. in lege quicumque. in prima colum. C. de ser. fugi. & per dom. Lud. Bol. in consil. suo 8. in 6. colum. & p. do. Nellum in tracta. suo bannitorum. in 3. parte secūdi tēpo. qō. 58. inc. sciendum est &c. de quo etiā dixi supra in §. pro complemento. nume. 38. Et scias circa prædictā quæstionem præcedentem, q̄ si contra me vulnerantem deponit testis, & dicit quod ego insultaui, & mox vulneraui: an hoc casu debeam puniri de insultu, & de vulnere? dic q̄ de vno delicto tantum debeo puniri, propter dictionem Mox, † quæ exponitur, scilicet, Incontinenti. ita voluit Bal. Ioan. de Imo. & Lud. Ro. in l. diuortio. in prin. ff. solu. matri. & Imol. in l. quoties. §. si quis ita. ff. de hære. instit. & Bal. in l. aduersus. c. de fur. & in authen. sed nouo iure. in 3. colum. C. de feruis fugiti. & Raph. in l. fructus. ff. solu. matri. Istud tñ limita nō pcedere, si testis dixisset: primo insultaui, mox vulneraui: quia tūc veniret puniendus de duobus delictis. ita dixit Bal. in d. l. quoties. in §. si quis ita. ff. de hære. insti. Secūdo limita, nisi esset diuersa pœna insultus, à pœna vulneris: q̄ tunc vnū p aliud nō cōfunditur. ita dixit Bar. in l. nunquā plura. in 4. colum. versi. secūdo pone. ff. de priua. delict. & Bal. in d. l. cum ancillis. in 3. col. C. de icest. nup. Et de illa dictione Mox, vide plerūtime per d. Alber. cataneū Bono. alias præceptorem meū in suo no. trac. violātes. in uerbo, ex intervallo. vbi plura no. ponit circa illam dictionē Mox, &c.

40 Vltius etiā dubitari potest, nūquid de qualitate t̄vulneris

neris, possit esse rogatus notarius, & de hoc cōficere instrumentum: in quo dicas q̄ non, nisi notarius, vel officialis ad hoc deputatus. ita dixit Bal. i rubri. C. de fide instrumē. in 7. colum. licet videatur aliter loqui Bart. in authen. si qs in aliquo in 2. col. ver. hic aduerte. C. de eden. Sed ista quæstio dependet ab illo dubio, videlicet, vtrum delictū possit probari p instrumentū: † de quo per Bar. in l. senatus. ff. ad Turpillia. & per Bald. in l. si. in 3. colum. c. de probat. & in l. contra negatē. C. ad leg. Aquil. & in l. obseruare. C. quorū ap. non recipiunt. & Bald. in c. cū in ecclesiis. de maio. & obe. & Ange. in l. diuus. in prin. de custod. reo. & Ab. in cap. tertio loco. in 5. col. de proba. per glo. in ca. fina. de iureiuran. in 6. per Bart. in l. non intelligitur in §. tacita. ff. de iure fisci. glo. in c. 2. de uerbo. significa. in 6. Ioan. Andr. in regula, semel malus. de regulis iuris. i mercu. Tācre. de Corneto in compendiosa sua. in 1. qō. & facit tex. & glo. secūdu Ioan. de Imol. ibi in c. 1. vt eccles. benefi. in 1. colum. & uide Lud. Rom. in consil. 349. incip. dum quæritur &c. ubi dicit, q̄ crimen excommunicationis pōt probari per instrumentum. & uide quæ latius dixi circa hoc in reper. mea. l. si. in 58. chart. C. de proba. Et per ista pro nunc si expedita materia uulnerum, & uulneratorum. aliqua alia dixi in tract. meo bannitorū in plerisq; locis &c. Hippolytus.

S V M M A R I V M.

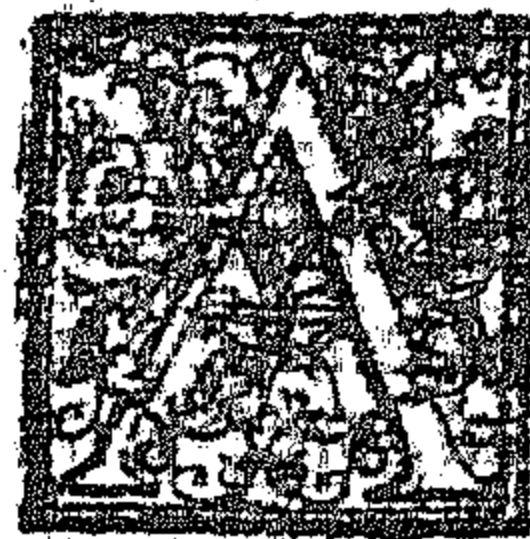
- 8 Incarceratus regulariter est fideiussoribus relaxandus, & in quibus casibus fallat. nu. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
- 9 Consuetudo quod valeat fideiussio, vbi agitur de pœna vite, vel membrorum mutilatione, an abroganda.
- 10 Iudex fideiussores minus idoneos pro capto acceptans, an possit reum iterum capere.
- 11 Reus fideiussoribus relaxandus, an datis pignoribus solis veniat relaxandus. Et quid si iudex noluerit acceptare. numero. 12. 17.
- 13 Incarceratus indebite statim relaxandus, non expectata alia interlocutoria. Et an equiparatur iudicis autoritas. nu. 18.

- 14 Incarceratus de proximo relaxandus, non detinendus sub arcta custodia. Et quid de senibus & infirmis. nu. 15.
- 16 Incarceratus quando sine fideiussoribus relaxandus.
- 19 Incarceratus omni die dicitur grauari, ideo tanquam a noua grauamine potest omni die appellare.
- 20 Incarceratus an possit citari.
Et an possit contrahere. nume. 22 23.
- 21 Accusatus de crimine capitali, quando possit per procuratorem comparere.
- 24 Incarceratus an dicatur, qui habet custodes ne aufugiat. nu. 26.
- 25 Libertate restituere qui tenetur, ab obligatione qualiter liberet.
- 27 Actus a carcerato factus an dicatur coactus.
- 28 Carcer est species torture.
- 29 Confessio ut dicatur metu tormentorum facta, an sufficiat probasse detentionem, licet aliter non probetur tortura.
- 30 Pena perpetui carceris equiparatur morti.
- 31 Carceratus potest iustum metum allegare.
- 32 Incarceratus pro vna causa, an possit pro alia recommendari. Et quid de delicto. nu. 33.
- 33 Incarceratus indebite an possit pro iusta causa recommendari.
- 34 Recommendatio carcerati an possit fieri die feriata.
- 36 Fugies de carcere aut fractor illius qua pena puniatur. nu. 37. 38
- 39 Iudici non obstante appellatione exequenti sententiam capitalem, an possit de facto resisti.
- 40 Captus iniuste si aliter non possit euadere, an debeat custodes occidere.
- 41 Clerici an possint iniuste condemnatum a morte de facto eripere.
- 42 Captus iniuste si non frangit carceres, cum possit, capite punitur.
- 43 Carceratus iniuste quando quis dicatur.
- 44 Carceratus aufugiens de carcere habetur pro confesso. Et in quo fallat. nu. 45. 52.
- 46 Carceratus an aufugiat periculo Potestatis. Et quid si nulla sit captura. nu. 47.
- 48 Pena promittentis reprecantare carceratum qui id requirat.
- 49 Captum iniuste a manibus familie eximens, an puniatur.
- 50 Accusans volentem frangere carceres, an consequi debeat liberationem.

Mortuus

- 51 Mortuus in carcere culpa cuius presumatur mortuus.
- 53 Creditor qui debitorem capere fecit an possit petere remota bonorum.
- 54 Carcer non soluit debitum, sed bursa.
- 55 Captura rei principalis an liberet fideiussorem.
- 56 Debitor priusquam capiatur quid necessarium nu. 57.
- 58 Sequestratio bonorum in bonis alicuius, an possit fieri, quando offertur satisfactio de iudicio fisci &c.
- 59 Captura, que potest fieri contra debitorem principalem, an possit fieri contra eius heredem.
- 60 Heres adiens hereditatem cum beneficio inuentarii, an euitet executionem in personam suam.
- 61 Carcerari propter quas causas quis possit.
- 62 Personae capi que possint.
- 63 Mulier pro debito civili capi, an & quando possit. nu. 64. 65.
- 66 Meretrix carcerari potest.
- 67 Meretrix maritata an possit incarcerari.
- 69 Filius familias an possit pro debito incarcerari.
- 70 Clericus an possit pro debito incarcerari.
- 71 Clericus an possit ex aliqua causa capi a laico, ut presentetur iudici ecclesiastico.
- 72 Iudex obligatus est visitare carceratos.
- 73 Custodes an teneantur ad custodiam, si vnus illorum cum carcerato aufugerit.
- 74 Creditor quando teneatur debitorem in carceribus alere.
- 75 Carceratorum causa est summaria, sicut causa miserabilium personarum.
- 76 Carcerari dicuntur miserabiles.
Relicta carceratorum, dicuntur relicta ad pias causas.
- 77 Iudices capiendi potestatem qui habeant.
- 78 Iudex delegatus an possit facere capi aliquem.

§.

Tringam non immerito ultimo loco quotidianam, & practicabilem materiam capture, & carceratorum: quoniam in agitatione causarum criminalium saepe contingit homines carcerari, ut experientia docet: ideo pro communi utilitate versantium in palz

1 tiis aliqua adducam circa dictam materiam capturæ, & carceratorū. Et ideo scias pri. q̄ regulariter carcerat⁹ † est fideiussoribus relaxandus, secundum doct. in l. 1. ff. de custo. reo. & in l. nemo dubitat. ff. de regul. iur. de quo etiā per Ang. no. loquentem in l. 2. C. de exhi. reis. & in l. nemo carcerem. C. de exact. tribu. lib. 10. & per Ludo. Rom. in l. 1. qui satis. cog. et per Ang. de Are. in tracta. maleficiorum. in uerbo, fama publica in materia capturæ. Istud tamen fallit in pluribus casibus, in quibus carceratus non relaxatur fideiussoribus. Et primo fallit in causis criminalibus, in quibus venit imponenda aliqua pœna corporalis, vel corporis afflictiua: nam tunc reus non relaxatur fideiussoribus, ut habetur per Bart. & alios in d. l. 1. ff. de custo. reo. & in l. 2. ff. de pub. iud. & late per Angel. de Are. i tracta. malefi. i uerbo, fama publica. in uersu. decimoquæro & c. cum uersu. ibi sequen. & in eo. tracta. in uersu. p̄ quibus Antonius fideiussit. i prin. & in talibus casibus est si reus daret mille fideiussores, nō tamē debet relaxari, secūdu Bal. in l. eos. in §. super his. C. de ap. imo si i criminalibus, ubi uenit imponēda pœna corporalis, interueniret

2 † fideiussor, nō ualere talis fideiussio, secūdu glo. singu. in c. cum homo. 33. q. 5. quam refert & sequitur Angel. de Are. in dicto uerbo, pro quibus Antonius fideiussit. i pri. uersu. & ibi d. Aug. de Ari. in suis addit. Item fallit etiam dicta regula in aliquibus casibus, etiam ubi tractat de pœna pecuniaria, in quibus reus nō est relaxādu fideiussoribus. Prim⁹ casus est quando reus à principio nō uoluit dare † fideiussores, sed potius uoluit carcerari: sed postea in fine, quando sentētia debet ferri, dicit se uelle dare fideiussores: nam tūc nō debet audiri, nec debet fideiussoribus relaxari, nō obstāte q̄ pœna, quę uenit imponēda, sit pecuniaria. ita singu. dixit Ang. in l. 2. C. de exhi. reis. p̄ quo alleg. text. not. in l. 2. ff. de custo. reo. quod dictū p̄ not. refert & sequitur do. Aug. de Ari. in additio. suis ad Ang. Are. in tracta. suo malefi. in uer. pro quibus Antoni⁹ fideiussit prima additione. Pro quib⁹ faciūt optime quę ego dixi in singu. meo. 262. incip. q̄ potui nolui & c. & in alio singu. meo

284. incipien. tolle moras & c. & ista addere poteris his quę dixi in d. singu. meo. 272. Quibus adde tex. in c. 1. in uer. quia si proclamare uoluit cur tā diu tacuit & c. de frig. & malefi. & uide quę dixi in l. patre uel marito. in 16. col. ff. de quæstio. & Ias. in §. fuerat. in 5. colum. in fi. de actio. & in l. 1. in 6. colu. uer. item pro extensione. C. quia dmit. & in sing. meo. 281. incipien. socius & c. & dicta per Alxā. in consi. 115. incip. uisa & c. in 1. colum. ad fin. in 7. uolu. & per do. Philip. Deci. consi. 129. in 3. colum. uer. nam q̄ episcopus & c. & Bald. in consi. 391. incipi. proponitur q̄ propter in 2. uol. & Soci. in consi. 81. inci. abunde & c. in 2. col. uersu. tertius & ultimus & c. & faciunt quę dixi supra in §. diligēter nu. 203. Alius est casus, i quo est ubi uenit imponēda pœna pecuniaria, reus nō est relaxādu fideiussoribus:

4 qui casus est quādo ipse reus sponte cōfessus † est delictū, pro quo uenit imponēda pœna pecuniaria: nā tunc nō est fideiussoribus relaxādu. dixit Bal. in l. nullus. C. de exhi. reis. quod dictū pro not. refert & sequitur d. Aug. de Ari. in addit. ad tracta. Ang. de Are. super maleficiis. i uerbo, p̄ quibus Anto. fideiussit. in 1. addi. & idē dixit ipse Ang. de Are. in d. suo tracta. in uerbo, fama publica. i 9. char. uer. de cimo quæro & c. de quo etiā dixi in l. vnus. in §. cogniturū. in 13. col. circa me. ff. de quæstio. pro quo etiā faciunt optime dicta per Angel. de Are. i tracta. suo maleficio. i uerbo, præse te Gayo, & appellante. in 4. char. uer. an autē iudex & c. & uide supra in §. postquā nu. 30. Alius est etiam casus, in quo reus nō est relaxādu fideiussoribus: licet pœna sit pecuniaria, uidelicet, q̄ est repertus † i flagrāti crimine, & captus est: nā tūc nō est relaxādu fideiussoribus. ita dixit do. Aug. de Ari. in tracta. Angel. de Are. super maleficiis. in uerbo, fama publica. i 11. char. i addi. magna inci. Tu autē in hac materia adde primo & c. post princ. ubi dicit, quod

6 quādo aliquis est inuentus cū armis, † nō est fideiussoribus relaxandus, ad quod allegat Bal. in l. sed si is. ff. de in ius uocan. sed Bal. in lib. meo. hoc non dicit, sed imo expresse dicit contrariū. forte illud dixit Bal. in lectura antiqua, quā uidi. Attamen p̄ do. August. faciunt optime dicta p̄ Inno.

in c. ut fame, de sentē. excom. & per Flor. in l. 4. ff. ad leg. Aquiliam. & per Ang. de are. in tract. suo malefici. i. versi. fama publica. in 10. char. in ver. nono not. & c. & per d. Ant. & alios in c. cū nō ab homine. de iud. & do. Fely. i. c. si vero. il. 1. de senten. excommuni. & p do. Alex. in l. si quis. ff. de fur. & faciunt optime dicta per Bal. in l. nullus. in fin. C. de exhib. reis. in versi. aut quis est plene cōuictus & c. & faciūt dicta per me in l. vnus. in §. cogniturū. in 1. col. et ff. de quæstio. in quibus locis docto. loquuntur de reperto i flagranti crimine: de quo reperto in flagranti crimine ego latius locutus sum in repetitio. mea l. vnica. C. de rapt. virg. nu. 88. & nu. 93. 94. & 95. vbi videas. Alius est etiā casus, in quo, vbi tractatur de pœna pecuniaria: reus tamen nō est fideiussoribus relaxād⁹, q casus est quādo talis, qui
7 petit relaxari fideiussorib⁹ alias aufugit † de carceribus, quibus erat p tali; vel simili causa. nā hoc casu nō debet relaxari fideiussorib. sed debet detineri in carceribus. ita not. dixit glos. in l. lege Cornelia. ff. ad sylla. quā ibi multū not. Ludo. Roman. & eā etiā ad hoc pro valde not. refert & sequitur Alexā. in l. 1. ff. de custo. reo. i. prima apostil. & do Augusti. de Arimi. in addi. ad tracta. Angel. de Aret. in maleficijs. in verbo, pro quibus Antonius fideiussit in 1. addit. vbi etiam dicit pro hoc bene facere qd̄ not. Bartol. & Bald. in l. 3. C. de episcopa. audien. & illam glos. etiam refert & sequitur Angel. de Aret. in dicto tracta. i. verbo, fama publica. in 13. char. in versi. quarto notandū. vbi not. loquitur. de quo etiā per domi. Augusti. i. addi. Pro quibus faciunt optime quæ ego dixi i sing. meo 74. incip. tu habes regulam & c. vbi posui plura circa materiam regulæ, semel malus. de regulis iuris. in 6. & in l. maritus in 6. colū. in versi. modo quæri potest & c. ff. de quæst. vbi similiter plura posui circa materiā dictæ regulæ, semel malus. Addo etiā q forte possit dari alius casus, i quo reus nō esset fideiussoribus relaxādus, etiā vbi tractatur de pœna pecuniaria, videlicet, i casu, quo reus esset captus p crimine falsi, & pœna esset pecuniaria ex forma legis, vel statuti: nā tale crimē falsi est enorme, & propter eius enormitatē ha
bet

8 bet aliqua specialia vltra alia crimina: vt † ego dixi i sing. meo 143. incip. crimen falsi & c. & habetur per do. Nell. in tract. bannitorum. in 3. parte secundi temporis. in quæst. 12. & quæ ego dixi in l. 1. §. si seruus. in 3. colum. in fi. ff. de quæstio. Et scias q illud, quod dixi supra, quod non valet fideiussio facta pro aliquo, vbi agit de pœna vitæ, vel mutationis membrorum, est verum: tamē hoc fallit, † nisi cōsuetudo esset in contrariū: quia tunc valet talis fideiussio. ita dixit gl. sing. d. c. cum homo. 24. q. 5. quam refert & sequitur Lud. Roma. in singu. suo 128. incip. tu scis q in causa criminali & c. & do. Augusti. de Ari. in trac. Ange. de Are. super maleficijs. in verbo, pro quibus Ant. fideiussit in 1. addit. Item scias etiam, quod si iudex maleficiorum pro capto acceptauit fideiussores nō idoneos & captū relaxauit, † q nihilominus poterit iterū reū capere, & facere qd̄ iterū præstet fideiussores: quibus præstitis primi fideiussores et sunt obligati. ita dixit Bal. in l. 1. in 1. col. ff. si quis in ius voc. non ierit. quod dictum refert & sequitur do. Aug. de Ari. in addi. ad trac. Ange. de Are. super maleficijs, in verbo, fama publica. in 11. char. in addi. incip. tu autem in hac materia adde primo, quod licet & c. circa fine. illius Addi. Scias etiam q in casu, in quo reus potest relaxari fideiussoribus: poterit et relaxari sine fideiussoribus, dum
11 modo ipse reus † det pignora, quæ loco fideiussoris subrogatur, ita notāter dixit Bal. in l. 1. ff. q satisfd. cog. & voluit glo. & ibi Pau. de Cast. in l. more Romano. ff. de feriis. Qui nimo dixit Bar. in l. si vero. in §. q p rei qualitate. in 3. not. ff. qui satisfd. cog. q si reus, qui det relaxari datis fideiussoribus, vult dare pignora loco fideiussorū, & iudex nō vult
12 eū † relaxare, q poterit agere cōtra ipm actione iniuriarū quod est no. Adde et, q carceratus pro delicto, vel p debi
13 to ciuili, det statim relaxari, cū † constat eū non deliquisse vel debitorē nō esse, nō expectata alia iterlocutoria. ita pbat tex. i l. 2. C. de exhib. reis. in fi. quē tex. ita intelligit, & ad hoc alleg. Ludo. Rom. in l. 2. in 4. col. ff. si quid in ius voc. non ierit & lac. But. Bar. & Bald. in l. sed et si is. ff. de in ius voc. & Alexā. in consil. suo 179. incip. in causa angelo-
Pra. Cri. D. Hip. de Mars. Na rum

rum, in penult. colum. in princ. in 2. volu. l. 1. ff. de cust. reo. in 2. appost. pro quo etiam allegat dicta per Barto. in l. qui vir. ff. de poen. Et scias etiam circa hanc materiam, q̄ carce
 14 ratur, qui de pximo est relaxādu, nō est detinēdu, † nec
 custodiendus, sub tam magna & stricta custodia, prout an
 tea. ita dixit glo. in l. si pecuniā, in §. si acceperit. in verbo,
 carcere, ff. de condi. ob causam. & ibi doc. & Lud. Rom. in
 l. in lege. ff. ad syll. de quo etiam per Ias. in d. l. si pecuniam
 15 in d. §. sed si acceperit. Et idem dicas in sene, † & ī infirmo
 carceratis qui non sunt ita stricte custodiendi, sicut iuue
 nes, & sani secundum glo. & docto. in l. si vt certo. in §. 1. ff.
 commoda. & scias ēt, & semper menti habeas, q̄ licet vbi
 tractatur de poena corporali imponenda, non sit reus fide
 iussoribus relaxandus, vt iam satis supra dixi: attamē talis
 reus quandoq; est relaxandus ante sententiam, ēt sine fide
 16 iussoribus: & hoc euenit † quando ante sententiam appa
 ret ipsum omnino esse absoluendum: vt qñ est publicatus
 processus. ita nō. dixit Bald. in l. sed etsi is. ff. de in ius voc.
 vbi dicit de hoc esse tex. in l. nullus. C. de exhiben. reis. in
 ver. donec repererit &c. & ibi Bal. & idem dixit Bal. in l. si
 quis post accusationem. ff. de testam. p̄ quo est bonus tex.
 in l. qui penē. §. 1. ff. de manumif. & hoc etiam firmat Lud.
 Rom. in sing. suo 490. incip. accusatus de crimine capitali
 &c. quod est sing. notan. in practica. Nam quando es aduo
 catus alicuius accusati, vel inquisiti de crimine capitali: &
 patet ex processu, q̄ ipse venit absoluendus & liberandus:
 vt quia plene probata est innocētia sua: certe hoc casu tu
 potes petere a iudice, vt dictū reū relaxet de carceribus, ēt
 antequam sit liberatus definitiue per sniam: & iudex tene
 tur eum relaxare secundū Bal. in dictis locis. Et ego alias
 hoc pluries practicaui, & obtinui in contingentia facti. Et
 hanc partem tenuit d. Bene. de plumbino. in d. l. qui penē
 6. 1. ff. de manumif. quē refert & sequit Ias. in l. naturaliter
 in prin. in 2. col. in versi. tu confirma conclusionem Bart.
 &c. ff. de acquiren. poss. vbi alia plura adducit pro hac do
 ctrina. pro qua etiam faciunt quæ dixi in sing. meo 106. in
 cip. qui de proximo est cingendus &c. Et scias etiam quod
 quan-

quando reus est fideiussoribus relaxandus, si iudex nō vult
 17 eū relaxare, † potest cōtra eum agi actione iniuriarum in
 syndicatu, s̄m Ang. de Aret. in tract. malefi. in verbo, pro
 quibus Anto. fideiussit. versic. & not. q̄ si aliquis &c. alleg.
 Bar. ī l. si vero p̄ condemnato. §. 1. ff. qui satisd. cog. de quo
 ēt dixi supra, in §. p̄ cōplemēto. nu. 32. ad quod etiā vide,
 quæ dixi in repe. mea rub. ff. de fideiussor. in 3 1. quest. Itē
 scias ēt, q̄ si aliquis fuit indebite carceratus non seruata
 forma statutorū, adeo q̄ debeat relaxari incontinenti: de
 bet tamen hoc fieri autoritate iudicis, & non ppria auto
 18 ritate † custodis carcerū, vel alterius, secundū Pet. de An
 cha in consi. suo. 341. incip. viso trhemate &c. in fi. & Ang.
 de Aret. in trac. malefi. in verbo, fama pub. in 14. char. ver
 si. & aduertas tu iudex, & Ioan. de Ana. quem vide in consi.
 suo 53. incip. visis &c. ante. fi. de quo etiam dixi supra in §.
 opportune. nu. 19. Vltorius scias, & menti habeas, q̄ carce
 19 ratur omni die dicit̄ grauari, † & ideo tāquam a nouo gra
 uamine potest omni die appellare, secundūm. Specu. in tit.
 de appel. in §. restat. versi. & nō. & ver. & quid dices &c. &
 voluit glo. in simili & ibi doct. in l. 2. C. de serui. & aqua. &
 Bal. in l. 2. in 2. col. in fi. ver. secundo qua ro. C. de epis. aud.
 & in l. 1. C. sen. rescin. non pos. & d. Philip. de Perusio. in c.
 super eo. in 2. col. de appel. & in c. ex parte. eo. tit. in 1. char.
 de quo etiam per Bart. in l. 2. ff. si quis in ius voc. non ierit,
 & per eundem Bart. in tract. suo de carceribus. in 2. col. in
 prin. & Bal. in addi. Spec. in tit. de app. in versi. a grauami
 ne &c. & in versi. si iudex &c. & per Bald. in c. de testib. ex
 tra de testi. & per do. Anto. & Ioan. Imol. in c. causam. de
 elect. & per Ioan. Andr. in c. dilectus. el 2. de raptō. & per
 Ang. in authe. hodie. C. de appe. & per d. Ant. in c. fin. in 4.
 col. de feriis. & per Alex. satis late. in l. inficiando. in §. in
 fans. ff. de furt. & in l. 1. §. 1. ff. de feriis. & in l. eum qui. §. in
 popularibus. & ibi Pau. de Cas. post. gl. ff. de iureiur. & per
 Angel. de Aret. in tract. suo malefi. in verbo, qui iudex di
 ctum Gayum detineri, & carcerari iussit. in penult. col. in
 versi. quæro aliquis captus est &c. & p̄ Card. Alexan. in c.
 ex parte tua. in 1. & 2. colum. de appel. & per Iaso. in l. exi
 gendi.

gendi. in 3. col. de procu. & per d. Fely. in c. exceptionem. in 7. col. versi. fallit tertio. de excep. & per eundem. in c. accedens. el ij. in 7. col. vt lite non contesta. vbi latissime loquitur in materia ista. & adducit plura similia. Dicit enim idem dicendum esse in exceptione loci suspecti: quia hēt grauamen successiuū. & ideo talis exceptio potest quando cunque opponi, ita tenet secundū eum Spec. in tit. de citatione. in §. 1. in ver. quid si reus. & do. Ant. & Io. de Imo. in c. exceptione. de excep. & Ludo. Roma. in l. recusare. in §. si quis alio. ff. ad Treb. & Io. Imo. in cle. 1. in 2. col. post Paul. ibi de fo. compe. Item adducit etiam Ang. post Bal. in l. 1. in prin. ff. de feriis, vbi dicit q̄ citatus tempore feriarū, qui in prima comparitione nō opposuit: pōt tamē in secunda opponere de feriis. alle. ēt ipse d. Fely. Bal. in l. elegāter i §. si quis post, in 2. col. ver. quæritur q̄d si post litē. ff. de cōdi. indeb. in appost. vbi dicit, q̄ licet delatoria superueniens post litē cōtestatā deat incōtinēti opponi. c. insinuante. de of. deleg. tñ fallit i exceptione habēte cām cōtinuā, & successiuā, vt q̄d nō audiat bānitus. & dicit ibi Bal. q̄ sunt aurea verba Iac. Butr. ibi: adducit ēt d. Fely. in d. c. accedēs. La pū. alleg. 88. incip. cōe Florētiae & c. 4. col. vbi dicit q̄ semel tractus vltra vnā dietā, qui in illo actu non opposuit, pōt in alio opponere. Itē adducit. do. Anto. in c. ex parte. in 12. col. de resti. spo. vbi dicit, q̄ qñ lēsio quotidie originat, ut in cā matrimoniali, in qua quotidie fit offensio anime, sēper pōt peti restitutio in integ. ēt post quadriēnium. Item adducit Bal. in l. vis eius. circa me. C. de proba. vbi dicit, q̄ licet defensio nō fiat ex interuallo: tamē durante offensio ne continua potest fieri defensio, & dī incontinenti propter offensio nem hodie imminētem. adducit etiam Bal. in c. in literis. in 1. col. de restitu. spolia. vbi dicit, quod hostes publici, qui latrocinando inuadunt castra aliena, possunt expelli etiam ex interuallo, cū sint in perseverantia delicti. & ad hoc not. gl. sing. ibi ad hoc, q̄ dicit ēt videndū esse tex. & ibi Bar. in l. 3. in §. cū igitur. ff. de vi & vi arma. cū cōcondā. de quibus ibi p Alex. in apist. Itē adducit ēt d. Ant. in consi. suo. 22. incip. uisis punctis. in 3. col. vbi propter di

cta

cta docto. in c. dilectus. de rescrip. el 2. attentauit dicere, q̄ p̄xelatus, qui recepit pensionem rei male alienatæ ab emphyteuta, potest hodie desistere, & priuare eum, quasi ēt hodie res sit conducta: & dicit videri quasi casum in c. potuit, de locato, vbi imponitur p̄na emphyteute, nisi celeri satisfactione p̄uideat. ergo p̄na nō solū surgit ex momento alienationis, sed ēt ex contumacia nō corrigentis errorē, de quo dicit in specie videndum esse Bald. & Imol. in l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. 2. & Imo. in d. c. potuit. in 3. col. Ista supradicta omnia refert do. Fely. in d. c. accedens. el 2. in 6. col. vt lite non contest. Ego aut vltra eum adduco. in simi. not. verbum Ang. in auth. de instru. cau. & fide. in §. in his vero. in fin. vbi dixit no. singulariter ex fine huius glo. q̄ si tu produxisti contra me instrumentū, in quo cōtinebatur aliquid annuū me tibi debere dare: q̄ licet vi gore dicti instrumenti fuerim tibi cōdemnatus ad primā, vel secundā annuam præstationem, ex eo quod non opposui aliud cōtra dictum instrumentum: quod si vigore dicti instrumenti tu agis cōtra me ad alias præstationes, annuas, quę in d. instrumento continentur, q̄ ego possum opponere contra dictū instrumentū, & ipsum negare publicum, & publica manu scriptum: q̄d est not. & ista sunt quę p̄sentialiter mihi occurrunt circa istud grauamen successiuū.

Modo vltius circa hanc materiā carceratorum quæritur pōt, an carceratus possit citari? in quo Bar. & Saly. in l. 2. ff. de in ius voc. dicunt q̄ talis carceratus non potest citari: & si citatur, talis citatio nō valet. & idem tenet Paul. de Cast. in consi. suo 12. incip. uisis actis & actitatis in captura Thomasi & c. in fi. & Bar. in consi. suo 228. incip. Catharina accusauit Ritā & c. Sed contrarium tenet Bart. & melius secundum Ias. in d. l. 2. in l. is qui reus. in vlt. col. ff. de pub. iud. per gl. si. ibi in fi. vbi dicit, q̄ imo carceratus pōt citari, & dēt comparere per procuratorem. Item Paul. de Cast. in d. l. 2. ff. de ius voc. & in l. quæsitū. ff. si quis caurio. dicit se vidisse de hoc dubitari Florētiae, vbi multoties p̄cedit cōtra eos, q̄ sunt in carcerē: & tenet q̄ si sit iuste carceratus, & habeat facultatē comparendi per procuratorem:

Nu 3 quia

quia ibi sit copia procuratorū, qđ tunc sit vera opinio Bart. in d.l. is qui reus, sed altero istorū deficiente, procedi. opi. Bar. & aliorum in d.l. 3. ff. de in ius voc. Et dicit Iason. in d.l. 2. in ult. col. qđ idem punctualiter tenet. do. Francis. de Are. licet non faciat mentionem de Pau. de Cast. in consil. suo 132. incip. consultissime domine &c. & dicit Iason. vbi supra, qđ pro hac parte facit text. in l. idemque. in princ. ff. pro socio. p. quem not. ibi Bart. qđ vbiq; lex dicit, qđ aliquis debeat mittere procuratorem, debet intelligi, si erat ei facere inuenire idoneum procuratorem. & dicit Ias. tenendum esse contra Bar. in d.l. 2. & dicendū esse, qđ ille, qui est in carcere, possit citari: & debet cōparere per procuratorem: vt est gl. in l. 2. C. ex quibus causis maio. & dicit quod ita etiam tenet Bal. & Ludo. Roma. in d.l. 2. & Bald. in c. dilecti. in 2. col. de appel. & in l. nemo carcerem. C. ex ac. tri. libr. 10. & in l. ab eo. in 2. colu. C. quomodo & quando iud. & Ange. in consil. 66. incip. statutum seu ordinamentum &c. ita residet do. Ias. in d.l. 2. ff. de in ius voc. Et sic in hac quæstione communis conclusio est, quod carceratus potest citari, & debet comparere, per procuratorem, quādo iuste est carceratus. Ex qua cōclusionē ego no uiter affirmo illud, qđ dixi supra, in §. sequitur. nu. 31. cum pluribus numeris ibi sequentib. vbi dixi quod accusatus

21 ¶ nec inquisitus de crimine capitali, contra quē proceditur, si est ab aliquo alio iudice carceratus ex aliqua cā, potest tunc in causā criminali accusationis, vel inquisitionis cōparere p. procuratorem s̄m Ange. per illum text. in l. eos in §. super his. circa fin. C. de appel. de quo latissime dixi supra, in d. §. sequitur, nu. 31. cum sequent. ibi.

22 Vterius quæro an carceratus possit cōtrahere, ¶ vel se obligare, dum est in carceribus? in quo dicas remissive loquendo: ut per doct. in l. qui in carcerem. ff. quod met. cau. & per Bartol. in l. qui neque. in §. solutum. ff. de verb. sig. & per Angel. in l. nemo carcerem. C. de exac. tribut. libr. 10. & in dispu. sua, incip. renouata guerra. Bald. in l. vnica. in 3. char. C. de confess. Ang. de Are. in tract. maleficio. in verb. qui iudex dictum Gayum detineri, & carcerari fecit. in vl

tima

tima col. versi. an autem carceratus, & ibi Augu. de Arimi. in additio. & doct. communiter in dictis locis tenent, qđ nō valeas contractus factus a carcerato regulariter.

Quod tamē fallit in aliquibus casibus: & primo nisi cōtrahat cum alio, q̄ cum illo, qui fecit eum carcerari: vel si cum illo, non sit indebite carceratus: nā si est debitus carceratus, valet cōtractus ēt cum illo, qui fecit eum carcerari, secundum Bar. in d.l. qui neq; in §. solutum. ff. de ver. signi. & in d.l. qui in carcerem, ff. qđ met. cau. Item fallit, nisi in vtilitatem ipsius carcerati fieret contractus: vt puta, p

23 eo excarcerando, ¶ quia tunc valeret talis contractus, secundum Bal. sin. in rubric. C. de rescin. vend. ante fin. versi. item requiritur quod ille &c. Item fallit, nisi contractus qui fit, ab ipso carcerato, sit iustus: quia tunc valet secundum Bal. in tracta. schismati. in 12. colum. & in l. 1. in 1. colu. ad fin. versi. reuoco igitur in dubium &c. C. si quis aliquem testar. prohibuerit, vel coegerit. Et in materia vide etiam Bart. Bald. Angel. & Ioan. de Imol. & alios in l. qui a latronibus. ff. de testam. Bald. in l. nec non. §. 1. ff. ex quibus cau. maio. Bald. in l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cler. & vide Bald. in l. ab eod. in pen. col. in versi. ex his apparet.

C. quomodo & quando iudex. vbi not. loquitur. Sed iuxta

24 prædicta potest dubitari, ¶ an ille dicatur carceratus, qui per modicum spacium, & per modicam distantiam relaxatur de carceribus: sed tamen habet pœnes se semper custodes, vt aufugere nō possit vt quotidie fieri videmus. In quodicas secundum d. Abbat. in c. accedens. extra de procu. qđ non valet contractus factus a tali carcerato qui eximitur de carcere, & statim facto contractu reponitur in ipsis carceribus quia non dicitur relaxatus, sed imo magis carceratus dicitur & dicit ibi ipse Abba. ista formalia verba vide licet. Tertio nota & tene menti, quod is qui tenetur aliquē restituere libertati, nō liberatur ¶ ab obligatione simpliciter illū relaxādo in suo territorio: sed debet illū iacere secure cōduci extra territorium suum ad locū, vbi possit secure morari. nam cū est ī territorio aduersarii, nō dicitur esse in sua libertate, cū possit de facili retineri. argu-

N n 4 men-

mentum est optimū in c. fin. de restit. spolia. & in l. libera-
 26 rionis. cum l. sequent. ff. de verb. signi. vbi tex. no. dicit, q̄
 non dicitur liberatus, qui relaxatur a vinculis, sed custodi-
 tur in publico, & facit hoc contra prædictam, quā solent
 pleriq; adhibere: nam si detentus in carcere vult aliquem
 contractum facere, faciunt ipsum extrahi a carceribus, &
 ibi custoditur per familiam: nam certe non potest dici
 liberatus vt hic; & in d. l. liberationis. cū l. sequen. & not.
 Bar. in d. l. qui in carcerem. ita formaliter dicit Abb. in d.
 c. accedens. 3. no. de procura. quam doctrinam refert & se-
 quitur d. Fely. in c. innouamus. de treu. & pac. circa prin. p̄
 qua facit optime text. in l. succurritur. ff. ex quibus causis
 maio. vbi dicitur, quod qui aliquo modo distringit vt eua-
 dere non possit; dicitur carceratus. & facit qđ voluit Bal.
 in l. si. C. de postlim. reuers. in versi. collige vbi dicit quod
 ille dicitur detineri inuitus, qui non permittitur abire, &
 ad propria redire. & faciunt etiam dicta p̄ Alexan. in l. si vt
 certo. in §. custodiam. ff. commo. & per Angel. in d. l. qui in
 carcerem. ff. quod metus cā. Contra prædicta tamen vide-
 tur facere gl. in l. si. C. de decurio. lib. 12. quæ dicit, q̄ posi-
 tus sub custodia, si non tenet strictus, non dicitur carcerat-
 us. Tamē Card. Alex. in c. super eo. in 2. col. de appel. in fi.
 dicit, q̄ cōtra dictā gl. faciunt dicta per Ang. in d. l. qui in
 carcerē. & dicta per Ioan. de Imol. in l. qui a latrinibus. ff.
 de testa. & per Ioan. And. in c. 2. de sent. excō. & sic Card.
 Alex. in d. c. super eo. non tenet dictam gl. sed potius eam
 improbat. de qua materia vide etiam Ang. de Aret. in tra-
 cta. suo maleficiorum. in verbo, qui iudex dictū Gaium de-
 tineri, & carcerari iussit. in vlt. col. in versi. & aduertat & c.
 & ibi etiam in vlt. versi. & ibi in addi. & vide etiam Angel.
 de Aret. in d. tracta. in verbo, fama publica. in 14. char. in
 versi. quinto etiam aduertat & c. circa fi. & Ias. in §. rur-
 sus. in 9. col. instit. de actio. & do. Philip. Dec. in consi. 219.
 incip. viso puncto. in 3. colu. versic. quarto benefacit & c. &
 Corset. in not. in verbo, custodia.

27 Scias vltimus qđ actus factus a carcerato qđ non dicitur
 28 actus spontaneus, qđ sed potius meticulosus, seu coactus:

quo-

quoniā carcer est species torturæ fm Bal. in l. si clericus.
 in 2. col. versi. primo quæritur. C. de episco. audi. & Bald.
 in l. i. C. qui ad li. perue. non pos. vbi dicit, q̄ mortuus in
 carcere, dicitur mortuus in cruciatu. Et ideo dicimus q̄
 sufficit probare quē fuisse detentum, licet aliter non pro-
 29 betur tortura, ad qđ hoc vt dicatur cōfessio facta metu tor-
 mentorum, secundum Barba. in c. si constiterit, in 5. col. ex-
 tra de accus. Pro quibus faciunt optime quæ ego dixi. in l.
 1. in §. diuus Seuerus. in 1. colū. ff. de quæstio. & dicta per
 Alex. in consil. suo 275. incip. viso themate. in vlti. col. vbi
 omnino vide. & faciunt etiam quæ dixi in consi. meo 18.
 incip. requisitus vt dicam & c. in 1. char. in ver. & licet ipse
 Petrus. & quæ dixit do. Philip. de Perusio in c. super eod.
 in 1. colum. de appella. Et vide Do. de sancto Gemina. sin-
 gu. loquentem in consil. suo 15. incip. Reuerend. pater. in
 4. colum. versic. super secundo dubio & c. vbi inter alia fa-
 cientia ad hanc materiam dicit, quod detentio, quæ fit in
 aliquo loco inuito detento, dicitur continere cruciatū cor-
 poris. & vide quæ dixi supra in §. expedita. nu. 11. & ibi nu.
 13. & nu. 15. quæ omnia teneas menti propter confessio-
 nes reorū detentorū, seu carceratorū: quia licet non fiant
 realiter cū tortura, tamen non dicuntur spontaneæ, sed poti⁹
 coactæ, & meticulosæ. Nā nemo est ita simplex, & fatuus,
 qui cōfiteatur sponte & sine aliquo metu illud, qđ condu-
 cit eū ad mortem, vt dicit Alex. in d. consi. suo 275. incip.
 viso themate & c. ante fi. Et vide omnino quæ ego dixi in
 l. 1. in prin. in 12. col. versi. quinimo dico. ff. de quæstio. & vi-
 de Bal. in l. imperium. ff. de iur. om. iud. vbi dicit, q̄ pœna
 30 perpetui carceris æquiparat qđ morti. ad quod alle. Inn. in
 c. qualiter & quādo de accus. quos refert & sequit d. Aug.
 de Ari. in trac. Ange. de Are. super maleficiis, in verbo, fa-
 ma publica. in 14. char. in secunda addi. & vide et Specu. in
 tit. de his q̄ vi met. cau. sūt. in §. 1. in ver. actor. & c. vbi di-
 31 cit, q̄ carceratus qđ pōt allegare iustū metum. quod est no.

32 Quæri et pōt, an carceratus pro aliqua causa ciuili, vel
 criminali qđ possit p̄ alia cā in carceribus recōmendari? In
 quo dicas, q̄ carceratus p̄ debito fisci, pōt p̄ debito priua-

ti re-

ti recōmendari, scđm Bar. in trac. suo de carcerib. in vlti. col. ad qđ alleg. text. in l. quories. C. de exac. tribu. & no. i. l. sacularii. ff. de uar. & tex. cog. Et ibi subdit, qđ carcerat^r p debito, pōt p delicto recōmēdari, ad qđ alleg. no. i. l. 3. ff. de cust. reo. & idē dicit ecōtra, vcz, qđ si esset carceratus p delicto, qđ posset p debito recōmēdari. Quærit postea
 33 ipse Barro. an carceratus † p vno delicto, possit pro alio delicto recōmendari in quo facit quandā distinctionē, de qua ibi per eum. Sed dubitari potest, an carceratu iniuste
 34 † possit pro iusta causa ibi recōmendari de quo late per Bartolum qui arguit multū subtiliter ad partes in quæst. sua incip. Lapis carceratus. & vide Bartol. & Angel. in l. cum vnus. in princip. per illum tex. ff. de bo. auto. iudi. pos. & Sali. in l. fin. C. eod. titu. in fine. & Bald. in auth. ei qui iurat. in 4. col. eod. titu. & Bald. in l. legata inutiliter. ff. de lega. 1. & i. l. quicumq; in prin. ff. de in ius vocand. & Alexā. in consil. 158. incipien. circa primū dubium, in vlti. col. & Barro. in consil. suo incip. an positus in carceribus. & in l. ff. de bo. posses. cōtra tab. & i. l. 2. in §. exhibēdi. ff. de custo. reo. & in l. sed eximendi. in §. item si quis. ff. ne quis eum q in ius voc. Bartol. & Bald. in l. penul. §. fin. ff. qđ met. cau. & per dom. Alber. de Cataneis excellentissimū doct. Bononiensem. in l. 1. in 2. col. in ver. itē infertur. C. de Carbo. edic. & p Ang. i. l. si vacātia. C. de bo. vac. & in l. nemo carcerem. C. de exact. tributo. in penul. col. Item de hac materia vide Barro. in l. si cui. in §. fina. ff. de accu. & Raph. post alios in l. 1. ff. nil no. ap. pen. & Bald. in l. quia pleriq; ff. de in ius uoc. Ang. in l. 2. in §. fin. ff. de cust. reo. Bald. in l. pen. & fina. ff. quod met. cau. Ange. de Aret. in tract. malefic. in verbo, fama publica. in 10. charta, in versic. 7. not. & c. An
 35 autem talis † recōmendatio possit fieri die feriata? Bal. in auth. ei qui. C. de bo. auto. iudi. possit. in 4. col. versic. quæro, dicit statutum & c. tenet qđ nō quē refert & sequit Alexā. in consil. suo 158. incip. circa primum & c. in 3. colum. in 2. uolu. ubi plura alleg. de quibus ibi per eum. Quæri etiam potest vltra præmissa, qua pœna puniat fugiens de
 36 † carcere: in quo dicas, qđ punitur pœna mortis. Ita dicit text.

text. in l. 1. circa princ. ff. de effract. & expila. & habetur in l. in eas. ff. de cust. reo. & est tex. in l. milites argum. in §. cū tamē. ff. de re mili. & voluit Bar. in trac. de carceribus. in 3. col. de quo etiā per Ange. de Aret. in tract. maleficiorum, in ver. fama publica in 9. char. & ibi i. 1. addi. vbi ad hoc etiā alle. Saly. in l. 1. in 7. no. C. de sal. mo. & alia, de quibus ibi per eum. Sed prædicta intelligas in frangente carceres, & postea fugente, nam talis punitur pœna capitis. Sed secus puto esse in carcerato, qui reperit ostiū apertū, & tūc aufugit, † quia talis mitius punitur. per tex. in d. l. 1. §. 1. ff. de effrac. & expil. & voluit Bar. in d. tract. de carceribus. in 3. colum. de quo etiam per Raph. in consil. suo 105. inci. casus & c. Item intellige etiam prædicta esse vera, & locū habere
 38 i carcerato iuste & debite. † secus autē puto esse i incarcerato indebite & iniuste, qđ si talis iniuste & indebite carceratus frangit carceres, & aufugit, nō cadit in penā prædictam. Et ad hoc dicendum moueor ex dictis & allegatis p do. Aug. de Ari. in addi. ad tracta. Ange. de Aret. sup maleficijs. in ver. fama publica, in 13. char. in vlti. addi. quem vide. Item moueor etiā ex sing. doctrina Inno. in c. si quādo. de offi. delega. quam pro sing. refert & sequitur Bald. in l. addictos. in 2. col. C. de epis. aud. vbi dixit, qđ si reus † cōdēnatus appellat: vel eius amici, & affines pro eo, & nō obstāte appellatione iudex vult exequi sententiā suā capitalē, qđ hoc casu poterit sibi resisti de facto, cum iniuste pcedat. de quo etiā dixi supra, in §. diligenter. nu. 53. Et dixit not. do. Paris de Puteo in tract. suo syndi. in 25. char. in 3. col. & ibi in 81. char. in 3. colum. † qđ si iniuste captus non potest aliter euadere, licitum est sibi occidere custodes carceris: nec tenetur de homicidio. allegat ad hoc tex. in l. nihil. ff. de capitu. & l. capitaliū. in §. ad statutus. ff. de pœnis. & gloss. in c. ius genitium. 1. distinctio. & l. 1. ff. de his qui ante sen. sibi mor. consc. ubi dicitur, quod licet quomodo libet redimere sanguinē suum. quod etiam dixit Bal. in l. si legitimus. C. si cōtra ius uel vti. pub. & Oldr. in consil. suo 53. inci. consuevit dubitari. in vlti. col. & allegat etiam do. Par. vbi supra. glo. in cle. 2. in verbo, violentam. de re iudi. quæ

quæ dicit, q̄ licitū est iniuste carcerato rumpere iuramētū
 q̄ fecit de redeundo ad carceres. Pro quibus etiam faciūt
 dicta per Alex. in consilio suo 144. incip. post redditū pri-
 mum consilium &c. & per Alberi. de Rosa. in l. adiectos. C.
 41 de episcop. audien. vbi dicit, q̄ etiā clerici, † si vident ali-
 quem iniuste cōdemnatū ad mortem, possunt eū de facto
 eripere de manibus familiæ. allegat. c. hi qui. 14. q̄. 6. &
 Archi. in c. cum homo. 24. q. 5. quod etiam dicit glo. in c.
 non inferenda. 23. q̄. 3. Et subdit d. Paris in dicto suo tra-
 cta. syndic. in dict. 81. char. in 4. colum. q̄ capite punitur
 42 † captus iniuste, si non frangit carceres cū potest. ad quod
 allegant text. not. in l. non oēs. in §. qui captus. ff. de re mili-
 tar. vbi tex. & glo. nota. Pro quibus vide etiam quæ ego di-
 xi in l. 1. in 6. colum. cum sequentib. C. de executio. rei iu-
 dica. & in l. 1. in princ. 7. col. in versu. tamē ista possunt &c.
 ff. de quæstio. & supra in §. diligenter. nu. 36. & 37. Quan-
 43 do autem quis dicatur iniuste † carceratus: vel quando iu-
 dex dicatur iniuste facere. dicas quod tunc, quādo nō fuit
 seruatus ordo iuris, secundū Ioan. Andr. & Gemi. in c. dile-
 cto. de senten. excom. in 6. & Ang. in l. prima. ff. ne quis eū
 q. & Angel. de Aret. instit. de actio. i. §. quadrupl. in 3. char.
 de quo etiam dixi in d. l. 1. in princ. 7. colum. ff. de quæst.
 Scias vltorius q̄ iuste carceratus si aufugit de carcere vl-
 44 tra supradictā pœnā, † etiā habetur pro cōfesso. ita dicit
 tex. in l. in eos. ff. de custodi. reor. & in l. milites agrum. in
 §. penul. ff. de re mili. & voluit Specul. in titu. de præsump.
 in §. 2. versicu. violenta. & ibi Ioan. Andr. in addit. & Ange-
 de Aret. in tract. malef. in ver. fama publica. in 13. charta.
 in versicu. tertio quid si quis. & ibi dom. Augu. in addit. q̄
 hoc intelligit iniuste carcerato tantum. Item prædicta, se-
 cundū eum, intelliguntur in frangente carceres: sed secus
 dicit esse in illo, qui reperit ostium apertū, & ideo aufu-
 git. ad quod alleg. Guil. de Cuneo. & Baldum. in l. succurri-
 tur. ff. ex quibus causis maiori. & Bald. in l. admonēdi. ff. de
 iureiuran. & Angel. in l. 1. ff. de effra. & expilat. nā talis sic
 45 fugiens aperto carcere, † non habetur p̄ confessio, secundū
 doctores, in dictis locis. quod etiam voluit Ange. in l. verū

la. 2. ff. de furtis. & Alexand. in l. penul. vbi late loquitur in
 materia. ff. de custod. reo. & habetur etiam late per Baldū.
 in consilio suo 230. incipien. prim⁹ q̄stionis articulus &c.
 in primo vol. vbi dicit quod regulariter fugiēs de carcere
 habetur pro suspecto, nō autē pro conuictō allegat. in §. si
 vero in hutenti. de exhiben. reis. & nota. p̄ Cynū. i. l. prima
 C. de rap. virg. & dicit quod gloss. in l. eos. ff. de custod. reo.
 quæ dicit, q̄ fugiens effracto carcere, habet pro confesso,
 debet intelligi hoc modo: videlicet, quia aut quis detine-
 tur pro generali inquisitione: & tunc nō habetur pro con-
 fesso: quia ficta confessio sicut vera debet cadere sup̄ certo.
 & ideo debet crimen certū probari: vt in l. 1. C. vt omnes
 causæ tam ciuiles quam crim. & §. necessitas. in authen. vt
 iudic. sine quo. suffra. Aut detinetur pro inquisitione specia-
 lis criminis. & tunc dicit quod aut fugit cum effractione,
 vel cōspiratione, & habet locū d. l. eos. aut aliter, & tūc nō
 habetur pro confesso: punitur tamen pro motu iudicis. vt
 not. Guil. de Cuneo. in l. succurrit. ff. ex quibus cau. maio.
 ita finaliter tenet Bald. in dicto suo consilio. de quo etiā p̄
 Bartolū in tracta. de carceribus. in vltim. colum. An autē
 46 carceratus † aufugiat periculo Potestatis: vide Bald. in l.
 obseruare. in §. proficisci. ff. de offi. procon. & Flo. in l. si
 bonæ fidei. ff. de rei vē. Bal. multū no. in prædicto cōsi. 230.
 incip. primus quæstionis articulus &c. in 1. vol. Sed queri-
 47 potest quādo captura est nulla, an tunc † custos, vel Po-
 testas teneat: in quo Ange. in l. quoties. §. 1. ff. de cōdi. isti.
 tenet quod nō. & voluit Alexā. in l. sed eximendi. i. §. item
 si quis. in fi. ff. ne quis eū qui &c. de quo etiā uide omnino
 Io. de Ana. in cōs. suo 53. inci. uisis post me. Et teneas mētū
 dicta p̄ do. Bar. Cæpo. in consil. suo 14. incip. pro declara-
 tione. in 4. col. versu. quia ad hoc vt illa &c. vbi dixit, quod
 ad hoc, vt pœna possit imponi ei, qui promisit repræsētare
 captum & carceratum pro debito, nō est necessē quod p̄
 48 betur, † de debito: sed sufficit quod fuerit captus rite ad
 petitionē assērentis se creditorē, licet nō sit, nec audiat exi-
 mens etiam si velit p̄bare, q̄ ille non erat creditor. allegat
 d. l. sed eximēdi. §. 1. cum l. seq. ff. ne quis eū qui in ius voc.

vbi Ang. dicit quod hoc est meti tenendū perpetuo. Quid
 49. autē in eximente a manibus familiae t̄ iniuste captum, an
 puniatur? vide do. Nel. in tract. bannito. in 2. parte secundi
 temporis. q̄o. 31. incip. queritur visum &c. & omnino Per.
 de Ancha. in consil. suo 341. incip. viso themate &c. ultra
 me. & do. Alexan. in consil. suo 35. incip. viso themate &c.
 in 2. colum. in 2. vol. vbi etiam ponit qua p̄na puniatur
 eximens captum de manibus familiae, vel de carceribus, de
 quo ibi per eam, ad quod vide quae dixi supra, in §. oppor
 tune, nu. 20. Item scias etiam q̄ licet frangens carceres pu
 niatur, vt supra dixi. ita e contrario ille, qui accusat volen
 50 tem t̄ frangere carceres consequitur liberationē. ita dicit
 rex. & gl. in l. in eos. ff. de cust. reo. de quo etiam per Bar. in
 tracta. de carceribus. & post med. & habetur etiam p̄ scri
 bentes in d. l. milites agrum. in §. penul. ff. de re milit. Scias
 etiā quod mortuus in carcere, praesumitur mortuus ab of
 51 ficialibus eū custodiētib; t̄ nisi ipsi contrarium probēt
 videlicet. q̄ nec culpa nec dolo suo mortuus ē. ita dixit gl.
 sing. in l. cum ita legatur. in §. species. ff. de leg. 2. quam gl.
 pro fin. allegavit Ang. de Are. in trac. malef. i verbo, fama
 publica in 13. char. in vers. 2. quæro &c. p̄ qua uideēt text.
 in l. si. ff. de custo. reo. & illam gl. etiam pro no. refert & se
 quitur Alex. in consil. suo 157. incip. in causa & lite verten
 te. in 2. col. in 2. vol. vbi dicit q̄ Bald. in d. §. species. dicit q̄
 licet obligato ad speciem sufficiat probare interitū, licet
 non probet casum fortuitū, p̄ d. gl. tamen hoc fallit in eo,
 qui tenetur ad custodiam rōne officij publici, vel priuati:
 quia nō sufficit ei probare interitum nisi probet casum. p̄
 d. glo. quod dicit ibi Bald. esse in custode carceris, & in ar
 gentario, & in caprario portante pelles, seu coria aīalium
 mortuorū dño. nam quantuncq; constet de interitu, ni
 si probet casum mortalitatis, vel simile casū, nō releuatur
 ita dicit do. Alex. in d. consil. 157. in 2. col. Item praedictam
 gl. in d. l. cum ita. in §. species. ff. de leg. 2. refert & sequitur
 Ioan. de Ana. in c. ad falsariorum. in 1. col. de cri. fal. & An
 gel. de Aret. in tract. maleficio. in versic. qui iudex dictum
 Gayum detineri, & carcerari iussit. in vers. quæro an quis
 carce-

carceratus. vbi etiam alleg. aliqua alia, de quibus ibi p̄ eū.
 Et ista dicta in materia carceratorum magis spectant ad
 causas criminales, q̄ ad ciuiles, vt de se patet. Sed quātū ad
 causas ciuiles possent ēt aliqua adduci, q̄ succincte & sum
 marie tangā. Et primo possent aliqua adduci circa materiā
 capti & carcerati p̄ suspecto de fuga: circa q̄ materiā vide
 52 t̄ quæ ego dixi i l. si qs ne q̄o. in 21. col. vers. & primo quo
 ad personā iudicis &c. ff. de q̄o. & vide ēt Ioan. de Ana. in
 consil. 53. inci. visis &c. & ibi omnino in addi. ad consilium
 55. in 1. col. & do. Fely. in c. 2. in 1. col. de homicid. Barb. in
 c. quanto. in 7. col. de consue. & dom. Fely. in c. si vero. el j.
 in 2. col. de senten. excommu. & Ludo. Rom. in consil. 320.
 incip. hæc istorum quinque &c. in princ. Bald. in consilio
 238. incip. in 4. causa carcerati. in 4. volum. & in consil. 217.
 incip. ista captura. in eod. volu. & Lud. Rom. in consil. 242.
 incip. vnum est &c. & dom. Ioan. Bapt. de Caccialupis in
 tract. suo de debitoribus suspectis & fugi. in ver. 4. in prin.
 & vide Ias. insti. de actio. in prin. in quibus omnibus locis.
 pluratraduntur a doct. praedictis circa hanc materiā capti
 pro suspecto de fuga. Quæri etiam potest de no. quæstione
 videlicet, si creditor fecit capi, & carcerari debitore, vtrū
 53 ipso existente carcerato, t̄ possit ipse creditor petere mix
 ti in renutam bonorum suarum? in quo Bart. in l. consen
 taneum. C. quomodo & quando iudex. in vlt. col. in vers.
 quæro secūdo si aliquis &c. & Bal. in l. ignorare. C. de test.
 mili. & Per. de Anch. in c. 1. de eo qui mit. in pos. rei seruā.
 causa dixerunt q̄ sic. l. quod debet admitti ad dictam tenu
 tam: quia ista duo tendunt ad eundem effectum, & vnum
 non est contrarium alteri. & illam doctrinam Bart. in d. l.
 consentaneū: & aliorum proxime allegatorū refert & se
 quitur do. Alex. in consil. suo 477. incip. in causa strazaror
 lorum. in penul. col. vbi refert praedictos. Sed tu ultra eum
 dicas, q̄ idem dixit Archi. in rub. de eo qui mit. in pos. rei
 fer. causa. in 6. col. & Bal. in l. 1. §. si. in si. penul. col. ff. si quis
 ius di. non obtem. vbi pro hoc etiam dicit fore bonū text.
 in c. quoniam frequenter. §. si. vt lite nō contest. & idem te
 net Paul. de Castr. in l. 4. in §. ait p̄tor. circa fin. & ibi in
 §. se-

§. sequen. ff. de re iudi. vbi allegat Bart. in d. l. cōsentaneū. Et idem etiam firmat Paul. de Castr. in l. qui. legati p illū tex. C. ut in pos. lega. & ibi allegat quāplura iura ad hoc, & reprobat tenentes contrarium. & idem etiam expresse tenet idē Pau. de Castr. in l. si Stichum. in §. idē Celsus. ff. de nouatio. & Ange. in l. qui restituere. in ulti. col. versi. in glo. in si. ff. de rei ven. & Abb. in c. pro ut in ult. col. de dolo & contu. & Ang. in l. aduersus. C. de actio. & oblig. & Car. Alexā. in c. dilectus. in 2. col. ver. no. text. ibi. ppter q̄ & c. de appel. & do. Alexan. in d. l. 4. in §. si ex cōuentione. ff. de re iudi. pro qua opi. facit optime gloss. in authē. de si de iusso. in prin. quæ incip. quid si pignus, quā dixit sing. Bal. i. l. q. legati. C. ut i. pos. lega. & faciunt etiā dicta p Bar. in l. sancimus. in tertia col. C. de iud. & in l. i. in ult. col. C. de prohi. seq. accu. & per Bal. in authē. quæ supplicatio. C. de preci. impe. offc. & in d. l. qui legati. & faciunt dicta per Angel. in l. nemo carcerem. C. de exac. tribu. lib. ii. circa 3. col. Et facit quod uoluit Bal. in c. dilectus. in 2. colū. de
 54 appella. ubi dixit quod carcer † nō soluit debitū, sed bursa, & idem dicit ibi. Car. Alexā. in 2. colu. & faciunt plura alia, quæ adduxi in l. vnus facinoris. in §. custodia. in 6. & 7. colum. ff. de quæstio. ubi circa hanc materiā late. locutus sum. Sed ultra omnia quæ ibi dixi addo no. uerba Bal. in c. contingit. in 6. col. de dolo & contu. ubi dicit, q̄
 55 ptura rei principalis † non liberat fideiussorē, sed dicit q̄ imo uterque potest capi. ad q̄ allegat l. hæres à debitore. §. q̄ si seruus. & ibi Bart. ff. de fideiuss. & allegat rationem dicēs, qd̄ licet sit deuentum ad capturā, nō tamē est satisfactum. Et idem dicit econtra: v. c. 3. si primo sit captus fideiussor, quod potest etiam capi reus principalis, nec iuuat reus, si fideiussor appellat a captura: ut in l. creditor. ff. mādati. in prin. ubi gloss. sing. de quo latius ibi per eū. quem uide. Et uide etiam Ang. in l. nemo carcerē. in 2. colum. C. de exac. tribu. ubi dicit circa hanc materiā, qd̄ uno contextu non potest pati tenuta, & carceratio: sed unū post aliud peti potest. & dixit Bal. in l. creditor. la 2. ff. si cer. pe
 ra. q̄ quando creditor habet pignus, nō potest iurare debi
 torem

tozem suspectum de fuga: qd̄ credo verum vt excludatur timor fugæ: & quia acceptādo pignus, v̄ eo modo approbasse personā debitoris: & sic dictum Bal. non videtur contra supra dicta. ad quæ et uide quæ dixi in repe. mea. rub. ff. de fideiuss. in 59. quæstio. Et circa hanc materiā capturæ
 56 tenē mēti duo. Primo qd̄ ad hoc, vt perueniri possit, † ad capturā personæ debitoris, nō solū est necessaria excussio bonorū illius, qui dicitur debitor, sed etiā fideiussoris ei⁹: cū & fideiussoris facultates quo ad effectū solutionis eius debito, p quo fideiussit facultatibus ipsius debitoris aggregatæ censeantur. tex. est not. in l. si plures. in §. præterea. el 2. de fideiuss. ita dicit Lud. Rom. in consi. suo 320. incip. hæc istorum quinque. in princ. quod est not. in practica. de quo etiam dixi in sing. meo 3. incip. ad hoc. Et si ipse de
 57 bitor hēt bona in alieno territorio, † an illa sint etiam excutienda. & releuet ipsum a captura? vide Bald. in consil. suo 248. incip. in causa Baptistæ & c. in 4. volu. & Paul. de Cast. in l. si fideicommissum, §. i. ff. de iud. Secundo tene ē
 58 menti, qd̄ sequestratio bonorum † nunquam pōt fieri in bonis alicuius, quādo offerē realiter satisfactio de iudicio sisti, & de iudicato soluēdo, & de bonis nō dilapidādis. ita dixit Lud. Rom. in consilio suo 312. incip. circa præpositam & c. in versi. quo ad tertium. vbi plura ad hoc elleg. de quibus ibi per eum & c. Modo iuxta prædicta queri potest,
 59 an captura psonæ, quæ potest fieri contra debitore principalē, † possit etiam fieri contra eius hæredē. de quo vide Bart. in l. decesserit. & ibi ē per Alex. & alios. ff. qui satisfacta. cog. & per Bar. in l. alia. in §. eleganter. ff. solut. matrim. & per Bart. in l. postulante. in princ. ff. ad Trebellia. & per Bal. in l. diuersos. in 10. quæstione. C. mandati. & per Saly. in l. si. §. in computatione. C. de iure delib. ubi nota. loquitur. de quo etiam per Ang. in l. 3. ad fin. C. de pigno. & per Socin. not. loquentem in consi. suo 120. incip. cum in præfenti & c. in 10. col. versi. quarto principaliter. vbi facit differentiam, an verba statuti loquantur in rem, an in personam. de quo latius ibi p eū. vbi etiam subdit, q̄ quādo hæres adiuit hæreditatē cū beneficio inuentarii, q̄ nullo mo
 Pra. Cri. D. Hip. de Mars. O o de

70 obsequijs. Sed quid in clerico ꝑ an possit ꝑ debito carcerari: in quo dicas ꝑ sic, ꝑm Bal. do. Anto. & Abb. in c. dilectus. vbi etiam vide Card. Alex. in 2. not. de appel. vbi ipse Card. arguit pro contraria parte, & non soluit. Contrariū tamen, quod imo non possint clerici capi pro debito civili tenuit Ioan. And. in c. si clericos. de senten. excom. lib. 6. ad quod alleg. illum text. in c. lator. de pign. & eum refert & sequitur M. thæ. in no. suo 60. incip. not. quod clerici. & idem etiam firmat domi. Nico. milus in repert. suo. ꝑ in verbo, clericus. in 6. versi. vbi plura alleg. & idem tenet gloss. in c. dilectus. in 1. gloss. de appel. vbi etiam per doct. & per Inno. in c. vt famæ. in glo. versi. prælatorum. de senten. excom. & per do. Phil. de Perusio. in d. c. dilectus. & per Ioan. And. in c. nullus. de pigno. & per Card. in clem. 1. de offic. ordi. Hanc tñ conclusionem intellige esse veram in debito civili tm̄: secus autē in debito descendente ex delicto vel quasi: quia pro tali debito clericus potest carcerari ꝑm doc. in dictis locis. An autem clericus possit ex aliqua causa ꝑ capi a laico vt præsentetur iudici ecclesiastico, vide late per Alex. in l. Titii. ff. de fur. in appostil. quæ incip. si qs & vide etiam Ange. de Aret. in tract. maleficiorum. in verbo, fama publica. in versic. nono not. &c. & dom. Anto. & alios in c. cum nō ab homine. de iudi. Host. in c. nuper. de senten. excō. Ioan. de Ligna. & alios in clem. 1. de offic. ordi. Inno. in c. si vero. de senten. excom. & Ang. in l. ictus furtium. ff. de his qui not. infami. & ibi Bar. & Bald. in c. 1. §. si quis. de pace. iura. fir. & Gemin. post. Archidia. can. de his clericis. el 2. & in can. ante omnia 25. distinct. & Gemin. in c. de his 50. dist. & Bal. in l. nec timorē. ff. quod met. cau.

72 Vtterius scias ꝑ iudex obligatus est ꝑ visitare carceratos, & curare ꝑ habeant necessaria: vt habetur in l. 3. C. de episc. au. & si iudex uider aliquem carceratum sine causa, vel sine delicto, vel ad nullius petitionem, tunc potest ex merito officio suo eum relaxare. ita dixit Angel. de Are. in suo trac. malefi. in verbo, fama publica. in 14. char. in versic. & aduertat &c. vbi alleg. ad hoc Bar. in l. si quis uxori. in §. fugitium. ff. de furtis. & ibi subdit, ꝑ si sunt duo, uel plures custodes

73 custodes carcerū, & unus ex eis aufugiat cū carcerato, ꝑ alii custodes aliquo mō non tenentur. alleg. tex. in l. fina. §. 1. ff. de custo. reo. & Bal. in l. filio exheredato. §. eius qui. ff. de iniusto test. qđ dicit perpetuo esse notan. qui ipse hoc habuit in facto in ciuitate Castelli, & illū tex. in d. l. si. §. 1. ff. de cust. reo. dixit ad hoc sing. Lud. Rom. in singu. suo 30. incip. si dictat statutum &c.

Scias etiam ꝑ si aliquis creditor facit suū debitorē carcerari, qđ debitor nō sit soluēdo & adeo, sit pauper, ꝑ nō possit se ꝑ sustentare, ꝑ tūc creditor tenetur ipsam debitorē alere in carceribus. ita dixit Ray. de for. in l. iudices. C. de episc. aud. quem refert & sequitur Bar. in d. suo tract. de carceribus. in ultimis uerbis: de quo etiam per Ang. de Are. in §. fin. in fin. insti. de act. & uide glo. in l. si. C. de eroga. milit. anno. lib. 12. & uide Bart. in l. sanctum. in prin. ff. de rerum diuisio. & Ang. in l. minime. C. de appe. & do. Augu. de Ari. in suis addi. ad Ang. de Are. in trac. malefi. in uersicu. fama pub. in 14. char. in pen. addi. Scias enim ulterius quod cā carceratorū est ꝑ summaria, sicut cā miserabiliū personarū. ita dicit Cyn. in l. si. C. si quis alteri uel sibi. quē refert & sequitur Bar. in tract. suo carcerum. in fin. ubi etiam alleg. Cyn. in l. 1. C. quando imperz. inter pupi. & uiduas, & dicit quod de hoc uideretur esse tex. in l. fina. C. de custo. reoru.

76 Et subdit ꝑ carcerati dicuntur miserabiles ꝑ personæ, & ꝑ relicta carceratorum dicuntur relicta ad pias causas, de quo etiam per Bal. in l. si id quod. C. de sacrosan. ecclesi. & in l. fin. C. de custo. reo. & Specu. in titu. de feriis: in §. 2. circa prin. uersu. potest autem, & per docto. in l. diuus. ff. de feriis. de quo etiam dixi supra, in §. nunc uidendum. nu. 11. 12. & 13. ubi etiam alia adduxi in materia ista. Ultimo ē circa hanc materiam carcerum, & carceratorum scias & teneas perpetuo mēti unū uidelicet, ꝑ ad hoc, ut iudex possit facere aliquem personaliter capi, dēt esse iudex ordinarius, ꝑ & debet habere imperiū alias simplices magistratus habentes iurisdictionem & non imperium, nō possunt hoc facere, vt sunt Cōsules mercatorum, & Rectores uniuersitatum. ita no. dixit Pau. de Cast. in l. cum proponas.

nas. C. de bonis auto. iudi. pos. Et idē dicit esse in iudice de
 78 legato, † qui eodem mō non potest facere capi aliquem, &
 ad prædicta alle. bonum tex. iuncta gl. in auth. ei qui iurat.
 eo. tit. & hoc ibi in d. authen. voluit etiam Bald. in 5. col. in
 ver. itē not. q̄ siue quis &c. & in ver. ibi. sequenti. & idem
 voluit Bal. in auth. & omnino. in 3. col. ver. si. circa personā
 iudicis &c. C. ne vxor pro ma. quod est multum no. in pra.
 ctica. Et ista sunt in effectu, quæ mihi occurrūt in materia
 carcerum, & carceratorum, licet possent alia plura addu-
 ci, sed pro nunc istis tantum contentus ero, cum iudicio
 meo sint vtiliora, & frequentiora aliis. Veniam modo ad
 §. vltimum præsentis operis

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex causarum criminalium cuncta mature consideret.
- 2 Iudicis præcipitata voluntas est nouerca iustitiæ
- 3 Defensiones rei an audiendæ post conclusionem in causa.
- 4 Munerum abstinentia commendantur.
- 5 Iudex in mitiorem semper partem inclinare debet.
- 6 Pars benignior in testibus pari numero discordantibus præua-
 lere debet.
- 7 Iudex maiorem honorem consequitur in absoluendo, quam in
 condemnando.
- 8 Christi omnis actio est nostra instructio.
- 9 Misericordiam qui negant facere, negant Christum.
- 10 Peccare in misericordia melius est, quam in seueritate.
- 11 Scientia quæ misericordiam vetat cauenda est.
- 12 Iudicium sine misericordia erit illis, qui nolunt facere misericor-
 diam delinquentibus.
- 13 Iustus nimis nullus esse debet.
- 14 Misericordiam præstans eleemosynam facit.

Occurrunt mihi lector optime, aliqua vltimo
 loco tibi rememorare magis exhortatio-
 nis, quam doctrinæ gratia, quæ tibi inser-
 uient ad honorem & salutem animæ, & ad
 euitandum retia syndicatus, si ea diligen-
 ter

ter attendes: iō aduertas dñi eris iudex cāum criminaliū,
 q̄ si coram te agitabitur aliqua cā in qua tractetur de re ir-
 retractabili, vel de præiudicio irreparabili, vt de dādo tor-
 turā vel de pœna vitæ, vel mutilationis membrorū, vel de
 alia re, vel pœna, in qua nihil operatur penitētia: vt in tali-
 bus non festines, nec fulmines sniam definitiuam, vel in-
 terlocutoriā, quando contrarium facientibus sapius vana
 & frustratoria penitētia est sibi comes: sed in talibus di-
 1 ligēter cogita, & animaduertas cūcta mature rimādo, † iux-
 ta tex. in c. indicante. 30. q. 5. & text. in c. graue. 35. q. 9. ubi
 dicit text. q̄ fructus diuinus est iustitiā sapius recense-
 ri. Et memoria habeat dictū Card. per illum tex. in clem.
 pastoralis, in §. verū. in prin. de re iudi. vbi dixit, q̄ præcipi-
 2 tata voluntas iudicis est † nouerca iustitiæ pro quo facit il-
 lud vulgare, vcz, repentinæ responsionis comes est peni-
 tentia. Et si ista habent locū in causis ciuilibus vt in dictis
 iuribus, quantomagis debent habere locū in criminalib⁹:
 nā vbi maius est periculū, ibi cautius est agendum, ca. vbi
 periculum. de elec. lib. 6. & l. 1. §. sed & si quis. ff. de carbo.
 edict. c. quiescamus. 42. dist. & 7. q. 2. cano. fin. & cano. mi-
 ramur. 61. dist. Et facit pro prædictis etiam illud, videlicet,
 manus nemini cito imposueris &c. vt dixit tex. in d. c. mira-
 mur circa medium. Et faciunt etiam plura, quæ dicuntur,
 de breuitate temporis, quæ adduxi supra. in §. nunc viden-
 dum, nu. 33. Et ideo his attentis iudex in similib. a se abij-
 ciat festinantiam, sed potius adhæreat tarditati, vt euitet
 omne periculum animæ & corporis. Et ista non profero
 sine causa. nam pluries vidi aliquos iudices maleficiorū iu-
 uenes minime præuidētes futura, qui statim procedūt ad
 torturam reorum, & eos quādoque reperiunt innocentes
 quo patefacto eos penitet tales reos torfisse, sed talis sera
 penitētia, nec ipsius iudicibus imprudentibus, nec ēt ipsis
 reis prodest. Secundo etiam mēti habeas, dū eris iudex ma-
 leficiorū, vt facilis sis in præstando audientiā reo accusa-
 to, vel inquisito, vel agentibus pro eo: nā benigna audiētia
 iudicis videtur quodammodo præstare tolerātia penē im-
 positæ ipsi reo, & ecōtra: impatientia iudicis & arrogātia

in audiendo reum, & agentes pro eo sæpius reducunt ipsum reum, & affines suos in desperationem, & ad effundendas que relas suas ubique, tam ad superiores, quam ad quoscunque alios ex quo magis inclinantur & incitantur ad syndicatum contra ipsum iudicem, quod secus est quando iudex fuit facilis in audiendo iura ipsius rei. nam dicunt rei inter se, non defuit mihi audientia iudicis, sed ius me condemnauit, & hoc quodammodo cogit eos ad patientiam de condemnatione sequuta. Et talis audientia debet prestari per iudicem ipsi reo, vel agentibus pro eo nedum in principio, & in medio causæ, sed et quocunque tempore reo postulante. l. vnus. §. cogniturum. in ver. reo postulante. & ibi dixi ff. de quæst. Quinimo etiam post conclusum in causa defensiones rei sunt audiende. ut dixi supra, in §. sequens quæstio. nume. 6. & 8. & in §. vltima quæstio. nume. 26. Quinimo et post sententiam debet audiri defensiones rei, ut dixi supra, in §. opportune. num. 8. & in §. secunda quæstio. nu. 29. & in §. vltima quæstio. nu. 14. & in §. opportune. nu. 17. Et non solum iudex debet audire reum, & agentes pro eo patienter, sed imo ipse iudex debet ex officio suo, nemine petente, querere defensiones rei, ut dixi supra, in §. nunc viden. num. 7. & in §. sequitur, nume. 43. Et tene menti quando eris iudex ut seueriter in causis criminalibus non procedas, quonia iudex seueriter procedens in causis criminalibus, debet priuari iurisdictione, ut dixi supra, in §. expedita. nume. 86. Ad quod facit illud quod Theodosius Honorio filio præcipiens inquit, Sis pius in primis: nam cum vincamur in omni munere, sola Deos æquat clementia nobis. Asperitas enim, seu seueritas apud quemlibet prudentem damnatur: & quod tibi fieri non velles, alteri non facias. Sis enim memor quod homo est factura seu creatura Dei, non autem hominis: & menti quoque habeas quod omnis homo mendax, & quod septies in die cadit iustus. & satis melius est peccare in pietate, quam in seueritate: ut dicit text. in c. allegant. 36. quæstio. 7. Tertio si vis assumere officium iudicis maleficiorum, diligenter aduertas ut habeas doctrinam, & scientiam ad tale officium exercendum, cum sæpius iudex ignoranter procedens

pluribus

pluribus modis faciat litem suam: ut patet in toto titulo. C. de poena iudi. qui male iudica. & dixi, supra in pluribus locis. Iudex enim, qui non habet scientiam, nec intelligentiam eorum, quæ facturus est, sæpius vituperatur, & summe damnificatur, & quandoque efficitur fabula vulgi: & de hoc expertus loquor. Nam licet ego minimus sim, attamen multis & quampluribus vicibus ad me venerunt causarum civilium, & criminalium iudices petentes quid facturi essent in aliquibus causis. & processibus coram eis pendentibus: de quo ego magis quam ipsi erubui, tamen dixi illud, quod mihi in iure occurrebat circa tales causas & processus. Sed vere periculosum, & turpissimum est se alere manu alterius, & non propria: ideo si non sentis in te scientiam & sufficientiam, noli acceptare officia, maxime criminalia, in quibus consistit pondus diei & æstus: ut dixit Bald. in addi. Specu. in tutu. de confes. in versi. ista confessio non debet & c. de quo dixi in rubri. ff. de sica. aliter autem faciendo, & acceptando officia sine scientia, & sufficientia, consumis tempus in vanum, & amittis honorem, & lucrum cum dedecore tuo: & ista bene nota, & erige aures tu, quæ cupis habere officia, maxime criminalia, & ea non postponas, & sæpius repetas illud tritum & vulgatum, videlicet, quod omnis ignorans malus, & plus sibi ipsi quam aliis, malus. Et qui habet aures audiendi audiat. Quarto si eris iudex causarum civilium vel criminalium, abstinens te a muneribus si vis esse iustus, & recte procedere. Nam sæpissime munera euertunt iusticiam & excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum. ita scribitur Deutero. c. 15. Pro quo facit text. in c. qui recte. 11. q. 3. vbi dicitur, quo acceptio munerum præuaricatio veritatis est. & ista dicta refert Ange. & post eum Ias. in l. non dubium, in prin. C. de test. Pro quibus faciunt nota verba text. in d. c. qui recte. in fi. vbi dicit, qui excutit manus suas ab omni munere, habitabit in cælis. Et facit optime text. in c. pauper. 11. q. 3. in ver. cito violatur auro iusticia & c. Sæpe etiam iudex quicumque, & legat & ante oculos habeat text. in c. cum eterni. in prin. de re iudi. lib. 6. vbi alloquens iudicem dicit, caueant iudices & prudenter attendat, ut in causarum processibus

processibus nil vendicet odiū vel fauor vsurper, timor exu-
 let, præmium aut expectatio præmij iustitiam nõ euertat,
 sed stateram gestent in manibus, & æquo libramine pced-
 ant, vt in omnibus, quæ in causis agenda fuerint psertim
 in concipiendis, & ferendis sententiis, præ oculis habeāt so-
 lum Deum &c. ad quod etiam optime facit c. quatuor. cū.
 c. ibi sequent. i. r. quæstio. 3. & c. quoties extra de test. Et si
 militer apud iudicem lachrymis nullus sit locus: q̄a solēt se-
 cum ferre insidias, maxime si a mulieribus proueniunt. &
 ideo lachrymę nõ proliant cadēti: q̄a iustitia lachrymis nõ
 regitur, nec officia lachrymis gubernātur. Quinto & vlti-
 mo iudex semper inclinēt in benigniorem, & humaniorē
 partem, & minorem pœnam amplectatur sequens iuris re-
 5 gulam t̄ quæ dixit, quod semper in dubijs & obscuris. de re
 gulis iuris. in 6. & in l. semper in obscuris. ff. eo. & l. factum
 cuiquam. §. si. eo. ritu. & in l. merito. ff. pro soc. & in l. Arria-
 nus. ff. de act. & oblig. & in cap. eos vero. l. dist. & dixit
 Bald. in c. duobus. in 1. colum. vers. quid si iudices. de re iud.
 6 di. t̄ q̄ in testibus pari numero discordantibus p̄ualet be-
 nignior pars. pro q̄bus faciūt dicta per d. Felyn. in cap. ad-
 uersario tuo. in 3. colum. de exce. de qua materia late vltra
 omnes loquutus sum in reperi. mea. l. fin. C. de probat. in l.
 4. & habetur etiam per Iaso. in l. fructus. in 3. colum. vers.
 3. adde &c. cum ver. sequen. ff. solut. matrimo. Item peccet
 semper iudex magis in pietate & clementia, quam in cru-
 delitate & atrocitate: in dubijs potius absoluat, quā cōdē-
 7 net: nam t̄ maiorē honorē consequitur iudex in absoluendo,
 quam in condēnando: vt dicit Paul. de Cast. in consilio
 suo 197. incip. visa inquisitione &c. in vltimis verbis. Pro
 quo faciunt dicta per Pet. de Anchara. in consi. 23. incip.
 visa inquisitione &c. vbi inuehit contra iudices maleficio-
 rum, qui anhelant ad condemnationem, quando per viā
 inquisitionis procedunt: & ista ponit do. Philip. Decius. in cō-
 silio suo. i. 89. inci. letatus sum &c. in vlt. colum. post princ.
 & dixit Bald. in consilio suo 403. incip. quidam fuit &c.
 in si. verb. in 3. volu. q̄ istius peccatur in absoluendo,
 quam in condēnando. allega. litem Mela. in §. si plures.

f. ad

ff. ad leg. Aquil. & idem dixit d. Philip. Decius in consil.
 175. incip. in causa falsitatis &c. in vltim. col. Item in con-
 demnando minor pœna est eligenda. l. penul. & fin. ff. de
 pœnis, & voluit Cardi. Alexand. in c. rursus. in 5. col. ex-
 tra qui cle. vel vouen. & Cepo. in l. si fugitiui. in 6. & 7. col.
 C. de seruis fugitiuis pro quibus faciūt not. verba do. Ioā.
 de Neuizano in sua sylua nuptiali. in vltim. char. in prima
 col. post princ. Et ideo quādo tu eris iudex maleficioꝝ, nõ
 cures seueriter procedere, nec semper imponas reo pœnā
 mortis, et lege permittente, vt pro delicto per eum com-
 misso debeat mortē pati. Sis enim memor illius carminis.
 Si quoties peccāt homines sua fulmina mittat Iuppiter,
 exiguo tēpore nullus erit. Sequere legē humanā, & diui-
 nā, q̄ magis vtūtur pietate & misericordia, quā asperitate
 & crudelitate. & considera q̄ oīs Christi actio, nostra est
 8 instructio t̄ ca. significasti. de elec. pro quo facit. c. cū pasto-
 ris. 2. q. 7. & probat tex. in c. exemplū. 12. q. 1. & voluit Spe-
 cul. in titul. de teste. §. primo. in 26. colum. vers. Christi
 enim actio &c. & probat text. 2. q. 1. & in c. 1. de sepult. & di-
 xit Cardi. in cle. 1. in prin. de magist. & tex. in l. imperialis.
 C. de nup. Sed Christus dixit nolo mortē peccatoris, sed
 vt cōuertatur & viuat. quæ verba refert tex. in c. quia di-
 uinitatis. de pœnitent. distin. 1. & tex. in c. admonere. 32.
 q. 2. & facit rex. in authen. vt non luxur. contra nau. post
 prin. vbi dicit tex. misericordia Dei: non perditionem, sed
 cōuersionem & salutē vult. Et facit quod per ecclesiā post
 celebrationē missę dicitur in quadam oratione, videlicet.
 Deus viuorū saluator omnium, qui non vis mortem pec-
 catorum, nec lætatur in perditione morientiu &c. Pro qua
 opin. facit tex. in c. omnis qui 7. q. 1. vbi dicit, qui negant
 9 misericordiā facere, ipsum t̄ Christū negant, qui est mi-
 sericordia & veritas. Et facit illud, videlicet. Deus cui pro-
 prium est misereri semper & parcere &c. Et facit illud qd̄
 10 dicitur. Melius est peccare in misericordia t̄ quam in seue-
 ritate. c. allegant 36. q. 7. & ibi subdit text. si Deus est beni-
 gnus in misericordia eius, minister non debet esse tenax.
 p̄ quo facit. c. non satis. 76. distinctio. & facit tex. in c. h-
 cet.

PRACT. HIPPOL. DE MARS.

- cer. 45. distinctio. vbi dicit tex. plus erga corrigēdos agat
beniuolentia, quam seueritas: plus cohortatio quā cōmi
natio: plus charitas quam potestas. cum nemo nostrū sine
reprehensione, aut sine peccato uiuat. Et dicit glo. in d. c.
11 licet. † q̄ scientia quæ misericordiam vetat, fugiēda est.
Et facit tex. in c. vera iustitia. 45. distinctio. vbi dicit text.
q̄ vera iustitia est misereri delinquētibus: quē tex. ad hoc
allegat d. Francis. de Aret. in consilio suo 145. incip. sicut
Ioannes. in vltima colum. et facit text. in capitu. singulis in
86. distinctio. vbi dicit tex. quod plenitudo virtutum est
misericordia. Item facit ad prædicta. Nam boni rectores
ex sua infirmitate aliorum infirmitates pēsantes magis p̄
humilitatis & mansuetudinis leuamentum vident peccā
tes ab erroris laqueo eruere, quam p̄ austeritatem in fo
ueam perditionis mutātes propellere. ita dicit text. in c. re
cedite. 45. distinctio. & facit c. considerandū. 50. distin. Et
facit text. in c. plerunque. in §. his ita respondetur. 2. q̄o. 7.
vbi dicit tex. qui putant misericordiam negandā esse pec
cantibus, & de iustitia sua præsumunt, à domino percussi
intereunt: quia iudiciū sine misericordia erit illis, p̄ nolūt
12 † facere misericordiam delinquentibus. quibus dicit per
Salomonem. noli esse nimis iustus. Et facit tex. in c. deniq;
4. dist. vbi dicit tex. q̄ qui nimium emungit, elicit sangui
nem. quod etiam dixit gloss. in c. serpens de penitē. distin.
13 1. & ibi dicit text. quod q̄s nō debet esse nimis iustus. † &
idem dicit text. in c. nisi cum pridem. ante medium. de re
nun. & ibi glo. dicit quod nimis iustus quādoque in sua iu
stitia perit. allega. c. de his. 2. q. 7. & d. c. serpens. ad quæ
etiam vide Pet. Ancha. in consilio suo 244. incip. chri
stianissime & c. circa medium. Et pro supradictis facit. c. li
benter ignosco. de pœniten. distin. 1. & c. disciplina. 45. di
stin. in pluribus versi. illius. c. & facit c. & qui emendat ea
dem distin. vbi dicit tex. quod eleemosinā facit qui miseri
14 cordiā † præstat & facit gl. in c. fina. in verbo. in humanio
rem. extra de transactio. Ex quibus omnib⁹ satis puto con
stare, quod non semper iudex debet reum morti tradere,
sed miti⁹ secū agere, licet de iure esset puniēd⁹ pena mor
tis,

§. OCCVRRVNT.

295

tis, & sequendo actis Christi, nō debet velle mortem pec
catoris: sed vt conuertatur, & uiuat. Fateor tamen q̄ ista
nō debent habere locum in reo comittente enorme deli
ctum: nec in famoso delinquente: sed in aliis inhæreo p̄di
ctæ opinioni, quod iudex misereatur eius per iura superi⁹
allegata: & recordetur sæpe iudex quod ipse fuit, & est
homo humanus: & non sanctus: & debeat ante oculos iu
sticiam mixtam cum charitate, & misericordia, & remi
niscatur se moriturum: & conetur in quantum potest ani
mam sibi à Deo commodatam nitidam & innocentē eidē
omnipotenti Deo reddere cū minori summa peccatorū
quam possit: & sit ei possibile, & cogitet se moriturum, si
vult recte viuere iuxta illud, Memorare nouissima tua, &
in æternum nō peccabis. Et per hæc sit expeditū præsens
opus huius practicæ criminalis, i qua si aliquid boni dixi,
gloria, laus, & honor sit omnipotēti & clemētissimo Deo,
nec nō beatissimæ Mariæ semper virgini ei⁹ matri glorio
sæ, qui linguam calamūque meum gubernarunt, & texe
rūt. Si aut aliquid male dictū est ignorantie, meæ imputā
dū venit: omnia tamē bono animo, et corde protuli, cre
dens bene, & recte loqui.

F I N I S.

R E G E S T V M.

a b c d e f A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T
V X Y Z
A a B b C c D d E e F f G g H h I i K k L l M m N n O o.

Omnes sunt quaterniones.

V E N E T I I S,
Ex Typographia Bartholomei Rubini.
M. D. LXXIIII.

